

Giới thiệu Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert

Nhân vật chính là Nhạc Thành, một phế vật không tu luyện được đấu khí và ma pháp nên đã bị hôn thê của mình là Dịch Thiên từ hôn, thất vọng vì cuộc sống, Nhạc Thành đã chọn cách tự kết liễu cuộc sống của mình. Đúng lúc mọi người tưởng rằng Nhạc Thành đã chết thì siêu cấp tán ma Lục Phong vì độ kiếp năm lần thành công, đến lần cuối thì thất bại, thân thể tan nát đã nhập hồn vào Nhạc Thành, nắm giữ cả thể xác và suy nghĩ của hắn.

Sau khi sống lại, Nhạc Thành từ một tên phế vật không thể tu luyện đấu khí và ma pháp đã có thể tu luyện chân khí và luyện đan, hắn bắt đầu lột xác, trở thành một con người khác hẳn, đầy mạnh mẽ và lãnh khí. Với thực lực tu chân, cùng với các pháp khí, trận pháp, đan dược của mình, Nhạc Thành đã từng bước gây dựng thế lực cho mình, nắm trong tay Phá Quân doanh kiểu hùng, dưới trướng có không ít cường giả siêu cấp, Đấu sư, luyện được sư ma pháp sư, ma thú cho đến cổ thú, thần thú đánh bại rất nhiều kiểu hùng và bá chủ một phương... Trong quá trình gây dựng thực lực hắn đã gặp và chiếm được trái tim của rất nhiều mỹ nữ khuynh quốc khuynh thành, Yến Hiểu Kỳ, Tư Mã Yên Nhiên, Đông Phương Hiểu Hiểu, mỗi người đều là một câu chuyện hấp dẫn.... Tạo ra một cảnh tượng tu chân hoành hành ở dị giới.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Siêu cấp Tán ma

Nam Nhạc Hành sơn, trên đỉnh ngọn núi Chúc Dung, ở một khối đá cự đại trên bầu trời, một thân ảnh màu đen với y phục pháp phối đang ở đó.

Người này mặc một bộ hắc bào, khoanh chân ngồi trên một hòn đá, ánh mắt thâm thúy khiến cho người ta nhìn vào đó cũng cảm thấy tim mình đập nhanh hơn. Trên khuôn mặt cương nghị của hắn không hiện ra bất kỳ biểu lộ nào, cứ lẳng lẳng giống như đang chờ đợi điều gì đó.

Đêm nay ánh trăng vô cùng sáng trong, trên bầu trời bao la lấp lóe những ánh sao. Ở dưới ánh trăng người mặc áo đen này tựa như là một con hắc lang vậy.

Thanh niên mặc áo đen này có tên là Lục Phong, hắn đã trải qua năm lần Thiên kiếp siêu cấp tán tiên, mà hắn cảm nhận được, lần thứ sáu sẽ diễn ra đêm nay, nếu thành công hắn sẽ phi thăng lên tiên ma giới, từ nay thoát khỏi lục đạo luân hồi của tam giới, còn nếu thất bại thì hồn phi phách tán, từ nay về sau mãi mãi không còn Lục Phong nữa, cũng vô phương tái nhập vào vòng luân hồi.

Năm lần thiên kiếp trước kia, mỗi lần hắn đều cửu tử nhất sinh, lần thiên kiếp sau lợi hại hơn lần thiên kiếp trước. Ở lần thứ năm nếu không phải dựa vào pháp khí trong tay thì Lục Phong đã sớm táng thân trước thiên lôi oanh kích.

Trong chốc lát, bầu trời bao la đã từ từ xuất hiện mây đen, ngọn núi Chúc Dung cũng trở nên mờ mịt. Lục Phong hơi giật mình, chỉ nghe hắn thì thào:

- Cuối cùng thì cũng đã tới.

Mây đen tụ tập ngày càng nhiều, cả tòa núi Chúc Dung bị bao phủ trong một màn mịt mù, một khí tức khủng bố khiến cho người ta sợ hãi ngập tràn từ trong mây đen.

- Đến đây đi Thiên Kiếp, ngươi ngăn cản không được Lục Phong ta đâu, thần cản thì sát thần, ma cản thì sát ma, Lục Phong ta sẽ nghịch thiên mà đi lên Tiên ma giới.

Lục Phong đối với bầu trời mà cuồng tiếu nói, sau đó hai tay của hắn ngưng kết thành một thủ ấn kỳ dị, toát ra một chân khí nồng đậm ngập trời.

Tu chân giả, vô luận là tu đạo hay là tu ma đều là nghịch thiên mà đi, bởi vì thiên đạo không cho bọn họ làm thế. Cho nên cuối cùng bọn họ cũng phải chịu sự trừng phạt của thiên đạo bằng cách mang thiên kiếp tới ngăn cản. Thiên kiếp tổng cộng có sáu lần, lần sau lợi hại so với lần trước, mà có thể tu hành tới độ kiếp thì trong vạn người chỉ có được hai ba người. Có thể ngăn cản được hai lần Thiên kiếp thì trong trăm người cũng chỉ được hai ba người. Hiện tại trên đời này tán tiên cùng với tán ma cộng lại cũng có không tới ba mươi người, về phần giống như Lục Phong, có thể vượt qua năm lần thiên kiếp thì cũng chỉ có ba người, mà vượt qua sáu lần thiên kiếp tiến vào Tiên ma giới thì vạn năm qua cũng chỉ có một hai người, tỉ lệ này quá nhỏ.

Lúc này Lục Phong bỗng cảm thấy khí tức trên trời ngày càng ngập tràn, ở trên bầu trời, xuất hiện những lói quang chường mắt. Ngay lập tức những luồng mây bắt đầu đè ép tạo thành những cái lỗ thật sâu, trong lỗ sâu đen đó từng tia chớp không ngừng ầm ầm vang lên.

- Ầm tia chớp trong lỗ sâu đen đó cũng đã đạt tới trình độ cực hạn, mang theo một khí tức kinh người phóng về phía Lục Phong.

Lục Phong âm trầm lại, thủ ấn trong tay biến ảo, một Hộ Thân cương quyền nhanh chóng bao phủ hắn lại.

- Ầm

Một luồng thiên lôi đánh vào Hộ Thân cương quyền, ngay lập tức Hộ Thân Cương quyền bị lõm vào một miếng, khuôn mặt của Lục Phong cũng trở nên tái nhợt. Thủ ấn của hắn lại biến ảo, hai tay của hắn nhanh chóng tu bổ lại Hộ Thân cương quyền.

- Âm.

Hộ Thân cương quyền mà Lục Phong vừa tu bỏ lại bị đạo thứ hai của thiên lôi bỏ xuống, ngay lập tức ở trên bầu trời sấm vang không ngừng, từng đạo thiên lôi không ngừng bổ về phía Hộ Thân cương quyền của Lục Phong. Cả tòa Chúc Dung lúc này đã bị thiên lôi đánh cho nát tan, mà Hộ Thân cương quyền bao phủ Lục Phong cũng bị sứt mẻ lỗ chỗ.

- Mẹ nó, vòng thứ nhất của thiên lôi này so với vòng thứ ba của Thiên Kiếp lần thứ năm còn mạnh hơn.

Một lúc sau, vòng thứ nhất của thiên kiếp cuối cùng cũng được Lục Phong chống đỡ thành công. Sau khi vòng thứ nhất thiên lôi kết thúc, Lục Phong không kim được mà lớn tiếng mắng, lúc này sắc mặt của hắn trở nên tái nhợt, khóe miệng cũng ứa ra một chút máu.

- Xoẹt xoẹt.

Lỗ đen khủng bố một lần nữa lóe ra những tia chớp khiến cho người ta sợ hãi, tầng mây tiếp tục tăng thêm đè ép, lỗ đen cũng ngày một lớn lên, lôi điện cũng ngày càng lớn mạnh.

- Âm.

Đợt thiên lôi thứ nhất vừa trôi qua thì đợt thiên lôi thứ hai đã bắt đầu mở màn.

- Ngũ Hành phản ma tòa.

Một vòng tròn pháp khí màu huyết hồng bị Lục Phong quăng lên không trung, bàn tay của hắn kết một thủ ấn quý dị, vòng tròn pháp khí nhanh chóng bay lên trên đầu hắn, che kín cả tòa núi Chúc Dung. Một huyết khí nồng đậm phóng lên trời, tràn ngập cả tòa núi Chúc Dung.

- Ba.

Đạo thiên lôi thứ nhất rót xuống Ngũ Hành Phản ma tòa, quang mang huyết hồng ngày càng nồng đậm thêm, năm huyết khí quý đầu khủng bố trào ra, mang theo một luồng chất lỏng màu đỏ hướng về phía Thiên lôi mà chống đỡ.

- Xèo xèo.

Năm quý đầu huyết hồng khủng bố kêu lên một tiếng, những tia chớp kia đã bị chúng nuốt sạch.

- Rầm rầm.

Hai đạo thiên lôi đồng loạt bỏ xuống, sau đó đạo thứ tư thứ năm cũng lao tới. Đợt thiên lôi thứ hai cuối cùng cũng đã trở nên điên cuồng.

Thần sắc của Lục Phong vô cùng ngưng trọng, mỗi lần công kích của Thiên lôi đều khiến cho lòng của hắn run lên, sắc mặt của hắn lúc này đã chuyển sang một mảng xám trắng. Ngũ Hành Phản Ma khóa chính là chiêu thức cuối cùng để hắn ứng phó với Thiên Kiếp, vốn hắn định dùng nó để ứng phó với đạo thiên lôi cuối cùng, nhưng không ngờ Thiên kiếp lần thứ sáu lại biến thái như vậy, ngay đợt thứ hai đã phải dùng rồi.

- Xèo xèo.

Trong cơn kịch liệt của thiên lôi, năm quý đầu của Ngũ Hành Phản Ma khóa từ từ nuốt lấy. Nhan sắc huyết hồng cũng bắt đầu trở nên mờ nhạt hơn, nhưng vẫn điên cuồng nghiền tiếp từng đạo thiên lôi.

- Âm.

Một lúc lâu sau, đợt thứ hai cuối cùng cũng trôi qua, ở đợt thiên lôi cuối cùng, Ngũ Hành Phản Ma khóa đã bị tan thành từng mảnh nhỏ, năm quý đầu huyết hồng cũng bị thiên lôi đánh cho tan biến trên không trung.

- Phụt.

Lục Phong há miệng phụt ra một ngụm máu tươi, chân khí trong cơ thể cuộn cuộn, cả người trở nên vô lực uể oải.

- ù ù.

Mây đen trong vòng ngàn dặm đều hướng về phía Chúc Dung phong mà tụ tập tới, từng làn mây đen dày đặc vô cùng khủng bố, lỗ đen kia cũng có biến hóa, nó bắt đầu xoay tròn, tất cả các tia chớp đều trôi vào vòng xoáy đó.

Khắp trời đất là một mảng đen kịt, ánh trăng sớm đã bị mây đen che kín, chỉ có lôi điện ở trong lỗ đen là lấp lóe quang mang, lấp lóe giữa đêm tối trên đỉnh Chúc Dung.

Lục Phong lấy một viên đan dược nhét vào miệng, sau đó miễn cưỡng ngưng tụ toàn bộ chân khí trong người. Thiên lôi cuối cùng cũng đã tới tuy vòng cuối cùng chỉ có một đạo thiên lôi nhưng đạo thiên lôi này có uy lực hủy diệt thiên địa, Lục Phong không dám chủ quan chút nào.

- Âm Âm

Từng luồng chớp ở trong lỗ đen không ngừng gào thét, ngay sau đó thiên địa bắt đầu hơ rung chuyển, một luồng tia chớp dài chừng một thước từ trong vòng xoáy lao ra, hung hăng bắn về phía Lục Phong.

Đồng thời Lục Phong cũng hét lớn một tiếng, bàn tay của hắn vung ra một quang cầu vô cùng khủng bố nghênh đón tia chớp cực đại kia.

- Âm âm âm

Liên tiếp là những thanh âm kinh thiên, hai luồng lực đạo trên dưới va vào nhau, tạo ra một cực đại hào quang, ở cách hai nghìn dặm cũng có thể nhìn thấy.

Lục Phong đánh giá uy lực của đạo thiên lôi cuối cùng này, Luồng thiên lôi cực đại không bị quang cầu của hắn ngăn cản, trong sát na đó, cả Chúc Dung phong cũng bị san thành bình địa.

Lục Phong độ kiếp thất bại, thân thể ở trong thiên lôi hóa thành một đám tro tàn, tan nát cùng với đất cát, một tuyệt thế tán tiên đã lạc tại Chúc Dung Phong.

Mây đen trôi đi, ánh trắng sáng trong một lần nữa chiếu rọi đại địa, trong bầu trời bao la lại xuất hiện những ánh sao. Tất cả giống như chưa từng có chuyện gì phát sinh, chỉ duy nhất lưu lại chính là Chúc Dung phong đã biến thành một mảng bình địa, từ nay Chúc Dung phong không còn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Xuyên việt Huyền thiên đại lục.

Huyền thiên đại lục, đây là nơi mà thế giới ma pháp và đấu khí tung hoành, toàn bộ đại lục vô cùng rộng lớn, không ai biết Huyền Thiên Đại Lục lớn bao nhiêu, chỉ biết ở nơi này có nhân tộc, thú tộc còn có một số cổ tộc siêu cấp.

Bây giờ là giữa mùa thu, lá cây cũng đã vàng yếu, ở khắp nơi lá phong theo gió mà rơi, thoạt nhìn tạo ra một cảm giác tiêu điều. Lúc này ở trong tiểu trấn, trong một đình viện bỗng nhiên truyền ra một tiếng khóc, tiếng khóc khiến cho người ta phải thương cảm và đau lòng.

Ở trong sân rộng có hàng chục người, nam có nữ có, ăn mặc cho thấy bọn họ đều là hạ nhân. Trong bọn họ có một trung niên nam nhân, sắc mặt tuy tức giận nhưng cũng đành chịu không biết phải làm gì.

Trung niên nam nhân này có tên là Nhạc Từ Sơn, là chủ nhân của đình viện này. Nhạc gia rơi vào trong tay của hắn thì ngoại trừ mấy cửa hàng nửa chết nửa sống ở bên ngoài thì Nhạc gia cũng chẳng hề có tiền nào khác thu vào, khiến cho Nhạc gia ngày càng lụn bại địa vị ở cái trấn nhỏ này.

Nhạc Từ Sơn thở ra một hơi, nếu như là mấy trăm năm trước thì làm sao có thể có chuyện như vậy phát sinh được. Khi đó Nhạc gia vô cùng mạnh mẽ, là một nhân tộc cường hãn ở trong Huyền Thiên đại lục. Chỉ trách thực lực của hắn quá thấp, không có cách nào khiến Nhạc gia được như năm xưa.

Bên cạnh Nhạc Từ Sơn là một cỗ thi thể, đó chính là thi thể của nhi tử Nhạc Thành của hắn. Mới cách đây không lâu, Nhạc Thành còn quỳ gối trước hắn, vậy mà sau đó bỗng nhiên lại lao đầu đụng vào tường, lúc hắn muốn cứu thì đã không còn kịp.

Ngồi khóc bên cạnh Nhạc Thành chính là lão người hầu Phùng Tẩu chứng kiến Nhạc Thành lớn lên từ nhỏ đến lớn và tiểu muội Tô Hân Nhi quan hệ rất tốt với y. Nhìn đứa con chết ở cạnh mình, hốc mắt của Nhạc Từ Sơn cũng đã sớm ứa nước mắt.

Ở trên mặt đất, Nhạc Thành tuổi tác chừng mười sáu mười bảy, bộ dáng cũng coi như là tuấn lãng, thân cao khoảng một thước bảy, thể trạng tuy không tính là to lớn nhưng rất rắn chắc. Lúc hắn nhắm mắt lại, cũng không còn khó coi như trạng thái uể oải của hắn khi còn sống.

- Tiểu thiếu gia, thiếu gia tại sao lại ngu ngốc như vậy, thiếu gia còn trẻ như thế, từ hôn thì đã sao chứ, phu nhân đem thiếu gia giao phó cho tiểu nhân, thiếu gia đi, sau này tiểu nhân biết đối mặt với phu nhân thế nào.

Phùng Tẩu ôm thi thể của Nhạc Thành mà không ngừng khóc lóc. Bà từ nhỏ đến lớn đã chăm sóc cho Nhạc Thành, sớm coi Nhạc Thành như đứa con của mình, lúc này bà đau lòng thế nào không cần nói cũng biết.

- Biểu ca, huynh thật là ngu ngốc, huynh đáp ứng muội rồi mà vẫn không làm.

Tiểu muội Tô Hân Nhi mười sáu tuổi của y cũng khóc nức nở.

Không ít người hầu cũng khóc thút thít, tiểu thiếu gia này từ nhỏ đối với bọn họ rất tốt, đối đãi bọn họ cũng không giống như là đối với người hầu.

- Phùng Tẩu, được rồi, người hãy an táng cho tiểu thiếu gia thật tốt đi.

Nhạc Từ Sơn cố nén nước mắt, lúc này trong lòng của hắn giống như là bị dao cắt. Tuy nhiên hắn không thể rơi lệ, bởi vì Nhạc gia từ nay về sau còn phải dựa vào hắn chèo chống. Nói xong câu này, Nhạc Từ Sơn đi vào bên trong, có thương tâm hơn hắn cũng không rơi nước mắt, vì Nhạc gia hắn nhất định không thể rơi lệ.

Nhạc Từ Sơn từ từ đi tới mặt thất của Nhạc gia khẽ đóng cửa lại. Giờ phút này hắn cuối cùng cũng nhìn không được mà ứa nước mắt ra, cả người co quắp trên mặt đất. Chỉ thấy bàn tay của hắn nắm chặt lại, đôi mắt ửng đỏ lâm lâm.

- Thành Nhi, ta thực xin lỗi con, xin lỗi mẹ của con, chỉ trách ta vô dụng.

- Phùng Tẩu, bà đừng quá thương tâm, chúng ta trước hết đem tiểu thiếu gia đi an táng đi.

Một người hầu trung niên nói với Phùng Tẩu.

- Đúng thế, đem tiểu thiếu gia đi an táng cho tốt.

Phùng Tẩu khóc đến nỗi lệ tràn đầy mặt mũi, nghe thấy người hầu kia nói vậy liền trả lời. Tiểu thiếu gia dù sao cũng chết rồi, bà có khóc cũng vô dụng, không bằng trước hết đem tiểu thiếu gia đi nhập thổ.

- Khoan đã Phùng Tẩu, người mau nhìn kia, biểu ca mới cử động, biểu ca chưa chết, biểu ca còn sống.

Tô Hân Nhi đột nhiên nói, nàng vừa thấy rõ ràng bàn tay của biểu ca nhúc nhích, tuyệt đối không phải là ảo giác.

- Biểu tiểu thư, tiểu thiếu gia đã chết rồi, tiểu thư cũng đừng quá thương tâm.

Phùng Tẩu đau lòng nhìn Tô Hân Nhi, bề ngoài mệnh của tiểu thư so với tiểu thiếu gia còn khổ hơn, lúc mới ra đời không có cha mẹ, lão gia mang đến Nhạc gia nuôi dưỡng, từ nhỏ tiểu thiếu gia đối với nàng tốt nhất, đối đãi với nàng như với muội muội.

- Không Phùng tẩu, ta thật sự nhìn thấy tay của biểu ca cử động, bà tin tưởng ta, thật đó.

Tô Hân Nhi sốt ruột nói với Phùng Tẩu.

Nhìn thấy biểu lộ của Tô Hân nhi, Phùng Tẩu cũng bán tín bán nghi kiểm tra thi thể của tiểu thiếu gia, bỗng nhiên Phùng Tẩu lớn tiếng nói:

- Mau đưa tiểu thiếu gia lên trên phòng, nói với lão gia, nhịp tim của tiểu thiếu gia vẫn còn đập, tiểu thiếu gia không chết, người đã sống lại, sống lại.

Trong lúc đạo thiên lôi nổ về phía Lục Phong, Lục Phong cuối cùng cũng dùng hết chân khí trong linh hồn xuất ra. Ngay lập tức tia chớp của thiên lôi khủng bố đã nuốt hắn đưa vào trong lỗ đen vô biên, mặc kệ hắn giãy dụa thế nào cũng không thoát ra được sự trói buộc. Hắn thậm chí cảm thấy rõ ràng nhục thể của mình bị phá thành từng mảnh nhỏ, linh hồn lực cũng dần dần suy yếu, tiến nhập vào trong hư không hắc ám.

Cũng không biết bao lâu, Lục Phong từ từ mở mắt ra, trong đầu vô cùng đau đớn, toàn thân cảm thấy khó chịu.

- Biểu ca huynh đã tỉnh rồi, Phùng Tẩu mau tới đây, biểu ca đã tỉnh.

Lục Phong mở mắt ra thì nhìn thấy một khuôn mặt thoát nhìn vô cùng tiều tụy.

- Tiểu thiếu gia, người cuối cùng cũng tỉnh, người hừ chết Phùng mẫu, thế nào, có đói bụng không, để Phùng mẫu đi làm thức ăn cho người.

Trên khuôn mặt già nua của Phùng mẫu đã hiện lên một chút vui mừng và cao hứng.

- A.

Đầu của Lục Phong kịch liệt đau nhức, giống như bị chùy đánh vào vậy, người cũng ngất đi.

- Ta không chết, đây là nơi nào, tu vi của ta tại sao toàn bộ không còn nữa mà lại tới nơi này.

Lục Phong suy nghĩ tại sao lại xảy ra chuyện này, hắn chỉ biết vốn định bảo vệ linh hồn thoát khỏi thiên lôi, ai ngờ Thiên lôi nuốt linh hồn rồi tiến nhập vào trong hư không, khi tỉnh lại thì mọi chuyện đã thay đổi.

- Lúc này lại có một linh hồn rất yếu, vừa vặn ta hiện tại cũng rất suy yếu, trước hết hãy nuốt linh hồn này rồi nói sau.

Lục Phong không chế linh hồn của mình, từ từ hướng về một linh hồn khác mà nuốt đi.

Một lúc lâu sau, Lục Phong cũng phải mất không ít công phu mới nuốt được linh hồn kia, trí nhớ của linh hồn này cũng toàn bộ quán chú vào trong đầu của hắn.

- Hóa ra nơi này đã không còn là Hoa Hạ, đây là Huyền Thiên đại lục, là một thế giới khác, linh hồn bất diệt của ta đã xuyên tới dị giới.

Lục Phong lẩm bẩm nói.

Đúng thế, ta độ kiếp thất bại đã có kỳ tích xuyên qua, hơn nữa nhờ thân thể này, từ nay về sau ta có thể ở trên Huyền Thiên lục địa mà khai sáng ra một truyền kỳ mới.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Tô Hân Nhi.

Sau khi nuốt linh hồn, Lục Phong biết được thân thể này chính là của một người tên là Nhạc Thành, bởi vì vị hôn thê của mình từ hôn, nhất thời không chịu nổi xấu hổ mà tự tử chết.

Lục Phong từ từ mở hai mắt ra, không biết là nguyên nhân của thân thể hay là nguyên nhân của linh hồn mà Lục Phong hiện tại rất yếu ớt.

- Biểu ca, huynh cảm thấy thế nào?

Lục Phong mở mắt ra thì thấy một khuôn mặt tuyệt mỹ đập vào mắt, một mái tóc đen nhánh rủ xuống hai vai, cái mũi cao thẳng và cái miệng khéo léo. Có thể nói ngũ quan đã phối hợp tạo ra một khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng.

- Biểu muội, ta không sao.

Lục Phong biết thiếu nữ trước mặt tên là Tô Hân Nhi, là biểu muội của Nhạc Thành, quan hệ của hai người cũng không tệ.

- Biểu ca huynh từ nay về sau không được làm điều điên rồ nữa nghe không, huynh nếu chết, muội phải làm sao bây giờ.

Đôi mắt của Tô Hân Nhi lại chan chứa nước mắt, không biết mấy ngày nay nàng đã chảy bao nhiêu giọt lệ.

Nhìn nước mắt của Tô Hân Nhi, trong lòng của Lục Phong cũng cảm thấy xao động. Hắn tu luyện ngàn năm, ở Hoa Hạ cũng chỉ là một đứa cô nhi, về sau bằng hữu cũng bỏ hắn mà đi, đã mấy trăm năm không có ai quan tâm hắn nhiệt tình như vậy.

- Yên tâm, ta sẽ không chết nữa đâu.

Lục Phong ngồi xuống, khẽ vuốt ve tóc của Tô Hân Nhi.

- Được rồi, chuyện huynh đáp ứng muội huynh nhất định phải làm, không làm là xấu lắm đó.

Tô Hân Nhi nghe thấy Nhạc Thành trả lời thì nín khóc mỉm cười, đôi mắt to của nàng cao hứng nhìn Nhạc Thành.

Nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của Tô Hân Nhi, trong lòng của Lục Phong không khỏi cảm thấy nao nao. Cô gái nhỏ tuổi này không lớn lắm, có thể nói là một mỹ nhân, nếu qua ba bốn năm nữa, không biết có thể khiến bao nhiêu nam nhân chết mê chết mệt nữa đây.

- Ủ, ta nhất định sẽ làm được, muội ra ngoài trước đi, ta muốn nghỉ ngơi một chút.

Lục Phong nhìn Tô Hân Nhi, trí nhớ trong linh hồn của Nhạc Thành vẫn còn sót, hắn cần phải có thời gian mới tiêu hóa hết được.

- Được rồi, ngày mai muội trở lại thăm huynh.

Tô Hân Nhi trả lời, sau đó lập tức rời ra bên ngoài.

Lục Phong nhìn theo dáng người của Tô Hân Nhi, không ngờ Tô Hân Nhi tuy tuổi không lớn lắm nhưng trên người vẫn có chỗ lồi chỗ lõm. Nàng mặc một bộ lục y, làn da trắng như tuyết, ở phía trước là một bộ ngực thoát nhìn vẫn chưa phát dục hoàn chỉnh nhưng vẫn rất đẹp. Kiềm tròn tròn trịa mà cao ngất, đôi chân dài cao gầy gọi cảm

- Hắt xì.

Sau khi nhìn Tô Hân Nhi rời khỏi phòng, Lục Phong mới ổn định lại tinh thần, không ngờ nữ tử ở đây so với Hoa Hạ cũng không kém, nhớ lại mình ở Hoa Hạ cả đời liệt diễm vô số, nữ tử cũng có cả những người khuynh quốc khuynh thành.

Lục Phong nhấc người, khoan chân ngồi ở trên giường. Thân thể của hắn rất hư yếu, cần phải điều tức mới tốt hơn được. Trên khuôn mặt của Lục Phong nở ra một nụ cười khổ, linh hồn của hắn bị thiên lôi đánh thành tro tàn, trừ vật dĩ nhiên là biến mất, hắn vốn định tìm một số được vật khôi phục lại thân thể nhưng bây giờ xem ra không thể.

Sau khi cười khổ, Lục Phong cũng biết rằng không có cách nào thay đổi, chỉ có thể chấp nhận sự thật này thôi. Dựa theo tiệp tu luyện công pháp, Lục Phong đem chân khí điều tức cơ thể, ngay lập tức một lần nữa Lục Phong lại cười khổ, trong cơ thể này, một chút chân khí cũng không có chứ đừng nói là vận công điều tức. Thân thể này là của một người bình thường, ngoại trừ nó rắn chắc cường tráng hơn người thường một chút thì không có gì khác biệt.

Lục Phong không kìm được mà hơi ngây ngốc, tu vi nghìn năm giờ hóa thành hư ảo, ông trời cũng đùa cợt mình quá lớn, một tuyệt đỉnh cao thủ biến thành người bình thường, chuyện này không ai có thể tiếp nhận được.

Một hồi lâu sau Lục Phong mới khôi phục lại được tinh thần, hai mắt của hắn trở nên âm trầm. Từ nay về sau không còn Lục Phong nữa mà chỉ còn Nhạc Thành, kiếp trước Lục Phong có thể oai danh đứng trên đỉnh thì tại Huyền Thiên đại lục này Nhạc Thành cũng có thể như vậy, lão thiên kia, ta sẽ quay trở lại.

Lục Phong đến đây đã nghĩ thông suốt, tuy tu vi của mình mất sạch nhưng linh hồn thì bất diệt, năm kiếp tán tiên siêu cấp cảnh giới vẫn còn, chỉ cần mình tu vi được như trước thì tiến vào Tiên Ma giới cũng không phải là chuyện khó.

Tương tự như vậy nhưng Lục Phong cũng biết mọi chuyện không hề dễ dàng, ít nhất trước hết hắn sẽ gặp phải không ít khó khăn, đầu tiên là tu vi mất sạch, bây giờ ngay cả tiến vào Trúc Cơ kỳ cũng không phải là một chuyện dễ dàng với hắn, chỉ là với việc có được năm kiếp tán tiên siêu cấp cảnh giới, Lục Phong tin rằng chỉ cần thời gian trôi qua mình sẽ được như trước.

Tu chân tông cộng có chín tầng, theo thứ tự là Trúc Cơ kỳ, Khai Quang kỳ, Thai Tức kỳ, Tích Cốc kỳ, Kim Đan Kỳ, Nguyên Anh kỳ, Phân Thần Kỳ, Hợp Thể kỳ, Đại Thừa kỳ, mỗi cấp độ lại chia làm sơ kỳ, trung kỳ và hậu kỳ, cuối cùng tiến vào Độ Kiếp kỳ sẽ tiếp nhận Thiên kiếp, sau đó tiến vào hàng ngũ siêu cấp cao thủ tán tiên tán ma, mà kiếp trước Lục Phong đã tiến vào năm lần siêu cấp tán tiên.

Theo trí nhớ của Nhạc Thành thì Lục Phong cũng biết rằng ở Huyền Thiên Đại lục này hiện tại đấu khí và ma pháp đang hoành hành, Nhạc Thành trời sinh không thể tu luyện đấu khí và ma pháp cho nên mới bị vị hôn thê của mình từ hôn, xấu hổ mà tự tử chết.

Đấu khí chia thành các đẳng cấp, Đấu giả, Đấu sư, Đại Đấu sư, Đấu Linh, Đấu Vương, Đấu Hoàng, Đấu tông, Đấu Tôn, Đấu Thánh, tổng cộng là chín cấp bậc, mỗi cấp bậc lại chia làm mười trình tự, sau đó chính thức tiến vào hàng ngũ siêu cấp Đấu đế.

Đẳng cấp ma pháp thì đơn giản hơn một chút, chia làm nhất cấp ma pháp sư tới cửu cấp ma pháp sư, sau đó tiến vào hàng ngũ thánh ma đạo siêu cấp. Chỉ là ma pháp cũng chia làm năm phái, gọi là năm phái ma pháp, theo thứ tự là ma pháp thủy hệ, hỏa hệ, thổ hệ, lôi điện hệ, phong hệ.

Theo trí nhớ của Nhạc Thành thì Diệp Phong biết được, Đấu tông cùng với ma pháp sư cường giả cấp bảy ở đây không có một ai, còn ở trên các lục địa khác thì không biết. Huyền Thiên đại lục có một vị chức nghiệp siêu cấp tồn tại, địa vị của hắn so với đấu sư trong ma pháp sư còn cao hơn một bậc, là Luyện đấu sư, bởi vì luyện đấu sư cần điều kiện hà khắc hơn so với đấu sư cho nên địa vị cao hơn.

Nhạc Thành khoan chân ngồi xuống, tu vi hóa thành tro tàn đành phải từ từ tu luyện, trước hết tiến vào Trúc Cơ kỳ rồi hãy nói sau. Kiếp trước vì đã tu luyện Hồn Nguyên chân kinh cho nên Nhạc Thành đối với chân kinh này sớm đã thuộc lòng, cứ từ từ theo chân kinh mà từ từ tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Trúc Cơ sơ kỳ.

Sau một lát, Nhạc Thành cuối cùng cũng nở ra một nụ cười, hắn vốn lo lắng rằng không cách nào tu luyện được bởi vì Nhạc Thành đấu khí và ma pháp đều không thể tu luyện nhưng không ngờ thân thể này đối với chân khí lại không hề bài xích. Nhạc Thành cảm thấy Hồn Nguyên chân kinh tâm pháp trong đan điền đã xuất hiện một chân khí yếu ớt, đây là dấu hiệu của việc tu luyện thành công.

Sáng sớm hôm sau Nhạc Thành dùng tu luyện lại, từ từ thở ra một ngụm khí rồi mở hai mắt ra. Trải qua một đêm tu luyện, trong mắt của hắn đã xuất hiện một chút tinh quang, tinh thần cũng khá hơn rất nhiều.

- Không ngờ lại tiến bộ nhanh như vậy, xem ra trong vòng bảy ngày mình có thể tiến vào giai đoạn Trúc Cơ sơ kỳ.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, có cảnh giới tu vi siêu cấp từ kiếp trước tốc độ vượt qua dự đoán của hắn, người bình thường muốn tiến vào Trúc Cơ kỳ, cho dù có thiên phú thì cũng phải mất nửa năm, mà ình trong vòng một đêm lại có thể ngưng tụ chân khí, tốc độ như vậy chỉ có thể dùng phi kiếm để hình dung.

- Cốc cốc.

Ở bên ngoài truyền tới tiếng gõ cửa rất nhỏ, một thanh âm trầm thấp ở ngoài cửa vang lên:

- Thành nhi, con đã tỉnh lại chưa?

- Tỉnh rồi ạ, phụ thân người mau vào đây đi!

Nhạc Thành liền trả lời, nghe thanh âm làm hắn biết là ai. Hắn quyết định từ nay về sau mình chính là Nhạc Thành, cho nên sẽ tiếp nhận toàn bộ những thứ của Nhạc Thành. Ở trong trí nhớ hắn cũng biết vị phụ thân này đối với mình cực kỳ thương yêu, ông mới bốn mươi tuổi thôi nhưng đáng vẻ bên ngoài đã gần như là năm mươi rồi.

Một đạo thân ảnh màu xám từ từ tiến tới, từ cửa phòng tới bên giường của Nhạc Thành.

Nhìn Nhạc Tử Sơn trước mắt, Nhạc Thành không kìm được mà hơi xúc động, hắn nhìn ra mấy ngày vừa qua, Nhạc Tử Sơn giống như đã già đi hơn mười tuổi rồi. Mái tóc của ông vốn đen nhánh nay đã xuất hiện mấy sợi bạc trắng, khuôn mặt cũng tái nhợt đi không ít.

- Thành nhi, con cảm thấy thế nào, tối hôm qua nghe Hân nhi nói con đã tỉnh lại, nhưng vì muộn rồi nên ta không tới, hiện tại con sao rồi, có khá hơn không?

Nhạc Tử Sơn nhìn Nhạc Thành, ánh mắt có vẻ vui mừng, mà cũng có vẻ đau lòng.

- Phụ thân, con không sao.

Trong khoảng thời gian ngắn, Nhạc Thành cũng không biết phải nói gì cho phải. Nhìn thấy ánh mắt của Nhạc Tử Sơn, hắn nhớ lại nghìn năm trước kia ở Hoa Hạ, lúc hắn bốn tuổi, phụ thân của hắn cũng dùng ánh mắt này nhìn hắn, sau đó phụ thân của hắn bị người ta giết chết, từ đó về sau hắn tiến vào thế giới tàn khốc vô tình, không được hưởng thụ tình thương của người cha.

- Không có việc gì là tốt rồi, từ nay về sau nghìn vạn lần đừng choáng váng, con nếu xảy ra chuyện gì thì ta tức là đã phụ lòng mẫu thân đã chết đi của con.

Nhạc Tử Sơn nói.

- Con sẽ không làm chuyện điên rồ nào nữa đâu.

Nhạc Thành liền trả lời, hắn nhìn phụ thân hắn phía trước, đây đúng là một phụ thân vĩ đại.

- Cũng chỉ tại ta vô dụng cho nên mới xảy ra chuyện từ hôn này, chuyện này Thành Nhi có phải con oán hận ta không?

Nhạc Tử Sơn đột nhiên tang thương nhìn Nhạc Thành, nếu như hắn có thể tiến vào Đấu Vương thì cũng đã không xảy ra chuyện này.

- Chỉ tại con vô dụng thôi, chuyện này không thể trách người.

Nhạc Thành lắc đầu, chuyện này hắn đã hoàn toàn minh bạch, vị hôn thê của hắn oai danh đỉnh đỉnh ở Thanh Dương môn, mười sáu tuổi đã tiến vào cảnh giới Đấu Linh, mình thì không thể tu luyện ma pháp và đấu khí, chỉ là một tên phế nhân, hơn nữa Nhạc gia ngày càng suy tàn, cho nên đối phương muốn đưa ra yêu cầu từ hôn.

Thấy đứa con trả lời, Nhạc Tử Sơn vẫn đau lòng vài phần, một nam nhân bị bên nữ từ hôn, đây quả là một nỗi nhục quá lớn, truyền đi thì làm sao có thể làm người, cũng khó trách Thành nhi lại chọn con đường này.

- Con chớ suy nghĩ quá nhiều, còn sống là tốt rồi.

Nhạc Tử Sơn nhìn đứa con của mình mà nói.

Nhạc Thành thấy đáng vẻ của Nhạc Tử Sơn thì muốn mở miệng nhưng nhất thời lại không nói gì, trong lòng hắn thầm nghĩ:

- Nhạc Thành, ta đã nhờ thân thể và trí nhớ của ngươi, như vậy có cơ hội nhất định ta sẽ giúp ngươi đòi công đạo, giúp ngươi đoạt lại những thứ của Nhạc gia, coi như báo đáp thân thể của ngươi, không để ngươi chết vô ích.

Bảy ngày sau, trong phòng của Nhạc Thành có một thanh mạng nhàn hạt, từ từ hút vào trong cơ thể của hắn, ngay lập tức Nhạc Thành thở ra một làn khí, tinh quang trong hai mắt chợt lóe lên, khí tức cả người đã diễn ra biến hóa vi diệu.

- Rốt cuộc cũng đã tiến tới Trúc Cơ sơ kỳ.

Nhạc Thành lầm bầm nói, trải qua bảy ngày tu luyện, cuối cùng hắn cũng đã tiến nhập vào Trúc Cơ sơ kỳ, có siêu cường cảnh giới từ kiếp trước, bất luận trảm kiểm soát nào với hắn cũng chỉ là vấn đề thời gian.

- Cũng nên đi ra ngoài một chút ngắm nhìn cái thế giới xa lạ này.

Nhạc Thành đi xuống giường, bảy ngày qua hắn vẫn chưa rời khỏi phòng, mấy ngày nay Tô Hân Nhi cùng với Phùng Tẩu cũng tới thăm hắn, mang tới không ít thức ăn ngon.

- Chào tiểu thiếu gia.

Nhạc Thành vừa đi ra khỏi phòng thì đã thấy một số người hầu chào mình, Nhạc Thành thấy vậy thì cũng hơi gật đầu với mọi người.

Nhạc gia tuy suy toàn nhưng ở trong trấn cũng có danh tiếng, Nhạc gia hiện tại cũng có đến ba bốn mươi người, chỉ là không ít người không ở tại đây mà tuổi trẻ ra ngoài lưu lạc, ví dụ như hai ca ca ruột của Nhạc Thành, mới mười lăm tuổi đã ra ngoài, hiện tại đã bảy tám năm trôi qua.

Nhạc thành còn có một thúc thúc cũng ở bên ngoài, chỉ có một số ít là ở tại gia quản lý việc buôn bán.

Nhạc Thành từ từ đi tới đại trạch của Nhạc gia. Đại trạch này thoạt nhìn rất khá, trong phòng có tới gần một trăm gian, hơn nữa kiến trúc từ đường này cũng rất đẹp.

- Ta phải đi xem xem ở đây có tìm được tài liệu luyện đan và tài liệu chế pháp khí hay không.

Nhạc Thành lầm bầm nói, hắn cũng không biết Huyền Thiên đại lục có tài liệu luyện đan và chế pháp khí hay không, nếu không có thì thật phiền toái, tu vi của hắn nhất định sẽ giảm bớt rất nhiều.

Trong lòng tưởng tượng, Nhạc Thành cũng không chần chừ nữa, vội vàng đi xem cửa hàng của Nhạc gia. Theo trí nhớ, Nhạc thành biết được Nhạc gia có một cửa hàng buôn bán dược vật và binh khí, cũng không biết những tài liệu này có thích hợp để cho mình dùng không nữa.

- Biểu ca huynh muốn đi đâu?

Nhạc Thành vừa ra khỏi đại trạch thì thanh âm của Tô Hân Nhi đã truyền tới từ phía sau lưng của hắn. Hôm nay Tô Hân Nhi mặc một chiếc quần dài màu xanh, mái tóc đen nhánh búi ở sau gáy, trước ngực mềm mại như là một dãy núi nhỏ, kiểu đồn rần chắc.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Trúc cơ đan.

- Hân Nhi, làm sao muội biết ta ở đây, ta muốn đi tới cửa hàng xem một chút.

Nhìn thấy Tô Hân Nhi ở trước mắt, Nhạc Thành thầm nghĩ, tiểu ny tử này sau vài năm nữa nhất định là một người hại nước hại dân vì sắc đẹp của mình.

- Muội vào phòng tìm huynh, không thấy huynh đâu nghe người hầu nói huynh ở đây cho nên muội liền tới đây tìm huynh. Huynh trước kia chưa từng tới các cửa hàng, tại sao hôm nay lại muốn đi?

Tô Hân Nhi nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, nhắc tới chuyện trước kia.

- Ta đi tìm chút đồ.

Nhạc Thành trả lời, ở trong trí nhớ hắn cũng biết rằng trước kia hắn không quan tâm tới chuyện cửa hàng.

- Muội đi cùng huynh, muội thấy xem ra cửa hàng ở đâu huynh cũng không biết.

Tô Hân Nhi mỉm cười với Nhạc Thành.

- Vậy thì hay lắm.

Nhạc Thành ngẩn người, vốn hắn còn không biết cửa hàng của Nhạc gia nằm ở đâu, cho nên có Tô Hân Nhi đi theo thì tốt quá.

Hai người dưới sự dẫn dắt của Tô Hân Nhi đi xuyên qua một con đường nhỏ tới một anh trấn náo nhiệt trên đường cái. Nhạc Thành cũng nói với Tô Hân Nhi là hắn muốn tới cửa hàng bán binh khí và được vật xem một chút.

- Nhạc gia binh khí phổ là nơi chuyên buôn bán cửa hàng cùng với được vật của nhạc gia, chỉ là việc buôn bán càng ngày càng kém, không ít người đã đến cửa hàng đối diện gọi là Hoàng gia binh khí phổ để mua đồ.

Nhạc gia binh khí phổ chủ yếu kinh doanh một số binh khí cấp thấp cùng với những đan dược mà tu luyện giả không thể thiếu, đương nhiên những đan dược này cũng là do một luyện dược sư nhỉnh phẩm mà Nhạc gia mời tới luyện ra, một nhị phẩm luyện dược sư ở trấn nhỏ này đã phong quang vô hạn, là một đại nhân vật, địa vị ở đây một đại đấu sư cùng với ma pháp sư cấp ba cũng không so sánh được.

Luyện dược sư đề cấp theo thứ tự là nhất phẩm tới cửu phẩm, trở thành luyện dược sư vô cùng hà khắc mà tấn cấp cũng bị vây hãm rất khó khăn, cộng thêm yêu cầu là không rời khỏi đan dược cho nên địa vị của luyện dược sư rất cao.

Khi hai người tới Nhạc gia binh khí phổ, người của Nhạc gia cũng nhận ra Tô Hân Nhi và Nhạc Thành thì vội vàng tới chào hỏi.

Nhạc Thành đánh giá Nhạc gia binh khí phổ, diện tích và quy mô ở đây không phải là nhỏ, đồ vật bên trong cũng rất nhiều, tổng cộng ở bên trong có tới năm sáu người bận rộn.

- Phong thúc.

Một trung niên mặc thanh sắc trường bào hiện ra ở bên cạnh Nhạc Thành, Nhạc Thành mỉm cười lễ độ lên tiếng. Người này chính là Nhạc Tử Phong, gian hàng này chính là do y phụ trách.

- Thành Nhi, hôm nay tại sao lại rảnh rỗi tới thăm Phong Thúc vậy, bình thường Phong thúc gọi người thế nào người cũng không tới. Ừ đi ra ngoài dạo chơi cho tâm tình tốt hơn một chút, từ nay về sau phụ giúp Phong thúc việc buôn bán.

Nhạc Tử Phong khẽ cười nói với Nhạc Thành, Nhạc Thành nhận ra, Phong thúc đối với hắn cũng vô cùng yêu mến.

- Phong thúc, vậy con cũng theo thúc học việc buôn bán được không.

Tô Hân Nhi đưa đôi mắt tinh khiến nhìn Nhạc Tử Phong nói.

- Con đó, tiểu nha đầu này càng lớn càng xinh đẹp, qua một hai năm nữa, chờ Kiều tỷ tr về ta sẽ kiếm cho các người mỗi người một người chồng tốt mà gả.

Nhạc Tử Phong mỗi khi nhìn thấy Tô Hân Nhi là nhớ tới nữ nhi của mình, đứa bé này sinh sớm hơn nàng mấy tháng.

- Phong thúc xấu lắm, mỗi lần gặp là nói giỡn con, con không để ý tới người nữa.

Tô Hân Nhi nhanh chóng ửng đỏ cả khuôn mặt, mỗi lần nàng bị Phong thúc ghẹo là đều chạy đi chơi.

Nhìn dáng vẻ của Tô Hân Nhi, Nhạc Tử Phong cũng mỉm cười, nha đầu này càng ngày càng đẹp.

- Phong thúc, con muốn xem một chút binh khí có được không?

Nhạc Thành hỏi Nhạc Tử Phong, nơi này Nhạc Tử Phong phụ trách, dĩ nhiên là phải được sự đồng ý của y.

- Được, người đi vào bên trong nhìn đi.

Nhạc Tử Phong nghi hoặc đánh giá Nhạc Thành, hắn không tu luyện đấu khí và ma pháp, không biết lần này hắn muốn nhìn để làm gì, tuy nghi hoặc nhưng y vẫn cho Nhạc Thành vào bên trong.

- Đa tạ Phong thúc.

Nhạc Thành nói lời cảm tạ với Nhạc Phong, sau đó hắn đi vào trong cửa hàng.

- Tinh thiết chết tạo, huyền thiết chế tạo.

Nhạc Thành cầm từng binh khí ở trên kệ nhìn qua một lượt, trên mặt hắn nở ra một nụ cười hưng phấn, những tài liệu luyện binh khí này so với ở Hoa Hạ cũng không khác biệt nhau nhiều lắm, cũng có thể chế tạo thành pháp khí.

- Huyết linh thảo, năm quả.

Ngay lập tức Nhạc Thành đi tới bên trên một chiếc kệ, ở đó có một ít đan dược, Nhạc Thành khẽ cầm một viên lên cẩn thận dò xét, trong lòng lại mừng rỡ một lần nữa. Hóa ra những đan dược này so với đan dược trước kia mình luyện chế cũng không khác biệt nhau nhiều lắm, cũng sử dụng dược liệu giống nhau, chỉ là tên gọi thì không giống nhau mà thôi.

- Thành Nhi, con còn tìm hiểu đan dược sao?

Nhạc Tử Phong nhìn thấy nét mặt hưng phấn của Nhạc Thành thì đến bên cạnh hắn mà hỏi.

- Con có hiểu một chút, Phong thúc, người có những dược liệu rải rác không, con muốn tìm một số thứ hữu dụng.

Nhạc Thành hỏi Nhạc Tử Phong, hắn cũng muốn mau chóng luyện chế ra Trúc Cơ Đan, sau khi nhai Trúc Cơ đan tu vi mới có thể ổn định. Cũng may Trúc Cơ đan không phải là đan dược cao cấp gì, với tu vi Trúc Cơ sơ kỳ của mình hiện tại thì có thể luyện chế thành công.

- Ở bên trong có, đi theo ta.

Nhìn thấy biểu lộ của Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong nghi hoặc không thôi, hắn lập tức dẫn Nhạc Thành tới trong một mật thất.

Nhạc Thành cùng với Nhạc Tử Sơn tiến vào mật thất, đây là một gian phòng có cấu trúc đá xanh, diện tích không lớn, ở bên trong cũng có không ít dược liệu. Nhạc Thành ngửi thấy mùi thuốc nồng đậm, ở giữa mật thất còn bày ra những dược liệu luyện chế đan dược.

Nhìn những dược liệu này, Nhạc Thành cau mày lại, những dược liệu này thật sự không thể lọt vào mắt của hắn. Cái này cũng khó trách, trước kia hắn có tu vi siêu cấp, sử dụng những dược liệu đều là thiên địa kỳ bảo, những thứ này dĩ nhiên là không thể nào so sánh được.

Nhạc Thành đứng ở trước khung dược liệu mà tìm kiếm, cũng may là tài liệu luyện chế Trúc Cơ đan cũng không phải là thiên tài địa bảo gì, chỉ cần dược liệu bình thường là tốt rồi. Chỉ là trong Trúc Cơ đan cần một vị thuốc có tên là Tinh Khí chỉ hơi trân quý.

- Phong thúc, người có Tinh Khí chỉ hay không?

Nhạc Thành tìm ở trên khung dược liệu một lần, các tài liệu khác luyện chế Trúc Cơ đan hắn đã tìm được rồi, chỉ có thứ quan trọng nhất là chưa tìm thấy.

- Con muốn tìm Tinh Khí Chi để làm gì? Nhạc gia hiện tại cũng chỉ mới có vài viên Tinh Khí Chi.

Nhạc Tử Phong nghi hoặc hỏi, đồng thời nhìn đáng về Nhạc Thành thì hình như là muốn luyện chế đan dược gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Luyện đan.

- Phong thúc, thứ này hữu dụng với con, thúc cho con một cái được không?

Nhạc Thành nghe Nhạc Tử Phong nói Nhạc gia có tinh khí thì cảm thấy cao hứng.

- Lần này ta cho ngươi một viên, chỉ là ngươi đừng nói cho phụ thân của ngươi, bằng không ta sẽ ân hận đấy.

Nhạc Tử Phong liếc nhìn Nhạc Thành, sau đó ngay lập tức đưa cho hắn một viên linh dược màu xanh đỏ. Đối với Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong rất yêu mến, những tài liệu trân quý đều là do hắn phụ trách cho nên nếu không nói thì Nhạc Tử Sơn sẽ trách hắn.

- Đa tạ Phong thúc, có cơ hội con sẽ báo đáp người.

Nhạc Thành cao hứng tiếp nhận Tinh Khí Chi trong tay, kỳ thật Tinh Khí Chi này chỉ cần một phần ba thôi cũng đủ để luyện chế một viên Trúc Cơ đan. Nhưng Nhạc Thành sợ rằng lần luyện chế đầu tiên sẽ thất bại cho nên dược liệu Nhạc Thành cũng lấy gấp ba lần.

- Báo đáp ta! Tên tiểu tử ngươi muốn báo đáp ta thì hãy học việc buôn bán, như vậy là khiến ta vui mừng rồi!

Nhạc Tử Phong một lần nữa trừng mắt nhìn Nhạc Thành. Nhạc Thành trước mắt rất phấn chấn, xem ra hắn đã quên mất chuyện từ hôn, xem ra sau kỳ

tích chết đi sống lại, cháu của hắn đã thay đổi, đây cũng là nguyên nhân khiến cho Nhạc Tử Phong cam tâm cho Nhạc Thành Tinh Khí Chi.

Chất nhĩ của hắn này từ nhỏ bởi vì nguyên nhân thân thể không được ổn định mà không thể tu luyện đấu khí và ma pháp, cũng không thể trở thành luyện được sư, cho nên luôn uể oải không được phấn chấn. Cái này cũng khó trách, tại một nơi đấu khí và ma pháp tung hoành thể này mà không tu luyện được thì quả thật là một đả kích quá lớn.

- Yên tâm đi Phong thúc, con nói được thì làm được, đứng rồi Phong thúc ở đây có đỉnh lò luyện chế đan dược hay không?

Nhạc Thành mỉm cười nói, mấy ngày nay hắn cũng ra bên ngoài tìm một số tài liệu tu luyện biết về đấu khí và ma pháp, hắn đã sớm nhìn ra Nhạc Tử Phong hiện tại đã đạt tới cảnh giới cũng khá cao trong đấu khí, nếu như được liệu của mình luyện chế thành công thì Trúc Cơ đan này cũng có tác dụng lớn với Nhạc Tử Phong.

- Tên tiểu tử nhà ngươi muốn luyện đan dược sao?

Nghe thấy Nhạc Thành còn muốn lò luyện đan, Nhạc Tử Phong càng thêm nghi ngờ.

Chuyện này Phong thúc đừng hỏi, con từ từ sẽ nói cho người biết.

Nhạc Thành trả lời, lò luyện đan chính là điều kiện chủ yếu của luyện đan dược, mình hiện tại không có gì cả dĩ nhiên là phải hỏi Nhạc Tử Phong.

- Dùng xong rồi thì nhất định trả cho ta, bằng không phụ thân ngươi nhất định sẽ không tha cho ta.

Nhạc Tử Phong trừng mắt nhìn Nhạc Thành sau đó lấy từ không gian trữ vật ra một cái tiểu đỉnh nhỏ hình tam giác màu đồng cổ đưa cho Nhạc Thành.

Nhìn thấy tiểu đỉnh, Nhạc Thành liền nhũn mảy, hắn cũng không ngờ Nhạc Tử Phong lại lấy ra đỉnh luyện đan tốt như vậy, nhưng đỉnh này xem ra cũng quá kém phỏng chừng luyện chế đan dược cao cấp sẽ bị vỡ.

- Đa tạ Phong thúc, con đi trước.

May mà Trúc Cơ đan không phải là đan dược cao cấp gì, Nhạc Thành tiếp nhận cổ đỉnh màu đồng cổ trong tay của Nhạc Tử Phong rồi rời vào trong mật thất, sau đó hắn cầm vài viên đan dược kia rồi mới cùng Tô Hân Nhi ra khỏi điểm.

- Tiểu tử ngươi ngàn vạn lần đừng nói cho phụ thân của ngươi đó.

Nhìn theo bóng lưng biến mất của Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong cuối cùng cũng thấy được chất nhĩ của hắn đã thay đổi, nhất thời hắn không nói nên lời.

Sau khi trở về đại trạch của Nhạc gia, Nhạc Thành vội vàng ăn một số món ăn do Phùng Tẩu nấu cho mình. Hắn không muốn ai quấy rầy mình.

Luyện đan sợ nhất là có người quấy rầy, đặc biệt hiện tại Nhạc Thành chỉ có tu vi Trúc Cơ sơ kỳ, cần phải chú ý, nhẹ thì luyện đan thất bại, nặng thì tẩu hỏa nhập ma cho nên không thể qua loa. Sau khi chuẩn bị xong tất cả, Nhạc Thành mới khoanh chân ngồi ở trên giường.

Hắn móc những tài liệu luyện chế Trúc Cơ đan bày ra ở trước người, ngay lập tức Nhạc Thành chuẩn bị sẵn sàng, chuẩn bị bắt đầu luyện đan.

Nhạc Thành ngưng trọng lại, nếu không phải ở cảnh giới siêu cường, hắn cũng không dám chỉ bằng tu vi hiện tại đã luyện chế đan dược. Mặc dù nói Trúc Cơ đan không phải là đan dược cao cấp gì nhưng không phải là chỉ có thể ở tu vi Trúc Cơ sơ kỳ có thể luyện chế. Việc luyện chế đan dược cũng không phải là một chuyện đùa giỡn.

Sau khi chần chờ một lát, Nhạc Thành vận khởi Hỗn Nguyên chân kinh, trong tay nhanh chóng tạo ra một thủ ấn quý dị, ngưng tụ chân khí ở trong người, từ từ rót chân khí vào hai tay, hai sợ thanh mang lập tức mang theo hai luồng hỏa diễm xuất vào trong lò đan màu đồng cổ. Sau một lát màu đồng cổ lại từ từ chuyển thành màu đỏ, nhiệt độ của lò đan cũng trở nên nóng bỏng.

Đây là vô thượng chân hỏa của Hỗn Nguyên chân kinh, chỉ là hiện tại tu vi của Nhạc Thành quá kém, lúc trước Lục Phong sử dụng Vô Thượng Chân hỏa, trong phương viên mười dặm cũng có thể bị thiêu đốt thành một mảng tro tàn. Vô Thượng Chân Hỏa do chân khí ngưng tụ mà thành, chân khí càng mạnh thì uy lực càng lớn. Với tu vi hiện tại của Nhạc Thành cũng chỉ có thể làm được như vậy mà thôi, nếu không phải có cảnh giới siêu cường che chở thì tu vi hiện tại của hắn cũng không thể trở thành Vô Thượng Chân Hỏa.

Lò luyện đan ngày càng nóng, mà gian phòng cũng tràn ngập những hơi thở nóng bỏng. Nhạc Thành lấy lại bình tĩnh, sau đó bắt đầu đem dược liệu bỏ vào lò luyện đan, sau khi dược liệu nhập vào lò luyện đan, sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên tái nhợt, vài giọt mồ hôi từ thái dương rơi ra.

Dược liệu ở trong lò luyện đan dần trở nên héo rõ, ngay lập tức lửa bắt đầu thiêu cháy, những thứ ở trong lò luyện đan cũng bùng lên, lúc này sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên hơi tái nhợt, luyện chế dược liệu cũng phải tiêu hao không ít chân khí.

Hai canh giờ sau, một luồng chất lỏng bằng ngón tay cái ở trong lò luyện đan xuất hiện, dược liệu đã bị thiêu thành một mảng tro tàn, chất lỏng này chính là tinh hoa của nó. Thấy như vậy, Nhạc Thành lại cầm lên dược thảo thứ hai tiếp tục ném vào lò luyện đan.

Như thế nhiều lần một ngày một đêm sau, ngoại trừ một khora tinh khí không bị luyện hóa tất cả đều bị Nhạc Thành luyện hóa thành công. Hơn mười viên đan dược màu sắc lớn nhỏ khác nhau chảy ra từ trong lò luyện, màu sắc rất đẹp.

Nhạc Thành lập tức lấy ra một viên đan dược nuốt vào trong miệng. Những viên đan dược này tuy Nhạc Thành không biết tên gọi là gì nhưng hẳn vẫn nhận ra thành phần bên trong, xem dáng vẻ hình như là đan dược bổ sung chân khí, cho nên Nhạc Thành mới thuận tay cầm vài viên.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Đan thành.

Sau khi nuốt một viên, Nhạc Thành lại lấy viên thứ hai nuốt vào trong miệng, ba viên đan dược rõ ràng là bổ sung chân khí rất nhiều. Lúc này nếu như Nhạc Tử Phong nhìn thấy Nhạc Thành dùng chân khí như vậy nhất định sẽ yêu thương không dứt.

Cầm Tinh Khí Chi trong tay, Nhạc Thành chỉ thấy Tinh Khí Chi toàn thân hiện ra một luồng xanh hồng luân chuyển, một linh khí từ bên trong ngập tràn toát ra. Nhạc Thành cảm lấy Tinh Khí Chi quăng vào lò luyện đan lập tức thủ ấn biến đổi, hai luồng hỏa diễm một lần nữa rót vào đó.

Tinh Khí Chi là nội đan quan trọng nhất trong luyện chế Trúc Cơ đan, cũng là đan dược khó luyện hóa nhất. Nhạc Thành không dám khinh thường, hắn cố gắng duy trì chân hỏa không mạnh không nhẹ đốt cháy Tinh Khí chi. Trước sự luyện chế của Vô Thượng Chân Hóa, Tinh Khí Chi cũng bắt đầu chuyển sang một màu đỏ sẫm.

Sau nửa ngày trời, Tinh Khí Chi được sự đốt cháy của chân hỏa đã trở nên héo rũ, một chất lỏng màu xanh hồng từ bên trong chảy ra, nhìn thấy sự biến hóa của Tinh Khí Chi, trên khuôn mặt Nhạc Thành hiện ra một nụ cười, hắn cũng không dám khinh thường vì đây chính là thời khắc mấu chốt.

Lại nửa ngày sau, sắc mặt của Nhạc Thành đã trở nên tái nhợt, cuối cùng mấy giọt chất lỏng màu xanh cũng theo Tinh Khí Chi mà nhỏ ra, hiện tại chất lỏng Tinh Khí Chi ở trong lò luyện còn khoảng chừng ba ngón cái.

- Bước đầu tiên cuối cùng cũng thành công.

Nhạc Thành thì thầm nói, sau đó hắn lập tức lấy toàn bộ đan dược đưa trên tay, nhìn qua thì có tới năm sáu loại. Nhạc Thành chần chừ một chút rồi đưa toàn bộ vào trong miệng.

Sau khi đưa đan dược vào trong miệng, khuôn mặt tái nhợt của Nhạc Thành đã có một chút máu, tuy một viên đan dược có tác dụng không lớn nhưng số lượng nhiều thì cũng khôi phục được một chút chân khí.

Nhạc Thành nghỉ ngơi một chút, dựa vào tu vi Trúc Cơ sơ kỳ mà luyện chế đan dược có thể nói đây đã là chuyện cố gắng hết sức của hắn, ngay lập tức bàn tay của Nhạc Thành di chuyển, Vô Thượng Chân Hóa một lần nữa được rót vào lò đan, đây là bước cuối cùng để luyện chế Trúc Cơ đan, phải đem toàn bộ chất lỏng ngưng tụ thành đan dược, như vậy mới đại công cáo thành.

Bước cuối cùng này chính là bước dễ thất bại nhất, Nhạc Thành cố gắng khống chế Vô Thượng Chân Hóa ở trong tay, từ từ bao lấy các chất lỏng, đem chúng dung hợp lại với nhau. Hỏa diễm bao trùm những chất lỏng này rất khó, không chỉ vậy còn phải dung hợp chúng với nhau.

Tình huống này đã ở trong dự liệu của Nhạc Thành, lúc này tâm tình của hắn ngày càng bất an, cần phải bình tĩnh nếu không sẽ hỏng hết. Nhạc Thành cố gắng kìm chế, Vô Thượng Chân Hóa bao vây lấy những chất lỏng kia, cũng may những chất lỏng kia chỉ có thể chảy đi chảy lại ở trong lò đan.

Vài canh giờ sau, Nhạc Thành cuối cùng cũng thành công mà dùng Vô Thượng Chân Hóa bao vây toàn bộ chất lỏng, đây tất cả đều là dùng cảnh giới siêu cường để chế ngự, không thì hắn đã sớm thất bại.

Nhạc Thành dùng Vô Thượng chân hỏa khống chế các chất lỏng, một mùi thuốc nồng đậm từ trong lò đan tràn ra, vấn đề kế tiếp chỉ là thời gian. Lúc này khuôn mặt của Nhạc Thành cũng một lần nữa trở nên tái nhợt, chân khí tiêu hao suốt ba ngày, chỉ bằng tu vi Trúc Cơ sơ kỳ của hắn mà kiên trì đến hiện tại quả là không dễ.

Nửa ngày sau, một linh khí nồng đậm từ trong người của Nhạc Thành trào ra, không ít người hầu ở ngoài sân đều cảm nhận được khí tức nồng đậm, bọn họ cũng đều là người thường cho nên họ không biết chuyện gì đã xảy ra.

- Cuối cùng cũng thành công!

Nhìn thấy ba viên đan dược to bằng ngón cái trong tay, linh khí nồng đậm toát ra, Nhạc Thành nhin không được lộ ra một vẻ hưng phấn.

Một lát sau Nhạc Thành rút một cái bình ngọc đã sớm chuẩn bị từ trước cho Trúc Cơ đan vào rồi ngay lập tức nhét nó vào trong miệng, vận công điều tức. Chân khí trong cơ thể của hắn hầu như đã tiêu hao không còn gì, Nhạc Thành cũng không dám khinh thường, nếu không thì tu vi từ nay về sau của

hắn sẽ bị ảnh hưởng.

Nhạc Thành cảm nhận được Trúc cơ đan tiến vào trong bụng, một được lực cường đại nhanh chóng tràn ra. Nhạc Thành vội dùng Hồn Nguyên chân kinh tâm pháp khống chế nó, dung hợp chân khí để chảy về phía đan điền.

Cũng không biết bao lâu, Nhạc Thành thở ra một luồng khí, từ từ mở hai mắt ra, hai sợi tinh quang ở trong mắt hiện ra, khí tức trên khuôn mặt của hắn cũng có biến hóa, toàn thân đã tới một cảnh giới ổn định. Trải qua sự hấp thu Trúc Cơ đan, tu vi của Nhạc Thành đã đạt tới Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong, xem ra không bao lâu nữa là có thể tiến vào Trúc Cơ trung kỳ.

- Biểu ca, huynh đang làm gì vậy?

Ở ngoài cửa truyền tới thanh âm của Tô Hân Nhi, đã năm ngày trôi qua rồi, biểu ca của nàng vẫn chưa đi ra ngoài cho nên nàng rất lo lắng.

- Hân nhi đến đây.

Nhạc Thành thu thập một chút rồi đứng dậy, mình ở trong phòng liên tục ba ngày chắc nàng rất lo lắng.

- Huynh chốt cửa lại làm sao muội vào được.

Ở ngoài cửa Tô Hân Nhi dịu dàng nói, nếu bên trong không chốt cửa, nàng đã sớm tiến vào.

Nhạc Thành lúc này mới nhớ ra là mình chốt cửa phòng, hắn vội vàng mở cửa ra, trước mặt hắn là khuôn mặt giận dữ của Tô Hân Nhi.

- Biểu ca, huynh ở bên trong suốt năm ngày làm gì vậy, muội còn tưởng có chuyện gì xảy ra.

Vừa nhìn thấy Nhạc Thành, Tô Hân Nhi đã lo lắng hỏi, vẻ giận dữ nguyên bản cũng đã biến mất không thấy, chỉ còn sự quan tâm.

- Huynh không sao.

Nhạc Thành mỉm cười, hôm nay tiểu ny tử này mặc một bộ trang phục màu xanh trắng, trẻ trung mang dáng dấp của nữ nhân, đặc biệt kiểu đòn ngang ngực cùng với đôi chân thon dài khiến cho Nhạc Thành không kìm được mà nhìn nhiều hơn.

- Đi, cùng luyện công với muội đi.

Tô Hân Nhi kéo tay của Nhạc Thành đi về phía bên trái, nơi đó chính là diễn võ trường của Nhạc gia, bình thường các tộc nhân tu luyện đấu khí của Nhạc gia đều vào đó để luận bàn. Tô Hân Nhi từ nhỏ đối với đấu khí đã có thiên phú, Nhạc Từ Sơn đã sớm dạy nàng kỹ xảo đấu khí của Nhạc gia. Đừng nhìn Tô Hân Nhi còn trẻ tuổi, mới mười sáu tuổi, hiện tại nàng đã có tu vi là đại đấu sư, trong đám người đời thứ hai của Nhạc gia, không ai là đối thủ của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Vạn kiếm quy nhất.

Ngọc thủ của Tô Hân Nhi bị Nhạc Thành lôi kéo, cộng thêm việc lâu lâu Nhạc Thành còn vô ý chạm vào ddija phương mềm mại trước ngực của nàng, ngửi thấy mùi hương thơm ngát từ người của Tô Hân Nhi khiến cho trong lòng Nhạc Thành cảm thấy dậy sóng.

Đi vào diễn võ trường của Nhạc gia, Nhạc Thành đánh giá cẩn thận một phen. Nơi này có một thạch bình rất lớn, chung quanh thạch bình có đầy đủ các loại binh khí, đại bộ phận Nhạc Thành đều đã gặp qua, chỉ có một số thứ kỳ lạ là hắn để ý.

- Biểu ca, huynh ở chỗ này chờ muội, đừng chạy lung tung, chờ sau khi muội luyện tập kỹ xảo xong thì huynh hãy đi ăn với muội.

Tô Hân Nhi cười cười với Nhạc Thành, trước kia Nhạc Thành cũng thường xuyên tới đây luyện công.

- Được, không sao.

Nhạc Thành đáp ứng nói, hắn cũng muốn biết một chút về đấu khí, từ nay về sau gặp gỡ còn ứng phó.

Khi thấy Nhạc Thành đáp ứng mình rồi, Tô Hân Nhi liền cao hứng chạy tới diễn võ trường, trong tay nàng lúc này là một thanh trường kiếm màu xanh, cổ tay nàng khẽ chuyển động, thanh trường kiếm kéo thành một đường vòng cung, một luồng đầu khí hiện lên trên không trung, trong bóng kiếm hiện ra một chút quỹ dị.

Theo bóng hình xinh đẹp di động của Tô Hân Nhi, đầu khí xuyên qua kiếm quang bay ở trên không trung pháp phối, thoát nhìn uy lực rất bất phàm, khó trách trong những người đời thứ hai không có mấy ai là đối thủ của Tô Hân Nhi. Tô Hân Nhi này quả nhiên là một người thiên phú, tu luyện công pháp này quan trọng nhất chính là thiên phú, nếu như thiên phú tốt, người khác tu luyện ba năm thì người chỉ phải tốn nửa năm, chênh lệch đến mấy năm như vậy thì dĩ nhiên là rất lớn.

Nhìn theo bóng hình của Tô Hân Nhi Nhạc Thành cũng không kìm được mà khẽ giật mình, đầu hí có thể ở trên Huyền Thiên Đại Lục mà tung hoành quả nhiên là có sự bất phàm của nó, xem ra kỹ xảo và đầu khí của Tô Hân Nhi so với công pháp tu chân còn lợi hại hơn một chút.

- Vạn Kiếm quy nhất.

Tô Hân Nhi khẽ kêu lên, trên người đầu khí đã sớm tràn ngập toàn thân, toàn thân nàng bao phủ một luồng đầu khí màu xanh. Cổ tay của Tô Hân Nhi mau chóng quay ngược trở lại, trường kiếm thanh sắc tạo ra một đóa hoa sen thật lớn trên không trung, kiếm ảnh thật lớn đột nhiên hiện ra, một thanh mạng chói mắt vang lên đi đùng. Một chiêu này vừa dùng để tấn công địch vừa để phòng thủ.

- Biểu ca, Vạn Kiếm quy nhất của muội thế nào? Có lợi hại không?

Tô Hân Nhi cao hứng thu công chạy về phía Nhạc Thành, lập tức sắc mặt của nàng biến đổi, trước kia mỗi lần nàng thể hiện công pháp của mình biểu ca tâm tình đều không tốt, cũng bởi vì Nhạc Thành không thể tu luyện đầu khí cùng ma pháp.

- Ủ, được lắm

Nhạc Thành liền trả lời, xem ra hẳn cũng phải tu luyện một chút kỹ xảo công kích, nếu không chạm mặt đối phương thì cũng không hiểu.

Nhìn thấy Nhạc Thành cũng không mất hứng, Tô Hân Nhi thở ra một hơi, trong lòng cảm giác thay đổi hơn rất nhiều.

- Hân Nhi, chỗ này ta có một viên đan dược, muội ăn vào sẽ có tác dụng rất lớn.

Nhạc Thành lấy từ trong bình ngọc ra một viên Trúc Cơ đan đưa cho Tô Hân Nhi, viên đan dược này sẽ có tác dụng rất lớn với nàng.

- Biểu ca, đây là đan dược gì vậy? Huynh lấy ở đâu đó?

Nhìn viên đan dược ở trong tay của Nhạc Thành, Tô Hân Nhi tuy không biết nó là gì nhưng cũng hiểu đó là đan dược không tầm thường, không kìm được mà nghi ngờ hỏi. Biểu ca không tu luyện đầu khí, sao trên người lại có đan dược.

- Cái này muội không cần hỏi, muội cứ nuốt đi, còn nữa không được nói cho người khác biết.

Nhạc Thành nói với Tô hân Nhi, những chuyện này đúng là không thể cho người khác biết.

- Vâng.

Tô Hân Nhi cầm lấy viên Trúc Cơ đan trong tay của Diệp Bạch mà cất vào, nàng cũng không nói gì nữa, hai người lập tức rời khỏi diễn võ trường.

Ở trong đại sảnh, Phùng Tẩu lúc này đã sớm chuẩn bị bữa ăn, hai ngày nay Nhạc Tử Sơn cũng không xuất hiện, nghe nói ông ra ngoài làm chuyện gì đó. Hai người ăn một chút rồi đi về phía bình phong của Nhạc gia.

Ở trên đường phố, mọi người nào nhiệt hổi há không thôi, Tô Hân Nhi cũng vui sướng bay nhảy ở trong đám người. Sau khi đi vào bình phong của Nhạc gia, Nhạc Thành lập tức tìm Nhạc Tử Phong, lần trước đáp ứng chuyện với Nhạc Tử Phong, Nhạc Thành vẫn chưa quên.

- Thành Nhi, lần này con tới đây làm gì vậy? Lần này ta cũng không có Tinh Khí Chi cho con đâu, đúng rồi, lò luyện đan của ta con có cầm tới không?

Nhạc Tử Phong hỏi Nhạc Thành, lò đan tuy không phải là bảo bối gì nhưng cũng là một thứ xa xỉ.

- Phong thúc, lò đan con còn phải dùng trong một thời gian ngắn nữa, chỉ là con có cái này cho người, ăn vào sẽ rất tốt.

Nhạc Thành liền trả lời, lò đan hiện tại không thể trả lại cho Phong thúc, bằng không thì từ nay về sau sẽ không cách gì luyện đan dược, chờ đến khi mình kiếm được một lò đan tốt hơn rồi trả cho Phong thúc cũng không muộn. Nói xong Nhạc Thành liền đưa viên Trúc Cơ đan cuối cùng cho Nhạc Tử Phong.

- Đan dược tam phẩm.

Nhìn thấy đan dược ở trong tay Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong kinh ngạc bắt đầu đánh giá, trong miệng thì thì thào: “Tuy phẩm giai vẫn chưa đạt tới tam phẩm đan dược cao giai nhưng tuyệt đối là đan dược tam phẩm

- Thành Nhi, cái này là do con luyện chế sao?

Nhạc Tử Phong vô cùng hưng phấn và kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, với việc mượn lò đan cùng với lấy đi dược liệu của mình, bây giờ lại có một viên đan được tam phẩm, quả khiến cho người ta suy nghĩ.

- Cái này...

Nhìn thấy vẻ mặt của Nhạc Tử Phong, Nhạc Thành cũng không biết phải nói thế nào cho tốt, đan dược Trúc Cơ đan mà hắn luyện chế không ngờ lại là đan dược tam phẩm, điều này hắn cũng bất ngờ.

- Tiểu tử ngươi nói mau, cái này có phải là do ngươi luyện chế không?

Không thấy Nhạc Thành trả lời, Nhạc Tử Phong liền trở nên khẩn cấp.

- Phong thúc, đây là do con luyện chế.

Dù sao Nhạc Thành cũng không có ý định lừa dối Nhạc Tử Phong cho nên khẽ gật đầu trả lời.

- Ngươi lặp lại lần nữa, thật là do tiểu tử ngươi luyện chế? Không gạt ta chứ?

Thần sắc của Nhạc Tử Phong liền trở nên khẩn trương, một lần nữa hỏi Nhạc Thành, chỉ sợ mình nghe lầm.

- Phong thúc, đây là do con luyện chế.

Nhạc Thành một lần nữa lại khẳng định, chờ đến khi hắn đạt tới Trúc Cơ trung kỳ xong, muốn tu luyện Trúc Cơ đan tin rằng sẽ dễ hơn nhiều.

- Ha ha, phát tài rồi, lão thiên quả là có mắt đó.

Nghe thấy Nhạc Thành khẳng định trả lời, Nhạc Tử Phong không kiềm được kích động mà ôm lấy hắn, hưng phấn nhảy dựng lên, giống như là lấy được một bảo tàng vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Trúc Cơ trung kỳ.

Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Phong chuyện này tuyệt đối không để cho người khác biết, nếu không sẽ nảy sinh không ít phiền toái, nhất là tu vi hiện tại của hắn còn quá thấp.

- Ngươi đã biết luyện chế đan dược tam phẩm rồi sao, tại sao làm được vậy? Nhạc gia ta quả là phát tài.

Nhạc Tử Phong nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, hắn cũng không biết vì sao mà Nhạc Thành có thể luyện chế được đan dược tam phẩm, trước kia tên tiểu tử này tuyệt đối vẫn không thể trở thành Luyện dược sư, nhưng có thể luyện chế đan dược tam phẩm đối với một dược sư hiện tại là điều quá trọng yếu. Nếu như Nhạc gia xuất hiện một luyện dược sư tam phẩm thì Hoàng gia cũng không phải là đối thủ của nhạc gia, địa vị của Nhạc gia sẽ được đề cao trong trấn, một luyện dược sư tam phẩm thậm chí còn nổi tiếng hơn so với một đầu vương bình thường.

- Con có nguyên nhân của mình, từ nay về sau con sẽ cho người biết.

Nhạc Thành ngưng trọng thần sắc nói với Nhạc Tử Phong. Tình huống của Nhạc gia Nhạc Thành cũng hiểu, nếu như Nhạc gia có một người luyện chế được một đan dược tam phẩm thì nhất định sẽ dẫn tới không ít phiền toái.

- Ngay cả phụ thân của ngươi cũng không thể nói sao?

Nhạc Tử Phong nghi hoặc hỏi, không hiểu tại sao Nhạc Thành lại suy nghĩ như vậy.

- Không thể nói.

Nhạc Thành trả lời, thực lực của Nhạc gia hiện tại quá yếu, căn bản không thể chống lại các thế lực khác.

- Được rồi, ta nghe lời người, chỉ là người cũng phải đáp ứng ta một chuyện.

Nhạc Từ Phong đối với Nhạc Thành mà nói.

- Chuyện gì?

Nhạc Thành hỏi, vì Nhạc gia mà làm một chuyện gì đó cũng là ở trong kế hoạch của hắn.

- Tiểu tử người lúc rảnh có thể giúp ta luyện chế một số đan dược, tốt nhất là đan dược tam phẩm, sinh ý của Nhạc gia chúng ta càng ngày càng kém.

Nhạc Từ Phong nói với Nhạc Thành, nếu như sinh ý càng kém nữa thì đúng là Nhạc gia không thể gượng dậy nổi.

- Được chỉ là người phải đem đan phương và dược liệu cho con, con cũng không có đan phương.

Nhạc Thành trả lời, ở trên Huyền thiên đại lục không có đan phương thì không thể luyện chế đan dược. Phải đợi đến khi mình tiến vào Trúc Cơ trung kỳ mới có thể luyện chế đan dược dễ dàng hơn nhiều, nói gì thì nói tu vi cũng hỗ trợ rất lớn trong việc luyện chế.

- Được, để ta soạn một chút đan phương, lần sau sẽ đưa cho con.

Nhạc Từ Phong trả lời, Nhạc gia hiện tại đan dược đều nhờ người ta luyện chế, Nhạc gia ngoại trừ cung cấp dược liệu ra bên ngoài thì chỉ có ba thành lợi nhuận, sinh ý ngày càng kém, nếu tiếp tục như vậy chỉ sợ không chống đỡ nổi nữa.

Từ biệt Nhạc Từ Phong, Nhạc Thành cùng với Tô Hân Nhi trở về đại trạch, tính toán việc tu luyện kế tiếp của mình. Với tu vi Trúc Cơ sơ kỳ của hắn hiện tại, kỹ xảo Hồn Nguyên chân kinh không thể sử dụng, hơn nữa cũng vô phương tu luyện pháp khí, nếu chạm phải đối thủ thì rất thê thảm.

Những ngày kế tiếp Nhạc Thành đắm chìm trong tu luyện, hơn nữa hắn còn dặn dò Phùng Tẩu đừng quấy rầy mình, có việc thì hắn sẽ đích thân tới tìm. Ngày thứ ba, Nhạc Từ Phong quả nhiên đã lấy một không gian trữ vật giao cho Nhạc Thành, bên trong chính là dược liệu và đan phương.

Nửa tháng sau, lúc này Nhạc Thành đang khoanh chân ngồi, tu luyện Hồn Nguyên chân kinh tâm pháp, thanh mang trong người luân chuyển, một lát sau, một thanh mang nồng đậm từ từ tiến vào trong cơ thể của Nhạc Thành.

- Hô.

Nhạc Thành thở ra một luồng trọc khí thật sâu rồi mở mắt ra, hai tinh quang ở trong mắt ngưng tụ lại không ngừng, khí tức toàn thân cũng nảy sinh những biến hóa thật lớn. Nhạc Thành hiện tại đã đột phá Trúc Cơ sơ kỳ, đạt tới Trúc Cơ trung kỳ, tốc độ như vậy nếu như mọi người ở Hoa Hạ mà biết được thì nhất định sẽ nói là yêu nghiệt, một tháng vẫn chưa trôi qua mà đã đạt tới Trúc Cơ trung kỳ, thật khiến cho người ta cảm thấy kinh hãi.

Cảm nhận được chân khí ở trên người, Nhạc Thành cũng nở ra một nụ cười, Trúc Cơ sơ kỳ so với Trúc Cơ trung kỳ thì hoàn toàn khác biệt, chân khí của Trúc Cơ trung kỳ lớn hơn rất nhiều, hiện tại một số kỹ xảo của Hồn Nguyên chân kinh Nhạc Thành đã có thể tu luyện.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, đảo mắt đã là hai tháng, trong hai tháng này Nhạc Thành chỉ ngẫu nhiên rời khỏi phòng mà ăn uống vài thứ, còn lại toàn bộ đều dành cho việc tu luyện. Những lúc khác, ở trong hai tháng này Nhạc Thành cũng giúp Nhạc Từ Phong luyện chế vài viên đan dược nhị phẩm, còn luyện chế vài viên đan dược tam phẩm.

Đan dược nhị phẩm đối với Nhạc Thành mà nói chẳng là thứ gì quá khó đối với hắn, chỉ là lúc đầu luyện chế đối với Huyền Thiên đại lục rất lạ lẫm cho nên Nhạc Thành lần đầu tiên làm hỏng không ít dược liệu, còn lại từ lần sau tất cả đều luyện chế thành công.

Về phần đan dược tam phẩm thì đúng là hơi khó khăn với Nhạc Thành, tuy nhiên sau khi đạt tới tu vi Trúc Cơ trung kỳ xong, Nhạc Thành cũng đã có thể miễn cưỡng mà hoàn thành, mặt khác hắn cũng luyện chế vài viên Phục Nguyên đan, loại đan dược này đối với việc khôi phục chân khí rất có hiệu quả, dựa theo lời nói ở Huyền Thiên đại lục thì nó cũng là đan dược tam phẩm.

Trong quá trình luyện chế đan dược, Nhạc Thành đối với Luyện dược sư ở trên Huyền Thiên đại lục cũng hiểu rõ hơn một chút, Luyện đan ở Hoa hạ chính là một kỹ năng phụ trợ cho việc tu chân nhưng ở Huyền Thiên đại lục thì chính là một ngành sản xuất nổi tiếng.

Sau khi đem đan dược luyện chế xong, Nhạc Thành một lần nữa kêu người mang tới cho Nhạc Từ Phong còn mình thì tiếp tục ở trong phòng tu luyện. Hai tháng nay Nhạc Từ Sơn tới thăm Nhạc Thành mấy lần, thấy hắn không có chuyện gì thì mới yên tâm, cảm thấy đứa con này thay đổi rất nhiều.

Lại một thời gian trôi qua, Nhạc Thành cuối cùng cũng đã tu luyện thành công Hồn Nguyên chân kinh, kỹ xảo Đoạt Hồn cùng với Sát Ma chương. Chỉ là hiện tại tu vi của hắn mới đạt tới Trúc Cơ trung kỳ, cho nên cũng không thể phát huy uy lực công kích của kỹ xảo bao nhiêu, nhưng dù sao lúc đối địch cũng có chút thực lực. Mặt khác Nhạc Thành cũng đã tiến vào Trúc Cơ trung kỳ đỉnh phong, tiến vào giai đoạn Trúc Cơ hậu kỳ thì chỉ là vấn đề thời gian.

Kết quả sau hơn ba tháng tu luyện, Nhạc Thành cũng tính ra ngoài làm một số chuyện, bất kể thế nào thì trong tay của hắn hiện tại một chút pháp khí cũng không có, phải ra ngoài kiếm một số tài liệu bày trận. Hiện tại tu vi của hắn không cao, cũng chỉ có pháp khí cùng với trận pháp mới có thể nâng cao thực lực của hắn.

Tuy nhiên trước đây Nhạc Thành cũng biết, muốn tìm pháp khí cùng với tài liệu trận pháp thì đều phải ra ngoài mua, ở trong bình phôi của Nhạc gia đều không có những thứ này, cho dù có thì Nhạc Thành cũng không dùng, những tài liệu kia quá thấp, luyện chế ra cũng không có tác dụng gì lớn.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Luyện chế đan dược tứ phẩm.

Hiện tại Nhạc Thành muốn đi tìm Nhạc Tử Phong, hắn tính rằng muốn luyện chế một số đan dược tứ phẩm, sau đó mang đi bán thì mình sẽ có một số kim tệ rất lớn để mua tài liệu.

Ở trên Huyền Thiên đại lục, tiền lưu thông toàn bộ đều là kim tệ, mua bán toàn bộ đều dùng kim tệ để thanh toán, những thứ này Nhạc Thành từ trong trí nhớ mà biết được. Nhạc Thành tính toán một chút, những thứ mà mình cần mua thì ngay cả Nhạc gia xuất hết vốn cũng không mua nổi, cho nên mình chỉ có thể dùng phương pháp nhanh nhất là phương pháp luyện đan để kiếm kim tệ.

Nhạc Thành một lần nữa tiến tới bình phong của Nhạc gia, Nhạc Tử Phong nhìn thấy hắn thì lập tức kéo vào trong mật thất, xem về mặt thì có chuyện gì đó cần thương lượng với Nhạc Thành.

- Thành Nhi, tiểu tử ngươi giúp ta một số chuyện.

Ở trong mật thất, Nhạc Tử Phong bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói với Nhạc Thành.

- Phong thúc, viên đan dược lần đầu tiên con cho người ăn, cảm giác thế nào?

Dựa theo cảm giác, Nhạc Thành nhìn ra trên người của Nhạc Tử Phong có một biến hóa kỳ diệu.

- Hiệu quả thực sự rất tốt, ta muốn thương lượng với con, con hiện tại có thể luyện chế vài viên đan dược này không? Hiện tại có người muốn mua với giá cao.

Nhạc Tử Phong nói với Nhạc Thành, gần đây sinh ý của bình phong Nhạc gia đã tốt hơn rất nhiều, phẩm chất của những viên đan dược nhị phẩm mà Nhạc Thành luyện chế thậm chí còn tốt hơn so với những luyện dược sư kia rất nhiều, hiện tại sinh ý của Nhạc gia đã nhiều hơn trước gấp đôi.

Những đan dược tam phẩm mà Nhạc Thành luyện chế thì Nhạc Tử Phong không lấy ra, chỉ giới thiệu cho một số khách quan, kết quả là rất nhiều người tới mua, hiện tại cũng chỉ còn có hai viên. Tóm lại trong thời gian này tâm tình của Nhạc Tử Phong rất tốt, buôn bán tăng lên rất cao, đặc biệt đan dược tam phẩm ở trong trấn không ai có thể luyện chế được cho nên Nhạc Tử Phong cũng có thể tùy ý lên giá, lợi nhuận ngày càng cao.

- Có người muốn mua Trúc Cơ đan?

Nhạc Thành không ngờ Trúc Cơ đan của mình lại được hoan nghênh như vậy, hắn cất tiếng nói:

- Phong thúc, con muốn thương lượng với người một chuyện.

- Con nói thì tốt rồi.

Nhạc Tử Phong mỉm cười, hắn hiện tại đối với Nhạc Thành ngày càng thêm yêu quý, mấy ngày hôm trước Nhạc Tử Sơn có đến hỏi sinh ý của bình phong thế nào, Nhạc Tử Phong thiếu chút nữa thì nhịn không được nói ra, quả nhiên đứa cháu này của mình thật sự không kém, Nhạc gia đã phát tài rồi.

- Con giúp người luyện chế hai mươi viên đan dược tam phẩm, còn nữa người cho con năm phần dược liệu luyện chế đan dược tứ phẩm và đan phương luyện chế nó.

Nhạc Thành nói.

- Ngươi có thể luyện chế đan dược tứ phẩm?

Nhạc Tử Phong kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, giống như là nhìn một quái vật vậy. Một luyện dược sư luyện chế đan dược tứ phẩm ở Huyền Thiên đại lục đã là một nhân vật rất cao, địa vị đến mức Đấu Vương nhìn thấy cũng phải khách khí.

- Cũng không khó lắm, con muốn thử một chút.

Nhạc Thành trả lời, sau khi tu vi của hắn tiến vào giai đoạn Trúc Cơ hậu kỳ, Nhạc Thành có tám phần nắm chắc có thể luyện chế đan dược tứ phẩm, bởi vì đan dược tứ phẩm ở trên Huyền Thiên đại lục trong mắt Nhạc Thành cũng chỉ là một đan dược cấp thấp mà thôi.

- Tròi ạ, tiểu tử nguoi gần đây uống thuốc gì mà có thể luyện chế ra đan dược tứ phẩm vậy?

Nhạc Tử Phong hít vào một hơi, chẳng lẽ tiểu tử này sau khi sống lại đã có thiên phú luyện đan, có thể nhanh chóng luyện chế đan dược tứ phẩm.

- Được, ta đáp ứng nguoi, chỉ là lần trước mấy viên đan dược mà nguoi hứa luyện chế phải luyện cho ta, đã có nguoi đặt cọc tiền, nếu không ta cũng không biết ăn nói với nguoi ta thế nào.

Nhạc Tử Phong mỉm cười, Nhạc Thành có thể luyện chế hai mươi viên đan dược tam phẩm, điều này thực sự là phát tài.

- Phong thúc, đan dược tam phẩm hiện tại nguoi đang bán với quy mô lớn, con sợ sẽ có phiền toái.

Nhạc Thành đột nhiên nói với Nhạc Tử Phong.

- Ta biết, cái này ta cũng chỉ bán cho một số khách quen mà thôi.

Nhìn thấy biểu lộ của Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong cảm thấy chất nhi của mình đã thật sự thay đổi. Kỳ thực chuyện của đan dược tam phẩm hắn đã sớm nghĩ tới, nếu như binh phò của Nhạc gia mà công khai bày bán đan dược tam phẩm thì nhất định sẽ rước lấy đổ kỵ, lúc đó nhất định có không ít phiền toái.

Sau đó Nhạc Tử Phong giao cho Nhạc Thành một lượng lớn dược liệu, đều là những thứ luyện chế đan dược tam phẩm, mặt khác Nhạc Tử Phong cũng không quên đưa cho Nhạc Thành Tinh Khí Chi. Lần trước viên đan dược mà Nhạc Thành đưa cho Nhạc Tử Phong đã khiến cho y nhanh chóng đột phá từ tam tinh Đấu Linh tới mức tứ tinh Đấu Linh, do đó y cũng nhìn thấy giá trị cực lớn của nó.

Về phần đan dược tứ phẩm thì trên nguoi của Nhạc Tử Phong cũng không có, mấy năm trước Nhạc Tử Sơn cũng có một viên, đó là do hắn bỏ giá cao để mua.

Nhạc Thành hiện tại tu vi vẫn chưa đạt tới trúc cơ hậu kỳ, cũng không thể luyện chế đan dược tứ phẩm, tuy nhiên hắn tin tưởng sau khi luyện chế xong hai mươi viên đan dược tam phẩm tu vi của hắn cũng đã đạt tới trúc cơ hậu kỳ.

Có kinh nghiệm tu luyện nghìn năm cho nên Nhạc Thành biết rõ, luyện chế đan dược thật ra là một phương pháp để khiến cho tu vi nhanh đột phá, hơn nữa luyện chế đan dược còn có thể tăng cường thực lực của linh hồn. Chỉ là hiện tại thực lực linh hồn của Nhạc Thành hiện tại tuy bị hao tổn không ít nhưng tuyệt đối không hề dưới thực lực linh hồn của Kim Đan kỳ.

Sau khi trở về từ binh phò của Nhạc gia, Nhạc Thành liền nói chuyện với Tô Hân Nhi và Phùng Tẩu, sau đó lập tức vào trong phòng, nói rằng hắn sẽ ở trong đó mấy tháng, không có chuyện gì ngăn vạ lần đừng quấy rầy hắn.

Ở trong phòng, Nhạc Thành khoan chân mà ngồi, trước mặt hắn có một lượng lớn dược liệu. Cố gắng bình tĩnh, Nhạc Thành vận khởi chân khí, trong tay kết một thủ ấn kỳ dị, lập tức vô thượng chân hỏa bắn ra, rót vào trong lò đan.

Một lát sau, Nhạc Thành lấy một số đan dược đưa vào trong đó, từ trong lò đan xuất hiện những tiếng nổ nhỏ, một lát sau dược liệu đã chuyển thành một đồng trong tàn, hiện tại tốc độ tiến triển tu vi của Nhạc Thành cũng lớn hơn rất nhiều.

Nhìn thấy đan dược bị vô thượng chân hỏa thiêu đốt tạo ra những chất lỏng tinh hoa, Nhạc Thành một lần nữa lại đem phần dược liệu thứ hai vào trong đó, cứ như thế luyện chế nhiều lần, hiện tại luyện chế hai mươi viên đan dược tam phẩm đối với Nhạc Thành cũng không phải là một chuyện dễ dàng, ít nhất cũng phải chia làm ba lượt bởi vì chân khí Trúc Cơ Trung Kỳ không thể nào chống cự nổi.

Đối với hành vi thần bí gần nhất của Nhạc Thành, Nhạc Tử Sơn, Tô Hân Nhi, Phùng Tẩu đã nhiều lần hỏi nhưng đều không có kết quả, bọn họ cũng không muốn hỏi nữa, chỉ cần Nhạc Thành không có chuyện gì thì bọn họ đã cảm thấy rất đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Thông Kinh đan.

Mười ngày sau, Nhạc Tử Phong đưa cho Nhạc Thành dược liệu cùng đan phương luyện chế đan dược tứ giai. Đan dược tứ giai trân quý vô cùng, Nhạc Tử Phong cũng không dám nhờ nguoi khác đưa mà chính mình đi để an toàn.

Tu luyện trong vòng ba tháng và toàn tâm luyện đan, ba tháng này Nhạc Thành cuối cùng cũng luyện chế được hai mươi viên đan dược tam phẩm. Số phần dược liệu mà Nhạc Thành cảm chính là hai mươi bốn phần, hắn sợ rằng mình luyện không thành công cho nên lấy thêm bốn phần, luyện đan mà thất bại đó là chuyện rất bình thường. Sau đó hai mươi bốn phần dược liệu đã luyện được hai mươi hai viên đan dược, thành tích này đã là rất khó đạt được.

Trong ba tháng này tu vi của Nhạc Thành cũng đã đạt tới Trúc Cơ hậu kỳ, tốc độ tu luyện này cũng không chậm, người có tu vi từ Trúc Cơ trung kỳ muốn tiến vào hậu kỳ mà có thiên phú thì cũng phải mất hai năm trời vậy mà Nhạc Thành chỉ mất có ba tháng.

- Kế tiếp chính là luyện chế đan dược tứ phẩm.

Nhạc Thành khoanh chân lại mà lâm bảm nói, hắn lấy từ trong không gian trữ vật ra một ngọc giản màu lục cùng với những dược liệu luyện chế đan dược tứ phẩm bày ra, trong ngọc giản chính là đan phương mà Nhạc Tử Phong giao cho Nhạc Thành.

Đan dược phân làm cửu phẩm, trong đó đan dược nhất phẩm, nhị phẩm tam phẩm đều là những đan dược hạ cấp, đan dược tứ phẩm đến lục phẩm là đan dược trung cấp, thất phẩm đã chính là đan dược cao cấp. Đan dược trung cấp cũng là một vật vô cùng trân quý, không giống như những đan dược hạ cấp.

Nhạc Thành cầm lấy ngọc giản màu lục, từ từ rót một linh hồn lực vào trong đó, bỗng nhiên ngọc giản màu lục đột nhiên xanh đậm lên, một mùi xanh bốc lên về phía tâm của Nhạc Thành, sau một lát nó biến mất, ngọc giản lục sắc cũng mất đi sự sáng bóng nguyên bản.

Đây chính là đan phương của đan dược tứ phẩm, dựa vào đan phương Nhạc Thành biết được đan dược tứ phẩm này chính là Thông Kinh đan, đối với người tu luyện đấu khí mà nói có sự hấp dẫn rất lớn. Nó có thể giúp cho đấu khí giả đã thông kinh mạch toàn thân không làm trở ngại đến việc quán thông đấu khí, tốc độ tu luyện tiến triển cực nhanh.

Diệp Bạch ghi chép cẩn thận đan phương ở trong đầu, một lát sau thần sắc của Nhạc Thành bắt đầu ngưng trọng. Với tu vi Trúc Cơ hậu kỳ hiện tại của hắn thì việc luyện chế đan dược tứ phẩm rất khó khăn, trên người hắn lại không có đồng nào cho nên cũng không thể mua pháp khí cùng với trận pháp cho nên đành phải liều mạng.

Nhạc Thành vận khởi Hỗn Nguyên chân kinh tâm pháp, bàn tay kết thành một thủ ấn, ngay lập tức hai luồng hỏa diễm được rót vào trong lò luyện đan, sau khi tu vi đột phá đến giai đoạn Trúc Cơ hậu kỳ, Vô Thượng Chân Hỏa hỏa diễm rõ ràng đã mạnh hơn rất nhiều. Nhìn vào lò đan đỏ bừng, Nhạc Thành rất lo lắng nó sẽ vỡ ra, sau này có cơ hội nhất định phải tìm một lò đan tốt hơn, không cần phải lo lắng nữa.

Một tháng sau, ở trong phòng Nhạc Thành đột nhiên truyền ra một tiếng phá hủy kịch liệt, ở trong đó bốc lên một liệt diễm cuộn cuộn. Chỉ thấy Nhạc Thành từ trong phòng chật vật chạy ra, trên khuôn mặt đen kịt, y phục trên người cũng bị đốt lỗ chỗ, rách nát.

Hóa ra trong một giây trước khi luyện thành Thông Kim Đan lò đan cuối cùng cũng không chịu được nhiệt độ cao mà bị phá hủy. May mà Nhạc Thành nhanh tay lẹ mắt lấy được ba viên Thông Kim Đan, rồi lập tức bố trí một Hộ Thân cương quyền mới không bị thương gì.

- Hừ, lần sau kiên quyết không dùng lò đan này nữa.

Nhạc Thành nhìn đáng về chặt vật trên người của mình không kìm được mà mắng lên, hắn thiết chút nữa thì bị lò đan này hại chết.

- Cứu hỏa, mau tới cứu hỏa.

Nghe thấy tiếng nổ không ít người hầu lao tới, nhìn thấy Nhạc Thành từ trong phòng đi ra trên người bốc lửa thì bọn họ liền giật mình mau xách nước tới cứu hỏa.

- Tiểu thiếu gia người không sao chứ?

Phùng Tẩu lúc này cũng chạy ra, nhìn thấy đáng về của Nhạc Thành, bà cũng sợ xảy ra chuyện.

- Phùng Tẩu, ta không sao, chỉ là không cẩn thận một chút để căn phòng xảy ra hỏa hoạn mà thôi.

Nhạc Thành nói, hắn nhìn căn phòng bị phá hủy mà xin lỗi.

Một lát sau căn phòng đã bị lửa thiêu đốt may mà kịp không chế cho nên không lan sang phòng khác.

Trong phòng trở nên vô cùng bừa bộn, bốn phía gỗ bị đốt trở thành một mảng đen kịt, một mùi vị vô cùng khó nghe bốc lên. Gian phòng này không thể ở nữa cho nên Phùng Tẩu đành phải sắp xếp cho Nhạc Thành một căn phòng khác.

Nguyên bảo tông là một nơi chuyên môn mua bán pháp khí và đồ dùng ma pháp. Nghe nói thế lực của Nguyên Bảo tông cũng là chỗ mạnh nhất xung quanh mười mấy trấn nhỏ này, ở nơi này mua được những thứ tốt mà rất khó gặp được, ví dụ như là quyền trục ma pháp, bình khí ma pháp, công pháp đấu khí, còn có đan dược cao phẩm.

Nguyên Bảo tông nằm ở Thất Tinh Thành. Thất Tinh Thành cũng là thị trấn phồn hoa nhất xung quanh mười mấy trấn nhỏ này, ba ngày sau một thân ảnh màu đen đi tới Nguyên Bảo Tông, người này mặc một bộ đồ màu đen, ngay cả cái đầu cũng trùm đen, không nhìn thấy đáng về.

- Ngươi là ai? Đến bảo tông có chuyện gì?

Hai đệ tử Nguyên Bảo Tông nhìn thấy cách ăn mặc thần bí của người này thì cất tiếng hỏi. Hai người này cũng đã có tu vi tới Đẩu Sư.

Hắc bào thanh niên này chính là Nhạc Thành, hẳn nghe Nhạc Từ Phong nói Nguyên Bảo Tông chính là ở đây, cả Thất Tinh Thành cũng không có mấy cửa hàng là có thực lực mua bán đan dược tứ phẩm, trong đó Nguyên Bảo Tông chính là nhà có thực lực mạnh nhất cho nên Nhạc Thành mới tính đến chuyện mang Thông Kinh Đan đan dược tứ phẩm tới nơi này.

- Ta cần tìm người phụ trách ở nơi này, các người mau đi thông báo.

Nhạc Thành đối với hai đệ tử này mà nói, vì không thể để lộ thân phận cho nên hẳn phải tỏ ra thần bí.

- Người chờ ở đây để ta đi thông báo.

Một đệ tử Nguyên Bảo Tông thấy Nhạc Thành thần bí, nói chuyện ngữ khí cũng ngang ngạnh, sợ rằng đây là nhân vật lợi hại cho nên không dám chối từ lập tức đi thông báo.

Một lát sau một đệ tử trong Nguyên Bảo tông dẫn theo một lão giả mặc áo bào màu tro đi ra.

- Tiên sinh là ai vậy? Ta chính là chấp sự ở đây.

Vị lão giả mặc áo bào màu tro nhanh chóng nói với Nhạc Thành.

- Ta cần bán cái này.

Nhạc Thành lấy từ trong người ra một chiếc bình ngọc đưa cho lão giả mặc áo bào màu tro, lão giả này khoảng chừng năm mươi tuổi, tóc ngắn, tu vi chừng đạt tới Đẩu Linh, cũng là một cao thủ lợi hại.

- Được, xin mời đại nhân.

Vị lão giả mặc áo bào màu tro đưa tay tiếp nhận bình ngọc trong tay Nhạc Thành thì sắc mặt đại biến, vội vàng hành lễ với hắn, mời Nhạc Thành đi vào nhà trước rồi mới nói. Ba viên đan dược tứ phẩm đây tuyệt đối là vật rất quý báu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Vân Phỉ Phỉ.

Nhạc Thành cũng không phản đối theo lão giả mặc áo bào màu tro đi vào trong Nguyên Bảo tông. Lão giả liền dẫn đường đưa hắn tới một căn phòng sang trọng.

Trong căn phòng bài trí không ít vật phẩm tinh mỹ, xem xét thì biết đó là một vật xa xỉ, trung gian là một chiếc bàn dài bằng gỗ lim, bên cạnh là những chiếc ghế cũng được chế tác từ gỗ lim. Ở góc phòng còn bày một cái lư hương, từ bên trong bay ra một mùi hương thơm ngát, khiến cho người ta có một cảm giác vui vẻ thoải mái.

- Vị đại nhân này, người ở trước chờ ta một lát, ta báo cho người phụ trách cao nhất ở đây.

Lão giả mặc áo bào màu tro đưa cái bình ngọc cho Nhạc Thành, mà cách xưng hô cũng trở nên thay đổi, lão giả sớm cảm giác người này không có đầu khi tồn tại, cộng với việc có đan dược tứ phẩm thì biết rằng đây là một luyện dược sư tứ phẩm, một Luyện Dược Sư tứ phẩm có địa vị cao hơn một Đẩu Linh như hắn rất nhiều.

- Ừ.

Nhạc Thành khẽ ừ một tiếng, sau đó đánh giá căn phòng, xem ra Nguyên Bảo tông thật có thực lực, lần này nếu như giao dịch thành công thì lần sau không chừng còn có thể hợp tác.

Không bao lâu sau Nhạc Thành nghe thấy tiếng bước chân từ bên ngoài truyền vào, hai thân ảnh đi tới, một người chính là vị lão giả mặc áo bào màu tro, một người khác chính là một nữ tử.

Cô gái này có đôi mắt như là vì sao, mi như lá liễu, sống mũi rất cao, cái miệng nhỏ nhắn đỏ hồng, ngũ quan xinh xắn phối hợp với khuôn mặt tuyệt mỹ.

Trên người nàng mặc một bộ đồ màu tím, trước ngực nàng là hai bộ ngực cao ngất mê người hấp dẫn người ta thật sâu. Cái eo thon cùng với kiêu đồn rần chắc mang theo một nồng bóng vũ mị.

- Vị tiên sinh này, xin hỏi đại danh, tiểu nữ là người phụ trách, có tên là Vân Phi Phi.

Nữ tử Vũ mị Vân Phi Phi đánh giá qua Nhạc Thành, tuy không nhìn rõ lắm bộ dáng của Nhạc Thành nhưng xem ra Nhạc Thành cũng không lớn tuổi lắm, đúng như dáng vẻ mà chấp sự báo với nàng. Trên người của hắn không toát ra khí tức đấu khí mà cũng không toát ra khí tức của pháp sư, người này hơn phân nửa là luyện được sư, một luyện được sư tứ phẩm xứng đáng để nàng chào đón.

- Tại hạ họ Lục, ba viên Thông Kinh Đan này phiền cô nương giúp ta bán.

Nhạc Thành cũng không muốn lộ ra thân phận mà nhất thời cũng không biết nên bịa ra cái tên gì cho nên nói mình họ Lục. Xem ra nữ tử Vân Phi Phi này tuy tuổi còn trẻ nhưng tu vi thực sự không thấp, mà cũng không phải tu luyện đấu khí, dường như là ma pháp sư tứ cấp. Trong lòng Nhạc Thành không kìm được kinh ngạc vì tu vi của nàng.

- Hóa ra là Lục tiên sinh. Vân Phi Phi nghe thấy câu trả lời của Nhạc Thành thì nhanh chóng hồi tưởng lại trí nhớ, nàng phát hiện ra ở trong Thất Tinh thành không có luyện được sư nào họ Lục, xem ra đối phương cũng không phải họ Lục, nhưng người ta đã không muốn lộ thân phận thì nàng cũng không muốn hỏi nhiều.

- Đan được tứ phẩm Thông Kinh đan.

Tuy chấp sự đã nói cho nàng biết có tới ba viên Thông Kinh Đan đan được tứ phẩm nhưng Vân Phi Phi vẫn không kìm được mà khẽ giật mình. Nguyên Bảo tông tuy là tông môn có thực lực mạnh nhất ở trong Thất Tinh Thành nhưng đan được tứ phẩm rất ít khi sản xuất mà mỗi viên đan được tứ phẩm đều được bán với giá trên trời.

- Lục tiên sinh, tiên sinh muốn bán ba viên đan được này sao?

Vân Phi Phi hỏi Nhạc Thành, ba viên đan được tứ phẩm này nếu được bán thì tuyệt đối sẽ mang tới oanh động cho Thất Tinh Thành, nhớ lần trước Nguyên Bảo tông bán một viên đan được tứ phẩm đã dẫn đến sự tranh đoạt của hơn mười người.

- Bán toàn bộ, ta muốn mua một số món đồ.

Nhạc Thành trả lời, bán ba viên Thông Kinh Đan chính là vì hắn muốn mua một số tài liệu luyện chế pháp khí.

- Không có vấn đề gì, ba tháng sau Nguyên Bảo tông chúng ta có một kỳ đấu giá đại hội long trọng, ba viên Thông Kinh Đan đến lúc đó tiên sinh hãy mang ra đấu giá, chúng ta chỉ lấy một phần hai mươi tiền thuê, mặc khác Lục tiên sinh cần gì trước thì có thể lấy trước từ Nguyên Bảo tông sau đó từ đấu giá đại hội mà chi trả lại, tiên sinh thấy thế nào?

Vân Phi Phi nói với Nhạc Thành, một luyện được sư tứ phẩm, nàng phải dốc toàn lực lôi kéo.

- Như vậy cô nương không phải hơi thiệt thòi sao.

Nhạc Thành trả lời, tâm ý của Vân Phi Phi hắn biết rõ, nếu như bán ở đấu giá đại hội thì sẽ bán được giá cao hơn rất nhiều, mà Nguyên Bảo tông chỉ lấy một phần hai mươi tiền thuê thì thật là rất hiền.

- Không thiệt thòi, hi vọng từ nay về sau Lục tiên sinh có đan được nào cần bán thì trước hết xin nghĩ tới Nguyên Bảo tông.

Vân Phi Phi mỉm cười với Nhạc Thành, cả người rung động quyền rũ động lòng người khiến cho Nhạc Thành một lần nữa lại thất thần.

- Không có vấn đề gì, ta tin rằng sau này chúng ta còn hợp tác dài dài với nhau.

Nhạc Thành trả lời, xem ra Vân Phi Phi này chính là người phụ trách Nguyên Bảo tông, thật là có chỗ bắt phàm, có khiếu buôn bán.

- Phi Phi cảm ơn tiên sinh, không biết Lục tiên sinh muốn mua sắm thứ gì, tiểu nữ sẽ sắp xếp thật tốt cho tiên sinh.

Nghe thấy Nhạc Thành trả lời, Vân Phi Phi liền nở ra một nụ cười xinh đẹp, có thể lôi kéo một luyện được sư tứ phẩm, đại vị của mình ở trong gia tộc lại vững chắc thêm vài phần.

- Ta muốn mua sắm những thứ này, không biết ở trong Nguyên bảo tông có hay không?

Nhạc Thành lấy một cái danh sách đã sớm chuẩn bị ra cho Vân Phi Phi xem.

- Vừa vặn mấy ngày hôm trước có một lô hàng chúng ta vừa mua, những vật phẩm này đều có, bằng không thì không có cách nào gom đủ.

Vân Phi Phi nhìn danh sách mà Nhạc Thành đưa, bên trong có tất cả những vật lý kỳ cổ quái, đúng là khó tìm. Nàng sau đó lập tức phân phó cho vị lão giả áo màu tro đi tìm nó.

- Vậy xin đa tạ.

Nhạc Thành nói, không ngờ những vật phẩm mà mình cần tìm đều có đủ, hẳn cảm thấy cao hứng không thôi, chỉ là những thứ mà Nhạc Thành liệt kê ra cũng không phải là cái gì đặc biệt quý trọng, chỉ là một số tài liệu bày pháp khí cùng với trận pháp mà thôi. Về phần pháp khí Nhạc Thành cũng không có ý định luyện chế một khi mình đạt tới tu vi đủ yêu cầu thì luyện chế cũng không muộn, thứ hai là hiện tại hẳn cũng không tìm thấy tài liệu luyện chế tốt.

Phi kiểm thì Nhạc thành phải luyện chế, có phi kiểm thì mình có thủ đoạn phi hành cao hơn, vạn nhất đánh không lại đối thủ thì còn phải chạy trốn.

- Không cần cảm ơn, không biết Lục tiên sinh tu luyện ở nơi nào.

Vân Phi Phi hỏi Nhạc Thành, hiện tại cũng chỉ có một mình nàng và Nhạc Thành ở đây, một nam một nữ, không khí cũng trở nên hơi mập mờ.

- Ta không có nơi ở cố định.

Nhạc Thành nghe thấy lời nói của Vân Phi Phi thì cảm thấy không khí trong phòng cũng trở nên mập mờ, trong lòng hẳn thâm nao nao, Vân Phi Phi này đúng là một vưu vật, chỉ là tu vi hiện tại của mình còn quá thấp, có cơ hội thì về sau phải phát triển một chút.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Từ hôn.

- Lục tiên sinh nói đùa rồi, Vân Phi Phi rất muốn nhìn thấy khuôn mặt chân chính của tiên sinh, không biết có được không?

Vân Phi Phi vũ mị nói với Nhạc Thành, bộ ngực phía trước của nàng khê dong đưa trước mắt Nhạc Thành. Nhạc Thành tuổi còn trẻ đã là một luyện được sư tứ phẩm, nhất định là thiên phú kinh người, rất có thể sau này sẽ tiến giai đến ngũ phẩm, lục phẩm thất phẩm, quan hệ với một luyện được sư như vậy về sau mình nhất định sẽ phát tài.

- Đáng người của tại hạ có hơi không tốt, chỉ sợ làm kinh sợ tiểu thư, hay là thôi vậy.

Nhạc Thành trả lời, tạm thời hẳn không thể để lộ thân phận, miễn cho dẫn đến phiền toái.

Vân Phi Phi mặc dù biết rằng Nhạc Thành không muốn nàng nhìn thấy nhưng cũng biết rằng không nên tiếp tục hỏi, tránh việc đối phương không vui, cái được không bù được cái mất.

Không bao lâu sau, vị lão giả mặc áo bào màu tro đã đi tới, trong tay lão cầm lấy một cái không gian trữ vật, bên trong là những vật phẩm mà Nhạc Thành cần mua.

- Lục tiên sinh, trong này đều là những vật phẩm mà tiên sinh cần tìm, tất cả đều không kém, cứ chờ tới đấu giá đại hội tính tiền là được.

Vân Phi Phi giao cái túi không gian trữ vật cho Nhạc Thành.

- Đa tạ, đến lúc đó tại hạ sẽ tới.

Nhạc Thành tiếp nhận cái túi không gian trữ vật ở trong tay Vân Phi Phi.

- Lục tiên sinh, cái này tiên sinh cầm lấy, đến lúc đấu giá đại hội diễn ra thì cầm nó mang vào.

Vân Phi Phi một lần nữa lấy ra một lệnh bài màu kim sắc cho Nhạc Thành, đây chính là lệnh bài cho khách quý của Nguyên Bảo tông, người bình thường không thể có được.

Nhạc Thành nhận lấy yêu bài kim sắc ở trong tay Vân Phi Phi, sau đó đi theo lão giả mặc áo bào màu tro rời khỏi Nguyên Bảo tông.

- Trần chấp sự, theo ý chấp sự vị Lục tiên sinh này có địa vị gì?

Sau khi lão giả mặc áo bào màu tro quay trở lại, Vân Phi Phi hướng về phía lão mà hỏi.

- Vân tiểu thư, người này niên kỷ hẳn là không lớn, nhưng lộ diện mục không muốn người khác nhận ra mình, theo tại hạ thấy hẳn nhất định không phải họ Lục, có thể vừa tới đây không lâu.

Trần Chấp sự trả lời.

- Từ nay về sau người này đến nhất định phải báo cho ta biết, chiêu đãi giống như khách quý.

Vân Phi Phi nói, một người trẻ tuổi mà đã đạt tới luyện được sư tứ phẩm thì tuyệt đối không thể đắc tội, từ nay về sau đối phương còn giúp đỡ Vân gia rất nhiều.

Sau khi Nhạc Thành rời khỏi Nguyên Bảo tông, hắn nhanh chóng tìm một nơi vắng vẻ thay đổi bộ đồ màu đen ra, đổi lấy một trường sam màu xanh. Ba tháng sau chính là đại hội đấu giá, đến lúc đó mình nhất định phải đến còn trong ba tháng này cần phải luyện chế một số phi kiếm và mê ảo trận rồi tính sau.

Lúc Nhạc Thành trở lại Nhạc gia thì nhìn thấy mười mấy người đáng vẻ rất bề thế cao ngạo, thực lực cũng bất phàm. Đây chính là những chủ sự của Nhạc gia giống như Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong, còn có một số người đời thứ hai, Tô Hân Nhi và Phùng Tảo lúc này cũng đã tới phòng khách.

Mọi người phân vị trí mà ngồi, người hầu của Nhạc gia đã sớm bưng lên nước trà và vật điểm tâm. Nhìn đoàn người sắc mặt của Nhạc Tử Phong và Nhạc Tử Sơn đều biến đổi, cũng may là Nhạc Thành không ở nhà, nếu không thì đưa nhỡ này không biết phải đối mặt thế nào.

Những người tới đây tổng cộng là mười hai người, ngồi ở trên vị trí thượng thủ là một lão giả tuổi tác cũng không khác Nhạc Tử Sơn bao nhiêu, còn có một hán tử trung niên, một thiếu nữ mặc một chiếc quần màu đỏ, tuổi so với Tô Hân Nhi cũng không khác biệt bao nhiêu.

Dưới ba người này chính là chín hán tử mặc phục trang, biểu lộ của bọn họ tỏ ra chẳng thèm ngó tới Nhạc gia, mà những người này Nhạc Tử Sơn cũng chỉ biết người cùng tuổi với mình, trung niên hán tử và thiếu nữ tuyệt mỹ kia.

- Nhạc huynh, để ta giới thiệu cho huynh một chút, vị này chính là hộ pháp của Thanh Dương môn, phía dưới cũng đều là đệ tử của Thanh Dương môn.

Trung niên hán tử giới thiệu một chút với Nhạc Tử Sơn, mọi người đều nhìn ra đáng vẻ xấu hổ cùng đau lòng của Nhạc Tử Sơn.

Nhạc Tử Sơn chú thị tới một số người, hắn đã sớm đoán ra thân phận của bọn họ, sắc mặt của Nhạc Tử Sơn cố nén tức giận, người vừa nói chuyện chính là Dịch Bằng, ba mươi năm trước bọn họ còn là hảo huynh đệ, mãi đến mấy năm trước quan hệ của bọn họ mới xuất hiện biến hóa, mà thiếu nữ tuyệt mỹ kia chính là nữ nhân của hắn, Dịch Thiên hôn thê của Nhạc Thành.

Mười bảy năm trước, mẫu thân của Nhạc Thành lúc mang thai hắn thì mẫu thân của Dịch Thiên cũng mang thai nàng ta, vậy là hai nàng ước định nếu như sinh hai nam thì sẽ kết làm huynh đệ, sinh hai nữ thì sẽ kết làm tỷ muội, nếu sinh một nam một nữ thì sẽ kết làm phu thê,

Ai ngờ kết quả chính là sinh được một nam một nữ, cả nhà lúc này thật cao hứng. Về sau Nhạc Thành lại trời sinh không thể tu luyện ma pháp cùng với đấu khí, cũng không thể trở thành Luyện Được sư. Mà Dịch Thiên thì lại được Thanh Dương môn vừa ý, tuổi còn nhỏ mà đã có thiên phú rất tốt được môn chủ Thanh Dương môn nhận làm đệ tử chân truyền sau này rất có hi vọng

Lúc này Thanh Dương biết được chuyện phúc hôn của Thanh Dương môn cho nên liền nói với Dịch gia từ hôn. Dịch Bằng vì sự uy áp của con gái mình và Thanh Dương môn nên cũng đồng ý, Dịch Thiên nghe chuyện Nhạc Thành là một tên phế nhân cho nên cũng nghĩ hắn không xứng với mình.

Nhạc Tử Sơn mặc dù bị lừa giận thiếu đốt trong lòng, nhà gái đến nhà trai yêu cầu từ hôn, đây là chuyện vô cùng lớn lao nhưng Nhạc Tử Sơn cũng không dám tức giận, vì Nhạc gia hắn cũng chỉ có thể nén lửa giận ở trong lòng.

Thực lực của đối phương một Nhạc gia nhỏ cũng không thể chống lại, đứng trước lão giả mặc áo bào màu xanh kia Nhạc Tử Sơn quả thật bất lực. Lão giả kia có tu vi chính là Thất tinh đấu vương, sau lưng lão cũng là các đệ tử có tu vi Đấu Linh, chỉ kém hơn hắn một bậc. Huống chi Thanh Dương môn là quái vật không lồ cỡ nào, đừng nói là một Nhạc gia mà cho dù một trăm Nhạc gia cũng không có thực lực chống lại.

- Không biết Dịch huynh hôm nay đến đây vì chuyện gì vậy?

Nhạc Tử Sơn cố nén lửa giận mà hỏi.

- Chuyện này... hôm nay tiểu đệ đến đây...

Nhìn thấy thần sắc của Nhạc Tử Sơn, Dịch Bằng thật sự không môn nói ra, đối với chuyện từ hôn hắn cũng không đồng ý mà ngay cả Dịch gia cũng không nguyện ý chỉ vì uy áp lại tăng thêm Dịch Thiên không muốn cho nên hắn cũng không có biện pháp nào.

- Chúng ta hôm nay tới giúp Dịch Thiên từ hôn Nhạc Thành.

Vị lão giả áo xanh thấy Dịch Bằng ấp úng liền cất ngang, lạnh lùng nói với Nhạc Tử Sơn, một Nhạc gia suy tàn làm sao có thể xứng đáng với đệ tử thân truyền của môn chủ, đây chính là bộ mặt của Thanh Dương môn.

Chương 14: Ước hẹn ba năm.

- Đây là ý của Dịch huynh?

Tuy sớm biết tin tức từ hôn của Dịch gia nhưng Nhạc Từ Sơn không có cách nào tiếp nhận, trên khuôn mặt không khỏi tức giận lên.

- Đúng vậy, xinh Nhạc huynh thứ lỗi.

Dịch Bằng hơi thở dài trả lời Nhạc Từ Sơn.

Mọi người ở Nhạc gia nghe thấy lời nói của Dịch Bằng thì trong lòng không kim nổi mà bốc lửa giận lên, Nhạc Từ Phong không nhịn được mà quát:

- Nếu Nhạc gia chúng ta không đồng ý thì sao?

- Thế nào, Nhạc gia các người rượu mời không muốn uống lại muốn uống rượu phạt sao?

Nghe thấy lời nói của Nhạc Từ Phong, Liệt Sơn vỗ mạnh cái bàn một cái, thần sắc lạnh lùng nhìn Nhạc Từ Phong. Mà những đệ tử Thanh Dương môn nhìn thấy sự tức giận của Liệt Sơn thì trên người cũng xuất ra đấu khí tràn ngập.

- Phụ thân, Phong thúc.

Đúng lúc này Nhạc Thành đi vào trong phòng khách, Nhạc Thành trở lại thấy cả Nhạc gia không thấy sai sau đó nhìn thấy bọn họ tập trung ở phòng khách hẳn còn tưởng có chuyện gì liền đi đến.

- Thành Nhi, sao con lại trở về?

Nhìn thấy Nhạc Thành Nhạc Từ Sơn liền biến sắc, hấn lo rằng đứa con của mình lại không chịu nổi kích động, làm chuyện điên rồ thì nguy.

Nhạc Thành vừa đi vào cửa thì nhìn thấy bọn người của Thanh Dương môn, ở trong trí nhớ Nhạc Thành cũng nhận ra được Dịch Thiên cùng với Dịch Bằng, lại nhìn hào khí ở trong sảnh thì hẳn cũng đoán ra chuyện gì. Nhạc Thành không kim được đánh giá bọn người Liệt Sơn, trong lòng hẳn cảm thấy thực lực của bọn người này rất mạnh thì không kim được mà khẽ giật mình.

Cuối cùng Nhạc Thành đánh giá Dịch Thiên, Dịch Thiên rất xinh đẹp, mái tóc đen nhánh búi ở sau gáy, làn da trắng như tuyết, đôi mắt to tròn, trên người mặc một chiếc quần dài màu đỏ, ở trước ngực mềm mại, eo nhỏ nhắn như liễu, chiếc quần dài màu đỏ cũng không che giấu được kiêu đồn rắn chắc, hai chân thoát nhìn cũng thon dài, dáng vẻ không hề kém Tô Hân Nhi, đều là mỹ nhân khuynh nước khuynh thành.

Nhạc Thành vừa tiến đến, người của Thanh Dương môn cũng đưa mắt nhìn và đánh giá hấn. Liệt Sơn lúc này cũng đã ngồi trở lại vị trí.

- Phụ thân bọn họ đến từ hôn sao?

Nhìn thấy dáng vẻ của mọi người sắc mặt của Nhạc Thành cũng hơi biến đổi mà hỏi Nhạc Từ Sơn.

- Ủ, Thành nhi, con ra ngoài trước đi.

Nhạc Từ Sơn gật đầu mở miệng nói, lão muốn Nhạc Thành đi ra ngoài trước, tránh cho việc bị khuất nhục.

- Phụ thân con không sao, việc này giao cho con.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó hấn đưa ánh mắt lạnh lùng nhìn người của Thanh Dương môn.

Bị ánh mắt của Nhạc Thành nhìn người của Thanh Dương môn nhìn không được mà khẽ run lên, cuối cùng Nhạc Thành nhìn Dịch Thiên mà nói:

- Là cô nương muốn từ hôn với ta?

- Cái này...

Bị ánh mắt của Nhạc Thành nhìn toàn thân của Dịch Thiên không kim được mà khẽ run lên, nhất thời không nói nên lời, giống như là bị một ma thú nhìn vậy, trên người đấu khí không cách nào lưu động được.

- Tiểu tử, chỉ bằng vào phé vật nhà người mà có thể xứng với đệ tử thân truyền của ta hay sao? Chúng ta đến chính là để từ hôn, trong này có một nghìn

kim tệ xem như là đền bù tổn thất cho người.

Liệt Sơn nhìn Nhạc Thành mà mỉm cười nói sau đó lập tức lấy ra một hộp gấm mở hộp gấm ra, bên trong là kim tệ lấp lánh. Một nghìn kim tệ quả nhiên là một con số không ít, một viên đan dược tứ phẩm cũng chỉ có giá trị năm trăm kim tệ mà thôi.

Nhạc gia mọi người nhìn thấy dáng vẻ kiêu ngạo bề bề của Liệt Sơn thì không kim được mà nổi lửa giận. Bọn họ muốn phát tác thì thấy Nhạc Thành đi tới nhất từng khối kim tệ trong hộp, mà ngay cả Nhạc Tử Sơn cũng choáng váng không biết là Nhạc Thành muốn gì.

- Lão gia này, kim tệ này ông giữ lại cho tốt, ông nhớ kỹ cho ta, ba năm sau ta sẽ đích thân đến Thanh Dương môn giải quyết hôn sự này đến lúc đó không phải ông muốn từ hôn mà là ta muốn từ hôn. Ba năm sau ta sẽ đem cái gì gọi là đệ tử thân truyền của ông dẫm nát dưới chân.

Nhạc Thành cầm cái hộp gấm trả lại cho Liệt Sơn, ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn.

Liệt Sơn thế nào cũng không ngờ Nhạc Thành lại đem kim tệ mang đến trước mặt y, y kim không được mà nổi lửa giận, toàn thân tràn ngập đầu khí, một khí tức vô cùng hung hãn bao phủ Nhạc Thành.

Trước khí tức cường hãn này Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong cũng khẽ giật mình, đầu khí trong cơ thể không cách nào ngưng tụ được, trừ sự uy áp của Đấu Vương Đấu Linh không cách nào phản kháng được.

Nhạc Thành vẫn y như cũ lạnh lùng nhìn Liệt Sơn. Thực lực của Liệt Sơn đúng là rất mạnh, dựa vào khí tức của Nhạc Thành thì mười phần không thể chống đỡ. Tuy nhiên với tu vi nghìn năm của hắn tuy thực lực bị tàn phế nhưng cảnh giới siêu cấp vẫn còn, đừng nói là một Đấu Vương cho dù là một Đấu Tông cũng vô phương áp đảo hắn.

Nhìn cảnh tượng trước mặt mọi người kinh ngạc không thôi, có thể trước mặt một Đấu Vương mà khuôn mặt vẫn không đổi sắc khiến cho tất cả mọi người đặc biệt là Nhạc Tử Sơn kinh hãi không thôi. Biểu hiện của Nhạc Thành thật là ngoài tưởng tượng của lão.

- Được, Thanh Dương môn ta chờ người ba năm.

Liệt Sơn đỏ bừng cả khuôn mặt, trước uy áp đầu khí của mình mà tên tiểu tử này vẫn không khiếp sợ thì y cũng không dám ra tay nếu không truyền ra ngoài thì thật mất mặt.

- Mang kim tệ của người đi!

Nhạc Thành lại nhìn vào người của Thanh Dương môn, thần sắc của hắn vẫn lạnh như băng.

Một đệ tử Thanh Dương môn nhìn Liệt Sơn rồi chạy tới cầm cái hộp gấm. Dịch Thiên lúc theo Liệt Sơn đi ra khỏi cửa không kim được mà quay đầu nhìn Nhạc Thành, sau đó lập tức cùng với Liệt Sơn rời khỏi Nhạc gia.

- Biểu ca huynh đừng nóng giận.

Nhìn thấy biểu lộ lạnh lùng của Nhạc Thành, Tô Hân Nhi tới gần hắn mà nói, nàng từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ nhìn thấy sự tức giận của biểu ca như vậy, ánh mắt của biểu ca thật là dọa người.

- Thành nhi, con không sao chứ?

Nhạc Tử Sơn đi đến bên cạnh Nhạc Thành, lão cảm thấy đứa con của mình tựa như đã thay đổi thành một người khác, từ trước đến nay lão chưa bao giờ thấy.

- Con không sao.

Nhạc Thành trả lời hai người, ánh mắt sau đó cũng khôi phục lại được vẻ bình thường.

- Thành nhi ba năm sau con muốn lên Thanh Dương môn mạo hiểm sao?

Nhạc Tử Sơn thở dài, biểu hiện của đứa con này của lão thật là khiến cho lão chấn động, cuộc ước hẹn ba năm khiến lão lo lắng không thôi, lần này Nhạc gia đắc tội với Thanh Dương môn đến lúc đó Thanh Dương môn chắc chắn sẽ không đơn giản mà dửng tay.

- Đại ca, đệ sẽ ủng hộ Thành nhi, Thanh Dương môn cũng thật khinh người quá đáng. Thanh Nhi có chuyện gì cần giúp thì cứ nói với Phong thúc.

Nhạc Tử Phong cất tiếng nói, hắn đã biết chuyện luyện đan của Nhạc Thành, một Luyện Dược sư hoàn toàn có tiền vốn để đấu với người ta.

Chương 15: Luyện Chế phi kiếm.

- Phụ thân người cứ yên tâm, con đã có tính toán.

Nhạc Thành thâm nghĩ trong lòng mà thì thâm trả lời.

- Aizzz...

Nhạc Tử Sơn thở dài một hơi, chuyện của Nhạc Thành lão rất hiểu rõ, không thể tu luyện đấu khí và ma pháp cũng không thể trở thành Luyện Dược sư, hiện tại tu luyện đấu khí và ma pháp cũng đã muộn, hiện tại Dịch Thiển đã có thực lực tam tinh đấu linh.

Những người khác của Nhạc gia cũng đều lo lắng cho Nhạc Thành, chỉ có Nhạc Tử Phong là trên khuôn mặt có một nụ cười, nếu Nhạc Thành không dạn y không được nói chuyện luyện đan ra thì y đã nói ra, tin rằng nói ra sẽ khiến cho mọi người phải chấn động.

Trở lại phòng Nhạc Thành khép cửa lại mà ngồi ở đó. Hắn cũng nhìn thấy tu vi của Dịch Thiển chính là Tam Tinh Đấu Linh, thật là thiên phú siêu nhân, ba năm sau chắc chắn thực lực của nàng sẽ càng thêm kinh người. Tu vi hiện tại của Nhạc Thành mới là Trúc Cơ hậu kỳ, tuy nhiên Nhạc Thành tin rằng với tu vi của mình chống lại một tam tinh Đấu Sư vẫn có thể thắng, ba năm sau nếu đột phá tới Khai Quang hậu kỳ hoặc Thánh Thai sơ kỳ cộng thêm pháp khí thì cũng đủ thực lực chống lại Đấu Linh.

Ba ngày sau ở sau núi của Nhạc gia, trong một sơn động Nhạc Thành khoanh chân ngồi ở đó, ở phía trước bày ra một đồng tài liệu. Sơn động này chính là do Nhạc Thành ra lệnh cho người hầu dò lên, trong những ngày kế tiếp Nhạc Thành tính rằng bế quan luyện phi kiếm cùng với mê ảo trận, việc này đúng là hơi nguy hiểm hắn sợ rằng sẽ làm thiêu đốt mấy gian phòng bình thường.

Nhạc Thành cầm lấy một khối đá màu xanh, đây chính là một khối huyền thiết nghìn năm. Huyền thiết nghìn năm chính là một tài liệu khá tốt để luyện chế phi kiếm, mặt khác Nhạc Thành cũng kiếm được một số tinh thạch hoàng ngọc ở trong Nhạc gia, có nó tốc độ của phi kiếm sẽ được tăng hơn rất nhiều, điều khiển cũng hao ít chân khí hơn.

Diệp Bạch dùng một thủ ấn quen thuộc mà ngưng kết, vận khởi chân khí, bàn tay hắn lập tức xuất hiện một luồng hỏa diễm. Huyền thiết nghìn năm từ từ hiện ra trước mặt hắn, vô thượng chân hỏa bao trùm trước nó, một lát sau khối huyền thiết trước sự tác dụng của Vô Thượng Chân hỏa đã chuyển thành màu đỏ.

Nhạc Thành đã sớm chuẩn bị kỹ càng, luyện chế huyền thiết nghìn năm cũng không phải là một chuyện dễ dàng, hắn nhanh chóng khống chế Vô Thượng Chân Hỏa ở trong tay, sau khi xuyên không tiên khí của hắn cũng không còn nhiều đành phải cố gắng.

Mà trong lúc Nhạc Thành đang bế quan, ở bên ngoài không hiểu sao lại truyền ra tin tức tiểu thiếu gia của Nhạc gia ba năm sau muốn lên Thanh Dương môn khiến cho cả trấn xôn xao. Có người nói Nhạc Thành không biết lượng sức mình có người nói Nhạc Thành thật có cốt khí. Bất kể thế nào ba năm sau mọi người cũng tính đi xem náo nhiệt một phen.

Mười ngày sau Nhạc Tử Sơn rời khỏi Thất Tinh thành một chuyến, nghe thấy tin tức Nguyên Bảo tông trong kỳ đấu giá đại hội có Thông Kinh Đan thì cao hứng không thôi, vội vàng nói Nhạc Tử Phong một số kim tệ, ba tháng sau hắn muốn tham gia kỳ đấu giá đại hội.

Hai mươi ngày sau ở trong sơn động trước mặt Nhạc Thành đã hiện ra một chất lỏng màu xanh. Trải qua hai mươi ngày cuối cùng Nhạc Thành cũng đã luyện chế được huyền thiết nghìn năm. Mà lúc này khuôn mặt của Nhạc Thành đã trở nên tái nhợt, hắn liền đưa một viên đan dược vào miệng để phục hồi, sau đó lập tức Vô Thượng Chân hỏa lại luyện chế một ngọc thành vàng nhạt, khối ngọc thạch này chính là Hoàng Ngọc tinh thạch, gia nhập vào phi kiếm khiến cho nó có phẩm chất tốt hơn nhiều.

Sắc mặt của Nhạc Thành vốn tái nhợt sau khi ăn được viên đan dược này xong thì ngay lập tức có huyết sắc. Viên đan dược này trợ giúp việc luyện chế tốt hơn không biết bao nhiêu lần.

Hai ngày sau Hoàng ngọc tinh thạch cũng được Vô Thượng Chân hỏa của Nhạc Thành luyện chế thành một chất lỏng màu vàng nhạt, chất lỏng màu vàng nhạt này không ngừng toát ra từ vô thượng chân hỏa, một linh khí nồng đậm tràn ngập khắp sơn động.

Nhạc Thành không ngừng ngưng tụ, kế tiếp sau hắn lại luyện chế tài liệu, mãi đến bảy ngày sau phi kiếm tài liệu mới được luyện chế hoàn toàn. Việc kế tiếp chính là nung kiếm, tuy luyện chế phi kiếm với bản thân Nhạc Thành không có gì là nguy hiểm, nhưng nếu sai lầm thì toàn bộ tài liệu sẽ bị phá hủy, cho nên Nhạc Thành cũng không dám chủ quan.

Một lần nữa Nhạc Thành lại nuốt một viên đan dược vào miệng mà ổn định tâm thần, khống chế Vô Thượng Chân hỏa bao vây phi kiếm. Ngay lập tức hắn dùng thực lực linh hồn chậm rãi ngưng đọng chất lỏng lại, sau đó rèn thành hình phi kiếm.

Cứ như thế mà luyện chế đối với Nhạc Thành mà nói cũng không có gì khó khăn nhưng sẽ tiêu hao chân khí của hắn. Một lát sau, sắc mặt của Nhạc Thành đã trở nên trắng bệch, hắn không thể không đưa một viên đan dược vào miệng. Luyện chế một phi kiếm mà phải ăn ba viên Khô Phục đan cho thấy việc luyện chế này phải tiêu hao nhiều chân khí đến thế nào.

Bây giờ sau một thanh phi kiếm màu xanh quang mang lóe sáng hiện ra trước mặt Nhạc Thành. Nhạc Thành khẽ đưa ngón trỏ lên, ngưng kết thủ ấn sau đó ngón tay phải khẽ nhò một giọt máu tươi lên trên thân kiếm màu xanh đó.

Bỗng dung quang mang của thanh trường kiếm trở nên đại thịnh, không ngừng cấp tốc xoay tròn, từng chuôi lưu quang lóe lên. Khuôn mặt của Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười, thủ ấn trong tay của hắn lại biến đổi, một vòng cung xẹt qua sau đó rơi vào trong tay của Nhạc Thành.

- Cuối cùng cũng đã thành công.

Nhạc Thành vuốt ve thanh kiếm màu xanh, có thanh kiếm này từ nay về sau hắn cũng an toàn hơn.

Chỉ là sự tình cũng không đơn giản như vậy, phi kiếm luyện thành thì Nhạc Thành cũng phải luyện hóa tâm thần thông quán với nó nếu không thì cũng không thể tùy tâm sở dụng mà sử dụng phi kiếm.

Sau khi nghỉ ngơi một lát Nhạc Thành không chế phi kiếm. Bàn tay của hắn ngưng một thủ ấn kỳ dị, trên mi tâm xuất hiện bạch quang nhàn nhạt mà bắn về phía phi kiếm. Lúc này phi kiếm bắt đầu phát ra từng thanh âm ong ong vô cùng quý dị.

Trước mặt Nhạc Thành chính là một đám linh hồn, Nhạc Thành đem linh hồn lực rót vào trong phi kiếm, dung hợp vào đó xong coi như là đại công cáo thành.

Ba ngày sau Nhạc Thành thu thập phi kiếm vào trong không gian trữ vật. Không gian trữ vật này chính là tài liệu của Nguyên Bảo tông, Nhạc Thành vừa vận không có cho nên giữ lại cho mình dùng. Cái túi này cũng không phải là vật xa xỉ, bình thường cũng có thể dễ dàng mua được.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Mê ảo trận.

Không gian trữ vật phân làm ba cấp bậc, trong đó không gian trữ vật cấp thấp nhất bên trong không gian rất nhỏ tiếp theo chính là không gian trữ vật vòng tay, so với túi không gian trữ vật thì thuận tiện hơn, bên trong cũng rộng hơn mấy lần, nhưng giá cả cũng cao hơn. Tiếp theo chính là không gian trữ vật hình nhẫn, mang theo càng thuận tiện, bên trong là một không gian rất rộng, đương nhiên giá cả cũng sẽ là ở trên trời.

Cuối cùng cũng đã luyện chế thành công phi kiếm, khuôn mặt của Nhạc Thành lúc này liền nở ra một nụ cười, tiếp theo chính là việc luyện chế Mê ảo trận. Mê ảo trận là một trận pháp vô cùng lợi hại, nếu như địch thủ mà bị nhốt vào ở trong trận mà tu vi thấp thì đừng hòng chạy ra. Ở trong trận người ta sẽ nhìn thấy những ảo ảnh khác nhau, Mê ảo trận này vốn có tên là Cửu Long mê Ảo trận, chỉ là nhất thời Nhạc Thành cũng không tìm ra được tài liệu toàn bộ cho nên cũng chỉ có thể phát huy ba thành của Mê ảo trận.

Dựa theo Nhạc Thành dự đoán thì sau khi luyện chế xong Cửu Long Mê ảo trận có thể vây khốn Đại Đấu sư và tam cấp pháp sư. Chỉ là tài liệu không đủ, Cửu Long Mê ảo trận không thể phát huy được toàn bộ tác dụng, chỉ có thể khiến mọi người sinh ra ảo ảnh cho nên Nhạc Thành cũng chỉ gọi là Mê ảo trận.

Trong lúc Nhạc Thành luyện chế Mê ảo trận, Nhạc Tử Phong cũng đang đầu đầu. vốn hai nhóm đan dược Nhạc Thành luyện chế xong bán đi đã có không ít người mua và sinh ra hảo cảm vì vậy bọn họ lại đi vào trong bình pho của Nhạc gia để mua sắm. Tuy nhiên tất cả đan dược mà Nhạc Thành luyện chế đã bị bán hết, bây giờ có nhiều người mua y cũng đành chịu, vốn định tìm Nhạc Thành nhờ hắn luyện chế thì lúc này Nhạc Thành lại đang bế quan.

Hiện tại chỉ còn cách thời gian đấu giá đại hội có năm ngày, Nhạc Thành hiện tại cũng đã luyện chế Mê ảo trận tốt hơn rất nhiều. Hắn cảm thấy mình có dấu hiệu đột phá thì bắt đầu vui vẻ, vội vàng vận khí điều tức, nương theo dấu hiệu này mà bắt đầu tu luyện.

Một luồng chân khí được Nhạc Thành hô hấp nuốt vào, cả trong sơn động hiện ra thanh mang nồng đậm. Nhạc Thành hiện tại đã sớm tiến vào cảnh giới vong ngã có thể tùy ý vận khởi kinh mạch trong người như nước chảy.

Trong ba tháng bế quan tu vi của Nhạc Thành cũng đã tốt hơn rất nhiều, ba ngày sau ở trong sơn động thanh mang ngày càng nồng nặc, Nhạc Thành thở nạp hô hấp một thanh mang từ từ dung nhập vào trong người của hắn, chân khí của Nhạc Thành cũng có sự biến đổi rất lớn.

- Rốt cục cũng đã đột phá đến chốt mở sơ kỳ.

Nhạc Thành thở ra một hơi sau đó từ từ mở hai mắt, hai luồng tinh quang ở trong mắt hắn tụ lại thật lâu vẫn không tiêu tan. Sau khi kiểm tra khí tức toàn

thân một lần Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười, Trúc Cơ sơ kỳ một năm sau đã đột phá tới Khai Quang sơ kỳ, tốc độ này mà nói trong thiên cổ hẳn cũng là đệ nhất nhân.

Thời gian tới kỳ đấu giá đại hội của Nguyên Bảo tông cũng đã tới gần, trong Thất Tinh Thành dòng người qua lại, các thế lực phụ cận cũng đã tới, giá phòng ở trong Thất Tinh Thành tăng liên tục, cuối cùng cung cũng không đủ cầu.

Mọi người cơ bản đều là vì ba viên Thông Kinh Đan mà tới. Đồng thời việc đấu giá ba viên đan dược này đã khiến cho tất cả mọi người oanh động, không ít gia tộc và các thế lực đều muốn mua Thông Kinh đan cho đệ tử thiên phú của mình dùng, có nó tu vi của bọn họ sau này có thể nói là bất hạn khả lượng.

Lần này đấu giá đại hội của Nguyên Bảo tông thật sự quá nhiều người đến cho nên Nguyên Bảo tông tạm thời quyết định chỉ có một số thế lực mới có thể đi vào, ngoài ra những người có tu vi vượt qua Đấu Linh hoặc ma pháp sư tứ cấp cũng có thể đi vào.

Lúc Nhạc Thành đi vào trong Thất Tinh đại hội thì cũng là lúc đấu giá đại hội bắt đầu. Vừa mới sáng sớm nhưng số người ở Nguyên Bảo tông đã tới xếp hàng, Nhạc Thành cũng theo trong đám người mà đi vào.

- Lục đại nhân phải không?

Nhạc Thành vừa đứng ở đó không lâu, một đệ tử Nguyên Bảo tông đã lễ phép chạy tới hỏi.

- Là ta, có chuyện gì không?

Nhạc Thành lần này đi đến cũng có ý mặc một bộ đồ màu đen, che một cái mũ màu đen.

- Lục đại nhân không cần xếp hàng, chấp sự đã phân phó cho đại nhân xin mời đại nhân đi theo đường này vào trong quý trường.

Đệ tử Nguyên Bảo tông cung kính thí lễ với Nhạc Thành, sau đó lập tức bảo Nhạc Thành cùng với hắn đi về phía bên trái.

Nhạc Thành khẽ gật nhẹ đầu, hắn cũng biết đây là do Vân Phi Phi sắp xếp cho nên liền đi theo đệ tử Nguyên Bảo tông về phía bên trái. Sau một lát một cái thông đạo sạch sẽ đã hiện ra trước mặt Nhạc Thành, ở đằng kia trước sự dẫn dắt của đệ tử Nguyên Bảo tông Nhạc Thành đã đi tới một căn phòng lầu ba.

Hội trường này hiện tại cũng đủ cho ba trăm người ngồi, tầng thứ nhất là những vị trí bình thường, tầng thứ hai chính là những chiếc ghế lớn, xem ra chính là dành cho những vị khách quý. Tầng thứ ba là toàn bộ phòng, có tổng cộng mười phòng, xem ra chính là những chỗ ngồi sang trọng nhất.

Lúc Nhạc Thành đi vào trong lầu ba thì ở đây đã có rất nhiều người ngồi, vừa mới thấy Nhạc Thành tới mọi người đã đánh giá hắn, sau khi không dò xét được gì tất cả đều rời ánh mắt đi.

Một lát sau cả đấu giá đại hội cũng đã có đầy người, hội trường cũng đã trở nên ồn ào với tiếng người nói chuyện. Nhạc Thành cũng nghe ra không ít người vì Thông Kinh Đan mà tới, không ngờ đan dược của mình lại được người ta hoan nghênh như thế.

Bỗng dưng một thân ảnh màu xám ở lầu hai xuất hiện khiến cho Nhạc Thành giật mình, người này chính là Nhạc Tử Sơn, Nhạc Thành cũng không ngờ rằng Nhạc Tử Sơn cũng tham gia kỳ đấu giá đại hội này.

Một lát sau tất cả mọi người đã đến đông đủ, sau khi cửa đấu giá đại hội đóng lại mọi người cũng biết kỳ đấu giá đã chính thức bắt đầu, tất cả mọi người vốn ồn ào đã trở nên yên tĩnh trở lại mà bắt đầu chờ đợi kỳ đấu giá diễn ra.

Trong lúc mọi người yên tĩnh, ở bên trái có mười mấy đệ tử Nguyên Bảo tông đi ra. Nhạc Thành đánh giá những người này trong đám bọn họ cũng có vị chấp sự áo màu tro mà Nhạc Thành cũng đã gặp qua, còn những người khác tuy Nhạc Thành chưa gặp nhưng từ khí tức cho thấy bọn họ cũng là ma pháp sư, đấu giá, tu vi thực lực không hề kém. Đoàn người sau khi đi vào trong đấu giá đại hội vị chấp sự áo màu tro liền đi ra bên cạnh đấu giá hội đài những người khác cũng nhanh chóng phân tán.

Ngay sau đó một thân ảnh uyển chuyển lập tức đi ra đài đấu giá, Nhạc Thành nhìn qua thì thấy đó chính là Vân Phi Phi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Đấu giá đại hội bắt đầu.

Chỉ thấy nàng hôm nay mặc một bộ y phục màu đỏ, trên người có một mùi hương nồng bóng mê người. Mái tóc của nàng buộc ở phía sau càng lộ thêm vẻ vũ mị mê người. Đôi mắt đẹp to xinh xắn câu hồn, trước ngực là một đôi núm phong cao ngất, thoát nhìn rất mê người. Eo nhỏ như liễu, kiều đồn rắn chắc, khiến cho người khác phải bốc hỏa, nước miếng đều phải chảy ra.

Ở rất xa Vân Phi Phi đưa ánh mắt nhìn về phía Nhạc Thành, tựa như là chào hỏi, quả nhiên tin Nhạc Thành đến nàng đã sớm biết.

- Các vị, đầu tiên ta xin cảm tạ các vị tới tham gia kỳ đấu giá đại hội của Nguyên Bảo tông chúng ta, hôm nay Nguyên Bảo tông có một số thứ tốt để đấu giá hi vọng lúc đó các vị cũng có thể dừng cảm ra giá.

Vân Phi Phi mỉm cười với mọi người, yêu kiều nói.

Nhìn thấy Vân Phi Phi nở nụ cười không ít nam nhân cảm thấy nóng cả người, đôi mắt của bọn họ nhìn nàng càng thêm rực lửa, bất kỳ nam nhân nào cũng không thể cự tuyệt một vu vật như vậy.

Theo lời nói ngắn gọn của Vân Phi Phi kỳ đấu giá đại hội cũng đã chính thức bắt đầu, mọi người cũng biết mở màn chỉ là vậy thôi, đại bộ phận bọn họ đều chờ đợi đến phút cuối.

- Hôm nay chính là ngày thứ nhất, vật đấu giá chính là một bộ công pháp hoàng cấp cao giai đấu khí, giá khởi điểm là ba mươi kim tệ, mỗi lần tăng giá phải nhiều hơn năm kim tệ.

Vân Phi Phi lấy ra một chiếc hộp gấm màu trắng nói với chúng nhân, nàng khẽ mở nắp hộp ra bên trong là một quyển trục màu lam.

Đối với đấu khí công pháp trong lĩnh hồn Nhạc Thành biết rằng công pháp đấu khí chia làm thiên đại huyền hoàng tứ cấp, trong đó mỗi cấp lại chia làm sơ giai, trung giai và cao giai. Trong đó Tứ cấp Trung Thiên cấp chính là công pháp cao nhất, trong truyền thuyết có uy lực khủng bố.

Chỉ là ở trong Huyền Thiên đại lục cũng chưa từng có công pháp Thiên Cấp như vậy xuất hiện. Mà ở Nhạc gia Nhạc Thành cũng nhớ công pháp cao nhất cũng chỉ là Vạn Kiếm quy nhất đường như cũng chỉ đạt tới mức hoàng cấp cao giai.

Một quyển hoàng cấp cao giai cũng là một vật vô cùng quý trọng, không ít người bắt đầu đấu giá, một lát sau giá cả đã được nâng lên tám mươi kim tệ, hơn nữa vẫn có người muốn tiếp tục ra giá.

Những người ngồi ở trên lầu ba vẫn không hề nhúc nhích, có thể được mời lên trên lầu ba bọn họ đều là những người khách danh dự dĩ nhiên không quan tâm tới một quyển đấu khí công pháp hoàng cấp.

- Chín mươi lăm khối kim tệ, có ai ra giá hay không?

Vân Phi Phi thán thốt hỏi mọi người, chín mươi lăm kim tệ đã là giá cả mà nàng hài lòng.

- Một trăm kim tệ.

Ở trên lầu hai có một hán tử trung niên lớn tiếng nói, tựa hồ như là muốn cho Vân Phi Phi chú ý, ánh mắt của hắn đã bốc lửa tựa như hận không thể thân cận mỹ nhân.

- Được vị tiền sinh này ra giá một trăm kim tệ, còn có ai ra giá cao hơn không?

Vân Phi Phi một lần nữa thán thốt hỏi mọi người.

Một trăm lẻ năm kim tệ.

Ở trên lầu hai một hắc y thanh niên cắn răng nói, ánh mắt của hắn cũng nhìn về phía Vân Phi Phi mà không rời đi được.

Nhìn thấy mọi người gọi giá, trong lòng Nhạc Thành thầm nghĩ: Quả không hổ là mỹ nhân hại nước hại dân, xem ra những nam nhân này vì nàng mà liều mạng cũng không hối tiếc.

Cuối cùng Vân Phi Phi cũng bán được một cuốn hoàng cấp cao giai đấu khí với giá một trăm hai mươi lăm kim tệ, được hắc y thanh niên mua.

- Vật đấu giá thứ hai chính là một bí kíp ma pháp công kích có giá khởi điểm là hai mươi kim tệ.

Vân Phi Phi lấy một khối hộp gấm từ đệ tử phía dưới mà mở ra, ở bên trong là một quyển trục màu đỏ, một luồng hơi nóng bóng từ trong chiếc hộp cũng toát ra ngoài.

Cuốn trục ma pháp này chỉ có ma pháp sư ngoài tứ cấp mới có thể tạo ra được được, bí kíp ma pháp chủ yếu phân thành công kích và phòng ngự, ma pháp sư cần phải tiêu hao không ít linh hồn lực mới có thể tạo ra, hơn nữa chỉ có đủ tu vi mới có thể tạo thành quyển trục như vậy.

Nói như vậy quyển trục ma pháp này chính là một vật phòng thân rất trọng yếu, quyển trục ma pháp này cũng chỉ có thể sử dụng được một lần hơn nữa giá cả khá mắc cho nên rất ít người có thể mua.

Vật đấu giá thứ hai ba cuốn hòa hệ công kích tam cấp cuối cùng cũng bị một trung niên hán tử bỏ ra năm mươi kim tệ mà mua.

- Vật thứ ba chính là một viên Thiên Niên Huyết Linh chi, có giá ba mươi khối kim tệ khởi điểm, mỗi lần tăng giá không được dưới năm khối.

Vân Phi Phi mang vật thứ ba lên đấu giá, trong tay nàng chính là một Huyết Hồng Linh Chi.

- Huyết Linh Chi.

Trong lòng Nhạc Thành khẽ giật mình, hiện tại hắn đã đột phá Khai Quang kì muốn luyện chế một số thần đan, trong đó dược liệu chính chính là một cây Huyết Linh Chi. Xem ra huyết Linh Chi này mình phải lấy được, không thì sau này rất khó tìm.

- Ba mươi lăm khối kim tệ.

Ở lâu một lát lão già liền lập tức ra giá, không ít người bắt đầu đấu giá. Huyết Linh chi là một linh dược những người này dĩ nhiên không bỏ qua.

- Năm mươi lăm khối kim tệ.

Nhìn thấy giá tiền được nâng lên năm mươi khối kim tệ Nhạc Thành cũng mở miệng ra giá, mặc dù giá cả này hơi mắc nhưng vật này mình phải dùng, bỏ lỡ không biết bao giờ mới có được.

Nhìn thấy Nhạc Thành ra giá, sắc mặt của Vân Phi Phi hơi biến đổi, sau đó mọi người không ra giá nữa chỉ có một đối thủ khác tăng lên, cuối cùng Nhạc Thành dùng sáu mươi lăm khối kim tệ tranh đoạt Huyết Linh Chi.

Những vật tiếp theo chính là bình khí ma pháp và đấu khí, những thứ này cho hắn cũng vô dụng cho nên Nhạc Thành cũng không chú ý tới.

Rốt cuộc cũng đã tới vật đấu giá cuối cùng, mọi người cũng bắt đầu khẩn trương lên, kỳ đấu giá trở nên yên tĩnh một mảng, hôm nay mọi người đại bộ phận tới đây cũng chính là vì vật phẩm này.

- Các vị vật đấu giá kế tiếp ta tin mọi người cũng đã biết là vật gì nhưng ta vẫn muốn nói lại một lần nữa. Vật đấu giá cuối cùng chính là một viên đan dược tứ phẩm, Thông Kinh Đan.

Vân Phi Phi tựa như vô tình hữu ý nhìn về phía Nhạc Thành, sau đó lập tức cầm lấy cái hộp ngọc từ đệ tử Nguyên Bảo tông mà bày lên trên đài.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Giá trên trời.

Vân Phi Phi từ từ mở hộp ngọc ra, ba ngón tay của nàng khẽ cầm viên đan dược trong hộp lên, một linh khí nồng đậm nhanh chóng toát ra cả đấu giá đại hội, đợi sau khi mọi người xem xét, Vân Phi Phi liền đẩy nắp hộp lại.

- Đan dược tứ phẩm đó, khẳng định giá cả rất mắc, dù sao chúng ta cũng không mua nổi.

Không ít người bắt đầu nghị luận, đan dược tứ phẩm đúng là cần phải có một giá cao mới mua được, đại bộ phận mọi người đều không có năng lực.

Nhạc Thành trong lòng cũng suy đoán không biết ba viên Thông Kinh Đan của mình có thể bán được với giá bao nhiêu tiền. Mà sáu mươi lăm kim tệ hắn quảng ra để mua Huyết Linh Chi hiện tại vẫn chưa thanh toán.

- Ba viên đan dược thông Kinh đan công hiệu thế nào ta cũng không nói nhiều, phân ra làm ba lượt đấu giá, trước hết đấu giá viên thứ nhất, hai trăm kim tệ, mỗi lần tăng giá không được ít hơn mười kim tệ, hiện tại mọi người có thể ra giá.

Vân Phi Phi nói với mọi người.

Giá khởi điểm chính là hai trăm kim tệ, vốn một số người tính mua nhưng cũng biết là không thể làm gì, giá cao như vậy đã là quá năng lực chịu đựng của bọn họ, hai trăm kim tệ không phải là một con số nhỏ, không có bao nhiêu người có thể bỏ ra được.

- Hai trăm mười kim tệ.

Ở lâu hai cuối cùng cũng đã có người ra giá, mà Nhạc Thành cũng nhìn về phía đó, trong lòng không khỏi cười khổ đó chính là Nhạc Tử Sơn, xem ra

cha hán cũng là vì Thông Kinh đan mà tới, không biết ông mua thứ này để làm gì.

Hai trăm ba mươi khối kim tệ.

Hai trăm bốn mươi.

Ba trăm kim tệ.

Nhạc Từ Sơn ra giá, viên Thông Kinh Đan thứ nhất lập tức được trả giá ba trăm kim tệ.

- Ta ra bốn trăm khối kim tệ.

Người ngồi sát Nhạc Thành cất tiếng nói, không ít người đưa mắt nhìn về phía hán, bốn trăm kim tệ đã là một cái giá siêu cao.

- Ta ra bốn trăm hai mươi khối kim tệ.

Người ở phía bên phải của Nhạc Thành lại tăng giá.

- Bốn trăm ba mươi khối kim tệ.

Nhạc Từ Sơn lại cắn răng ra giá, bốn trăm ba mươi khối kim tệ đối với Nhạc gia mà nói đã là một gánh nặng rất lớn, tuy nhiên lão cũng không muốn bỏ qua cơ hội này. Mấy năm trước lão đã muốn mua Thông Kinh đan nhưng không có nơi nào luyện chế lần này bất kể thế nào cũng phải bỏ tiền ra mua Thông Kinh Đan.

- Bốn trăm bốn mươi khối kim tệ.

Trung niên hán tử ở phía bên trái Nhạc Thành lại ra giá lần nữa.

- Bốn trăm năm mươi khối kim tệ.

Người ở phía bên phải Nhạc Thành cũng cắn răng ra giá tựa hồ như bọn họ không thể không mua Thông Kinh Đan.

- Bốn trăm sáu mươi khối kim tệ.

Lần này một đại hán hoàng y cũng ra giá, xem ra hán cũng không thể không mua Thông Kinh Đan.

- Bốn trăm bảy mươi khối kim tệ, lúc Nhạc Từ Sơn ra giá, rõ ràng thân hình đã run lên, tình huống hiện tại mà nói đã đến mấu chốt, giá cao nữa có lẽ Nhạc gia không thể chịu nổi.

Nhìn thấy Nhạc Từ Sơn ra giá, Nhạc Thành cũng chỉ có thể cười khổ mà không có biện pháp nào, tình hình của Nhạc gia Nhạc Thành cũng hiểu rõ, đây là thời khắc khó khăn của Nhạc gia, không hiểu Nhạc Từ Sơn muốn có Thông Kinh Đan để làm gì.

- Bốn trăm tám mươi khối kim tệ.

Trung niên hán tử ở phía bên trái Nhạc Thành lại cắn răng, bốn trăm tám mươi khối kim tệ tuyệt đối là một cái giá trên trời, trong lòng hán cũng cân nhắc rất cuộc có nên ra cái giá này không.

- Bốn trăm tám mươi khối kim tệ, còn ai ra giá không?

Vân Phi Phi nói với mọi người, cái giá tiền này cũng vượt ngoài dự đoán của nàng.

Nghe thấy lời nói của Vân Phi Phi mọi người liền đưa mắt nhìn nhau, cái giá này đã là cái giá mà mọi người không thể trả nổi, ai cũng không muốn tâng gia bại sản mà trả giá nữa. Vị đại hán ở phía bên phải Nhạc Thành cũng không ra giá, dù sao vẫn còn hai viên Thông Kinh Đan vẫn chưa đấu giá.

- Bốn trăm chín mươi khối kim tệ.

Tại thời điểm tất cả mọi người cho rằng không có người ra giá thì Nhạc Từ Sơn lại cắn răng ra giá.

Mà tất cả ánh mắt của mọi người lúc này đều nhìn về phía Nhạc Từ Sơn, hán tử trung niên bên trái Nhạc Thành cũng chỉ có thể trừng mắt liếc nhìn Nhạc Từ Sơn. Dù sao vẫn còn hai viên Thông Kinh Đan nữa, không cần ngay ở viên thứ nhất đã rơi vào tình cảnh ta chết người sống.

Cuối cùng Nhạc Từ Sơn dùng bốn trăm chín mươi kim tệ mua Thông Kinh Đan thứ nhất, mà Nhạc Thành cũng chỉ có thể cười khổ.

Kế tiếp chính là đấu giá viên Thông Kinh Đan thứ hai, mà Vân Phi Phi trực tiếp đưa ra giá khởi điểm là bốn trăm chín mươi kim tệ, Nhạc Thành một lần nữa không thể không bội phục thiên phú trời sinh của Vân Phi Phi, kết quả viên Thông Kinh Đan thứ hai được bán với giá năm trăm hai mươi kim tệ, được hoàng y đại hán đối diện Nhạc Thành mua.

Viên Thông Kinh Đan thứ ba được Vân Phi Phi nâng giá khởi điểm là năm trăm hai mươi kim tệ, bởi vì chỉ còn một viên cuối cùng cho nên những người

ngồi xem cuộc vui không thể nhìn được nữa lập tức đưa ra một cái giá trên trời, sáu trăm ba mươi kim tệ đã được một người bỏ ra để mua.

Số tiền đã lớn ngoài dự đoán của Nhạc Thành, trong lòng Nhạc Thành không kim được mà thầm nghĩ lần sau nhất định phải luyện chế một số đan dược để đầu giá, sau đó những vật phẩm cần thiết của mình sẽ nhanh chóng mua được.

Đầu giá đại hội vừa kết thúc, Nhạc Thành đã được vị chấp sự mặc áo bào màu trò mời lên.

- Lục tiên sinh, chúc mừng tiên sinh, ba viên Thông Kinh Đan đều được bán với cái giá không tệ.

Một lát sau Vân Phi Phi tiến tới khẽ cười nói với Nhạc Thành.

Nhìn thấy Vân Phi Phi đi tới, Nhạc Thành khẽ giật mình, không ngờ Vân Phi Phi đã thay đổi quần áo, lúc này nàng đã thay đổi bộ trang phục màu hồng thành một bộ trang phục màu xám, mái tóc dài vũ mị đặt ở hai vai.

- Chuyện này ta cũng phải đa tạ Vân tiểu thư đã giúp đỡ.

Nhạc Thành cũng rất hài lòng với giá tiền ba viên Thông Kinh Đan, cũng biết rằng không rời khỏi việc hỗ trợ của Vân Phi Phi.

- Lục tiên sinh không chê cười đã là tốt với Phi Phi rồi, Lục tiên sinh những vật phẩm lần trước của tiên sinh mua, cùng với cây Huyết Linh chi và một phần hai mươi tiền thuê thì tiên sinh còn lại bảy trăm khối kim tệ.

Vân Phi Phi khẽ lấy một cái hộp gấm lông lách đưa cho Nhạc Thành.

- Không biết Lục tiên sinh đối với giá tiền này có hài lòng không?

Vân Phi Phi cất tiếng hỏi Nhạc Thành, kiều khu cũng vô tình hữu ý khẽ sát bên người của Nhạc Thành.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Vạn Thú lô.

- Rất hài lòng.

Nhạc Thành biết rõ kim tệ tồn tại dưới dạng thẻ vàng lần sau cần dùng cứ mang thẻ vàng ra là được, ở trong hộp gấm chính là Huyết Linh chi, thứ mà mình đầu giá được.

- Lục tiên sinh có chuyện gì cần tiểu nữ giúp đỡ nữa không?

Vân Phi Phi ở bên cạnh nói với Nhạc Thành, bộ ngực sữa vô tình hữu ý khẽ cọ vào cánh tay của hắn, đối với tiên sinh thần bí này nàng ngày càng hiểu kỳ.

- Đúng rồi, Nguyên Bảo tông có một cái lò đan tốt một chút không?

Cảm thấy bộ ngực của Vân Phi Phi hữu tình vô ý chạm vào cánh tay của mình, hương thơm xông vào mũi Nhạc Thành cũng không cự tuyệt mà hưởng thụ vụ vật này.

- Lò đan dĩ nhiên là có, Nguyên Bảo tông có một lò đan không tệ, tên là Vạn Thú Lô, chỉ là giá tiền cũng không tiện nghi, cần có sáu trăm kim tệ.

Vân Phi Phi trả lời Nhạc Thành, cái Vạn Thú Lô này bởi vì bày ở trong Nguyên Bảo tông có giá tiền rất cao cho nên cũng không mấy người có thể mua nổi.

- Có thể cho tại hạ xem một chút được không?

Nhạc Thành cất tiếng nói, hiện tại mình đang cần một cái lò đan, nếu không thì từ nay về sau không có cách nào luyện chế được.

- Đương nhiên là có thể.

Vân Phi Phi nói với chấp sự bên cạnh đi lấy Vạn Thú Lô, hiện tại nàng đã khẳng định Nhạc Thành là một luyện dược sư, không phải luyện dược sư thì cần lò đan để làm gì.

Không bao lâu sau vị chấp sự đã lấy một cái lò đan cao cỡ nửa người màu thanh sắc ra. Nhạc Thành nhìn lò đan mà khẽ giật mình, bằng cảm giác hắn nhận ra lò đan này không phải là vật bình thường, sáu trăm kim tệ quả nhiên là một cái giá tiền không mắc.

Nhạc Thành đứng dậy cẩn thận quan sát cái Vạn Thú lô này. Lò đan này có những hoa văn đồ án chẳng chịt, nhìn kỹ chính là vô số hình thú vật, trong đó mơ hồ có hình dã thú lao nhanh, khó trách gọi là Vạn Thú Lô.

- Vạn Thú Lô này tại hạ muốn mua.

Nhạc Thành đối với Vân Phi Phi mà nói, lò đan này đúng là không tệ, so với lò đan của Nhạc Tử Phong thì tốt hơn không biết bao nhiêu lần. Có cái Vạn Thú Lô này xem ra luyện chế đan dược thất phẩm cũng không có vấn đề gì.

- Được Lục tiên sinh yêu thích vậy thì ta giảm giá cho Lục tiên sinh, còn năm trăm kim tệ.

Vân Phi Phi cất tiếng nói, nàng sẽ không bỏ qua bất kỳ cơ hội nào để lôi kéo Nhạc Thành, chỉ cần lôi kéo được một luyện dược sư tứ phẩm, tất cả đều đáng giá.

- Vậy xin đa tạ.

Nhạc Thành cũng không khách khí, loại tiện nghi này không thể không chiếm, hắn cất Vạn Thú lô vào trong không gian trữ vật.

Trước khi rời khỏi Nguyên Bảo tông Nhạc Thành còn cho Vân Phi Phi một danh sách những vật phẩm mong nàng chú ý, nếu có thì giữ lại cho hắn. Nhạc Thành muốn luyện chế một bảo giáp, đây cũng là một đồ vật xa xỉ, bảo giáp hộ thân đối với hắn có liên hệ tới sự an nguy, Nhạc Thành dĩ nhiên không thể không luyện chế.

Tuy Phi kiếm luyện chế thành công nhưng Nhạc Thành chưa thử qua nhưng hắn biết không có vấn đề gì. Nhạc Thành cũng không dám phi hành giữa ban ngày, mỗi lần phi hành cũng tiêu hao không ít chân khí mà bị người khác nhìn thấy thì sẽ rước lấy không ít phiền toái.

Hai ngày sau Nhạc Thành đã trở về đại trạch của Nhạc gia, vừa trở về không bao lâu Nhạc Thành đã tới gian phòng của Nhạc Tử Sơn.

- Thành nhi, gần đây con cảm thấy thế nào?

Gần đây Nhạc Thành thần thần bí bí có đôi khi ba tháng Nhạc Tử Sơn cũng không thấy hắn, đối với chuyện biến hóa này của Nhạc Thành Nhạc Tử Sơn cũng quy kết về sự kiện tử hôn, có lẽ tử hôn đã là đã kích quá lớn với Nhạc Thành.

- Phụ thân con rất tốt.

Nhạc Thành trả lời, nhìn thấy dáng vẻ của Nhạc Tử Sơn Nhạc Thành nhận ra ông đã già hơn rất nhiều.

- Thành nhi, lần này ta ra ngoài mua được một viên thông kinh đan, con cầm lấy ăn thử xem nói không chừng nó có trợ giúp đối với việc tu luyện đấu khí của con.

Nhạc Tử Sơn cất tiếng nói, sau đó lập tức cầm lấy viên Thông Kinh Đan lấy được từ kỳ đấu giá đại hội đưa cho Nhạc Thành. Ước hẹn ba năm với Thanh Dương môn của Nhạc Thành trong lòng Nhạc Tử Sơn lo lắng không thôi, nếu như Nhạc Thành có thể tu luyện đấu khí thì còn hi vọng, mấy năm trước hắn mua đan phương Thông Kinh đan chính là hi vọng tìm người có thể luyện chế, xem Nhạc Thành có thể tu luyện đấu khí được hay không.

Nhìn Thông Kinh đan ở trong tay Nhạc Tử Sơn, trong lòng Nhạc Thành liền có một cảm giác cảm động, hóa ra Nhạc Tử Sơn bỏ giá cao mua Thông Kinh đan chính là để cho mình dùng, lúc này Nhạc Thành bỗng nhiên thân ảnh của Nhạc Tử Sơn lớn hơn rất nhiều.

- Thành Nhi, con làm sao vậy? Con ăn vào thử xem.

Nhạc Tử Sơn nhìn Nhạc Thành ngây ngẩn cả người mà tiếp tục nói.

- Dạ.

Nhạc Thành nhất thời cũng không biết phải nói gì cho tốt, tiếp nhận Thông Kinh đan ở trong tay Nhạc Tử Sơn nhưng trong lòng hắn cảm thấy bất đắc dĩ không thôi.

- Được, con ăn vào thử xem có hiệu quả hay không, ta đi.

Nhạc Tử Sơn nhìn Nhạc Thành sau đó lập tức rời khỏi gian phòng.

Nhạc Tử Sơn đi rồi, Nhạc Thành liền cầm Thông Kinh đan bỏ vào không gian trữ vật, Thông Kinh Đan hiện tại đối với hắn mà nói không có bất kỳ tác dụng gì, xem ra trong khoảng thời gian này mình phải giúp Nhạc Tử Phong luyện chế nhiều đan dược mới được, Nhạc Tử Sơn bỏ một cái giá cao mua

Thông Kinh đan tin rằng hiện tại tình huống của Nhạc gia không được tốt cho lắm.

- Biểu ca, gần đây huynh đi đâu vậy, muội lúc nãy gặp di phu mới biết huynh đã trở lại.

Tô Hân Nhi đi vào trong phòng của Nhạc Thành, trước kia bọn họ cơ hồ ngày nào cũng ở một chỗ, vậy mà gần đây ba tháng nàng đã không gặp được biểu ca.

- Hân nhi, sao muội lại tới đây, ta gần đây có chuyện cần ra ngoài.

Nhạc Thành trả lời Tô Hân Nhi, ba tháng không nhìn thấy tiểu ny tử này càng ngày càng động lòng người.

Chỉ thấy hôm nay Tô Hân Nhi mặc một chiếc quần dài màu lục, mái tóc đen nhánh ở sau ót, ở trước ngực chính là bộ ngực mềm mại, eo nhỏ nàng như liễu, kiều đồn cao thẳng rắn chắc.

- Theo muội ra ngoài chơi được không, cả ngày nay muội ở trong nhà, buồn bức muốn chết.

Tô hân Nhi chu miệng, khẽ lắc lắc tay Nhạc Thành.

- Được ta cùng với muội ra ngoài chơi.

Nhạc Thành trả lời, vừa đúng lúc hắn muốn đi ra bình phò Nhạc gia tìm Nhạc Tử Phong gặp chuyện. Cảm nhận mùi thơm nhàn nhạt trên người của Tông Hân Nhi, ngửi thấy mùi thơm từ người nàng hắn liền cảm thấy rung động.

- Biểu ca huynh thật tốt.

Tô Hân Nhi cao hứng không thôi, nàng vội vàng kéo tay Nhạc Thành đi ra ngoài bảo, bộ ngực phía trước vô ý chạm vào cánh tay của Nhạc Thành.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Không biết sống chết.

- Hân Nhi, lần trước đưa cho muội đan dược, muội có ăn không?

Nhạc Thành hỏi, bị Tô Hân Nhi dụ dỗ như vậy, Nhạc Thành càng rung động, dưới bụng hắn đã có một cảm giác lửa nóng.

- Đúng rồi, muội còn chưa cảm ơn biểu ca, đan dược đó muội ăn vào thật sự rất thần kỳ, sau khi ăn vào muội đã đột phá tới cảnh giới tứ tinh đầu sư.

Tô Hân Nhi cao hứng nói với Nhạc Thành, đã vượt tới tu vi tứ tinh, khó trách nàng lại cao hứng như vậy.

Vượt qua tam tinh tu vi quả là chuyện đáng mừng chỉ là hắn cũng biết Trúc Cơ đan từ nay về sau đối với tu vi của nàng còn có nhiều tác dụng, những điều này từ nay về sau nàng sẽ tự tìm được.

- Trong này còn có một viên đan dược, muội cầm lấy nó mà ăn vào đi.

Nhạc Thành liền cầm lấy viên Thông Kim Đan lấy được từ tay của Nhạc Tử Sơn mà đưa cho Tô hân Nhi. Tuy nó không có tác dụng với mình nhưng nó đối với Tô Hân Nhi mà nói có tác dụng rất lớn.

- Đa tạ biểu ca.

Tô Hân Nhi cầm lấy viên đan dược trong tay Nhạc Thành, nàng làm sao biết được viên đan dược này có giá trị nửa nhạc gia.

Ở trên phố người đi hỏi hã, Nhạc gia tốt xấu gì cũng là một gia tộc lớn cho nên rất nhiều người biết tới Nhạc Thành và Tô Hân Nhi. Ở trên đường có không ít người nghị luận về Nhạc Thành, chủ đề đều trên cơ bản đều là ước hẹn ba năm với Thanh Dương môn.

- A, đây không phải là tiểu thiếu gia của Nhạc gia sao?

Nhạc Thành đang đi trên đường náo nhiệt thì đột nhiên bị một thân ảnh chặn lại, chính là một trong ba thiếu niên, hai người bên cạnh hắn tuổi tác khá lớn,

hắn hai người kia chính là bảo tiêu của hắn.

Nhạc Thành đánh giá ba người ngăn cản trước mặt mình, thiếu niên kia mặc một bộ đồ hoa lệ, bộ dáng chỉ khoảng mười bảy mười tám tuổi, tu vi đấu khí thật không kém, xem ra chính là cửu tinh đấu sư. Hai bảo tiêu ở bên cạnh đều có tu vi tứ tinh đấu sư.

- Hoàng Chí Lương, ngươi ngăn đường chúng ta làm gì? Mau tránh ra.

Nhìn thấy thiếu niên hoa lệ trước mắt, Tô Hân Nhi không kìm được mà trầm mặt nói với hắn.

- Hân Nhi muội muội càng lớn càng xinh đẹp không bằng gả cho ta rồi hãy tính, chúng ta xem hiện tại thành hôn được không

Hoàng Chí Lương đưa mắt nhìn chằm chằm vào ngực của Tô Hân Nhi, trong mắt hiện ra một vẻ cười tà.

Nhạc Thành từ trong trí nhớ thì biết rõ đây chính là thiếu gia của Hoàng gia bình thường khi dễ Nhạc Thành không ít. Hoàng gia cũng chính là đối thủ của Nhạc gia, bình phò đối diện bình phò của Nhạc gia chính là Hoàng gia mở ra để cạnh tranh.

- Hân Nhi, chúng ta đừng để ý đến hắn.

Nhìn thấy Tô Hân Nhi tức giận, Nhạc Thành liền giữ nàng lại.

- Aizz, ta vẫn còn chưa cho ngươi đi.

Hoàng Chí Lương thấy Nhạc Thành hôm nay không thêm đề ý tới mình thì ngăn trước mặt hắn.

Lúc này ở trên đường đã có rất nhiều người vây quanh, không có ít người đối với Nhạc Thành và Hoàng Chí Lương đều quen biết. Đối với Hoàng Chí Lương mọi người bình thường đều vô cùng phản cảm, tuy nhiên trước thế lực của Hoàng gia bọn họ cũng không biết phải nói gì.

- Hoàng Chí Lương ngươi nhanh chóng tránh ra nếu không đừng trách ta khách khí.

Tô Hân Nhi khẽ nói với Hoàng Chí Lương, nếu không phải vì sợ liên lụy tới biểu ca nàng đã sớm động thủ. Biểu ca không biết ma pháp cùng với đấu khí, nếu động thủ thì không chừng sẽ làm bị thương biểu ca.

- Hân Nhi muội muội, ta hi vọng muội đừng khách khí với ta.

Hoàng Chí Lương có hai bảo tiêu bên cạnh cho nên tuyệt đối không sợ Tô Hân Nhi. Ở Lập Anh trấn Tô Hân Nhi chính là cô nương xinh nhất trong lòng hắn đã thâm nhớ thương.

- Hoàng Chí Lương, ngươi tốt nhất là rút ngay cho ta, nếu không ta sẽ cho ngươi hối hận.

Nhạc Thành lạnh lùng nói với Hoàng Chí Lương.

- Thế nào, tên phế vật nhà ngươi mà cũng dám to tiếng trước mặt tiểu thiếu gia sao? Có phải ngươi muốn tìm cái chết không?

Hoàng Chí Lương nhìn Nhạc Thành, ánh mắt trở nên hung hăng, hắn không ngờ một tên phế vật của Nhạc gia lại dám kêu gào trước mặt mình.

- Chính ngươi muốn tìm cái chết thì ta sẽ thành toàn cho ngươi.

Nhạc Thành đã sớm không còn là phế vật, trong mắt hắn liền lóe lên tinh quang, bàn tay liền ngưng thành một thủ ấn quý dị, một thanh mang nồng đậm nhanh chóng ập trên ngực Hoàng Chí Lương.

- Âm

Một tiếng vang lên, cả thân hình Hoàng Chí Lương bay ngược trở lại, văng tới hoãn mười miệng, miệng hắn há hốc phun ra một ngụm máu tươi.

Sát na này cả hai bảo tiêu không có phản ứng kịp, nhìn thấy thiếu gia của mình bay ra ngoài, bọn họ hoảng sợ tới mức tái nhợt, cả hai vội vàng chạy tới xem tiểu thiếu gia của mình có chuyện gì không, nếu có thì bọn họ sẽ rất ân hận.

Mọi người vây xem cũng choáng váng, không phải Nhạc Thành của Nhạc gia là một phế nhân sao, tại sao lại có thể đánh bay Hoàng Chí Lương, Hoàng Chí Lương dù sao cũng là cửu tinh đấu sư, một đại đấu sư muốn một chiêu đánh hắn cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

- Hoàng Chí Lương được hai bảo tiêu nâng lên, hắn không tưởng tượng được mà nhìn Nhạc Thành, một lần nữa lại phun một ngụm máu tươi ra.

- Các ngươi giết hắn cho ta, giết hắn rồi tính sau.

Hoàng Chí Lương hiện tại đã vô cùng tức giận, hung hăng nói với hai bảo tiêu, hắn bị một chiêu đánh cho trọng thương, làm sao có thể nuốt được cục tức này.

Hai bảo tiêu đưa mắt nhìn Nhạc Thành, bọn họ hơi do dự, Nhạc Thành dù sao cũng là tiểu thiếu gia của Nhạc gia, nếu như bị mình đánh chết thì

Nhạc gia nhất định không bỏ qua. Dù sao Nhạc Thành cũng có thực lực thần bí, công thêm Tô Hân Nhi cũng là tứ tinh đại đấu sư, bọn họ cũng không nắm chắc có thể đánh chết Nhạc Thành.

- Các ngươi tại sao còn không đi? Mau giết tên phế vật này cho ta.

Nhìn thấy hai bảo tiêu không ra tay, Hoàng Chí Lương không kìm được mà quát lớn.

Hai bảo tiêu nhìn nhìn Hoàng Chí Lương, bọn họ cũng chỉ có thể đứng đây, người bên trái cầm trường côn đánh về phía Nhạc Thành người bên phải cầm một cây đại đao bổ về phía Tô Hân Nhi. Đấu khí trên người bọn họ dịch chuyển, trên binh khí mang theo một đấu khí nồng đậm.

- Biểu ca, huynh cần thận một chút.

Tô Hân Nhi nhìn thấy Nhạc Thành đánh bay Hoàng Chí lương nàng cũng chỉ cho rằng Nhạc Thành nhất thời lập kỳ tích mà thôi, nhìn thấy hai bảo tiêu đánh tới nàng vội vàng tiến lên trước Nhạc Thành, biểu ca không biết đấu khí và pháp không thể trở thành đối thủ của bọn chúng.

- Hân nhi, muội đối phó với một tên là được rồi, ta không sao.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên âm trầm, Tô Hân Nhi cũng chỉ có tu vi tứ tinh Đại đấu sư, không thể đối phó một lúc với hai người, hân vội vàng khê đẩy Tô Hân Nhi phía trước ra, hôm nay hân muốn biết mình với những người biết đấu khí, ai mạnh ai yếu.

Tô Hân Nhi còn muốn nói thêm nữa nhưng đối thủ công kích của nàng đã tiến tới nàng không dám khinh thường lập tức cử động đấu khí trên người của mình, bàn tay cầm lấy một thanh trường kiếm cổ tay khê nhấc lên, trường kiếm xoẹt một đường vòng cung, hướng về phía đối thủ mà lao tới.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Tên tiểu tử người được đó.

“Đoạt hồn chỉ” Nhạc Thành cũng không dám để cho bảo tiêu dùng còn tiếp nhận mình, thân thể của hân cũng không thể chống lại sự cuồng hân của đấu khí, hộ thân bảo giáp cũng vẫn chưa luyện chế ra cho nên cũng chỉ có cách công kích mà thôi. Nhạc Thành có kinh nghiệm chiến đấu nghìn năm cho nên hiện tại tuy là lần đầu tiên ra tay nhưng cũng không phải là tên tiểu tử mới ra đời.

- Véo.

Tên bảo tiêu sử côn nhìn thấy thanh mang trong tay Nhạc Thành đánh tới thì cảm thấy hoảng sợ, vội vàng lui nhanh về phía sau, tránh khỏi Đoạt Hồn Chỉ của hân, trường côn trong tay của hân không ngừng rôn lên, vội vàng huy động về phía Nhạc Thành, thực lực tứ tinh đại đấu sư quả là không tệ.

- Véo.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành một lần nữa lại biến đổi, mang theo một đám thanh mang ngưng tụ bay ra, bắn về phía bảo tiêu sử côn. Nhạc Thành hiện tại vẫn chỉ có tu vi Khai Quang sơ kỳ đối với đại đấu sư thì không sao nhưng với một tứ tinh đại đấu sư thì hơi khó nhằn một chút.

Tô Hân Nhi trong lòng lo lắng nhìn Nhạc Thành, thấy Nhạc Thành với đối phương tạm thời không phân thắng bại thì yên tâm dốc toàn lực công kích đối thủ, muốn nhanh chóng xử lý xong mà quay sang giúp Nhạc Thành.

Nhìn thấy Nhạc Thành công kích tất cả mọi người đều kinh ngạc, ai nói tiểu thiếu gia của Nhạc gia là một phế vật chứ, rõ ràng là có thể chống lại một tứ tinh đại đấu sư.

Bảo tiêu sử côn từ trước tới giờ cũng chưa bao giờ nhìn thấy công kích kỳ quái như của Nhạc Thành, trong nhất thời hân cũng không biết làm cách nào tiếp cận Nhạc Thành. Kỳ thực thực lực thật sự của hai người thì hân vẫn hơn Nhạc Thành vài phần nhưng nhờ kinh nghiệm chiến đấu phong phú mà nhất thời hân vẫn không làm gì được Nhạc Thành.

Một lát sau, Nhạc Thành đã gặp khó khăn, sử dụng Đoạt Hồn Chỉ phải tiêu hao không ít chân khí, sắc mặt của Nhạc Thành lúc này liền trở nên hơi tái nhợt, chỉ là Nhạc Thành đã sớm tính kế, nếu thật sự không có biện pháp nào nữa thì chỉ có thể ngự kiếm mà bay đi.

Bảo tiêu sử côn nhìn thấy Nhạc Thành thở dốc thì liền vung trường côn nhanh chóng bổ về phía hân.

- Phần Tiên Liệt diễm cầu.

Sắc mặt của Nhạc Thành liền trở nên âm trầm, bàn tay của hắn nhanh chóng biến ảo thủ ấn, thân thể nhanh chóng lùi về phía bên cạnh, đồng thời một thanh mang nồng đậm bao trùm toàn thân, hai tay của hắn mang theo một hỏa cầu nóng bỏng nghênh đón đối phương.

Ầm một tiếng vang lên, thanh niên sử côn bị Nhạc Thành bổ vào vai, thân thể nhanh chóng ngã xuống mặt đất, một ngụm máu tươi phun ra, miễn cưỡng mới có thể đứng lên được, hắn nhanh chóng lấy ra một viên Phục Nguyên đan nhét vào miệng.

Mà bảo tiêu kia lập tức bị ném lên trên không trung, bỗng dưng một hỏa cầu nóng bỏng từ trên không trung phá ra, bảo tiêu sử côn trước sự rung động của hỏa cầu mà rơi rụng từ phía trên xuống.

Phân Tiên Liệt Diễm cầu, chính là đòn công kích mạnh nhất của Hỗn Nguyên chân kinh, chính là do Vô Thượng Chân Hóa ngưng tụ mà thành, đây cũng là đòn cuối cùng của Nhạc Thành. Chỉ là đòn Phân Tiên Liệt Diễm cầu thì sẽ bị tiêu hao không ít chân khí, hiện tại Nhạc Thành cũng không còn chiến lực nữa.

Nhìn thấy bảo tiêu sử côn bị trọng thương dưới tay của Nhạc Thành, không biết còn sống sót hay không, tất cả mọi người vây quanh đều sợ hãi. Hoàng Chí Lương lúc này mới nhận ra Nhạc Thành không còn là tên phế vật dễ bị bắt nạt như trước kia nữa.

Nhìn thấy kết cục của đồng bạn, tên bảo tiêu đang đánh nhau với Tô Hân Nhi vội vàng đỡ Hoàng Chí Lương lên rồi bỏ chạy, sự thật đã bày ra trước mắt hắn, việc quan trọng nhất lúc này chính là bảo vệ thiếu gia rời khỏi.

- Biểu ca, huynh không bị sao chứ?

Tô Hân Nhi nhanh chóng chạy tới gần Nhạc Thành, nhìn thấy vết máu cùng với sắc mặt trắng bệch của Nhạc Thành nàng không kìm được mà hoảng sợ.

- Huynh không sao, mau đỡ huynh tới gặp Phong thúc.

Sau khi ăn vào một viên Phục Nguyên đan Nhạc Thành từ từ thò ra một hơi, đã thương người của Hoàng gia, Hoàng gia nhất định sẽ không bỏ qua, mình hiện tại không có khả năng tái chiến, trước mắt phải đến binh phủ của Nhạc gia mới an toàn.

- Được.

Tô Hân Nhi vội vàng đỡ Nhạc Thành tới binh phủ của Nhạc gia, hiện tại nơi này cũng không cách xa binh phủ của Nhạc gia bao nhiêu.

- Thành nhi, con bị làm sao vậy?

Nhạc Tử Phong nhìn thấy Nhạc Thành cùng với Tô Hân Nhi tới thì cảm thấy có điều gì vội vàng đi tới, nhìn thấy vết máu trên khóe miệng của Nhạc Thành thì lại càng hoảng sợ.

- Phong thúc mọi chuyện nói sau, con chỉ bị thương thôi, không có chuyện gì đâu.

Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Phong.

Nhạc Tử Phong nhanh chóng dìu Nhạc Thành đi vào trong mật thất binh phủ của Nhạc gia, sau đó Tô Hân Nhi đem tất cả mọi chuyện kể lại cho Nhạc Tử Phong.

- Thành Nhi, con thực sự giết chết một tứ tinh đại đấu sư?

Nhạc Tử Phong tựa như không tin nhìn Nhạc Thành, chuyện của Nhạc Thành y chính là người biết nhiều nhất nhưng nhất thời y cũng không thể tin.

- Vâng chỉ là tạm thời con cũng bị thương không nhẹ, một thời gian ngắn sau vẫn chưa thể khôi phục lại được.

Nhạc Thành cười khổ nói với Nhạc Tử Phong, xem ra không bao lâu sau Hoàng gia nhất định sẽ tìm tới cửa của Nhạc gia.

- Tên tiểu tử này, cha ngươi biết được nhất định sẽ rất cao hứng.

Nhạc Tử Phong cười to nói, Hoàng gia vẫn một mực uy hiếp Nhạc gia, lần này Nhạc gia xả giận cũng tốt. Nhạc gia tuy suy toàn nhưng hiện tại đối mặt với Hoàng gia cũng không kém bao nhiêu, cao hứng nhất chính là Nhạc Thành không phải là phế vật.

- Phong thúc, trước hết thúc đưa con về, trên người con còn có vết thương cần phải bế quan mới khôi phục được, còn nữa thúc lấy một số dược liệu luyện chế đan dược tam phẩm cho con, chờ sau khi thương thể của con tốt lên, con muốn luyện chế một số.

Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Phong.

- Tốt lắm, nhưng trước hết ngươi hãy dưỡng thương cho tốt, ta cũng muốn đang muốn ngươi luyện đan. Lần này cha ngươi mang đi không ít kim tệ khiến cho tiền dược liệu đều bị hao hụt, chuyện của Hoàng gia thì tạm thời ngươi yên tâm, Nhạc gia không sợ bọn hắn.

Nhạc Tử Phong nói.

Ở một huyết động đằng sau đại trạch của Nhạc gia lúc này, Nhạc Thành đang khoanh chân ngồi, toàn thân hần abo phủ một thanh mạng nồng đậm, một luồng khí tức từ từ trào ra khỏi người, sắc mặt của Nhạc Thành cũng dần dần chuyển sang màu hồng.

Lần này Nhạc Thành bị thương không nhẹ, cũng may là không ảnh hưởng tới lực phủ ngũ tạng, một trận chiến trôi qua Nhạc Thành biết rằng đấu khí và chân khí của mình không giống nhau, có lẽ chỉ đến khi mình tiến vào Khai Quang trung kỳ mới có thể chính thức chống lại hán tử sử côn.

Ba ngày sau, thương thế của Nhạc Thành dưới sự vận công điều tức đã tốt hơn rất nhiều, trải qua cuộc chiến bảy ngày trước Nhạc Thành mơ hồ cảm thấy tu vi của mình còn có tiến triển.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Đánh lén.

Trong lúc Nhạc Thành bế quan dưỡng thương ở Nhạc gia, lúc này Hoàng gia đã hùng hùng hổ hổ mang người tới Nhạc gia, kết quả bị Nhạc Tử Sơn cùng với Nhạc Tử Phong không khách khí đuổi đi. Nhạc gia và Hoàng gia trên cơ bản có thực lực không khác biệt nhau nhiều lắm, Hoàng gia đúng là không thể làm được gì Nhạc gia, chỉ có thể tức giận mà thôi.

Mà Nhạc Tử Sơn cũng chỉ biết một chuyện của Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong vẫn chưa cho y biết chuyện Nhạc Thành luyện đan, đây cũng là do Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Phong đừng nói cho cha hần biết.

Cảm thấy thương thế trên người không còn gì đáng ngại nữa, Nhạc Thành liền lấy Vạn Thú Lô mua được từ Nguyên Bảo tông ra, hần tính rằng sẽ giúp Nhạc Tử Phong luyện chế một số đan dược nếu không thì Nhạc gia sẽ có phiền toái.

Nhạc Thành lập tức lấy từ trong không gian trữ vật ra một đồng dược liệu những thứ này đều là do Nhạc Tử Phong chuẩn bị cho hần. Số dược liệu này có thể luyện chế tới ba bốn mươi viên đan dược tam phẩm. Lần trước Nhạc Thành luyện chế hai mươi viên đan dược tam phẩm đã được Nhạc Tử Phong bán không còn thừa cái nào, bằng không hần cũng không thể gom nhiều kim tệ cho Nhạc Tử Sơn như vậy.

Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn trong tay, luyện chế đan dược tam phẩm đối với Nhạc Thành mà nói đã là một chuyện dễ dàng không còn khó khăn gì, sau khi đạt tới tu vi Khai Quang sơ kỳ hần đã có thể thoải mái luyện chế đan dược tam phẩm.

Hai luồng chân hỏa ngưng tụ trong tay của Nhạc Thành, Nhạc Thành nhanh chóng rót vào trong Vạn Thú Lô. Từ trong Vạn Thú Lô liền xuất hiện những thanh âm thú gào ơng ơng, vô cùng quý dị. Nhạc Thành cũng tình huống một cái lò đan tốt có thể trợ giúp rất lớn, hao tổn ít chân khí hơn.

Một tháng sau, Nhạc Thành đã rời khỏi sơn động, có sự trợ giúp của Vạn Thú Lô, luyện chế đan dược tam phẩm đối với Nhạc Thành đã không còn bất kỳ khó khăn gì, một tháng nay hần đã luyện chế được tổng cộng ba mươi sáu viên đan dược tam phẩm trong đó Trúc Cơ đan cũng luyện được sáu viên, đây chính là món mà Nhạc Tử Phong đặc biệt quan tâm, Trúc Cơ đan hiện tại đã là đan dược chiêu bài của Nhạc gia.

Qua một tháng bế quan, thương thế của Nhạc Thành cũng đã tốt hơn rất nhiều, đồng thời tu vi cũng có tiến bộ, hiện tại hần chỉ còn cách Khai Qung trung kỳ một khoảng cách nhỏ, dù sao tu vi càng cao thì tiến bộ càng chậm.

Sau khi rời khỏi sơn động bế quan, Nhạc Thành liền quay trở về gian phòng của mình thu thập một số trang phục và đạo cụ, hần định đi tới chỗ của Nhạc Tử Phong đưa đan dược thì Nhạc Tử Phong đã tới trước gian phòng của Nhạc Thành.

- Thành Nhi, ta nghe nói con đánh chết một tứ tinh đấu sư của Hoàng gia, còn đã thương Hoàng Chí Lương phải không?

Nhạc Tử Sơn hỏi, tuy hần đã hỏi qua Nhạc Tử Phong và Tô Hân Nhi nhiều lần nhưng vẫn không tin.

- Dạ, là do bọn họ gây sự với con nên con mới động thủ.

Nhạc Thành trả lời, xem ra bảo tiêu bị mình đánh trọng thương đã chết rồi.

- Con không thể tu luyện đấu khí, không lẽ Thông Kinh đan thực sự có hiệu quả?

Nhạc Tử Sơn hơi nghi ngờ, chẳng lẽ Thông Kinh đan lại hữu hiệu như vậy sao?

- Con cũng không biết chuyện gì, chỉ là ăn Thông Kinh đan vào thì cơ thể liền có đấu khí.

Nhạc Thành cũng chỉ có đường đem mọi chuyện đổ cho Nhạc Tử Sơn.

- Không ngờ Thông Kinh Đan lại thật sự có hữu hiệu.

Nhạc Tử Sơn vui vẻ, sớm biết Thông Kinh đan có công dụng như vậy y đã sớm đi khắp nơi mà tìm nó, cũng may hiện tại đã xuất hiện kỳ tích.

- Thành nhi, sắp tới con cần phải cẩn thận một chút, Hoàng gia có nhiều khả năng sẽ làm phiền con.

Nhạc Tử Sơn nói.

- Vâng con biết.

Nhạc Thành liền trả lời, xem ra gần đây mình phải cẩn thận một chút, nếu như Hoàng gia mời đến cao thủ tới thì mình không phải là đối thủ của bọn họ, cần phải nhanh chóng tăng cường tu vi và thực lực của mình.

Cất bước nhanh đi vào sau núi, Nhạc Thành rời khỏi đại trạch của Nhạc gia, với số đan dược này hẳn tin rằng đủ cho Nhạc Tử Phong có lợi nhuận lên tới cả nghìn kim tệ, bởi vì cả Lập Anh trấn cũng chỉ có Nhạc gia bình phôi là bán đan dược tam phẩm.

Sau khi đưa đan dược cho Nhạc Tử Phong xong, Nhạc Tử Phong nói một tình huống cho Nhạc Thành, xem hắn có biện pháp nào giải quyết không.

Nghe Nhạc Tử Phong nói Hoàng gia gần đây giá cả của đan dược nhất phẩm và nhị phẩm đã giảm xuống rất thấp, hiện tại sinh ý của Nhạc gia rất kém, Nhạc Tử Phong không thể hạ giá đan dược nhất phẩm và nhị phẩm xuống bởi vì hai đan dược này đều mời Luyện dược sư luyện chế, mặc kệ bán với giá bao nhiêu thì đều phải đưa số tiền cố định cho họ, cho nên Nhạc gia không thể hạ giá xuống nữa, nếu không sẽ thâm hụt tiền.

Mà Hoàng gia chính là vì ở trong gia tộc của mình có một nhị phẩm luyện dược sư cho nên bọn họ thế nào cũng không thể lỗ vốn, nếu tiếp tục như vậy chỉ sợ bình phôi của Nhạc gia sẽ gặp phiền toái, chỉ dựa vào đan dược tam phẩm của Nhạc Thành thì cũng không chống đỡ được bao nhiêu.

Nhạc Thành nhất thời cũng không nghĩ ra cách gì, nếu như mình luyện chế một nhóm lớn đan dược nhị phẩm cùng với nhất phẩm liều mạng với giá cả của Hoàng gia thì đối với Nhạc gia cũng chẳng có gì hay, xem ra phải nghĩ tới một biện pháp tốt hơn.

Sau khi rời khỏi Hoàng gia, Nhạc Thành từ từ bước về nhà, sau khi trải qua một con đường yên lặng thì bỗng nhiên một thân ảnh hiện ra chắn trước mặt hắn.

- Tiểu tử chúng ta chính là người của Hoàng gia, người của Hoàng gia chúng ta không phải là dễ chạm vào.

Trung niên mặc trường bào màu thanh sắc kia lạnh lùng nhìn Nhạc Thành, hắn đã theo dõi Nhạc Thành từ khi Nhạc Thành rời khỏi bình phôi tới đây.

- Ngươi rồi...

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hắn cảm giác được hán tử mặc áo bào màu xanh này có tu vi thất tinh hoặc bát tinh đầu sư, so với tên bảo tiêu kia thì mạnh hơn rất nhiều, với tu vi hiện tại của mình thì không phải là đối thủ của hắn.

- Ngươi muốn gì?

Nhạc Thành hỏi hán tử áo bào màu xanh, trong lòng cũng thầm tính không phải chạy trốn thế nào, thù này lần sau báo cũng không muộn.

- Giết ngươi, ta muốn xem xem Nhạc Tử Sơn đối phó với Hoàng gia thế nào.

Vị thanh bào hán tử lạnh lùng nói, sau đó thân hình hắn xẹt qua, bàn tay trái mang theo một luồng đầu khí mãnh liệt tấn công Nhạc Thành, thực lực của hắn so với bảo tiêu một tháng trước mạnh hơn không biết bao nhiêu.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, ngưng kết một thủ ấn quỷ dị một hỏa cầu nóng bỏng lập tức hướng về phía hán tử thanh bào mà lao tới.

Ầm một tiếng, hai luồng lực đạo chạm vào nhau mang theo một tiếng phá hủy vô cùng lớn, ngay lập tức khuếch tán khắp bốn phía. Mà đúng lúc này một thanh kiếm thanh sắc hiện ra trong tay của Nhạc Thành.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Lại đến Nguyên Bảo tông.

Nhạc Thành cầm trường kiếm thanh sắc ném lên trên không trung, bàn tay ngưng kết một thủ ấn kỳ dị, sau đó hắn nhanh chóng đạp lên phi kiếm mà hướng về phía Nhạc gia chạy về.

- Đáng chết!

Hắn tử thanh bào lớn tiếng nói, không ngờ Nhạc Thành còn có bảo vật có thể bay nỳ, hắn cũng không phải là ma pháp sư phong hệ cũng không phải là cường giả đầu hoàng cho nên không cách gì đuổi kịp Nhạc Thành.

Nhạc Thành không chế phi kiếm của mình nhanh chóng chạy về Nhạc gia, thù này nhất định hắn sẽ phải báo, Hoàng gia lần này các người chọc vào ta thì đừng trách ta.

Về tới Nhạc gia, Nhạc Thành vội vàng báo cho Nhạc Tử Sơn, làm cho hắn chú ý tới Hoàng gia, ngày sau Hoàng gia sẽ có chuyện.

Nhìn thấy Nhạc Thành lại bị thương, Nhạc Tử Sơn không kìm nổi tức giận, hận không thể lập tức đi nói chuyện với Hoàng gia, có thể hắn cũng biết Hoàng gia có thực lực không khác biệt nhiều với Nhạc gia, nếu như liều mạng Nhạc gia cũng không có nhiều chỗ tốt.

Ở phía sau núi trải qua một ngày một đêm điều tức, lần này Nhạc Thành cũng không bị thương nặng gì, thương thế cũng không đáng ngại, sau khi thở ra một hơi, Nhạc Thành đã mở mắt ra.

- Hoàng gia từ nay trở đi các người hãy chờ đợi sự báo thù từ ta.

Nhạc Thành lầm bầm nói, trong mắt hắn hiện lên một tia sát khí, bọn họ dám ám sát mình, nếu như không phải mình đã sớm luyện chế được phi kiếm thì lần này đã phải táng thân dưới tay của hắn tử thanh bào.

Một tháng sau Nhạc Thành từ trong sơn động âm đi ra. Khi Nhạc Thành trở lại căn phòng của mình, Nhạc Tử Phong đã sớm chờ đợi hắn.

- Tiểu tử, lần trước ngươi bị đánh lên có chuyện gì không?

Nhạc Tử Phong hỏi Nhạc Thành, hắn là người thứ hai biết được chuyện Nhạc Thành bị đánh lên.

- Phong thúc con không sao, những thứ kia con nhờ người chuẩn bị đã có chưa?

Nhạc Thành mỉm cười, lần trước mà không bị thương thì đã tốt rồi.

- Điều ở đây, người muốn gì thì cứ dùng, những vật này đúng là rất khó tìm, ta phải tốn không ít kim tệ.

Nhạc Tử Phong đưa một túi không gian trữ vật cho Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong hơi đau lòng nói những thứ này hắn đã phải tốn không ít tinh lực mua cho Nhạc Thành.

- Đa tạ Phong thúc chỉ là tháng này con cũng giúp người luyện chế ba mươi viên đan dược tam phẩm.

Nhạc Thành mở không gian trữ vật ở trong túi ra, lập tức lấy ra ba bình ngọc rồi trả lại cái túi cho Nhạc Tử Phong. Nhìn thấy đồng tài liệu ở trên bàn Nhạc Thành liền mỉm cười.

- Hắc hắc, đan dược tứ phẩm này càng ngày bán càng tốt!

Nhạc Tử Phong mỉm cười, gần đây Nhạc Thành luyện chế đan dược tam phẩm rất được hoan nghênh, ngoại trừ tiền vốn thì bọn họ lời không ít.

Sau khi Nhạc Tử Phong rời khỏi, Nhạc Thành cũng muốn kiểm tra những thứ mà Nhạc Tử Phong mua cho mình, tuy nhiên đúng lúc này Tô Hân Nhi đã tới phòng của Nhạc Thành.

- Biểu ca, gần đây muội không thấy huynh, lần trước huynh đánh bại người của Hoàng gia, có phải huynh có chuyện gì lừa muội không?

Tô Hân Nhi đi vào trong phòng, hơi giận dỗi nói với Nhạc Thành.

Nhìn thấy dáng vẻ của Tô Hân Nhi, Nhạc Thành cũng không biết phải làm sao mới tốt tiểu ny từ này hôm nay mặc một chiếc váy dài màu lam sắc, mái tóc đen nhánh, đôi mắt thanh tịnh, cái miệng anh đào nhỏ nhắn, dung mạo tuyệt mỹ vô cùng.

- Đúng rồi, lần trước ta đưa đan dược cho muội, muội có ăn không?

Nhạc Thành mở miệng nói, hắn cơ hồ cảm thấy trên người Tô Hân Nhi có một biến hóa thần kỳ, nếu như mình đoán không lầm thì cô gái này có khả năng đã đột phá.

- Ăn rồi, viên đan dược này thật kỳ diệu, muội cảm thấy tất cả các kinh mạch đều thông suốt tu vi cũng đã đột phá lên Lục tinh Đại đấu sư, hiện tại nếu như gặp tên bảo tiêu của Hoàng gia kia nhất định muội phải đánh chết hắn.

Tô Hân Nhi quả nhiên bị Nhạc Thành đánh lạc hướng, gần đây tu vi của mình tăng mạnh toàn bộ đều nhờ biểu ca hỗ trợ, càng ngày càng cảm thấy biểu ca cao thâm khó lường.

- Vậy là tốt rồi.

Nhạc Thành mỉm cười, năm trăm kim tệ một viên đan dược tứ phẩm, không thần kỳ mới là chuyện lạ, tiểu ny tử này thật là tiện nghi, xem ra sau này tu vi của nàng với người bình thường sẽ tiến bộ nhanh hơn khá nhiều, tiền đồ bất khả lường.

- Biểu ca, những thứ này là gì?

Tô Hân Nhi nhìn thấy một đồng lớn ở trên bàn của Nhạc Tử Phong thì lập tức tò mò hỏi.

- Đây là một số thứ tốt để luyện chế tài liệu.

Nhạc Tử Phong đem những thứ ở trên bàn thu vào trong không gian trữ vật, những tài liệu này chính là để phù trợ, khó có thể tìm được.

Ba ngày sau Nhạc Thành mặc một thân hắc y, đầu đội mũ đen tới Nguyên Bảo tông ở Thất Tinh Thành, vừa nhìn thấy Nhạc Thành tới, đệ tử của Nguyên Bảo tông vội vàng đưa hắn tới lầu hai.

- Lục tiên sinh hôm nay tại sao lại rảnh đến tìm ta?

Nhạc Thành mới ở trong phòng ngồi một chút thì đệ tử của Nguyên Bảo tông đã nói cho Vân Phi Phi biết.

- Hôm nay ta đến tìm tiểu thư có một số việc.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hai con mắt của hắn nhìn không được chú thị tới trước ngực của Vân Phi Phi.

Vân Phi Phi hôm nay mặc một bộ đồ màu tím, mái tóc vàng vũ mị buộc ở sau gáy, hai đôi mắt câu hồn xinh đẹp, bộ ngực ngọc phong hiện ra trong mắt của Nhạc Thành, quần áo của nàng chỉ che khuất ngọc châu mà thôi. Từ ngọc phong toát ra một mùi thơm mê người khiến cho ai cũng không nỡ đưa mắt rời đi.

Eo nhỏ như lá liễu, mềm mại bó chặt, còn có một đôi chân thon gầy, mỗi lần Nhạc Thành nhìn thấy vu vật này thì đều không kiềm được mà khẽ giật mình, không mấy nam nhân có thể kháng cự được với nó.

- Xin mời Lục tiên sinh cứ nói, nếu có thể thì chúng ta nhất định không từ chối.

Vân Phi Phi mỉm cười khẽ ngồi xuống cạnh Nhạc Thành.

Một mùi thơm từ người Vân Phi Phi xông vào mũi của Nhạc Thành, mùi thơm này không đậm cũng không nhạt khiến cho Nhạc Thành cảm thấy Vân Phi Phi này thực sự là một vu vật.

- ta muốn nhờ Vân Tiểu thư bán giúp ta hai viên đan dược này.

Nhạc Thành móc một cái bình ngọc ra, bên trong chính là hai viên Thông Kinh đan mà lần trước khi chữa thương hắn luyện chế, lần trước sau khi mua Vạn Thú Lô, hắn không còn bao nhiêu kim tệ cho nên đành phải luyện chế đan dược mang đi bán.

- Thông Kinh đan, không có vấn đề gì, cứ giao cho tiểu nữ.

Vân Phi Phi nhìn hai viên đan dược tứ phẩm trong bình ngọc mà cao hứng không thôi, trải qua lần đầu giá ba viên Thông Kinh đan trước kia hiện tại ở Thất Tinh thành đã không có cửa hàng nào có danh khí sánh với Nguyên Bảo tông.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Cầm bào nữ tử.

- Đa tạ không biết lần trước Vân tiểu thư có giúp tại hạ lưu ý một số tin tức không?

Nhạc gia lần trước sau khi bị Hoàng gia đánh lên vẫn nhớ rằng mình phải nhanh chóng luyện chế bảo giáp.

- Lần trước thứ mà Lục tiên sinh muốn ta lưu ý tương đối hiếm thấy cho nên vẫn chưa có tin tức, chỉ có điều ta sẽ tiếp tục lưu ý.

Vân Phi Phi nói, lần trước Nhạc Thành muốn nàng kiểm một số tài liệu, số đó thật sự rất ít gặp, trong nhất thời cũng khó tìm.

- Đã làm phiền rồi.

Nhạc Thành nói lời cảm ơn sau đó lập tức cáo từ rời đi, Nhạc Thành cũng muốn dạo chơi ở Thất Tinh thành một phen, tuy tới đây mấy lần nhưng chưa lần nào Nhạc Thành đi dạo.

- A.

Vân Phi Phi nghe thấy Nhạc Thành phải rời khỏi thì cũng đứng dậy, không biết là cố ý hay là vô tình kiều khu của nàng khẽ đảo.

- Vân tiểu thư không sao chứ?

Nhạc Thành nhanh tay lẹ mắt ôm lấy Vân Phi phi, lập tức nhuyển ngọc ở trong tay, Vân Phi Phi này với đôi nhũ phong cao ngất hiện ra trong mắt của Nhạc Thành.

- Tiểu nữ không sao, đa tạ Lục tiên sinh.

Vân Phi Phi cất tiếng nói, dựa vào ngực của Nhạc Thành, nàng xuyên qua lớp che mặt có thể nhìn thấy hình dáng của hắn, nhìn dáng vẻ xem ra Nhạc Thành còn rất trẻ mà lại có vài phần tuấn lãng.

Trong nhất thời Vân Phi Phi cũng không có ý định muốn đứng lên, Nhạc Thành khẽ ôm lấy Vân Phi Phi trong tay, hai tay khẽ vuốt ve eo lưng nhỏ nhắn của nàng, một mùi thơm nồng đậm truyền vào mũi của hắn, hai người lập tức có cảm giác mập mờ.

- Thất lễ.

Khí tức mập mờ càng lúc càng ngày càng nồng nặc, Vân Phi Phi vịn người lên, sau đó Nhạc Thành lập tức rời khỏi Nguyên Bảo tông.

- Người này thật kỳ quái, ta tin người đối với ta không hề có chút động tâm.

Nhìn theo bóng lưng rời đi của Nhạc Thành, Vân Phi Phi thì thảo nói khuôn mặt cũng hơi ửng đỏ, tựa hồ như là nhớ lại cảm giác mập mờ của hai người lúc này.

Sau khi rời khỏi Nguyên Bảo tông, Nhạc Thành tìm một chỗ yên tĩnh mà thay đổi trang phục và đạo cụ. Nhạc Thành đối với Vân Phi Phi không phải là không có hứng thú, đối với một vu vật trời sinh như nàng nói không động tâm là gì, chỉ là hiện tại Nhạc Thành không nghĩ sẽ cùng với nàng có quan hệ gì, dù sao tu vi hiện tại của mình cũng quá thấp, hồng nhan họa thủy nói không chừng sẽ mang tới không ít phiền toái cho mình.

Thất Tinh thành chính là thành thị phồn hoa nhất trong những thành trấn lớn nhỏ quanh đây, dân cư có tới hơn mười vạn, ở trong thành khắp nơi thế lực rắc rối phức tạp, Nguyên Bảo tông cũng chỉ là thế lực hàng hai mà thôi. Trong thất tinh thành có không ít cường giả trong đó cao thủ đấu vương có không ít, tóm lại Thất Tinh Thành tuy rất phức tạp nhưng cũng rất náo nhiệt.

Hồi hã đi trong đám người Nhạc Thành tò mò nhìn theo khắp phía, Thất Tinh Thành so với Lập Anh trấn thì to hơn, đi vòng vo một lúc lâu Nhạc Thành cảm thấy hơi mệt liền tới một khách điểm tên là Tứ Hải ở sát đường nghỉ chân một chút.

Nhạc Thành kiểm một vị trí gần cửa sổ mà ngồi xuống, nhìn thấy dòng người ở trên đường cái hắn cũng cảm thấy có hương vị.

- Tiểu nhị, mau đưa tiểu thư này ta tới gần cửa sổ.

Ba người đi vào trong khách sạn, ba người này là hai nam một nữ, hai người nam nhân đều có tu vi là nhất tinh Đại Đấu sư.

Người nữ kia mặc một bộ cẩm bào màu vàng, trong mắt có lam sắc, thoát nhìn vũ mị không thôi, sống mũi của nàng khá cao, trên mặt da thịt trắng hồng bóng loáng như son, ngũ quan phối hợp tạo ra khuôn mặt tuyệt mỹ.

Nàng mặc một bộ cẩm bào màu vàng, bầu nhũ phong mềm mại cao ngất, kiều đồn rắn chắc. Nhạc Thành hơi đánh giá tựa hồ như tiểu ny tử này hắn đã gặp qua ở đâu, cô gái này cũng không lớn chỉ khoảng hai mươi tuổi, không ngờ đáng người lại đẹp như vậy.

- Ba vị đại nhân xin mời đi về phía bên này.

Dưới sự dẫn dắt của một tiểu nhị, ba người ở phía sau lưng Diệp Bạch một cái bàn lập tức nói chuyện với nhau.

- Tiểu thư chỉ còn hai ngày nữa là chúng ta tới Lập Anh trấn.

Một hạ nhân nam tử nói.

- Chúng ta cần phải nhanh lên trận đấu của ngũ đại gia tộc sắp cử hành rồi.

Tuyệt mỹ nữ tử mặc cảm bào nói.

- Tiểu thư còn ba tháng nữa mới là thời gian diễn ra trận đấu của ngũ đại gia tộc, xem ra chúng ta đã tới sớm rồi.

Một hạ nhân khác nói.

- Không sao ta còn muốn tới Lập Anh trấn dạo chơi một phen.

Cảm bào nữ tử yêu kiều nói.

Nghe thấy chuyện những người này muốn tới Lập anh trấn, Nhạc Thành liền lưu tâm một chút, xem ra nữ tử này cũng là người của Lập anh trấn, chỉ là trận đấu của Ngũ đại gia tộc thì Nhạc Thành không biết.

Ngũ đại gia tộc Nhạc Thành biết được chính là Tiền gia, La gia Hoàng gia, Yến gia và Nhạc gai, bọn họ hợp thành Ngũ đại gia tộc ở Lập Anh Trấn, chỉ là những năm gần đây địa vị của Nhạc gia ở Ngũ đại gia tộc ngày càng thấp.

Một lát sau ba người đã tính tiền rồi khỏi lầu, Nhạc Thành không bao lâu sau cũng tính tiền mà rời khỏi, sau đó Nhạc Thành mò mẫm đi dạo quanh Thất Tinh Thành. Đi dạo một vòng Nhạc Thành mới biết rằng Lập Anh trấn so với Thất Tinh thành thật sự kém quá xa.

Trên đường trở lại Lập Anh trấn qua chỗ không có người Nhạc Thành liền sử dụng phi kiếm mà bay đi, tốc độ nhanh hơn nhiều, hai ngày lộ trình chưa tới một ngày đã tới.

- Đinh đương.

Ở trên một đỉnh núi hoang vu có vài thân ảnh đang kịch liệt đánh nhau, Nhạc Thành xem xét thì tổng cộng là bảy người, trong đó có hai nam một nữ ba người mà Nhạc Thành đã từng gặp qua, xem bộ dáng bốn người kia đề lưng hùm vai gấu, ba người nhị tinh Đại Đấu sư một người thất tinh đại đấu sư.

Bị bốn người này vây công ba người đã chống đỡ không nổi, đặc biệt tên hạ nhân có tu vi nhất tinh đại đấu sư khoe miệng đã có một vết máu, mà cảm bào nữ tử tuyệt mỹ tạm thời đấu với nhị sao đại đấu sư vẫn rơi vào thế hạ phong.

Công kích của mỹ nữ tuyệt mỹ kia xem ra không phải là đấu khí mà là hỏa hệ ma pháp chỉ thấy mỗi lần cảm bào nữ tử công kích hai tay đều xuất ra từng đoàn lửa nóng bỏng, thủy chung cách xa hai đại đấu sư, ma pháp sư không thể công kích ở gần sẽ bất lợi.

Một lát sau hai hạ nhân của cảm bào nữ tử đã bị hai nhị tinh Đại Đấu sư đánh chết, hai nhị tinh đại đấu sư sau khi đánh chết đối thủ xong liền không hề do dự tiến tới vây công cảm bào nữ tử, lúc này có hai nhị tinh đại đấu sư gia nhập tấn công, cảm bào nữ tử xem ra chống cự không được.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Hàng xóm có nữ nhân trưởng thành.

- Các người rốt cục là ai?

Sắc mặt của cảm bào nữ tử hơi trở nên tái nhợt, hỏa hệ ma pháp tràn ngập toàn thân nàng, nàng mặc dù là hỏa hệ ma pháp sư tam cấp nhưng có thể nói là vô pháp đối mặt với công kích của bốn người.

- Yến tiểu thư, chúng ta được lệnh phải bắt tiểu thư về, mong tiểu thư đừng phản kháng.

Vị thất tinh đại đấu sư kia lạnh lùng nói.

- Nằm mơ đi.

Cảm bào nữ tử lạnh lùng quát một tiếng, nhưng sau đó sắc mặt của nàng lại trầm xuống, đối với sự vây công của bốn người nàng cũng không biết cách nào để chống lại phải nghĩ biện pháp thoát thân. Sau đó hỏa hệ ma pháp của nàng điên cuồng khởi động, toàn thân bị một luồng hỏa diễm bao phủ.

- Mọi người chú ý đừng để nàng ta chạy thoát.

Vị Đại đầu sư thất tình có tu vi cao nhất nhắc nhở ba người bên cạnh, hẩn nhìn ra đối phương có thể định liều mạng.

- Liệt Diễm Thiên Lý.

Ngon lửa của cấm bảo nữ tử ngày càng trở nên nồng nặc, sau đó ngay lập tức nàng vẽ ra nửa vòng tròn, toàn thân hóa diễm bao phủ nàng. Sau đó một hỏa cầu vô cùng lớn xoay tròn, mang theo luồng nóng bỏng lao về phía bốn người, không khí chung quanh hỏa cầu bắt đầu trở nên khô quắt dị thường.

Bốn người vây công cấm bảo nữ tử hiểu rõ cấm bảo nữ tử có thực lực rất mạnh cho nên không dám khinh thường, cả bốn người bố trí một vòng phòng ngự đầu khí, đồng thời thân ảnh lúi nhủi về phía sau, nghênh đón hỏa cầu lớn kia.

- Rầm rầm rầm

Những thanh âm phá hủy vô cùng lớn vang lên, cường đại khuếch tán. Hỏa cầu khổng lồ trước sự công kích của ba đại đầu sư liên thủ cũng bị chia năm xẻ bảy, vô số hỏa diễm kích tán, không khí xung quanh liền trở nên bừa bộn.

Mà lúc này cấm bảo nữ tử nhanh chóng lúi nhủi về phía sau, trước sự vây công của bốn người nàng không thể có tiện nghi cho nên chỉ có thể trốn đi.

- Đứng cho nàng chạy, mọi người mau đuổi theo.

Thất tình đại đầu sư thấy cấm bảo nữ tử lùi về phía sau thì biến sắc nhanh chóng đuổi theo.

Về tốt chất thân thể ma pháp sư không thể so sánh cùng với đầu sư, hơn nữa nữ tử là ma pháp hỏa hệ chứ không phải là ma pháp phong hệ, một lát sau đại đầu sư đã kéo gần khoảng cách lại với nàng, càng lúc càng gần.

Sắc mặt của cấm bảo nữ tử trở nên tái nhợt, đại đầu sư vây công đã khiến cho nàng tiêu hao rất nhiều pháp lực. Trước mắt nhìn thấy bị đuổi theo nàng cũng chỉ có thể bất lực mà cười khổ, sớm biết như vậy lần này đừng trở về một mình Lập Anh trấn mà hãy chờ sư phụ thì tốt hơn.

- Âm

Cấm bảo nữ tử chạy trốn cũng không chú ý tới phía trước, hết lần này tới lần khác đều gặp họa, nàng cũng không biết là đụng phải vật gì, đầu cúi xuống mặt đất, mắt không thấy gì nữa.

- Tiểu thư, cô nương không sao chứ?

Nhạc Thành đang trên đường trở lại Lập Anh trấn bỗng nhìn thấy phía trước có một nữ tử đáng vẻ uyển chuyển chạy về phía mình, chưa kịp kêu lên thì nàng đã lao về phía mình, hẩn đánh phải ôm lấy nàng.

Lúc này Nhạc Thành mới nhìn rõ khuôn mặt của cô gái mặc cấm bảo tuyệt mỹ này, nhuyễn ngọc đầy cổ họng, một mùi thơm nhàn nhạt xông vào mũi, hai mắt hẩn dán vào bộ ngực của nàng.

- Nhạc Thành tại sao lại là người?

Cấm bảo nữ tử tưởng rằng mình đã té xuống mặt đất thì bị ôm lấy toàn thân, cả người cũng tựa sát vào ngực Nhạc Thành. Nàng khẽ ngẩng đầu lên, thấy người ôm mình là một nam nhân thì sắc mặt không kim được mà ửng đỏ, từ trước tới giờ nàng chưa bao giờ bị nam nhân ôm qua, một khí tức nồng đậm của nam nhân xông vào mũi, trong lòng không kim được mà rung động.

Đánh giá người ôm mình một phen, sắc mặt của cấm bảo nữ tử liền hơi biến đổi, người trước mắt nàng chính là Nhạc Thành, thiếu chút nữa là nàng không nhận ra.

- Người là...

Nghe được cấm bảo nữ tử gọi tên của mình, Nhạc Thành cũng rất nghi hoặc, mình cũng không nhận ra cô gái này, hẩn lập tức diu cô gái dậy, lúc ôm người ta hẩn cũng không có ý gì.

- Ta là Yên Hiểu Kỳ, người không biết ta sao?

Cấm bảo nữ tử nói với Nhạc Thành, bỗng nhiên nàng biến sắc:

- Có người đuổi ta, mau cùng ta bỏ chạy.

- Yên tiểu thư, người chạy không thoát đâu.

Yên Hiểu Kỳ đang tính lời Nhạc Thành chạy đi thì lúc này bốn đại đầu sư đã đuổi theo, nhanh chóng vây hai người lại.

- Thật xin lỗi, tỷ tỷ đã làm liên lụy tới người.

Nhìn thấy bốn người đuổi theo, Yến Hiểu Kỳ cũng không có cách nào. Chuyện Nhạc Thành không thể tu luyện đầu khí và ma pháp nàng đã sớm nghe nói, bốn người này bắt mình nhất định sẽ giết hẳn để diệt khẩu.

- Người là Hiểu Kỳ?

Nhạc Thành từ trong trí nhớ cuối cùng đã nhớ ra tuyệt mỹ nữ tử này là ai. Nhạc gia với Yến gia có quan hệ không tệ, khi còn bé bọn họ cùng chơi đùa với nhau, hẳn nhớ rõ khi đó tiểu hài tử này thích qua Nhạc gia chơi trò phụ thê, Yến Hiểu Kỳ so với Nhạc Thành thì lớn hơn một tuổi, mỗi lần nàng đều làm tân nương cho Nhạc Thành. Về sau khi ma pháp học việt chiêu sinh, Yến Hiểu Kỳ có thiên phú không tệ cho nên đã tới đó học, từ đó về sau chưa từng gặp mặt.

- Bọn họ là ai?

Nhạc Thành cũng chú ý tới bốn đại đầu sư mà hỏi Yến Hiểu Kỳ. Chuyện này đúng là mình không thể không xen vào.

- Ta không biết.

Trong lòng Yến Hiểu Kỳ đã sớm đoán ra người muốn bắt mình là ai chỉ là hiện tại nàng không muốn liên lụy tới Nhạc Thành cho nên không muốn nói ra. Mười năm không gặp lại không ngờ Nhạc Thành đã từ một tiểu hài tử trở nên một chàng trai tuấn lãng như vậy.

- Người có thể đối phó với mấy người?

Nhạc Thành cười khổ hỏi Yến Hiểu Kỳ, tu vi thực lực của bốn người này Nhạc Thành đã sớm nhìn ra, ba người một người là nhất tinh đại đầu sư, một người là thất tinh đại đầu sư.

- Người nói chuyện này làm gì, ta hiện tại nhiều nhất chỉ có thể đối phó với thất tinh đại đầu sư mà thôi.

Yến Hiểu Kỳ trả lời Nhạc Thành.

- Người có thể chèo chống một lát không? Chỉ cần có thể chèo chống một lát thì chúng ta không có vấn đề gì.

Nhạc Thành đánh giá địa hình chung quanh, xung quanh rất bằng phẳng, mình có thể ngự kiếm mà chạy, tuy nhiên với tu vi hiện tại của mình mà dẫn theo Yến Hiểu Kỳ thì không thể làm được.

- Người muốn điều gì nói ta thử xem xem.

Yến Hiểu Kỳ nghi hoặc nhìn Nhạc Thành nói, đem hết toàn lực mới có thể chống đỡ một hồi.

- Vậy là tốt rồi, chờ ta một lát.

Nhạc Thành khẽ cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Người này hơi thần bí.

- Mọi người động thủ.

Vị Thất tinh đại đầu sư kia thấy Nhạc Thành cùng với Yến Hiểu Kỳ đánh giá cao thấp liền không nhịn được, trong tay hắn nắm lấy một thanh trường thương màu trắng toàn thân đầu khí cuộn cuộn, mũi thương ngưng tụ thành một mảng thương mạng, hướng về phía Yến Hiểu Kỳ mà công kích.

Còn hai nhất tinh đại đầu sư còn lại thì dò xét lẫn nhau, trong đó một người tham gia vào vòng chiến với Yến Hiểu Kỳ, một người khác khẽ rung trường kiếm lên, tấn công về phía Nhạc Thành. Trên người Nhạc Thành không hề có dấu hiệu của Đầu Khí và ma pháp, nhất tinh đại đầu sư này đối với Nhạc Thành không để vào mắt.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hắn muốn chống lại một nhất tinh đại đầu sư không phải là vấn đề gì, chỉ là hiện tại hắn có chuyện quan trọng hơn. Thân ảnh của hắn nhanh chóng lùi về phía sau, lấy mấy thứ trong không gian trữ vật để ra khoảng đất trống.

Yến Hiểu Kỳ hướng về phía ba người mà công kích, may mà ba người này muốn phòng thủ để bắt sống, nếu không thì đã sớm giết được nàng. Nhưng mà càng như vậy, Yến Hiểu Kỳ càng chủ quan, sau đó bị một nhất tinh đại đấu sư đánh trúng một nhất, bị thương không nhẹ.

Thân ảnh của Nhạc Thành xen kẽ xung quanh, nhất tinh đại đấu sư kia cũng cảm thấy khó hiểu vô cùng, rõ ràng người này không có đấu khí và ma pháp, tốc độ lại vô cùng nhanh, mình nhất thời không thể đuổi kịp.

Người này đâu biết Nhạc Thành vận dụng chân khí mới có tốc độ nhanh như vậy, nếu không thì hẳn đã sớm đuổi kịp.

- Tiểu tử, ngươi còn định chạy trốn tới đâu.

Nhất Tinh đại đấu sư kia cuối cùng cũng đuổi tới gần Nhạc Thành, trường kiếm trong tay hắn mang theo một mảng kiếm quang bổ về phía Nhạc Thành.

- Mê ảo trận.

Nhạc Thành cũng không chạy trốn nữa mà trên khuôn mặt liền hiện ra một nụ cười tà, trong tay của hắn liền xuất ra một đám bạch quang, ngay lập tức không gian xung quanh liền xảy ra biến hóa vô cùng lớn, mây mù nồng đậm hiện ra.

Yến hiểu Kỳ nhìn thấy nhất tinh đại đấu sư định đưa chuông vỗ lên trên lưng mình thì biết rằng không tốt, nàng lập tức nhảy vào trong một rừng trúc rậm rạp.

- Nhanh đi theo ta.

Yến Hiểu Kỳ đang hoảng sợ thất thần thì Nhạc Thành đã hiện ra bên cạnh của nàng, khẽ lôi cánh tay của nàng, đi về phía bên trái. Khuôn mặt của nàng liền trở nên đỏ ửng, ở học viện ma pháp sư số người theo đuổi nàng có thể xếp thành từng đội nhưng chưa ai làm nàng thỏa mãn, cũng chưa có ai dám kéo tay của nàng. Cảm giác bàn tay của mình bị Nhạc Thành nắm lấy trong lòng nàng liền cảm thấy đại loạn, không tự chủ được mà dựa sát vào người Nhạc Thành.

Nhạc Thành thấy Yến Hiểu Kỳ không lên tiếng thì lúc này mới quay lưng nhìn lại, chỉ thấy khuôn mặt của Yến Hiểu Kỳ ửng đỏ, đôi mắt xinh đẹp long lanh, lúc này hắn mới phát hiện ra mình đang cầm lấy bàn tay của nàng, Nhạc Thành nhanh chóng buông lỏng ra.

- Không sao.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói, đôi mắt không dám nhìn Nhạc Thành, khuôn mặt càng thêm ửng đỏ.

- Đi theo sau ta, ngàn vạn lần đừng để lạc mất.

Nhạc Thành nói, trên mặt hắn liền lộ ra một sát ý, chân khí cũng bắt đầu khởi động, tuy hiện tại Mê Ảo trận chỉ có thể phát huy hai ba phần mười lực nhưng đủ sức để vây khốn vài đại đấu sư. Đừng nói là Đại Đấu sư cho dù là vài Đấu Linh cũng không thoát khỏi công kích của Nhạc Thành.

- Ừ.

Yến Hiểu Kỳ gật nhẹ đầu, nàng đánh giá xung quanh, trong lòng kinh ngạc không thôi, thủ đoạn này nàng từ trước đến nay vẫn chưa từng thấy qua.

Một lát sau, một thân ảnh của Đại Đấu sư hiện ra bên trái hai người, Yến Hiểu Kỳ đang định ra tay tấn công thì bị Nhạc Thành ngăn cản lại.

- Yên tâm, hắn không nhìn thấy chúng ta.

Nhạc Thành nói với Yến Hiểu Kỳ sau đó bàn tay lập tức ngưng kết thành một cái thủ ấn kỳ dị, mang theo một hắc khí nhanh chóng bắn về phía lòng ngực của Đại Đấu sư.

Đại Đấu sư này vây hãm ở trong núi rừng dày đặc, một hắc khí bắn vào ngực hắn, lúc hắn phát hiện ra thì đáng tiếc đã không còn kịp, thân hình hắn nhanh chóng ngã xuống mặt đất, hắn cũng không biết mình chết như thế nào.

Nhạc Thành cười lạnh một tiếng sau đó lập tức đi về phía bên cạnh Đại đấu sư mà không khách khí lấy xuống một không gian trữ vật, hướng về phía bên phải mà đi tới. Ở trong Mê ảo trận phương vị của bốn người Nhạc Thành đều nhận ra.

Nhìn thấy Nhạc Thành dùng một chiêu đánh chết một nhất tinh đại đấu sư, Yến Hiểu Kỳ ở sau lưng hắn không kịp tin được mà tròn mắt há hốc mồm. Không phải nàng nghe nói Nhạc Thành không thể tu luyện đấu khí và ma pháp mà sao, xem ra người này rất thần bí.

Kỳ thật nếu chân chính đấu với nhau thì tu vi hiện tại của Nhạc Thành không đủ để giết chết một nhất tinh đại đấu sư, cho dù muốn giết thì liều mạng cũng mới có thể làm được. chỉ vì hiện tại ở trong Mê ảo trận, đối thủ bị ảo giác mê hoặc, mà Nhạc Thành thì không bị cho nên hắn mới có thể dùng một chiêu giết chết được địch thủ.

Một nhất tinh đại đấu sư khác lại hiện ra, trước mặt hắn lúc này chính là sâm lâm sương mù nặng nề, đi trong đó hắn vô cùng hoảng sợ, bỗng nhiên từ phía sau của hắn xuất hiện một luồng hắc mang xuyên qua lòng ngực, thân thể cũng ngã xuống mặt đất.

Nhạc Thành đồng thời lấy từ trên người hắn một cái túi không gian trữ vật, sau đó đi về phía nhất tinh đại đấu sư thứ ba ở trong Mê Ảo Trận một nhất

tinh đại đấu sư không thể nào chống đỡ được hấn.

Nhất tinh đại đấu sư thứ ba cũng bị Nhạc Thành dùng phương pháp kia đánh chết, ba nhất tinh đại đấu sư bị táng thân trong tay Nhạc Thành khiến Yên Hiểu Kỳ không kim được mà hít vào một hơi, nàng nhìn thấy người này đã thay đổi, nhớ khi còn bé tính cách của hấn ôn hòa vô cùng vậy mà giờ đây sát khí lại ngất trời.

- Người còn lại ta và ngươi sẽ đồng loạt ra tay.

Nhạc Thành xoay người nói với Yên Hiểu Kỳ, người cuối cùng có thực lực thất tinh đại đấu sư cho nên Nhạc Thành không thể nắm chắc có thể dùng một chiêu đánh chết được hấn, tuy nhiên nếu cộng thêm Yên Hiểu Kỳ thì không có vấn đề gì, thực lực của bản thân hấn và nàng đủ để giết chết một thất tinh đại đấu sư.

- Được.

Yên Hiểu Kỳ gật nhẹ đầu, thực lực của thất tinh đại đấu sư cao hơn nhất tinh đại đấu sư đến mấy lần.

Dưới sự dẫn dắt của Nhạc Thành, Yên Hiểu Kỳ nhanh chóng thấy được thất tinh Đại Đấu sư kia, xem bộ dạng của hấn thì hấn đang ở trong một sơn cốc. Bất quá hấn không giống như mấy tên nhất tinh đại đấu sư mà thất thần, hấn đứng bất động trên mặt đất tựa như tìm kiếm cái gì đó.

- Toàn lực ra tay.

Nhạc Thành nói với Yên Hiểu Kỳ, trong tay của hấn ngưng kết một thủ ấn kỳ dị, một luồng chân khí thanh sắc ngưng tụ thành một cái chuông ấn, một chuông ấn vô cùng lớn bị một khí tức vô hình đè nén.

Sắc mặt của Yên Hiểu Kỳ trở nên âm trầm, nguyên tố hỏa hệ ma pháp trong cơ thể của nàng lập tức lay động, toàn thân bao phủ trong một mảng lửa hồng, lửa hồng ở trước người Yên Hiểu Kỳ liên ngưng kết thành một hỏa cầu nóng bỏng, một khí tức cường hấn từ đó phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Ta cũng người trở về.

Sắc mặt Yên Hiểu Kỳ trầm xuống, toàn bộ nguyên tố hỏa hệ ma pháp bắt đầu khởi động, toàn thân nàng bao phủ trong một ngọn lửa màu đỏ, khí tức mạnh mẽ từ quả cầu nhanh chóng phát ra.

Nhìn thấy thủ đoạn công kích của Yên Hiểu Kỳ, Nhạc Thành liên tán thương ma pháp của nàng thật không tầm thường khó trách ở Huyền Thiên đại lục đấu khí và ma pháp lại hoành hành, chỉ là không biết bốn hệ ma pháp khác sẽ ra sao, xem ra cũng tuyệt đối không kém ma pháp hỏa hệ.

- Tru ma chương, Liệt Diễm Thiên Lý.

Nhạc Thành cùng với Yên Hiểu Kỳ đồng thời phát ra hai luồng công kích hướng về Thất Tinh đại đấu sư kia. Nhạc Thành thì không sao nhưng Yên Hiểu Kỳ sau khi sử dụng Liệt Diễm Thiên Lý thì sắc mặt đã trở nên tái nhợt, ma pháp trên người cũng bị tiêu hao không còn gì.

Thất Tinh đại đấu sư trong kia cũng cảm nhận được hai luồng công kích, hấn muốn chạy trốn nhưng đã không còn kịp, đành phải bố trí một vòng phòng ngự đấu khí, ngang kháng hai luồng công kích.

- Bang bang, hai tiếng nổ mạnh vang lên, vòng phòng ngự của Thất Tinh đại đấu sư kia trong chốc lát đã bị tan rã, hai luồng lực công kích nhanh chóng đánh lên trên người của hấn, thân hình của hấn liền bay ngược trở lại, trên miệng phun ra một ngụm máu tươi, ngã ra phía sau cả chục thước.

Thực lực của Thất tinh đại đấu sư không thấp tuy nhiên cũng không thể chống lại sự công kích của Nhạc Thành và Yên Hiểu Kỳ, kết quả thế nào cũng có thể đoán ra. Nhạc Thành không khách khí lấy không gian trữ vật ở trên người của hấn xuống, loại hành động này hấn thường xuyên làm.

Sau khi Nhạc Thành rút ra tài liệu trận pháp ở trên mặt đất ra, cảnh tượng lập tức khôi phục lại sự bình thường, thi thể của bốn Đại đấu sư hiện ra trên mặt đất, một lát sau Nhạc Thành đi xung quanh một vòng đem tất cả tài liệu Mê ảo trận thu vào.

- Nhạc Thành, cảm ơn ngươi.

Yên Hiểu Kỳ nói với Nhạc Thành, nếu như lần này không có Nhạc Thành thì nàng đã phải chết thảm.

- Ta không sao, ngươi có sao không, có muốn nghỉ ngơi một chút không?

Nhìn thấy sắc mặt tái nhợt của Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành liền cất tiếng hỏi. Bất kể thế nào Yến gia và Nhạc gia cũng có quan hệ không tệ với nhau, mình cũng nên xuất thủ với nàng, huống chi nàng còn là người khi còn bé hay chơi đùa với mình.

- Không cần nghỉ ngơi.

Yến Hiểu Kỳ nói, hai người đánh nhau sẽ gây sự chú ý cho những người đi ngang quanh, nếu bị bọn họ thấy chỉ sợ sẽ mang tới phiền toái.

- Chúng ta đi thôi, từ đây tới Lập Anh trấn cũng chỉ còn nửa ngày đường.

Nhạc Thành nói, hắn cũng muốn rời khỏi, không biết bốn người này có đồng bọn ở xung quanh không, nếu có thì đúng là phiền toái lớn.

- A.

Yến Hiểu Kỳ tiến ba bước về phía trước thì toàn thân vô lực ngã xuống, hai lần sử dụng Liệt Diễm Thiên Lý đã khiến nàng tiêu hao toàn bộ ma pháp lực, hiện tại toàn thân của nàng vô lực, đứng cũng không vững, may mà Nhạc Thành nhanh tay lẹ mắt nâng đỡ nàng dậy.

- Để ta công ngươi trở về.

Nhạc Thành thấy bộ dáng của Yến Hiểu kỳ thì thấy rằng nàng không còn khí lực nữa.

- Cái này...

Sắc mặt của Yến Hiểu Kỳ một lần nữa đỏ bừng một mảng, nàng từ trước tới giờ vẫn chưa từng thân mật với nam nhân nào như vậy.

- Đừng nói nữa, ngươi đi tiếp không được để ta công ngươi.

Không chờ Yến hiểu Kỳ đáp ứng, Nhạc Thành đã ngồi xuống, ý bảo nàng bám vào lưng của mình.

Khuôn mặt của Yến Hiểu Kỳ đỏ bừng, xem ra mình không còn chút khí lực nào nữa, nàng do dự một chút rồi bám vào lưng của Nhạc Thành.

- Ổn rồi.

Nhạc Thành nói sau đó hắn liền đứng lên đi về phía trước mà đi, một mùi thơm nhàn nhạt, bộ ngực mềm mại khẽ chạm vào người Nhạc Thành. Hai tay của hắn cũng đặt lên trên đùi của nàng, nhất thời trong lòng khuấy động.

Dựa vào bờ lưng rắn chắc của Nhạc Thành, đôi mắt của Yến Hiểu Kỳ ngay cả mở ra cũng không dám, trên mặt nàng đỏ bừng một mảng, nàng cảm nhận bộ ngực mềm mại của mình đặt lên trên lưng của Nhạc Thành không biết trong lòng hắn sẽ nghĩ gì, thật là xấu hổ chết đi đường, trong tim đã đập thình thịch.

- Dáng người của tiểu ny tử này thật là tốt. Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, bộ ngực của yến Hiểu Kỳ ma sát vào mình, đây thật sự là dụ dỗ kinh người, Nhạc Thành cũng không nệ được mà rung động, khẽ vuốt ve cặp đùi rắn chắc, ở phía dưới bụng bỗng nhiên hơi phản ứng.

Cảm nhận Nhạc Thành đặt tay lên trên ngực của mình, trái tim của Nhạc Thành đập càng mạnh, một cảm giác tê dại truyền hết toàn thân, kiều khu không nhịn được mà khẽ run lên.

Trong không khí vô cùng mập mờ này, Nhạc Thành cuối cùng cũng đưa Yến Hiểu Kỳ tới Lập Anh trấn. Công nàng nửa ngày mệt mỏi toàn thân của Nhạc Thành đã ướt đầm đìa, cuối cùng hắn tìm một chiếc xe ngựa để đưa Yến Hiểu Kỳ tới Yến gia.

Yến gia ở Lập Anh trấn cũng là một gia tộc có danh tiếng, thực lực so với Nhạc gia thì mạnh hơn một chút, trong gia tộc dùng việc vận chuyển hàng hóa làm sinh ý. Đưa Yến Hiểu Kỳ tới Yến gia xong, Nhạc Thành rời khỏi.

Trở lại đại trạch của Nhạc gia, Nhạc Thành vẫn chưa trở về phòng thì đã chạm phải Nhạc Tử Sơn, lập tức bị Nhạc Tử Sơn gọi vào trong đại sảnh.

- Thành Nhi, mấy ngày nay con ở đâu vậy, ta không thấy con.

Nhạc Tử Sơn nói, Hoàng gia hiện tại đã cùng với Nhạc gia rơi vào tình trạng thủy hỏa bất dung, cộng thêm lần trước bị đánh lén, hai ngày nay Nhạc Tử Sơn lại nghe thấy Nhạc Thành ra ngoài cho nên rất lo lắng.

- Phụ thân con không sao, con chỉ đi lòng vòng bên ngoài.

Nhạc Thành nói, chuyện Hoàng gia đánh lén hắn cũng không sợ, năng lực chạy trốn mình vẫn có.

- Con nên cẩn thận một chút.

Nhạc Tử Sơn nói:

- Thành nhi, ngũ đại gia tộc ba tháng sau sẽ có một cuộc tỷ thí, con có muốn tham gia hay không?

- Ngũ đại gia tộc tỷ thí sao? Tỷ thí gì vậy?

Nhạc Thành chợt nhớ tới chuyện mà Yến Hiểu Kỳ đề cập, hắn chưa từng nghe qua chuyện tỷ thí của Ngũ đại gia tộc mà hắn cũng không biết tỷ thí cái gì.

Cứ năm năm một lần Yến gia Hoàng gia, Tiền gia La gia sẽ có một cuộc tỷ thí của đệ tử trẻ tuổi, gia tộc nào thắng sẽ được vận chuyển ở bến tàu Lập Anh trấn trong vòng năm năm.

Nhạc Tử Sơn cất tiếng nói, trước kia Nhạc Thành trời gà không chặt cho nên ông không nhắc chuyện này cho hắn biết nhưng sau khi Nhạc Thành đánh chết một tứ tinh đại đấu sư của Hoàng gia thì Nhạc Thành mới có ý nghĩ này.

- Con chỉ sợ không thắng được.

Nhạc Thành nói, ngũ đại gia tộc lúc đó nhất định sẽ phái ra những nhân vật mạnh mẽ, tu vi hiện tại của mình đúng là không thể thắng được.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Chuẩn bị dự thi.

- Ta chỉ cho ngươi tu luyện một chút, không thắng cũng không sao.

Nhạc Tử Sơn nói, dù sao hắn cũng biết rằng ngũ đại gia tộc lần này đều phái ra những người rất mạnh, Nhạc Tử Sơn chủ yếu là muốn cho Nhạc Thành tu luyện một chút, chuẩn bị cho ước hẹn ba năm sau.

- Phụ thân, ngũ đại gia tộc bình thờ tham gia tỷ thí thì có thực lực gì?

Nhạc Thành nói, kỳ thực Nhạc Thành cũng muốn biết một chút, tu vi của mình hiện tại cần phải trong tôi luyện mới có thể đột phá, như vậy cũng có lợi cho mình.

- Trần cơ bản là đã ngoài ngũ tinh đại đấu sư, hoặc là tam cấp ma pháp sư, lần trước quán quân là Hoàng gia, dự thi là một thất tinh Đại Đấu Sư.

Nhạc Tử Sơn nói, chính vì vậy mà quyền buôn bán vận chuyển năm năm gần đây Hoàng gia đều vượt qua Nhạc gia.

- Phụ thân, con tham gia.

Nhạc Thành nói, lục tinh, thất tinh đại đấu sư Nhạc Thành không chống nổi tuy nhiên nếu thua thì cũng sẽ không khó coi, đi tôi luyện một chút cũng tốt. Nhạc Thành gần đây muốn đi tôi luyện vài nay, tu vi thực lực của mình nhờ vậy cũng có thể đột phá.

Sau khi rời khỏi đại sảnh, Nhạc Thành quay trở về gian phòng của mình, xem ba tháng nay mình bế quan tu luyện được những gì, nếu như trong ba tháng này mình có thể đạt tới Khai Quang Sơ kỳ thì nói không chừng có thể chống lại những lục tinh, thất tinh đại đấu sư kia một phen.

Ngày hôm sau Nhạc Thành tiến vào trong sơn động bế quan, trong ba tháng này Nhạc Thành tính rằng sẽ đột phá tới cảnh giới Khai Quang trung kỳ. Hiện tại bảo giáp toàn thân hắn đều không có, pháp khí công kích cũng không có, chỉ có thể dựa vào Đoạt Hồn chỉ và ma chú mới có thể chống lại những thất tinh đại đấu sư kia.

Nhạc Thành khoan chân mà ngồi, chân khí trong người của hắn từ từ lưu chuyển toàn thân. Một lát sau Nhạc Thành đã tiến vào một cảnh giới mới, toàn tâm vui đầu vào tu luyện, một thanh mạng tràn ngập khắp thân hình của hắn, trong người nồng đậm linh khí.

Trong đại sảnh của Hoàng gia lúc này đã xuất hiện mấy người, gia chủ của Hoàng gia có tên là Hoàng Huy, lần trước người bị một chú rồng của Nhạc Thành đánh trọng thương chính là nhi tử của hắn Hoàng Chí Lương. Hoàng Huy có tu vi không hề thấp, đạt tới Bát tinh Đấu Linh, so với Nhạc Tử Sơn thì còn cao hơn một phần.

- Khắc Nhi, ba tháng sau chính là cuộc đấu của ngũ đại gia tộc, ngươi đã chuẩn bị thế nào?

Hoàng Huy hỏi thanh niên thanh tú bên cạnh, đây chính là con lớn của hắn, Hoàng Khắc Lương đồng thời cũng là sự kiêu ngạo của Hoàng gia, bởi vì

Hoàng Khắc Lương ngoại trừ là một lục tinh Đại Đấu sư còn là một nhị phẩm Luyện Dược sư.

- Phụ thân, hẳn là không có vấn đề gì, vì mấy ngày trước con đã đột phá tới cảnh giới tam phẩm luyện dược sư nên đã tăng tới tu vi lục tinh Đại Đấu sư, trong đám tuổi trẻ tộc nhân hẳn không có ai là đối thủ của con.

Hoàng Khắc Lương tự phụ nói, hai mươi bốn tuổi đã trở thành tam phẩm Luyện Dược sư, Lục tinh Đại Đấu Sư, những thứ này đủ để hắn tự phụ.

- Tam Phẩm Luyện Dược sư, thật chứ?

Nghe thấy đứa con của mình đã đạt tới tam phẩm Luyện Dược sư Hoàng Huy nhin không được mà kích động, một tam phẩm Luyện Dược sư, thực lực của Hoàng gia từ nay về sau nhất định sẽ đứng đầu ngũ đại gia tộc.

- Khắc Ni, nếu như lần này ngươi gặp phải người của Nhạc gia thì nhất định không cần lưu thủ, báo thù cho đệ đệ của ngươi.

Hoàng Huy lạnh lùng nói, mối thù của tiểu nhi từ nhất định phải báo, hiện tại đứa con lớn của mình đã đạt tới Tam phẩm Luyện Dược sư, khoản này cũng nên tính toán với Nhạc gia.

- Ta biết rõ.

Hoàng Khắc Lương lạnh nhạt nói, trong mắt của hắn hiện ra một vẻ sát khí, làm bị thương đệ đệ của mình như vậy, hắn tuyệt đối không bỏ qua.

Ngũ đại gia tộc năm năm ti thí một lần, đây tuyệt đối là chuyện náo nhiệt nhất ở Lập Anh trấn, mỗi năm ngũ đại gia tộc ti thí đều có không ít người xuất hiện, lần này Ngũ đại gia tộc đưa ra danh sách, văn bài này ngày càng náo nhiệt.

Bởi vì lần này dự thi chính là Yên Hiểu Kỳ của Yên gia vừa mới trở về từ ma pháp học viện, nghe nói nàng đã đạt tới tam cấp hỏa hệ Ma pháp sư, còn Hoàng gia thì người dự thi chính là con trai lớn Hoàng Khắc Lương, nghe nói hắn chính là nhân vật thiên tài của Lập Anh Trấn, ngoại trừ là một lục tinh Đại Đấu sư còn là một nhị phẩm Luyện Dược sư.

Tiền gia dự thi chính là Tiền Hạo, nghe nói hắn cũng đạt tới Lục tinh Đại Đấu sư, La gia dự thi chính là La Kiệt, nghe nói cũng đạt tới tam cấp thủy hệ ma pháp sư. Điều khiến người ta chú ý chính là Nhạc gia, xem Nhạc gia có phải ra tiểu thiếu gia phế vật tham dự hay không. Nghe nói trước đó không lâu Nhạc Thành đã đánh chết một tứ tinh đại đấu sư của Hoàng gia tuy nhiên mọi người vẫn chưa rõ tiểu thiếu gia này là đấu sư hay là ma pháp sư, cũng không biết có tu vi thực lực gì, tóm lại kỳ ngũ đại gia tộc tỷ thí này thật là náo nhiệt.

Ở bên ngoài, chuyện Hoàng Khắc Lương chính là chuyện sốt dẻo nhất, lục tinh đại đấu sư cộng thêm nhị phẩm luyện dược sư, đây không phải là điều mà người bình thường có thể đối phó. Mà Nhạc Thành chính là người ít người chú ý nhất, không mấy ai xem trọng hắn, tuy hắn có thể đánh chết một tứ tinh Đại Đấu sư nhưng vẫn chưa đủ để gây chú ý, lần này ti lệ đặt cược cho Nhạc Thành là cao nhất, đến một đề ba mươi.

Có một người thần bí ở bên ngoài đặt cược năm mươi kim tệ, một số người sau khi thấy cũng do dự mà mua một chút, dù sao mỗi lần tỷ thí đều có ngựa ô xuất hiện, mua một số cũng xem như là bảo hiểm.

Ở trong đại trạch của Nhạc gia, hai bóng hình xinh đẹp ngồi ở trên hồ nước, từ xa nhìn lại, hai người này giống như là hai tiên nữ trên trời, không ít người hầu nhìn ề phía đó thấy rằng hai nữ tử này thật sự xinh đẹp.

Hai người này chính là Tô Hân Nhi và Yên Hiểu Kỳ, Yên Hiểu Kỳ chính là cùng với phụ thân tới đây cảm tạ Nhạc Thành lần trước xuất thủ tương trợ, thuận tiện đến thăm Tô Hân Nhi. Hai nàng từ nhỏ đã chơi với nhau tình cảm cũng vô cùng tốt, từ sau khi Yên Hiểu Kỳ tới ma pháp học viện hai người vẫn chưa gặp qua.

Tô Hân Nhi mặc một cái quần dài màu lục, mái tóc đen nhánh buộc ở phía sau, đôi mắt to tròn, lông mi cong, cái miệng nhỏ nhắn đỏ hồng, trước ngực nàng là một đôi núi cao ngất, eo nhỏ nhắn như liễu, từ xa nhìn lại đúng là có hình ảnh của thiên tiên.

Yên Hiểu Kỳ hôm nay mặc một bộ cầm phục màu trắng một mái tóc óng ánh từ trên vai xõa xuống, trên mi mắt lộ ra vẻ ma mị, bộ ngực sữa cao ngất, khiến cho người ta phải mê mẩn.

- Hiểu Kỳ tỷ tỷ, tỷ ở ma pháp học viện học thể nào rồi

Tô Hân Nhi cất tiếng nói, mình từ nhỏ ở đại trạch của Nhạc gia, thật sự muốn xem một chút.

- Nơi đó rất tốt, ta quen biết rất nhiều người, muội thể nào rồi?

Yên Hiểu Kỳ nói, hôm nay nàng tới Nhạc gia nhưng không nhìn thấy Nhạc thành liền cảm thấy hơi thất vọng.

Chương 29: Ta tuyệt đối không lừa người.

- Muội buồn chết, trước kia Nhạc Thành biểu ca còn chơi với muội gần đây huynh ấy thần thần bí bí, đã lâu không chơi với muội.

Tô Hân Nhi thở ra một hơi, gần đây nửa năm nàng rất ít khi nhìn thấy biểu ca Nhạc Thành, trong lòng liền cảm thấy có một cảm giác trống trải.

- Nghe nói hần vì chuyện của Dịch Thiên tử hôn mà tự sát phải không?

Yến Hiểu Kỳ cũng nghe chuyện người nhà nói Dịch Thiên tử hôn. Dịch Thiên cùng với Tô Hân Nhi khi còn bé nàng cũng biết chỉ là lúc đó mọi người đều là hài đồng chuyện gì cũng không hiểu.

- Đúng thế, biểu ca thật sự rất đáng thương, may mà huynh ấy không có chuyện gì.

Tô Hân Nhi nói.

- Hiểu Kỳ chúng ta đi.

Đoàn người từ phía xa xa từ từ đi tới, đứng là người của Yến gia, lần này Yến gia tới chính là để cảm tạ Nhạc Thành. Khi Yến Hiểu Kỳ nói chuyện với người của Yến gia xong, người của Yến gia lúc đầu không thể tin được, chỉ là bọn họ biết chắc rằng Yến Hiểu Kỳ không có nói dối, hơn nữa quan hệ của Yến gia và Nhạc gia cũng không tệ, cộng thêm chuyện này Yến gia cũng nên đến để tỏ vẻ biết ơn.

- Hân nhi, tỷ đi trước, nếu có rảnh thì cùng với Nhạc Thành tới chỗ ta chơi.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói, sau đó nàng lập tức theo người của Yến gia rời khỏi Nhạc gia.

Người của Yến gia đi rồi, Nhạc Tử Sơn trong lòng liền cảm thấy khó hiểu, đi đi lại lại ở trong căn phòng. Chuyện mà Yến gia vừa nói khiến cho y rất khó tin được, Yến gia nói Nhạc Thành đánh chết bốn đại đầu sư trong đó có một thất tinh đại đầu sư để cứu Yến Hiểu Kỳ khiến cho Nhạc Tử Sơn cảm thấy choáng váng. Nhạc Tử Sơn mới cho Nhạc Thành ăn Thông Kinh Đan không bao lâu, thực lực cho dù tiến bộ thế nào thì cũng không thể nhanh như vậy được, cộng thêm một năm gần đây Nhạc Thành thần thần bí bí, Nhạc Tử Sơn khẳng định rằng Nhạc Thành che giấu mình rất nhiều chuyện.

Nhạc Tử Sơn càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, cộng thêm gần đây Nhạc Thành hay đến bình phò để tìm Nhạc Tử Phong, xem ra nhị đệ của mình nhất định biến chuyện, Nhạc Tử Sơn liền nhanh chóng rời đại trạch của Nhạc gia tới bình phò.

Ở trong mật thất của Nhạc gia Nhạc Tử Phong nhìn thấy đại ca tới thì cảm thấy bất ngờ, bình thường đại ca đều không tới bình phò của Nhạc gia.

- Lão Nhị, lần này có phát hiện ra Thành Nhi kỳ quái không?

Nhạc Tử Sơn hỏi Nhạc Tử Phong.

- Đại ca, không có, gần đây đệ thấy Thành Nhi rất tốt.

Trên khuôn mặt Nhạc Tử Phong nở ra một nụ cười kỳ quái sau đó lập tức khôi phục lại vẻ bình thường, bởi vì chuyện đan dược của Nhạc Thành Nhạc Tử Phong đều biết rõ toàn bộ, mà chuyện Nhạc Tử Sơn mua Thông Kinh Đan cho mình Nhạc Thành cũng nói cho y biết, lúc đó y thiếu chút nữa cười tới vỡ bụng, đứa con này luyện đan lại bị cha mình mua lại với giá cao đưa cho, loại chuyện này chỉ sợ từ trước tới nay chưa từng có, sau này chỉ sợ cũng sẽ không xảy ra.

- Đối với nó, ta cảm thấy không đúng, vừa rồi Yến gia vừa mới tìm ta, nói rằng nó đánh chết bốn người, trong đó có một thất tinh đại đầu sư cùng với ba nhất tinh đại đầu sư để cứu Yến Hiểu Kỳ, thực lực của Thành Nhi mạnh như thế ao?

Nhạc Tử Sơn nghi ngờ nói, người khác nói có lẽ y không tin, nhưng Yến gia hẳn là sẽ không lừa gạt y.

- Thật không? Một kích giết chết thất tinh đại đầu sư?

Nhạc Tử Phong cũng hơi kinh ngạc, thầm nghĩ trong lòng, tiểu tử này có thực lực mạnh vậy sao? Trong lòng hẳn cũng khế giết mình, tuy nhiên Nhạc Thành đến tận đan dược tứ phẩm cũng có thể luyện chế thì đánh chết một thất tinh đại đầu sư cũng không phải là chuyện không thể.

Nhạc Tử Phong quả thực đã đề cao Nhạc Thành. Một tứ phẩm Luyện Dược sư đúng là có thể đánh chết một thất tinh Đại Đầu sư, đó là chuyện bình thường, ngay cả nhất tinh nhị tinh Đầu Linh cũng có thể đánh chết. Tuy nhiên Nhạc Thành có thể luyện chế đan dược tứ phẩm là do rất nhiều nguyên nhân đặc thù bên trong, nếu đơn thuần nói về tu vi mà nói thì hiện tại Nhạc Thành nhiều nhất cũng chỉ có thể liều mạng chống lại một ngũ tinh đại đầu sư mà thôi, đương nhiên đây là tình huống Nhạc Thành không có bất kỳ pháp khí nào.

- Lão Nhị, lần trước ngươi cầm lấy đan phương của Tứ Phẩm Thông Kinh Đan, ta tính sắp tới sẽ mang đi bán.

Nhạc Từ Sơn nói, lúc trước y mua đàn phượng Thông Kinh đàn với giá cao chính là vì Nhạc Thành, hiện tại Nhạc Thành đã ăn Thông Kinh Đàn, hơn nữa đàn phượng này tốn không ít kim tệ, mang đi bán khẳng định sẽ có giá không ít, thậm chí còn trên đàn được cùng phẩm.

- Cái này...

Nhạc Từ Phong nghe vậy thì nhúc nhích, đàn phượng đã trao cho Nhạc Thành, chuyện này khiến cho Nhạc Từ Phong đau đầu.

- Làm sao vậy, ngươi không làm mất chứ? Đây chính là đàn phượng của đàn được tứ phẩm đó.

Nhìn thấy biểu lộ của Nhạc Từ Phong, Nhạc Từ Sơn liền hoảng sợ, đàn được tứ phẩm không phải tầm thường, lúc trước Nhạc Từ Phong muốn mượn đã khiến cho y cảm thấy lo lắng.

- Cái này...

Nhạc Từ Phong thấy biểu lộ của đại ca thì biết rằng nếu như mình nói đàn phượng bị mất thì đại ca nhất định sẽ không bỏ qua cho mình, đây cũng không phải là thứ tầm thường.

- Đại ca, tiểu đệ nói thật, đàn phượng này bị Thành Nhi cầm đi

Nhạc Từ Phong cuối cùng cũng không nhận được, nếu như mình không giao ra đàn phượng thì mình thật xui xẻo.

- Ngươi có bị mất đàn phượng hay không? Thành nhi cầm đàn phượng làm gì hắn cũng không phải là Luyện Dược sư.

Nhạc Từ Sơn hoàn toàn không tin, thậm chí còn hơi tức giận, nghĩ thầm nhị đệ này bị mất đàn phượng lại còn muốn đổ lên trên người Thành Nhi.

- Đại ca, ai nói Thành Nhi không phải là Luyện Dược sư, hắn còn là một tứ phẩm luyện dược sư, chỉ là hắn không muốn đệ cho huynh biết mà thôi.

Nhạc Từ Phong tự hào nói, chuyện của con mình mà chính mình cũng không biết, còn để nhị thúc nói ra.

- Nhị đệ, đệ càng lúc càng quá trốn, đàn phượng bị mất thì coi như xong, có cần phải như vậy không?

Nhạc Từ Sơn quả thật đã hơi tức giận, quát Nhạc Từ Phong.

- Đại ca huynh...

Nhìn thấy dáng vẻ của Nhạc Từ Sơn, Nhạc Từ Phong chỉ dờ khóc dờ cửa, trên đời này nói thật không ai tin lại tin rằng mình nói dối.

- Huynh xem những thứ này đi, còn có những kim tệ này đều là lợi nhận do Thành nhi luyện chế đàn dược tam phẩm.

Nhạc Từ Phong thật sự không có biện pháp nào lấy ra hai cái túi không gian trữ vật, trong đó còn hai mươi viên đàn dược tam phẩm chưa bán và hai nghìn kim tệ, toàn bộ đổ xuống trước mặt Nhạc Từ Sơn.

- Cái này, làm sao đệ có được?

Nhạc Từ Sơn nhìn những đàn dược tam phẩm cùng với kim tệ trên bàn thì kinh hãi. Tam phẩm đàn dược? Nhạc gia chỉ mời được luyện dược sư nhị phẩm, tuyệt đối không thể luyện chế ra đàn dược tam phẩm.

- Đệ nói rồi, những thứ này vì Thành nhi luyện chế, bởi vì hắn sợ mang tới phiền toái cho Nhạc gia cho nên nói với đệ là đừng nói cho người khác biết.

Nhạc Từ Phong bắt đầu dĩ nhiên.

- Chuyện đệ nói là thật, không gạt ta chứ?

Nhạc Từ Sơn nhìn thần sắc của Nhạc Từ Phong, sự thật đã bày ra trước mắt cho nên y đã hơi tin.

- Đệ tuyệt đối không có gạt huynh, còn nữa lần trước Thông Kinh Đàn huynh mua được ở kỳ đấu giá Nguyên Bảo tông chính là do chính Thành Nhi luyện chế ra, ai ngờ huynh lại bỏ nhiều tiền ra như vậy để mua cho nó.

Nhạc Từ Phong bắt đầu dĩ nhiên, tự nhiên hai người cho không Nguyên Bảo tông một số tiền thuê.

Chương 30: Một nghìn năm.

- Đệ nói đan dược tứ phẩm Thông Kinh đan là do Thành Nhi luyện chế?

Nhạc Tử Sơn trợn mắt há hốc mồm nhìn Nhạc Tử Phong, điều này làm sao cso thể được, Thành nhi chính là Luyện Dược sư tứ phẩm sao? Hay là mình nghe lầm?

- Không tin thì huynh đi hỏi Hân nhi đi, huynh mua thông Kinh đan cho Thành nhi, Thành Nhi nó không dùng mà đưa cho Hân Nhi. Huynh còn tưởng Thành Nhi vì phục Thông Kinh Đan mà đánh chết tứ tinh đại đầu sư kia, đúng rồi đan phương Thông Kinh Đan ở chỗ Thành Nhi, đệ không có lừa huynh

Nhạc Tử Phong nói.

- Chuyện này...

Nhạc Tử Sơn thở ra một hơi, y lại nhìn một đồng đan dược tam phẩm và kim tệ phía trước, cộng thêm việc gần đây Nhạc Thành thần bí cao thâm khiến cho y không thể không tin. Tuy nhiên tạm thời y cũng không thể tiếp nhận, ai nói đứa con mình là phế vật, một đứa mới mười tám tuổi đã là Luyện Dược sư tứ phẩm mà có thể là phế vật sao?

- Nhị đệ, tại sao đệ không sớm nói cho ta biết.

Nhạc Tử Sơn vô lực nói, mọi chuyện đối với y tất cả đều quá kinh hãi.

- Đại ca, Thành Nhi vì sợ mang tới phiền toái cho Nhạc gia cho nên không cho huynh biết, chỉ là hiện tại huynh cũng đã biết rồi, huynh tính thế nào?

Nhạc Tử Phong cất tiếng nói, sau khi biết Nhạc Thành đã trở thành một Luyện Dược sư tứ phẩm, y tin rằng Nhạc Tử Sơn nhất định sẽ có sắp xếp.

- Nhị đệ, đệ cảm thấy thế nào?

Nhạc Tử Sơn đột nhiên ngưng trọng nhìn Nhạc Tử Phong nói, trong mắt hiện ra một khí tức nóng bỏng.

- Đại ca, Thành Nhi năm nay vẫn chưa tới mười tám tuổi, mười tám tuổi đã trở thành một luyện dược sư tứ phẩm có thể nói là Thiên tài trong thiên tài.

Sắc mặt của Nhạc Tử Phong trở nên ngưng trọng nói.

- Nói như vậy, đệ cũng đồng ý sao? Chuyện này phải do cả hai đồng ý mới được.

Nhạc Tử Sơn chăm chú nói.

- Kỳ thực trong đáy lòng đệ đã đồng ý, trách nhiệm trọng chấn Nhạc gia phải đặt lên trên người của nó.

Nhạc Tử Phong thở dài.

- Tốt lắm, cứ quyết định như vậy đi, một nghìn năm Nhạc gia cuối cùng cũng đã xuất hiện một thiên tài.

Khỏe mắt của Nhạc Tử Sơn không kim được mà xuất hiện một lệ quang, Nhạc gia cuối cùng cũng đã tìm thấy một ánh rạng đông, không còn suy tàn nữa, sau này mình có chết cũng có mặt mũi đối mặt với tổ tiên.

Trong hốc mắt của Nhạc Tử Phong xuất hiện một lệ quang, Nhạc gia cuối cùng cũng đã có hi vọng, nhớ ngày nào đó Nhạc gia mạnh mẽ thế nào, cả Huyền Thiên đại lục cũng chỉ có thân ảnh của Nhạc gia.

Nhạc Thành bế quan trong sơn động, lúc này thanh mang nồng động thoát ra, Nhạc Thành tiến vào cảnh giới vong ngã, dựa theo tâm pháp của Hỗn Nguyên chân kinh khiến cho kỳ kinh bát mạch của hắn không ngừng trôi chảy, từng sợi chân khí tinh thuần chảy về phía đan điền.

Một lát sau thanh mang nồng đậm đều bị Nhạc Thành hút vào trong cơ thể, hóa thành một chân khí tinh thuần theo kỳ kinh bát mạch hướng vào trong đan điền, cuối cùng chân khí trong đan điền cũng rơi vào trạng thái bão hòa, chân khí trong kỳ kinh bát mạch cũng bị đình chỉ không còn dấu vết, tiếp tục hướng vào bên trong.

Nhạc Thành tiếp tục vận khởi, dưới tác dụng của chân khí, đan điền của Nhạc Thành bắt đầu bành trướng, thoát nhìn rất quý dị, chỉ khi tiến vào cảnh giới vong ngã Nhạc Thành mới thấy đan điền của mình có biến hóa. Nếu là tu chân sĩ khác mà nói nhất định sẽ rất hâm mộ, bởi vì đan điền biến hóa cho thấy Nhạc Thành sắp đột phá một lần nữa.

Chân khí ở trong sơn động toàn bộ đã bị Nhạc Thành hút vào bên trong, trong thân thể của hắn bắt đầu xuất hiện quang mang thanh sắc, bỗng nhiên đan

điền của Nhạc Thành liền biến thành màu vàng kim sắc, đan điền cũng bành trướng đến cực hạn.

Theo đan điền của Nhạc Thành một luồng chân khí nhanh chóng lan khắp kỳ kinh bát mạch, khiến cho đan điền một lần nữa khôi phục lại, vừa mới phá căn bản không có tạo cho đan điền bất kỳ thương tổn gì ngược lại lại có chỗ tốt.

Nhạc Thành thở ra một hơi thật dài sau đó từ từ mở hai mắt ra, trong mắt có xuất hiện những sợi tinh quang ngưng tụ thật lâu không tiêu tán.

- Cuối cùng cũng đã đột phá tới Khai Quang trung kỳ.

Cảm nhận được chân khí toàn thân trong cơ thể tràn đầy, Nhạc Thành cũng biết mình đã đột phá tới tu vi Khai Quang trung kỳ, hiện tại nếu như đối mặt với một lực tinh đại đấu sư thì hẳn cũng đã có chút thực lực để chống lại. Nhược điểm của Tu chân giả chín là thể lực phòng ngự quá kém chỉ có thể đánh từ xa, nếu như công kích gần thì đối với Tu chân giả là vô cùng bất lợi.

- Nếu thân thể của mình có thể cùng đấu sư chống lại thì tốt rồi.

Nhạc Thành thì thầm nói, nếu như thân thể của mình phòng ngự không bằng đấu sư thì cần phải phối hợp với pháp khí và trận pháp.

Cuộc tỷ thí của ngũ đại gia tộc sắp bắt đầu, Nhạc Thành cảm thấy hơi chờ mong, mình đến cái thế giới này đây là lần đầu tiên công khai ra tay, không biết thực lực của những đối thủ kia thế nào, dù sao thì lần này mình cũng không cầu thắng, chỉ cần tôi luyện là tốt rồi, biết một chút về đấu khí và ma pháp.

Sau khi chuẩn bị một phen, Nhạc Thành bắt đầu đi ra khỏi gian phòng, trên đường đi hắn hỏi người hầu xem hôm nay là ngày mấy thì biết rằng mình đã bế quan hai tuần, thời gian tỷ thí của ngũ đại gia tộc sắp bắt đầu.

- Biểu ca huynh rốt cuộc cũng đã xuất quan.

Tô Hân Nhi đi tới gian phòng của Nhạc Thành, phòng của Nhạc Thành chưa bao giờ nàng gõ cửa.

- Ủ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, ánh mắt của hắn dò xét Tô Hân Nhi, quả nhiên không ngoài sở liệu, bộ ngực phía trước của tiểu ny tử này hình như càng ngày càng lớn thêm một chút, càng ngày càng có hương vị nữ nhân.

Tô Hân Nhi mặc một bộ cẩm phục màu hồng, toàn thân có đường cong lồi lõm, bao tròn thân thể, trước ngực là ngọc phong bao chặt lấy toàn thân, kiều đồn rắn chắc mềm mại.

- Huynh nhìn gì vậy, y phục của muội dính gì sao?

Nhìn thấy ánh mắt của Nhạc Thành quét tới quét lui, Tô Hân Nhi không kìm được mà nhìn lại về phía mình.

- Không có gì.

Nhạc Thành phục hồi tinh thần lại, cơ hồ bị cô gái này mê hoặc. Tô Hân Nhi so với Vân Phi Phi của Nguyên Bảo tông đúng là không kém, chỉ là hương vị của hai người không hoàn toàn giống nhau, mỗi người một vẻ.

- Đúng rồi, di phu nói rằng huynh sau khi xuất quan muốn muội thông tri với người ngay lập tức, dường như có chuyện quan trọng đó.

Tô Hân Nhi nói.

- Ủ ta sẽ đi.

Nhạc thành nói, phụ thân tìm mình chắc là vì chuyện tỷ thí của ngũ đại gia tộc.

- Đúng rồi biểu ca, nghe nói huynh chín là người cứu Hiểu Kỳ tỷ tỷ phải không? Còn đưa tỷ ấy về nhà?

Đôi mắt của Tô Hân Nhi sáng ngời nhìn về phía Nhạc Thành.

- Làm sao muội biết?

Nhạc Thành hỏi, tiểu ny tử này tại sao chuyện gì cũng biết.

Chương 31 : Huyết mạch Đầu đế .

- Làm sao muội biết?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, tiểu ny từ này tại sao chuyện gì cũng biết.

- Hiểu Kỳ tỷ tỷ đã tới, chỉ là hôm đó huynh vẫn còn đang bế quân cho nên tỷ ấy không gặp được huynh, vô cùng thất vọng. Biểu ca muội thấy Hiểu Kỳ tỷ tỷ có vẻ rất thích huynh.

Tô Hân Nhi cười nói.

- Tiểu nha đầu kia, đừng có đoán bậy.

Nhạc Thành cười mắng Tô Hân Nhi một tiếng sau đó lập tức đi vào gian phòng của Nhạc Tử Sơn, không biết phụ thân muốn gặp mình có chuyện gì.

- Phụ thân, Phong thúc.

Khi đi vào gian phòng của Nhạc Tử Sơn, Nhạc Thành phát hiện ra Nhạc Tử Phong cũng đang ở trong đó, vẻ mặt của hai người có vẻ hơi lạ lùng.

- Thành nhi, con nói thật cho ta biết, Thông Kinh Đan có thật là do con luyện chế?

Nhạc Tử Sơn chăm chú nhìn Nhạc Thành, ông nhất định phải tìm ra một đáp án.

- Vâng.

Nhạc Thành nhìn thần sắc của Nhạc Tử Sơn lại nhìn Nhạc Tử Phong thì biết rằng Phong thúc đã nói cho cha mình biết cho nên hẳn liền khẽ gật đầu.

- Thành nhi, con đi theo ta.

Nhạc Tử Sơn nhìn Nhạc Thành cũng không nói nhiều nữa mà đi tới một giá sách lục lọi thứ gì đó sau đó giá sách phân làm hai, một cửa đá khổng lồ từ từ mở ra.

- Không ngờ nơi này còn có mật thất.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, trước kia hẳn chưa bao giờ biết rằng phụ thân lại có căn phòng thần bí như vậy.

- Đi theo ta.

Nhạc Tử Sơn nói, ý bảo Nhạc Tử Phong và Nhạc Thành cùng đi vào bên trong, lúc này trong lòng của Nhạc Tử Sơn cũng rất khẩn trương.

Nhạc Tử Phong ở đằng sau vỗ vỗ vai của Nhạc Thành, sau đó lập tức kéo Nhạc Thành đi vào trong mật thất.

Đi vào trong mật thất Nhạc Thành phát hiện ra mật thất không hề nhỏ hẹp, so với gian phòng bên ngoài thậm chí còn lớn hơn vài phần, mật thất này bốn phía đều là tường đá, hình như là do cao thủ Đầu Vương mở ra, trên đỉnh mật thất là một viên Dạ Minh Châu lớn, phát ra quang mang chiếu sáng mật thất.

Đi vào trong mật thất có một ngọc sàng, kỳ lạ là chiếc giường đá này ở trung ương có chỗ trũng sâu tới nửa thước, ở dưới chỗ trũng đó có một chất lỏng màu đỏ, cả chiếc giường bị chiết xạ trở nên đỏ bừng, thoát nhìn hơi quỷ dị.

Nhìn thấy chất lỏng màu đỏ ở trên chiếc giường đá, trong lòng Nhạc Thành cảm thấy hơi rung động, chất lỏng kia tựa như là máu người chảy cuộn cuộn, Nhạc Thành cũng không biết chuyện gì xảy ra chỉ biết rằng chất lỏng ở trên giường tuyệt đối không phải là phẩm phẩm.

- Thành Nhi, con hãy nghe cho kỹ, hiện tại ta muốn nói cho con biết lịch sử của Nhạc gia.

Nhạc Tử Sơn ngưng trọng chú thị nhìn Nhạc Thành, chuyện này ông chưa bao giờ nói cho người khác biết, năm đó khi phụ thân của ông lúc sắp chết mới nói với ông.

- Phụ thân, chuyện này...

Nhạc Thành tựa như muốn cất tiếng ý bảo Nhạc Tử Sơn đừng chủ đề lại.

- Nghìn năm trước, Nhạc gia ở Huyền Thiên Đại lục chính là một đại tộc siêu cấp, tất cả mọi chuyện cũng bởi vì Nhạc gia có vô số người có huyết mạch

Đầu Đế, hơn nữa còn là long mạch, huyết mạch cấp cao nhất của Đầu đế, mà đến bây giờ huyết mạch Đầu Đế của Nhạc gia ngày càng mỏng manh, thực lực của người trong gia tộc cũng ngày càng thấp, đến đời ta và thúc thúc ngươi cố gắng cả đời cũng chỉ đạt tới cảnh giới Đầu Linh, không biết có cơ hội tiến vào Đầu Vương hay không nữa.

Nhạc Từ Sơn thở dài.

Nhạc Từ Sơn dừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

- Tổ tiên của Nhạc gia đã sớm tính tới chuyện huyết mạch của Nhạc gia sẽ có ngày suy kiệt, cho nên mới lao lực thiên tân vạn khổ luyện ra một giọt máu huyết, cũng là để cho đến khi huyết mạch của Nhạc gia mỏng manh thì tận dụng tích trữ huyết này chọn một huyết mạch có thiên phú thật tốt, như vậy mới có hi vọng khôi phục lại long mạch Đầu Đế của Nhạc gia.

Trong lòng Nhạc Thành vô cùng kinh ngạc, không ngờ tới giờ Nhạc gia vẫn còn một bí mật đầu đế như thế, long mạch Đầu Đế hẳn biết rằng đại biểu cho điều gì, giống như là một số ma thú vậy, có thể tiến hóa tới tam giai nhưng muốn tiến hóa lên tứ giai, ngũ giai, thậm chí thất giai thì đây chính là do huyết mạch, có huyết mạch chủ định rồi thì mới có thể đạt tới trình độ cao.

Điều làm cho Nhạc Thành thật không ngờ chính là đầu khí cũng phân thành huyết mạch, hẳn vốn tưởng rằng đầu khí chỉ phân biệt công pháp giống như công pháp tu chân của mình vậy. Hỗn Nguyên Chân Kinh ở thế giới tu chân thuộc về công pháp đỉnh cấp, cho nên mới khiến cho hắn không tới một nghìn năm đã đột phá tới cảnh giới Độ Kiếp Kỳ siêu cấp.

- Thành nhi, ta và Phong thúc của con đã quyết định cho con khôi phục lại huyết mạch Đầu Đế, bởi vì huyết mạch phải chọn người có thiên phú tốt nhất mới hiệu quả.

Nhạc Từ Sơn ngưng trọng nói chuyện này với Nhạc Thành.

- Để con làm thức tỉnh huyết mạch Đầu Đế của Nhạc gia?

Nhạc Thành không biết làm sao, hiện tại mình vẫn chưa tính là người của Nhạc gia, hơn nữa kiếp trước mình tu luyện Hỗn Nguyên Chân Kinh chứ không phải đầu khí, mình làm thức tỉnh huyết mạch đầu đế cũng không thể coi là tốt.

- Đúng, ta và Phong thúc của con đã quyết định.

Nhạc Từ Sơn nói, sau đó hắn lập tức lấy ra một tiểu ngọc bình tinh mỹ nói:

- Đây chính là một giọt Tinh Huyết đầu đế, con ăn vào sau đó nằm lên trên ngọc sàng nó sẽ giúp con hấp thu tinh huyết khiến cho huyết mạch thức tỉnh.

- Nhưng mà phụ thân con...

Nhạc Thành nhất thời cũng không biết phải nói thế nào, nếu Tinh Huyết này mà cho mình thì có thể nói rằng rất lãng phí.

- Đừng nói nữa, mau cởi quần áo rồi ăn Tinh huyết này vào, ăn vào sẽ hơi đau đớn đó.

Nhạc Từ Sơn cắt lời của Nhạc Thành, đồng thời đưa bình ngọc cho Nhạc Thành nói:

- Quá trình này có khả năng trải qua mười ngày, hy vọng của Nhạc gia từ nay về sau sẽ trao cho con.

- Phụ thân con...

Nhạc Thành muốn nói điều gì đó nhưng Nhạc Từ Sơn và Nhạc Từ Phong đã đóng cửa rồi khóa chặt, Nhạc Thành hiện tại đã không phải là tiểu hài tử, huyết mạch này muốn sử dụng thì phải thào y phục, cho nên bọn họ không ở đây sợ Nhạc Thành xấu hổ.

- Ta nên làm sao bây giờ, có nên phục Tinh Huyết này không?

Nhạc Thành ngồi ở trên giường đá, nhất thời không biết phải nên làm điều gì, nếu bây giờ mình tu luyện Đầu Khí thì Nhạc Thành sẽ không hề do dự mà ăn hạt Tinh Huyết đầu đế này, thứ này có lực hấp dẫn quá lớn, tuy nhiên hắn đang tu luyện Hỗn Nguyên Chân Kinh, nếu ăn Tinh Huyết Đầu Đế vào thì sẽ không có tác dụng mà lãng phí, cũng thật có lỗi với Nhạc gia.

Nhạc Thành nắm chặt bình ngọc trong tay, cảm thấy bình ngọc hơi mát rượi, cách bình ngọc Nhạc Thành cũng cảm nhận được có một thứ cuộn cuộn ở trong đó, mà bình ngọc cũng hơi lay động.

Chương 32 : Nên ăn vào hay không .

Nhạc Thành nhìn không được mà mở nắp bình ra, một luồng khí vô cùng lớn tràn ngập trong mật thất, bình ngọc tựa hồ như có liên quan đến Nhạc Thành vậy, Nhạc Thành cảm nhận sau khi mở bình ra, máu trên người mình không ngừng lưu động, tựa hồ như đang tìm kiếm cái gì đó.

- Thật là mạnh mẽ.

Nhạc Thành thầm nghĩ ở trong lòng không ngờ một giọt Tinh Huyết đầu đề lại mạnh mẽ như thế, vậy bản thân Đầu Đề mạnh đến mức nào, so với năm kiếp tu vi tán tiên của mình cũng không kém bao nhiêu.

- Có nên ăn vào hay không?

Trong lòng Nhạc Thành đầy rẫy những mâu thuẫn, cảm nhận được khí tức mạnh mẽ của cái bình ngọc này, Nhạc Thành mặc dù biết rằng mình không có cách nào làm thức tỉnh huyết mạch Đầu đề thì năng lượng cường đại này đối với tu vi của mình cũng sẽ rất tốt, một giọt Tinh Huyết Đầu Đề ngưng tụ chắc chắn là một thiên tài địa bảo, nếu như mình ăn vào nhất định sẽ rất tốt.

- Ăn vào, từ nay về sau tìm cơ hội báo đáp Nhạc gia.

Trong lòng Nhạc Thành hạ quyết tâm, Tinh Huyết đầu đề là thứ tốt như vậy hẳn làm sao có thể bỏ qua được, cho dù thiếu nợ Nhạc gia một nhân tình cũng được, từ nay về sau mình đột phá tới tu vi đỉnh phong báo đáp Nhạc gia cũng không muộn.

Sau khi hạ quyết tâm trong lòng Nhạc Thành lại tràn ngập những mâu thuẫn, hắn đem bình ngọc nhảy lên trên giường đá, đánh giá chất lỏng màu đỏ ở trên đó, chất lỏng này có một cảm giác nồng nặc, huyết sắc nhàn nhạt ở trên đó toát ra những linh khí tràn ngập, nhìn cũng biết là bảo bối khó có.

- Vạn Niên huyết chi.

Nhạc Thành nghe Nhạc Tử Sơn nói chất lỏng màu đỏ này chính là Vạn Niên Huyết Chi, không biết Vạn Niên Huyết Chi này dùng tài liệu gì mà luyện thành, với địa vị hiện tại của Nhạc gia mà nói thì cũng là thủ bút rất lớn.

Nhạc Thành cởi toàn bộ quần áo, lộ ra một thân thể cường tráng, mặc dù Nhạc Thành không tu luyện đấu khí nhưng thân thể lại rất cường tráng, đây là điều Nhạc Thành không ngờ tới, thân thể cường tráng đối với Tu chân giả mà nói quá trọng yếu.

Nhạc Thành trần truồng cầm bình ngọc huyết mạch từ từ tiến tới chiếc giường đá Vạn Niên Huyết Chi, trong lòng hắn cũng trở nên khẩn trương lên, không ngờ lần này mình lại có duyên như vậy. Nhạc Thành đối với huyết mạch Đầu Đề của Nhạc gia cũng cảm thấy hứng thú, có thể mang lại cho mình nhiều thứ tốt.

- Nhị đệ, đệ có cảm thấy Thành Nhi có thể làm thức tỉnh huyết mạch Đầu Đề không?

Ở ngoài mật thất, tâm tình của Nhạc Tử Sơn so với Nhạc Thành còn khẩn trương hơn, Đầu Đề Huyết mạch chính là lá bài tẩy của Nhạc gia, nếu như huyết mạch đầu đề có thể thức tỉnh thì rất tốt, Nhạc gia có hi vọng trở lại trạng thái đỉnh phong ở Huyền Thiên Đại lục.

- Chuyện này đệ cũng không thể nói, chỉ cần làm thức tỉnh hai ba thành huyết mạch thì cũng có hi vọng đột phá tới tu vi thực lực kinh khủng trước kia của tổ tiên.

Nhạc Tử Phong trả lời, Đầu Đề vô cùng hiếm mà ngay cả Đầu Tông cũng rất ít, muốn đột phá tới cảnh giới Đầu Tông mà không có thiên phú thì không thể làm được.

Nhạc Thành từ từ đi lên trên chiếc giường Vạn Niên Huyết Chi, toàn thân hắn ngâm chìm vào trong Vạn Niên Huyết Chi.

- Tại sao lại lạnh như vậy, so với hàn băng còn lạnh hơn.

Nhạc Thành chìm ngập vào trong Vạn Niên Huyết Chi, toàn thân không kim được mà rung mình không ngừng run rẩy, một khí tức lạnh lẽo bao trùm toàn thân của hắn, tựa hồ như thân thể của hắn cũng muốn bị đóng băng.

- Thật là lạnh.

Nhạc Thành hơi vận công chống cự, không vận công còn tốt khi vận công hàn khí lại xuyên qua cơ thể của hắn, hiện tại lực phủ ngũ tạng ở trong cơ thể Nhạc Thành cũng tựa như muốn đông cứng vậy.

Nhạc Thành vội vàng đình chỉ vận công mà mở bình ngọc ra, một luồng cường hân nữa xuất hiện ở trong mật thất, Nhạc Thành chần chừ một lát rồi hướng miệng bình lên, trong tay hiện ra một chân khí, một giọt chất lỏng đỏ tươi đã hiện ra trong lòng bàn tay của hắn.

- Đây chính là huyết mạch đầu đề sao?

Chất lỏng màu đỏ hiện ra trong tay của Nhạc Thành, khí tức tràn ngập cả dãy mật thất, Nhạc Thành cảm thấy máu trong cơ thể của mình cũng trở nên bành trướng, huyền khí Vạn Niên Huyết Chi xâm nhập vào cơ thể của hắn.

- Sức mạnh thật là cường hãn.

Nhìn giọt Tinh Huyết đầu đề trong tay, Nhạc Thành trầm nghĩ, thứ cường hãn như vậy mà được mình hấp thu nhất định sẽ mang tới lực kinh người, chỉ là Nhạc Thành cũng lo lắng, giọt Tinh Huyết đầu đề này so với chân khí mình tu luyện hoàn toàn không giống nhau, nếu chân khí của mình không hấp thu Tinh Huyết đầu đề này thì có thể nói là rất phiền toái, Tinh Huyết đầu đề là thứ mà tu vi Khai Quang Trung kỳ của mình hiện tại không thể áp chế, vạn nhất Tinh Huyết đầu đề không hấp thu mà đối nghịch lại thì là phiền toái quá lớn.

Nhạc Thành cũng chỉ lo lắng mà thôi, có lẽ sẽ không xảy ra chuyện này, Nhạc Thành không hề do dự mà nuốt hạt Tinh Huyết đầu đề vào trong bụng, nếu như thật sự xuất hiện điều gì ngoài ý muốn thì coi như là mình xui xẻo.

- A, thật nóng.

Giọt tinh huyết Đầu Đề vừa được Nhạc Thành nuốt vào trong bụng đã xuất hiện một khí tức nóng bỏng khuếch tán toàn thân của hắn, cảm nhận khí tức này Nhạc Thành cảm thấy cơ thể toàn thân cũng trở nên héo rũ, cảm giác đau đớn này thật sự là khó nhịn được, giống như là hỏa diễm bốc lên vậy.

Theo ngọn lửa đốt cháy, từ trên người Nhạc Thành toát ra từng giọt mồ hôi, khuôn mặt cũng trở nên trắng bệch, hai mắt toát ra hỏa quang màu hồng, trong cơ thể xuất hiện khí tức cuộn cuộn cháy xuyên qua kỳ kinh bát mạch.

- Cái này thực sự quá cường đại.

Nhạc Thành nhịn không được mà khẽ nhấp nhô dậy, lúc này chất lỏng cường hãn này đã khiến hắn hơi mất đi tri giác, tựa hồ như là bị tê liệt vậy, làn da của hắn bắt đầu nhăn nhúm lại, trở nên vô cùng quý dị. Cái này vẫn chưa xong, luồng khí tức nóng bỏng lập tức xuyên qua người Nhạc Thành, cơ thể hắn héo rũ, mà ngay cả máu cũng bắt đầu đông cứng lại.

Một lát sau từ ngực hắn chảy ra một khí tức nóng bỏng toàn thân, mà ngay cả trên đầu cũng không buông tha, giờ phút này Nhạc Thành tựa như đã già đi vài chục tuổi rồi vậy, toàn thân đều là da bọc xương, khuôn mặt cũng trở nên héo rũ, hốc mắt sâu vào nhìn vô cùng quý dị khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33 : Khả năng hấp thu .

- Tốt lắm không?

Trong lúc Nhạc Thành đau khổ đến mức muốn dừng lại thì trong ngực một lần nữa có một khí tức khuếch tán càng ngày càng cường hãn và nóng bỏng.

- A.

Nhạc Thành cuối cùng không nhịn được, trong đan điền có một chân khí vận khởi, nếu như không vận công chống cự thì rất rất lo lắng mình sẽ bị đốt thành tro bụi.

Nhạc Thành vận công chống cự, hàn băng Vạn Niên Huyết chỉ một lần nữa lọt vào trong cơ thể của Nhạc Thành, lập tức phát ra hai luồng khí tức nóng lạnh, mạnh mẽ đấu tranh ở trong cơ thể Nhạc Thành, không biết ai mạnh ai yếu.

- A.

Nhạc Thành càng cảm thấy đau đớn, càng thêm lợi hại, hai luồng khí tức nóng lạnh này ngày càng mạnh mẽ, Nhạc Thành cảm thấy cả kinh mạch của mình tựa như cũng muốn bị xao động vậy.

- Thảm, cái này coi như xong rồi.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên trắng bệch, lúc này hiện tượng trước mắt khiến hắn trở nên khiếp sợ, hai luồng khí nóng lạnh lần lượt xâm nhập vào trong cơ thể Nhạc Thành, chân khí của Nhạc Thành không hề kháng cự hai luồng cường đại này. Mà hai luồng nóng lạnh này bị kháng cự cũng nhanh chóng lui về sau, căn bản là với chân khí không thể tương dung.

Hai luồng chân khí không liên quan đã khiến cho Nhạc Thành không cách nào hấp thu luồng năng lượng cực đại kia, đặc biệt là khả năng của Tinh Huyết đầu để hoàn toàn không nhập vào kinh mạch của Nhạc Thành. Mà lúc này hai luồng chân khí đó bắt đầu tranh đấu lẫn nhau.

- A.

Nhạc Thành nhin không được mà kêu lên một tiếng, cơ hồ cả lục phủ ngũ tạng của hắn cũng muốn nổ ra, mà Hồn Nguyên chân khí trong cơ thể của hắn lúc này mạnh mẽ không cho hai luồng chân khí kia tiến vào, hoàn toàn không để ý tới sự khống chế của Nhạc Thành.

Tinh Huyết đầu để tạm thời không thể áp chế được Vạn Niên huyết chi, lập tức cuộn cuộn, Nhạc Thành cảm thấy một luồng nóng bỏng ở trước ngực một lần nữa giao hợp, hai Tinh Huyết đầu để sau khi dung hợp đã nhanh chóng áp chế Vạn Niên huyết chi xuống.

Vạn Niên Huyết Chi tuy mạnh mẽ nhưng so với Tinh Huyết đầu để cò kém một bậc, một cảnh tượng quỷ dị xuất hiện, dưới sự áp chế của Tinh Huyết đầu để, Vạn Niên huyết chi không tự chủ được mà chảy tới, bị Tinh huyết Đầu Để thôn phệ.

Vạn Niên Huyết chi ở trên chiếc giường đá trở nên ấm áp, hàn băng khí không còn tồn tại nữa, mà Nhạc Thành lúc này cũng đã không chịu nổi tra tấn trong thân thể mà ngất đi, Tinh Huyết Đầu để mạnh hơn trong tưởng tượng của hắn rất nhiều lần.

Sau khi Nhạc Thành ngất đi, Tinh Huyết đầu để vẫn không đình chỉ vận động, không ngừng thôn phệ Vạn Niên huyết chi, Tinh Huyết đầu để càng lúc càng mạnh, thân thể của Nhạc Thành một lần nữa đỏ bừng lên, giống như là một khối sắt bị nung vậy, Vạn Niên huyết chi cũng trở nên sôi trào, một nhiệt khí bốc lên, tràn ngập xung quanh mặt đất, mà một số Vạn Niên huyết chi lại theo đường thôn phệ của Tinh Huyết đầu để mà tiến nhập vào trong cơ thể của Nhạc Thành.

Chân khí của Hồn Nguyên chân kinh cũng hòa vào lục phủ ngũ tạng của Nhạc Thành, bởi vì vậy mà làn da của Nhạc Thành bị tinh huyết đầu để đốt cháy đến mức thay đổi hình dáng, tuy nhiên lục phủ ngũ tạng không bị thương tổn gì.

Mà máu ở trên người Nhạc Thành vẫn cứng lại, làn da bị đốt cháy vẫn không thành hình, máu tựa hồ như với Tinh huyết đầu để có liên lạc gì đó, cũng không có thương tổn gì lớn.

- Tự tư.

Một màn quỷ dị nữa lại xuất hiện, nương theo sự thôn phệ của Tinh Huyết đầu để, Vạn Niên Huyết chi đi vào thân thể của Nhạc Thành phát ra thanh âm quỷ dị, giống như là một khối sắt nóng bỏng bị dội một gáo nước lạnh vậy. Bị Vạn Niên Huyết Chi xuyên vào, Nhạc Thành vốn đỏ bừng đã trở nên xanh hồng, làn da của hắn đã khôi phục một sinh cơ, chất lỏng Vạn Niên Huyết chi khi đi vào đã khiến cho thân thể héo rũ của Nhạc Thành trở lại bình thường.

Có Vạn Niên Huyết chi đi vào làn da trên cơ thể Nhạc Thành đã bắt đầu quỷ dị sống lại, khôi phục lại sinh cơ, nhan sắc cũng hơi biến hóa, thoát nhìn có một chút Kim Hoàng sắc.

Thời gian từ từ trôi qua, tám ngày sau Vạn Niên Huyết Chi đã không còn nhìn thấy hình bóng đầu nữa mà thân thể của Nhạc Thành cũng đã phục hồi lại nguyên dạng, thoát nhìn còn cường tráng hơn so với trước kia, làn da của hắn ánh lên kim sắc, tràn đầy sức mạnh, giống như là kiệt tác lực lượng, hoàn mỹ không tỳ vết.

Nhạc Thành hôn mê như cũ, mà Tinh Huyết đầu để trong cơ thể vẫn chưa xong, khí tức cường hãn cũng không yếu đi bao nhiêu.

Tu vi Khai Quang trung kỳ của Nhạc Thành thật sự là quá thấp, Tinh Huyết Đầu để khi đánh sâu vào chân khí không thể kiên trì bao lâu mà đã tán loạn, nhanh chóng lui về giữa đan điền, mà mất đi chân khí bảo vệ kinh mạch cùng lục phủ ngũ tạng, Tinh Huyết đầu để cường hãn liền tràn ngập, từ từ biến thành màu đỏ, may mà lúc đó Nhạc Thành chết ngất đi bằng không sẽ phải nhận sự tra tấn chế đi sống lại.

Trước Tinh Huyết đầu để, kinh mạch của Nhạc Thành bắt đầu dịch chuyển, lục phủ ngũ tạng cũng bị Tinh Huyết đầu để cường chế xuyên vào, bởi vì Tinh Huyết đầu để rất cường hãn cho nên chỉ có thể kiên trì mà thôi.

Ngày thứ ba trôi qua, Tinh Huyết đầu để cường đại đã nhanh chóng yếu đi.

Xích một tiếng, cảm nhận được Tinh Huyết đầu để đã yếu đi, Hồn Nguyên Chân kinh chân khí từ trong đan điền mà vọt ra, lập tức khuếch tán ở kinh mạch, giống như là tranh giành địa bàn với Tinh Huyết đầu để.

Hai thể lực ở đánh nhau ở trong cơ thể Nhạc Thành một lần nữa, bởi vì Tinh Huyết đầu để cường hãn hiện tại đã yếu đi rất nhiều cuối cùng bị chân khí đánh bại, liên tiếp bại lui, cuối cùng Tinh Huyết đầu để không có chỗ dung thân đành phải ngâm cứng ở trong máu Nhạc Thành.

Sau khi Tinh Huyết đầu để ngưng vào trong máu, nó một lần nữa sôi trào lên, mà lúc này chân khí trong cơ thể Nhạc Thành một lần nữa lại chiếm được thể chủ đạo, Nhạc Thành bắt đầu theo bản năng mà điều tức.

Chương 34 : Hoàng Long thân thể .

Chuyện này đều không có ai chứng kiến nếu không sẽ khiếp sợ vô cùng, không thể tưởng tượng nổi. Bởi vì hiện tại Nhạc Thành đã sáng tạo ra một kỳ tích, Tinh Huyết đầu đề mạnh mẽ chẳng những không để lại hậu quả nào mà còn có kỳ tích, khiến cho thân thể của hắn có khả năng hấp thu Tinh huyết đầu đề.

Vốn Nhạc Thành không tu luyện đầu khí, không thể hấp thu Tinh Huyết đầu khí chắc chắn phải chết không nghi ngờ, nhưng bởi vì Nhạc Thành chảy trong người dòng máu của Nhạc gia, dòng máu này có ít nhiều liên quan đến Tinh Huyết đầu đề như vậy đã khiến cho Nhạc Thành phát sinh ra một kỳ tích khiến cho thân thể hấp thu toàn bộ được Tinh Huyết đầu đề, mà ngay cả Vạn Niên huyết Chi cũng bị Nhạc Thành hấp thu toàn bộ.

Kỳ thật tất cả chuyện này cũng phải cảm ơn Vạn Niên Huyết Chi nếu không phải nhờ có Vạn Niên Huyết Chi thì ngay từ đầu Nhạc Thành cũng không ngăn cản được Tinh Huyết đầu đề cũng vô phương hấp thụ nó, chết là điều không thể nghi ngờ.

Lúc này nếu như vị đầu đề của Nhạc gia ở đây nhìn thấy thân thể của Nhạc Thành nhất định sẽ kinh ngạc không thôi bởi vì máu tươi của y đã bị Nhạc Thành hấp thu toàn bộ. Mà huyết mạch đầu đề thức tỉnh cũng đã đạt tới hiệu quả tốt nhất, có thể Nhạc Thành tu luyện đầu khí thức tỉnh huyết mạch cũng không nhiều công dụng lắm.

- Ta không chết, thân thể thật thoải mái.

Nhạc Thành từ từ tỉnh lại mở to mắt mà xem xét, sau khi phát hiện mình còn đang ở trên ngọc sàng thân thể vô cùng thoải mái, cảm giác vô cùng kỳ diệu.

Cảm thấy biến hóa ở trong cơ thể Nhạc Thành phát hiện ra tu vi của mình không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn là ở cảnh giới tu vi Khai Quang Trung kỳ thì không kim được mà nghi hoặc không thôi, xem ra mình thật sự đã lãng phí Tinh Huyết Đầu Đề, thật là có lỗi với Nhạc gia.

- Đại ca, đã mười ba ngày rồi, Thành Nhi không có chuyện gì chứ?

Nhạc Tử Phong hơi lo lắng nói với Nhạc Tử Sơn, thức tỉnh huyết mạch Đầu Đề cũng không phải là chuyện đơn giản.

- Không sao đâu, huyết mạch Đầu đề cùng với huyết mạch của Nhạc gia có quan hệ với nhau, ta nghĩ nó sẽ không có ý đa thương Thành nhi.

Nhạc Tử Sơn nói.

- Đại ca máu của chúng ta chảy chính là long mạch của Đầu đề, cái đó có khác gì với huyết mạch đầu đề?

Nhạc Tử Phong hỏi.

Nhạc Tử Sơn nghĩ nghĩ rồi nói:

- Ta cũng không nói, chỉ nghe lần đó phụ thân nói với ta, Huyền Thiên Đại Lục thần bí hơn so với chúng ta thấy rất nhiều, huyết mạch Đầu Đề đều ẩn trong mỗi gia tộc, mỗi loại huyết mạch đầu đề đều là thiên phú của chính gia tộc đó. Mà huyết mạch Đầu Đề của Nhạc gia chúng ta chính là một trong những huyết mạch cao cấp nhất, Long Mạch đầu đề vì có thể kích phát lực lượng ở trong huyết mạch cho nên con người có thể long hóa, lực phòng ngự cùng với sức chiến đấu sẽ tăng lên nhanh chóng.

- Long hóa?

Nhạc Tử Phong kinh ngạc không thôi, Nhạc gia có người có thể long hóa, điều này thật quá kinh khủng, tại sao Nhạc gia lại có người có thể long hóa.

- Ta cũng không biết.

Nhạc Tử Sơn hơi thở dài, những chuyện này hắn cũng chỉ nghe nói chứ chưa thấy tận mắt.

- Àm ăm

Lúc hai người đang nói chuyện với nhau thì cửa đá đột nhiên từ từ mở ra, cả hai người lập tức hưng phấn, cuối cùng cũng đã ra rồi.

- Thành Nhi, con cảm thấy thế nào?

Vừa nhìn thấy thân ảnh của Nhạc Thành, Nhạc Tử Sơn kích động hỏi, ngày này Nhạc gia đã chờ đợi quá lâu.

- Phụ thân, Phong thúc con cũng không biết có thức tỉnh được huyết mạch hay không nhưng thân thể có biến hóa một chút.

Nhạc Thành trả lời, thức tỉnh huyết mạch là gì hán cũng không biết.

- Hoàng Long thân thể.

Nhạc Tử Sơn nhìn thấy biến hóa ở trên người Nhạc Thành thì không kịp được mà kinh ngạc kêu lên, trong mắt hiện ra vẻ không thể tin nổi.

- Đại ca, Hoàng Long thân thể là gì vậy?

Nhạc Tử Phong nghi hoặc nhìn Nhạc Tử Sơn, nhìn thấy biến hóa trên thân thể của Nhạc Thành, y cũng cảm thấy khó hiểu, thân thể của Nhạc Thành lúc này đã chuyển sang màu vàng nhạt, thoạt nhìn có hơi quý dị.

- Hoàng Long thân thể chính là thiên phú của long mạch đầu để Nhạc gia chúng ta, Kim Long thân thể hai thứ này đều là đại biểu cho huyết mạch thức tỉnh của Đầu để nhạc gia. Mà chỉ khi thức tỉnh được huyết mạch mới có thể xuất hiện được Hoàng Long thân thể, thức tỉnh toàn bộ huyết mạch thì mới xuất hiện Kim Long thân thể, truyền thuyết vị Nhạc gia lão tổ tông kia cũng có Kim Long thân thể.

Nhạc Tử Sơn cất tiếng nói.

- Đại ca, huynh nói Thành nhi đã thức tỉnh được sáu thành rồi sao?

Nhạc Tử Phong kinh ngạc nhìn Nhạc Thành mà hỏi Nhạc Tử Sơn, thức tỉnh sáu thành huyết mạch vậy cho thấy Nhạc Thành sau này có tương lai có thể đột phá tới tu vi đỉnh cao đầu để.

- Không sai, nếu như ta đoán không sai thì thân thể của Thành Nhi hiện tại có thể thoải mái phòng ngự chống lại một đòn tấn công của thập tinh đại đấu sư, khi Thành Nhi đạt tới cảnh giới Đầu Vương có thể khiến cho thân thể Long hóa.

Nhạc Tử Sơn hưng phấn nói.

- Thật sao?

Nhạc Thành nghe Nhạc Tử Sơn nói thì cũng kinh ngạc, điều này thật là bất ngờ, Đầu Để huyết mạch của Nhạc gia thần kỳ như vậy sao?

Nhạc Thành mang theo vẻ kinh ngạc trở về căn phòng của mình, còn một ngày nữa là tỷ thí gia tộc, nhai Đầu để huyết mạch vào người, tu vi của hán cũng không có bất kỳ tiến bộ nào, điều này khiến cho Nhạc Thành khó hiểu không thôi.

Nghe Nhạc Tử Sơn nói, nếu như đầu để huyết mạch thức tỉnh thì ít ra cũng phải tăng ba bốn thành thực lực, tại sao mình lại không có chuyển biến gì?

Chỉ là khi nghe nói mình trong thân thể Hoàng Long có thể chống lại thập tinh Đại Đấu sư, Nhạc Thành cũng không biết thật hay giả, nếu như thật sự như vậy thì lần tỷ thí này mình nhất định sẽ lấy được thành tích.

Ở trong Lập Anh trấn, năm năm lại có một lần tỷ thí của ngũ đại gia tộc ở Lập Anh Sơn.

Lập Anh Sơn là một dãy núi cao vút trời mây, tạo lạc cách không xa Lập Anh trấn, mới sáng sớm đã có không ít người tiến tới Lập Anh Sơn, ngũ đại gia tộc lần này tỷ thí vô cùng náo nhiệt, ai cũng không muốn bỏ qua, đặc biệt lần này còn đông đúc hơn trước kia nhiều lần.

Nhạc gia lần này vì có Nhạc Thành dự thi cho nên Nhạc Tử Sơn kích động không thôi, vốn ông chỉ định đưa Nhạc Thành đi tới luyện một chút là được rồi, nhưng hiện tại Nhạc Thành đã làm thức tỉnh Đầu Để huyết mạch, Nhạc Thành không thể không hi vọng Nhạc Thành có thể mang lại chức vị quán quân cho Nhạc gia.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35 : Trận đầu .

Trong lòng Nhạc Thành liền có một vẻ lo lắng, trong tứ đại gia tộc hán cũng nhận được một tin tức, hiện tại mình đã đạt tới tu vi Khai Quang trung kỳ, nếu muốn thắng được thì rất khó trừ khi Nhạc Tử Sơn nói hoàng long thân thể của mình có thể chống lại đòn công kích của thập tinh đại đấu sư.

Vàng thái dương bay lên, lúc này ở trên núi đã tụ tập mấy nghìn người, mà người của Ngũ đại gia tộc cuối cùng cũng đã tiến tới Lập Anh sơn, kỳ tỉ thí

hôm nay nhất định là một hồi long tranh hổ đấu.

- Người xem đó chính là người của La gia người ở giữa chính là La Kiệt, nghe nói hán là ma pháp sư thủy hệ, mau nhìn bên kia chính là Tiền hạo thiếu gia nghe nói năm trước hán đã là lục tinh đại đấu sư, còn người kia là người của Yến gia, Yến Hiểu Kỳ, ba tháng trước nàng ta đã trở về từ ma pháp học viện.

Nghe nói Yến Hiểu Kỳ cũng là tam cấp hỏa hệ ma pháp sư, thật là xinh đẹp, người xem đáng người của nàng khiến cho người ta phải mở to mắt.

- Mau nhìn đi, đó chính là phế vật của Nhạc gia, Nhạc Thành, nghe nói hán cũng đã tu luyện đấu khí thật là kỳ tích.

Theo ngũ đại gia tộc nhập trường, có mấy nghìn người nghị luận, trong lòng bọn họ thâm suy đoán xem cuộc tỉ thí gia tộc này ai sẽ là người thắng, ai sẽ là ngựa ô.

Mọi người vây xem trung quanh, ở bên trong chính là chỗ ngồi của ngũ đại gia tộc.

Nhạc gai lần này trên cơ bản đều đến đây, Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong còn có mấy nhị đại tộc nhân của Nhạc gia. Tô Hân Nhi cũng khiến cho mọi người cảm thấy hơi kích động.

Nhạc Thành ngồi vào trong trường, nghe Nhạc Tử Sơn giới thiệu hán với người của Tứ đại gia tộc, từ bên trái xuống theo thứ tự là Yến gia, La gia, Tiền gia cùng với Hoàng gia. Lần này gia chủ của Tứ Đại gia tộc đã đến đông đủ.

Nhạc Thành ngẩng đầu lên đánh giá Yến gia, hôm nay Yến gia dự thi chính là Yến Hiểu Kỳ, thực lực của Yến Hiểu Kỳ Diệp Bạch đã chứng kiến, nàng ở phía xa xa nhìn Nhạc Thành, bốn mắt giao nhau, lập tức cả hai mỉm cười, đều tự ý dời mục quang đi.

Yến Hiểu Kỳ hôm nay mặc một bộ cẩm bào màu đỏ, mái tóc vũ mị, đôi mắt mê người, làn da trắng nõn bóng loáng.

Nhìn Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành bỗng nhiên nhớ đến thời điểm cống nàng. Bộ ngực của nàng đặt lên trên nàng, hai tay của mình thì chạm vào cặp đùi gọi cảm mê người, thật khiến cho người ta có ý nghĩ kỳ quái.

Sau đó Nhạc Thành lại đánh giá La Kiệt của La gia người này tuổi không khác biệt nhiều so với mình, dáng vẻ có phần tuấn lãng bất phàm. Tiền gia Tiền Hạo Xuyên thì mặc một bộ thanh sắc trang phục, toàn thân hiện ra lưng hùm vai gấu, mà Nhạc Thành cũng nhìn ra, hiện tại Tiền Hạo không còn là lục tinh đại đấu sư mà đã trở thành thất tinh đại đấu sư.

Cuối cùng Nhạc Thành đánh giá Hoàng Khắc Lương của Hoàng gia thì thấy Hoàng Khắc Lương lạnh lùng nhìn mình, trong mắt hiện ra một sát ý. Trong lòng Nhạc Thành không kìm được mà than thầm, lần trước mình đánh đệ đệ của hán là Hoàng Chí lương bị thương, lần này nhất định hán sẽ không bỏ qua cho mình. Nghe nói hán đã là nhị phẩm luyện dược sư, lục tinh đại đấu sư, xem ra mình phải đặc biệt chú ý tới hán.

- Biểu ca, huynh cần thận một chút, muội thấy thực lực của bọn họ rất mạnh.

Tô Hân Nhi ở cạnh Nhạc Thành nhẹ nhàng nói.

- Ta biết, ta sẽ cẩn thận.

Nhạc Thành cất tiếng nói, đôi mắt không tự chủ được lại nhìn về phía trước ngực của Tô Hân Nhi, tiểu ny tử này có bộ ngực thật là mê người.

- Thành Nhi, con cần phải cẩn thận, đặc biệt là chú ý tới người của Hoàng gia.

Nhạc Tử Sơn nhắc nhở Nhạc Thành, Hoàng gia cùng với Nhạc gia thủy hỏa bất dung, lần này Hoàng gia nhất định sẽ mượn cơ hội đối phó với Nhạc gia.

- Phụ thân, con biết rõ.

Nhạc Thành trả lời, đôi mắt nhìn về phía Hoàng gia, trong đó hiện ra một sát ý, trong đó như có ý, có cơ hội nhất định sẽ cho hán một bài học.

Người của Ngũ đại gia tộc đã ngồi ở vị trí của mình, gia chủ của Hoàng gia Hoàng Huy từ từ đứng lên, mỗi lần ngũ đại gia tộc tỷ thí đều do y chủ trì, lần trước quán quân chính là Hoàng gia cho nên lần này y chính là người chủ trì.

- Các vị, ngũ đại gia tộc chúng ta năm năm lại tỉ thí một lần, ta nhắc lại quy tắc tỉ thí cũ.

Hoàng Huy nhìn mọi người rồi tiếp tục nói:

- Trận đấu phân đơn luận thắng bại, dựa theo rút thăm mà tiến hành, trong tỉ thí quyền cước không có mất, tuy nhiên tận lực đừng để xuất hiện thương vong, một khi đối phương đã mở miệng đầu hàng thì phải lập tức ngừng công kích không được sử dụng bất kỳ ngoại lực gì, kể cả ma pháp nếu không sẽ bị hủy bỏ tư cách dự thi.

Không thể sử dụng ngoại lực, nói thí dụ không thể sử dụng Ma thú, nếu trong trận đấu có một ma pháp có ma thú cao giai thì đối phương không cần tỉ thí, thua là điều chắc chắn.

Quy tắc này Nhạc Thành đã nghe Nhạc Tử Sơn nói qua, sau khi Hoàng Huy tuyên bố quy tắc xong, Ngũ đại gia tộc bắt đầu tiến hành quyết định rút

thăm, bởi vì có tới năm người dự thi cho nên phải dựa vào rút thăm để quyết định.

Năm người dự thi sau khi đi tới sân thi đấu đã có một người bưng một cái hộp nhỏ mang ra. Trên đó ghi từ số một đến số năm, theo quy tắc số một sẽ chạm phải số năm, số hai chạm phải số bốn, số ba sẽ trực tiếp tấn công tới đợt hai, sau đó đợt hai lại rút thăm, cho tới khi chỉ còn một người.

Nhạc Thành lấy từ trong người ra một viên cầu nhỏ, trên đó có ghi số bốn, mà Tiền Hạo số một, La Kiệt số năm, Hoàng Khắc Lương số ba, Yên Hiểu Kỳ số hai.

Trận đầu tiên Tiền Hạo đấu với Yên Hiểu Kỳ, những người khác thì về gia tộc của mình, Nhạc Thành thì đấu với La Kiệt ở trận số hai.

Trong trường chỉ còn lại hai người Tiền Hạo và Yên Hiểu Kỳ, không khí trong sân nháy mắt trở nên khẩn trương, hòa hệ ma pháp xung quanh người của Yên Hiểu Kỳ lập tức lay động, nàng cũng mỉm cười, nàng xác định tu vi của đối phương chắc chắn không ở dưới mình.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36 : Hỏa diễm nghìn dặm .

Tiền Hạo mặc một bộ trang phục màu xanh, trên người đầu khí cuộn cuộn, khuôn mặt liền xuất hiện một vẻ ngưng trọng, Tam cấp hỏa hệ ma pháp sư khiến hắn không thể chủ quan.

Hai người sau khi hành lễ với nhau phía trên đài lập tức tuyên bố bắt đầu, cả hai đều tiến nhập tới trạng thái chiến đấu, nguyên tố hỏa hệ ma pháp bắt đầu tràn ngập toàn thân của hai người, trong lúc nhất thời ai cũng chần chừ không biết có nên phát động công kích trước hay không.

Dưới đài đều to nhỏ nghị luận, đại bộ phận mọi người đều xem trọng Tiền Hạo vì dù sao Yên Hiểu Kỳ cũng đã lâu rồi chưa trở về Lập anh trấn, thực lực chân chính của nàng là thế nào cũng không ai biết, mà Tiền Hạo hiện tại đã vô cùng quen thuộc với cư dân trong Lập Anh trấn.

Tiền Hạo do dự một chút rồi nắm lấy một cây thiết côn màu đen trong tay toàn thân đầu khí run run, thân ảnh mang theo một cơn mang nhân nhật, chờ đợi Yên Hiểu Kỳ phát động công kích.

Trên người Yên Hiểu Kỳ nhanh chóng tràn ngập hồng sắc quang mang, cổ tay biến thành một thủ thế kỳ quái, một hơi thở nóng bỏng bắt đầu tuôn ra từ hai tay, lập tức một luồng lửa nóng bỏng hướng về phía Tiền Hạo mà phóng tới.

Sắc mặt của Tiền Hạo liền trầm xuống, trường côn trong tay liền nghiêng đón về phía Yên Hiểu Kỳ, muốn thử xem lực công kích của nàng.

Hỏa Diễm cùng với cơn mang chạm vào nhau, hai luồng lực lượng đánh vào nhau rồi đồng thời tiêu tán, thân hình hai người khẽ run lên, chiêu thứ nhất không phân trên dưới.

Nhạc Thành cẩn thận nhìn Yên Hiểu Kỳ cùng với Tiền Hạo đối chiến với nhau, trong nhất thời ai thắng ai thua cũng khó nói. Trên người Yên Hiểu Kỳ mặc một cấm bảo màu đỏ, toàn thân được nguyên tố hỏa hệ bao phủ, thoạt nhìn có cảm giác yếu mị.

Sau khi kiểm tra xong lực công kích, thấy đối phương cũng không thua kém mình, một lần nữa thần sắc của Tiền Hạo biến đổi, triển khai công kích. Lực công kích gần của Ma Pháp sư rất yếu, nếu như mình có thể tiến gần tới nàng thì có thể thắng trận này.

- Hỏa Ảnh trọng trọng.

Tiền Hạo một lần nữa thi triển công kích, Yên Hiểu Kỳ cũng không cho hắn tiếp cận chính mình, giữ một khoảng cách với đối phương, đối phương muốn thắng mình là không có khả năng. Nàng khẽ hóa thân, trước người một mảng hỏa diễm lại hướng về phía đối thủ, hỏa ảnh nặng nề, đây chính là một trong những lực công kích mạnh nhất của Hỏa hệ ma pháp, hỏa hệ nhanh chóng biến thành một hỏa tầng không dứt.

Tiền Hạo nhìn thấy đòn công kích nặng nề của Yên Hiểu Kỳ, không bao lâu sau hắn đã bị Hỏa diễm vô tung vô ảnh bao phủ. Yên Hiểu Kỳ lại mỉm cười, tiếp tục công kích.

Tiền Hạo không ngờ Yên Hiểu Kỳ lại có công kích kỳ dị như thế, đem hỏa diễm chất chồng liên miên không dứt, trong lòng hắn liền cả kinh, mau chóng bố trí một vòng tròn phòng ngự đầu khí, trường côn trong tay quét qua, một mảng cơn mang lớn công kích về phía đó.

Liên tục hai chiêu mới chống lại đòn công kích của đối thủ, trên trán của Tiền Hạo xuất hiện một luồng mồ hôi lạnh, công kích của Ma Pháp sư quả nhiên lợi hại, vô cùng dị thường. Tiền Hạo một lần nữa phát ra công kích, trong tay là trường côn màu đen, ngưng tụ thành một mảng hắc mang, thân ảnh cũng

nhanh chóng biến thành một chuỗi ảo ảnh, lần này Tiền Hạo đã có thể chân chính triển khai công kích.

Sắc mặt của Yên Hiểu Kỳ liền trở nên âm trầm, xem ra đối thủ đã chính thức công kích, hai chiêu trước chỉ là thử mà thôi. Quả nhiên khi Tiền Hạo tiếp tục công kích, nàng liền lùi về phía sau, trong tay là một nhuyễn tiên màu đỏ nhạt, nhuyễn tiên xoẹt thành một đường vòng cung, sau đó mang theo một hỏa diễm nồng đậm nghênh đón Tiền Hạo.

Tiền Hạo không ngờ Yên Hiểu Kỳ lại còn có binh khí nhuyễn tiên kỳ dị như vậy, nhìn thấy đòn công kích của đối phương sắp đánh về phía mình, hắn lập tức thu lại trường côn, nhanh chóng đối đầu với nhuyễn tiên trong tay của Yên Hiểu Kỳ.

Tiền côn giao nhau, Đấu khí cùng với ma pháp hỏa hệ phát ra một thanh âm khiến cho người khác sợ hãi. Bàn chân của Yên Hiểu Kỳ khu động, lực lượng trên người của nàng không bằng Tiền Hạo, trường tiên bị cuốn lấy, toàn thân cũng bị kéo về phía đối phương.

Sắc mặt của Tiền Hạo nở ra một nụ cười, trường côn trong tay cuốn lấy nhuyễn tiên của Yên Hiểu Kỳ, xem ra đối phương không có cách gì.

Nhạc Thành nhìn thấy Yên Hiểu Kỳ bị Tiền Hạo cuốn lấy trường tiên thì trong lòng cũng cho rằng Yên Hiểu Kỳ đã gặp phiền toái, hắn lập tức nghi hoặc không thôi, nhuyễn tiên thuộc về binh khí linh hoạt quý dị, ra tay giống như là linh xà xuất động.

Nhạc Thành nghi hoặc nhìn Yên Hiểu Kỳ, lập tức hiểu được tại sao nhuyễn tiên lại bị trấn trụ. Tuy nhiên trong mắt của Yên Hiểu Kỳ cũng không xuất hiện bao nhiêu lo lắng, mà hỏa hệ nguyên tố còn nồng nặc hơn.

Nhạc Thành đoán không sai, trong lúc mọi người cho rằng Yên Hiểu Kỳ phải thất bại thì thần sắc của nàng đã hơi đổi mà lộ ra một nụ cười.

- Hỏa Diễm Thiên Lý.

Yên Hiểu Kỳ đột ngột buông lỏng trường tiên trong tay ra, hai tay ngưng tụ thành một quả cầu lửa thật lớn, hơi thở nóng bỏng hướng về phía Tiền Hạo, nàng cố ý cho Tiền Hạo lấy binh khí của mình sau đó ngưng tụ đòn công kích mạnh nhất của mình.

-Không hay.

Tiền Hạo hiện tại mới hiểu được nguyên nhân nhưng đã không còn kịp, đối phương cũng chỉ cách mình có mấy mét, hắn đành phải ngưng tụ toàn bộ đấu khí, hình thành một phòng ngự.

“Ầm” một tiếng vang lên, đòn công kích của Yên Hiểu Kỳ phát ra, hỏa cầu hung hăng chạm vào vòng huyền khí của Tiền Hạo, vòng đấu khí của Tiền Hạo liền lồm vào một cái, hỏa diễm của Yên Hiểu Kỳ xem ra rất mạnh, không thể dễ dàng chống lại được.

Hỏa cầu cùng với đấu khí phòng ngự chạm vào nhau phát ra thanh âm xèo xèo rồi từ từ tiêu tán, mà sắc mặt của Tiền Hạo ngày càng trở nên trắng bệch, hỏa cầu bạo liệt, vòng tròn đấu khí của Tiền Hạo đã toàn bộ bị vỡ ra, hắn phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân bay trở lại.

Cảnh tượng này khiến cho mọi người trợn mắt há hốc mồm, Tiền Hạo lại thất bại, không ít người đặt tiền lên người hắn đều ủ rũ, trong miệng khề мэng, tên Tiền Hạo này trận đầu lại bại trong tay một nữ nhân.

- Ta thua rồi.

Tiền Hạo miễn cưỡng đứng dậy, khẽ lau vết máu trên khóe miệng, tiếp tục đánh tiếp cũng không thể.

- Đa tạ.

Yên Hiểu Kỳ cất tiếng nói, may mà mình mạo hiểm, nếu không muốn thắng Tiền Hạo cũng không phải là điều dễ dàng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37 : Thắng trận đầu .

Nhìn thấy biểu hiện của Tiền Hạo, trong lòng Nhạc Thành liền hơi tán thưởng, mặc dù Tiền Hạo này thua nhưng vẫn không bị bại phong độ, từ nay về sau sẽ không có bất ngờ gì xảy ra.

Yên Hiểu Kỳ của Yên gia thắng trận đầu khiến mọi người vui vẻ không thôi, mà Tiền Hạo cũng trở về Tiền gia.

Kế tiếp chính là Nhạc Thành ra sân, mọi người Nhạc gia liền kích động đặc biệt là Nhạc Tử Phong và Nhạc Tử Sơn, hai người cũng biết Nhạc Thành đã thức tỉnh huyết mạch đầu đề, trong lòng bọn họ liền biến hóa, đã lâu rồi, nhạc gia không có náo động như vậy.

- Biểu ca người chú ý đi.

Tô Hân Nhi nhìn Nhạc Thành nói, trong lòng của nàng liền lo lắng.

Yên tâm đi.

Nhạc Thành nhẹ nhàng chạm vào đầu của Tô Hân Nhi, trong lòng liền khẩn trương lên, một thủy hệ ma pháp sư thật khó đối phó.

Nhạc Tử Sơn khẽ vỗ vai Nhạc Thành mà không nói lời nào, trong mắt hiện ra kỳ vọng vô hạn, mặc dù hắn chưa từng thấy Nhạc Thành xuất thủ qua.

Nhạc Thành đi tới trong trường, La Kiệt cũng đi xuống, trên đài tuyên bố bắt đầu, thần sắc của hai người lúc này liền trở nên ngưng trọng.

Hai người thi lễ với nhau rồi lùi về nhau mấy bước, trê người Nhạc Thành, chân khí bắt đầu chuyển động, một thanh mang nhàn nhạt truyền khắp thân thể, Nguyên tố ma pháp Thủy hệ của La Kiệt cũng bắt đầu khởi động, toàn thân bao phủ bởi một màn sương trắng.

Trong trường lặng ngắt như tờ, mọi người mở to mắt nhìn Nhạc Thành cùng với La Kiệt, rất nhiều người nghe nói phế vật của Nhạc gia lại có thể tu luyện đầu khí, tuy không tận mắt nhìn thấy nhưng tất cả mọi người đều chờ mong trận đấu này sẽ xuất hiện ngựa ô.

Nhìn thấy thanh mang xung quanh của Nhạc Thành, thần sắc của La Kiệt không kiềm được mà hiện lên vẻ nghi ngờ, đối phương có vẻ không giống như tu luyện đầu khí mà cũng không giống như tu luyện ma pháp.

Nhạc Tử Sơn nhìn thanh mang tràn ngập xung quanh cơ thể của Nhạc Thành thì cũng biết rằng đó không phải là đầu khí của Nhạc gia, ông xoay người sang nhìn Nhạc Tử Phong, mà Nhạc Tử Phong cũng lắc đầu không biết Nhạc Thành tu luyện cái gì.

Đối với ma pháp sư Nhạc Thành cũng không phải e ngại, ma pháp sư am hiểu cự ly công kích xa mà đối với mình cự ly công kích càng xa thì càng có lợi, trận đấu mình đã gặp phải một ma pháp sư cấp ba, Nhạc Thành cũng oi bận tâm.

Gặp phải công kích của đối phương Nhạc Thành cũng không gấp, lấy tĩnh chế động mới có thể có được tiên cơ, thăm dò tốt đối thủ.

Yến Hiểu Kỳ cẩn thận nhìn Nhạc Thành trong đại sảnh, thủ đoạn của Nhạc Thành nàng đã thấy qua khi cứu nàng, còn La Kiệt nàng chưa nhìn thấy thủ đoạn của người này.

La Kiệt cuối cùng nhìn không được ma pháp nguyên tố thủy hệ trong người khẽ run lên, một cây ma pháp thủy hệ ngưng tụ cột nước bắn về phía Nhạc Thành.

- Đoạt Hồn Chi.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, trong tay ngưng kết thủ ấn quen thuộc, bàn tay phải thanh mang đại thịnh, một nhánh thanh sắc công kích bắn về phía đối thủ.

Hai luồng lực lượng bắn về phía nhau, cả hai người đều muốn thử xem thực lực thật sự của đối thủ, hai luồng thực lực chạm vào nhau rồi nhanh chóng khuếch tán, Nhạc Thành co về phía sau nửa bước, La Kiệt thì di chuyển thân hình, trong nháy mắt đã rơi vào thế hạ phong.

- Nếu tư vi đạt tới Khai Quang hậu kỳ hẳn là đã có thể chống lại ma pháp sư cấp ba.

Nhạc Thành suy nghĩ trong lòng, với lực công kích này, tư vi Khai quang trung kỳ của mình không thể nào chống lại đòn công kích đó.

La Kiệt dùng một chiêu kiểm tra thực lực của đối phương tuy không biết đối phương tu luyện cái gì nhưng so với mình xem ra còn yếu hơn một chút, cho nên bắt đầu ngưng trọng.

- Thủy Trung đảo ảnh.

Toàn thân La Kiệt bị một nguyên tố thủy hệ ma pháp bao trùm, một mảng nước hình thành bao phủ xung quanh, nếu như bị thủy đâm bị thương thì cũng không kém gì binh khí, ma pháp sư công kích toàn bộ là dùng ma pháp lực chuyển hóa mà thành, mà ma pháp lực mạnh hay yếu quyết định công kích mạnh hay yếu.

- Đi.

Hai tay của La Kiệt đẩy ra, một thủy tường nhanh chóng phóng về phía Nhạc Thành, uy lực không hề dưới đòn công kích của Yến Hiểu Kỳ.

- Sát ma chương.

Sắc mặt của Nhạc Thành thay đổi, trong chốc lát hắn ngưng kết một thủ ấn mang theo thanh mang nồng đậm, ngiên hướng đảo ảnh của La Kiệt.

- Xích.

Chưởng ấn thanh sắc vô cùng lớn khác ở trên thủy tường, một vòng xoáy hình thành, ngay lập tức chưởng ấn trở nên thâm trầm, kiên trì một lúc rồi đánh bại thủy tường của La Kiệt, hai luồng lực lượng sau đó đồng thời tiêu tán ở giữa sân.

Nhìn thấy công kích của Nhạc Thành, mọi người rất nghi hoặc, loại lực công kích này bọn họ chưa từng gặp qua, hơn nữa uy lực vô cùng lớn, có lẽ là đầu khí thất truyền đã từ lâu.

Nhìn thấy Đào ảnh của mình bị bắn lại, sắc mặt của La Kiệt hơi biến đổi, Đào ảnh này là một trong những đòn công kích mạnh nhất của hắn, phải dùng toàn lực mới sử ra được, nếu như không thắng nổi đối thủ thì sẽ tiêu hao không ít pháp lực, ở đợt thứ hai mà không công kích nổi thì chắc chắn là phải thua.

La Kiệt ngưng trọng nhìn Nhạc Thành, nguyên tố thủy hệ ma pháp bắt đầu lay động điên cuồng, trước người là một quang cầu trong suốt, ở trên quang cầu hiện lên một đám quang thủy châu, một khí tức cường hãn cũng tràn ngập ra.

- Muốn dùng toàn lực sao?

Trong lòng Nhạc Thành lẩm bẩm nói sau đó hắn lập tức vận chân khí trong cơ thể, một thanh mang trong cơ thể tràn ngập ra, thủ ấn trong hai tay liền biến ảo, ngay lập tức hai luồng hỏa diễm bắn ra, cũng ngưng tụ thành một hỏa cầu nóng bỏng.

- Hòa hệ ma pháp sư.

Không ít người nhìn thấy hỏa diễm trên người của Nhạc Thành đều cho rằng đó chính là hỏa hệ ma pháp sư, nếu không phải là ma pháp sư hỏa hệ thì ai cũng không thể ngưng tụ ra hỏa diễm như vậy.

Lông mày của Yên Hiểu Kỳ hơi nhíu lại, nàng tuy tu luyện ma pháp sư hệ hỏa nhưng cũng biết rõ thứ mà Nhạc Thành dùng không phải là ma pháp sư hệ hỏa, bởi vì trên người của Nhạc Thành đều không có dấu vết của nguyên khí ma pháp hỏa hệ, chuyện này thật là bất khả tư nghị, chẳng lẽ tên Luyện Dược sư kia không tu luyện hỏa hệ ma pháp sư mà cũng có thể ngưng tụ hỏa diễm hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38 : Nhạc Thành chiến thắng .

- Thủy không gian.

La Kiệt hét lớn một tiếng, trong tay là một bóng nước điên cuồng kịch liệt hướng về phía Nhạc Thành, đây chính là đòn công kích mạnh nhất của hắn, so với Liệt Diễm Thiên Lý của Yên Hiểu Kỳ thì không hề kém về uy lực.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành ngưng tụ hỏa diễm trước người ngày càng nhiều, hỏa diễm cầu tràn ngập một khí tức khủng bố, loại hỏa diễm này không phải là hỏa diễm bình thường mà dùng vô thượng chân hỏa ngưng tụ mà thành, đây là một trong những thủ đoạn công kích mạnh nhất của Hồn Nguyên Chân Kinh.

- Đi.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, hỏa cầu cự đại thoát khỏi sự khống chế bàn tay của Nhạc Thành, nhanh chóng hướng về phía La Kiệt mà phòng tới. Nhạc Thành hiện tại như có tu vi Trúc Cơ hậu kỳ là đã có thể đánh chết một tứ tinh đại đấu sư, hiện tại hắn đã đạt tới Khai quang trung kỳ, uy lực vô cùng lớn, khiến cho người ta có một cảm giác khủng bố.

- Âm

Hai luồng cầu vô cùng lớn chạm vào nhau, sau đó nổ tung, sắc mặt của La Kiệt trở nên tái nhợt, hắn thế nào cũng không ngờ rằng Nhạc Thành lại mạnh đến như vậy.

Hắn biết rằng Phần Tiên Liệt Diễm cầu chính là một trong những thủ đoạn công kích mạnh nhất ghi trong Hồn Nguyên Chân kinh, sánh ngang với đầu khí, tuy hiện tại tu vi của Nhạc Thành thấp nhưng có Phần Tiên Liệt Diễm cầu trong tay hoàn toàn có thể chống lại một đại đấu sư cường đại.

- Xích.

Hai luồng lực lượng hình thành trên không trung sau đó theo dòng nước xoáy mà áp chế xoay tròn, bóng nước của La Kiệt bị xoáy, dòng nước càng ngày càng lớn.

“Ầm” một tiếng vang thật lớn, dòng nước vô cùng lớn đó cuối cùng cũng không thừa nhận nổi lực lượng cường hãn của hai người, phá trên không trung, mang theo một mảng cường đại mà khuếch tán.

Thân thể của Nhạc Thành bị tất cả lực lượng đánh ra, vốn tưởng rằng không thể không bị thương nhưng bỗng nhiên nó tựa như là bọt biển biến mất vô tung vậy, điều này khiến cho Nhạc Thành kinh ngạc không thôi, một kích của ma pháp sư tam cấp dốc toàn lực mà tại sao mình không bị gì?

- Chẳng lẽ đây là do Hoàng long thân thể?

Nhạc Thành lầm bầm nói, chẳng lẽ hoàng long thân thể đối với mình cũng có tác dụng, mặc dù mình không tu luyện đấu khí nhưng máu ở trên cơ thể của mình chính là máu của Nhạc gia cho nên máu huyết của đấu đế vẫn có ý nguyên tác dụng với mình. Trong lòng Nhạc Thành liền vui vẻ, không ngờ mình lại có một bộ hộ thân bảo giáp, hơn nữa tu vi của mình ngày càng mạnh thì Hoàng Long thân thể này càng có tác dụng với mình. Đấu đế tinh huyết quả nhiên là bảo bối.

- Phan.

Thân thể của La Kiệt bị lực lượng đánh bay tới mấy chục thước bên ngoài, một ngụm máu tươi phun ra, hắc vùng vẫy mấy cái vẫn không đứng lên. Theo quy tắc tí thì mười giây mà không đứng lên được thì coi như là thua, mà hiện tại cho dù có đứng lên được thì hắc cũng không thể tái chiến.

Kỳ thực lực công kích của La Kiệt cũng không yếu hơn Nhạc Thành bao nhiêu, nhưng Nhạc Thành có Hoàng Long thân thể, đừng nói hắc là ma pháp sư tam cấp cho dù là ma pháp sư tứ cấp cũng vô phương làm Nhạc Thành bị thương tổn, đây chính là long mạch thiên phú đấu đế của Nhạc gia, nếu như Nhạc Thành không có Hoàng Long thân thể thì chiến thắng La Kiệt sẽ không đơn giản chút nào.

- Không ngờ thiếu gia của Nhạc gia lại đánh bại La Kiệt.

Nhạc gia sử dụng đấu khí hay là ma pháp đó, ta chưa từng gặp qua.

- Chết Tiệt La Kiệt, hại lão tử thua hai kim tệ.

Người vây xem đều nghị luận, Nhạc Thành đánh bại La Kiệt đã vượt qua khỏi sự tưởng tượng của bọn họ, một năm trước một người được coi là phế vật mà hiện tại hắc đã đánh bại ma pháp sư tam cấp, khiến cho bọn họ không thể không kinh ngạc.

Nhạc Thành đắc thắng, người cao hứng nhất chính là Nhạc Tử Sơn của Nhạc gia, hiện tại Nhạc Thành đã là thiên tài chứ không còn là một phế vật nữa.

- Biểu ca thắng rồi.

Tô Hân Nhi ở trên đài hưng phấn nói, sau đó lập tức nài đi xuống đài kéo cánh tay của Nhạc Thành.

- Thành Nhi, con tốt chứ?

Nhạc Tử Phong cao hứng vỗ vỗ vai Nhạc Thành, vô cùng tự hào.

Nhìn thấy Nhạc Thành đánh bại La Kiệt người của tứ đại gia tộc một lần nữa lại chú ý tới Nhạc gia, đặc biệt là Hoàng gia, trong mắt Hoàng Khắc Lương hiện ra một lãnh ý, nếu như mình gặp gỡ hắc, thì nhất định phải báo thù cho đệ đệ.

Cuộc rút thăm thứ hai, hiện tại trong năm người chỉ còn lại ba là Yên Hiểu Kỳ, Hoàng Khắc Lương và Nhạc Thành, ba người lập tức run thăm, số một đấu với số ba, số hai được trực tiếp tiến vào trận chung kết.

Không thể không nói Hoàng Khắc Lương thật may mắn, hắc lại có được số hai, không cần phí chút sức lực nào đã tiến vào trận chung kết, tiện nghi quả không nhỏ, Nhạc Thành lấy được số một, Yên Hiểu Kỳ lấy được số ba, theo quy tắc thì Nhạc Thành sẽ đấu với Yên Hiểu Kỳ.

Hoàng Khắc Lương lạnh lùng nhìn Nhạc Thành một cái rồi đi xuống, hắc rất hi vọng trận này Nhạc Thành thắng như vậy hắc có thể ra tay với Nhạc Thành.

- Nhạc Thành vừa rồi ngươi không sao chứ?

Yên Hiểu Kỳ nhìn về phía Nhạc Thành mà nói, vừa rồi nhìn thấy Nhạc Thành ngã xuống trên mặt đất, nàng liền quan tâm.

- Ta không sao.

Nhạc Thành nói, lần trước sau khi Yên Hiểu Kỳ đến thăm mình, ba tháng nay Nhạc Thành đều không gặp, nhớ tới cảnh mập mờ trước kia, Nhạc Thành không khỏi cảm thấy mình có lỗi với nàng.

- Ba tháng sau phải trở về ma pháp học viện rồi.

Yến Hiểu Kỳ nhìn chăm chăm về phía Nhạc Thành, trên khuôn mặt khề ửng đỏ.

- Nhanh như vậy sao, sao ngươi không ở nhà lâu một chút?

Nhạc Thành nghe thấy Yến Hiểu Kỳ phải trở về ma pháp học viện thì trong lòng cảm thấy hơi mất mát, dựa theo trực giác hẳn cảm thấy Yến Hiểu Kỳ đang ám chỉ mình điều gì đó.

- Tháng sau sư phụ ta sẽ đến Lập Anh Trấn, đến lúc đó ta sẽ cùng người trở về ma pháp học viện.

Yến Hiểu Kỳ thờ dài, ánh mắt vũ mị nhìn Nhạc Thành, ba tháng trước được Nhạc Thành công trên lưng, trong lòng nàng vẫn còn bóng dáng của hắn, nàng biết rõ nàng đã thích Nhạc Thành.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39 : Đan Hỏa so đấu .

Hai người ở trên đài nói chuyện, người ở dưới đài đều tròn tròn mắt, đây là tỉ thí sao? Nói chuyện yêu đương thì giống hơn.

- Nếu như có cơ hội ta sẽ gặp lại ngươi.

Nhạc Thành cũng không hiểu tại sao mình lại nói lời nói này, nói xong hẳn mới cảm thấy hơi không ổn.

- Thật sao, ngươi không gạt ta chứ?

Yến Hiểu Kỳ cười cao hứng, đôi mắt màu lam khiến cho Nhạc Thành khề giật mình, Yến Hiểu Kỳ quả nhiên là một cô gái tuyệt sắc.

- Dĩ nhiên.

Nhạc Thành khề giật đầu, nói không chừng sau này mình có đại thành, đối với Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành cũng yêu mến, mỹ nữ tuyệt sắc này, Nhạc Thành dĩ nhiên không muốn làm loại người như Liễu Hạ Huệ.

- Được rồi, ngươi không đến thăm ta, ta sẽ tìm ngươi tính sổ.

Yến Hiểu Kỳ nói với Nhạc Thành, thần sắc vẫn phong tình vạn chủng.

- Chúng ta còn tỉ thí, ngươi mau ra tay đi.

Nhạc Thành thấy ánh mắt kỳ quái của mọi người nhìn mình thì lúc này mới nhớ tới mình đang tỉ thí.

- Không cần đấu, dù sao ta cũng không đánh lại ngươi, hơn nữa ngươi còn phải đối phó với Hoàng Khắc Lương, ngươi nếu như tiêu hao thực lực với ta thì không thắng được hắn.

Yến Hiểu Kỳ nói xong không đợi Nhạc Thành lên tiếng liền xoay người về phía trọng tài mà nói:

- Ta nhận thua.

- Cái này...

Nhạc Thành muốn nói điều gì đó nhưng sau đó Yến Hiểu Kỳ đã đi về phía Yến gia, Nhạc Thành thấy vậy cũng chỉ có thể cười khổ.

Hai người này không đấu với nhau Yến Hiểu Kỳ đã tuyên bố đầu hàng khiến cho mọi người tròn mắt há hốc mồm, nhìn thần sắc thái độ của hai người vừa rồi khiến cho mọi người suy đoán quan hệ của cả hai nhất định không tầm thường, Nhạc Từ Sơn, Nhạc Từ Phong cũng khó hiểu, đây thật là kỳ quái.

- Di phụ, Hiểu Kỳ tỷ tỷ thích biểu ca cho nên sẽ không tỉ thí với huynh ấy.

Tô Hân Nhi cười cười mà nói với Nhạc Tử Sơn.

Nghe thấy lời nói của Tô Hân Nhi, hai người cũng lộ ra một nụ cười, tiểu ny tử của Yên gia này thật không tệ, nếu như có thể thành duyên với Nhạc Thành thì thật là xứng đôi.

Người của Yên gia nghe Yên Hiểu Kỳ tuyên bố đầu hàng nhưng sau đó khi Yên Hiểu Kỳ thấp giọng nói gì đó thì mọi người liền bình thường trở lại.

Nhạc Thành lúc này đã lọt vào trận chung kết, không còn là Nhạc Thành phế vật năm xưa nữa.

- Hừ để ta thu thập ngươi.

Hoàng Khắc Lương lạnh lùng đi tới trong trường, tiếp theo chính là cuộc đối chiến giữa bọn họ.

Người trên đài tuyên bố bắt đầu hai người đã chính thức đối chiến với nhau. Tuy biểu hiện của Nhạc Thành khiến cho mọi người kinh hãi không thôi, nhưng Hoàng Khắc Lương cũng không để trong lòng, lá bài tẩy của hắn chính là tam phẩm Luyện Dược sư.

- Nhạc Thành hôm nay ngươi phải trả giá cho đệ đệ của ta.

Hoàng Khắc Lương hướng về phía Nhạc Thành mà lạnh nhạt nói.

- Vậy phải xem xem ngươi có năng lực như vậy không, Hoàng gia các ngươi đánh lên ta, ngươi cũng phải trả giá.

Nhạc Thành cũng lạnh nhạt nói, Hoàng gia dám đánh lên mình, mối thù này nhất định phải trả.

- Trong mắt ta, ngươi cũng chỉ là tên phế vật mà thôi.

Hoàng Khắc Lương khẽ nắm lấy trường kiếm màu trắng, đầu khí rung rung, trường kiếm mang theo đầu khí ngưng tụ kiếm quang, không hề khách khí mà bỏ về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành cùng với Hoàng Khắc Lương đối chiến khiến cho tất cả mọi người phải tạm dừng hô hấp, một người là ngựa ô, một người là đệ nhất thiên tài của Hoàng gia, hai người này đối chiến hấp dẫn tất cả ánh mắt của mọi người.

- Lục tinh đại đấu sư.

Vừa ra tay, Nhạc Thành đã biết tu vi của đối phương, lục tinh đại đấu sư không cách nào tạo thành uy hiếp với Nhạc Thành, hiện tại Nhạc Thành còn biết đối phương là nhị phẩm luyện dược sư, đối với chuyện này Nhạc Thành hơi cô kỵ.

Thân ảnh của Nhạc Thành mau chóng lui về phía sau, bàn tay ngưng kết thành một thủ ấn, Đoạt Hồn Chỉ mạnh mẽ bắn về phía Hoàng Khắc Lương, đồng thời xung quanh người cũng bố trí thành công một Hộ Thân cương quyền, bởi vì không biết Luyện dược sư có thủ đoạn gì cho nên Nhạc Thành không dám khinh thường.

- Hừ.

Hoàng Khắc Lương hừ lạnh một tiếng, lập tức tránh công kích của Nhạc Thành, không biết từ khi nào trong tay của hắn đã có một ngọn lửa nóng bỏng, hướng về phía Nhạc Thành mà thôn phệ.

- Hỏa diễm thật là lợi hại.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, hỏa diễm trên người của Hoàng Khắc Lương không phải là hỏa diễm bình thường, khí tức vô cùng cường hãn, đây chính là Đan Hỏa của Luyện dược sư, xem ra đối phương có thể tạo ra hỏa diễm mạnh như vậy thì đã không còn là Luyện dược sư nhị phẩm nữa mà đã tấn cấp lên làm tam phẩm.

- Vô Thượng Chân hỏa.

Với lửa Nhạc Thành không sợ, Vô Thượng Chân Hỏa của hắn cũng không phải là thứ tầm thường, trong tay hắn biến ảo ra một thủ ấn kỳ dị, bàn tay Nhạc Thành tràn ngập lửa nóng bỏng, nghênh đón về phía Đan Hỏa.

- Xèo.

Hai luồng hỏa diễm chạm vào nhau, không khí chung quanh liền trở nên nóng bỏng, trong không khí truyền tới một khí tức lửa nóng, hai thứ này cũng không phải là hỏa diễm bình thường, một thứ chính là Đan hỏa của Luyện Dược sư một thứ chính là Vô Thượng Chân hỏa, hai luồng hỏa diễm đều điên cuồng chạm vào nhau.

- Nhạc Thành lần này nhất định phải thua, vì Hoàng Khắc Lương đã là Luyện Dược sư tam phẩm.

- Ta thấy cũng khó nói, hỏa diễm mà Nhạc Thành dùng cũng không hề yếu hơn Hoàng Khắc Lương, ta thấy Nhạc Thành cũng là một luyện dược sư.

Những người xem tranh luận, bọn họ không ngờ hai người này lại lợi hại như thế, đặc biệt hiện tại Hoàng Khắc Lương đã là một luyện dược sư tam

phẩm, khiến cho Nhạc Thành cũng hơi toát mồ hôi lạnh.

Nhìn thấy Hoàng Khắc Lương đã đạt tới tu vi tam phẩm luyện được sư Nhạc Tử Sơn cũng hơi chú ý, tam phẩm luyện được sư, đan hỏa của nó có thể chống lại nhất tinh đấu linh, Nhạc Thành dù có thân thể hoàng long chi sợ cũng sẽ gặp nguy hiểm, dù sao Đan Hỏa cũng không phải là công kích bình thường.

Nhạc Tử Phong thì không hề lo lắng, Nhạc Thành chính là luyện được sư tứ phẩm, một luyện được sư tam phẩm làm sao có thể làm gì được hắn. Nếu Nhạc Tử Phong biết Nhạc Thành vì một số nguyên nhân đặc thù mới có thể luyện chế đan được tứ phẩm thì hắn cũng không nhẹ nhàng như vậy.

Hoàng Khắc Lương nhìn thấy hỏa diễm của Nhạc Thành có thể chống lại mình thì cũng hơi kinh ngạc, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, Đan Hỏa của mình ngay cả ma pháp hỏa hệ cũng không chống lại được, chẳng lẽ đối phương cũng là một luyện được sư? Không thể, hắn không cảm nhận được khí tức Luyện Được sư trên người của Nhạc Thành.

Chống lại Đan hỏa của Hoàng Khắc Lương, Nhạc Thành đã cố gắng hết sức, Vô Thượng chân hỏa chính là do chân khí của mình ngưng tụ lại, tuy lợi hại nhưng cực kỳ tiêu hao chân khí, nếu tiếp tục thì với mình sẽ có bất lợi to lớn.

Hoàng Khắc Lương cũng không biết Nhạc Thành làm thế nào, Đan Hỏa của hắn cũng tiêu hao không ít Linh hồn lực, tất cả đều toàn bộ nhờ vào linh hồn lực của hắn không chế.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40 : Linh hồn công kích .

- Xích xích.

Thân hình của Hoàng Khắc Lương nhanh chóng lùi về phía sau, đồng thời đan hỏa trong tay ngưng tụ thành một hỏa lang vô cùng lớn, điên cuồng đánh về phía Nhạc Thành.

- Hừ, chút tài mọn.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, nếu so về lực công kích mà nói thì Nhạc Thành dựa vào chút tu vi tam phẩm luyện được sư và linh hồn lực mà nói chẳng khác gì múa rìu qua mắt thợ.

Bằng linh hồn, Nhạc Thành có thể có cảnh giới siêu cấp ở kiếp trước, thủ đoạn hóa vật dĩ nhiên không làm khó được hắn, trong tay hắn ngưng kết một thủ ấn, Vô Thượng chân hỏa nhanh chóng ngưng thành một hỏa hồ cự đại, hỏa hồ rít gào, mạnh mẽ đánh về phía Hoàng Khắc Lương.

- Ngao.

Hoàng Khắc Lương nhìn thấy Nhạc Thành ngưng tụ Hỏa Hồ thì hơi run sợ, đây chính là thủ đoạn hỏa táng, Nhạc Thành dùng Hỏa Hồ ngưng tụ tạo thành một thứ có thể tích lớn hơn một chút, càng ngày càng thực chất hóa.

- Chết tiệt.

Hoàng Khắc Lương mừng thầm một tiếng, hắn thật không ngờ Nhạc Thành lại dùng loại thủ đoạn này, không có tu vi tam phẩm luyện được sư thì không thể sử ra, nhìn thấy Hỏa Lang của mình e ngại Hỏa Hồ, Đan hỏa một lần nữa gia nhập vào trong Hỏa Lang.

Có hai luồng Đan hỏa gia nhập vào, Hỏa Lang giống như là được uống thuốc kích thích, một lần nữa ngừng đầu đánh về phía Hỏa hồ, hai con cự thú cự đại điên cuồng đấu với nhau, cả sân đều đầy rẫy hơi thở nóng bỏng, tràn ngập như thế tất cả mọi người lần đầu tiên nhìn thấy, nguyên một đám kinh ngạc không thôi.

Đối với Nhạc Thành, Nhạc Tử Sơn không thể không thay đổi cách nhìn một lần nữa, Nhạc Thành có thể xuất ra loại thủ đoạn này, không biết hắn học được từ đâu.

- Xích xích.

Hai cự thú chích hỏa không ngừng đứng dậy cắn xé nhau, Hỏa lang trong một lát đã bị Hỏa hồ cắn thành một khối lớn, tuy không có chảy máu tươi ra giống như vật sống nhưng có thể nhìn thấy rõ ràng trên người Hỏa lang bị lồm một mảng lớn.

Trên lưng Hỏa Hổ cũng bị Hỏa Lang làm cho rách một mảng da, hai con thú điên cuồng công kích với nhau, mà Nhạc Thành và Hoàng Khắc Lương, sắc mặt của hai người cũng trở nên tái nhợt, cả hai người đều cố gắng hết sức khống chế hỏa thú trong tay.

Người của Yên gia nhìn thấy cảnh tượng này cuối cùng cũng hiểu tại sao Yên Hiểu Kỳ lại đầu hàng, chỉ bằng hai con hỏa thú trong trường, một cao thủ Đấu Linh chỉ sợ cũng không thể chiếm tiện nghi với họ.

Hoàng Khắc Lương ngày càng kinh ngạc, cơ hồ khó mà tin nổi, mình làm tam cấp luyện dược sư mà không làm gì được đối phương.

- Vậy thì đừng trách ta lòng dạ ác độc.

Hoàng Khắc Lương cắn răng, hắn lại rút một luồng hỏa diễm lên trên người của Hỏa Lang, trong lòng có một mảng sáng trắng bắn ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một thanh trường kiếm bạch sắc.

- Linh hồn công kích, muốn chết.

Nhạc Thành thầm cười lạnh một tiếng, nhìn bộ dáng của đối phương hiển nhiên là vận dụng linh hồn công kích với mình, nếu như đối phương dùng được linh hồn công kích thì mình nếu không chết cũng sẽ trở thành ngu ngốc, xem ra đối phương thật là lòng dạ độc ác.

- Linh hồn công kích.

Không ít người của Ngũ đại gia tộc cảm thấy cả kinh, Linh hồn công kích chính là công kích khủng bố nhất của luyện Dược sư, một khi sử dụng ra mà đối phương có linh hồn yếu thì hậu quả vô cùng nghiêm trọng, nếu như không chết cũng trở thành ngu ngốc, trong lòng bọn họ đối với Hoàng gia không kìm được cảm thấy hơi khinh thường.

Nhạc Tử Sơn vô cùng lo lắng, hậu quả của linh hồn công kích ông dĩ nhiên là biết, đây chính là nguyên nhân Đấu sư không dám chọc vào Luyện Dược sư, linh hồn của Đấu sư không thể mạnh bằng linh hồn của Luyện Dược sư.

- Đi.

Hoàng Khắc Lương dùng lực linh hồn vô cùng mạnh không chế thanh trường kiếm trong tay mà cười lạnh một tiếng, hướng về phía Nhạc Thành mà tấn công, linh hồn công kích trực tiếp tấn công đối thủ, ngoại trừ lực linh hồn, những lực lượng khác không thể nào ngăn cản được sự công kích của linh hồn lực, hắn không tin Nhạc Thành lại có thể có linh hồn lực cao hơn mình.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, thần sắc của hắn hiện ra một vẻ lạnh lùng, thủ ấn trong tay khẽ biến hóa, trong mi tâm tràn ngập thanh mang hỏa hồng, nếu như đấu linh hồn lực, Nhạc Thành không hề sợ, tu vi của hắn tuy thấp nhưng linh hồn lực vô cùng mạnh, nếu như không phải vậy thì cũng không luyện chế được đan dược tứ phẩm nồng đậm thanh mang ngưng tụ thành một thanh sắc trường kiếm, so với thanh kiếm mà Hoàng Khắc Lương ngưng tụ còn lớn hơn.

- Đây chính là lực công kích của Linh hồn lực.

Nhạc Thành lãnh đạm quát lên một tiếng, kiểm thể linh hồn nghênh hướng về phía Hoàng Khắc Lương.

- Tại sao lại như vậy, chết tiệt.

Hoàng Khắc Lương nhìn thấy kiểm thể cự đại linh hồn của Nhạc Thành thì sắc mặt liền biến đổi, tuy nhiên sau đó đã không còn kịp, hai kiểm thể linh hồn va chạm vào nhau, linh hồn kiểm thể của hắn không cách nào chống lại linh hồn kiểm thể của Nhạc Thành, bị tan thành từng khối nhỏ, cả người cũng tái nhợt, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, ngã xuống mặt đất, hỏa lang sau đó cũng biến mất trên không trung.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên tái nhợt, linh hồn lực của đối phương không kém mình bao nhiêu, nếu đối phương không sử dụng linh hồn công kích thì mình thắng cũng không dễ dàng, có trách thì trách Hoàng Khắc Lương quá tự tin về tam phẩm luyện dược sư, linh hồn của mình mạnh mẽ mà không ngờ linh hồn lực của Nhạc Thành còn mạnh hơn.

- Khắc Lương.

Nhìn thấy Hoàng Khắc Lương ngã xuống mặt đất, Hoàng Huy nhìn không được mà lao tới trong trường, Hoàng Khắc Lương chính là thiên tài của Hoàng gia, không biết có chuyện gì xảy ra không.

- Thành nhi con không sao chứ?

Nhìn thấy Hoàng Huy vọt tới, Nhạc Tử Sơn cũng nhanh chóng đi tới bên cạnh Nhạc Thành.

- Phụ thân, con không sao.

Nhạc Thành vẫn còn muốn nhân cơ hội cho Hoàng Khắc Lương một kích trí mạng lại không ngờ Hoàng Huy bất chấp quy tắc tì thí mà vọt lên trên đài.

- Nhạc gia khá lắm, các người nhớ kỹ ta.

Hoàng Huy vội vàng kiểm tra toàn thân của Hoàng Khắc Lương, sau khi xác định Hoàng Khắc Lương đã bị trọng thương, hơn nữa còn bị tổn thương linh hồn, nếu không phải một năm thì không cách nào khôi phục lại được thì tức giận nói.

- Hoàng gia các người tự gây nghiệt không thể sống.

Nhạc Tử Sơn lạnh lùng trả lời Hoàng Huy, Nhạc gia hiện tại tuy suy tàn nhưng cũng không khiếp sợ một Hoàng gia.

- Hoàng Huy, tí thì bị đình chỉ, các người Hoàng gia còn muốn tí thì nữa không?

Nhạc Tử Phong cười nói với Hoàng Huy, dựa theo quy tắc trận đấu tí thì chưa kết thúc, Nhạc Tử Phong dĩ nhiên không bỏ qua cơ hội này để đả kích Hoàng Huy.

- Hoàng gia ta nhận thua.

Hoàng Huy lạnh lùng nhìn Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong, lập tức ôm Hoàng Khắc Lương mà rời đi.

Trận đối chiến này khiến cho mọi người mở rộng tầm mắt, hơn nữa cuối cùng vẫn là tên phế vật của Nhạc gia chiến thắng, điều này khiến cho tất cả như nằm mơ, mà Yên gia, Tiền gia, La gia cũng một lần nữa lau mắt mà nhìn Nhạc gia.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Người Cút Ngay Cho Ta

Trong đại trạch của Nhạc gia, mọi người đều tụ tập ở trong đại sảnh, Nhạc gia đã lâu như vậy không cao hứng như thế, Nhạc Tử Sơn kích động đến mức chảy cả nước mắt, Nhạc Thành quả nhiên không khiến cho ông cảm thấy thất vọng.

Tộc nhân của Nhạc gia cũng cảm thấy cao hứng không thôi mà Nhạc Tử Phong chính là người cao hứng nhất bởi vì hắn đã thu hồi được 1500 khối kim tệ, ván bài đặt cược này chính là do hắn bỏ ra, tỉ lệ cược của Nhạc Thành chính là một được ba mươi, hắn đã lời một con số rất lớn.

- Thành Nhi, tốt chứ?

Nhạc Tử Sơn vỗ vỗ vai Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một vẻ ướn át.

- Phụ thân, con muốn bế quan vài ngày.

Nhạc Thành cất tiếng nói, tuy đánh bại được Hoàng Khắc Lương nhưng linh hồn của hắn cũng bị tổn thương rất lớn, cần phải nghỉ ngơi vài ngày.

- Được chờ đến khi con xuất quan thương thết tốt lên rồi ta sẽ chúc mừng con.

Nhạc Tử Sơn nói, xem sắc mặt tái nhợt của Nhạc Thành thì hắn biết đứa con của hắn đã bị thương.

Ở đằng sau Nhạc gia có một hậu sơn, Nhạc Thành tiến vào trong đó khoanh chân ngồi xuống uống một viên Phục Hồi Đan sau đó đứng dậy, trải qua tí thì lần này, Nhạc Thành đối với Đấu sư, ma pháp sư, Luyện Dược sư đều có một chút thực lực, lực công kích vô cùng lớn, ma pháp sư công kích vô cùng linh mãnh, linh hồn lực của Luyện Dược sư trong công kích với Đấu sư và ma pháp sư thì có thể nói là vô địch, mà Nhạc Thành hiện giờ nhờ có Hoàng Long thân thể nếu như luyện chế pháp khí công kích của mình thì thực lực sẽ tăng lên rất nhiều, không sợ công kích của Đấu sư.

Trong đại sảnh Hoàng gia, Hoàng Huy nổi giận ngồi ở trên ghế, phía xung quanh chính là mười người ở gia tộc họ Hoàng vây quanh, lần này Hoàng gia thua vô cùng lớn, mà ngay cả Hoàng Khắc Lương cũng bị trọng thương, Hoàng Huy làm sao có thể nhịn được cơn tức này.

- Hoàng Tam, người mau chóng đi Thất Tinh thành tới Nguyên Bảo tông lần này tuyệt đối không thể bỏ qua cho Nhạc gia.

Hoàng Huy nói với một hán tử mặc áo bào màu lam bên cạnh mà nói, đây chính là người trước kia đánh lén Nhạc Thành.

- Gia chủ yên tâm, con sẽ lập tức đi ngay.

Hoàng Tam trả lời mà thầm nghĩ trong lòng, xem ra gia chủ lần này thật sự muốn động vào Nhạc gia.

Bảy ngày sau, Nhạc Thành từ từ mở to hai mắt ra, trong cổ họng thở ra một hơi thật dài, hai mắt hiện ra tinh quang không hề tiêu tán, trải qua tin tức bảy ngày, Nhạc Thành đã có tiến bộ về tu vi.

- Nên đi Nguyên Bảo tông một chuyến.

Nhạc Thành lâm bầm nói, hiện tại tu vi của mình cũng đã đạt tới Khai Quang trung kỳ, cũng nên luyện chế một số pháp khí, không có pháp khí thực lực của mình trở nên yếu bớt đi rất nhiều, mà Khai Quang kỳ cũng cần có Định thần đan, như vậy từ nay về sau tu vi của mình sẽ tăng lên rất nhiều.

Sau khi rời khỏi sơn động, Nhạc Thành đi thẳng tới gian phòng của Nhạc Tử Phong, có một số chuyện hần cần phải nhờ Nhạc Tử Phong hỗ trợ, sau khi đi ra bên ngoài đó, hần mới phát hiện Nhạc Tử Phong không có nhà, hần là Nhạc Tử Phong vẫn còn đang ở Bình phố chưa về, bình thường Nhạc Tử Phong rất ít ở nhà, xem ra chỉ có thể đi bình phố để tìm hần.

Nhạc Thành đang định đi tới bình phố của Nhạc gia thì hần chạm phải hai thân ảnh mê người, chính là Tô Hân Nhi và Yến Hiểu Kỳ, hai người này hình như là đến tìm Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng không hiểu tại sao hai người bọn họ lại ở cùng một chỗ.

- Biểu ca, muội nghe nói huynh xuất quan, tại sao huynh không tới thăm ta.

Tô Hân Nhi hướng về phía Nhạc Thành mà lâm nũng nịu nói.

- Hiểu Kỳ, tại sao cô nương cũng tới.

Nhạc Thành đưa mắt nhìn Tô Hân Nhi, sau đó ánh mắt vẫn không rời khỏi bóng hình của hai người xinh đẹp.

Tô Hân Nhi mặc một bộ y phục màu lục, tiểu ny từ này không hiểu tại sao lại thích màu lục như vậy, mái tóc của nàng phất về phía sau, đôi mắt to xinh đẹp, làn da trắng như tuyết, phía trước là bộ ngực cao ngất, đầy hương vị nữ nhân.

Yến Hiểu Kỳ thì mặc một bộ đồ màu xanh, tóc dài màu vàng, phía trước cũng là một bộ ngực cao ngất, hình thành nên một khe mê người, hai mông thon dài rắn chắc, toàn thân là một đường cong mê người.

- Ta đến chơi với Hân Nhi.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói, trong lòng tìm ai chỉ sợ chỉ có cô ta mới biết được.

- Biểu ca, muội cùng với Hiểu Kỳ tỷ tỷ chuẩn bị đi mua vài thứ, huynh có đi với chúng ta không?

Tô Hân Nhi yêu kiều nói, nghe nói có một cửa hàng trang phục trong trấn mới mở, trong đó có rất nhiều quần áo đẹp, nàng cũng muốn đi mua.

- Được rồi, ta cũng muốn đi đến chỗ Phong thúc, vừa tiện đường.

Nhạc Thành mỉm cười, hần cũng muốn đi tới bình phố của Nhạc gia.

Sau khi Nhạc Thành đáp ứng, Tô Hân Nhi liền kéo cánh tay của hần ra bên ngoài, đã lâu rồi cả hai không đi dạo phố, nhìn thần sắc của Yến Hiểu Kỳ thì nàng không kìm được nở ra một nụ cười trộm, dựa vào trực giác của nữ nhân thì nàng biết hai người bọn họ không bình thường, có thể nàng cảm thấy vui vẻ thay cho biểu ca, nhưng trong lòng lại cảm thấy sự mất mát khó hiểu. Truyện được copy tại .com

Có Tô Hân Nhi ở bên cạnh, Yến Hiểu Kỳ nhất thời cũng không biết nên nói gì với Nhạc Thành, rõ ràng là ở bên cạnh hần không thể nói ra lời, trong lúc nhất thời nàng cũng trở nên trầm mặc.

Trên đường đi, ba người không nói gì với nhau, xung quanh bắt đầu có những người trẻ tuổi ghen tị và hâm mộ, nhìn thấy Nhạc Thành đi cùng với hai tuyệt sắc mỹ nữ, thật là một điều tức chết.

- Biểu ca, huynh thấy bộ y phục này thế nào.

Dưới sự dẫn dắt của Tô Hân Nhi, ba người đi tới một cửa hàng trang phục diện tích không nhỏ, Yến Hiểu Kỳ cũng nhanh chóng xem quần áo.

- Được đó.

Nhạc Thành cũng không thích những nơi này, chỉ là có hai nữ nhân bên cạnh thì hần cũng không có cách nào, trong này quần áo rất nhiều, các loại cảm phục của nữ nhân đều có.

- Hiểu Kỳ, tỷ xem cái này thế nào.

Tô Hân Nhi cầm lấy một cái quần dài hỏi Yến Hiểu Kỳ.

- Hân Nhi, muội xem cái này thế nào.

Yến Hiểu Kỳ cầm lấy một y phục màu hồng nhạt nói với Tô Hân Nhi, trước mớ quần áo trước mặt, nàng đã quên Nhạc Thành, nữ nhân chính là như vậy, thích đẹp đã trở thành thiên tính.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Gia Canh Đáo Của Lập Anh Trấn

- Chúng ta đi thử đi.

Tô Hân Nhi kéo Yến Hiểu Kỳ tiến vào trong phòng thử quần áo, để lại một mình Nhạc Thành ở bên ngoài.

Lúc hai người đi ra đã là nửa canh giờ, Nhạc Thành trong lòng không kìm được thề rằng từ nay về sau không được đi cùng với nữ nhân. Hai người lựa chọn quần áo tựa hồ rất hài lòng, Nhạc Thành cũng chủ động trả tiền.

Dưới sự lôi kéo của hai nàng, Nhạc Thành không thể không đưa họ lên trên phía trước, không biết phải đi tới khi nào, mà đúng lúc này đã có người nhìn thấy hai nàng nước miếng như muốn chảy ra, nhanh chóng tìm tới Nhạc Thành gây phiền toái.

- Tiểu tử, ngươi rút ngay cho ta.

Ba nam tử mặc hoa phục ngăn cản trước mặt Nhạc Thành, xem ăn mặc thì cho thấy bọn họ chính là thiếu gia của gia tộc.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi đánh giá ba người bọn họ, hai người có tu vi nhị tinh đại đấu sư, một người có tu vi tứ tinh đại đấu sư, cũng không biết là thiếu gia nhà ai mà mở miệng đã như vậy. Thanh niên hoa phục có tu vi Tứ Tinh Đại đấu sư một lần nữa quát Nhạc Thành:

- Ngươi còn không mau rút đi, hai vị tiểu thư này là của chúng ta.

- Đây không phải là Lập anh trấn tam phách hay sao? Bên kia hình như là tiểu thiếu gia của Nhạc gia.

Mấy người xung quanh xem náo nhiệt bắt đầu nghị luận.

Nói đến Lập Anh Trấn tam phách, không có mấy người không biết, ba người này đại danh鼎鼎, ý vào gia thế mà tác oai tác phúc, không mấy ai dám đắc tội với bọn họ, tu vi của ba người cũng thuộc vào hàng khá cho nên hoành hành không sợ ai.

Ba người này chính là Trương Long, Triệu Hồ, Lưu Bảo, ba người ở trong Lập Anh trấn không hề tệ, so với ngũ đại gia tộc cũng không thua kém bao nhiêu, bình thường bọn họ nhìn thấy các nữ tử mỹ mạo thì đều tiến tới chiếm tiện nghi, hôm nay nhìn thấy Tô Hân Nhi và Yến Hiểu Kỳ dung nhan họa thủy vì vậy không kìm chế được. Chỉ tiếc ba người này quen tính kêu ngoạc, nếu như bọn họ biết Nhạc Thành với Yến Hiểu Kỳ và Tô Hân Nhi thì chỉ sợ đã không dám làm như vậy.

- Lập Anh trấn Tam phách hôm nay xem ra đã xui xẻo.

Một số người nhận ra thân phận của Nhạc Thành thì cười chế giễu, trong kỳ ngũ đại gia tộc tỉ thí, Nhạc Thành đã khắc sâu vào nội tâm của mọi người.

- Ba người các ngươi tốt nhất là lui ra đi.

Nhạc Thành trầm mặt xuống, không ngờ nhị tinh đại đấu sư mà cũng dám kêu gào trước mặt mình.

- Tiểu tử ngươi biết chúng ta là ai không, chúng ta chính là ba người Trương Long, Triệu Hồ, Lưu Bảo.

Trong ba người người tu vi cao nhất chính là Trương Long, hắn nhìn chằm chằm về phía Nhạc Thành, không ngờ còn có người không sợ mình.

- Muốn chết.

Nhạc Thành còn chưa nói thì Tô Hân Nhi đã nổi giận phát điên nàng cầm lấy trường kiếm thanh sắc, trên người đầu khí cuộn cuộn một kiếm không hề khách khí bổ xuống trường.

- Ngũ Tinh đại đấu sư.

Trương Long biến sắc, thân ảnh nhanh chóng lui về phía sau, đồng thời trên tay cũng cầm một trường đao màu đen, trên người là đầu khí cuộn cuộn nghênh hướng Tô Hân Nhi, không ngờ cô gái xinh đẹp như hoa này lại là hoa hồng có gai.

- Đại ca.

Nhìn thấy Trương Long bị Tô Hân Nhi nhìn, Triệu Hồ và Lưu Báo hai người nhanh chóng nắm lấy hai thanh trường kiếm cũng muốn vây công Tô Hân Nhi.

- Hừ, Hân Nhi.

Yến Hiểu Kỳ hừ lạnh một tiếng sau đó cũng phát động nguyên tố ma pháp hòa hệ trên người, một ngọn lửa nóng bỏng đánh về phía Lưu Báo bên cạnh.

Nhạc Thành sợ Tô Hân Nhi bị sao nên ngưng kết một thủ ấn quen thuộc, bàn tay mang theo một đám thanh mang nhanh chóng bắn về phía Triệu Hồ.

Không có bất kỳ lo lắng nào, Lập Anh Trần Tam phách nhanh chóng bắn thân hình về phía au, Triệu Hồ cùng với Lưu Báo phun ra một ngụm máu tươi, bọn họ thực lực thấp nhất, chống lại Nhạc Thành và Yến Hiểu Kỳ không bị trọng thương mới là lạ.

Trương Long cũng bị Tô Hân Nhi đánh ngã xuống mặt đất, gãy dựa mới bò lên được, trường đao trong tay của hắn bị Tô Hân Nhi đánh rớt xuống mặt đất, về mặt kinh ngạc nhìn ba người kia, không ngờ ba người lại có tu vi cao như thế, một chiêu đánh bại.

- A.

Lập Anh Trần tam phách đúng là muốn chết, ngay cả ngũ đại gia tộc mà cũng dám chạm vào. nguồn

Nhìn thấy ba người những người vây quanh đã sớm nghĩ đến.

- Biểu ca, Hiểu Kỳ ti ti chúng ta đi thôi.

Tô Hân Nhi chẳng thèm liếc nhìn ba người mà kéo Nhạc Thành cùng với Yến Hiểu Kỳ đi khỏi, từ sau khi ăn hai viên đan dược mà Nhạc Thành đưa cho, tu vi của Tô Hân Nhi liền tăng vọt, một tứ tinh đại đấu sư không đáng để nàng để vào mắt.

- Nhớ kỹ cho ta, lần sau nếu lại đến, ta không khách khí với các ngươi.

Nhạc Thành nói với ba người, hắn cũng lười ra tay với bọn họ.

Ba người trở mắt nhìn Nhạc Thành, Trương Long, Triệu Hồ, Lưu Báo ngay cả rầm cũng không dám phóng, đặc biệt là Triệu Hồ và Lưu Báo hai người này ngay cả đứng cũng không nổi, trên người bị thương, nếu như không tinh dưỡng nửa năm thì không khôi phục được.

Trải qua chuyện này tâm tình của hai nàng cũng không tốt nữa, không muốn đi dạo, bọn họ cùng với Nhạc Thành đi tới bình phong của Nhạc gia không xa. Nhạc Tử Phong quả nhiên không có ở đây, Nhạc Thành bảo hai nàng ở bên ngoài chờ, tiến vào trong mật thất.

- Phong thúc, thúc có biết Vạn Niên huyền cương không?

Nhạc Thành hướng về phía Nhạc Tử Phong mà hỏi, Nhạc Thành tính luyện chế mấy tài liệu phụ trợ, chỉ còn thiếu Vạn Niên Huyền cương.

- Vạn Niên Huyền cương cái này thật không dễ tìm chỉ có điều ta sẽ lưu ý giúp con một chút.

Nhạc Tử Phong nói, Vạn Niên Huyền cương chính là thiên tài địa bảo, so với huyền thiết nghìn năm thì còn cứng hơn gấp mấy lần, ngay cả cao thủ Đấu Linh cũng khó có nó.

- Được rồi, những dược liệu này thúc giúp con thu thập, con đang cần gấp.

Nhạc Thành đưa cho Nhạc Tử Phong một danh sách dược liệu, trên đó là những dược liệu luyện chế Định Thần Đan, trong đó tài liệu chủ yếu là Huyết Linh Chi đã được Nhạc Thành lần trước mua ở Nguyên Bảo tông.

- Không có gì, ta giúp con thu thập một chút rồi đưa cho con.

Nhạc Tử Phong nhìn danh sách mà nói, tài liệu ở trên đó cũng không phải là thứ tìm khó khăn.

- Cảm ơn Phong thúc.

Nhạc Thành nói, nếu như dựa vào chính mình thì phải tốn không ít thời gian.

- Thành Nhi, tại sao con lại cùng với tiểu nha đầu của Yến gia đi cùng một chỗ? Có phải con có ý với nàng ta không? Ta thấy nàng ta cũng có ý với con đó, không bằng ta giúp con đi tới Yến gia nói vài câu.

Nhạc Tử Phong trêu ghẹo Nhạc Thành.

- Phong thúc, chuyện này hãy để sau đi.

Nhạc Thành cũng không phản đối, đúng là hắn với Yến Hiểu Kỳ có chút hảo cảm nhưng hắn cũng không vội, việc cần làm chính là đề cao tu vi của mình.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Định Thần đan

Sau khi rời khỏi Nhạc gia, Nhạc Thành liền cùng với Tô Hân Nhi và Yến Hiểu Kỳ đi về, đưa Yến Hiểu Kỳ và Yến gia, Yến Hiểu Kỳ mời Nhạc Thành và Tô Hân Nhi ở lại nhà một chút nhưng Nhạc Thành liền từ chối. Trên đường trở lại Nhạc gia, Tô Hân Nhi một mực ôm lấy cánh tay Nhạc Thành không nói một lời nào.

- Hân Nhi, muội làm sao vậy?

Nhạc Thành nhìn Tô Hân Nhi, tiểu ny tử này xem ra có chuyện gì đó.

- Biểu ca, Hiểu Kỳ tỷ tỷ nói biểu ca đã từng cống tỷ ấy, tại sao huynh cống tỷ ấy mà không cống muội?

Tô Hân Nhi chu miệng, nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Nàng ta lần trước bị thương, đi không được cho nên ta mới cống.

Nhạc Thành nói, hẳn không biết tiểu ny tử này muốn gì.

- Muội mặc kệ, bây giờ huynh phải cống muội nếu không muội cũng không đi.

Tô Hân Nhi đứng ngay tại chỗ mà không đi, ánh mắt đáng thương nhìn Nhạc Thành.

- Được rồi, lên lưng của ta.

Nhạc Thành nhìn thấy xung quanh cũng không có ai liền đáp ứng. Dù sao Nhạc Thành hiện tại cũng không phải là Nhạc Thành trước kia, chuyện này dĩ nhiên cũng là vì vui mà thôi. Đối với tiểu ny tử này, Nhạc Thành đã sớm cảm giác, chỉ là chuyện này hẳn áp chế tại đáy lòng.

- Vậy thì hay lắm

Tô Hân Nhi liền cao hứng, thân thể của mình nhảy lên trên lưng của Nhạc Thành, nàng nhớ từ khi mình còn bé, biểu ca cũng thường xuyên cống nàng như vậy, lúc đó trong lòng nàng vui không nói nên lời.

Tô Hân Nhi dựa vào bờ vai rộng lớn của Nhạc Thành, khẽ ôm lấy cổ của hắn, tựa như là khi còn bé.

Cảm giác của Nhạc Thành lúc này không giống như lúc trước, cơ thể của Tô Hân Nhi thành thực đầy đặn đặt ở trên lưng của mình, một mùi hương nhàn nhạt từ người của nàng truyền tới vào mũi, trong lòng không tự chủ được mà bắt đầu chuyển động.

Nhạc Thành khẽ vuốt ở trên đùi Tô Hân Nhi, năm đầu ngón tay khẽ chạm vào chỗ đó, hai tay nhịn không được mà di động lên vài phần.

- Biểu ca, huynh yêu thích Hiểu Kỳ tỷ tỷ một chút, yêu thích Hân Nhi một chút.

Tô Hân Nhi khẽ nói bên tai của Nhạc Thành.

- Chuyện này hai người yên tâm, ta đều yêu thích cả hai.

Nhạc Thành đối với chuyện này của Tô Hân Nhi thì liền cười khỏ, xem ra tiểu ny tử này đã phát dục khá tốt nhưng tâm lý vẫn là một tiểu cô nương.

- Biểu ca, huynh sau này muốn lấy ta và Hiểu Kỳ tỷ tỷ đồng thời phải không?

Tô Hân Nhi tiếp tục nói bên tai của Nhạc Thành, Huyền Thiên Đại lục, nam nhân lấy nhiều hôn thê là chuyện bình thường, mà nàng với Nhạc Thành cũng chỉ là biểu huynh biểu muội, chuyện này cũng rất bình thường.

- Không có vấn đề gì.

Nhạc Thành nghe thấy lời nói của Tô Hân Nhi thì nở ra một nụ cười khỏ, tiểu ny tử này đúng là vẫn chưa thành thực.

Sau khi trở lại Nhạc gia, vài ngày tiếp theo cũng không có chuyện gì xảy ra, Nhạc Thành ngoại trừ những ngày bị Tô Hân Nhi quán quýt, thời gian còn lại thì hần dùng toàn bộ để tu luyện, tu vi cũng từ từ đột phá.

- Thành Nhi, được liệu con nhờ ta tìm đều ở đây.

Bốn ngày sau Nhạc Tử Phong tìm Nhạc Thành, mấy ngày nay vì danh sách thuốc này mà hần tốn không ít kim tệ, cuối cùng cũng tìm được.

- Đa Tạ Phong Thúc.

Nhạc Thành tiếp nhận đồng dược liệu trong tay Nhạc Tử Phong, có những dược liệu này hần có thể luyện chế Định Thần Đan.

- Vạn Niên Huyền cương đúng là khó tìm, ta hỏi nhiều người mà đều không có, chỉ là những hôm nay ta nghe được một tin tức nói là ở vùng biển phụ cận đã có người tìm được tung tích Vạn Niên Huyền cương.

Nhạc Tử Phong nói.

- Song Tử Hải.

Nhạc Thành nghe thấy Song Tử Hải thì ngẫm lại, đây chính là một hải vực vô cùng lớn, bởi vì trong hải vực có hai tòa đại đảo cách nhau không xa cho nên gọi là Song Tử Hải, trên biển thường xuyên xuất hiện rất nhiều thủy ma thú, đó chính là chỗ mà các Luyện Dược sư rất thích, bởi vì nội đan của ma thú có thể luyện chế những đan dược không tệ. Tuy nhiên ở đó cũng vô cùng nguy hiểm, có khi ở đó mãnh thú tứ giai ngũ giai cũng có thể xuất hiện.

Sau khi Nhạc Tử Phong rời đi, Nhạc Thành liền tiến tới sơn động phía sau núi, tiện tay bố trí một cấm chế rồi ngồi ở trên một chiếc giường đá. Hiện tại tu vi của hần đã là Khai Quang trung kỳ, cho nên hần cũng muốn phục Định Thần Đan.

Tu sĩ quan trọng nhất chính là linh hồn và thần thức, tiến vào Khai Quang trung kỳ xong, Tu chân giả sẽ có thần thức tồn tại, Định Thần Đan chính là dùng để ổn định thần thức, sau khi tu vi đạt tới thai tức kỳ sẽ có điểm rất tốt.

Nhạc Thành đem Vạn Thú Lô ở trước người rồi lập tức luyện chế Định Thần Đan., đan dược trọng yếu nhất chính là Yển Huyết Linh Chi cũng bày ở bên cạnh Vạn Thú Lô. Luyện chế Định Thần đan cần bảy ngày, nếu như luận về phẩm giai mà nói, Nhạc Thành cảm thấy Định Thần Đan này hần là ở trong dược phẩm đan dược tứ giai.

Sau khi lấy lại bình tĩnh, Nhạc Thành ngưng kết thành một cái thủ ấn, chân khí trong cơ thể vận chuyển, nhanh chóng ngưng tụ thành hai ngọn lửa rót vào trong Vạn Thú lô, một lát sau, Vạn Thú Lô phát ra những tiếng kêu ong ong, trong lò đã đỏ bừng một mảng.

Nhạc Thành đối với Vạn Thú Lô tương đối thỏa mãn, tuy trong lò Vô Thượng Chân Hỏa đã được nung trở thành một mảnh đỏ bừng, tuy nhiên bên ngoài vẫn ôn mát như bình thường.

Cầm lấy một đồng dược liệu ở trong tay, Nhạc Thành thay đổi thủ ấn, đem Vô Thượng Chân Hỏa bao trùm cả dược liệu, luyện đan cần phải khảo nghiệm linh hồn lực, ví dụ như luyện hóa dược liệu, lửa mà mạnh quá thì sẽ phá hủy, lửa mà nhỏ quá thì không cách nào luyện chế được, toàn bộ phải dùng linh hồn lực để khống chế. Tuy luyện đan khảo nghiệm linh hồn lực nhưng cũng là rèn luyện linh hồn lực.

Nửa ngày sau, dược liệu thứ nhất đã được Nhạc Thành luyện hóa xong, một hai chất lỏng màu vàng nhỏ lớn hiện ra ở trong Vạn Thú Lô, một linh khí nồng đậm cũng theo chất lỏng mà tràn ngập ra, tu vi từ từ nâng cao. Nhạc Thành đối với việc luyện chế đan dược tứ phẩm thì càng ngày càng nói lòng.

Dược liệu thứ hai đã được Nhạc Thành nhập vào bên trong lò, hai tay của hần một lần nữa bao trùm lấy hỏa diễm, một lần nữa tiến hành luyện hóa, cứ như vậy nhiều lần cho đến khi dược liệu được luyện hóa xong. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: t.r.u.y.e.n.y.y.cham.c.o.m

Đến khi Nhạc Thành bế quan tới ngày thứ bảy, thì mới trở lại Nhạc gia. Nhạc Tử Phong vô cùng cao hứng, lúc này y cả ngày nhắc tới Nhạc Kiều. Nhạc Kiều năm năm trước tiến vào trong đại thành, vào học viện học đấu khí, nghe Nhạc Kiều nói lần này mình về Lập Anh Trấn để chiêu sinh giúp sư phụ, sau đó mấy ngày tiếp theo sư phụ cùng đồng học sẽ tới.

Nửa tháng sau, Nhạc Thành đình chỉ việc luyện đan, vốn hần định luyện một viên Định Thần Đan cho rằng bảy ngày đã đủ rồi, lần này hần đã luyện được một bình mười viên, có thể nói những đan dược này đối với tu vi hiện tại của Nhạc Thành vô cùng tốt.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Ta Là Kiều Tỷ

Trải qua nửa tháng bế quan luyện đan, Nhạc Thành cảm thấy tu vi của mình tiến bộ một lần nữa, còn cách cảnh giới Khai Quang hậu kỳ không còn xa. Theo tu vi ngày càng cao, dĩ nhiên là đột phá ngày càng khó, tuy nhiên Nhạc Thành đã rất hài lòng, so với người khác tốc độ của mình đã là rất nhanh.

Thu thập một phen, Nhạc Thành một lần nữa rời khỏi động khẩu đi tới một sơn động. Nhạc Thành mấy ngày nay đã muốn đi tới Song Từ Hải, Vạn Niên Huyền cương đối với việc luyện chế của hắn vô cùng quan trọng, thiếu nó thực lực của Khôi Lỗi sẽ bớt đi rất nhiều.

- Là ai, ra đi.

Nhạc Thành vừa xuất sơn đã cảm nhận được gần đó có một cỗ khí tức rất lạ lẫm, trải qua cuộc đánh lén của Hoàng gia mấy bữa trước, gần đây Nhạc Thành rất cảnh giác.

- Không tệ, có thể biết được ta trốn ở đây.

Một thân ảnh màu đỏ từ cây đại thụ bên trái hiện ra.

- Đáng người thật là mê hoặc.

Nhạc Thành đánh giá nữ tử trước mắt, chỉ thấy nàng che bởi một tấm sa màu trắng, tuy nhiên vẫn cảm nhận được nét xinh đẹp không gì sánh nổi. Người nàng mặc một bộ trang phục màu đỏ, trước ngực là một cặp ngực cao ngất, cảm nhận được khe ngực thật sâu trước mắt.

- Ngươi là ai?

Nhạc Thành cảm nhận được khí tức nóng bỏng của nữ tử trước mắt thì lập tức nhắc chân khí lên, khả năng người này là người của Hoàng gia phải tới, hắn cảm thấy đối phương dường như có tu vi bát tinh Đại đấu sư.

- Đừng chạm vào ta, trước hết cho ta biết một chút về thực lực của ngươi rồi nói sao.

Nữ tử kia yêu kiều nói, đột nhiên nàng xuất ra một thanh kiếm màu đỏ, quanh thân là đấu khí cuộn cuộn, trường kiếm ngưng tụ đấu khí đâm về phía Nhạc Thành.

- Ta không cần biết ngươi là ai, dám đến Nhạc gia dương oai, hừ...

Nhạc Thành lạnh lùng quát một tiếng, sau khi biết rõ thân thể Hoàng Long của mình hữu dụng, Nhạc Thành đối với đại Đấu sư không sợ cận chiến.

- Xích.

Trong tay Nhạc Thành ngưng kết một cái thủ ấn, sau đó một thanh mạng nhanh chóng bắn về nữ tử nóng bỏng, nữ tử kia liền nhanh chóng lùi người lại, thủ ấn trong tay hơi biến đổi, một thanh mạng ngưng tụ một lần nữa bắn về phía sau lưng nữ tử.

Nhìn thấy đòn công kích của Nhạc Thành, nữ tử nóng bỏng kia khẽ cau mày, trường kiếm màu đỏ trên tay khẽ nhếch lên, toát ra một Đoạt Hồn Chỉ. Trường Kiếm màu đỏ đột ngột đại thịnh kiếm quang, nghiêng hướng về phía Nhạc Thành mà công kích.

Hai luồng lực lượng chạm vào nhau, một dòng nước lớn lập tức xoáy tán, Nhạc Thành mỉm cười rồi lui về phía sau mấy bước, trong thân thể không bị bất kỳ thương thế nào. Thực lực phòng ngự của Hoàng Long thân thể thật là lớn, có thể chính diện đối đầu với một bát tinh Đại Đấu sư.

Nữ tử nóng bỏng mỉm cười toàn thân, trong cơ thể đấu khí cuộn cuộn, thần sắc nhìn Nhạc Thành, tựa hồ như không thể tin nổi. Thân hình nàng đột nhiên đứng dậy, trong tay cầm kiếm, hồng sắc trường kiếm mang theo một uy lực lớn tấn công về phía Nhạc Thành.

Cảm thấy lực công kích mạnh mẽ của đối phương, Nhạc Thành cũng không thể thoải mái như trước, thủ ấn trong tay của hắn lại biến đổi, hai luồng chân hỏa đột ngột bắn ra, một khí tức nóng bỏng tràn ngập. Hai luồng vô thượng chân hỏa liền tụ tập thành một biển lửa, hướng về phía kiếm của đối phương mà cắn nuốt.

Dùng Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ lực công kích, Nhạc Thành lần trước trong kỳ thí ngũ đại gia tộc đã được Hoàng Khắc Lương dẫn dắt mà biết được Vô thượng chân hỏa ngưng tụ so với Sát ma chú còn mạnh hơn vài phần, so với Tiên Liệt Diễm cầu cũng không yếu hơn bao nhiêu.

Nữ tử nóng bỏng kia còn không ngờ Nhạc Thành lại có công kích quý dị như vậy, kiếm của mình trước hỏa diễm của đối phương mà cắn nuốt, sắc mặt của nàng không kim được mà địa biến.

- Nhạc Thành, ngươi mau dừng tay cho tỷ tỷ

Nữ tử nóng bỏng một mặt chống lại Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành, một bên yêu kiều nói.

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Nhạc Thành nghe thấy nữ tử kia cất tiếng nói thì nghi ngờ, nàng nói nàng là tỷ tỷ của mình, nhưng mình hình như không có tỷ tỷ như vậy.

- Ta là Kiều Tỷ, tên tiểu tử hỗn đản này muốn ăn đòn, ngay cả ta mà cũng không nhớ.

Nữ tử nóng bỏng này khẽ cất tiếng, nàng đúng là Nhạc Kiều, nữ nhi bảo bối của Nhạc Tử Phong, bởi vì thiên phú tu luyện đấu khí không tệ cho nên đã tiến vào trong học viện đấu khí.

Nhạc Kiều sau khi trở lại Nhạc gia nghe người ta nói đến chuyện của Nhạc Thành thì nàng thế nào cũng không tin. Nhớ rõ năm năm trước khi mình tiến tới học viện, mình còn thấy tên đệ đệ này trời gà không chặt, làm sao có thể trong thời gian ngắn ngủi đó mà có thể đạt được chức quán quân trong tỷ thí của ngũ đại gia tộc. Theo nàng biết, Yên Hiểu Kỳ của Yên gia cũng là tam cấp hỏa hệ ma pháp sư, mình cũng không nhất định thắng được nàng vậy tại sao Nhạc Thành lại lợi hại như vậy được?

Vì vậy Nhạc Kiều muốn thử xem thực lực của Nhạc Thành có như mọi người nói hay không. Tên tiểu thiếu gia phế vật này không ngờ thực lực so với nàng tưởng tượng còn mạnh hơn, tiếp tục đánh thì mình không thể không bị thương.

- Thành Nhi, con thu tay lại, ngàn vạn lần đừng làm bị thương Kiều Tỷ.

Nghe thấy Nhạc Thành nghi hoặc, ở bên trái đi ra ba người, chính là Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong và Tô Hân Nhi. Ba người đứng ở phía sau nhìn Nhạc Kiều một chút mà ghen lò.

- Kiều tỷ, Nhạc Kiều.

Nhạc Thành nhìn thấy ba người Nhạc Tử Sơn cũng nhớ tới Nhạc Tử Phong có một đứa con gái tên là Nhạc Kiều, không ngờ nàng đúng là tỷ tỷ của mình, hần vội vàng thu hồi Vô Thượng Chân Hóa.

- Đây là tuyệt học gì đó của ngươi?

Nhạc Thành cũng thu hồi đấu khí ở trên người, nàng chưa từng thấy lực công kích kỳ quái như vậy, đấu khí mà không giống như là đấu khí, ma pháp mà không giống như là ma pháp, quý dị vô cùng, đánh tiếp chỉ sợ mình sẽ bị thương. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: t.r.u.y.e.n.y.y.chấm.c.o.m

- Thật xin lỗi Kiều Tỷ, ta không biết là tỷ.

Nhạc Thành biết rằng mình không có ý tứ cho nên liền nói, may mà mình chưa sử dụng Tiên Liệt Diễm Cầu, nếu không cho dù Nhạc Kiều có tu vi bát tinh Đại Đấu sư cũng không thể chống lại. Hần mơ hồ nhớ lại hồi nhỏ Nhạc Kiều đối với Nhạc Thành rất yêu thương, nếu có người khi dễ hần nàng tuyệt đối không bỏ qua.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Tuyệt Đới Yêu Nghiệt

- Khó trách ngươi, là ta tự tìm đến, tiểu tử ngươi cũng thật yêu nghiệt.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức gỡ mảnh vải xuống, nàng sợ Nhạc Thành nhận ra mình không chịu ra tay cho nên mới nghĩ tới biện pháp này.

- Đẹp quá.

Nhạc Kiều bỏ tấm sa che mặt xuống, hiện ra trước mặt Nhạc Thành. Trước mắt hần chính là một nữ tử làn da trắng như tuyết, lông mày cao vút, cái miệng nhỏ nhắn, ngũ quan vô cùng xinh xắn như là điêu khắc từ ngọc vậy.

- Kiều Nhi, hiện tại con đã tin vào thực lực của Nhạc Thành chưa?

Nhạc Tử Phong đi đến bên cạnh Nhạc Kiều rồi nói.

- Tin, tiểu tử này từ khi nào đã trở nên lợi hại như vậy?

Nhạc Kiều mỉm cười, nhìn thấy thực lực trước mắt của Nhạc Thành, nàng cũng thật cao hứng.

- Kiều tỷ tỷ, biểu ca là luyện được sư Tứ phẩm đó.

Tô Hân Nhi ở bên cạnh cất tiếng nói.

- Cái gì, Tứ phẩm luyện được sư, yêu nghiệt, yêu nghiệt.

Nhạc Kiều nhìn Nhạc Thành, khuôn mặt vô cùng kinh ngạc, tuổi của Nhạc Thành nàng biết rất rõ, hắn vẫn chưa tới mười chín mà đã trở thành luyện được sư tứ phẩm, ở Đấu Khí học viện, thiên tài như vậy cũng khó có thể tưởng tượng.

- Được rồi, trước hết trở về rồi hãy nói.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói với mọi người, đối với thành tích hiện giờ của Nhạc Thành, hắn cao hứng biết bao nhiêu, lần đầu tiên Nhạc Tử Phong nghe nói Nhạc Thành trở thành luyện được sư Tứ phẩm, hắn cũng giống như Nhạc Kiều.

Trong đại sảnh Nhạc gia, Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong Nhạc Thành, Tô Hân Nhi và đám người của Nhạc gia phân chỗ mà ngồi, lần này Đấu khí học viện tới Lập Anh trấn chiêu sinh sẽ dẫn tới một hồi oanh động, phải biết rằng Đấu Khí học viện mọi người đều là thiên tài, sau khi tốt nghiệp tiền đồ sẽ rất đẹp.

- Kiều Nhi, sư phụ của con sẽ tới Lập Anh Trấn sao?

Nhạc Tử Sơn hỏi Nhạc Kiều, lần này người của Đấu Khí học viện đặt chân tới Nhạc gia, cũng là bởi vì danh tự của Nhạc kiều, người khác cầu còn chưa được. Bạn đang xem tại -

Đấu khí học viện cùng với ma pháp học viện đều lập tại Cực Thành, nhắc tới hai học viện này, không ai không biết, hai học viện này chính là ước mơ của những người trẻ tuổi. Hai đại học viện này cũng vô cùng khủng bố, mấy nghìn năm nay không có môn phái nào dám trở mặt với bọn họ.

- Bà phụ, bọn họ hẳn là mấy ngày nay đã đến, có lẽ trên đường có việc nên trì hoãn.

Nhạc Kiều nói, tính thời gian thì bây giờ sư phụ của nàng đã đến.

- Kiều Nhi, sư phụ của con sẽ không gặp chuyện gì chứ.

Nhạc Tử Phong hơi bận tâm, đường từ Cực Thành tới Lập Anh trấn hơi xa, nhất là trên đường phải xuyên qua Quỷ Uyên thâm lâm.

- Phụ thân yên tâm đi, sư phụ của con chính là cao thủ thất tinh đấu linh, trong học viện đấu khí không ai dám chọc vào.

Nhạc Kiều nói, sư phụ của nàng cũng chỉ lớn hơn nàng vài tuổi mà thôi mà đã đạt tới tu vi thất tinh đấu linh, đây chính là sự cường hãn của đấu khí học viện.

- Hân Nhi, lần này ta với sư phụ đề cập qua, lần này cũng đưa muội tới đấu khí học viện, lúc đó tu vi của muội sẽ nhanh chóng tăng lên.

Nhạc Kiều chứng kiến Tô Hân Nhi có thực lực ngũ tinh đại đấu sư, thực lực không nhỏ, nếu như Hân Nhi học tại Đấu khí học viện thì có thể nói, không chừng trong vòng hai năm sẽ đạt tới tam cấp đấu linh.

- Kiều tỷ, muội có thể không?

Tô Hân Nhi không dám tin, nghe nói Đấu Khí học viện chiêu sinh rất nghiêm khắc.

Nhạc Kiều khẽ cười nói:

- Muội yên tâm đi, thiên phú của muội tuyệt đối không có vấn đề gì, hơn nữa ta cũng đã nói qua với sư phụ.

- Biểu ca, huynh có tới đấu khí học viện không?

Tô Hân Nhi nói với Nhạc Thành, nàng rất hi vọng đi tới đấu khí học viện học, nếu như biểu ca nàng cùng đi thì tốt, nếu biểu ca không đi, nàng cũng không muốn đi.

- Thành nhi, không bằng lần này con cũng đi đi, với thiên phú của con tiến vào đấu khí học viện thì chắc không có vấn đề gì.

Nhạc Tử Sơn nói, đấu khí học viện nghìn năm bồi dưỡng kinh nghiệm thanh niên, nếu như Nhạc Thành tiến vào đấu khí học viện, tu vi thực lực sẽ tiến bộ nhanh hơn.

- Con...

Thứ Nhạc Thành tu luyện không phải là đấu phệ, chỉ là người của nhạc gia không biết mà thôi, Nhạc Thành có đi vào đấu khí học viện cũng không có tác dụng gì.

- Nhạc Thành, hiện tại ngươi đã có thể tu luyện đấu khí vậy thì cũng báo danh đi, đấu khí học viện có vô số thiên tài trẻ tuổi, tỷ tin rằng sẽ có trợ giúp với thực lực của đệ, hơn nữa đệ còn là luyện được sư, trong học viện Đấu Khí cũng có khoa chế thuốc, rất thích hợp cho đệ.

Nhạc Kiều nói.

- Để ta suy nghĩ đã.

Nhạc Thành nói, Nhạc Thành muốn đi đấu khí học viện, nơi đó thật sự có chỗ tốt với mình nhưng hiện tại hắn có nhiều chuyện cần làm, không thể phân thân, hiện tại ước hẹn với Thanh Dương môn ba năm đã hơn một năm trôi qua, hơn nữa hắn còn có Song Tử Hải cần phải đi tới.

- Dù sao thời gian vẫn còn sớm, đệ cứ nghĩ thoáng cái đi. Nghe nói lần này Ma pháp học viện cũng tới Lập Anh Trấn để chiêu sinh.

Nhạc Kiều nói, mỗi lần ma pháp học viện và Đấu khí học viện chiêu sinh đều phân cao thấp, ma pháp học viện cùng với đấu khí học viện là đối thủ cạnh tranh với nhau, ba năm đấu khí học viện cùng ma pháp học viện sẽ đánh giá với nhau, chỉ là thắng bại cũng không sai biệt lắm.

Đối với việc ma pháp học viện và đấu khí học viện chiêu sinh, Lập Anh trấn thực sự oanh động, người của hai đại học viện còn chưa tới, một số người ở các trấn nhỏ bên cạnh đã có người tới đây, một số khách điểm nhân cơ hội này mà nâng cao giá phòng, loại cơ hội này ở Lập Anh Trấn rất không thông thường.

Ba ngày sau, sư phụ của Đấu Khí học viện và hai đệ tử cuối cùng cũng đã tới Nhạc gia, Nhạc Tử Sơn cùng với Nhạc Tử Phong đã phái người từ xa tới để đón tiếp, có thể khiến cho người của Đấu Khí học viện ở chỗ của mình, Nhạc gia cảm thấy mình cũng thật vinh quang.

Vượt qua ngoài dự liệu của Nhạc Thành, sư phụ trong lời nói của Nhạc Kiều là một mỹ nữ tuyệt sắc, tuổi tác so với Nhạc Kiều cũng không lớn hơn bao nhiêu, sau lưng là hai đệ tử tuổi tác cũng không khác biệt với Nhạc Kiều bao nhiêu, đều có tu vi bát tinh đại đấu sư.

- Nhạc Thành, để ta giới thiệu cho ngươi, đây là sư phụ Hàn Nguyệt của ta.

Nhạc Kiều kéo Nhạc Thành tới trước mặt Hàn Nguyệt mà nói.

- Xin chào, hoan nghênh tới Lập Anh Trấn.

Nhạc Thành hướng về phía Hàn Nguyệt mà mỉm cười, ánh mắt không tự chủ được mà quét ngang người của Hàn Nguyệt, trên người nàng ta là một bộ trang phục màu lam xám, đôi mắt đen nhánh mở to, da thịt trắng như tuyết, mái tóc dài búi ở sau gáy, thoát nhìn anh tuấn tỏa sáng.

Hấp dẫn Nhạc Thành nhất chính là dáng người của Hàn Nguyệt, so với Nhạc Kiều thì không hề kém, bộ trang phục trước ngực tựa hồ như không cách nào bao trùm được bộ ngực cao ngất mẽ người, hai chân cao gầy thon dài, nhìn thấy Hàn Nguyệt, Nhạc Thành không thể không nhớ tới Vân Phi Phi của Nguyên Bảo tông, dáng người của hai người đều vũ mị như nhau.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46:Hàn Nguyệt

- Chào ngươi, chúng ta quấy rầy rồi.

Hàn Nguyệt đánh giá Nhạc Thành, cảm giác được Nhạc Thành hơi thần bí.

- Hàn sư phụ, đây chính là Đường đệ của con, thực lực còn trên cả con, còn là tứ phẩm Luyện Dược sư.

Nhạc Kiều ở cạnh Hàn Nguyệt mà nói, trong mắt hiện ra một nụ cười nàng không hề có ý khoe khoang Nhạc Thành, mà Nhạc Kiều biết rõ, Hàn Nguyệt biết được thiên phú của Nhạc Thành sẽ tìm trăm phương nghìn kế để lôi hắn vào Đấu khí học viện, để lúc đó Nhạc Thành không muốn đi cũng không được.

- Cái gì, ngươi nói thật chứ.

Hàn Nguyệt một lần nữa đánh giá Nhạc Thành, xoay người hỏi Hàn Nguyệt. Nhạc Thành là đường đệ của Nhạc Kiều, tuổi tác còn nhỏ hơn, mà thực lực lại không ở dưới Nhạc Kiều, hơn nữa còn là một luyện dược sư tứ phẩm, đây chính là thiên tài trong thiên tài, nếu như hắn gia nhập Đấu khí học viện thì sẽ có cơ hội làm học viện trưởng lão.

- Tuyệt đối là thật không tin sư phụ có thể hỏi hắn. Nguồn tại [http://\[.c\]om](http://[.c]om)

Nhạc Kiều nói nhỏ, nàng biết nếu chạm phải thiên tài, Hàn Nguyệt tuyệt đối không bỏ qua.

Nhạc Thành nghi hoặc nhìn Nhạc Kiều cùng với Hàn Nguyệt bàn tán, hắn cũng không biết họ đang nói gì, chỉ biết rằng Hàn Nguyệt lộ ra một ánh mắt nhìn mình, giống như là thân cận, cảm thấy toàn thân thật không quen.

Dưới sự giới thiệu của Nhạc Kiều, Nhạc Thành cũng nhận ra hai đệ tử đi theo Hàn Nguyệt, một người tên là Hà Bằng, một người tên là Lý Chí Châu, cả hai người đều nho nhã lễ độ khiến cho Nhạc Thành ấn tượng với bọn họ, đấu khí của bọn họ cũng không tệ lắm, Đấu khí học viện có thể bồi dưỡng được người như vậy thật là khiến cho Nhạc Thành khâm phục.

Sau đó Nhạc Kiều liền dẫn ba người đi vào phòng khách, ba người đi tới Lập Anh Trần cũng phải trải qua một chặng đường khá xa, đường đi cũng một nhọc, nhiều chuyện phát sinh, lúc này nghỉ ngơi cũng là việc tốt.

Đêm đó, Nhạc Thành trở lại phòng bày ra một đạo cấm chế, khoanh chân ngồi ở trên giường, một viên đan được màu đỏ bằng ngón cái đặt trên bàn tay của hắn, trên đan được là linh khí tràn ngập, đây chính là Định Thần đan mà mấy hôm trước hắn luyện chế.

Nhạc Thành chìm trong linh khí rồi nhét nó vào miệng, ngay lập tức một mùi hương ấm áp dọc theo yết hầu của hắn mà hướng về phía trong bụng, một được lực rất lớn nhanh chóng tràn ngập, Nhạc Thành vội vàng vận khởi chân khí, từ từ hấp thu được lực vô cùng lớn của Định Thần Đan, từ từ tiến tới cảnh giới vong ngã.

Đến nửa đêm Nhạc Thành mới hấp thu hết Định Thần đan, bỗng nhiên hắn cảm nhận nóc nhà vang lên tiếng động, nếu không phải là Nhạc Thành đang ở trong trạng thái tu luyện thì cũng không phát hiện ra tiếng động này.

Nhạc Thành nhanh chóng đứng dậy, vận khởi thần thức thì biết được hai người này chính là hướng hậu sơn đi tới, cả hai đều có tu vi thực lực rất cao, Nhạc Thành chần chờ một cái rồi lặng lẽ đi theo, nhìn hai thân ảnh nhảy trên nóc nhà, thân thủ vô cùng nhanh nhẹn, đảo mắt đã tới sau núi.

- Hai người này chính là Hà bằng và Lý Chí Châu, bọn họ tới hậu sơn làm gì?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, dưới ánh trăng hắn nhận ra đó chính là hai người ban ngày tới Nhạc gia, Hà Bằng và Lý Chí Châu. Nhạc Thành lập tức nhảy theo bọn họ tới sau núi, hai người hôm nay vừa mới tới Nhạc gia, Nhạc Thành sợ rằng bọn họ sẽ gây bất lợi cho nên đi theo một chút cũng tốt.

Ở phía sau núi, trên một tảng đá lớn, Hà Bằng và Lý Chí Châu khuôn mặt của hai người có vẻ hơi mất tự nhiên, mà lúc này Nhạc Thành ở một cây đại thụ không xa, hai người phỏng chừng cũng không nghĩ rằng có người theo dõi mình.

- Hà Bằng, ta không ngờ ngươi cũng thích Nhạc Kiều, tại sao ngươi lại như vậy?

Lý Chí Châu nói.

- Nhạc Kiều hiện tại không đáp ứng ở cùng một chỗ với ngươi, ta cũng có quyền lợi truy cầu, số người theo đuổi nàng trong học viện không hề ít.

Hà Bằng cất tiếng nói.

- Ta cũng biết rằng ở trong nội viện Đạo Học có rất nhiều người theo đuổi Nhạc Kiều, ngươi chính là huynh đệ tốt nhất của ta, làm sao ngươi có thể tranh với ta.

Lý Chí Châu tựa hồ hơi tức giận, huynh đệ của mình tranh đoạt nữ nhân với mình, hắn khó có thể tiếp nhận.

- Chính vì ngươi cũng là huynh đệ của ta cho nên ta mới nói cho ngươi biết ta cũng thích Nhạc Kiều, huynh đệ chúng ta công bằng cạnh tranh, từ nay về sau mặc kệ Nhạc Kiều tiếp nhận ai chúng ta vẫn là huynh đệ.

Hà Bằng cất tiếng nói.

Sau khi nghe thấy những lời nói của hai người, Nhạc Thành hận không thể chạy ra cho mỗi người một bạt tai, mình tưởng tặc tử tiến ra sau núi làm gì, hóa ra là vì nữ nhân.

- Hồng nhan họa thủy, hại nước hại dân đó.

Nhạc Thành thâm nghĩ trong lòng, nữ nhân xinh đẹp sẽ gây ra không ít phiền toái, hắn cũng lười theo dõi hai người mà lặng lẽ rời ra hậu sơn. Nếu như trở về Nhạc Thành phải theo cửa chính, gọi người hầu ra mở cửa, cho nên hắn đánh phải theo nóc nhà mà quay về.

Đêm nay ánh trăng hơi u ám, trên bầu trời vài ngôi sao lấp lánh, Nhạc Thành cẩn thận đi trên nóc nhà, sợ gây ra động tĩnh gì. Có lẽ bởi vì nguyên nhân ánh trăng cho nên Nhạc Thành nhìn nóc nhà nào cũng giống nhau, không thấy phòng của mình.

Nhạc Thành nhảy xuống nóc nhà, phát hiện ra kia là phòng khách của Nhạc gia, gian phòng này ở trước phòng mình không xa. Lần trước Nhạc Thành luyện đan xong, phòng luyện đan bị thiêu hủy hắn cũng phải chuyển qua phòng khách để ở, Nhạc Thành đi qua phòng khách thì phát hiện bên trong ánh đèn vẫn sáng, trên cửa sổ có một thân ảnh mờ diệu hiện ra.

- Đây hình như là phòng của Hàn Nguyệt.

Nhạc Thành không kìm nổi mà hiện lên vẻ hiếu kỳ, hần ghé vào cửa sổ thì thấy đáng người của Hàn Nguyệt nóng bỏng đang hiện ra, tựa như nàng đang cởi quần áo đi ngủ.

Nhạc Thành cũng đoán như vậy, xuyên qua cái khe cửa nhỏ, Nhạc Thành cơ hồ muốn chảy cả máu mũi ra, chỉ thấy Hàn Nguyệt đứng ở trước giường, mái tóc xõa ra để ở trên vai, cả người vũ mị. Hai tay của nàng khẽ cử động, trang phục màu xám đã được thoát xuống, bên trong là chiếc áo màu đỏ, da thịt trắng như tuyết, đặc biệt là bộ ngực cao ngất phía trước.

Một thân hình tinh khiết mềm mại hiện ra, Nhạc Thành nhìn không được mà nuốt nước miếng ừng ực, hần lập tức xoay người, Hàn Nguyệt nhìn về phía Nhạc Thành, kiều đồn rần chắc lắc lư, cái quần dài cũng được nàng ta cởi xuống, ngay lập tức máu mũi của Nhạc Thành cơ hồ cũng muốn chảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Y Phục Cởi Ra

Chỉ thấy Hàn nguyệt lúc này mặc một chiếc quần lót tam giác màu đỏ, gợi cảm mê người hiện ra trong mắt của Nhạc Thành, kiều đồn khẽ ưỡn lên, cái chân thon dài gợi cảm. Dưới bụng của Nhạc Thành đã có lửa nóng, hần không chịu nổi cảnh này.

Hàn Nguyệt hơi xoay người khẽ vuốt ve mấy cái, tựa hồ như nàng đối với thân thể của mình rất hài lòng, mà Hàn Nguyệt xoay người vừa vặn đối diện với cửa sổ, khu tam giác thần bí kia đã hiện ra trong mắt Nhạc Thành.

Chiếc quần lót tam giác màu đỏ hơi lòi ra, mơ hồ có thể nhìn thấy một mảng tươi tốt ở trong đó, Nhạc Thành không nhìn được mà nuốt nước miếng ừng ực một lần nữa. Đáng người của Hàn Nguyệt này thật quá đẹp, đúng là vu vật trời sinh.

- Minh như vậy thật giống như là hạ lưu.

Nhạc Thành nghĩ trong lòng, nghĩ rằng nếu như nhìn nữa thì sẽ bị phát hiện cho nên định lạng lẽ rời đi.

- Là ai ở bên ngoài?

Hàn Nguyệt dù sao cũng là cao thủ thất tinh đấu linh, Nhạc Thành đi đã phát ra tiếng chân khiến cho nàng phát hiện, ngay lập tức nàng mặc một trường bào màu đỏ nhạt đi ra.

- Là tại hạ, muốn tìm Hàn sư phụ nói chuyện.

Nhạc Thành biến đổi thần sắc, bây giờ chạy đã không còn kịp, đành phải tiến vào cửa ra vào.

- Nhạc Thành, có chuyện gì không? Từ nay về sau gọi ta là Nguyệt tỷ là được rồi.

Hàn Nguyệt nhìn thấy Nhạc Thành ở cửa ra vào thì hơi bất ngờ, Nhạc Kiều nghe nói Nhạc Thành đã là luyện được sư tứ phẩm, cho nên không có ý định để hần gọi mình là sư phụ, một Luyện Được sư tứ phẩm địa vị còn ở trên cả một thất tinh Đấu Linh.

- Tại hạ đến để hỏi xem gia nhập Đấu khí học viện có yêu cầu gì không?

Nhạc Thành thật sự không tìm thấy lý do khác, hần nhìn vào trường bào của Hàn Nguyệt, tuy che khuất được da thịt trên người nhưng những đường cong lồ lổm vẫn hiện ra, hơn nữa mùi hương thơm ngát cũng xông vào mũi.

- À, chỉ cần thông qua khảo hạch là được rồi, ngươi muốn tham gia đấu khí học viện? Mau vào đây, ta hiện tại khảo hạch luôn.

Nghe thấy Nhạc Thành muốn có ý gia nhập Đấu khí học viện, Hàn Nguyệt nhất thời cũng quên rằng mình chỉ mặc một bộ trường bào che người, lòi Nhạc Thành vào trong căn phòng.

Nhạc Thành bị Hàn Nguyệt nắm chặt tay đi vào trong gian phòng của nàng, lập tức Hàn Nguyệt bảo Nhạc Thành ngồi xuống, nếu như Nhạc Thành thật sự có thực lực như Nhạc Kiều nói thì phải nói rằng đây là thiên tài trong thiên tài, đem hần gia nhập vào đấu khí học viện, mình sẽ được học viện thưởng, nói không chừng cũng có thể ngồi lên vị trí trưởng lão.

Một lát sau, Hàn Nguyệt lấy từ trong tay một vòng tay trữ vật, ý bảo Nhạc Thành vươn tay ra, Hàn Nguyệt đang suy nghĩ làm cách nào kéo Nhạc Thành

vào đầu khí học viện, không ngờ Nhạc Thành lại tự tìm tới đây.

- Đem bàn tay đặt trên khối đá đo lường.

Hàn Nguyệt đem một khối đá màu đen đặt trước mặt của Nhạc Thành, ý bảo Nhạc Thành đặt lên trên đó, sau đó dùng một sợi tơ màu lam mỏng cột tay Nhạc Thành lên trên đó.

- Nguyệt tỷ, tỷ...

Nhạc Thành tùy ý để Hàn Nguyệt cột tay mình lên trên đá, ánh mắt nhìn chăm chăm vào bộ ngực của nàng. Hóa ra Hàn Nguyệt vội vàng khoác trường bào không có đai lưng, hơn nữa nơi mà Nhạc Thành đang ngồi, một bộ ngực đã hiện lên trong mắt của hắn, tăng thêm mùi thơm nhàn nhạt, quả là câu dẫn kinh người.

- Làm sao vậy?

Hàn Nguyệt nhìn thấy ánh mắt của Nhạc Thành thì không biết hắn nhìn mình làm gì.

- Nguyệt tỷ, y phục của tỷ lỏng ra. xem tại

Nhạc Thành cất tiếng nói, trường bào mở rộng ra khiến cho bộ ngực cao ngất, thậm chí là quần lót màu hồng tam giác Nhạc Thành cũng có thể nhìn thấy. Nhạc Thành hiện tại đã không nhìn được nữa, hòa dục toát lên.

- A, tên tiểu quỷ này.

Hàn nguyệt thấy trường bào của mình mở rộng ra thì lập tức ửng đỏ cả khuôn mặt, nàng lập tức ngưng ngưng nhìn Nhạc Thành, thậm chí toàn thân đã bị tên tiểu tử này nhìn thấy, khuôn mặt không kim được mà đỏ ửng lên vài phần.

Hai người nhất thời cảm thấy xấu hổ, một nam một nữ trong đêm khuya khoắt mà đã có hương vị xấu hổ mập mờ trong phòng.

- Chuyện này người không được nói với người khác.

Hàn Nguyệt nhìn chăm chăm về phía Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một vẻ bất đắc dĩ.

- A, tại hạ biết rõ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong lòng thầm nghĩ, nếu như không phải sợ dục hỏa của mình toát ra thì ta cũng không nói.

- Hiện tại người tự tập toàn bộ thực lực ở trên tay, ta muốn kiểm tra thực lực của người.

Hàn Nguyệt bất đắc dĩ nhìn nt, nhưng ánh mắt cũng không dám nhìn Nhạc Thành chính diện, vẻ đỏ ửng trên khuôn mặt của nàng chưa tiêu tan, tuy nàng lớn hơn Nhạc Thành vài tuổi nhưng nữ nhân dù sao vẫn là nữ nhân, hơn nữa nàng còn là xử nữ, từ xưa đến giờ chưa bao giờ bị nam nhân nhìn qua, nghĩ tới trảng cảnh lúc này, hận không thể có cái lỗ để chui vào.

Nhạc Thành cũng ngưng tụ chân khí ở bên tay phải, đối với việc có đi học đầu khí học viện hay không, Nhạc Thành cũng không lo lắng, khối thạch này để kiểm tra đầu khí, có lẽ đối với chân khí của mình cũng có tác dụng.

Một nông đậm thanh mang toát ra từ cánh tay của Nhạc Thành, bao phủ cả khối đá đo lường, đúng lúc Hàn Nguyệt không thể tưởng tượng nổi thì khối đá đã toát ra một quang mang màu trắng, thoát nhìn hơi quý dị.

- Bạch sắc, một vòng hai vòng, ba vòng, bốn vòng, năm vòng, sáu vòng, bảy vòng, tám vòng.

Hàn Nguyệt kiểm tra xong lẩm bẩm nói.

- Làm sao có thể như thế, thật là khó tưởng tượng.

- Nguyệt tỷ, được không vậy?

Nhạc Thành cất tiếng nói. Nhìn thần sắc của Hàn Nguyệt thì khối đá kiểm tra chân khí này khẳng định có kỳ quái.

- Tốt lắm

Hàn Nguyệt phục hồi tinh thần lại, giải khai bàn tay của Nhạc Thành ra rồi lẩm bẩm nói:

- Rõ ràng kiểm tra đo lường có tu vi bát tinh đại đầu sư nhưng lại không có đầu khí tồn tại, điều này cũng thật kỳ quái.

- Đề ta lấy đá kiểm tra linh hồn lực kiểm tra linh hồn lực của người.

Hàn Nguyệt lại lấy ra một khối đá màu trắng, đây chính là khối đá để kiểm tra linh hồn lực mạnh hay yếu của Nhạc Thành. Luyện Dược sư quan trọng

nhất chính là linh hồn lực, linh hồn lực mạnh hay yếu có thể đoán ra phẩm giai của Luyện được sư.

Dựa theo chỉ thị của Hàn Nguyệt, Nhạc Thành ngưng kết một cái thủ ấn kỳ diệu ở trong tay, một thanh mạng nhàn nhạt bắn ra từ đó, rót vào khối ngọc thạch kiểm tra linh hồn lực, lập tức khối bạch ngọc này sinh biến hóa khiến cho hai mắt của Hàn Nguyệt biến đổi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: CHÍNH LÀ MỘT YÊU NGHIỆT

Khối đá bạch sắc kiểm tra linh hồn lực được Nhạc Thành rót linh hồn vào lập tức xuất hiện một lam sắc quang mang năm vòng, điều này cho thấy linh hồn lực của Nhạc Thành đã đạt tới tứ phẩm Luyện Được sư đỉnh phong hoặc là ngũ phẩm luyện được sư sơ cấp. Linh hồn lực đạt đến tình trạng này đã cho kết quả Nhạc Thành là một ngũ phẩm luyện được sư.

Một người mười chín tuổi đã là ngũ phẩm luyện được sư, Hàn Nguyệt liền cảm thấy chấn động, đây không phải là người mà là yêu nghiệt, người bình thường làm sao có thể có thiên phú được như vậy, người này quả thật chỉ có thể sánh với Yêu nghiệt.

Nhạc Thành kỳ thực vẫn không sử dụng toàn bộ linh hồn lực, có linh hồn cảnh giới ở kiếp trước mà nói, Nhạc Thành hiện tại so với lục phẩm luyện được sư còn mạnh hơn, chỉ là tu vi hiện tại của hắn không có cách nào vận khởi toàn bộ linh hồn lực của mình mà thôi.

- Nhạc Thành, ta cho ngươi biết, vô luận thế nào ngươi cũng phải đến đấu khí học viện với ta.

Hàn Nguyệt kích động nói với Nhạc Thành, đây quả thực là cảnh giới siêu việt thiên tài, mười chín tuổi đã là ngũ phẩm luyện được sư, bát tinh đại đấu sư.

- Không được, ta tạm thời không đi được.

Nhạc Thành nói, hiện tại mình phải đi Song Hải Tử một chuyến, còn có ước hẹn ba năm với Thanh Dương môn sắp đến.

- Ngươi còn có chuyện gì mà không được, ngươi phải đi cùng với ta.

Hàn Nguyệt nói, yêu nghiệt thế này tuyệt đối không thể để hắn chạy.

- Ta còn có chuyện muốn làm, thật sự không được.

Nhạc Thành cũng không biết tại sao mà Hàn Nguyệt lại kích động như vậy.

- Vậy ngươi muốn thế nào mới đi theo ta?

Hàn Nguyệt cơ hồ dùng một ngữ khí cầu khẩn để nói với Nhạc Thành.

- Nếu như Nguyệt tỷ thật sự muốn tại hạ đi thì hai năm sau tại hạ sẽ tới học viện Đấu Khí, bằng không tại hạ sẽ không đi.

Nhạc Thành cũng tính toán rằng đấu khí học viện tạm thời mình không thể đi, chủ yếu là vì ước hẹn ba năm với Thanh Dương môn không thể lỡ.

- Ngươi.

Hàn Nguyệt nhìn chăm chăm vào Nhạc Thành, nếu như Nhạc Thành không muốn đi thì mình cũng không thể trói hắn mà mang đi, một lát sau Hàn Nguyệt đành phải bất đắc dĩ mà nói:

- Được, hai năm sau ngươi phải tới đấu khí học viện, là học viện đệ tử, ta sẽ sắp xếp cho ngươi, chỉ có điều hai năm sau nếu như ngươi không đến thì ta sẽ bị ngươi hại thế thâm, xem tại

Đấu khí học viện chưa từng có đệ tử nào nhập học mà đã xin nghỉ, hơn nữa còn là hai năm. Hàn Nguyệt đồng ý dĩ nhiên là bị trách phạt, tuy nhiên đối phương là thiên tài trong thiên tài có lẽ học viện đấu khí cũng không trách Hàn Nguyệt.

- Không vấn đề gì, hai năm sau ta sẽ tới.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hai năm trời như vậy đã là đủ với mình rồi.

- Cho người, đây chính là yêu bài của Đấu Khí học viện.

Hàn Nguyệt bắt đầu đi đưa cho Nhạc Thành một yêu bài màu đen, chỉ có thể dựa vào nó mới gia nhập đấu khí học viện.

Lúc Nhạc Thành rời khỏi gian phòng của Hàn Nguyệt thì trời cũng đã sáng, chuyện tối hôm qua xảy ra Nhạc Thành cũng phải đành chịu.

Đối với việc học viện ma pháp và học viện đấu khí chiêu sinh, Nhạc Thành có thể không có hứng thú nhưng mới sáng sớm ở Nhạc gia đã có một đội ngũ thật dài, đều là những người tới kiểm tra đo lường đấu khí, hi vọng mình có thể tiến vào học viện.

Nhạc Thành tìm tới Nhạc Tử Sơn, nói rằng mình muốn ra ngoài tu luyện trong một thời gian ngắn. Nhạc Tử Sơn cũng không phản đối, chỉ có trong tu luyện mới có thể nhanh chóng đột phá, cho nên chỉ dặn Nhạc Thành phải chiều cố chính mình.

Sau đó Nhạc Thành đi tới chào tạm biệt Tô Hân nhi, Nhạc Tử Phong và Nhạc Kiều, Phùng Tẩu. Lần này mình đi Song Hải tử cũng không phải thời gian ngắn, cũng phải đến nửa năm mới quay về.

Tô Hân Nhi muốn đi cùng với Nhạc Thành nhưng không được, nước mắt nàng nhanh chóng chảy ra.

Trước ánh mắt của mọi người, Nhạc Thành rời khỏi Nhạc gia đi tới Song Hải Tử. Nhạc Tử Sơn nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành thì không kìm được mà nước mắt đảo quanh hốc mắt, đứa con của mình chọn rời khỏi nhà, Nhạc Tử Sơn cũng không phải đối, đây chính là đứa con duy nhất của mình, có huyết mạch đầu đề, tương lai của Nhạc gia đều phải dựa vào hắn.

Song Tử Hải nằm ở phía bắc lập anh trấn, đó là một nơi vô cùng hỗn loạn, các thế lực hỗn tạp vô cùng, trong hải vực thường xuyên xuất hiện ma thú, tu vi thực lực thấp nhất cũng rất nguy hiểm. Chỉ có điều vẫn có rất nhiều Đấu Sư, Ma pháp sư, luyện dược sư tiến vào Song Tử hải. Chỗ đó tuy nguy hiểm vô cùng nhưng những vật trân quý cũng có rất nhiều, nội đan tam giai mảnh thú có thể bán được ba trăm kim tệ, nếu là nội đan mảnh thú tứ giai thì có thể nói là giá trên trời.

Luyện Dược sư cũng thích đi song tử hải, bởi vì nơi này không thiếu tài liệu luyện đan, hơn nữa ở đây cũng thường xuyên xuất hiện thiên tài địa bảo. Song Tử Hải có diện tích mấy trăm vạn dặm vuông, hai hòn đảo so với Thất Tinh thành còn lớn hơn mấy chục lần, đương nhiên Song Tử Hải cũng không thiếu cao thủ, truyền thuyết còn có Đấu hoàng cùng với ma pháp sư lục cấp.

Một đội ngũ cho thuê xe ngựa, trong đó có một hắc y ngồi ở trên đó. Đi Song Tử Hải cũng không phải là chuyện ba năm vài ngày cho nên mọi người đều bỏ ra ít tiền để thuê xe ngựa.

Nhạc Thành rời khỏi Lập Anh Trấn xong đã chạm phải một đội ngũ cho thuê xe ngựa đi tới Song Tử Hải.

Lính đánh thuê là một nghề đặc thù, cũng là do đấu sư và ma pháp sư tạo thành, chuyên môn vận chuyển hàng hóa hoặc bảo vệ người tới một địa phương nào đó. Tuy nhiên lính đánh thuê là một nghề rất nguy hiểm, bình thường nếu như không có chuyện gì thì người khác cũng không thuê bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: TRỜI SINH MỊ ĐỒNG.

Nhạc Thành nhìn thấy đội dong binh này hình như bảo vệ một tiểu thư về Song Tử Hải. Nhạc Thành cẩn thận lưu ý thì đội dong binh này thực lực không hề tệ, tổng cộng có mười người. Đội trưởng có tên là Khiếu Dương Cương có thực lực ngũ tinh Đấu Linh, đôi phó là Chu Hải Minh, có thực lực tam tinh đấu linh, những người khác đều có thực lực Đại Đấu sư, trong đó còn có một tam cấp ma pháp sư.

Tổng cộng là năm chiếc xe ngựa, mỗi chiếc xe đều được một con ngựa trắng kéo đi, Nhạc Thành nhìn vào chiếc xe ngựa thứ hai, trên đường gia nhập vào ba thanh niên, Nhạc Thành chú ý qua, hai trung niên nam tử một người thì có tu vi nhất tinh Đấu Linh, một người thì có tu vi ngũ tinh đấu linh. Nhạc Thành cũng không để ý tới ba người, mà chăm chú khoanh chân tu luyện.

- Kéo kệt.

Chiếc xe ngựa đình chỉ rồi tiếp tục đi, Nhạc Thành mở to hai mắt ra, trên đường Nhạc Thành cũng biết rằng mỗi ngày ngựa cũng phải nghỉ ngơi một lần, tiến hành com nước.

- Tất cả mọi người nghỉ một chút.

Ở bên ngoài truyền tới một thanh âm, chính là đội trưởng Dương Cương, Nhạc Thành đối với hắn cảm giác cũng không tệ, người này đáng người cao lớn thô kệch, làm việc cũng rất nhiệt tình.

Nhạc Thành vươn tay ra, đã nửa ngày đi đường rồi, hắn lập tức xuống xe ngựa, lúc này ba người đi cùng với Nhạc Thành cũng xuống.

Nhạc Thành theo thói quen đi tới chiếc xe ngựa thứ ba, nghe nói chiếc xe này chính là bảo vệ vị tiểu thư trở lại Song Hải Từ, Nhạc Thành cũng chưa từng nhìn thấy vị tiểu thư đó.

- Nhạc huynh đệ, cảm giác ngồi xe ngựa thế nào, có quen không?

Dương Cương đi tới vỗ vỗ vai Nhạc Thành rồi nói.

- Đa tạ Dương đại ca, rất tốt.

Nhạc Thành cảm lấy lương khô trong tay của Dương Cương, mấy ngày nay đây là lần đầu tiên Nhạc Thành ăn thức ăn của Dương Cương.

- Vậy là tốt rồi, hiện tại còn cách Song Từ Hải rất xa.

Dương Cương mỉm cười rồi lập tức đi ra.

Nhạc Thành nhìn thấy màn che của chiếc xe thứ ba hơi động đậy, sau đó một thiếu nữ thanh tú, thân sắc giống như nha hoàn đi xuống xe ngựa, Nhạc Thành cũng không để ý tới, mỗi lần chiếc xe ngựa dừng lại, nha hoàn này đều xuống xe.

Nhạc Thành đang định rời ánh mắt đi thì sau lưng của nha hoàn bỗng nhiên xuất hiện một bóng hình xinh đẹp, một nữ tử khoảng chừng hai mươi tuổi, thân mặc một chiếc váy dài hiện ra. Nhạc Thành mỉm cười không dời nổi ánh mắt.

Chỉ thấy lục y nữ tử kia trên đầu quấn một cái khăn vàng, đôi mắt to hiêu kỳ sâu sắc, ánh mắt vô cùng câu hồn, lộ ra một hương vị yêu mị. Làn da của nàng trắng như tuyết, trước ngực là bộ ngực cao ngất, eo lưng nhỏ nhắn giống như là linh xà vậy. Ở dưới váy là cái kiêu đồn tròn trịa, cả người mang theo một khí tức yêu mị, so với Yến Hiểu Kỳ, Tô Hân Nhi, Vân Phi Phi thì có một hương vị khác, cũng khiến cho nam nhân có một cảm giác không kìm chế được.

- Đây chính là tiểu thư của đại gia tộc mà đoàn dong binh phải bảo vệ sao, không ngờ lại xinh đẹp như vậy.

Nhạc Thành khẽ nói ở trong lòng, cảm thấy khí tức trên người của Lục y nữ tử, trong lòng hắn tự nhiên chuyển động, tim bỗng nhiên đập mạnh hơn.

- Yêu Huyền tiểu thư, người nên đi ra ngoài hít thở chút khí trời.

Nhìn thấy Lục y nữ tử, Dương Cương lập tức đi tới, mà những người khác nhìn Lục y nữ tử, trong mắt đều hiện ra một lửa nóng, ngơ ngác nhìn nàng không thể tự kìm chế.

- Yêu Huyền, hóa ra nàng tên là Yêu Huyền.

Nhạc Thành nhìn thấy Dương Cương xưng hô với nữ tử thì cũng mơ hồ cảm thấy được khí tức yêu mị toát ra từ trên người nàng. Xem ra Yêu Huyền tiểu thư này không phải là người bình thường, Nhạc Thành cũng không nhìn ra tu vi thực lực của nàng.

- Được rồi, người hãy mau mau rồi còn lên đường, đừng trì hoãn quá lâu.

Yêu Huyền cất tiếng nói, sau đó nàng lập tức xoay người đi lên trên xe ngựa, sau đó hơi chăm chú nhìn Nhạc Thành.

- Thiên sinh mị đồng

Yên Huyền nhìn Nhạc Thành khiến cho trong lòng Nhạc Thành không khỏi run lên, bốn mắt của hai người nhìn nhau, phảng phất như mình muốn hòa tan vào trong mắt của nàng vậy, ánh mắt của nàng vô cùng câu hồn, Nhạc Thành phải vận khởi một chút chân khí mới bình tĩnh trở lại được.

- Không ngờ Huyền Thiên đại lục lại có người thiên sinh mị đồng.

Nhạc Thành hồi phục tâm thần lại, trong lòng không kìm được mà cả kinh, xem ra từ nay phải cách xa cô gái này mới được, nữ tử này tuyệt đối không phải là người bình thường.

Trước sự phân phó của Yêu Huyền, Dương Cương đành phải một lần nữa lên xe ngựa, kể từ lần gặp đầu tiên với Yêu Huyền, mấy ngày sau hắn cũng không gặp nàng nữa.

- Nữ vương bệ hạ, thương thế của người thế nào rồi?

Trong chiếc xe ngựa thứ ba, một nha hoàn hướng về phía Yêu Huyền mà nói.

- Vẫn như cũ, lần này bị thương quá nặng, lại thêm vào ta đang ở trong giai đoạn tiến hóa xem ra phải nhanh tới gia tộc mới được.

Yêu Huyền khoanh chân ngồi, hai mắt mở to nhìn Cơ Linh nha hoàn mà nói.

- Nữ Vương bệ hạ, là ai khiến cho bệ hạ bị thương như vậy?

Cơ Linh nha hoàn cất tiếng hỏi, thực lực của nữ vương nàng biết rất rõ, người bình thường đừng nói là làm nữ vương bị thương, cho dù nữ vương có phóng một tay cũng đủ khiến cho hắc biến thành một đồng thịt vụn.

- Là Lão bất tử ở trong Quỷ Uyên Sâm Lâm, nếu như không phải ta đang ở trong tiến hóa thì hắc cũng không phải là đối thủ của ta.

Yêu Huyền hơi oán hận nói.

- Tiểu Lân, tu vi hiện tại của ngươi thế nào rồi?

Yêu Huyền hướng về phía Cơ Linh nha hoàn mà hỏi, Cơ Linh Nha Hoàn tên gọi chính là Tiểu Lân. Text được lấy tại [c]om

- Nữ vương bệ hạ, sau khi nô tỳ ăn Hóa Hình đan vào thì hiện tại đã giống như nhân loại, tu vi đạt tới cửu tinh Đại Đấu Linh.

Tiểu Lân trả lời.

- Ủ, tiến bộ không tệ.

Yêu Huyền hơi gật đầu nói:

- Trong khoảng thời gian này, ngươi tốt nhất đừng đi ra, lão bất tử sẽ còn đến, tu vi của ngươi còn thấp, rất dễ bị phát hiện.

Thời gian kế tiếp, Nhạc Thành ở trong xe ngựa tu luyện, hiện tại tu vi của hắn đã từ từ tiến bộ, xem ra còn cách cảnh giới Khai Quang hậu kỳ cũng không còn xa.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Di Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: KINH SỢ.

Nửa tháng sau, xe ngựa chấn động mạnh rồi ngừng lại, Nhạc Thành ở trong xe ngựa tu luyện mà bình tĩnh, chỉ thấy nghe bên ngoài có tiếng người cãi nhau, Nhạc Thành cũng đi xuống xe ngựa, nghe nói trên đường đi có thể gặp cướp, nhưng không trùng hợp như vậy chứ.

Nhạc Thành đã đoán đúng, ở trước mấy người dong binh là hai mươi đại hán. Nhìn trang phục và thần sắc của họ thì xem ra chính là bọn cướp. Bọn họ tu vi cũng không thấp, người dẫn đầu là một hán tử độc nhãn cũng có tu vi ngũ tinh Đấu linh, sau lưng là những người có sát khí đằng đằng, tu vi cũng không thấp, trong đó có vài người có tu vi nhị tinh Đấu Linh.

- Các vị, chút ý tứ này xin nhận lấy, mọi người ra ngoài sinh ý đều không dễ dàng.

Dương Cương cầm lấy một cái hộp gấm nhỏ đưa cho hán tử độc nhãn đầu lĩnh, rõ ràng thực lực của đối phương mạnh hơn mình, Dương Cương cũng là dong binh, tình huống này dĩ nhiên là biết phải xử lý thế nào, làm như vậy bọn cướp cũng sẽ nể chút mặt mũi, thu ít phía qua đường rồi đi.

- Mười khối kim tệ, ta có phải đi xin cơm đầu mà cần chút kim tệ đó.

Độc Nhãn đại hán mở cái hộp gấm ra xem xét rồi hơi biến đổi sắc mặt, sau đó lập tức lạnh lùng nhìn Dương Cương nói.

- Huynh đệ chúng ta cũng phải ăn uống, lợi nhuận cũng không nhiều, kính xin nhận cho, lần sau nhất định sẽ chuẩn bị đại lễ khác.

Dương Cương cất tiếng nói, mười khối kim tệ này không phải là một con số nhỏ.

- Tiểu Lân, bên ngoài có chuyện gì vậy?

Trong xe ngựa, Yên Huyền hỏi Tiểu Lân.

- Nữ vương bệ hạ, hình như bên ngoài có phiền toái gì đó.

Tiểu Lân quay trở lại, hiển nhiên chuyện bên ngoài không qua khỏi lỗi tai của nàng.

- Chết tiệt, dám làm ảnh hưởng đến chuyến đi của ta, giúp ta ra ngoài xem

Trong mắt Yêu Huyền hiện ra một lãnh ý, nàng lập tức xuống xe ngựa đi ra ngoài.

- Giá chút, hai mươi khối kim tệ, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí.

Độc Nhân hán tử lạnh lùng nói, hiển tại thực lực bên mình mạnh hơn so với dòng binh cho nên phải đòi hỏi một cái giá cao hơn.

- Ngươi đừng có đòi nhiều như vậy.

Thần sắc của Dương Cương hiện ra vẻ tức giận, những bọn cướp này càng mềm mỏng với chúng thì chúng càng lấn tới.

- Hắc hắc, mười khối kim tệ cũng được, chỉ là tiểu thư kia thì phải lưu lại.

Độc nhân đại hán từ từ bước tới cạnh Yêu Huyền và Tiểu Lân, lập tức cười tà, mỹ nữ tuyệt sắc như thế hán kim không được mà chảy nước miếng.

Nhạc Thành lúc này cũng từ từ đi tới gần Yêu Huyền, trong lòng thầm nghĩ, lúc này nàng đi ra không phải khiến cho sự tình càng thêm phiền toái hay sao.

- Không được, nàng ta là khách nhân do chúng ta bảo vệ.

Dương Cương nói, lúc này nhìn thấy Yêu Huyền xuống xe ngựa, lông mày hán liền nhíu lại.

- Ta muốn nàng, các huynh đệ, mau bắt nàng ta về làm áp trại phu nhân.

Độc Nhân đại hán lớn tiếng nói, sau lưng cả đám cũng cười rộ, bọn họ nhìn thấy Yêu Huyền cũng đã sớm chảy nước miếng.

Lúc này Yêu Huyền cùng với Tiểu Lân đã đi tới chính giữa mọi người, nhìn thấy độc nhân hán tử, Yêu Huyền hiện ra một vẻ chán ghét.

- Tiểu Lân, chuyện này giao cho ngươi, chúng ta còn phải mau đi.

Yêu Huyền nói với Tiểu Lân, sau đó lập tức quay về xe của mình.

- Cô nương tại sao lại đi, đại gia ta nhất định sẽ rất thương cô nương, nhất định sẽ khiến cho cô nương dục tiên dục tử.

Nhìn theo bóng lưng của Yêu Huyền, Độc Nhân đại hán không kìm được mà cấp rút, thân ảnh nhảy lên phía trước, muốn đi về phía nàng.

- Một ngũ tinh Đấu Linh nhỏ nhỏ, hừ, muốn chết.

Một đạo thân ảnh đột nhiên nhảy ra, hướng về phía Độc nhân đại hán.

- Tốc độ thật nhanh.

Chỉ có Nhạc Thành là nhìn rõ người tấn công đại hán chính là nha hoàn của Yêu Huyền, mà Nhạc Thành cũng không cảm nhận được tu vi thực lực trên người của Tiểu Lân, đây cũng là điều khiến hán kỳ quái. Truyện được copy tại .com

"Ầm" một tiếng lớn vang lên, mọi người chưa kịp định thần thì thân hình đại hán đã bay lên không trung, ngã xuống mặt đất mà phun ra một ngụm máu tươi, mới một chiêu mà độc nhân đại hán đã bị đánh chết.

- Các ngươi nếu không cứu cho ta thì kết cục cũng chính là chết.

Tiểu Lân lạnh lùng nhìn đám cướp, chỉ thị thể của độc nhân đại hán mà quát.

- Các huynh đệ, mau chạy đi.

Đám cướp nhìn thấy lão đại bị một chiêu đánh chết thì nhất thời cũng chưa phục hồi được tinh thần, bọn họ giống như là chim sợ cành cong chạy thực mạng, lão đại có tu vi ngũ tinh đấu linh mà còn bị như vậy, mình ở lại chính là muốn chết đó.

- Dương đội trưởng, nhanh lên đường đi.

Tiểu Lân sau khi đánh bọn cướp chạy đi thì lập tức xoay người, tựa như không có chuyện gì khác thường vậy

Cảnh tượng này khiến cho mọi người không thể tin nổi, tất cả mọi người đều chưa phục hồi tinh thần. Mà ngay cả Nhạc Thành cũng mở to mắt kinh ngạc, một chiêu đã đánh chết ngũ tinh đấu linh, tu vi thực lực này ít ra cũng phải qua ngoài cửu tinh đấu linh, mà nàng chỉ là một nha hoàn, xem ra Yêu

Huyền càng không phải là người thường.

Lúc mọi người khôi phục lại thần trí thì tất cả bóng dáng bọn cướp đã tiêu tan, Tiểu Lân cũng đã về tới xe ngựa, thậm chí có vài người còn cho rằng mình đang nằm mơ, sau khi nhìn thi thể của Độc nhân đại hán bọn họ mới xác định được tất cả đều là chân thật.

Trở về xe ngựa, Nhạc Thành suy đoán thân phận của Yêu Huyền, một nha hoàn đã có tu vi như vậy thì Yêu Huyền liệu có thực lực như thế nào đây.

Sau khi nhìn thấy thực lực của Tiểu Lân xong, mọi người liền nhanh chóng phát sinh biến hóa, mỗi lần nghỉ ngơi, Tiểu Lân đi tới mọi người đều cung kính, mà ngay cả Nhạc Thành đối với Tiểu Lân cũng phải lau mắt mà nhìn, người ta tuy chỉ là một nha hoàn nhưng thực lực rất cường đại đó.

Mấy ngày sau Yêu Huyền ở trong xe ngựa phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt liền trở nên trắng bệch, cả người giống như là bị bệnh nặng vậy, toàn thân vô lực cả người uest oái.

- Nữ vương bệ hạ, người làm sao vậy?

Tiểu Lân lo lắng hỏi, nhìn thấy bộ dáng của Yêu Huyền, nàng liền luống cuống tay chân.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

CHƯƠNG 51: CƯỜNG ĐỊCH.

- Thương thế của ta quá nặng, chỉ sợ không tới kịp gia tộc.

Yêu Huyền một lần nữa thổ ra một ngụm máu tươi, sắc mặt ngày càng trở nên tái nhợt.

- Vậy phải làm sao bây giờ, nữ vương bệ hạ, có biện pháp gì cứu người hay không?

Tiểu Lân sốt ruột hỏi.

- Không có biện pháp gì cứu ta, trừ phi ta có thể thuận lợi tiến hóa, người mau gọi hắc y thanh niên ở trên xe ngựa kia tới cho ta. Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

Yêu Huyền cất tiếng nói, lần này nàng bị thương quá nặng, cộng thêm nguy hiểm tiến hóa trước mắt, xem ra không kiên trì tới gia tộc được.

- Người kia có thể cứu người sao? Nô tỳ đi đây.

Tiểu Lân nhanh chóng rời khỏi xe ngựa, nàng cũng không biết tại sao nữ vương lại gọi người kia tới, tuy nhiên chỉ cần có một chút cơ hội cứu sống nữ vương nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

- Nếu như ta đoán không lầm thì hắc hắc là một luyện dược sư, có lẽ sẽ có cách khiến cho mình ổn định thương thế.

Tiểu Lân nhảy xuống xe ngựa, Yêu Huyền lẩm bẩm nói, lần này thương thế của nàng nằm ở linh hồn, lúc nàng tiến hóa chính là lúc linh hồn của nàng yếu nhất cho nên mới khiến cho đối thủ có được tiên nghi.

- Tiên sinh, xin mời đi theo ta, tiểu thư nhà ta mời tiên sinh.

Nhạc Thành đang ở trên xe ngựa tu luyện thì đột nhiên thấy xe ngựa lắc lư, hắc mở mắt ra nhìn thì thấy nha hoàn Tiểu Lân đang ở ngoài đó.

- Có chuyện gì không?

Thần sắc của Nhạc Thành hơi biến đổi, trong lòng hắc cũng không muốn có quan hệ gì với Yêu Huyền này cho nên cảm thấy hơi không thích hợp.

- Có chuyện trọng yếu cần nhờ tiên sinh giúp đỡ.

Tiểu Lân cất tiếng nói, thần sắc khong khỏi có chút lo lắng.

- Được rồi, xin mời dẫn đường.

Nhạc Thành thăm nghĩ đối phương nếu muốn gây bất lợi cho mình thì cũng không cần phải mời mình đi cho nên liền theo Tiểu lân lên trên xe ngựa của Yêu Huyền.

Vừa lên trên xe ngựa của Yêu Huyền Nhạc Thành liền hoảng sợ, chỉ thấy sắc mặt của nàng trắng bệch, khóe miệng còn có một vết máu chường khô, bằng vào trực giác của Nhạc Thành thì hẳn biết được nàng bị tổn thương linh hồn.

- Ngươi là Luyện Dược sư?

Nhạc Thành vừa tiến lên trên xe ngựa, Yêu Huyền đã chăm chú nhìn hắn, sau đó lại vô lực cúi đầu xuống.

- Xem như là thế đi, thương thế của Yêu Huyền tiểu thư vốc ừng nặng.

Nhạc Thành khẽ gật đầu, nhìn thấy dáng vẻ của Yêu Huyền, người đã thương nàng nhất định là một người vô cùng lợi hại.

- Ta bị thương linh hồn, ngươi có biện pháp nào giúp ta không?

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành nói, chỉ cần có thể ổn định thương thế cho đến khi tới tộc thì mình đã được cứu rồi.

- Cái này tại hạ còn phải xem trước một chút.

Nhạc Thành chần chờ nói, vốn hắn không muốn có nhiều liên lụy với Yêu Huyền nhưng nhìn thấy thương thế của nàng phía trước hắn nếu như không giúp thì Yêu Huyền sẽ không kiên trì được bao lâu nữa.

- Được rồi ngươi tới đi.

Yêu Huyền cất tiếng nói:

- Nếu như ngươi có thể giúp được ta, ta sẽ thưởng cho ngươi, còn nếu như không giúp được thì chắc chắn phải chết.

- Ngươi...

Nhạc Thành không ngờ Yêu Huyền lại trở mặt nhanh như vậy, trong lòng có hơi hối hận nhưng hiện tại chạy trốn cũng không còn kịp.

- Ngươi còn không kiểm tra thương thế của ta, tốt nhất là có thể giúp ta, nếu không...

Yêu Huyền nhìn chằm chằm về phía Nhạc Thành, khóe mắt hiện ra lãnh ý.

- Ngươi ngồi yên đừng nhúc nhích.

Nhạc Thành khoanh chân ngồi trước mặt Yêu Huyền, linh hồn bị tổn thương không phải là không có cách chữa trị, chỉ là cần phải kiểm tra một chút mới được. Ngồi trước mặt Yêu Huyền, Nhạc Thành cảm nhận được một mùi hương thoang thoảng truyền vào mũi mình.

- Ngươi tốt nhất là đừng động sắc tâm, nếu không sẽ phải chết không nghi ngờ.

Yêu Huyền chú thị Nhạc Thành mà lạnh nhạt nói.

- Cái này nàng cũng biết.

Nhạc Thành lẩm bẩm trong lòng, lập tức hắn trấn định tâm thần, nhanh chóng kết một thủ ấn kỳ lạ.

- Oanh, Yêu Huyền, ngươi chạy không thoát đâu.

Nhạc Thành đang định kiểm tra thương thế của Yêu Huyền thế nào thì bỗng nhiên một tiếng động truyền tới, một thanh âm trầm thấp vang lên, lỗ tai của Nhạc Thành cũng không kịp kim được mà chấn động.

- Chết tiệt.

Yêu Huyền nghe thấy thanh âm này thì không kịp kim được mà đại biến sắc mặt, không ngờ lại bị bọn họ đuổi theo, lập tức nàng hướng về phía Nhạc Thành nói:

- Theo sát ta.

Nghe thấy thanh âm trên không trung, mọi người liền xuống xe ngựa, ở phía trước lúc này đã phát sinh một cái hố sâu.

Mọi người đi xuống xe ngựa ngẩng đầu lên nhìn trên trời, tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm mà hít một hơi, lúc này Nhạc Thành cũng xuống ngựa đi cùng với Yêu Huyền, chỉ thấy trên không trung có bốn thân ảnh đang bay lượn trong đó có ba người dùng đầu khí ngưng tụ thành cánh đứng ở trên không trung, một người không có dấu vết của đầu khí mà toát ra nồng đậm ma pháp lực, hiển nhiên là một ma pháp sư hỏa hệ.

Nhạc Thành đánh giá những người ở trên không trung, ba người ở bên trái có thể ngưng tụ đầu khí thành đôi cánh, trong đó trên lưng của lão giả màu lam có thực chất hóa, bên cạnh hiện ra một tia. Hai người bên cạnh một người mặc áo màu vàng, một người mặc áo màu xanh, hai người đều khoảng năm mươi tuổi, đều là cao thủ đã ngoài Đẩu vương, chỉ có tu vi đầu vương mới có thể ngưng tụ thành đôi cánh mà bay trên không trung như vậy.

Phía bên phải là một ma pháp sư phong hệ tóc vàng, bộ dáng trung niên. Nhạc Thành cảm nhận được thực lực của hắn cũng có tu vi ngũ tinh ma pháp sư.

- Yêu Huyền, ngươi mau theo ta trở về.

Áo lam lão giả cất tiếng nói, linh hồn đã bị trọng thương, không còn là đối thủ của mình nữa.

- Chờ thương thế của ta tốt lên, ta sẽ xé tan ngươi thành từng mảnh nhỏ.

Yêu Huyền lạnh lùng nhìn lão giả áo bào màu lam phía trên, nếu như nàng không bị thương thì chỉ bằng vào bốn người này không phải là đối thủ của nàng.

- Nhưng ngươi không có cơ hội đâu.

Lão giả lập tức nói với ba người bên cạnh:

- Toàn bộ giết sạch, còn nữa đừng để Yêu Huyền chạy thoát.

Ba người bên cạnh lão giả áo lam liền gật nhẹ đầu, bọn họ nhanh chóng bỏ nhào từ trên không trung xuống, một ít Đại Đẩu sư và Đẩu Linh thì làm sao là đối thủ của họ.

- Tiểu thư, người đi mau đi, để nô tỳ chặn bọn họ lại.

Tiểu Lân ngưng trọng sắc nhìn lão giả áo lam, kỳ thực nàng cũng biết với tu vi cửu tinh Đẩu Linh của mình không phải là đối thủ của đối phương nhưng cũng có thể ngăn chặn đối phương một lúc đủ thời gian để nữ vương trốn thoát.

- Tiểu Lân, ngươi không phải là đối thủ của bọn hắn.

Yêu Huyền hơi thờ dài một tiếng, tựa hồ như bất đắc dĩ, đúng là hồ xuồng đồng bằng bị chó khinh.

Lúc này lão giả áo lam cùng với ba người kia đã xuống mặt đất, nhìn tu vi của bọn họ thì bọn họ không thể nào là đối thủ. Dương Cương và Chu Hải Minh lúc này cũng đều đã chạy trốn, chỉ còn chiếc xe của Nhạc Thành.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

CHƯƠNG 52: NGƯỜI MUỐN ĐOẠT XÁ TA.

Đối mặt với Ma pháp sư cấp năm vài hai đầu vương, bọn họ không giống như là những kiến hôi vậy, không có khả năng phản kháng, Dương Cương vừa mới qua chiêu đã bị Đầu vương áo vàng đánh chết trên mặt đất.

Nhạc Thành ở sau lưng Yêu Huyền không dám manh động, trong lòng hắn đã nghĩ tới vài phương pháp chạy trốn nhưng không thực hiện được. Nếu như mà mình ngự kiếm tuy nói rằng tốc độ của mình nhanh nhưng đối phương còn có một ma pháp sư phong hệ, tốc độ nhất định sẽ không kém.

- Tiểu Lân, ngươi bảo trọng.

Yêu Huyền từ từ thờ dài một hơi, sau đó ngẩng đầu lạnh lùng nhìn về phía lão giả áo lam nói: Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

- Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

- Ta nói rồi, ngươi không có cơ hội.

Lão giả áo lam chú thị nhìn Yêu Huyền, với thực lực của bốn người bọn họ mà nói, Yêu Huyền nhất định sẽ không chạy thoát.

- Nực cười, người không thể tưởng tượng ta đã tiến hóa tới giai đoạn nào đâu.

Yêu Huyền lạnh lùng cười, sau đó nàng phát ra một màn sáng trắng quý dị, trong sự kinh ngạc của Nhạc Thành, một màn sáng sáng lọt vào mi tâm của hắn.

- Hừ, lão bắt từ ta nhất định sẽ quay lại tìm người.

Thân hình Nhạc Thành bỗng nhiên bay lên trên không trung, thân ảnh hóa thành một đạo thiểm điện.

- Mau ngăn nàng lại.

Lão già áo lam oán hận, hai cánh nhanh chóng đuổi theo về phía Nhạc Thành. Y không ngờ rằng Yêu Huyền lại tiến hóa nhanh như vậy, hơn nữa còn cam lòng vứt bỏ thân thể, đây chính là ảnh hưởng vô cùng lớn với nàng, nếu lần này để Yêu Huyền chạy mất, hậu quả sẽ thê thảm.

Ba người ở dưới mặt đất nhìn thấy biến cố như vậy cũng nhanh chóng hướng về phía Nhạc Thành mà đuổi theo, mà lúc này bọn dong binh cũng toàn bộ bị giết chết, ngược lại Tiểu Lân thì không bị sao.

Thân hình của Nhạc Thành cấp tốc phi hành trên không trung, kỳ thật Nhạc Thành hiện tại cũng không phải là Nhạc Thành, Nhạc Thành hiện tại đã bị linh hồn của Yêu Huyền khống chế, một lúc sau bốn người đuổi giết Nhạc Thành đã biến mất ở phía đằng xa không còn thấy bóng dáng, sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên tái nhợt.

"Xích" Nhạc Thành quay đầu nhìn lại sau lưng, lập tức một màn núi non trập trùng hiện ra, trong đó có một đại thụ, tiến vào đó chẳng khác nào vào biển rộng mà tìm kim.

Có lẽ vì nguyên nhân phi hành quá lâu mà Nhạc Thành đã rơi vào trong một cái sùnn núi mà ngất đi. Mà không bao lâu sau đám người đuổi giết Nhạc Thành đã bay về phía xa.

Cũng không biết bao lâu, Nhạc Thành từ từ mở mắt ra, nhìn về phía trước mắt mà lầm bầm nói:

- Ta tại sao lại ở chỗ này.

Nhạc Thành vỗ vỗ đầu nhớ lại chuyện xảy ra trước kia chỉ thấy có một đám khí xanh chui vào mũi mình, sau đó mất đi mất giác, hắn một lần nữa lâm bầm.

- Hóa ra ta đã bị đoạt xá.

Đoạt xá Nhạc Thành vốn hiểu rõ, đó chính là một linh hồn cưỡng chế tiến vào cơ thể của mình, đoạt xá cũng là một chuyện vô cùng nguy hiểm, người đoạt xá phải có linh hồn lực vô cùng mạnh, nếu như linh hồn của người bị đoạt xá còn mạnh hơn thì sẽ phản hồi, bị thôn phệ, tan thành mây khói.

Nhạc Thành khoanh chân lại, kiểm tra xem có biến hóa gì không, sau một lát thần sắc của hắn trở nên vô cùng ngưng trọng, hóa ra trong đầu của mình có một khí xanh, cái này không thuộc về linh hồn của mình mà là linh hồn của Yêu Huyền.

Linh hồn của Yêu Huyền vốn bị trọng thương, cộng thêm thân thể bị trọng thương, hiện tại đã bị suy yếu cho nên Nhạc Thành mới có thể khôi phục lại quyền khống chế.

- Yêu Huyền không phải nhân loại.

Lúc này Nhạc Thành mới cảm nhận khí tức phát ra từ linh hồn của Yêu Huyền không phải là khí tức của nhân loại mà là của một ma thú.

- Muốn đoạt xá ta, đúng là muốn chết.

Nhạc Thành lầm bầm nói, lúc này hắn không chú ý nên mới bị Yêu Huyền tiến nhập vào cơ thể, nếu như mà hắn đề phòng thì Yêu Huyền chắc chắn không có cơ hội tiến vào cơ thể của mình chứ đừng nói là đoạt xá mình.

Nhạc Thành đắm chìm trong khí tức, trong tay ngưng kết một thủ ấn, một thanh mạng rậm rạp bao vây lấy lục mạng của Yêu Huyền.

- Tiểu tử ngươi muốn làm gì?

Lục mạng đã bị Nhạc Thành làm cho bưng bít, thanh âm của Yêu Huyền vang lên trong đầu Nhạc Thành, tâm tư của Nhạc Thành đã bị nàng phát giác.

- Ngươi muốn đoạt xá ta, ta dĩ nhiên không cho ngươi đạt được mong muốn.

Thanh âm của Nhạc Thành nói ra từ trong đầu, lúc này hai người toàn bộ dùng linh hồn trao đổi.

- Chỉ bằng tu vi của ngươi có thể làm được gì ta sao.

Yêu Huyền nói.

- Vậy cứ thử xem.

Trong cơ thể của mình có linh hồn lực của người khác thì dĩ nhiên là không thể yên ổn, thanh mang bắt đầu bao trùm lực mạng, Nhạc Thành tính toán sẽ nuốt sạch linh hồn lực của Yêu Huyền, sau khi làm điều đó xong thân thể của hắn sẽ có không ít chỗ tốt.

"Xích" Hai luồng linh hồn trong đầu Nhạc Thành nhanh chóng vận chuyển, trong nhất thời không luồng linh hồn nào làm gì được đối phương. Nhạc Thành tuy chỉ có tu vi Khai Quang Trung kỳ nhưng linh hồn lực của hắn thì không chỉ ở cảnh giới này, ở kiếp trước hắn đã có tu vi nghìn năm, tuy rằng Yêu Huyền cường hãn nhưng vì nguyên nhân bị trọng thương và các nguyên nhân đặc thù khác cho nên hai linh hồn của hai người tạo nên cục diện kẻ tám lạng người nửa cân.

Thần sắc của Nhạc Thành trở nên ngưng trọng vài phần, không ngờ linh hồn của Yêu Huyền mạnh hơn tưởng tượng của mình, nếu như Yêu Huyền không ở trạng thái suy yếu thì mình tuyệt đối không phải là đối thủ của nàng, xem ra phải thừa dịp linh hồn của nàng chưa kịp khôi phục mà thanh trừ, nếu không sẽ rất nguy hiểm.

Yêu Huyền tựa hồ cũng không ngờ linh hồn lực của Nhạc Thành lại cường đại như vậy, nàng nghĩ rằng sau khi khống chế thân thể của Nhạc Thành sẽ đem linh hồn của mình khôi phục rồi rời đi, nếu như biết linh hồn lực của Nhạc Thành mạnh như vậy thì nàng cũng không dám ăn thân trong cơ thể của hắn, vạn nhất bị đối phương thôn phệ thì không còn gì.

Hai người cứ như vậy mà dây dưa với nhau, ai cũng không dám buông lỏng, trong lòng ai cũng biết, nếu như bị thua thì kết cục chính là tan thành mây khói, linh hồn sẽ bị đối phương thôn phệ.

Ba ngày sau, Nhạc Thành và Linh hồn của Yêu Huyền bắt đầu trở nên suy yếu, hai người kẻ tám lạng người nửa cân, Yêu Huyền không làm gì được Nhạc Thành mà Nhạc Thành cũng không làm gì được Yêu Huyền.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

CHƯƠNG 53: BÁT SÍ LINH MĂNG.

- Tiểu tử, ngươi mau dừng tay.

Thanh âm của Yêu Huyền một lần nữa vang lên trong đầu Nhạc Thành, trải qua ba ngày so đấu, Yêu Huyền đã yếu đi rất nhiều.

- Trừ phi ngươi rời khỏi thân thể của ta nếu không ta sẽ không dừng tay.

Nhạc Thành trả lời, hiện tại Nhạc Thành cũng không tốt hơn Yêu Huyền bao nhiêu, cũng rất suy yếu, chỉ là Yêu Huyền không rời khỏi cơ thể của mình, Nhạc Thành không thể yên tâm.

- Tiểu tử, nếu chúng ta không dừng lại thì cả hai đều sẽ chết.

Yêu Huyền suy yếu nói, dựa theo tình huống của hai người hiện tại thì vô phương phân thắng bại, đến cuối cùng linh hồn của hai người đều hao hết, hai người chắc chắn phải chết.

- Ta chết thì cũng phải dẫn theo ngươi.

Nhạc Thành đã sớm tính toán hậu quả, chết cũng phải giữ chặt Yêu Huyền, không thể để nàng chiếm tiện nghi.

- Tiểu tử, ngươi mau dừng tay, ta đối với thân thể của ngươi không hề có chút hứng thú nào, ngươi hãy nghe lời ta nói nếu không chúng ta phải chết không thể nghi ngờ.

Yêu Huyền không ngờ Nhạc Thành đến chết cũng không muốn dừng tay, hắn muốn chết nhưng nàng không muốn, nàng còn rất nhiều chuyện phải làm.

- Được, có chuyện gì ngươi nói mau đi.

Nói thật Nhạc Thành cũng không muốn chết, hắn còn sợ chết hơn, hắn tu luyện đã nghìn năm, không thể chết oan uổng như vậy được. Nhạc Thành không chế linh hồn lực của mình lùi về phía sau nửa phần, nhưng vẫn chuẩn bị tùy thời công kích.

Thấy Nhạc Thành dừng tay, Yêu Huyền cũng thở ra một hơi, không ngờ linh hồn lực của Nhạc Thành lại mạnh như vậy.

- Ta không phải là linh họa, ta nguyên bản là một Bát Sí Linh mãng.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Ta tới Quỷ Uyên Sâm lâm làm việc, đụng phải mấy người truy sát, hẳn chính là một lục phẩm luyện dược sư, nhìn ra ta là một Bát sí linh mãng liền lập bầy đã thương linh hồn của ta.

- Vậy tại sao ngươi phải tiến vào thân thể của ta?

Nhạc Thành cũng biết Yêu Huyền không phải là nhân loại, nhưng nghe nói bản thể của nàng chính là Bát Sí Linh mãng thì khẽ giật mình. Bát Sí linh mãng số lượng rất thưa thớt, vô cùng cường hãn, chính là một dị tộc, nhân loại không dám chọc vào bọn hắn. Bát Sí Linh mãng mới sinh ra đã có thực lực giống như là đấu sĩ, sau khi tiến hóa thành nhị cánh thì có tu vi Đấu Linh, tam cánh thì có tu vi Đấu Linh, bốn cánh thì có tu vi thập tinh Đấu vương đến Đấu hoàng.

- Tình huống lúc này ngươi cũng đã thấy, nếu như ta không dời thân chuyển thể thì tuyệt đối không trốn thoát nổi.

Yêu Huyền trả lời, nếu không phải như vậy, nàng cũng sẽ không làm như vậy.

- Cho nên ngươi chuẩn bị đoạt xá ta?

Nhạc Thành trầm giọng nói, không có linh hồn thì sớm muộn sẽ chết.

- Ngươi sai rồi, ta đối với thân thể của ngươi không hề có hứng thú, bởi vì sau khi ta thành công trong tiến hóa Lục sí linh mãng sẽ tìm bản thể của mình. Đây cũng là thiên phú của ta, cho nên ta chỉ muốn ở trong cơ thể của ngươi một thời gian ngắn mà thôi.

- Ta dựa vào gì mà tin ngươi?

Nhạc Thành nói, đối phương sau này thừa dịp mình không chú ý mà đoạt xá thì mình xong rồi.

- Có tin hay không là tùy ngươi, ta nói thật ngươi không tin ta cũng chết. Bản thể của ta là Bát Sí linh mãng, ta tìm thân thể của ngươi làm gì, nó sẽ ảnh hưởng đến tu vi thực lực của ta, lần này ta bị thương quá nặng, tiến hóa cũng rất khó khăn, chúng ta làm một giao dịch, thế nào?

Yêu Huyền nói.

- Giao dịch gì?

Nhạc Thành nghĩ tới lời nói của Yêu Huyền thì nhất thời cũng biết không có cách gì làm được nàng, nếu như thật sự thì chỉ có cách đồng quy ư tận.

- Lần này ta muốn tiến hóa thành công thì cũng phải mất hai năm, ta không hiểu tại sao linh hồn của ngươi mạnh như vậy, tu vi thực lực của ngươi người bình thường không sánh được, ngươi là luyện dược sư, trong hai năm này luyện chế cho ta một viên đan dược ngũ phẩm, Định Hình Đan, cũng trong hai năm này nếu ngươi gặp nguy hiểm ta sẽ ra tay cứu mạng ngươi. Tuy ta chỉ có linh hồn tồn tại nhưng Đấu Vương bình thường cũng không phải là đối thủ của ta.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Ngươi không biết như vậy rất không công bằng sao? Nếu như ta chết thì ngươi cũng không còn gì, cho nên nếu ta gặp nguy hiểm ngươi nhất định phải ra tay.

Nhạc Thành nói.

- Vậy ngươi muốn thế nào?

Yêu Huyền nói, không ngờ Nhạc Thành lại khôn khéo như thế, hiện tại nàng ở trong cơ thể của hắn, nếu như Nhạc Thành xảy ra chuyện gì thì đúng là nàng không thể không ra tay, nếu không thì nàng cũng bị mất địa phương ẩn thân, không lâu sau cũng tan thành mây khói.

- Hai năm này ta sẽ luyện chế cho ngươi một viên Định Hình Đan, ngươi cũng phải phát ma thệ rằng sẽ không đánh ta nữa. Chú ý, chờ cho tới khi ngươi tiến hóa thành công ngươi phải ở cạnh bảo vệ ta vô điều kiện trong vòng một năm, nếu như ngươi không đáp ứng thì chúng ta cùng chết.

Nhạc Thành nói, sau khi tiến hóa trở thành Lục Sí Linh mãng thực ực ít nhất cũng phải xứng ngang với cảnh giới cửu tinh, thập tinh Đấu Hoàng. Nhạc Thành không thể bỏ qua cơ hội như vậy. Hơn nữa đối phương là ma thú, chỉ cần phát thệ thì sẽ không nuốt lời.

- Được, ta đáp ứng ngươi.

Yêu Huyền chần chờ một lúc rồi nói, nàng đối với thân thể của Nhạc Thành không có hứng thú, hơn nữa một năm sau sau khi tiến hóa trở thành Lục Sí bảo vệ hắn một năm cũng không phải là thời gian dài, điều mấu chốt chính là Định Hình Đan, không có nó nàng sẽ rất khó tiến hóa trở thành lục sí.

Sau đó Yêu Huyền phát ma thệ với Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng thờ dài một hơi, hấn vội vàng vận công điều tức, linh hồn lực hiện tại của hấn rất suy yếu, xem ra xung quanh có rất nhiều ma thú tồn tại, trước hết phải khôi phục linh hồn lực rồi tính sau. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: t.r.u.y.e.n.y.châm.c.o.m

Yêu Huyền thấy Nhạc Thành không tấn công mình nữa thì cũng ở bên cạnh từ từ tu luyện, nếu như muốn tiến hóa lên cảnh giới Lục Sĩ thì ít nhất cũng phải tốn hai năm, hai năm này nàng phải ẩn ở trong cơ thể Nhạc Thành, nếu như tiến hóa không thành công, nàng đã mất đi thân thể thì phải chết không thể nghỉ ngơi.

Một ngày sau, Nhạc Thành thở ra một ngụm hơi, hai mắt từ từ mở ra, trong mắt hiện ra một tinh quang. Trải qua ba ngày cùng với Yêu Huyền so đấu linh hồn, Nhạc Thành phát hiện ra tu vi của mình đã có một chút tiến bộ.

- Đây là chỗ nào?

Nhạc Thành đánh giá xung quanh, xung quanh là những đại thụ chọc trời, chỗ hấn ở hình như là một sườn núi.

Hấn vốn muốn đi Song Tử Hải nhưng trên đường đi lại gặp nhiều chuyện, Nhạc Thành cũng cảm thấy khó hiểu không thôi, nơi này không còn cách xa Song Tử Hải bao nhiêu, trong lòng hấn thầm tính sẽ ở nơi này rồi nói sau. Nói không chừng những người đuổi giết Yêu Huyền còn đang ở cạnh truy tầm mình.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

CHƯƠNG 54: LỤC GIAI MA THÚ THANH KIM SƯ.

Ba ngày sau, Nhạc Thành tới một toà núi lớn, ngọn núi này không giống như xung quanh Đại Sơn đô. Nhạc Thành đi tới xem xét, xem ra đã qua bảy tám ngày, những người truy đuổi Yêu Huyền cũng đã đi.

Nhạc Thành sờ đi đi vào ngọn núi lớn này cũng bởi vì bị mấy ma thú tam giai truy đuổi. Hiện tại hấn ở trong rừng tu luyện, đột nhiên xuất hiện ba tam giai ma thú hỏa lang, ba tam giai ma thú này nếu như nhất tính Đấu Linh gặp phải cũng phải chạy trốn cho nên Nhạc Thành dĩ nhiên không dám chống lại, hấn vội vàng khoanh chân bỏ chạy. Ba chích hỏa lang đuổi theo không bỏ, Nhạc Thành vô tình chạy tới một toà núi lớn, đang định ngự kiếm phi hành thì phát hiện ra ba chích hỏa lang đã lui trở về.

- Âm

Nhạc Thành đang suy nghĩ tại sao ba chích hỏa lang này lại không đuổi theo mình thì từ sau núi đã truyền tới một tiếng âm âm thật lớn, sau đó xuất hiện một động khẩu, vô số hòn đá rơi xuống.

- Chuyện gì đã xảy ra?

Nhạc Thành vội vàng lui thân tránh, bố trí một vòng tròn phòng ngự, nếu như là từ trên trời rơi xuống thì mình sẽ bị thương.

Ở trong sơn động lớn xuất hiện một thân ảnh màu trắng, sau đó lại xuất hiện ra một thân ảnh khác, thân ảnh này chính là một ma thú khổng lồ, chiều cao cũng tới hơn chục thước, đầu như sư tử. Ở miệng của nó có một chất lỏng đặc sệt, đôi mắt so với hải tử mới sinh ra còn lớn hơn vài phần. Toàn thân của nó dày đặc những màu da, cái đuôi vênh lên nổi gân, tứ chi giống như là bốn cây cột, nhìn vào khiến cho người ta phải đập mạnh tim.

- Lục giai ma thú Thanh Kim Sư.

Nhìn ma thú trên không trung vô cùng lớn, Nhạc Thành vội vàng núp ở sau một số hòn đá chông chát. Có thể lảng tránh phi hành thì chỉ có ma thú ngoài lục giai mới làm được, thực lực tương đương với cao thủ đấu hoàng, khóc trách, ba chích hỏa lang đuổi theo mình lại dừng lại, hóa ra đây là địa bàn của Lục giai ma thú Thanh Kim Sư.

Thân ảnh bị ma thú truy đuổi, Nhạc Thành cũng không nhìn rõ lắm, chỉ mơ hồ thấy đó là một nữ tử, dáng người cũng không tệ, mặc một bộ đồ bạch y.

- Hấn là cao thủ cấp Đấu Hoàng. Bạn đang xem tại -

Nhạc Thành trong lòng thầm nói, không biết bạch y nữ tử tại sao lại chọn giận phải Thanh Kim Sư.

- Người là ai, tại sao lại tới trộm bốn mệnh Thanh kim của ta?

Cự Đại ma thú há miệng ra nói về phía bạch y nữ tử phía trước.

- Ta chỉ muốn lấy một số Thanh Kim bổn mệnh của ngươi để luyện chế một số đồ vật mà thôi, dù sao cũng không có thương tổn gì với ngươi, ngươi cũng không cần phải tức giận như vậy.

Bạch Y nữ tử nói.

- Nhân loại đáng chết, bổn mạng thanh kim của ta làm sao có thể giao cho ngươi, ngươi mau giao ra đây, nếu không ta tuyệt đối không khách khí.

Thanh Kim Sư cả giận nói.

- Bổn mệnh thanh kim.

Nhạc Thành nhất thời cả kinh, bổn mệnh thanh kim là một thanh sắc tinh thể, trải qua tu luyện nó càng ngày càng chắc chắn, có thể nói là một bảo bối vô cùng tốt, nếu dùng loại này mà để luyện chế Thanh Kim binh khí mà nói thì giống như là hổ thêm cánh.

Chỉ là thanh kim này chỉ có ở trong Thanh Kim sư tộc mới có, mà không phải bất kỳ thanh kim sư nào cũng có, số lượng vô cùng thưa thớt, cho nên muốn tìm Thanh Kim luyện chế mà nói thì phải chạm phải ma thú lục giai.

- Nếu như ta có thể có một ít thanh kim nhập vào Vạn Niên huyền cương để luyện chế khôi lỗi thì lực phòng ngự của khôi lỗi nhất định sẽ tăng không ít.

Nhạc Thành thầm nói, loại bảo vật này Nhạc Thành cũng muốn đồ mất.

- Đừng cho là ta sợ ngươi, nếu như ngươi đuổi theo ta cũng không khách khí.

Bạch Y nữ tử yêu kiều nói.

- Nhân loại đáng chết.

Thanh kim sư nổi giận rít gào một tiếng, lập tức bốn vó bốc lên từ trên không trung mà há miệng to ra, hướng về phía bạch y nữ tử mà tấn công, một kinh phong vô cùng cường hãn phát ra.

- Ta sợ ngươi rồi.

Bạch Y nữ tử khẽ cất tiếng sau đó cổ tay của nàng khẽ cất lên, trong tay là một ngân sắc trường kiếm, toàn thân đầu khí cuộn cuộn, một mảng kiếm quang chém về phía Thanh Kim Sư.

Thân hình của Thanh Kim Sư tuy cồng kềnh nhưng chiến đấu lại linh hoạt vô cùng, nhìn thấy kiếm quang của bạch y nữ tử bỏ tới, hần vội vàng lùi sang bên cạnh, đồng thời cái đuôi quét về phía nữ tử.

- Âm âm

Một tiếng vang thật lớn, bạch y nữ tử rung chuyển kiếm quang, kiếm quang bổ về phía sau tòa núi lớn, lập tức cả tòa đại sơn chấn động, không ít vết nứt hiện ra, cả tòa núi bị xé làm hai nửa.

- Lực lượng thật là cường hãn, đây chính là thực lực đấu hoàng?

Nhạc Thành thầm thở dài, lập tức nhanh chóng lui thân thể lại.

Hai cường giả ở trên không trung đấu với nhau, những cây cối đất đá xung quanh núi đổ sập xuống. Mấy thước vuông xung quanh hai người đều trở thành một mảnh bừa bộn, vô số đại thụ cũng bị lực công kích của hai người bẻ gãy.

- Trong động hần là còn bổn mạng thanh kim của Thanh Kim Sư.

Nhạc Thành trốn về phía sau cây, nhìn về phía cửa động không lồ, trong lòng hần lại nghĩ tới Thanh Kim Sư, nếu như bổn mạng thanh kim ở trong đó và lấy được thì khôi lỗi luyện chế nhất định sẽ tốt hơn rất nhiều.

- Nên dựa vào cơ hội này để đục nước béo cò hay không, từ nay về sau không còn có cơ hội như vậy.

Trong lòng Nhạc Thành cảm thấy mâu thuẫn, Thanh Kim sư hiện tại đang cùng với bạch y nữ tử chiến đấu, Bạch y nữ tử làm liên lụy tới Thanh Kim Sư, phỏng chừng nửa khắc nữa Thanh Kim sư cũng không về được, hiện tại mình đục nước béo cò là tốt nhất. Từ nay về sau muốn có cơ hội như vậy thì còn khó khăn hơn.

Tuy nhiên Nhạc Thành lo lắng, nếu như vạn nhất Thanh Kim Sư đột nhiên trở lại động thì mình nhất định sẽ thê thảm, với tư vi thực lực của mình, mà ở trước mặt Thanh Kim Sư ngự kiếm phi hành là hoàn toàn không có.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

CHƯƠNG 55: BẠCH Y NỮ TỬ.

- Thiên hạ không có bữa cơm miễn phí.

Nhạc Thành cắn răng quyết định mạo hiểm một lần, cẩn thận đi dọc theo son động mà thối lui. Thừa dịp một người một thú không chú ý mà đi về phía son động lớn kia, may mà hắn có phi kiếm trong người nếu không thì chân núi cao mấy chục thước Nhạc Thành cũng leo không nổi.

Vừa đến động khẩu, Nhạc Thành đã nhanh chóng đi vào, đánh giá cuộc chiến của một người một thú phía xa xa, sau khi biết mình không bị phát hiện, Nhạc Thành liền nhanh chóng đi vào trong núi, thời gian cấp bách hắn phải nhanh chóng lấy Thanh Kim đi.

Trong son động cũng có dấu vết đánh nhau, chỉ là tổn hại không lớn. Cửa động cũng rất lớn, Nhạc Thành liền nhanh chóng đi vào.

- Ngao ngao:

Lúc Nhạc Thành đi vào trong son động vài trăm mét thì trong thạch động có hai con tiểu Thanh Kim Sur nghi hoặc nhìn hắn.

- Thanh Kim Sur vừa mới sinh.

Trong lòng Nhạc Thành cả kinh, không ngờ trong này còn có hai tiểu Thanh Kim Sur, may mà vừa mới sinh, không có lực công kích.

Nhạc Thành đánh giá thạch thất, Thanh Kim Sur vừa mới sinh, Thanh Kim Sur trưởng thành nhất định đi không xa, mình phải nhanh chóng rời đi.

- Bốn Mệnh thanh kim.

Nhạc Thành cuối cùng cũng nhìn thấy bên cạnh hai tiểu thanh kim sur hai khối thanh sắc tinh thạch, trong tinh thạch còn phát ra quang mang màu vàng, một linh khí nồng đậm tràn ngập ra.

Trên thanh kim còn có một lỗ hồng nho nhỏ, Nhạc Thành nghĩ chắc là đây do bạch y nữ tử lưu lại, chỉ là không biết tại sao nàng lại không mang khối thanh kim này đi.

Thời gian không còn nhiều lắm, Nhạc Thành vội vàng đi tới bên cạnh khối thanh kim mà thu hồi. Hai con Tiểu Thanh Kim sur nhìn Nhạc Thành thì lộ ra vẻ nghi hoặc, bọn họ cũng không ngăn cản, bọn chúng vừa mới sinh ra không có khả năng công kích, cần bản với tất cả mọi thứ đều lạ lẫm.

- Thật là nóng.

Hai tay của Nhạc Thành vừa mới chạm vào hai khối thanh kim thì giật mình, hai khối thanh kim này nóng như lửa, so với liệt hỏa còn nóng hơn vài phần.

- Tại sao lại như vậy?

Nhạc Thành đối với thanh kim nhất thời cũng không biết phải làm gì, chỉ có thể thúc thủ vô sách, khó trách bạch y nữ tử không lấy đi toàn bộ, nguyên lai là không thể cầm đi nhiều.

- Tiểu tử chết tiệt, Thanh Kim sur ngay cả ta cũng không dám tùy tiện lấy mà ngươi dám cả gan ăn trộm Thanh Kim bốn mệnh, ngươi mau dùng đan hỏa thu hồi bốn mạng thanh kim rồi chạy mau, ngươi vừa chạm vào Thanh Kim bốn mệnh, nó sẽ có phản ứng.

Yêu Huyền vang lên thanh âm trong đầu Nhạc Thành.

- Ngươi đã tỉnh lại rồi sao?

Nhạc Thành nói, mấy ngày hôm nay Yêu Huyền hình như ngủ say, bây giờ nghe thấy lời nói của nàng, trong tay của hắn cũng không chán chừ ngưng kết một thủ ấn, mình không có đan hỏa nhưng Vô Thượng Chân Hỏa cũng không khác biệt so với đan hỏa nhiều lắm, hắn vội vàng dùng hai luồng vô thượng chân hỏa bao trùm Thanh Kim.

- Nhân loại giáo hoạt.

Cùng với bạch y nữ tử kịch chiến, Thanh Kim sur đột nhiên nổi giận đối với Bạch Y nữ tử, hắn đã cảm giác được có người ăn trộm bốn mệnh thanh kim của hắn, hắn sinh ra cùng với bốn mệnh Thanh Kim một chỗ, dĩ nhiên trong cự ly gần sẽ có cảm ứng với bốn mệnh Thanh Kim của mình.

Bạch Y nữ tử căn bản không hiểu Thanh Kim sư có ý gì, cuộc chiến đã trở nên kịch liệt, nàng cũng không sợ Thanh Kim Sư, đấu khí trên người rung rung, trường kiếm ngân sắc tạo thành một vòng cung quý dị, hóa thành một kiếm quang mà bỏ về phía Thanh Kim Sư.

- Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Thanh Kim sư đành chỉ công kích, nhìn thấy nữ tử tấn công, hắn càng xác định thêm bạch y nữ tử cùng với người ăn cắp bốn mệnh thanh kim của hắn là cùng một bọn. Kỳ thật bốn mệnh thanh kim với nó cũng không có tác dụng gì chỉ là cảm tình thâm hậu mà thôi.

- Ngao.

Thanh Kim Sư vô cùng tức giận, bởi vì hai bốn mệnh thanh kim ở trong động của nó lại bị lấy đi, hắn ngửa mặt lên trời gào rít, đột nhiên một quang mang nồng đậm hung hăng vọt về phía nữ tử.

- Nguy rồi, Thanh Kim Sư tại sao lại nổi giận như vậy? truyện được lấy tại

Bạch Y nữ tử cả kinh, sắc mặt lập tức đại biến, bây giờ né tránh đã không còn kịp, trừ người bố trí một vòng tròn phòng ngự đấu khí. Thanh Kim sư thực lực cũng không dưới nàng, lại là liều mạng cho nên nàng cũng không dám khinh thường.

- Âm

Một tiếng vang lên, Kiếm quang của Nhạc Thành bỏ về phía lưng của Thanh Kim sư, tuy nhiên Thanh Kim sư hung hăng chạm vào nàng, vòng tròn đấu khí nhanh chóng bị nghiền nát, Bạch Y nữ tử phun ra một ngụm máu tươi rồi từ trên trời rơi xuống, trực tiếp ngã xuống mấy cây đại thụ.

Trên người Thanh Kim sư cũng bị bạch y nữ tử cắt sâu tạo thành vài vết máu máu tươi phun ra mặt đất. Ma thú trời sinh lực phòng ngự quả nhiên là so với con người không khác biệt nhiều lắm, một kích này đã khiến cho bạch y nữ tử bị thương nhẹ.

Thanh kim sư nhìn về phía bạch y nữ tử ở trên mặt đất sau đó nhanh chóng phóng về phía động, điều nó lo lắng nhất lúc này chính là hai tiểu thanh kim sư mới sinh.

Nhạc Thành nhanh chóng thu hồi Bốn Mệnh Thanh Kim sau đó lập tức chạy ra bên ngoài, nếu như Thanh Kim Sư đi vào trong sơn động thì mười cái mạng của mình cũng xong, thân hình to lớn của Thanh Kim sư hiện ra tại động khẩu mình có chấp cánh cũng không bay thoát được.

Trong lúc Nhạc Thành ngự kiếm rời khỏi sơn động, ở phía cách đó không xa đã có một thân hình vô cùng lớn của Thanh Kim Sư bay về phía này, Nhạc Thành vội vàng di chuyển thân hình, nếu như Thanh Kim sư đánh trúng thì mình nhất định sẽ thê thảm.

- Ngao:

Thanh Kim sư cảm nhận được Nhạc Thành thì lập tức rít gào một tiếng, bàn chân trước vỗ một cái, một lực lượng vô cùng lớn đánh ra.

- Âm

Một tiếng vang thật lớn thốt lên, thân hình Nhạc Thành trượt lên phía trên, trước sự công kích nguy hiểm của Thanh Kim Sư, đất đá phía trên đầu của Nhạc Thành đã rơi xuống.

Nhạc Thành bố trí một vòng tròn hộ thân nhưng vẫn không có ích gì, may mà sau khi công kích Nhạc Thành một lúc nó dừng lại, xông vào trong động, kiểm tra hai tiểu Thanh Kim sư, đây chính là điều mà nó quan tâm nhất.

- Tiểu tử, ngươi mau chạy đi, Thanh Kim sư lúc này có chuyện cần làm, chút nữa nó sẽ đuổi theo ngươi.

Yêu Huyền nói.

- Ta biết, ngươi đừng gọi ta là tiểu tử, ta tên là Nhạc Thành.

Nhạc Thành cất tiếng nói, tốc độ ngự kiếm phi hành của hắn không hề chậm lại.

- Nực cười, ta tu luyện đã trăm năm, bảo ngươi là tiểu tử cũng không ừ khuất cho ngươi, ngươi đừng bảo bối gì mà cũng có thể bay vậy?

Yêu Huyền cất tiếng nói, mặc dù nàng ẩn thân ở trong đầu Nhạc Thành nhưng cũng cảm nhận được bảo bối mà Nhạc Thành phi hành, nàng không kim được mà tò mò hỏi.

CHƯƠNG 56: SONG TU CÔNG PHÁP.

- Không có gì, một thanh phi kiếm mà thôi, nói người cũng không hiểu.

Nhạc Thành nói, trong lòng hắn suy nghĩ, người mới chỉ tu luyện trăm năm, còn ta đã tu luyện nghìn năm.

- A, Bạch Y nữ tử kia.

Nhạc Thành nhìn thấy Bạch y nữ tử đầu cùng với Thanh Kim Sư hiện tại đã nằm yên không nhúc nhích, cũng không biết là sống hay chết. Nhạc Thành do dự một chút rồi thuận tay phóng lên, ngự kiếm thấp xuống, hắn đưa tay ôm lấy nữ tử mềm mại vào lòng bàn tay của mình, trong rừng cây cối rậm rạp như vậy, Thanh Kim sư cũng không dễ dàng đuổi theo mình.

Nếu như bạch y nữ tử không cuốn lấy Thanh Kim sư thì Nhạc Thành cũng không lấy được bốn mệnh thanh kim, trong lòng Nhạc Thành băn khoăn cho nên mới cứu Bạch Y nữ tử.

Một lúc sau Nhạc Thành đã cách Thanh Kim sư một khoảng cách, hắn dừng lại ở một vách núi, một người một kiếm phi hành cần phải tiêu hao không ít chân khí, Nhạc Thành cảm thấy cũng ăn không tiêu.

Đề phòng ngừa vạn nhất Thanh Kim sư truy kích, hơn nữa còn có ma thú lợi hại, Nhạc Thành dừng ở trước một vách núi, vách núi này có một sơn động có thể chứa được ba bốn người, sau đó hắn bày trước đó một Mê ảo trận mới yên tâm.

- Không biết nàng ta có chết hay không.

Nhạc Thành lúc này mới rảnh rỗi nhìn về phía Bạch y nữ tử, trên đường đi Nhạc Thành không thấy nàng ta có phản ứng gì.

- Nữ tử này đẹp quá.

Nhạc Thành cẩn thận đánh giá nữ tử trước mắt, lông mi nàng cao, da thịt trắng như tuyết, khoe miệng nhỏ nhắn có một vết máu, sắc mặt cũng xám trắng, ngũ quan tinh xảo giống như là bạch ngọc vậy, khuôn mặt vô cùng yêu kiều, so với Yến Hiểu Kỳ, Vân Phi Phi thì nữ tử này không kém, mơ hồ còn có một khí chất cao quý hơn, trên người có một mùi hương mê người.

Trước ngực Bạch Y nữ tử đều là vết máu, bởi vì nguyên nhân quần áo xộc xệch cho nên bạch y trở nên tán loạn, một đôi ngực trắng đã hiện ra trước mắt của hắn, Nhạc Thành không kim được mà nuốt nước miếng.

- Chỉ còn một chút hô hấp, cơ hồ bị thương quá nặng.

Nhạc Thành một lần nữa chạm vào mũi của bạch y nữ tử, phát hiện ra nàng còn có một chút hô hấp, chỉ là thương thế thật sự quá nặng, nếu như không nhanh chóng cứu chữa thì sẽ liên quan tới tính mạng của nàng.

Nhạc Thành từ trên người lấy ra một viên Khảo Phục Nguyên đan nhét vào trong miệng của nàng, hiện tại Nhạc Thành cũng không nghĩ ra biện pháp gì, hiện tại mình không tu luyện đầu khí, chân khí của mình thì không giúp ích được gì nàng, hơn nữa ngoại trừ phục nguyên đan thì trên người cũng không có đan dược nào chữa thương, tất cả đều phải dựa vào chính nàng.

- Nhạc Thành, người xem ra còn chút lương tâm lại ra tay cứu người, nhưng mà thương thế của nàng quá nặng, rất nguy hiểm đó.

Yêu Huyền cuối cùng cũng không gọi Nhạc Thành là tiểu tử nữa, nàng cũng cảm nhận được thương thế trên người Bạch y nữ tử.

- Người có biện pháp gì cứu nàng không?

Nhạc Thành trả lời, không chừng Yêu Huyền có biện pháp cứu nàng ta cũng nên.

- Ta hỏi người có phải vừa ý sắc đẹp của nàng nên nổi sắc tâm không? Nhân loại đúng là không mấy người tốt.

Yêu Huyền cất tiếng nói ở trong đầu Nhạc Thành.

- Người tại sao nghĩ vậy? Người rốt cuộc có biện pháp không?

Nhạc Thành hỏi, tuy nhiên trong lòng thầm nghĩ, vu vật trước mắt hắn tuyệt vời như vậy, không khỏi sắc tâm cũng không phải là người.

- Người mà dám đối với ta khởi sắc tâm, ta sẽ giáo huấn người một phen.

Yêu Huyền đột nhiên khẽ kên lên, tâm lý của Nhạc Thành nàng cảm nhận được.

- Không thể nào, ta chỉ nghĩ thôi mà.

Nhạc Thành trong lòng cả kinh, mình chỉ tùy tiện ngẫm lại mà thôi.

- Người nghĩ cũng không được, nhân loại hạ lưu.

Yêu Huyền quát lên một tiếng: truyện được lấy tại

- Muốn cứu nàng cũng không khó, chỉ là quá tiện nghi cho người.

- Cái gì mà quá tiện nghi cho ta, rốt cuộc là có biện pháp không?

Nhạc Thành hỏi, xem ra thương thế của Bạch Y nữ tử bất cứ khi nào cũng có thể gặp nguy hiểm.

- Bát Sí Linh mẫn gia tộc chúng ta có một loại công pháp có tác dụng hồi sinh khi trọng thương, chỉ là người cứu chữa phải thuần dương mới được.

Yêu Huyền nói xong liền bắn một lục quang vào trong linh hồn Nhạc Thành, đây chính là công pháp của Bát Sí Linh mẫn gia.

Trong đầu Nhạc Thành lập tức xuất hiện một bộ công pháp, so với công pháp song tu cũng không khác biệt lắm, chính là dùng tu vi của mình, thông qua giao hợp mà chữa thương cho đối phương.

- Cái này.

Nhạc Thành cảm thấy do dự, thân thể của Nhạc Thành phải thuần dương, thừa dịp nữ tử này chết ngất mà giao hợp thì không khỏi có chơi hạ lưu. Mặc dù mình muốn cứu nàng ta nhưng mình không sao cả, cũng không biết bạch y nữ tử kia nghĩ thế nào.

- Người còn nhìn cái gì, còn không mau làm đi, bạch y nữ tử kia kiên trì không còn được bao lâu.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Hạ lưu thì hạ lưu.

Nhạc Thành cũng chỉ có thể đồng ý, bất kể thế nào mình cứu người mới trở thành như vậy.

Nhạc Thành lấy lại bình tĩnh rồi nhẹ nhàng ngồi xổm xuống trước người của bạch y nữ tử, nhẹ nhàng giải khai vết máu ở trên người nàng, lập tức trước người của bạch y nữ tử hiện ra một bộ ngực cao ngất. Nhạc Thành thấy vậy thì hô hấp không kìm được mà trở nên trầm trọng.

Nhạc Thành lấy lại bình tĩnh rồi lập tức hướng về chiếc quần dài của nàng rồi kém xuống, cặp đùi thon dài của nàng cũng hiện ra trước mặt hắn. Nhìn thấy chiếc quần lót màu tam giác bao trùm vùng cấm, trong người của Nhạc Thành liền có một lửa nóng.

Một thân thể mê người hiện ra trước mặt hắn.

- Không được nổi sắc tâm, hiện tại người đang cứu người.

Nhạc Thành thầm nói với mình, cố nén dục hòa, sau đó cởi cái áo của nàng ra, trước mặt một bộ ngực cao ngất to tròn hiện ra, hai ngọc châu hồng phấn cũng hiện ra trước mặt hắn.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

CHƯƠNG 57: NGƯỜI CÓ THỂ LÁNG TRÁNH ĐƯỢC KHÔNG?

Nhạc Thành nhìn không được mà vuốt ve một cái, sau đó cố gắng nén ý nghĩ trong lòng hướng về phía tiểu khó che đầy vùng cấm mà chuyển động cổ tay.

Bàn tay của Nhạc Thành run run, tiểu khó của nữ tử cuối cùng cũng bị hắn kéo xuống, vùng cấm thần bí cùng với thâm cò rậm rạp đã hiện ra trước mặt hắn, một thân thể hoàn mỹ lồ lộ đã hiện ra trong mắt của hắn.

Nhạc Thành cố nén dục hòa toàn thân, ở dưới bụng lửa nóng đã hiện ra, nhìn thấy thân thể của nữ tử như vậy, dục hòa của hắn toát lên.

Dựa vào công pháp của Yêu Huyền, Nhạc Thành bắt đầu vận khởi chân khí trên cơ thể của mình, sau đó quần áo trên người của hắn cũng toàn bộ bị cởi xuống, hắn khẽ tiến tới thân thể mê người của bạch y nữ tử, lập tức không kìm được dục hỏa trong lòng.

Cảm nhận được vùng cấm ướt át, Nhạc Thành bắt đầu đi vào trong vùng cấm của nàng, hắn nhin không được mà thân thể khẽ giật mình.

- A.

Có lẽ cảm nhận được có một vật gì đó nóng hổi đi vào trong người của mình, nữ tử bạch y đang ngất xỉu đột nhiên rên lên một tiếng, khuôn mặt cũng trở nên ửng đỏ.

Nhạc Thành trấn định tâm thần, chân khí chậm rãi ngưng tụ dưới thân, dùng chân khí di chuyển vào bạch y nữ tử để chữa thương cho nàng, nếu lúc này có chuyện gì bất ngờ thì Nhạc Thành cũng phải bị liên lụy.

- Có thể trấn định sắc tâm, định lực của ngươi cũng không tệ.

Yêu Huyền ở trong đầu Nhạc Thành nói.

- Tiểu thư, cô nương có thể lắng tránh một chút không?

Nhạc Thành bất đắc dĩ nói với Yêu Huyền, không ngờ lúc này nàng lại xuất hiện.

- Được, ta không nói nữa, chỉ là ngươi cũng cẩn thận, đừng để chuyện ngoài ý muốn xảy ra.

Yêu Huyền mỉm cười trong đầu Nhạc Thành rồi không nói gì nữa.

Nhạc Thành khống chế chân khí tiến vào trong người của Bạch y nữ tử, dọc theo kinh mạch của nàng mà khuếch tán đi. Phát hiện ra đấu khí trong cơ thể của nữ tử tuy cường hãn nhưng lại vô cùng tán loạn, không cách nào tụ tập, mặt khác, lục phủ ngũ tạng của nàng cũng bị trọng thương, nếu như không có đấu khí mạnh mẽ bảo vệ tâm mạch thì bạch y nữ tử đã chết sớm. Nhạc Thành khẽ dùng Hỗn nguyên chân kinh tâm pháp từ từ vận chuyển ở trong người, một lòng chữa thương cho nữ tử, Nhạc Thành cũng cố gắng quên dục hòa ở trong cơ thể của mình, từ từ chữa trị cho bạch y nữ tử.

Ba ngày sau Nhạc Thành cảm thấy toàn thân như muốn chết lặng, hắn đã tỏ trên thân thể của bạch y nữ tử suốt ba ngày nay, trải qua ba ngày chữa thương, lục phủ ngũ tạng ở trong người bạch y nữ tử đã không có gì đáng ngại, toàn thân đã được chân khí của Nhạc Thành khai thông, lập tức Nhạc Thành một lần nữa hấp thu chân khí mà vận chuyển kinh mạch của mình.

Điều này cũng khó trách, Nhạc Thành tu luyện chính là chân khí, đấu khí dĩ nhiên không cho thể lực khác tiến vào cơ thể của mình. Nhạc Thành nhìn thấy thương thế của bạch y nữ tử đã không còn gì đáng ngại thì vội vàng hấp thu chân khí trở lại cơ thể của mình. Chân khí của mình cũng không phải là đối thủ của Đấu khí của bạch y nữ tử.

- A.

Trong lúc Nhạc Thành muốn rời khỏi bạch y nữ tử thì bạch y nữ tử lúc này thương thế đã không còn gì trở ngại, nàng khôi phục lại thần trí, cảm thấy trong cơ thể có vật gì đó rất cứng rắn, kiều đồn khẽ phản ứng.

Nhạc Thành vốn đã quên dục hòa của mình, bây giờ bạch y nữ tử lại cử động giống như đổ dầu vào lửa, Nhạc Thành trong lòng dục hòa lại sôi trào, vật dưới bụng không tự chủ được mà run lên một lần nữa, nhét sâu vào thêm một chút. xem tại

- A

Bạch y nữ tử rên rỉ một tiếng, kiều đồn cũng trở nên không ngừng vận vẹo, đây chính là phản ứng tự nhiên của nàng.

Nhạc Thành cuối cùng cũng không khống chế nổi dục hòa của mình. Dục hỏa mà hắn tích lũy mấy ngày hôm nay cuối cùng cũng bạo phát ra, trên bộ ngực của bạch y nữ tử cũng đã hiện ra những dấu tay đỏ sẫm.

- Ư ư.

Bạch y nữ tử cảm nhận thấy Nhạc Thành lao nhanh thì không ngừng rên ti, hai tay cũng ôm lấy bờ vai rộng của Nhạc Thành, hô hấp trở nên dồn dập.

Một lúc sau, Nhạc Thành cuối cùng cũng ép sát vào người bạch y nữ tử, toàn bộ dục hỏa bắn vào trong thân thể của nàng.

- Ta đã nói ngươi là tên háo sắc mà.

Đúng lúc này thanh âm của Yêu Huyền một lần nữa truyền vào trong đầu của Nhạc Thành, Nhạc Thành lúc này mới hiểu được.

- Nàng ta vẫn còn thân xử nữ.

Nhạc Thành nghe thấy thanh âm của Yêu Huyền thì vội vàng đứng dậy từ trên người của nàng, hần phát hiện ra trên người của mình có một vết máu hồng hào, điều này cho thấy bạch y nữ tử vẫn còn thân xử nữ.

- Ngươi là ai, ngươi...

Mà đúng lúc này, bạch y nữ tử cũng đã tỉnh lại, nàng nhìn thấy Nhạc Thành và mình toàn thân không mặc gì thì vội vàng hiểu ra chuyện gì, nàng vội vàng lấy từ trong giới chỉ một bộ đồ màu tím mà mặc lại.

- Ta chỉ vì muốn chữa thương cho ngươi mà mới làm như vậy, thật xin lỗi.

Nhạc Thành vội vàng nhặt quần áo của mình mà mặc lên trên người.

- Hạ lưu vô sỉ.

Mặc dù đã mặc quần áo vào rồi nhưng nữ tử này vẫn nổi giận mà lao về phía Nhạc Thành, tuy rằng nàng đã tu luyện vài chục năm nhưng thân thể vẫn là xử nữ, không ngờ thân thể xử nữ của mình lại bị người khác đoạt mất khi mình ngất xỉu.

- Ta thực không phải là cố ý, ta cũng chỉ vì muốn cứu cô nương.

Nhạc Thành đang định chạy ra son động thì nhìn thấy nữ tử khoe miệng có máu ứa ra, ngã xuống mặt đất, hóa ra nàng cường ngạnh vận đấu khí mà bị nó cản trở.

- Ngươi cứu ta cũng không được.

Nữ tử ngã ở trên mặt đất từ từ nói, đấu khí trong cơ thể cuối cùng không chịu nổi công kích của Nhạc Thành.

- Thương thể của ngươi quá nặng, đừng có cử động lộn xộn.

Nhạc Thành cất tiếng nói, nhìn thấy toàn thân nàng vô lực không còn khí lực để tiếp nhận công kích của mình. Hần đành miễn cưỡng bế nàng lên, ở bên ngoài có mê ảo trận, Nhạc Thành cũng không sợ có chuyện gì xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

CHƯƠNG 58: MỘ DUNG HIỂU HIỂU.

- Ngươi thả ta ra, thả ta ra.

Tuyệt mỹ nữ tử nhìn thấy Nhạc Thành ôm mình vào trong ngực thì khuôn mặt ửng đỏ một mảng, hai tay vô lực đánh vào người nt, toàn thân miễn cưỡng giả dựa.

- Ngươi muốn chết thì tiếp tục lộn xộn.

Nhạc Thành lớn tiếng quát nữ tử này, sau đó hần một lần nữa đem một viên Khỏa Phục Đan nhét vào trong nữ tử tuyệt mỹ này, sau khi làm chuyện đó với nàng, trong lòng Nhạc Thành xuất hiện một tình cảm vi diệu.

Tuyệt mỹ nữ tử đưa đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm về phía Nhạc Thành, thân hình cũng đình chỉ sự giả dựa lại, tựa hồ như bị Nhạc Thành hù dọa, trước giờ vẫn chưa có người nào dám lớn tiếng nói chuyện với nàng, trong khoảng thời gian ngắn nàng cũng không biết phải làm sao.

- Há miệng ra.

Nhạc Thành thấy mỹ nữ tử từ cắn chặt hàm răng, viên Phục Nguyên đan không thể nhét vào miệng của nàng.

Tuyệt mỹ nữ tử chần chờ một chút rồi cuối cùng cũng mở răng ngà ra, tiếp nhận Phục Nguyên Đan của Nhạc Thành nhét vào trong miệng.

- Ngươi điều tức một chút, muốn giết ta thì thương thể cũng phải tốt hơn mới được, Thanh Kim Sư vẫn còn ở gần đây.

Nhạc Thành buông tuyệt mỹ nữ tử ra, sau đó hần lập tức xoay người đi ra bên ngoài, dù sao đây cũng là nữ nhân đầu tiên của mình ở thế giới này, lại là

một xử nữ, cho nên trong lòng Nhạc Thành cũng có một cảm giác vi diệu.

Nhìn theo bóng lưng rộng lớn của Nhạc Thành, trong mắt mỹ nữ từ từ hiện ra một ánh mắt phức tạp. Một lát sau nàng khoanh chân ngồi xuống mà điều tức, thương thể trên cơ thể của nàng lập tức biến chuyển, nàng đối với thương thể của mình rất rõ ràng, nếu như không có sự hỗ trợ của mình thì mình cũng chết rồi.

Nhạc Thành đi ra khỏi Mê ảo trận, nhớ tới tuyệt mỹ nữ tử kia mà cười khở một phen, hần lập tức rời khỏi sơn động, đánh giá xung quanh, hần biết rằng vài ngày nữa Thanh Kim Sư cũng sẽ không đuổi tới được.

Ở bên cạnh mà một sơn lâm, Nhạc Thành đi vào một đỉnh núi nhô cao, chỉ thấy chỗ mà mình đứng là một rừng núi pháp phòng, vô cùng lớn, nhìn không thấy giới hạn, khó trách ma thú lợi hại như Thanh Kim Sư lại ở đây.

- Xem ra mình cần phải cẩn thận một chút.

Nhạc Thành thầm nói với mình, dãy núi lớn như vậy, ma thú cao giai hần là không ít, nếu như động phải ma thú cùng cấp với Thanh Kim sư thì mình chạy cũng không được.

"Xích" một tiếng vang lên, có một ma thú màu vàng vây quanh Nhạc Thành, những tiểu ma thú này toàn bộ bị lông vàng che kín, cái đuôi so với đuôi mèo còn lớn hơn một chút, toàn thân toát ra một linh khí nhàn nhạt.

- Bốn ma thú cấp hai, Hoàng Vĩ hồ.

Nhạc Thành nhìn bốn con hoàng vĩ hồ vây quanh mình mà mỉm cười, đúng lúc hần đang đói bụng mà hương vị của Hoàng Vĩ Hồ này vô cùng tốt.

Một con hoàng vĩ hồ tấn công về phía Nhạc Thành, thân hìn nhỏ nhắn mà vô cùng linh hoạt, đối với chúng nó, Nhạc Thành cũng là thức ăn của chúng nó.

Thần sắc của Nhạc Thành trầm xuống, loại vĩ hồ này tuy chỉ là ma thú đệ giai nhưng so với thập tinh Đại Đầu sư cũng không khác biệt lắm, cộng thêm thần hình linh hoạt, ngay cả nhất tinh Đại Đầu sư gặp phải nó cũng phải vô cùng cẩn thận mới được. Mà hiện tại bốn hoàng vĩ hồ này ở cùng một chỗ thì Nhạc Thành không dám khinh thường.

- Đoạt Hồn Chi.

Thân ảnh của Nhạc Thành nhanh chóng lùi về phía sau, đồng thời thủ ấn ở trong tay cũng ngưng tại chỗ, thanh mang trong tay bắn về phía Hoàng Vĩ Hồ.

Hoàng Vĩ Hồ bị công kích kia lập tức ngã xuống mặt đất, trên người đã bị Đoạt Chi hồn của Nhạc Thành bắn tạo thành một lỗ nhỏ. Mà đúng lúc này Nhạc Thành cảm nhận có hai luồng kinh phong công kích, hần vội vàng bố trí một cương quyền phòng ngự, đồng thời thủ ấn biến đổi, một mảng thanh mang trong tay ngưng tụ thành một chương ấn vô cùng lớn, sát ma chương tấn công về phía hai con Hỏa Vĩ Hồ.

Hai con Hỏa Vĩ Hồ bị Nhạc Thành đánh rơi xuống mặt đất, Nhạc Thành còn chưa kịp xoay người thì con Hỏa Vĩ Hồ thứ tư đã đánh về phía hần.

Nhạc Thành nhảy người lên, đồng thời Đoạt Hồn Chi cũng ngưng tụ thành thanh mang đánh về phía Hỏa Vĩ Hồ phía trước. Hỏa Vĩ Hồ tuy có tu vi cửu tinh, thập tinh Đại Đầu sư nhưng không có linh trí, nếu không Nhạc Thành cũng khó đối phó.

Cuối cùng một hỏa vĩ hồ cũng bị Nhạc Thành đánh rơi xuống mặt đất, bốn con hỏa vĩ hồ hiện ra bốn viên nội đan, nội đan của nhị giai mãnh thú cũng bán được mấy kim tệ.

Nhạc Thành thu thập một chút rồi mang thi thể của Hoàng Vĩ hồ trở về sơn động nơi mình ở, trong lòng hần đã sớm đói bụng, đã muốn nướng thịt lên ăn.

Trở lại vách núi, Nhạc Thành xuyên qua mê ảo trận mà tới sơn động, nữ tử kia vẫn còn vận công chữa thương, hần nhặt mấy tảng đá quanh sơn động tạo thành một cái giá, sau đó lấy củi khô đốt lửa, đem mấy con Hỏa Vĩ hồ trên giá rồi từ từ thiêu nướng.

Nhạc Thành trở lại sơn động, nữ tử kia cũng biết, nàng mở to mắt ra nhìn Nhạc Thành sau đó lại vận công chữa thương. Trong lòng nàng thầm kỳ quái, mình trước kia muốn giết hần, tại sao hần không thừa dịp mình bị trọng thương mà chạy đi còn muốn về đây, chẳng lẽ hần không sợ sau khi mình lành bệnh sẽ giết hần sao, xem ra tên này đúng là kỳ quái.

Trong lúc mỹ nữ tuyệt thế này đang suy nghĩ miên man thì một mùi thịt thơm truyền vào mũi. Với tu vi Đầu Hoàng của nàng thì cho dù mười ngày nửa tháng ăn cũng không có chuyện gì nhưng lần này hai mươi ngày nàng vẫn chưa ăn gì, ngửi thấy mùi thịt thơm cũng cảm thấy đói bụng.

Nhạc Thành đã sớm ở bên ngoài xử lý nội tạng và da lông của Hoàng Vĩ Hồ, giờ phút này hần bắt đầu nướng thịt của nó, một mùi thơm ngày càng nồng đậm, phương pháp nướng thức ăn này Nhạc Thành đã học từ rất lâu ở Hoa Hạ.

Ngửi thấy mùi thịt, nữ tử đã sớm cảm thấy đói bụng liền mở mắt ra xem Nhạc Thành đang làm gì chỉ thấy Nhạc Thành đang nướng thứ gì đó ở trên lửa, trước nay nàng chưa từng thấy qua thịt nướng như vậy.

Mùi thịt mê người truyền khắp sơn động, Nhạc Thành cũng muốn ăn một chút, đã lâu như vậy rồi hần không ăn thịt, đôi mắt của hần khẽ liếc nhìn nữ tử, phảng phất giống như phát hiện ra nàng đang nhìn trộm mình, tựa hồ như nàng có thể đang đói bụng.

- Khụ.

Nhạc Thành vội vàng ho một tiếng rồi cầm lấy Hòa Vĩ Hồ đi về phía sơn động.

Nhìn thấy Nhạc Thành đứng lên, nữ tử vội vàng nhắm mắt lại, sau đó tiếp tục làm bộ vận công trị thương, không biết chuyện gì, nàng không dám nhìn Nhạc Thành, vừa nhìn thấy thân ảnh của hắn nàng đã cảm thấy bối rối, nàng cũng không biết chuyện gì đang xảy ra.

- Người đói bụng rồi sao, ăn chút đi.

Nhạc Thành lấy cái đùi của hoàng vĩ hồ đưa tới trước mặt nữ tử.

Một mùi thịt truyền vào mũi của tuyệt mỹ nữ tử, bụng của nàng đã sớm đói, nghĩ thấy mùi thịt của Nhạc Thành, nàng không kìm được mà mở to mắt ra.

- Ăn chút đi, không có độc đâu, ăn no mới có thể có khí lực chữa thương, thương thế tốt lên mới có thể giết ta.

Nhạc Thành hướng về phía tuyệt mỹ nữ tử mỉm cười.

Tuyệt mỹ nữ tử do dự một chút rồi từ từ cầm lấy miếng thịt trong tay Nhạc Thành mà hơi nhai một cái.

- Ta tên là Nhạc Thành, người tên là gì vậy, người muốn giết ta thì ta cũng phải biết tên của người.

Nhìn thấy nàng ăn thịt nướng của mình, Nhạc Thành hơi mỉm cười.

- Ta tên là Mộ Dung Hiểu Hiểu, người tại sao không chạy trốn, người không sợ ta giết người sao?

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn Nhạc Thành nghi hoặc khó hiểu hỏi.

- Mộ Dung Hiểu Hiểu, cái tên rất hay.

Nhạc Thành vừa gặm thịt nướng vừa nói: Text được lấy tại [.]om

- Ta dĩ nhiên là sợ người giết ta, chỉ là ta mạo phạm người, bất kể là vì chữa thương cho người thì ta đã sai, cho nên ta nhất định phải bị trừng phạt.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói:

- Người thật là kỳ quái, nếu như người khác thành thực xin lỗi ta thì ta vẫn giết người, người có tâm nguyện gì không, người cứu ta ta sẽ thay người hoàn hành.

- Cảm ơn, tâm nguyện của ta thật sự người có thể thay ta hoàn thành?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi, hắn cũng không ngu mà nguyện ý để Mộ Dung Hiểu Hiểu giết mình.

- Người nói đi, ta nói rồi dĩ nhiên sẽ không đổi ý.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói, nàng trước nay nói chuyện chưa từng tính toán.

- Được rồi, vậy lúc nào người muốn giết ta thì ta sẽ nói cho người biết.

Nhạc Thành nói, hắn định rời khỏi ngọn núi này tới Song Tử Hải nhưng thương thế của Mộ Dung Hiểu Hiểu hiện tại rất nghiêm trọng, đợi thương thế của nàng tốt hơn hắn sẽ rời đi.

Cũng không biết chuyện gì xảy ra mà mấy ngày tiếp theo Mộ Dung Hiểu Hiểu quan hệ với Nhạc Thành ngày càng tốt, điều này cũng ngoài dự tính của Nhạc Thành, có kinh nghiệm sống kiếp trước của mình, Nhạc Thành phát hiện ra rằng Mộ Dung Hiểu Hiểu tuy thực lực cao cường nhưng đối với chuyện nam nữ rất lạ lẫm, tiểu nữ tử này rất dễ đối phó.

Trong một chỗ sâu trên sườn núi, Nhạc Thành ngự kiếm bay đi, sườn núi này Nhạc Thành vô tình phát hiện mà ra. Trục giá nói cho hắn biết nơi này thường thường sẽ xuất hiện những bảo vật không bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

CHƯƠNG 59: THIÊN NIÊN HUYẾT QUẢ.

Nhạc Thành cẩn thận rơi vào đáy vực, ở trên sườn đồi có một lớp mây mù ngưng tụ nồng đậm, phía trước rõ ràng là hơi kỳ dị, xanh tươi một mảng. Sườn đồi này hiển nhiên là một sơn cốc.

Nhạc Thành cũng không ngờ rằng như vậy, hắn cảm nhận được ở đây có khí tức của ma thú, ma thú này rất mạnh, Nhạc Thành suy đoán rằng ma thú này tuy kém Thanh Kim Sư nhưng cũng không kém bao nhiêu, ít nhất cũng là ma thú ngoài tứ giai.

Kỳ thật đây đã là lần thứ hai Nhạc Thành tới nơi này, ngày hôm qua đi tới Nhạc Thành đã cảm thấy được khí tức rất sâu của ma thú ở đây. Nhạc Thành lập tức bỏ chạy, sau đó hắn lại hối hận, nếu như nơi mà có ma thú thủ hộ thì nhất định có bảo vật.

Nhạc Thành thu liễm khí tức trên thân sau đó từ từ đi về phía trước, một lát sau sườn núi phía trước Nhạc Thành nhô lên, nhìn tròng cảnh bên núi, Nhạc Thành không tìm được mà hít vào một hơi, tổng cộng có hai con ma thú đang đùa giỡn xung quanh động khẩu.

- Độc giác thú.

Nhận thức được hai con ma thú phía trước, tương đương với tu vi đầu Linh. Tuy nhiên ma thú đều có thiên phú của mình, lực phòng ngự vô cùng biến thái cho nên ma thú tư giai so với cao thủ Đầu Linh còn khó đối phó hơn.

Hai con thú này có chút giống như là tê ngu, thể tích so với Thanh Kim sư thì nhỏ hơn một chút nhưng so với tê ngu bình thường thì lớn hơn gấp đôi, toàn thân của nó bao trùm một bộ lông màu xanh, ai con mắt lớn, trên đầu là một cái sừng nhọn màu đỏ.

Nhạc Thành nhìn cái sừng nhọn màu đỏ ở trên người con ma thú mà không tìm nổi cảm giác muốn giết thú lấy sừng. Cái sừng nhọn ở trên đầu con ma thú cũng là nơi cứng rắn nhất, Luyện Dược sư tuy rằng không cần nó, nhưng mình coi nó là một tài liệu tốt nhất để luyện chế pháp khí.

Chỉ là Nhạc Thành cũng nghĩ mà thôi, con quái thú một sừng này nhìn thấy Nhạc Thành còn chạy không kịp chứ đừng nói là giết thú lấy sừng. Nhìn thấy con thú một sừng này tựa lưng vào sơn động, Nhạc Thành tựa hồ như ngửi thấy một mùi thơm thơm ngát, còn mang theo một linh khí.

- Trong sơn động nhất định có bảo bối.

Nhạc Thành thì thầm nói, nếu không thì quái thú một sừng này cũng không ở đây thủ hộ. Đọc Truyện Online mới nhất ở truyen/y/y/com

- Xích.

Trong lúc Nhạc Thành đang suy nghĩ làm cách nào để đi vào trong sơn động thì bỗng nhiên xuất hiện hai luồng kinh phong, sau đó một thân ảnh vô cùng lớn lướt qua, may mà chỗ ẩn thân của Nhạc Thành là một vùng đất thấp nên không bị phát hiện.

Hai thân ảnh vừa lướt qua đầu Nhạc Thành nhìn thấy quái thú một sừng thì khẽ gầm gừ, dường như sát khí rất nặng.

- Hai con Kim Cương Lang.

Nhạc Thành ở vùng đất thấp mà đánh giá, khá lắm, hai con thú này so với quái thú một sừng thì còn nhỏ hơn một chút, nhưng cũng là tứ giai ma thú, toàn thân đen kịt, đôi mắt hiện ra một hồng quang khủng bố.

- Ngao.

Hai con Kim Cương lang dường như e ngại quái thú một sừng, hướng về phía nó rít gào, bắt đầu tiếp cận sơn động.

- Ô:

Hai con thú một sừng nhìn thấy Kim Cương lang tiến vào địa bàn của bọn nó thì làm sao bỏ qua được.

- Xem ra trong sơn động có bảo vật xuất thế.

Nhạc Thành nhìn bốn con ma thú phản ứng thì biết rằng Kim Cương lang cũng giống như mình, muốn đoạt bảo vật ở bên trong.

Nhạc Thành vốn đang không có biện pháp tiến vào sơn động, nhìn thấy hai con Kim Cương lang tới thì hắn nở ra một nụ mỉm cười, hai con Kim Cương lang này so với quái thú một sừng này thì thực lực cũng không kém nhiều lắm, nếu chúng nó đánh nhau thì mình có cơ hội.

Trong sơn động, mùi thơm ngát toát ra ngày càng nồng đậm, ngửi thấy hương vị thơm ngát, quái thú một sừng và hai con Kim Cương lang đều xao động, hai con Kim Cương Lang càng muốn tiến vào sơn động.

- Ô

Hai con quái thú một sừng rít gào, nhin không được mà xung quanh tràn ngập thanh mang, hung hăng đánh về phía Kim Cương lang.

Hai con Kim Cương lang cũng không cam chịu yếu thế, nhanh chóng hướng về phía quái thú một sừng, bốn con đại ma thú ở trong sơn cốc còn dây dưa.

Nhạc Thành muốn thừa cơ đục nước béo cò nhưng hiện tại đi vào trong sơn động cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Trong sơn cốc đất đá bắt đầu nứt mà chảy xuống, thực lực của các ma thú này tạm thời không phân cao thấp. Nhạc Thành cuối cùng cũng tìm ra một cơ hội, tận dụng lúc bốn con ma thú hơi nghiêng dời đi, Nhạc Thành từ từ bò sát tới sơn động.

Mặt đất xung quanh đã bị bốn con ma thú tạ ra những vết nứt nhỏ, Nhạc Thành vừa vịn nắp vào những nơi này, bốn con ma thú đang chiến đấu kịch liệt cho nên không ai phát hiện ra Nhạc Thành.

Một lát sau Nhạc Thành cùn đã đến cửa động, sơn động có một bậc thang nhô lên, Nhạc Thành ghé vào sơn động nhưng cũng không dám đi vào. Bốn con ma thú nếu như chú ý tới, phát hiện ra thì đúng là phiền toái.

- Âm

Bốn con ma thú công kích khiến cho từng tiếng nổ phát ra, trên người hai con Kim Cương lang đã có những chỗ có máu tươi chảy ra.

Nhạc Thành ghé vào trong động khẩu, ở trong động truyền tới một mùi thơm ngày càng nồng đậm, linh khí cũng ngày càng nặng. Nhạc Thành suy đoán bên trong có dược liệu khó mà gặp phải, những thứ này bất kể là ai cũng là bảo bối.

- Ô.

Nghe thấy mùi thơm ngát ngày càng nồng đậm, bốn con ma thú ngày càng xao động, quái thú một sừng rít gào, cái sừng nhọn màu đỏ kia toát ra một hồng mang long lánh, bốn vỏ phóng lên, mang theo đất đá lao về phía Kim Cương lang.

- Ngao.

Kim Cương lang cũng không chịu yếu thế, hét dài một tiếng, cả người công kích về phía quái thú một sừng.

Nhạc Thành thở ra một hơi, thừa dịp quái thú một sừng lao lên mà xông vào trong sơn động. Ở trong sơn động Nhạc Thành cảm nhận được một mùi thơm ngát, không hề do dự hần nhanh chóng đi về phía đó.

- Đây chính là Thiên Niên Huyết quả.

Nhạc Thành cuối cùng cũng tìm được nơi phát ra mùi thơm thơm ngát, tận cùng bên trong là một cái động đã hình thành thạch nhũ, một cái cây lớn đang rung động ở đó.

Mà ở địa phương chính giữa có một cây sinh trưởng màu đỏ sậm, màu anh biếc giống như lá cây.

- Quả nhiên là bảo bối.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Thiên Niên huyết quả công dụng thế nào Nhạc Thành đã sớm biết, hần hoàn toàn có thể dùng nó để luyện chế ngũ phẩm đan dược, nếu như trực tiếp ăn vào thì cũng có chỗ tốt.

Nhạc Thành lấy từ trong không gian trữ vật ra một hộp ngọc, loại linh dược này nếu để ở ngoài sẽ tiêu tán, chỉ có ở trong hộp ngọc mới có thể giữ được. Nhạc Thành cẩn thận tháo hai Thiên Niên Huyết quả đem bỏ vào trong hộp ngọc.

- Âm âm

Bỗng nhiên Thiên Niên Huyết thảo vừa được hái xuống thì cả sơn động đều chấn động, một số đất đá không ngừng rơi xuống.

- Không hay, sơn động muốn sụp đổ.

Nhạc Thành trong lòng cả kinh, nhất định là hai huyết quả do mình hái xuống đã khiến cho cả sơn động chấn động.

- Chạy mau.

Thân ảnh của Nhạc Thành như điện, nhanh chóng chạy ra khỏi động khẩu, nếu như bị vùi trong sơn động thì thật thê thảm. Một lát sau cả sơn động bắt đầu đổ sụp xuống, vô số cự thạch rơi ở phía sau lưng Nhạc Thành.

Nhìn thấy sự biến hóa ở trong sơn động, bốn ma thú cũng đình chỉ công kích, tứ giai ma thú đã có một chút linh trí, tựa hồ như cảm nhận được chuyện gì đó, chúng nhanh chóng nhìn chăm chăm về phía trong sơn động.

Nhạc Thành chạy như điên rời khỏi, chỉ cần chậm một chút thôi sẽ bị giữ ở trong sơn động. Cự thạch sau lưng liên tiếp sụp đổ, bàn chân của hần cũng cảm nhận được đất đá rớt xuống, vào lúc cách động khẩu còn vài thước, Nhạc Thành cảm thấy bốn ma thú đang nhìn chăm chăm về phía mình.

- Chết tiệt.

Nhạc Thành thầm chửi một tiếng, cần phải nhanh chóng rời khỏi động, bốn con ma thú này Nhạc Thành không phải là đối thủ.

- Liều mạng, Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành đã không có thời gian lo lắng, hấn ngưng kết một thủ ấn quen thuộc, hai tay tạo ra hai luồng vô thượng chân hỏa, ngưng tụ thành một hỏa cầu, sau đó lập tức biến thành một vòng tròn hộ thân, một hỏa cầu nóng bỏng hướng về phía cửa sơn động.

- Ngao.

Hai con kim lang cùng thú một sừng nhìn thấy ở trong sơn động hiện ra một bóng người, bọn chúng đã sớm có linh trí, cũng nhận ra được Nhạc Thành ăn trộm Thiên Niên huyết quả, cho nên đều đồng thời rít gào một tiếng chạy về phía Nhạc Thành.

"Phanh" một tiếng vang lên, Phần Tiên Liệt Diễm cầu oanh động ở bên trái Kim Cương lang, lập tức một ngọn lửa nóng bỏng khiến cho thân hình của Kim Cương lang bị đẩy lui đi vài phân. Mà thân hình Nhạc Thành lại chạm phải một ma thú một sừng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

CHƯƠNG 60: TIÊN HẢO HẢO.

Hộ thân cương quyền của Nhạc Thành bị nghiền nát trong nháy mắt, hai thú một sừng va chạm với hai đầu linh cao thủ, máu tươi phun ra, thân hình của Nhạc Thành bị đánh bay giữa không trung.

- Hô.

Hai thú một sừng bị Nhạc Thành đánh bay trên không trung, bọn họ cũng không rơi xuống đất mà dầm phi kiếm dưới chân, nhanh chóng bay về phía vách núi.

- Ngao.

Bốn con ma thú dồn dập gầm lên, hướng về phía Nhạc Thành mà đuổi theo, hai con Kim Cương lang hưng phấn nhảy lên, mở miệng hướng về phía Nhạc Thành trên không trung mà tấn công, chỉ còn kém nửa phân nữa là tới phi kiếm của Nhạc Thành.

- May mà không phải là mãnh thú phi hành.

Nhạc Thành thầm nghĩ một tiếng, sau đó hấn vội vàng không chế phi kiếm bay lên trên, trong miệng của hấn phun ra một ngụm máu tươi, hai con thú một sừng này mà đánh một kích thì cho dù là thân thể hoàng long thì Nhạc Thành cũng bị vỡ lực phủ ngũ tạng. Cái này chủ yếu vì tu vi của Nhạc Thành quá thấp, nếu như Nhạc Thành đại tới Thai Tức Kỳ, dựa vào Hộ thân cương quyền cùng với Hoàng Long thân thể sẽ chống lại được thú một sừng, một kích cũng không bị thương quá nặng.

Bốn con ma thú đuổi theo Nhạc Thành trong một thời gian ngắn xong, nhìn thấy thân thể của Nhạc Thành bay lên trên cao,

Một lát sau Nhạc Thành cuối cùng cũng bay tới vách núi, hấn thật sự bị thương không nhẹ, vô lực ngự kiếm phi hành, sau khi nhét vào miệng một viên Phục Nguyên Đan, hấn nhanh chóng hướng về phía vách núi mà đi tới, hiện tại bản thân hấn đã bị thương, nếu chạm phải ma thú chỉ sợ sẽ trở thành thức ăn của chúng.

Xuyên qua Mê Ảo trận, Nhạc Thành với khuôn mặt tái nhợt tiến về sơn động mà bắt đầu vận công chữa thương. Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn hấn thấy khuôn mặt của hấn tái nhợt, trước ngực có vết máu thì há hốc mồm tuy nhiên cũng không nói gì.

Chân khí trong người của Nhạc Thành từ từ lưu động, Nhạc Thành kiểm tra thương thế của mình một hồi, lần này hấn bị thương không nhẹ, nếu như không phải có thân thể Hoàng Long thì không chết mới là chuyện lạ. Xem ra sau lần đụng độ với cao thủ ngoài thất tinh đầu linh, mình cũng chỉ có thể chạy.

Trải qua mấy ngày vận công điều tức, thương thế của Mộ Dung Hiểu Hiểu đã tốt hơn rất nhiều, khuôn mặt cũng bắt đầu trở nên hồng nhuận, nằng thờ ra một hơi rồi từ từ đứng lên, nhìn Nhạc Thành vận công điều tức trước mắt mà ánh mắt trở nên phức tạp.

- Ta thật sự muốn giết hấn? Đọc Truyện Online mới nhất ở truyen/y/y/com

Mộ Dung Hiểu Hiểu lầm bầm nói với mình, hấn đã cứu mình.

- Thương thế của ngươi sao rồi.

Nhạc Thành cảm thấy Mộ Dung Hiểu Hiểu đang đứng trước mình thì từ từ định chỉ vận công chữa thương, nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu trước mắt mà Nhạc Thành nao nao, lúc này nàng thật là đẹp.

- Ta không sao, ngươi bị thương à?

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn Nhạc Thành mà hỏi, trong lòng có một cảm giác mâu thuẫn kỳ lạ.

- Ủ, ta bị ma thú làm cho bị thương, ngươi chuẩn bị giết ta sao?

Nhạc Thành cất tiếng nói, trải qua mấy ngày chữa thương nữa thì thương thế của Nhạc Thành cũng không đáng ngại nữa.

- Ủ, ta đã đáp ứng hoàn thành tâm nguyện cho ngươi, ngươi nói đi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn Nhạc Thành mà hỏi.

- Ngươi sẽ giữ lời chứ?

Nhạc Thành giống như cười mà không phải là cười nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu, hắn nhận ra sự mâu thuẫn ở trong lòng nàng, nếu như nàng thực sự muốn giết mình thì đã không nói nhiều mà đã ra tay động thủ.

- Mộ Dung Hiểu Hiểu này đã nói thì tuyệt đối giữ lời.

Mộ Dung Hiểu Hiểu chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Ta chỉ có một tâm nguyện đó chính là lấy ngươi làm vợ.

Nhạc Thành nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu mà nói.

- Ngươi... ngươi tin rằng ta hiện tại sẽ giết ngươi không?

Khuôn mặt của Mộ Dung Hiểu Hiểu ửng đỏ, nàng không ngờ rằng Nhạc Thành lại nói ra những lời này, tuy nhiên nhìn ánh mắt Nhạc Thành thì hắn không hề lảng tránh, nhất thời bốn mắt nhìn nhau.

- Dù sao ta cũng có tâm nguyện như vậy, nếu như ngươi không có biện pháp giữ lời thì cứ giết ta đi, dù sao ta cũng không đánh lại ngươi.

Nhạc Thành nhắm mắt lại, Mộ Dung Hiểu Hiểu trong chuyện tình cảm không phải là đối thủ của hắn.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn Nhạc Thành, nhất thời cũng không biết phải làm sao cho tốt, chân tay nàng bỗng nhiên trở nên luống cuống, sau một lát nàng trở về son động mà vận công điều tức.

Thấy phản ứng của Mộ Dung Hiểu Hiểu Nhạc Thành cũng không nói gì, tiếp tục vận công.

- Nhạc Thành, ta thấy ngươi không những háo sắc mà còn vô sỉ.

Yêu Huyền vang thanh âm ở trong đầu Nhạc Thành.

- Ngươi hiện tại đừng nói nữa, nếu như ta không dùng phương pháp đó chẳng lẽ để Mộ Dung Hiểu Hiểu giết ta sao, đừng quên ta chết đi ngươi cũng sẽ rất thê thảm.

Nhạc Thành trả lời Yêu Huyền.

- Tiểu tử ngươi háo sắc.

Yêu Huyền cũng không cam lòng nói.

- Ngươi nói ta háo sắc thì ta háo sắc, lần sau nếu có cơ hội ta sẽ háo sắc với ngươi.

Nhạc Thành tức giận trả lời Yêu Huyền, lúc trước Nhạc Thành không dám chọc Yêu Huyền nhưng giờ đã khác.

- Tên tiểu tử, ngươi dám đụng vào ta ta sẽ giết ngươi.

Yêu Huyền vội vàng quát.

- Ngươi không phải nói ta khi gặp nguy hiểm ngươi sẽ ra ngoài giúp ta sao, mấy ngày hôm nay ta bị bốn tứ giai ma thú truy đuổi, tại sao ngươi không hỗ trợ?

Nhạc Thành hỏi Yêu Huyền.

- Không phải chân chính sinh tử của ngươi thì ta sẽ không giúp, hiện tại ta chỉ là một linh hồn thể, khi ra ngoài sẽ tiêu hao một số linh hồn lực.

Yêu Huyền tức giận nói với Nhạc Thành.

Mấy ngày nay thương thế của Nhạc Thành cũng tốt lên rất nhiều, Hoàng Long thân thể thật là thần kỳ, mà tốc độ chữa thương cũng nhanh hơn, trong vòng hai ba tháng là có thể khôi phục được nhưng hần chỉ cần nửa tháng thời gian.

Mộ Dung Hiểu Hiểu thì thương thế của nàng cũng tốt hơn rất nhiều, mấy ngày hôm nay nàng đều vận công chữa thương, lâu lâu thì nhìn Nhạc Thành, xem tính cách của hắn, nếu như người khác mạo phạm thì nàng đã sớm giết đi nhưng đối với Nhạc Thành thì nàng rất bối rối, Nhạc Thành mạo phạm nàng, lại là mạo phạm rất nghiêm trọng nhưng hết lần này tới lần khác nàng không hạ thủ được.

Thân là cường giả Đấu Hoàng nàng ở Khoa Ốc đế quốc cũng không mấy người dám bắt kính. Khoa Ốc đế quốc chính là hai đại đế quốc trên Huyền Thiên Đại Lục, cao thủ Đấu Hoàng có rất nhiều.

- Thương thế của ngươi hẳn là đã tốt lắm rồi.

Nhạc Thành từ từ thu hồi chân khí, từ từ đứng lên, ở vùng núi này không thể trì hoãn thời gian, phải nhanh chóng đi tới Song Tử Hải, hiện tại thời gian cách ước hẹn với Thanh Dương môn ngày càng gần, cần phải luyện chế nhanh Khôi Lỗi.

- Ngươi vì sao mà muốn thành thân với ta?

Mộ Dung Hiểu Hiểu cắn môi, cố gắng dùng dũng khí mà hỏi Nhạc Thành, ánh mắt cũng không sợ Nhạc Thành nhìn thấu.

- Ngươi là nữ nhân đầu tiên của ta.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, trên thế giới này, Mộ Dung Hiểu Hiểu thật sự là nữ nhân đầu tiên của hắn.

- Cái động khẩu là thủ đoạn gì, mau mở ra, ta muốn ra ngoài.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói với Nhạc Thành, nàng mấy ngày nay đi tới động khẩu, phát hiện ra rằng mình không thể đi ra ngoài, với thực lực của nàng muốn ra thì cũng chỉ có thể cưỡng chế hủy diệt trận pháp.

Nhạc Thành đi đến động khẩu thu hồi Mê Áo trận, dù sao lúc này hắn cũng muốn đi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cử động một cái, nhìn Nhạc Thành rồi nói:

- Chờ ngươi có thực lực đấu hoàng rồi đến Khoa Ốc Đế tìm ta, nếu không ta sẽ thực sự giết ngươi.

Nói xong bóng hình xinh đẹp của Mộ Dung Hiểu Hiểu liền bay giữa không trung, biến mất không còn thấy gì nữa.

- Thực lực Đấu Hoàng ta sẽ nhanh chóng đạt tới, ngươi cũng là nữ nhân đầu tiên của ta, ta nhất định sẽ tìm ngươi.

Nhìn theo bóng hình xinh đẹp của Mộ Dung Hiểu Hiểu Nhạc Thành lâm bẫm nói.

Mộ Dung Hiểu Hiểu đi rồi Nhạc Thành cũng mau chóng ngưng kiếm mà đi về phía Song Tử Hải. Lúc này tới Song Tử Hải còn hơn một tháng lộ trình, ba ngày sau Nhạc Thành mới tới rặng núi lớn, may mà trên đường đi không gặp phải ma thú phi hành.

Một tháng sau Nhạc Thành lại theo một đội lính dong binh khác mà đi tới biên giới của Song Tử Hải, một mình Nhạc Thành giao ra ba khối kim tệ, sau đó trên đường đi cũng không gặp chuyện gì bất ngờ.

Muốn đi tới Song Tử Hải trên đường phải cưới một số ma thú phi hành mới tới được. hiện tại Nhạc Thành đã tới Song Tử trấ, Song Tử Trấn chính là biên giới giữa Song Tử Hải mệnh mông, từ rất xa có thể nhìn thấy hải vực.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

CHƯƠNG 61: GIA TỘC TỬ MÃ.

Song Tử Hải phân biệt được gọi là Tả Tinh Đảo cùng với Hữu Tinh Đảo. Nhạc Thành đi theo đoàn dong binh đi vào thị trấn thì tách ra, bởi vì muốn tới Song Tử Đảo thì phải thuê ma thú phi hành mới tới được.

Nhạc Thành rời khỏi đám dong binh rồi nhanh chóng tìm tới một cửa hàng vận chuyển, điểm chủ nói mấy ngày nay vì Tả Tinh Đảo một tháng sau tổ chức đại hội Luyện Dược sư cho nên mỗi ngày có rất nhiều người tới đó, tất cả các ma thú phi hành đều bay ra ngoài, cho nên phải chờ đến sáng ngày mai. Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

Nhạc Thành nhìn tình huống thì thấy lời nói của điểm chủ là thật, hẳn liền giao một khối kim tệ làm tiền đặt cọc, ngày mai Nhạc Thành sẽ tới Tả Tinh Đảo.

Sau đó Nhạc Thành vất vả mới kiếm được một gian khách điểm để nghỉ chân, những khách điểm khác đều ngập tràn khác, quả nhiên Nhạc Thành đặt chân tới khách sạn này cũng phải trả một khối kim tệ cho một đêm, giá rất đắt, nhưng Nhạc Thành cũng không có biện pháp nào.

Dưới sự dẫn dắt của một tiểu đồng Nhạc Thành liền đi tới một gian phòng nhỏ nhỏ, bên trong có một chiếc giường lớn. Nhạc Thành không để ý tới những thứ này, may mà những thứ ở đây đều tương đối sạch sẽ.

Sau khi vào phòng Nhạc Thành cũng không đi ra ngoài mà bắt đầu khoan chân trên giường mà tu luyện, một năm thời gian sẽ đủ cho hắn tu luyện, dù sao tu vi thực lực hiện tại của hắn quá thấp, Nhạc Thành không có cảm giác an toàn.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành thở ra một hơi dài, đem toàn bộ thanh mang thu vào trong cơ thể rồi từ từ mở hai mắt ra, hai sợi tinh quang ngưng tụ trong mắt hồi lâu không tan.

Tu luyện khắc khổ ở trong thành, tu vi của Nhạc Thành đã từ từ tiến bộ, hiện tại tu vi của hắn đã tới Khai Quang Trung Kỳ đỉnh phong, tin rằng chỉ còn mấy tháng nữa là đạt tới tu vi Khai Quang hậu kỳ.

Rời chân đặt tới khách điểm, Nhạc Thành đi tới gian cửa hàng thì thấy không ít người đã xếp hàng ở đó để đi tới Song Tử Đảo. Một lát sau cửa hàng đã có người sắp xếp, Nhạc Thành cũng đi về phía trước.

- Nhị gia phi hành ma thú Phi Ung.

Nhạc Thành nhìn thấy những con thú điều đặt chính tề phía trước, những thú điều này so với điều hầu bình thường cũng không lớn hơn bao nhiêu, chỉ là toàn thân rất đặc biệt, bao trùm lông đen.

Nhị gia phi hành ma thú Phi Ung tính tình tương đối ngoan ngoãn, cộng thêm với thể tích lớn, tốc độ cực cao cho nên rất nhiều người thích. Có thể thay nó đi bộ thì cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều, một số cao thủ Đấu Vương cũng chọn nó thay vì đi bộ. Bởi vì chính mình đi thì sẽ tiêu hao không ít đấu khí, trừ khi là Đấu Hoàng hoặc ma Pháp sư phong hệ thì bọn họ không cần cưỡi Phi Ung.

- Nha.

Trong cửa hàng có người ra lệnh, lập tức năm con Phi Ung liền ứng tiếng, triển khai hai cánh, năm con phi ung bay lên trên bầu trời, ánh sáng trở nên âm đậm.

Lập tức mỗi con phi ung đều nhảy lên tới trên một gian hàng, hẳn là hắn đang khống chế phi ung. nt cũng chọn một con phi ung mà nhảy lên, nhanh chóng hướng về phía Song Tử Đảo mà bay tới.

Ngồi ở trên lưng phi ung, trong lòng Nhạc Thành liền có một cảm giác sợ hãi, Phi ung có thể ngồi được chín người trên đó, thể tích vô cùng lớn.

Nhạc Thành đánh giá bảy người khác ở trên phi ung, theo thứ tự là hai người ngoài ngũ tuần, cảm giác khí tức trên người bọn họ thì Nhạc Thành nhận ra cả hai chính là Đấu Linh cao thủ, mà một nam tử trẻ tuổi chính là một ma pháp sư, hai người là đấu sư, còn hai người là luyện dược sư.

Nhạc Thành ngồi ở trên phi ung nhìn nước biển mênh mông phía dưới, nghe nói Hải Vực này có không ít ma thú, trong hải vực đây chính là thiên đường của ma thú, nếu như bị ma thú trong nước đuổi giết thì là một việc rất phiền phức.

Nhìn Song Tử Đảo ở cách đây không xa, Nhạc Thành cũng nhìn bầu trời phía trên. Phi Ung phi hành phía trên đó có tổng cộng là mười con, mỗi con phi ung đều bay về phía Tả Tinh Đảo.

Trải qua thời gian nửa ngày, mấy con phi ung cũng từ từ trở nên quen thuộc với con người, Nhạc Thành theo bọn họ nói chuyện thì biết được, hai luyện dược sư tới Tả Tinh Đảo để tham gia đại hội còn những người khác chính là xem nào nhiệt.

Tả Tinh Đảo mỗi năm đều tổ chức một lần đại hội luyện dược sư trẻ tuổi. Chỉ cần luyện dược sư dưới ba mươi tuổi là có thể tham gia, mỗi trận đấu sẽ chọn ra quán quân, á quân, và xếp thứ ba, ba người này sẽ được ban thưởng rất nồng hậu, cho nên rất nhiều luyện dược sư trẻ tuổi cạnh tranh rất khốc liệt.

Chỉ cần ở trong đại hội Luyện dược sư lấy được một thứ không tệ thì thân phận của họ sẽ tăng vọt, thể lực khắp nơi ở Song Tử Đảo đều sẽ mời hắn gia nhập, mà Quán Quân, Á Quân, xếp thứ ba, ba người này cũng sẽ thanh danh vô cùng lớn.

Tả Tinh Đảo có diện tích vô cùng lớn, vô cùng phức tạp, thế lực mạnh nhất trong đó chính là Tiên Cảnh Tông, Tiên Cảnh Tông có thể nói là thống trị cả Tả Tinh Đảo. Sau đó còn có tam môn lưỡng gia.

Tam môn lưỡng gia kỳ thật là ba đại môn phái cùng với hai đại gia tộc. Tam môn theo thứ tự chính là Thanh Hải Môn, Đan Môn, Huyết Sát môn, hai đại gia tộc chính là Tư Mã gia và Lương gia, mỗi lần đại hội Luyện Dược sư chính là cuộc cạnh tranh gay gắt của Tam môn lưỡng gia này.

Nằm ở phía nam của Tả Tinh đảo, gần đây Tư Mã gia tộc đau đầu vô cùng, nhìn thấy đại hội Luyện dược sư lần này sắp bắt đầu, Tư Mã gia tộc vẫn chưa tìm được người đại diện cho họ để tham gia. Không phải là Tư Mã gia tộc không có luyện dược sư mà luyện dược sư cao nhất của bọn họ cũng chỉ đạt tới tam phẩm, loại đẳng cấp này tuy không tệ nhưng muốn ở ba vị trí đầu tiên thì rất khó.

Đã năm sáu lần Tư Mã gia tộc không lấy được ba vị trí đứng đầu trên đại hội, nếu lần này Tư Mã gia tộc vẫn không có người tiến vào ba vị trí đầu tiên thì địa vị của bọn họ sẽ không được bảo vệ.

Lúc này ngồi trong đại sảnh là một trung niên hán tử, sắc mặt tiêu tụy, hán chính là tộc trưởng của gia tộc Tư Mã, Tư Mã Xương bình, ngũ tinh Đấu Vương, ở Tả Tinh Đảo cũng là một nhân vật nổi tiếng.

- Tộc trưởng, tiểu thư tựa hồ đối với sắp xếp của người rất không hài lòng cho nên đã ra ngoài, hiện tại vẫn chưa quay lại.

Lão giả bên cạnh nói với Tư Mã Xương Bình.

- Đại trưởng lão, ta cũng vì không có cách nào, ta biết như vậy là ủy khuất cho Yên Nhiên nhưng nếu như không làm như vậy thì Tư Mã gia tộc sẽ bị hủy trong tay ta, ta có chết cũng không còn mặt mũi đi gặp tổ tiên Tư Mã gia.

Tư Mã Xương Bình bắt đầu dĩ nói.

- Tộc trưởng, tiểu thư cũng hiểu cho nên không phản đối, chỉ là trong lòng không cảm thấy thoải mái mà thôi, cho tiểu thư đi giải sầu cũng tốt.

Đại trưởng lão nói.

- Người của Lương gia khi nào sẽ đến?

Tư Mã Xương Bình hỏi, chuyện này quan hệ với cả Tư Mã gia tộc, hán không thể không làm như vậy.

- Bọn họ bảo ngày mai sẽ trả lời thuyết phục của trưởng lão, nhưng lão phu sợ lần này Lương gia sẽ nhân cơ hội mà chiếm đoạt Tư Mã gia chúng ta.

Đại trưởng lão bần tâm nói.

- Chuyện đã đến mức này thì cũng không còn cách nào khác nữa, nếu như lần này Tư Mã gia tộc mà không có Luyện Dược sư tiến vào ba vị trí đầu tiên thì không cần Lương gia chiếm đoạt chúng ta cũng không có đất mà sống. Chỉ cần có ta ở đây, Lương gia muốn chiếm đoạt Tư Mã gia tộc thì cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Trải qua một ngày phi hành, Nhạc Thành cuối cùng cũng tới Tả Tinh Đảo. Ngồi trên phi ưng nhìn về phía Tả Tinh Đảo, Nhạc Thành trong lòng không kìm được mà sinh ra một cảm giác thần kỳ.

Nhạc Thành nhảy xuống phi ưng, cùng với mọi người đi tới Tả Tinh Đảo. Tả Tinh Đảo cảm mọi phi hành ở trên không, nếu không chấp hành thì sẽ bị đánh chết, trải qua mấy tháng bốn ba, Nhạc Thành cuối cùng cũng tới được đây.

Bởi vì hiện tại đã là hoàng hôn cho nên Nhạc Thành không thể không tìm một chỗ đặt chân. May mà trên người của hán có chút kim tệ nếu không thì cũng không có cách nào. Nhạc Thành tựa hồ như gặp một số chuyện phiền phức, sắc trời ngày càng tối, Nhạc Thành không tìm thấy được một khách điểm nào để nghỉ chân.

- Chẳng lẽ Tả Tinh Đảo lớn như vậy mà ta tìm không ra được một chỗ đặt chân.

Nhạc Thành bắt đầu dĩ mà lầm bầm nói, Tả Tinh Đảo so với trong tưởng tượng của Nhạc Thành thì náo nhiệt hơn rất nhiều, nói chung trên này cũng có tới trăm vạn người.

Sắc trời càng ngày càng tối, các cửa hàng xung quanh lần lượt đóng lại, Nhạc Thành nhìn thấy những con phố phồn hoa dần cũng trở nên quanh quẽ, Nhạc Thành tìm nửa giờ vẫn không tìm được khách điểm để dừng chân.

Nhạc Thành cũng không muốn ở trên đường, buổi tối sẽ có những đội tuần tra, nếu như để bọn họ nghi ngờ thì chắc chắn sẽ gặp phiền phức, cho nên Nhạc Thành không thể không tìm một chỗ để nghỉ chân.

CHƯƠNG 62: TU MÃ YÊN NHIÊN.

- Phan.

Nhạc Thành ngẩng đầu lên nhìn xem hai bên có ký hiệu của khách điểm hay không, bỗng nhiên Nhạc Thành đắm vào một người.

- Người đi kiểu gì vậy?

Nhạc Thành vẫn chưa kịp phản ứng thì người trước mặt đã lùi về tức giận quát.

Nhạc Thành nhìn về phía trước, tuy trời đã tối nhưng hắn vẫn nhận ra đó là một nữ tử tuyệt mỹ, mai tóc đen nhánh búi sau ót, da thịt trắng như tuyết.

- Thật xin lỗi, ta không chú ý.

Nhạc Thành cất tiếng nói, rõ ràng là nàng đụng phải mình, tuy nhiên đang ở trong Tả Tinh Đảo cho nên Nhạc Thành cũng không muốn gây phiền toái.

Hoàng Y nữ tử ngẩng đầu nhìn Nhạc Thành, nàng cũng cảm thấy vừa rồi là mình đụng Nhạc Thành cho nên cũng cảm thấy có lỗi, nàng cất tiếng nói:

- Người vừa mới tới Tả Tinh đảo phải không, chút nữa sẽ có đội tuần tra, đừng đi trên đường kéo phiền phức.

- Đa tạ tiểu thư nhắc nhở, tại hạ vừa mới tới Tả Tinh Đảo không lâu, hiện tại vẫn chưa tìm được chỗ đặt chân.

Nhạc Thành nói.

- Vậy sao? Người là Luyện Dược sư?

Hoàng Y nữ tử đột nhiên nhìn Nhạc Thành mà hỏi.

- Xem như thế đi, tiểu thư hỏi cái này để làm gì?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi.

- Xích.

Trong lúc Nhạc Thành nghi hoặc khó hiểu, hoàng y nữ tử liền biến đổi thần sắc, lập tức mi tâm của nàng có một màn trắng sáng bắn ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một đại xà ảnh đánh về phía Nhạc Thành.

- Công kích linh hồn của Luyện Dược sư.

Nhạc Thành biến sắc, không ngờ hoàng y nữ tử lại động thủ, hắn nhanh chóng kết thành một thủ ấn, mi tâm cũng nhanh chóng bắn ra một thanh mang ngưng tụ thành một thanh điều, đánh về phía xà ảnh phía trước.

- Xích.

Hai cái linh hồn sinh vật dây dưa giữa không trung, một hỏa quang chói mắt lóe ra, thân hình của Hoàng Y nữ tử đã ngưng tụ thành cự xà đã bị Nhạc Thành đánh cho thành vài lỗ máu, Hoàng Y nữ tử cũng nhanh chóng trắng bệch sắc mặt.

- Dừng tay..

Hắc y nữ tử thu linh hồn cự xà lại, khiếp sợ hỏi:

- Người là tứ phẩm Luyện Dược sư?

- Tiểu thư có chuyện gì không?

Nhạc Thành liền dừng tay lại.

- Người có thể giúp ta một chuyện được không?

Hoàng y nữ tử nói, trong ánh mắt hiện ra một vẻ khẩn cầu, nàng ta là một tam phẩm Luyện Dược sư mà vẫn bị Nhạc Thành đánh bại vậy cho thấy đối phương ít nhất cũng phải là một tứ phẩm luyện dược sư.

- Tiểu thư chúng ta hình như không quen nhau.

Nhạc Thành nhìn hoàng y nữ tử mà nói.

- Ta tên là Tư Mã Yên Nhiên, người gọi ta là Yên Nhiên là được rồi, người không phải không có chỗ nghỉ ngơi sao, đến nhà của ta đi.

Hoàng y nữ tử hưng phấn nói, hôm nay nàng đã thử qua nhiều luyện được sư nhưng trình độ đều thấp hơn nàng, cuối cùng cũng đã tìm được một người mạnh hơn mình. nguồn

- Yên Nhiên tiểu thư, tiểu thư có thể trước tiên nói là cần ta hỗ trợ gì không?

Nhạc Thành thấy đã có chỗ đặt chân thì thăm nghĩ nếu như là chuyện nhỏ mình giúp thì không thành vấn đề, đêm nay cũng đỡ phải ngủ ngoài đường.

- Người chỉ cần thắng trận đấu kia, ta sẽ lấy người.

Tư Mã Yên Nhiên cao hứng nói.

- Cái gì, lấy cô nương

Nhạc Thành kinh ngạc trừng to mắt nhìn Tư Mã Yên Nhiên, tưởng rằng mình đã nghe lầm.

- Mọi chuyện rất dài dòng, chúng ta hãy trở về rồi nói chuyện.

Tư Mã Yên Nhiên kéo Nhạc Thành về phía sau lưng, bị ngọc thủ của nàng lôi kéo, một mùi thơm nhàn nhạt xông vào mũi Nhạc Thành.

- Tiểu thư, người đã trở lại rồi sao.

Người ở cửa ra vào thấy Tư Mã Yên Nhiên kéo theo một hắc bào thanh niên về thì kỳ quái, quả thực không tưởng tượng nổi.

Tư Mã Yên Nhiên có lẽ đang trong hưng phấn cho nên cũng không cảm thấy có gì không ổn, nàng đưa Nhạc Thành xuyên qua vài sân nhỏ, tiến vào trong khuê phòng của mình.

Tư Mã Yên Nhiên nói Nhạc Thành vào trong phòng, sau khi nghe nàng giải thích, Nhạc Thành liền hiểu tiền căn hậu quả.

Vài canh giờ sau, Nhạc Thành cũng đã nghe rõ, hóa ra cái này liên quan đến thế lực ở Tả Tinh Đảo, Tư Mã gia tộc tìm người đại biểu cho Tư Mã gia tham gia đại hội luyện được sư cho nên muốn gả Tư Mã Thiên cho một tên Luyện Được sư thiên tài của Lương gia. Tên Luyện được sư này rất có cơ hội lấy vị trí quán quân ở kỳ đại hội này.

- Yên Nhiên tiểu thư, ý của tiểu thư là để ta giả làm hôn phu của tiểu thư, đại biểu cho Tư Mã gia tộc đi tham dự đại hội Luyện Được sư phải không?

Nhạc Thành hỏi Tư Mã Yên Nhiên.

- Người gọi ta là Yên Nhiên được rồi, không sai, ta thực ười không muốn gả cho tên Lương Ngọc kia, chỉ có như vậy ta mới có thể cứu Tư Mã gia tộc mà đồng thời không phải gả cho hắn.

Tư Mã Yên Nhiên nói.

- Thật xin lỗi, ta chỉ sợ ta không giúp được chuyện này.

Nhạc Thành không phải đùa ngốc, chuyện này liên quan đến các thế lực lớn của Tả Tinh Đảo chọc vào sẽ rất phiền toái.

- Người là tứ phẩm luyện được sư có cơ hội rất lớn tiến vào ba vị trí đầu tiên, hơn nữa có không ít ban thưởng, người tới Tả Tinh Đảo không phải để tham gia trận đấu Luyện Được sư sao?

Tư Mã Yên Nhiên hỏi.

- Ta tới Tả Tinh Đảo không phải tham gia đại hội luyện được sư mà tìm một số đồ vật, hơn nữa kỳ thật ta cũng không phải là Luyện được sư, không giúp được cô nương.

Nhạc Thành lắc đầu nói, chuyện này mình không thể xen vào, nếu không không biết sẽ có phiền toái như thế nào.

- Người tới Tả Tinh Đảo tìm vật gì, nếu như ta có thể giúp người tìm vật đó thì người có thể giúp ta được không?

Tư Mã Yên Nhiên nói, nàng đã thử qua linh hồn lực của Nhạc Thành, so với nàng mạnh hơn rất nhiều.

- Ta tới tìm Vạn Niên Huyền cương, nếu như cô nương có thể tìm thấy Vạn Niên Huyền cương giúp ta thì có lẽ ta sẽ thử một chút, chỉ có điều ta cũng không cam đoan có thể tiến vào ba vị trí đầu tiên.

Nhạc Thành nói, nếu như Tư Mã Yên Nhiên có thể tìm Vạn Niên Huyền cương giúp mình thì mình đúng là có thể thay Tư Mã gia tộc tham dự kỳ đại hội lần này. Về phần phiền toái, sau khi mình lấy được Vạn Niên Huyền cương rồi sẽ lập tức rời đi, không ai có thể cản mình.

- Vạn Niên Huyền cương, ngươi giữ lời chứ?

Sắc mặt Tư Mã Yên Nhiên hơi biến đổi, nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Đương nhiên chắc chắn.

Nhạc Thành hướng về phía Tư Mã Yên Nhiên nói, kỳ thật Nhạc Thành đối với đại hội Luyện Dược sư

- Vạn Niên Huyền cương, có phải là cái này không

Tư Mã Yên Nhiên đột nhiên lấy từ trong vòng tay trữ vật ra một khối tinh thạch màu xanh cao bằng nửa người đưa cho Nhạc Thành.

- Cái này.... Không sai đúng là Vạn Niên huyền cương.

Nhạc Thành liền biến đổi thần sắc, vội vàng cẩn thận kiểm tra thanh sắc tinh thạch này, khối thanh sắc tinh thạch này bề ngoài có một làn quang mang, cứng rắn vô cùng, bên trên còn có một lin khí, chính là Vạn Niên Huyền cương mà Nhạc Thành cần tìm, không ngờ Tư Mã Yên Nhiên lại có trên người, hơn nữa là số lượng lại nhiều như vậy.

- Được, khối Vạn Niên Huyền cương này cho ngươi, chỉ có điều ngươi phải giữ lời.

Tư Mã Yên Nhiên đưa Vạn Niên huyền cương cho Nhạc Thành, khối Vạn Niên Huyền cương này nặng cũng vất vả mà có được, tuy giá trị xa xỉ nhưng đối với chuyện tam tông lưỡng gia nàng cũng không để ý. Một khối vạn niên huyền cương, loại huyền cương này có thể luyện chế những binh khí phẩm chất cực cao, nhưng nàng là Luyện Dược sư nên không dùng được.

- Được, ta đáp ứng cô nương.

Nhạc Thành mừng rỡ nói, đối với Vạn Niên Huyền cương, đây là thứ vô cùng trọng yếu đối với hắn, có nó Nhạc Thành có thể bắt tay luyện chế Khôi Lỗi.

Nhạc Thành sợ Tư Mã Yên Nhiên đổi ý cho nên vội vàng cất Vạn Niên Huyền cương vào trong không gian trữ vật của mình. Không ngờ mình không tốn chút công phu nào cũng có được nó, trong lòng hắn thậm chí cao hứng không thôi. Mà Nhạc Thành cũng biết giá trị của Vạn Niên Huyền cương rất cao, ở Song Hải Tử cũng là vật phẩm trân quý.

Vạn Niên Huyền cương đối với Nhạc Thành vô cùng trọng yếu.

- Vậy được rồi, hiện tại ngươi là hôn phu của ta, chuyện này nhất định không để người ngoài biết nếu không thì Tư Mã gia tộc sẽ bị hủy bỏ tư cách dự thi.

Tư Mã Yên Nhiên nói với Nhạc Thành.

- Ta biết, chỉ là đại hội Luyện dược sư ta sẽ cố gắng hết sức về phần có thể tiến vào ba vị trí đầu tiên hay không ta cũng không nắm chắc.

Nhạc Thành nói.

Đại hội Luyện dược sư có rất nhiều nhân tài xuất hiện, Nhạc Thành hiện tại chỉ có tu vi Khai Quang trung kỳ, thực lực không thể nắm chắc tiến vào ba vị trí đầu tiên, nếu như hắn tiến vào Tích Cốc Kỳ hoặc Kim Đan Kỳ, việc luyện chế đan dược lục phẩm cũng không là vấn đề gì, tiến vào ba vị trí đầu tiên cũng không có gì là khó khăn.

- Không thể nắm chắc tuyệt đối, chỉ cần ngươi cố gắng hết sức là được rồi.

Tư Mã Yên Nhiên nói, Luyện Dược sư tứ phẩm trước ba mươi tuổi không có được mấy ai, ít nhất Tư Mã Yên Nhiên cũng biết tên Lương gia Lương ngọc kia là tứ phẩm luyện dược sư đã có thể đoạt giải quán quân.

- Yên Nhiên, đã muộn rồi, ta nên nghỉ ngơi ở đâu, ta làm bộ là hôn phu của cô nương cũng không cần nghỉ ngơi ở khuê phòng của cô nương chứ?

Nhạc Thành nói.

Tư Mã Yên Nhiên lúc này mới chú ý rằng có một nam tử đang ở trong khuê phòng của nàng.

- Để ta nói với hạ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

CHƯƠNG 63: TA ĐI GẶP NHẠC PHỤ.

Sắc mặt của Tư Mã Yên Nhiên đỏ bừng một mảng, mình nhất thời cao hứng đem hân tới khuê phòng của mình thật không tốt, sau đó nàng vội vàng đem Nhạc Thành tới phòng khách nghỉ ngơi.

Sau khi đưa Nhạc Thành tới phòng khách, Tư Mã Yên Nhiên ửng đỏ cả khuôn mặt chạy ra ngoài. Nhạc Thành đánh giá phòng khách của Tư Mã gia, vô cùng sạch sẽ, bài trí xa hoa, so với khách điểm hôm qua mình ở thì tốt hơn rất nhiều.

- Không ngờ tới đây còn xảy ra chuyện như vậy, thật đúng là không tưởng tượng nổi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói:

- Chỉ có điều Tư Mã Yên Nhiên cũng là một tuyệt sắc nữ tử.

Lập tức Nhạc Thành khoanh chân ngồi ở trên giường, chân khí của hắn nhan chóng vận chuyển, chỉ cần có thời gian Nhạc Thành sẽ tu luyện. một tháng sau chính là đại hội Luyện Dược sư, Nhạc Thành rất muốn đi một phen để mở mang kiến thức, hiện tại Vạn Niên Huyền cương hắn đã tìm được, Nhạc Thành cũng không có gì ràng buộc trên người nữa.

Sáng sớm hôm sau Nhạc Thành nghe được Tư Mã Yên Nhiên ở cửa phòng gọi mình, hắn thở ra một hơi dài sau đó đành chỉ tu luyện, mở cửa phòng đi ra ngoài.

- Người nghỉ ngơi thế nào rồi, đúng rồi ta còn chưa biết người tên là gì?

Tư Mã Yên Nhiên cất tiếng hỏi.

Nhìn Tư Mã Yên Nhiên trước mắt khuôn mặt của Nhạc Thành không kìm được mà sáng ngời, tối qua bóng tối u ám Nhạc Thành vẫn còn chưa nhìn rõ tướng mạo của nàng, lúc này Tư Mã Yên Nhiên hiện ra một đôi mắt to, da mặt trắng như tuyết, đôi mắt hữu thần khiến cho người ta mê đắm.

Nhạc Thành nhìn tới thất thần, không kìm được mà nhớ tới Mộ Dung Hiểu Hiểu, khí chất của hai nàng không kém nhau lắm, dung mạo đáng người cũng không hơn nhau bao nhiêu, chỉ là hai nàng khiến cho người ta có hai cảm giác không giống nhau. Mộ Dung Hiểu Hiểu thì xinh đẹp không gì sánh được, lạnh lùng khiến cho người ta không dám tiến tới gần, trên người có một cảm giác cao quý, mà Tư Mã Yên Nhiên khiến cho người ta cảm nhận một hương vị tiểu thư khuê các, khí chất cao nhã.

- Ta tên là Nhạc Thành.

Nhạc Thành cất tiếng nói, nữ tử tuyệt sắc trước mắt nếu thật sự là vị hôn thê của mình thì thật không tệ.

- Người nhìn chăm chăm về phía ta làm gì.

Nhìn thấy Nhạc Thành vẫn đang mê đắm nhìn mình, Tư Mã Yên Nhiên không kìm được mà thẹn thùng, tối hôm qua sau khi đưa Nhạc Thành tới phòng khách nàng mới nhớ ra Nhạc Thành khi tới Tư Mã gia, không ít người hầu trông thấy. Bạn đang xem tại -

- Cô nương thật sự rất đẹp, nếu như thật sự là hôn thê của ta thì rất tốt.

Nhạc Thành khẽ cười nói.

- Nghĩ hay quá nhỉ, chúng ta hiện tại đi gặp phụ thân của ta, người chỉ là hôn phu giả của ta mà thôi, chuyện này không được nói ra với bất kỳ ai., ngay cả trước mặt phụ thân của ta người cũng phải nói chúng ta đã kết nghĩa chung thân, hiện tại không ít người trong gia tộc là gian tế của lương gia, người nghìn vạn lần đừng lỡ miệng.

Tư Mã Yên Nhiên nhắc nhở Nhạc Thành.

- Ta hiểu.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó lập tức kéo cánh tay của Tư Mã Yên Nhiên:

- Hiện tại chúng ta phải đi gặp phụ thân của cô nương.

- Người muốn làm gì, buông tay ta ra.

Tư Mã Yên Nhiên bị Nhạc Thành nắm tay thì hoảng sợ, sắc mặt đỏ bừng, vội vàng tránh khỏi tay của Nhạc Thành.

Nhạc Thành cầm lấy bàn tay mềm mại của nàng, thần tiên mà nói:

- Cô nương không phải nói ở đây có gian tế của tam môn lưỡng gia hay sao, chúng ta thân mật một chút sẽ khiến cho bọn họ tin chúng ta là phu thê thực sự.

- Người, cho dù như vậy người cũng không nên kéo tay của ta.

Tư Mã Yên Nhiên nghe thấy lời nói của Nhạc Thành thì ngừng dẩy dụa, chỉ là vẫn nói lý.

- Người nếu như không sợ bị người khác nhận ra chúng ta làm bộ, không sợ Tư Mã gia tộc bị thủ tiêu tư cách dự thi thì ta không nắm tay người nữa.

Nhạc Thành buông tay của Tư Mã Yên Nhiên, chăm chú nhìn nàng giống như không nói đùa.

Bị Nhạc Thành chăm chú nhìn, Tư Mã Yên Nhiên liền có một cảm giác thẹn thùng, nàng vội vàng cúi đầu, cũng không lùi về.

- Dẫn đường đi, chúng ta đi gặp nhạc phụ.

Nhạc Thành nhìn thần sắc của Tư Mã Yên Nhiên thì biết nàng đã bị mình hù dọa, trong lòng không kìm được mà thầm nghĩ:

- Làm bộ làm vị hôn phu của nàng mà không chiếm được tiện nghi thì sau này mình sẽ hối hận.

Tư Mã Yên Nhiên không ngờ tới Nhạc Thành làm bộ là vị hôn phu của mình mà còn bị hắn kéo tay thì khuôn mặt không kìm được mà ửng đỏ cả lên. Nhưng sau khi Nhạc Thành nói cũng có lý thì nàng cũng chỉ bất đắc dĩ đi theo Nhạc Thành tới đại sảnh của Tư Mã gia tộc, bình thường phụ thân nàng cũng ở đó.

Trên đường đi không ít người hầu của Tư Mã gia tộc nhìn thấy một nam tử đi cùng với tiểu thư thì không thể tưởng tượng nổi. Mà Tư Mã Yên Nhiên nhìn thấy thần sắc của bọn họ cũng càng thêm ngưng ngững.

Tư Mã gia tộc sáng sớm đã đón tiếp một khách nhân, chính là một lão giả mặc áo bào màu trong và một bạch y thanh niên nam tử, đằng sau còn có sáu tùy tùng. Lão giả mặc áo bào màu tro có đôi mắt nhỏ, trước mặt là một chùm râu, thoạt nhìn có dáng vẻ bí ối tuy nhiên lại có tu vi cấp Đấu vương.

Bạch Y thanh niên nam tử bộ dáng vô cùng tuấn lãng, chỉ là trong mắt có vài khí tức âm tàn, xem ra hẳn cũng không phải là người tốt lành gì, mà nhìn khí tức trên người hắn xem ra cũng là một luyện được sư.

Mà Tư Mã gia tộc cũng có mười người ngồi, ngoại trừ Tộc trưởng tư Mã Xương bên ngoài còn có vài trưởng lão trực hệ, những người này đều có tu vi cấp Đấu Linh.

- Tư Mã tộc trưởng, hôm nay thiếu gia nhà tại hoải muốn một lần nữa thuyết phục ông, dù thấy Lương gia đối với Tư Mã gia coi trọng thế nào rồi, chỉ cần thiếu gia nhà chúng ta cùng với tiểu thư nhà ông thành thân, thiếu gia sẽ làm con rể nhà Tư Mã, có thể thay Tư Mã gia tộc tham gia đại hội luyện được sư, đến lúc đó Tư Mã gia tộc cũng không còn sợ bị xóa tên khỏi Lưỡng gia.

Vị lão giả mặc áo bào màu tro nói với Tư Mã Xương Bình.

- Bá phụ, con đối với Yên Nhiên đã có tình ái mộ, chờ sau khi thành thân con nhất định sẽ thay cho Tư Mã gia tộc tham gia đại hội luyện được sư.

Bạch Y thanh niên cất tiếng nói, hẳn chính là Lương Ngọc của Lương gia, hai mươi bốn tuổi đã là một tứ phẩm luyện được sư.

- Chuyện này...

Tư Mã Xương Bình nhìn mọi người ở trong tộc, tựa hồ như không có người nào phản đối, trong đó có hai trưởng lão cực lực đồng ý, chuyện này đối với gia tộc rất có lợi ích.

- Tộc trưởng, ta cảm thấy Tư Mã gia tộc và Lương gia là một chuyện đại hảo sự, Lương Ngọc là một thiếu gia cùng với Yên Nhiên tiểu thư là một cặp trái tài gái sắc, từ nay Tư Mã gia và Lương gia liên thủ với nhau, Tam môn không còn là đối thủ của chúng ta.

Hai vị trưởng lão thấy Tư Mã Xương Bình bất định chủ ý thì cất tiếng nói.

Tư Mã Xương Bình nhìn hai vị trưởng lão, hai vị trưởng lão này vẫn có chủ ý kết thân với Lương gia. Kỳ thật Tư Mã Xương Bình thấy chuyện này cũng rất tốt, chỉ là con gái mình vẫn do dự.

- Lương gia đã có thành ý như vậy thì vậy thì...

Tư Mã Xư Bình cũng bất đắc dĩ đáp ứng hôn sự này. Tuy nhiên đúng lúc này từ ngoài đại sảnh đi vào hai thân ảnh.

Những người khác cùng với Tư Mã Xương Bình đều kinh ngạc nhìn về phía đó. Sau đó bọn họ nhìn thấy Tư Mã Yên Nhiên cùng với một hắc bào nam tử lạ lẫm tay trong tay, hai người nhìn thần thái xem ra là một đôi tình lữ.

Lương gia, đặc biệt là Lương Ngọc sắc mặt trở nên khó coi, hắn thấy rằng Tư Mã Yên Nhiên bị một nam tử nắm tay, trong mắt không kìm được mà bắn ra sát ý.

- Nhạc Thành, Bạch y nam tử này chính là Lương Ngọc của Lương gia, vị bên cạnh chính là một cao thủ tam tinh Đấu Vương, ngươi cần phải cẩn thận ứng phó.

Tư Mã Yên Nhiên nhìn thấy người của Lương gia ở trong đại sảnh thì cất tiếng nói.

- Đây là chuyện gì?

Tư Mã Xương Bình đánh giá nữ nhi cùng với nam tử hắc bào bên cạnh, hắn chưa từng nghe Yên Nhiên nói tới người như thế.

Vị trưởng lão bên cạnh cũng nghi hoặc nhìn Tư Mã Yên Nhiên và Nhạc Thành.

- Tiểu tử Nhạc Thành bá kiển bá phụ.

- Nữ nhi bá kiển phụ thân.

Nhạc Thành cùng với Tư Mã Yên Nhiên từ từ nói trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

- Yên Nhiên, đây là...

Tư Mã Xương Bình hướng về phía Tư Mã Yên Nhiên mà nghi hoặc hỏi, thật sự tình huống này y cảm thấy thật lạ lẫm.

- Cái này.

Khuôn mặt của Tư Mã Yên Nhiên ửng đỏ, nhất thời cũng không biết phải nói thế nào cho tốt.

- Tiểu Tử cùng với lệnh ái đã quyết định việc chung thân, hôm nay mong bá phụ thành toàn.

Nhìn thấy thần sắc bối rối của Yên Nhiên, Nhạc Thành đành phải mở miệng.

- Ngươi là ai, tại sao lại tùy tiện đi vào Tư Mã gia tộc.

Hai vị trưởng lão nhìn thấy thì sắc mặt trở nên khó coi, lạnh lùng quát với Nhạc Thành.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

CHƯƠNG 64: CÔNG KÍCH LINH HỒN.

Nhạc Thành đánh giá người nói chuyện. Tư Mã Yên Nhiên vừa rồi đã giới thiệu, hắn sớm biết đây là hai vị trưởng lão của Tư Mã gia, xem ra hai người này nhất định có liên quan tới Lương gia.

- Ta là một đệ tử của đấu khí học viện.

Trong lúc nhất thời Nhạc Thành cũng không biết tìm một thân phận vang dội gì cho nên chọn mình làm đệ tử của đấu khí học viện, danh đầu này vang dội hơn cả nhạc gia.

- Đấu Khí học viện.

Tư Mã Xương Bình và mọi người đều biến đổi thần sắc. Đấu Khí học viện không ai không biết, mà Lương ngọc khi nghe thấy đây là đệ tử của Đấu Khí học viện thì thần sắc không hề có biến hóa, đây chính là Song Tử Đảo, là nơi của lưỡng môn tam gia, chưa tới phiên đệ tử của đấu khí học viện giương oai.

- Nực cười, đấu khí học viện thì thế nào, nơi này chính là Song Tử Đảo, chỉ bằng vào người mà xứng với Yên Nhiên.

Lương Ngọc lạnh lùng nhìn Nhạc Thành, trong mắt ẩn hiện sát ý không hề che giấu.

- Đấu Khí học viện thì thế nào, nơi này chính là Song Tử Đảo.

Hai vị trưởng lão cũng biến đổi sắc mặt mà nhìn Nhạc Thành.

- Người chính là Lương Ngọc phải không? Ta nói chuyện chưa tới phiên người xen vào.

Nhạc Thành cũng lạnh lùng nhìn Lương Ngọc, nếu bình thường Nhạc Thành cũng không tùy tiện trêu chọc tới tam môn lưỡng gia, tuy nhiên sau khi chiếm tiện nghi Vạn Niên Huyền cương của Tư Mã Yên Nhiên, tốt xấu gì hắn cũng phải giúp nàng làm một số chuyện.

- Được được, chưa ai dám nói chuyện như vậy với ta.

Khuôn mặt của Lương Ngọc bắt đầu trở nên dữ tợn, đôi mắt lóe sáng, trong mi tâm có một hắc mang nhanh chóng bắn về phía Nhạc Thành. Đây chính là linh hồn công kích của Luyện được sư.

- Linh hồn công kích, muốn chết.

Nhạc Thành biến đổi thần sắc, trong mắt hiện ra lãnh ý, hẳn cái gì có thể sợ chứ không sợ linh hồn công kích. Bạn đang xem tại -

Nhạc Thành nhanh chóng ngưng kết một thủ ấn, mi tâm lóe lên, một thanh mang cường đại nhanh chóng nghênh hướng Lương Ngọc.

Nhìn thấy đòn linh hồn công kích của Lương Ngọc, Tư Mã Xương Bình cũng không khỏi biến đổi thần sắc, trên địa bàn của Tư Mã gia mà động thủ, người này quả thật không đem Tư Mã gia để vào mắt.

Trông thấy Lương Ngọc vừa ra tay là đã vận dụng linh hồn công kích, Tư Mã Yên Nhiên liền cảm thấy lo lắng, tuy nhiên linh hồn lực của Nhạc Thành nàng cũng đã thử qua, tuyệt đối không yếu hơn Lương Ngọc.

"Ầm" hai luồng linh hồn lực chạm vào nhau, lập tức Nhạc Thành lui thân hình về phía sau, Linh hồn của Tư phẩm Luyện được sư so với linh hồn của Hoàng Khắc Lương mạnh hơn nhiều.

"Ầm" Thân thể của Lương Ngọc đã bị chấn động, bị linh hồn lực của Nhạc Thành đánh bay xa tới bảy tám thước, khuôn mặt tái nhợt, khóe miệng chảy ra một vết máu, đau nhức kịch liệt, hẳn không ngờ rằng linh hồn công kích của mình lại bị thất bại.

- Thiếu gia.

Người của Lương gia tưởng rằng Nhạc Thành sẽ thế thâm không ngờ thiếu gia của mình lại bị đánh bay.

Nhìn thấy Nhạc Thành một chiêu đã đánh bại Lương Ngọc ngay cả Tư Mã Yên Nhiên cũng cảm thấy kinh ngạc. Nàng vốn tưởng rằng Nhạc Thành chỉ tương xứng với Lương ngọc mà thôi, không ngờ linh hồn lực của hắn lại mạnh như vậy, còn ở trên cả Lương Ngọc.

- Cũng là Tư phẩm luyện được sư.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, hai vị trưởng lão cùng với Tư Mã Xương Bình liền lộ ra một vẻ kinh ngạc, hiển nhiên bọn họ không ngờ hắc bào thiếu niên cũng là một tư phẩm luyện được sư hơn nữa tu vi còn phía trên cả Lương Ngọc.

- So với Lương Ngọc hẳn còn nhỏ hơn vài tuổi, so với Yên Nhiên cũng nhỏ hơn một hai tuổi mà lại có được tu vi như thế, hải tử này nhân giới rất cao.

Tư Mã Xương Bình thầm nghĩ trong lòng, xem ra bộ dáng của Nhạc Thành rất tuấn lãng, rất xứng đôi với Yên Nhiên

- Khụ.

Lương Ngọc cố gắng đứng dậy, sau đó lại thổ ra một ngụm máu tươi, hắn ngoác nhìn Nhạc Thành, tựa hồ như không thể tin nổi kết quả này.

- Tiểu tử muốn chết, dám đụng vào thiếu gia nhà ta.

Sau khi kiểm tra thương thế của Lương Ngọc không có gì trở ngại, Lương Hán Văn xoay người nhìn về phía Nhạc Thành.

- Tầm mắt của người không nhìn được sao, rõ ràng là hắn đánh ta, đáng đời.

Nhạc Thành trả lời, đây chính là địa bàn của Tư Mã gia, Nhạc Thành không sợ đối phương ra tay.

- Không sai, lúc này chính là Lương Ngọc thiếu gia ra tay đánh lên con rể của ta, không thể trách người khác.

Tư Mã Xương Bình đi tới bên người Nhạc Thành, nhìn về phía Lương Hán Văn, sau khi Nhạc Thành lộ ra tu vi thực lực, Tư Mã Xương Bình biết mình phải làm thế nào.

Với Lương gia kết thân sớm muộn gì cũng mang tới bất lợi cho Tư Mã gia, hiện tại nữ nhân của mình tìm được một đứa con rể không hề kém, nếu như Nhạc Thành chỉ là một cao thủ đầu lĩnh thì hẳn có thể sợ một cao thủ đầu vương nhưng nếu là tứ phẩm luyện được sư, tu vi còn trên cả Lương Ngọc thì không giống như vậy. Tư Mã gia hiện tại đang thiếu một luyện được sư tham gia đại hội luyện được sư trẻ tuổi.

- Con rể của ta.

Nhạc Thành giật mình nhìn Tư Mã Xương Bình, không ngờ y lại đồng ý dễ dàng như thế.

- Tư Mã tộc trưởng, ta khuyên ông hãy suy nghĩ cho kỹ.

Lương Hán Văn biến sắc mà nói.

- Đúng thế tộc trưởng chúng ta nên suy nghĩ một chút.

Hai vị trưởng lão cũng nói.

- Ta không cần suy nghĩ gì, các người đi đi.

Tư Mã Xương Bình nói với Lương Hán Văn, đã có một tứ phẩm luyện được sư tiền đồ vô hạn, y còn sợ gì nữa.

- Chúng ta đi.

Chủ nhân đã hạ lệnh đuổi khách, Lương Hán Văn cũng không thể ở lại.

Tất cả mọi chuyện hôm nay bị phá hủy trong tay tên tiểu tử, này một tứ phẩm luyện được sư, hừ...

- Người tên gọi là Nhạc Thành sao, mau lên đây ngồi, Yên Nhiên, con và tiểu tử này có chuyện gì xảy ra vậy.

Lương gia đi rồi, Tư Mã Xương Bình hướng về phía Nhạc Thành và Yên Nhiên nói.

- Phụ thân con...

Tư Mã Yên Nhiên nhất thời cũng không biết mình phải trả lời phụ thân thế nào.

- Bá phụ, Yên Nhiên sợ người không đồng ý chuyện hai chúng con cho nên mới không dám nói với người.

Nhạc Thành không khách khí ngồi vào chỗ ngồi của Lương gia vừa mới đứng dậy mà nói.

- Chuyện của các người ta không phản đối, lần này sau khi qua đại hội Luyện Được sư, các người thành hôn, thế nào?

Tư Mã Xương Bình mỉm cười nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành thấy tâm ý của Tư Mã Xương Bình thì trong lòng cũng không phản cảm, dù sao cũng nên sớm đáp ứng chuyện của Tư Mã Yên Nhiên:

- Đa tạ bá phụ.

- Ừ.

Tư Mã Xương Bình gật nhẹ đầu mà nói:

- Chỉ là trước hết người phải giúp Tư Mã gia một chuyện.

- Phụ thân, Nhạc Thành đã đồng ý tham gia đại hội luyện được sư.

Tư Mã Yên Nhiên biết phụ thân muốn nói gì.

- Thật ư?

Tư Mã Xương Bình nhìn Tư Mã Yên Nhiên rồi lại nhìn Nhạc Thành.

Nhạc Thành sớm biết Tư Mã Xương Bình muốn nói gì:

- Đúng thế, dù sao con cũng phải ở lại Song Từ Hải này mấy tháng, bá phụ có chuyện dĩ nhiên tiểu tử sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

- Được được.

Tư Mã Xương Bình liên tục khen, trong lòng thầm nghĩ nữ nhi của mình cuối cùng cũng kiếm được một rể quý.

Tư Mã Xương Bình cao hứng quá liền nói với Nhạc Thành:

- Ba tháng sau chính là đại hội của Luyện được sư, người cần gì cứ nói với ta, những việc khác ta sẽ sắp xếp tốt.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Di Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

CHƯƠNG 65: KIM TIÊN KHÔI LỖI.

Trong một gian mật thất bí mật ở Tư Mã gia tộc, Nhạc Thành bố trí cấm chế sau đó khoan chân ngồi trên một chiếc giường đá, ba tháng sau chính là đại hội Luyện Được sư, Nhạc Thành muốn chuẩn bị một chút, kỳ thật ba tháng này Nhạc Thành muốn luyện chế một số đan dược.

Sau khi khoan chân ngồi vào chỗ của mình xong, Nhạc Thành liền lấy ra trên người Vạn Thú Lô, lấy một số linh dược cùng với tài liệu luyện khí, những thứ này Nhạc Thành lấy cớ là chuẩn bị cho Đại hội luyện được sư.

Cuối cùng Nhạc Thành lấy ra vài ngọc giản, đây chính là những thứ rất trân quý, Tư Mã Xương Bình cố ý giao cho Nhạc Thành, trong ngọc giản này đều là đan dược tứ phẩm, theo như lời nói của Tư Mã Xương Bình thì trong đó có một số đan phương tứ phẩm tiếp cận đan phương ngũ phẩm. Từ trong đáy lòng Tư Mã Xương Bình đối với Nhạc Thành không hề hoài nghi, cho rằng Nhạc Thành là con rể tương lai, cho nên một số đan phương tứ phẩm xa xỉ hẳn đều chu cấp.

Nhạc Thành đem vài cái ngọc giản dung nhập vào trong óc, nhìn một lần hẳn lập tức biết những trình tự luyện chế này. Với tu vi của Nhạc Thành ở hoa hạ kiếp trước, bất luận đan dược nào Nhạc Thành cũng có thể luyện chế ra, chỉ vì nguyên nhân tu vi mà hẳn không thể luyện chế đan dược cao giai.

Nhưng đây cũng chỉ là thời gian, chỉ trong vài năm ngắn ngủi nữa thôi, khi tu vi đạt tới Khai Quang Hậu kỳ thì hẳn sẽ luyện chế được.

Một lát sau, Nhạc Thành đứng trước tài liệu luyện chế mà tìm kiếm, bắt đầu luyện chế Khôi Lỗi của mình.

Lần này đắc tội với Lương gia, mặc dù Tư Mã gia không sợ Lương gia nhưng đối với mình cũng sẽ bất lợi, Lương gia sẽ không tha cho mình, cho nên cần chuẩn bị một số thứ.

N tính toán luyện chế Kim Tiên Khôi Lỗi, hẳn tu luyện Hỗn Nguyên chân kinh cần phải có một pháp bảo lợi hại, chỉ là Nhạc Thành cũng biết với tu vi thực lực của mình hiện tại mà luyện chế ra Kim Tiên Khôi Lỗi chỉ có thể chống lại đòn công kích của thập tinh Đấu Linh mà thôi.

Nhạc Thành trầm nghĩ tro lòng, kiếp trước hẳn luyện chế Kim Tiên Khôi Lỗi độ kiếp sáu lần cũng không bị Thiên Lôi oanh diệt, Kim Tiên Khôi Lỗi có thể thu nạp bất kỳ Lôi Điện chuyển hóa nào trong thiên hạ.

Kim tiên phân ra làm nhân khôi, quỷ khôi, yêu khôi, tiên khôi, cuối cùng là Kim Tiên Khôi, năm cảnh giới. Nếu như tiến hóa tới Kim Tiên khôi thì phải tới tu vi Độ Kiếp kỳ cấp ba mới được.

Sau khi chuẩn bị tốt tất cả, Nhạc Thành bắt đầu lấy Vạn Niên Huyền cương ra, vốn Nhạc Thành chỉ muốn luyện chế một hai Kim Tiên Khôi Lỗi thôi nhưng không ngờ ở đây lại có nhiều Vạn Niên Huyền cương như vậy, Nhạc Thành liền đổi ý, luyện chế năm Kim Tiên khôi Lỗi.

Sau khi tạo ra một thủ ấn, hai luồng vô Thượng Chân hỏa tích súc từ trong bàn tay của Nhạc Thành tiến vào trong Vạn Thú Lô, từng đợt vạn thú ở trong đó không ngừng kêu gào, một lát sau Vạn Thú Lô đã đỏ bừng một mảng.

Đối với Vạn Thú Lô Nhạc Thành càng ngày càng thích, từ nay về sau nếu tu vi của mình tăng lên, Nhạc Thành cũng không có ý định đổi nó.

Ở trong mật thất, Vô thượng Chân hỏa của Nhạc Thành đã trở nên nóng bỏng, sau khi Nhạc Thành cảm thấy không sai biệt lắm, Nhạc Thành đem một đồng tinh thạch bỏ vào trong Vạn Thú Lô, dùng Vô Thượng Chân hỏa mà đốt cháy nó.

Nếu như có người chứng kiến Nhạc Thành có thể luyện hóa tinh thạch thì không biết sẽ kinh ngạc như thế nào. Tinh Thạch chính là thứ cứng rắn nhất ở Huyền Thiên Đại lục, bình thường một luyện được sư không thể nào luyện hóa được tinh thạch, kỳ thực chuyện này quan hệ tới lửa, Nhạc Thành dùng chính là Vô Thượng Chân hỏa, so với tam vị chân hỏa mạnh nhất ở Hoa Hạ cũng chỉ kém có vài phần. Nếu như tu vi của Nhạc Thành khôi phục đến trạng thái đỉnh phong thì Vô Thượng Chân Hỏa cũng sẽ không hề thua kém với Tam Vị chân hỏa.

Mà ở trên huyền thiên đại lục, tinh thạch cũng không phải là thứ gì hiếm có. Bảy ngày sau, tinh thạch đã bị Nhạc Thành luyện hóa, hẳn lập tức nuốt một viên Phục Hồi đan, khuôn mặt trở nên hơi tái nhợt.

Loại tình huống này đã sớm nằm trong dự tính của Nhạc Thành, dùng tu vi của hắn kiên trì nửa tháng Nhạc Thành đã rất hài lòng, hắn một lần nữa nhét viên Phục Hồi đan vào trong miệng rồi nghỉ ngơi. Tu vi của hắn trong việc luyện chế cũng đã có tiến bộ, chuyện này khiến cho Nhạc Thành mừng rỡ không thôi. truyện được lấy tại

Việc kế tiếp cũng chỉ còn lại là Vạn Niên Huyền cương. Nhạc Thành lấy lại bình tĩnh sau đó đem một khối Vạn Niên Huyền cương lớn nhét vào trong Vạn Thú Lô, hai luồng Vô Thượng Chân Hỏa nóng bỏng bắt đầu bao vây.

Trong lúc Nhạc Thành bế quan, ở trên Tả Tinh Đảo đã náo loạn, rất nhiều Luyện Dược sư đã tiến vào đây.

Một số luyện dược sư thiên tài đã sớm bị những thế lực siêu cấp nhìn trúng, vừa vào đã được mời chào, ít nhất cũng là Luyện Dược sư tam phẩm đỉnh phong.

Hiện tại Tư Mã gia tộc đã có một tứ phẩm Luyện dược sư là con rể, Tư Mã Xương Bình chắc chắn không ngu ngốc liên kết với các thế lực khác.

Mà lần này tiến vào Tả Tinh Đảo cũng có hai luyện dược sư trẻ tuổi được truyền xôn xao, một người tên là Lư Lự Dương một người tên là Triệu Thanh Tùng, cả hai đều là tứ phẩm Luyện Dược sư.

Đương nhiên cái tên Nhạc Thành đã sớm được truyền ra trên đảo, nghe nói người này chính là đệ tử đầu khí học viện, lại là vị hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên, đại biểu cho Tư Mã gia tỷ thí.

Nghe nói Nhạc Thành dùng linh hồn lực đánh bại Lương gia Lương ngọc, vì vậy đối với Nhạc Thành vừa mới xuất hiện ai cũng chú ý. Tuy nhiên ai cũng chưa gặp hắn, bởi vì từ trước tới giờ Nhạc Thành vẫn chưa đi ra khỏi cửa của Tư Mã gia.

Lần này năm người đứng đầu được xác định, theo thứ tự là Lương gia Lương ngọc, Thanh Hải môn Triệu Thanh Tùng, Huyết Sát môn Lư Lự Giương, Đan môn Đỗ Mật Nhi, Tư Mã gia nữ tế Nhạc Thành.

Vừa vặn năm người này đại biểu cho thế lực của tam môn lưỡng gia, năm người đều là tứ phẩm luyện dược sư.

Đỗ Mật Nhi, ở trên Tả Tinh Đảo không có mấy người không biết, Đỗ Mật Nhi chính là thiên phú thiên tài mấy trăm năm nay, năm năm trước lúc Đỗ Mật Nhi mười ba tuổi, ở trong kỳ kiểm tra thực lực hắn đã là nhị phẩm luyện dược sư đỉnh phong, khiến mọi người chấn kinh.

Cách đây hai năm mọi người suy đoán hiện tại không biết Đỗ Mật Nhi đã có tu vi gì, không chừng đã là ngũ phẩm luyện dược sư khủng bố. Mười tám tuổi là ngũ phẩm luyện dược sư chỉ sợ khắp huyền thiên đại lục cũng không tìm ra người thứ hai.

Một tháng sau Nhạc Thành ở trong mật thất cũng đã hoàn thành sản phẩm của mình. Cả gian mật thất bao phủ trong một mảng nồng đậm thanh mang, ở giữa là một hắc y thiếu niên đang khoanh chân ngồi, ở trong tay hai ngọn lửa nóng bỏng, cả thân hình và mồ hôi. Thanh mang chính là từ người này mà phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

CHƯƠNG 66: XUẤT QUAN.

- Liệu có thành công không

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó lập tức hai tay của hắn biến ảo thành một đám thủ ấn, từng đạo pháp quyết quý dị đánh về phía năm đạo cụ khô lồi, cứ như thể sau nửa canh giờ, sắc mặt của Nhạc Thành đã trở nên tái nhợt.

Nhạc Thành nhét viên Phục Nguyên Đan duy nhất vào trong miệng sau đó không dám dừng lại, đây chính là thời gian trọng yếu nhất để luyện chế Khô Lồi, nếu như sai lầm thì mọi công sức trước kia đều xem như uổng phí.

Thủ ấn lại biến đổi, mi tâm của Nhạc Thành lại bắn ra một luồng thanh mang, thanh mang này nhanh chóng tiếp xúc năm khối Khô Lồi.

Tiếp theo Nhạc Thành bắn ra một cổ linh hồn lực, hướng về phía năm khối lồi mà đánh vào, từ any về sau trừ khi Nhạc Thành bỏ mình nếu không năm Kim Tiên Khô Lồi sẽ vĩnh viễn không phản bội hắn.

- Lên.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, thủ ấn trong tay biến đổi, năm miếng khôi lỗi nhất tề đứng lên, chính tề trước mặt Nhạc Thành, nhìn năm khối Kim Tiên Khôi Lỗi này trong mắt Nhạc Thành liền hiện lên một vẻ mừng rỡ, có năm Kim Tiên Khôi Lỗi này cho dù là một cao thủ đầu lĩnh Nhạc Thành cũng có thể chống lại.

Hiện tại Kim Tiên Khôi Lỗi này chỉ là tầng thấp nhất, sau khi hấp thu được lực lõi điện Kim Tiên Khôi Lỗi sẽ tự động tiến hóa. Trong lòng Nhạc Thành liền cảm thấy chờ mong, kiếp trước chỉ vì pháp bảo tiên khí của mình quá ít cho nên mới không chống lại thiên lôi oanh kích.

Cả đời này Nhạc Thành nhất định phải luyện chế nhiều pháp bảo tiên khí một chút, bồi dưỡng thể lực của mình. Lúc ở Hoa Hạ, chỉ vì mình cả đời lười nhác cho nên không bồi dưỡng ra thể lực gì.

Xây dựng thể lực bây giờ Nhạc Thành đã tính tới, chỉ tại tu vi hiện tại của hắn quá thấp không cách nào mời chào cao thủ. Nhạc Thành cũng không muốn trong tay của mình là những phế vật vô ích, mời chào thể lực phải tiến hành ở Đấu Khí học viện, ở chỗ đó mọi người đều là thiên tài nghìn năm, chỉ có những người tài giỏi như vậy mới xứng đáng ở bên cạnh Nhạc Thành.

Bất kể là gì mình cũng được Nhạc gia bảo vệ, trong người có huyết mạch Đấu Đế cho nên từ nay về sau mình phải hồi báo Nhạc gia.

Nếu như Đấu Khí học viện có người biết mình tiến vào đó để xây dựng thể lực thì không biết sẽ nghĩ như thế nào.

Sau khi đem năm Kim Tiên Khôi lỗi thu vào trong túi trữ vật, Nhạc Thành cảm thấy buồn bực khi phát hiện ra rằng túi không gian trữ vật của mình đã đầy. Ở Hoa Hạ Nhạc Thành có một giới chỉ tự luyện chế, không gian tới mấy nghìn thước vuông, không cần phải lo lắng. Sau khi đi vào Huyền Thiên đại lục Nhạc Thành cũng không có bất kỳ vòng tay hay cái nhẫn trữ vật nào. Chờ sau khi hắn đột phá tới Thai Tức Kỳ, linh hồn lực mạnh hơn một chút thì có thể luyện chế pháp khí, tạo thành một không gian giới chỉ.

Vận công điều tức vài ngày xong, Nhạc Thành khôi phục chân khí lại, trên tay lại xuất hiện Vô Thượng Chân Hóa, kế tiếp Nhạc Thành cũng muốn luyện chế một số đan dược cùng các vật khác, chuẩn bị cho nhu cầu cấp bách sau này.

Khốn thú quyền là một pháp bảo dùng để chế phục một số yêu thú, ở Hoa Hạ Nhạc Thành có một thần thú, thực lực có thể tương đương với Độ Kiếp Kỳ, Nhạc Thành tốn không ít công phu mới thu phục được. Ở Huyền Thiên Đại Lục, Nhạc Thành cũng muốn thu phục một số cao giai ma thú để làm tọa kỵ. Lần trước Nhạc Thành đã nhìn thấy thanh kim sư, đã muốn thu phục nó.

Nhưng sau đó Nhạc Thành cũng chỉ bỏ qua, tu vi thực lực của hắn hiện tại còn quá thấp, không thể thu phục nổi Thanh Kim Sư, mặt khác Nhạc Thành cũng không để ý tới một con thanh kim sư, sau này thực lực tăng lên, cho dù Ma Thú Lục giai chưa chắc đã khiến cho hắn hài lòng. Muốn làm tọa kỵ của mình, ít nhất cũng phải là ma thú bát giai cửu giai. Đến lúc đó mình sẽ giúp nó tiến hóa tới Thánh Vực, như vậy mới xứng đáng là tọa kỵ của mình.

Bể quan trong vòng ba tháng, Nhạc Thành đã luyện chế những thứ cần thiết cho mình, đương nhiên một số những thứ tốt Nhạc Thành đành phải chờ tới khi mình đột phá tới Thai Tức Kỳ mới có thể luyện chế. Hiện tại linh hồn lực của hắn vẫn không làm được, cho dù có siêu cấp cánh giới hậu thuẫn cũng thế.

Tuy nhiên có thể đoán ra, thứ mà Nhạc Thành muốn luyện chế phải có uy lực cường hãn.

- Nên xuất quan thôi.

Nhạc Thành tính thời gian thì thấy cũng đã đến đại hội luyện dược sư, nếu như mình không đi ra chỉ sợ Tư Mã gia tộc sẽ sốt ruột. Sau khi thu thập xong tất cả, Nhạc Thành liền rút một số cấm chế dưới mật thất ra.

Trong ba tháng nay, ngoại trừ bể quan luyện Kim Tiên Khôi Lỗi, Nhạc Thành vô cùng cao hứng tu vi của hắn hiện tại đã đạt tới Khai Quang Hậu Kỳ đỉnh phong, đột phá tới Thai Tức Kỳ chỉ là vấn đề thời gian.

- Cô gia, tiểu thư nói sau khi xuất quan lập tức tìm tiểu thư.

Nhạc Thành vừa mới rời khỏi mật thất thì đã có một tỷ nữ nói với hắn.

- Cô gia.

Nhạc Thành nhất thời không kịp phản ứng, sau đó hắn nghĩ một lúc mới hiểu được là tỷ nữ gọi mình, xem ra Tư Mã gia ai cũng coi mình là hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên, không có bất kỳ ai hoài nghi.

- Ủ dẫn đường đi.

Nhạc Thành nói nhỏ, xem ra Tư Mã Yên Nhiên phái người canh giữ ngoài mật thất, khi mình xuất quan nàng sẽ biết.

Một lát sau tỷ nữ này dẫn đường, Nhạc Thành đi tới khuê phòng của Tư Mã Yên Nhiên.

- Hôn thê của ta, nàng gọi ta đến có chuyện gì vậy?

Nhạc Thành nhìn vào thân thể mê người của Tư Mã Yên Nhiên, hôm nay Tư Mã Yên Nhiên mặc một bộ đồ màu lục, vô cùng xinh đẹp.

- Người bớt nhiều lời đi.

Tư Mã Yên Nhiên nhìn Nhạc Thành, cảm thấy Nhạc Thành nhìn vào bộ vị mất cảm của mình thì không kìm được mà cảm thấy phản cảm, trong mắt nàng hiện ra một vẻ phức tạp:

- Ngày mai là đại hội luyện được sư, người chuẩn bị sao rồi?

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói:

- Ta chuẩn bị xong rồi.

Nhạc Thành nói như vậy nhưng trong lòng không hề lo lắng, hiện tại tu vi của mình đã đạt tới Khai Quang Hậu Kỳ đỉnh phong, linh hồn lực cũng mạnh hơn, phòng chừng đan được ngũ phẩm hiện tại mình cũng có thể luyện chế.

Đối với huyền thiên đại lục, đan được Nhạc Thành luyện chế không ít nhưng có thể không dùng qua, bởi vì những đan được này kém xa so với yêu cầu của hắn.

- Lần này nghe nói những người dự thi đều là tứ phẩm luyện được sư, người cũng phải cẩn thận một chút.

Tư Mã Yên Nhiên liếc nhìn Nhạc Thành, sau đó Tư Mã Yên Nhiên đem quy tắc đại hội và những chuyện xảy ra mấy tháng nay nói qua một lượt cho hắn biết.

Vài canh giờ sau Nhạc Thành mới rời khỏi gian phòng của Tư Mã Yên Nhiên.

Mười năm một lần, đại hội Luyện Được sư mới diễn ra, đầu giả tới đây để tham dự. Nguồn tại [http://\[.c\]om](http://[.c]om)

Đại hội Luyện Được sư được tổ chức tại trên một hải đảo, thường nổi ở trên mặt biển, diện tích đủ để chứa mười vạn người.

Luyện Được đảo do tam môn lưỡng gia quản lý, mỗi lần tổ chức đại hội mười vạn vé vào cổng được bán ra, bọn họ cũng thu không ít tiền. mà lần này đại hội Luyện Được sư một vé vào lên tới hai kim tệ, vậy mà không ít người bỏ giá cao hơn cũng không mua được.

Cái này chủ yếu là vì năm nay có tứ phẩm luyện được sư dự thi, hơn nữa tứ phẩm luyện được sư còn đại biểu cho năm thế lực ở Tả Tinh Đảo. Một số tiểu gia tộc và tiểu thế lực đối với kỳ đại hội này vô cùng chú ý.

Các tiểu gia tộc và tiểu thế lực hoàn toàn bám vào năm thế lực lớn, trên Tả Tinh Đảo thế lực giống như là mạng nhện, bởi vì Tư Mã gia tộc đang từ từ suy tàn cho nên một số tiểu gia tộc bám vào bọn họ không ít đang lựa chọn rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

CHƯƠNG 67: ÂU DƯƠNG PHIÊN TÌNH.

Mà lần này nghe nói con rể của Tư Mã gia tộc chính là học viên của Đầu Khí học viện, tứ phẩm luyện được sư, không ít tiểu thế lực nghe tin này thì lại lấy lòng Tư Mã gia, một số tiểu gia tộc liền tỏ ra một thái độ bằng quan, dù sao nếu lần này nếu Tư Mã gia không tiến vào năm vị trí đầu tiên thì địa vị tam môn lưỡng gia cũng sẽ bị hủy. Tuy con rể của Tư Mã gia là tứ phẩm luyện được sư, nhưng muốn tiến vào ba vị trí đầu tiên cũng không phải là điều dễ dàng.

Luyện Được đài đã sớm được người của năm thế lực lớn quét dọn sạch sẽ, ở giữa không trung có thể thấy vô số phi hành ma thú chờ người vào. Mười vạn người xem động nghịt, cảnh tượng vô cùng náo nhiệt.

Nhạc Thành cùng với Tư Mã gia tộc đi vào. Bọn họ cũng không tiến vào trong trường mà đi vào phòng nghỉ của Tư Mã gia tộc. Phòng nghỉ này trực tiếp dẫn đến sân đấu.

Mà bên cạnh những gian phòng nghỉ của Ngũ đại gia tộc còn có một phòng nghỉ của một thế lực lớn hơn, ở cả Tả Tinh Đảo ai cũng biết, phòng nghỉ này chính là phòng nghỉ của chủ nhân chân chính Tả Tinh Đảo ngay cả năm thế lực cũng phải làm việc bằng cách nhìn sắc mặt của hắn.

Tiên Cảnh Tông chính là chủ nhân chân chính của Tả Tinh Đảo, Tả Tinh Đảo tam môn lưỡng gia chẳng qua cũng chỉ là thế lực bên ngoài mà thôi, mà Tiên Cảnh Tông lúc này ở trong phòng nghỉ có một lão giả đầu lĩnh, người này có tu vi cửu tinh Đầu Vương, những người khác tu vi thấp nhất cũng là tam tinh

Đấu Linh, còn có hai tứ cấp ma pháp sư.

Trong những người này có một người da thị trắng như tuyết, mỹ nữ này tuổi tác xem ra không lớn lắm, chia khoảng chừng mười bảy mười tám tuổi, vô cùng xinh đẹp, toàn thân mặc một bộ đồ màu đỏ.

- Tiểu thư, người thật sự muốn tham gia đại hội luyện dược sư?

Lão giả đấu linh nói với thiếu nữ, nhìn thần sắc của y thì xem ra y vô cùng tôn kính nàng ta. Một cao thủ đấu vương mà tôn kính thiếu nữ, địa vị của nàng ta không cần nói cũng biết.

- Bạch hộ pháp, người mau sắp xếp cho ta, ta muốn biết xem đại hội luyện dược sư đó có gì bất phàm, nghe nói Mật Nhi đã là Luyện Dược sư tứ phẩm đỉnh phong, nếu nàng biết bản tiểu thư ta trước đó không lâu đã tấn cấp lên làm Luyện Dược sư ngũ phẩm thì không biết sẽ có biểu lộ gì.

Cầm bảo thiếu nữ nở ra một nụ cười giáo hoạt.

Cầm bảo nữ tử không phải ai khác, chính là hòn ngọc quý của tông chủ Tiên Cảnh Tông, có tên là Âu Dương Phiền Tình, cùng với Mật Nhi đều mười tám tuổi. Hai người đều có thiên phú như yêu nghiệt, chỉ là ở trên Tả Tinh Đảo mọi người chỉ biết tới Đỗ Mật Nhi bởi vì Âu Dương Phiền Tình rất ít khi rời khỏi Tiên Cảnh tông.

Tam môn lưỡng gia, người phụ trách của năm thế lực này dĩ nhiên là biết sự tồn tại của nàng, chỉ là Tiên Cảnh Tông từ trước tới nay không tham gia đại hội luyện dược sư cho nên bọn họ cũng không ngờ rằng nàng lại xuất hiện lần này.

- Được rồi, để lão phu đi an bài.

Bạch hộ pháp đành phải chiều theo yêu cầu của Âu Dương Phiền Tình.

Thời gian từ từ trôi qua, tất cả mọi người đều đã đến đông đủ, mà các thế lực lớn khác đều đã đi tới Luyện Dược đài, dưới sự giới thiệu của Tư Mã Yên Nhiên, Nhạc Thành cũng một lần nữa đánh giá các thế lực lớn kia, vài thế lực đều là do môn chủ của mình dẫn độ, thực lực đều là thất tinh, bát tinh Đấu vương.

Bốn thế lực lớn dự thi khiến cho Nhạc Thành không thể nào không chú ý tới. Đợi sau khi mọi người đã đến đông đủ, một lão giả lam y đi tới trung tâm tuyên bố:

- Các vị, mười năm một lần, Tả Tinh đảo lại tổ chức đại hội luyện dược sư, dựa vào quy tắc giống như lần trước, chỉ cần Luyện dược sư trước ba mươi tuổi là có thể tham gia, mười người đứng đầu đều được Tiên Cảnh Tông thưởng ba nghìn kim tệ, mà ba người đứng đầu còn được thưởng một ngũ phẩm đan phương, về phần quán quân lần này.

Lam Y lão giả nghiêm trang nói:

- Quán quân lần này có thể tiến vào vị trí trưởng lão khách tọa của Tiên Cảnh Tông, nếu như nguyện ý gia nhập Tiên cảnh tông sẽ được tông chủ thưởng cho một chức vị trưởng lão chính thức.

Lam y trưởng lão này chính là Bạch trưởng lão trong miệng của Âu Dương Phiền tình, sau khi nói xong ban thưởng, trong lòng mọi người liền nóng bừng, đặc biệt là phần thưởng quán quân thật là mê người, Tiên cảnh tông trưởng lão, địa vị so với hộ pháp chức vị của Bạch lão còn cao hơn, nếu như trở thành trưởng lão chính thức của Tiên cảnh tông thì chỗ tốt không cần nói nhiều.

Theo lời tuyên bố ban thưởng này tất cả mọi người đều trở nên kích động, hai nghìn người phía dưới dự thi cũng bắt đầu nghị luận, mà ngay cả năm thế lực lớn cũng giật mình, chức vị Tiên cảnh tông trưởng lão so với bọn họ còn cao hơn.

Chỉ có Nhạc Thành nghe thấy những ban thưởng này thì thất vọng vô cùng, đan phương của đan dược ngũ phẩm, chức vị trưởng lão của Tiên Cảnh tông những thứ này hẳn đều không để vào mắt.

Sau khi mọi người bình tĩnh, Bạch hộ pháp lại tiếp tục nói:

- Trận đấu này quy tắc phân ra ba vòng, vòng thứ nhất là vòng loại, vòng thứ hai là chọn danh ngạch, vòng thứ ba là trận chung kết. Trong trận đấu cấm bất luận các hình thức gian lận, vi phạm bị đuổi khỏi Tả Tinh Đảo.

Quy tắc này Nhạc Thành đã nghe Tư Mã Yên Nhiên nói qua, vòng thứ nhất kỳ thực chính là Tiên Cảnh Tông cung cấp một số đan phương dược liệu tam phẩm, người dự thi trong thời gian quy định phải luyện chế thành công nếu không thành công thì sẽ bị đào thải, sau khi tấn cấp chính là tranh đoạt danh ngạch thứ hai.

Sau khi Bạch hộ pháp nói xong tất cả các quy tắc tất cả mọi người đều chỉnh tề tiến vào vị trí thi đấu của mình, ở hình giữa là một khối đá vô cùng lớn, phía trên có đánh số. Từng luyện dược sư tới lấy một số rồi đứng sang một bên.

Nhạc Thành cùng với bốn người đại diện cho bốn thế lực khác không đi về phía bệ đá giống bọn họ mà tự tìm bệ đá của mình, đây chính là những bệ đá chuẩn bị cho năm thế lực lớn.

- Nhạc Thành, con cũng cần phải cẩn thận một chút.

Tư Mã Xương Bình nói với Nhạc Thành, Tư Mã gia tộc này nhất định phải tiến vào ba vị trí đầu tiên, nếu không thì xong rồi. Đối với Nhạc Thành, Tư Mã Xương Bình rất có lòng tin.

- Vâng, bá phụ yên tâm đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, ba vị trí đầu tiên đối với hắn không có gì là khó khăn, mục tiêu của Nhạc Thành chính là quán quân.

Hắn nhìn về phía Tư Mã Yên Nhiên nhìn về phía bên kia một cái rồi mới tiến về phía sân thi đấu, năm thế lực lớn từng người cũng đi tới, Nhạc Thành ngẩng đầu lên nhìn họ.

Thanh Hải môn Triệu Thanh Tùng, Huyết Sát Môn lưu Lực Dương, Lương gia Lương Ngọc. Nhạc Thành đần giá một phen, Triệu Thanh Tùng chính là nam tử mặc áo bào màu tro, về phần Lưu Lực Dương thì mặc áo ngắn tay.

Về phần Lương Ngọc Nhạc Thành cũng đã sớm nhận ra, hắn cảm thấy khí tức trên thân thể của Lương Ngọc tràn đầy, trong lòng Nhạc Thành liền giật mình, thương thế của người này dường như đã tốt hơn, hình như tu vi còn tiến bộ, xem ra Lương gia đối với hắn cũng đã tốn không ít công phu.

Nhìn thấy Nhạc Thành, Lương Ngọc liền bốc lên lửa giận, hung hăng nhìn hắn.

- Đẹp quá, nữ tử này chính là Đỗ Mật Nhi nổi danh cùng với Tư Mã Yên Nhiên đó. Nguồn tại [http://\[.c\]om](http://[.c]om)

Nhạc Thành cuối cùng cũng đưa mắt nhìn về phía một nữ tử mặc một bộ đồ màu xanh, nữ tử này dung mạo và dáng người không hề thua kém gì so với Tư Mã Yên Nhiên, tuổi mặc dù còn nhỏ hơn cả nàng ta nhưng bộ ngực căng tròn không thua gì nàng khiến cho Nhạc Thành cũng muốn chảy cả máu mũi.

Cảm thấy có người đánh giá mình, Đỗ Mật Nhi đưa mắt nhìn về phía Nhạc Thành, sau đó lập tức cúi đầu đi tới đấu trường.

Năm thế lực lớn đi tới bệ đá của mình xong, Nhạc Thành bắt đầu phát hiện ra năm thế lực lớn này thì Tư Mã gia tộc ở vị trí thấp nhất, cho nên ở vị trí cuối cùng, chỉ là Nhạc Thành cũng không quan tâm nhiều tới những thứ này.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

CHƯƠNG 68: ĐAN MÔN, ĐỖ MẬT NHI.

Nhạc Thành đánh giá bệ đá trước mặt mình, bệ đá này dài khoảng ba thước rộng hai thước, đủ cho một người luyện đan, trên bệ đá còn bày một đồng linh dược tam phẩm và đan phương, những thứ này để chuẩn bị cho vòng đấu loại.

Sau khi trận đấu tuyên bố bắt đầu, mọi người sẽ luyện chế những đan dược với đan phương phía trên, nếu như vượt qua thì sẽ tiến vào vòng hai. Kỳ thật đến tham dự đại hội này ai cũng có thể luyện chế đan dược tam phẩm, chỉ là có thể luyện chế trong thời gian quy định được không mà thôi.

- Tại sao còn có một bệ đá kia.

Năm thế lực lớn dự thi lập tức phát hiện ra cách bọn họ không xa có một bệ đá sang trọng, nguyên có năm bệ đá đã biến thành sáu.

Trong lúc mọi người nghi hoặc thì có một nữ tử đi tới, Đỗ Mật Nhi thấy thì hơi biến sắc, nàng khẽ cười khổ. Người này chính là cầm bào thiếu nữ, nàng vô cùng quen thuộc, bởi vì hai người lúc mười lăm tuổi đã cùng thụ giáo một vị sư phụ, chính là Thái Thượng trưởng lão của đan môn, về sau Âu Dương Phiến tình phải về Tiên Cảnh tông cho nên bọn họ mới tách ra.

- Lại là một nữ tử tuyệt mỹ.

Nhạc Thành nuốt một ngụm nước miếng, đi vào Huyền Thiên Đại lục, hắn thấy mỹ nữ ở đây còn nhiều hơn cả ở Hoa Hạ.

- Phiền toái, yêu nghiệt như thế này tại sao lại tham gia đại hội luyện dược sư.

Người phụ trách của năm thế lực nhìn thấy Âu Dương Phiến Tình thì thần sắc không kìm được mà khó coi. Đặc biệt là Tư Mã Xương Bình, vô cùng lo lắng.

Nhìn thấy Âu Dương Phiến Tinh xuất hiện, những nam tử dự thi đều tỏa sáng hai mắt, tham lam nhìn về phía nàng mà đánh giá, nữ tử tuyệt sắc như thế so với Tư Mã Yên Nhiên và Đỗ Mật Nhi tuyệt đối không kém chút nào.

Sau khi Âu Dương Phiến Tinh đi về phía sàn đấu đôi mắt nàng chớp chớp nhìn về phía Đỗ Mật Nhi, sau đó cũng không để ý tới ánh mắt của những người khác, ngoại trừ Đỗ Mật Nhi, nàng không để bất kỳ ai vào mắt. Dưới ba mươi tuổi là tứ phẩm luyện được sư đã gọi là thiên tài vậy mà nàng mới mười tám tuổi đã là ngũ phẩm luyện được sư, những thứ được gọi là thiên tài trước mặt nàng chỉ là rác rưởi.

Nhạc Thành vất vả đưa ánh mắt nhìn về phía Âu Dương Phiến Tinh, trong lòng hắn thầm suy đoán xem thiếu nữ này là ai, hắn cảm nhận được khí tức trên thân thể của nàng, xem ra mình hôm nay muốn đoạt quán quân phải hơi khó khăn.

Sau khi Âu Dương Phiến Tinh tới, đại hội luyện được sư cũng chính thức bắt đầu, hai nghìn luyện được sư đều đồng thời kéo màn che luyện đan. Đại hội quy định trong vòng hai canh giờ phải luyện chế xong đan dược tam phẩm.

Nhìn cảnh tượng hai nghìn người đồng thời luyện đan, Nhạc Thành trong lòng cũng rung động, tất cả Luyện Được sư đều khống chế hỏa diễm trong tay bắn vào trong lò luyện chế linh dược.

Nhạc Thành nhìn hai nghìn luyện được sư kia, trong lòng càng thêm minh bạch, Luyện được sư cơ bản nhất là dùng đan hỏa. Một số Luyện Được sư tốt hơn thì dùng hỏa hệ mang thú mang tới hủ hỏa, hỏa diễm này thì mạnh hơn đan hỏa nhiều lần, phẩm chất đan dược luyện thành cũng tốt hơn.

Đối với một số thú hỏa này, Nhạc Thành không để vào mắt, Vô Thượng Chân Hỏa của hắn so với những thú hỏa này cũng không phải cùng một cấp bậc. Mặt khác Nhạc Thành cũng nhìn những lò luyện đan của luyện được sư kia, phát hiện ra tất cả các lò luyện đan đó phẩm chất không cái nào khá, so với Vạn Thú Lô của mình thì kém hơn không ít.

Vạn Thú Lô mà Nhạc Thành mua tốn tới sáu trăm kim tệ, Tam phẩm luyện được sư bình thường không mua nổi.

Lúc này bốn thế lực lớn bên cạnh Nhạc Thành cũng bắt đầu hành động, chỉ thấy Triệu Thanh Tùng, Lưu Lực Dương còn có Lương Ngọc ba người lấy ra lò luyện đan của mình, sau đó nở ra một nụ cười, rót hỏa diễm của mình vào.

- Mấy cái lò luyện đan này không tệ lắm.

Nhạc Thành nhìn lò luyện đan của ba người này, phẩm chất so với Vạn Thú Lô của hắn cũng không kém bao nhiêu.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, không hổ là năm thế lực lớn, những thứ bọn họ lấy ra đều không tầm thường.

- Tại sao ba người kia còn chưa luyện đan.

- Ba người đó hình như là con rể của Tư Mã gia, Đan môn Đỗ Mật Nhi, còn người kia không biết là ai.

- Hình như là Âu Dương Phiến Tinh tiểu thư của Tiên Cảnh tông.

Mười vạn người vây quanh nhìn thấy những người khác bắt đầu luyện chế, duy chỉ có ba người này là không có bất kỳ động tác nào thì không kỳ lạ được hiểu kỳ nghị luận.

- Yên Nhiên, Nhạc Thành tại sao vẫn chưa luyện chế.

Tư Mã Xương Bình nghi hoặc hỏi Tư Mã Yên Nhiên, hắn chỉ là đấu sư đối với luyện được sư dĩ nhiên là không biết gì hết, nữ nhân của mình chính là Luyện Được sư cho nên hắn cất tiếng hỏi.

Nhìn thấy Nhạc Thành, Tư Mã Yên Nhiên tâm tình cũng trở nên lo lắng, tuy nàng đối với thực lực của hắn có không ít tin tưởng nhưng lần này có tới năm tứ phẩm luyện được sư cùng tham gia cho nên nàng cũng bận tâm, đặc biệt sau khi nhìn thấy Âu Dương Phiến Tinh thì nàng càng lo lắng hơn.

- Tam Phẩm đan dược đối với Tứ Phẩm Luyện Được sư thì một canh giờ là đủ rồi.

Tư Mã Yên Nhiên trả lời phụ thân, đôi mắt xinh đẹp nhìn tình huống trong trường.

Hai canh giờ có thể luyện chế một viên đan dược tam phẩm, đối với tu vi hiện tại của hắn rất dễ dàng, nếu Nhạc Thành thật sự muốn thì cho dù ba mươi phần chung gian hắn cũng đã có thể luyện chế thành công rồi.

Nhạc Thành không có việc gì làm liền ôm ngực giống như là người sắt, không hề nhúc nhích. Nhạc Thành thấy bộ dạng của Nhạc Thành, Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiến Tinh cũng hiểu kỳ nhìn hắn, sau đó cũng lẳng lặng đứng trước bàn đá của mình.

Hai nàng đều vụng trộm quan sát đối phương, đối phương không động thì bọn họ cũng không động, nữ nhân trời sinh tính tình ganh đua, hai nàng đều là yêu nghiệt thiên tài, nếu ai động thủ trước chính là lo lắng thực lực của mình không bằng đối phương, cho nên cả hai liền giằng co.

Hai nàng nhìn thấy Nhạc Thành cũng có dáng dấp của một cao thủ luyện được sư, đã qua một canh giờ, cả hai đều không cử động, mà ngay cả Nhạc Thành cũng như đang ngủ vậy.

Thời gian không còn nhiều lắm, Tư Mã Yên Nhiên đối với Nhạc Thành cũng sốt ruột, hận không thể lao tới đá cho hắn mấy cước.

- Ba người kia tại sao vẫn chưa cử động, thời gian đã qua một nửa rồi. Text được lấy tại [.c]om

- Ba người kia có phải nhìn thấy nhiều người nên bị choáng không?

Mười vạn người vây xem bắt đầu lo lắng cho bọn họ, mọi suy đoán vớ vẩn đều có.

Thời gian một lần nữa trôi qua hai mươi phần chung, lúc này cử động của ba người đều tập trung vào ánh mắt của bọn họ. Mười vạn ánh mắt tập trung vào Nhạc Thành và hai nàng, tựa hồ như Luyện Dược sư đại hội này chính là tổ chức vì ba người.

- Yên Nhiên, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Tư Mã Xương Bình cuối cùng cũng không nhịn nổi nữa, đại hội Luyện Dược sư này ảnh hưởng quá lớn đối với Tư Mã gia tộc, thời gian chỉ còn lại bốn mươi phần chung mà Nhạc Thành vẫn chưa động thủ luyện đan. Trên trán Tư Mã Xương Bình liền toát ra mồ hôi lạnh.

- Con cũng không biết.

Tư Mã Yên Nhiên cũng lộ vẻ ngạc nhiên.

- Phan Phan.

Từ trên trường thi đấu truyền tới âm thanh phá hủy, không ít Luyện Dược sư luyện chế thất bại bị nổ lò luyện.

Nhạc Thành thật sự chính là đang ngủ, kỳ thật cũng không phải là ngủ, chỉ tiến vào trong trạng thái tu luyện, đem Hồn Nguyên chân kinh vận hành toàn thân. Nếu như mọi người biết hắn đang tu luyện thì không biết sẽ kinh ngạc thế nào.

Lúc này một số luyện dược sư cũng đã luyện đan xong.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

CHƯƠNG 69: TAM PHẨM ĐAN DƯỢC.

Ngũ đại thế lực và một số luyện dược sư cao cấp nhìn thấy ba người mà kinh ngạc, bọn họ cũng biết, cho dù là Luyện Dược sư tứ phẩm đỉnh phong cũng không thể luyện chế đan dược tam phẩm trong vòng nửa canh giờ.

Đỗ Mật Nhi cùng với Âu Dương Phiến Tinh nhìn nhau hai người đều nở ra một nụ cười khổ, thời gian chỉ còn lại nửa canh giờ, nếu như hai người còn giằng co nhau nữa thì không thể nào luyện chế ra nổi một viên đan dược tam phẩm, để lúc đó bị loại thì thật xấu hổ.

- Mau nhìn kia, Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiến Tinh đã bắt đầu luyện đan, tốc độ của hai nàng thật là nhanh.

- Mau nhìn thú hóa của các nàng, đẹp hơn so với những người khác không biết, hóa điểm càng lợi hại hơn.

Hóa điểm của Đỗ Mật Nhi màu lục sắc, còn hóa điểm của Âu Dương Phiến Tinh chính là lam sắc, những người nhìn quanh đều biết thú hóa của cả hai đều là cửu giai cao cấp mà thú, so với Lương Ngọc, Triệu Thanh Tùng và Lưu Lực Dương thì còn mạnh hơn.

Hai nàng thuần thực luyện hóa đan dược, tốc độ so với Luyện Dược sư bình thường nhanh hơn không biết bao nhiêu lần.

Nhạc Thành cảm giác xung quanh mình chính là một mảng nóng bỏng, hắn từ từ mở mắt ra thì nhìn thấy hóa điểm trên tay hai nàng, Nhạc Thành liền kinh ngạc, hai nàng lợi dụng thú hóa mà luyện đan.

- Chỉ còn hai mươi phần chung, tên tiểu tử kia thật đáng chết.

Tư Mã Yên Nhiên hiện lửa giận vào hai mắt, thấp giọng chửi bới Nhạc Thành.

- Banh Banh Banh.

Chung quanh là ba luồng linh khí, ba viên đan dược cuối cùng cũng rơi vào trong tay Lương Ngọc, Triệu Thanh Tùng, Lưu Lực Dương, ba người so

với thời gian quy định thì nhanh hơn ba mươi phần trăm, cái này cũng đại biểu cho thực lực của bọn họ.

- Thời gian không sai biệt lắm.

Trên khuôn mặt Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười, sau đó hắn lười nhác đuổi lưng một mồi ra, cuối cùng đem Vạn Thú Lô bày trên bệ đá.

- Người này rốt cuộc muốn gì.

Tư Mã Yên Nhiên nhìn thấy bộ dạng của Nhạc Thành thì tức giận, không biết trong lòng nàng nung nấu bao nhiêu lần.

- Hừ, tên tiểu tử điên rồi, để ta xem trong vòng hai mươi phần trăm ngươi làm cách nào luyện chế được đan dược tam phẩm.

Lương Ngọc nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một vẻ ghen ghét.

Toàn trường đều chú ý lên trên người Nhạc Thành, lúc này Nhạc Thành chính là tiêu điểm toàn trường, tuy rằng Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiến tình nguyện đan tuyệt luận nhưng mọi người muốn xem Nhạc Thành liệu có thể trong hai mươi phần trăm luyện chế được một viên đan dược tam phẩm không.

- Vô Thượng Chân Hóa.

Một thủ ấn đánh ra, hai luồng hỏa diễm nồng đậm ngưng tụ, cuộn cuộn nóng bỏng vô cùng, rót vào trong Vạn Thú Lô, không gian chung quanh lập tức trở nên nóng bức.

Theo Vô Thượng Chân Hóa xuất ra, Đỗ Mật Nhi cùng với Âu Dương Phiến nhìn không được mà cảm thấy một áp chế vô hình.

Hai nàng đều kinh hãi trong lòng, xoay người nhìn Nhạc Thành, thủ hỏa cửu giai của các nàng bình thường không có hỏa diễm nào so sánh được, không có bất kỳ thứ gì có thể gây ảnh hưởng, trừ phi là dị hỏa.

- Chẳng lẽ tên kia dùng dị hỏa.

Trong lòng hai nàng đều thầm nghĩ, dị hỏa là một loại kỳ lạ trong thiên địa, có thể đốt cháy tất cả mọi phạm vật, đầu khí ma pháp cũng vô pháp chống lại dị hỏa đốt cháy.

Đối với dị hỏa Nhạc Thành cũng biết một chút chỉ là hắn vẫn chưa từng gặp qua, đặc biệt dị hỏa so với thủ hỏa thì mạnh hơn nhiều, nhưng so với Vô Thượng Chân hỏa của hắn thì không đáng. Vô Thượng chân hỏa của mình đừng nói là vật trên thế gian này mà ở cả vật ở tiên giới cũng bị đốt cháy.

Hai luồng Vô Thượng Chân hỏa được rót vào trong Vạn Thú Lô, Nhạc Thành dùng linh dược toàn bộ đầu nhập vào trong đó, hai luồng Vô thượng chân hỏa lập tức bao trùm, sau một lát đồng linh dược liền chuyển hóa thành nước thuốc.

Cử động của Nhạc Thành khiến cho mọi người phải ngây người, ở Huyền Thiên Đại lục chưa từng có cách luyện chế đan dược như vậy, đem tất cả linh dược đầu nhập vào trong lò luyện đan, chuyện này thật là khó tưởng tượng được. Luyện đan cần phải từng bước, đem tất cả đan dược bỏ vào khiến cho mọi người kinh hãi vô cùng.

Đối với ánh mắt kinh ngạc xung quanh Nhạc Thành cũng không để ý tới, nếu như luyện chế đan dược ngũ phẩm hoặc đan dược tứ phẩm cao giai thì Nhạc Thành cũng không dám làm như vậy, tuy nhiên đây chỉ là đan dược tam phẩm, chỉ cần linh hồn lực cũng đủ rồi.

Tu chân giả ở Hoa hạ luyện đan còn phức tạp hơn cả luyện đan ở Hoa Hạ còn phức tạp hơn cả ở Huyền Thiên Đại lục.

Mười phần trăm sau, trong sự kinh ngạc của mọi người, tất cả linh dược đã được luyện hóa, thủ ấn trong tay biến đổi, hai luồng vô thượng chân hỏa không chế Vạn Thú Lô, sau đó từ bên trong chảy ra một linh dịch tinh thuần rồi bắt đầu tụ đan.

- Tại sao lại như vậy, đây là thủ đoạn luyện đan gì?

Những người xem vốn chế cười Nhạc Thành giờ này kinh ngạc đến miệng không khép lại được, thủ đoạn luyện đan này của Nhạc Thành bọn họ chưa từng thấy, cũng chưa từng nghe nói qua.

- Tên đáng chết, hại ta lo lắng vô ích.

Tư Mã Yên Nhiên cuối cùng cũng thở ra một hơi, thủ đoạn luyện đan của Nhạc Thành khiến cho nàng kinh ngạc không thôi.

Thần sắc Tư Mã Xương Bình cuối cùng cũng ổn định lại mà nở ra một nụ cười. Cho dù y không hiểu gì về luyện dược sư nhưng nhìn thấy tình hình trong sân thì cho thấy Nhạc Thành so với Luyện Dược sư bình thường cao mình không ít, lo lắng biến mất, càng ngày càng thỏa mãn với đứa con rể này.

Nhìn thần sắc của Tư Mã Xương Bình, Tư Mã Yên Nhiên cũng cười cười, Nhạc Thành thực lực thật sự vượt quá tưởng tượng của nàng.

- Tung tung.

Không ít những viên đan dược đã được luyện chế thành công, chỉ là cũng có rất nhiều người thất bại.

Mà lúc này, Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tình cũng tiến vào giai đoạn tụ đan khẩn yếu, thời gian bây giờ so với quy định chỉ còn lại năm phần chung. Text được lấy tại [.]om

Năm phần chung đối với ba người là đã đủ, một lát sau linh khí trong lò đan liền khởi động, đan dược tam phẩm đã tạo thành.

Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tình hai người nhìn nhau, trong lòng hai người thầm nghĩ, nếu hai người mà còn giằng co nhau nữa thì sẽ không có cơ hội tiến vào vòng thứ hai.

- Nhạc Thành thật lợi hại, hai mươi phần chung đã luyện chế ra một viên đan dược tam phẩm.

- Hắn cũng đẹp trai đó, quả là thần tượng của ta.

Biểu hiện của Nhạc Thành khiến cho mọi người điên cuồng lên, lúc này danh tự của Nhạc Thành cũng được khắc ghi trong lòng mọi người.

Một số ít đại gia tộc và thế lực lớn liền buồn bực lắc đầu, chỉ trách mình không có một nữ nhân xinh đẹp nào như Tư Mã Yên Nhiên. Tư Mã gia tộc lần này thật là may mắn khi tìm được một đứa con rể lợi hại như vậy.

Nhìn thấy biểu hiện của Nhạc Thành, bốn thế lực lớn cũng nhìn về phía Tư Mã gia, đặc biệt là người của Lương gia, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Sau đó Bạch hộ pháp của Tiên Cảnh tông kiểm tra những đan dược được luyện thành, những đan dược luyện chế không tốt hoặc không trọn vẹn đều bị loại ra ngoài. Sau khi kiểm tra Bạch hộ pháp tuyên bố số người lọt vào vòng hai tổng cộng là bảy mươi hai người.

Kế tiếp chính là thời gian nghỉ ngơi nửa canh giờ, năm thế lực lớn lúc này mới chú ý tới đấu trường, bọn họ tạm thời cho người của mình nghỉ ngơi. Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tình lúc này cũng chú ý tới Nhạc Thành, vừa rồi biểu hiện của Nhạc Thành khiến các nàng cũng phải kinh ngạc.

Nhạc Thành về tới phòng nghỉ của Tư Mã gia tộc xong, Tư Mã Xương Bình liền kéo hắn ngồi cạnh mình, hỏi xem hắn có mệt hay không.

Tư Mã Xương Bình tức giận nhìn chằm chằm Nhạc Thành, người này khiến cho mình khổ công lo lắng, có cơ hội nhất định phải giáo huấn tên gia hỏa này.

Nhạc Thành đối với sự tức giận của Tư Mã Xương Bình thì thản nhiên, đối với sự hỏi ân cần của y hắn cũng đáp lại, ai bảo y là nhạc phụ của mình.

Người của năm thế lực lớn hiện tại đang quét dọn đấu trường, không ít luyện dược sư tiến vào vòng hai này tận dụng cơ hội mà khoanh chân tu luyện, ba vị trí đầu tiên bọn họ không dám nghĩ đến nhưng mỗi người đều muốn tiến vào mười vị trí dẫn đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

CHƯƠNG 70: ĐỢT THI ĐẤU THỨ HAI.

Sau nửa canh giờ, bảy mươi hai người dự thi cũng tiến lên sân thi đấu, năm thế lực lớn cùng với Âu Dương Phiền Tình chính là những người được chú ý nhất.

Nhạc Thành đánh giá những dược liệu và đan phương bày trên bệ đá, dùng thần thức kiểm tra thì biết được lần thứ hai này chính là luyện chế một tam phẩm đan dược, Hoàng Linh Đan. Mặc dù gọi là tam phẩm đan dược nhưng thực tế đã tiếp xúc tới đan dược tứ phẩm.

Sau khi Bạch Hộ pháp tuyên bố xong, Nhạc Thành cũng không dám tiến hành như lần đầu tiên, lần này nếu như chủ quan thì không chừng mình sẽ lật thuyền trong mương, đến lúc đó Tư Mã Yên Nhiên sẽ không tha cho mình.

Vạn Thú Lô bày lên trên đài, hai tay của hắn ngưng thành một thủ ấn, hai luồng Vô Thượng Chân Hóa nhanh chóng nhập vào bên trong, lập tức một đồng đan dược đã được đầu nhập vào trong đó, với tốc độ hiện tại, Nhạc Thành không sợ gì.

Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tình hai người cũng liếc nhìn Nhạc Thành, hai nàng cũng nhanh chóng đầu nhập vào trong việc luyện chế đan dược. Hai người này vốn cho rằng đối phương chính là đối thủ lớn nhất của mình nhưng đột nhiên xuất hiện Nhạc Thành, cả hai người đều di chuyển ánh mắt về phía hắn.

Triệu Thanh Tùng, Lương Ngọc cùng với Lưu Lực Dương ba người cũng không dám chần chừ, đầu nhập vào trong việc luyện đan.

Luyện chế đan dược tam phẩm ở trên Huyền Thiên đại lục tuyệt đối không có gì khó khăn với Nhạc Thành sau một lát Nhạc Thành đã tiến vào giai đoạn tụ đan.

- Bánh. Đọc Truyện Online mới nhất ở truyen/y/y/com

Một tiếng linh khí ba động, vận thú lô của Nhạc Thành đã xuất ra một viên đan dược màu vàng rót vào trong tay của Nhạc Thành, đợt thứ hai cạnh tranh, Nhạc Thành đã chiếm được danh vị đệ nhất.

Những người vây quanh một lần nữa lại kinh ngạc, khuôn mặt của Tư Mã Xương Bình tươi như hoa, đã lâu rồi hắn chưa cao hứng như vậy.

- Bánh Bánh.

Tựa hồ như ngay sau tiếng luyện thành đan của Nhạc Thành thì hai tiếng nhẹ sau đó cũng vang lên, Đỗ Mật Nhi cùng với Âu Dương Phiến Tinh cũng luyện hóa thành công hai viên Hoàng Linh Đan, Nhạc Thành cũng hơi liếc nhìn hai nàng. So với vòng thứ nhất thì tốc độ của hai nàng có vẻ nhanh hơn, chẳng lẽ ở vòng thứ nhất cả hai đều che giấu thực lực.

- Chẳng lẽ hai nàng đều là luyện dược sư ngũ phẩm.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, có một tương tượng đối với hai nàng.

Sau một lát, linh khí ba động, mấy viên Hoàng Linh Đan cũng được luyện chế thành công. Lương Ngọc, Triệu Thanh Tùng, Lưu Lực Dương theo thứ tự cũng xếp thứ tư, thứ năm thứ sáu. Mặt khác cũng có bốn thanh niên khác tiến vào mười vị trí đầu.

Danh ngạch tuy đã đủ nhưng trận đấu cũng không dừng lại, bởi vì nếu như trong mười viên đan dược phía trước có một chút không hợp cách thì những người phía sau sẽ được thể thân tiến lên.

Đại hội Luyện dược sư lần trước trong đợt thứ hai có người luyện chế ra đan dược đủ điều kiện đều giao cho Tiên Cảnh Tông, tuy tam phẩm đan dược xã i, ngay cả đan phương dược liệu đều là do Tiên Cảnh Tông cung cấp.

Sau khi mọi người luyện chế xong, Luyện Dược Sư của Tiên Cảnh Tông một lần nữa kiểm tra những đan dược luyện chế, cuối cùng bài danh không thay đổi, mười người được xác định.

Sau đó mọi người lại được nghỉ ngơi nửa canh giờ. Nhạc Thành về phòng nghỉ của Tư Mã gia tộc thì phát hiện ra nụ cười của Tư Mã Xương Bình ngày càng thêm thân thiết, mà Tư Mã Yên Nhiên thân sắc đối với hắn vẫn không có gì thay đổi.

Trận đấu vòng thứ ba Nhạc Thành cũng đã nghe Tư Mã Yên Nhiên nói qua, trận đấu vòng thứ ba chính là tự chuẩn bị linh dược và đan phương ai luyện chế được đan dược phẩm gia cao nhất thì thắng, phẩm giai cùng nhau thì xét đến chất lượng.

Trong phòng nghỉ của Lương gia, Lương Ngọc ở phía xa xa nhìn về phía Nhạc Thành mà nói:

- Người chẳng qua có tốc độ nhanh mà thôi, ở trận thứ ba chẳng có quan hệ gì tới tốc độ, hiện tại ta đã là luyện dược sư tứ phẩm đỉnh phong, ta không tin rằng không thắng được người, nhất định không để cho Tư Mã gia tiến vào ba vị trí đầu tiên.

Ở trong phòng nghỉ của Đan Môn, cổ tay trắng của Đỗ Mật Nhi khẽ đưa vào trong miệng một viên đan dược, từ từ khôi phục linh hồn lực bị tiêu hao mà nói:

- Âu Dương Phiến Tinh cũng là ngũ phẩm Luyện Dược sư, còn có Nhạc Thành của Tư Mã gia tộc kia tựa hồ như cũng rất mạnh, xem ra ta cũng phải bạo lộ thân phận ngũ phẩm luyện dược sư.

Ở trong Tiên Cảnh Tông Âu Dương Phiến Tinh cũng nhét một viên đan dược vào miệng mà thầm nói:

- Đỗ Mật Nhi hẳn là cũng là một luyện dược sư ngũ phẩm.

- Tiểu thư người làm sao vậy.

Bạch hộ pháp ân cần hỏi chuyện Âu Dương Phiến Tinh.

- Bạch Hộ Pháp, ông thấy lần này ai sẽ giành ngôi quán quân.

Âu Dương Phiến Tinh hỏi Bạch Hộ Pháp.

- Cái này...

Bạch Hộ Pháp chần chờ một chút, nhất thời cũng không biết phải nói thế nào, nếu như không có Tư Mã gia tộc Nhạc Thành xuất hiện và Đỗ Mật Nhi đạt tới luyện dược sư Ngũ phẩm thì hẳn nhất định cho rằng tiểu thư tất thắng, nhưng hiện tại thì không nhất định.

- Người nói thắng thì tốt.

Nhìn thấy thần sắc chán chừ của Bạch Hộ Pháp, Âu Dương Phiền Tinh liền nói.

Bạch Hộ pháp nói:

- Tiểu Thư, ta thấy ba vị trí đầu tiên tuyệt đối không có bất ngờ xảy ra, tiểu thư, Đỗ Mật Nhiễm và Nhạc Thành của Tư Mã gia tộc sẽ tiến vào, về phần ngôi quán quân, lão phu thật sự không đoán ra.

- Nhạc Thành.

Nghe Bạch Hộ pháp trả lời, Âu Dương Phiền Tinh lẩm bẩm nói.

Mà lúc này trong lúc nghỉ ngơi mọi người cũng đều thảo luận xem ai sẽ đoạt ngôi quán quân.

Tư Mã Xương Bình vô cùng yên tâm, dựa theo biểu hiện của hai đợt trước, Nhạc Thành tiến vào ba vị trí đầu tiên không thành vấn đề, hiện tại Tư Mã Xương Bình hi vọng lớn nhất chính là Nhạc Thành có thể trở thành quán quân mà không, nếu trở thành trưởng lão của Tiên Cảnh tông thì Tư Mã gia tộc sẽ bao trùm lên cả bốn thế lực lớn còn lại.

Vòng thứ ba cuối cùng cũng bắt đầu, mười người một lần nữa tiến lên trận thi đấu, hai nghìn nhân tài chọn ra mười người, mười người này chính là những người thiên phú nhất, mà trong mười người này, Nhạc Thành Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiền Tinh chính là những người hấp dẫn ánh mắt bọn họ nhất.

Vòng thứ ba sau khi được tuyên bố bắt đầu những người khác lập tức chuẩn bị, Nhạc Thành ngược lại không vội, xem tình huống trước mắt rồi mới hành động, dù sao vòng thứ ba cũng không quy định thời gian.

Lúc này mọi người chuẩn bị một loạt động tác. Những người xếp từ bảy tới mười đều bày ra được liệu luyện chế đan dược tam phẩm, về phần những người khác đều chuẩn bị luyện chế đan dược tứ phẩm.

- A, tài liệu đan dược ngũ phẩm.

Khi ánh mắt nhìn về phía Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tinh, Nhạc Thành liền kinh ngạc.

Một lát sau, Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tinh được bao phủ toàn thân bởi một tầng nồng đậm, chung quanh là linh khí, một đoàn hỏa diễm của hai nàng lập tức xuất vào trong lò đan.

- Hai ngũ phẩm luyện được sư.

Toàn trường đều bị sự hấp dẫn của Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tinh, hai người này chỉ mới mười tám tuổi mà đã là ngũ phẩm luyện được sư khiến cho bọn họ không tưởng tượng nổi.

Tất cả luyện được sư cũng đều kích động, một số người bốn mươi năm mươi tuổi đều vẫn chỉ là luyện được sư tứ phẩm vậy mà hai người mười tám tuổi trước mắt đã là luyện được sư ngũ phẩm khiến cho bọn họ kích động không thôi.

- Thiên phú không tệ.

Nhạc Thành cũng tán thưởng nhìn hai nàng, thiên phú như vậy xác định là không tệ.

Bọn người Lương Ngọc và Triệu Thanh Tùng cũng ngạc nhiên nhìn Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tinh mà ngạc nhiên, ngũ phẩm luyện được sư, bọn họ còn cách xa vô cùng.

- Quả nhiên là ngũ phẩm luyện được sư.

Sắc mặt của Tư Mã Xương Bình hơi thay đổi, không ngờ đan môn Đỗ Mật Nhi cùng Tiên Cảnh tông Âu Dương Phiền Tinh đều che giấu thực lực.

Sắc mặt của Tư Mã Yên Nhiên cũng lộ ra vẻ lo lắng, ngũ phẩm luyện được sư tuyệt đối không cùng một tầng với tứ phẩm luyện được sư.

- Ta cũng muốn luyện chế ngũ phẩm luyện được sư.

Nhạc Thành hơi lẩm bẩm nói:

- Cũng tốt, vừa vặn ta muốn luyện chế một viên Dưỡng Thần đan.

CHƯƠNG 71: NGŨ PHẨM TRUNG GIAI ĐẠN ĐƯỢC.

Nhạc Thành vốn định trong thời gian ngắn tiếp theo sẽ luyện chế một viên Dưỡng Thần đan, sau khi đạt tới Thai Tức Kỳ sẽ dùng.

Nhạc Thành lấy ra Vạn Thú Lô bày trên bệ đá, móc từ trong vòng tay trữ vật ra một đồng lớn đan được, những linh dược này chính là do mình kiêm được mà đại bộ phận là ở Tư Mã gia tộc.

- Vô Thượng Chân hóa.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, thủ ấn cùng với hai ngọn lửa nóng bỏng lập tức ngưng tụ trên tay, dựa theo suy đoán của Nhạc Thành thì Dưỡng Thần Đan hẳn sánh ngang với đan được ngũ phẩm trung giai ở Huyền Thiên Đại lục. Đây cũng là lần đầu tiên hắn luyện chế đan được ngũ phẩm cho nên cũng không dám khinh thường.

Chân khí vận chuyển trong cơ thể, Nhạc Thành lập tức bị một vòng thanh mang bao quanh, thanh mang này so với khi hắn còn ở thời kỳ Khía Quang trung kỳ thì mạnh hơn rất nhiều, đợi đến khi Nhạc Thành đạt tới Thai Tức Kỳ thì thanh mang sẽ chuyển hóa thành vòng cương quyền, lực phòng ngự cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

Nhạc Thành ở quanh không gian mà chấn động, chỉ là chấn động này hoàn toàn là do Hồn Nguyên chân kinh trên người của hắn tác động, người ngoài nhìn thấy vậy thì chấn động, mà ngay cả Tư Mã Yên Nhiên cũng kinh ngạc tới mức thất thần.

Mọi người chỉ thấy xung quanh Nhạc Thành là một hồng quang nồng đậm, xung quanh không ngừng chấn động lên, loại hiện tượng này chỉ có ngũ phẩm luyện được sư mới làm được, hơn nữa chân khí của Nhạc Thành so với Âu Dương Phiến Tinh và Đồ Mật Nhi cơ hồ còn xếp trên.

- Nhạc Thành cũng là ngũ phẩm luyện được sư.

Không ít người nhìn không được cất tiếng nói, đại hội lần này xuất hiện đồng thời ba ngũ phẩm luyện được sư, thật là khó tưởng tượng được. Lần trước tối đa cũng chỉ có một hai tứ phẩm luyện được sư, lần này lại xuất hiện tới ba ngũ phẩm.

- Hắn, hắn cũng là ngũ phẩm luyện được sư.

Lương Ngọc tràn đầy ngạc nhiên nhìn Nhạc Thành, chuyện này không thể tiếp nhận, nguyên bản hắn còn muốn làm nhục Nhạc Thành một cái nhưng hiện tại khí tức của Nhạc Thành khiến hắn có một cảm giác tuyệt vọng.

Khuôn mặt của Tư Mã Xương Bình kinh ngạc nhìn Nhạc Thành trên đài, sau đó mừng rỡ như điên:

- Con rể ta cũng là ngũ phẩm luyện được sư, lần này phát tài rồi.

- Người này hóa ra che giấu sâu như vậy, hắn cũng là ngũ phẩm luyện được sư.

Tư Mã Yên Nhiên nhìn không được mà mừng rỡ, chuyện này đều nằm ngoài ý muốn của nàng.

Năm thế lực lớn cùng với Tiên Cảnh Tông tất cả đều bị Nhạc Thành làm cho kinh ngạc, lần đại hội này có tới ba ngũ phẩm luyện được sư, nếu như tông chủ biết được sẽ rất vui vẻ.

Đối với những sự kinh ngạc bên ngoài những người tham gia dự thi dĩ nhiên cũng không dám phân tâm, trên đài mười người đều tập trung toàn bộ tinh thần để luyện chế đan được của mình, mà ngay cả Nhạc Thành cũng không dám khinh thường, vô thượng chân hóa trong tay của hắn không chế được liệu trong Vạn Thú Lô, từ từ luyện ra những dược lực tinh thuần nhất.

Hiện tại luyện chế ngũ phẩm đan được trung giai là tối đa của Nhạc Thành. Chờ sau khi hắn đạt tới tu vi Thai Tức Kỳ thì hắn có thể luyện chế đan được ngũ phẩm dễ dàng giống như đan được tam phẩm vậy.

Linh khí nồng đậm xuất hiện ở trên trường, những người vây quanh bắt đầu nghị luận ồn ào, lảng lảng chú ý những biến hóa ở trên đài.

"Àm" một tiếng thật lớn vang lên, luyện được sư ở vị trí thứ tám đã bị nổ lò, toàn thân đen kịt một mảng, xem ra bị thương cũng không nhẹ.

Hai canh giờ sau, hai tiếng đan được vang lên, người thứ chín cùng với người thứ mười đã luyện chế thành công hai viên đan được tam phẩm cao giai. Sau đó người ở vị trí thứ bảy cũng luyện chế một viên đan được tam phẩm cao giai thành công.

Nhìn hững người khác luyện chế đan được tứ phẩm và ngũ phẩm sắc mặt của ba người liền bất đắc dĩ, bọn họ vốn tưởng rằng thiên phú của mình không tệ, tham gia cuộc đại hội lần này bọn họ mới biết gì gọi là ngoài trời có trời, ngoài người còn có người.

Ba người hiện tại chỉ còn có thể chờ mong sáu người còn lại bị nổ lò như vậy bọn họ mới có cơ hội tiến vào. Tuy nhiên điều này có thể sao? Chỉ có thể nằm mơ mà thôi, xem ra đan được tam phẩm của mình không cách nào so sánh với đan được của người ta.

- Xích.

Sau một lúc, Triệu Thanh Tùng, Lưu Lực Dương cũng đã luyện chế xong một viên đan dược tứ phẩm, Triệu Thanh Tùng luyện chế một viên đan dược tứ phẩm sơ giai còn Lưu Lực Dương luyện chế một viên đan dược tứ phẩm trung giai. Truyện được copy tại .com

Hiện tại ở trên trường thi đấu chỉ còn bốn người.

- Âm.

Một tiếng vang thật lớn, Lương Ngọc của Lương gia thở hổn hển, toàn thân đen kịt đứng trước thạch đài, quần áo bị xé rách rối bời, ở trên bệ đá lò đan bị chia năm xẻ bảy, Lương Ngọc đã bị nổ lò.

- Ha ha.

Tư Mã Xương Bình lần người đầu tiên nở ra nụ cười, trong lòng thầm cảm thấy mình may mắn vì không chấp nhận đám hỏi của Lương gia, nếu không thì Tư Mã gia tộc đã xong rồi.

Người của Lương gia nghe thấy tiếng cười của Tư Mã Xương Bình thì hung hăng tròn mắt nhìn hắn.

Ánh mắt của Lương Ngọc liền hiện ra vẻ si ngốc, hắn thế nào cũng không ngờ mình lại bị nổ lò. Kỳ thật cái này cũng khó trách, Lương Ngọc tính rằng muốn làm nhục Nhạc Thành kết quả khi trông thấy Nhạc Thành trở thành luyện dược sư ngũ giai thì sợ hãi tâm thần bị ảnh hưởng dẫn tới hậu quả nổ lò.

Nếu như không có Nhạc Thành xuất hiện thì thực lực chân chính của Lương Ngọc hoàn toàn có thể tiến vào ba vị trí đầu tiên, chỉ vì Nhạc Thành xuất hiện đã cải biến tất cả.

Trên trường thi đấu chỉ còn lại ba người, mười vạn người vây xem đều trở nên khấn trương, ba người này chính là ba người mạnh nhất ở kỳ đại hội lần này, nhưng ai là quán quân thì mọi người không dám vội kết luận.

Sau nửa canh giờ, hai đạo thanh âm đan dược ra lò, hai luồng linh khí đan dược vây quanh Âu Dương Phiên Tinh và Đỗ Mật Nhi. Bọn họ đều luyện chế thành công đan dược ngũ phẩm.

Sắc mặt của bọn họ tái nhợt, luyện chế đan dược ngũ phẩm tiêu hao không ít linh hồn lực, ngay lập tức cả hai đều móc ra một viên Phục Nguyên Đan nhét vào miệng, khuôn mặt liền trở nên hồng nhuận trở lại.

- Người này rốt cuộc là xuất hiện từ đâu.

Cả hai nàng đều nhìn Nhạc Thành, nguyên bản hai người đều cho rằng mình sẽ đạt chức vị quán quân luyện dược sư không ngờ có người còn lợi hại hơn cả hai.

Toàn trường vẫn chỉ còn mỗi Nhạc Thành tập trung luyện đan, một số người sùng bái hắn trong lòng thầm la lên:

- Nhạc Thành cố gắng lên, Nhạc Thành cố gắng lên.

Tư Mã Yên Nhiên chăm chú nhìn nam tử tuấn lãng trên đài, lúc này hắn đã khắc sâu vào trong lòng của nàng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, tất cả mọi người trong lòng liền trở nên trầm trọng. một số người đã không kiềm được mà khẽ hô lên:

- Nhạc Thành cố lên.

Thanh âm tuy nhỏ nhưng số lượng người lớn, hiệu quả cũng kinh người, Nhạc Thành không ngờ mình lại có nhiều hâm mộ như vậy.

- Bành.

Sau nửa canh giờ, một viên đan dược từ trong Vạn Thú Lô bay lên trời, linh khí nồng đậm bao quanh không tiêu, sau một lát mới rơi vào tay của Nhạc Thành.

- Cuối cùng cũng luyện thành Dưỡng Thần Đan.

Nhạc Thành thở ra một hơi, việc luyện chế Dưỡng Thần Đan đối với thực lực hiện tại của hắn đã là cố gắng hết sức. Nhạc Thành nhanh chóng nhét vào trong miệng một viên Phục Nguyên Đan, bổ sung chân khí và linh hồn lực bị tiêu hao.

Sau khi Nhạc Thành luyện chế thành công những người khác cũng hò hét cuồng nhiệt, những thanh âm vây quanh trường thi đấu. Người của Tiên Cảnh Công muốn kiểm tra thành quả nhưng nghe thấy tiếng hò hét thì tạm thời ngưng lại.

Nhạc Thành nhìn thấy một số người sùng bái mình thì liền khẽ phát phát tay thi lễ. Tuy nhiên trước tình huống này số người hò hét còn nhiều hơn, cả trường thi đấu trở nên rối loạn, không ít nữ tử trẻ tuổi còn lớn tiếng hét lên:

- Nhạc Thành, ta yêu huynh, Nhạc Thành ta muốn gả cho huynh.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

CHƯƠNG 72: CHIẾC GHẾ KHÁCH KHANH TRƯỞNG LÃO

Nhìn thấy cảnh tượng trong trường Nhạc Thành liền đình chỉ phát tay, vội vàng lùi lại mấy bước. Cảnh tượng này Nhạc Thành sợ rằng một số người hâm mộ sẽ xông tới.

Nhìn thấy vô số người điên cuồng với Nhạc Thành Đỗ Mật Nhi cùng với Âu Dương Phiến Tinh cũng bất đắc dĩ nhìn Nhạc Thành. Người này tại sao lại có lực hấp dẫn lớn như vậy, bình thường mình tới chỗ nào cũng là tiêu điểm, tại sao hôm nay mỹ nhân tuyệt sắc này lại kém nhân khí hơn so với hắn.

- Người này đúng là yêu nghiệt giả bộ.

Tư Mã Yên Nhiên nhìn chăm chăm về phía Nhạc Thành, trong lòng cảm thấy có tâm tình phức tạp.

Tiên Cảnh Tông cùng với ngũ đại thế lực cũng không ngờ rằng lần này lại có một màn quái dị như thế phát sinh.

Mười phút sau, màn hưng phấn của những người hâm mộ Nhạc Thành mới chấm dứt, lúc này người của Tiên cảnh Tông kiểm tra đan dược, miễn cho chút nữa có chuyện gì phát sinh.

- Đây chính là đan dược ngũ phẩm trung giai.

Ba người của Tiên Cảnh tông đều nhất thời kinh hô, ba người khẽ vuốt ve Dưỡng Thần Đan của Nhạc Thành, tuy bọn họ không nhận ra Nhạc Thành luyện chế đan dược gì nhưng linh khí ba động khiến bọn họ không khó nhận ra đây chính là đan dược ngũ phẩm trung giai.

Những người của Tiên Cảnh Tông nhìn thấy thì khó xử, bởi vì Đan Môn Đỗ Mật Nhi cùng với Tiên Cảnh Tông Âu Dương Phiến Tinh hai người luyện chế đan dược ngũ phẩm sơ giai cho nên thứ tự bài danh ngũ phẩm luyện được sư bắt đầu khó xử.

Cuối cùng Huyết Sát môn Lưu Lực Dương được vị trí thứ ba còn Đan Môn Đỗ Mật Nhi và Tiên Cảnh Tông Âu Dương Phiến Tinh đều song song xếp thứ hai, quán quân chính là con rể của Tư Mã gia tộc Nhạc Thành.

Kết quả của đại hội khiến cho các người hâm mộ Nhạc Thành không kìm được mà hưng phấn hô lên. Đạt được ngôi vị quán quân Nhạc Thành cũng nhận được ba nghìn kim tệ, nhận được một đan phương ngũ phẩm. Về phần chức vị trưởng lão của Tiên Cảnh Tông thì Nhạc Thành không biết chuyện gì xảy ra.

Mọi người chờ mong đại hội Luyện Dược sư cuối cùng cũng đã xong, danh tự của Nhạc Thành xuất hiện trên đại hội cuối cùng cũng khắc ghi vào trong trí nhớ bọn họ. Nhạc Thành đi vào trong phòng tu luyện mà Tư Mã Yên Nhiên ở ngoài cửa kêu lên.

- Vào đi.

Nhạc Thành thu hồi chân khí, đại hội Luyện Dược sư kết thúc khiến cho Nhạc Thành cảm thấy tu vi của mình có dấu hiệu thăng tới Thai Tức Kiêu. Vì vậy sau một thời gian sau khi đạt tới Thai Tức Kỳ Nhạc Thành có thể luyện chế một số pháp khí.

- Nhạc Thành, Tiên Cảnh tông có người đến, nói rằng muốn con đi một chuyến tới Tiên Cảnh Công.

Tư Mã Yên Nhiên đi chuyển thân ảnh đi vào trong gian phòng của Nhạc Thành.

- Tiên Cảnh Tông tìm ta có chuyện gì?

Nhạc Thành đứng trước Tư Mã Yên Nhiên đôi mắt không khỏi cảm thấy bồi hồi trước đường cong trên cơ thể của nàng.

- Chắc là người của Tiên Cảnh Tông hi vọng ngươi gia nhập.

Tư Mã Yên Nhiên trừng mắt nhìn Nhạc Thành, ánh mắt này của nàng đối với hắn đã trở thành thói quen, cho dù không tức giận cũng như vậy.

- Để ta đi tìm hắn hỏi kỹ

Nhạc Thành nói với Tư Mã Yên Nhiên, sau đó lập tức kéo tay nàng đi ra ngoài. Đối với vị trưởng lão Tiên Cảnh tông Nhạc Thành dĩ nhiên không để ý, chỉ là đi ra ngoài xem cũng tốt.

- Tại sao ngươi còn kéo tay của ta? nguồn

Bị Nhạc Thành kéo tay Tư Mã Yên Nhiên ửng đỏ cả khuôn mặt trừng mắt nhìn Nhạc Thành tuy nhiên trong mắt không hề có bất kỳ sự tức giận nào, ngọc thủ cũng không có bất kỳ sự trốn tránh nào.

- Chúng ta không thân mật thì sẽ rất dễ dàng bị người khác nhìn thấu.

Nhạc Thành

nói với Tư Mã Yên Nhiên, nói xong hắn kéo nàng đi ra khỏi gian phòng.

Phòng khách của Tư Mã gia tộc lúc này đã có bảy người, gia chủ của Tư Mã gia Tư Mã Xương Bình nhiệt tình mời chào bảy người này. Bảy người này hôm nay không giống như khách nhân bình thường, đều là người của Tiên Cảnh Tông, một số người quan hệ rất tốt với Tư Mã Xương Bình, cũng chính vì mối quan hệ này mà Tư Mã gia tộc mới có thể kéo dài mười năm vẫn chưa bị xóa tên. Lúc này một đầu lĩnh quen biết đang trò chuyện với y.

- Xương Bình huynh, chúc mừng huynh lần này có một hảo hiền tể.

Đầu lĩnh áo xám trung niên nói với Tư Mã Xương Bình.

- Không có không có, những thứ này đều là do Viên huynh chiếu cố cho Tư Mã gia.

Tư Mã Xương Bình nói với trung niên áo xám.

Vị trung niên áo xám có tên là Viên Hà Phi, chính là một trong những vị trưởng lão của Tiên Cảnh Tông, địa vị còn cao hơn cả năm thế lực ở trong Tiên Cảnh tông. Bởi vì hắn cùng với Tư Mã Xương Bình có quan hệ không tệ, những năm nay chiếu cố cho Tư Mã gia tộc không ít, nếu không thì gia tộc này đã sớm suy tàn.

- Ngươi cũng không cần phải khách khí với ta.

Viên Hà Phi hướng về phía Tư Mã Xương Bình nói:

- Chờ nữ tể của ngươi tiến vào Tiên Cảnh Tông xong chúng ta sẽ trở thành người một nhà.

- Tư Mã Xương Bình nói:

- Từ nay nữ tể của ta còn phải nhờ Viên huynh chiếu cố nhiều.

Có một đứa con rể giỏi giang như vậy, đây là những ngày nằm mơ của Tư Mã Xương Bình.

- Làm sao có chuyện này, về sau ta còn nhờ ông chiếu cố nhiều hơn mới phải.

Viên Hà Phi nói.

Lời này của hắn cũng là thật, tuổi trẻ như vậy đã là luyện được sư ngũ phẩm, nếu tiến vào Tiên Cảnh Tông tuy cùng là địa vị trưởng lão nhưng nhất định là cao hơn mình, nếu như vài năm sau có thể trở thành lục phẩm Luyện Dược sư, thậm chí là thất phẩm luyện dược sư thì địa vị khó mà có thể tưởng tượng được.

- Phụ thân, bá phụ.

Hai người đang nói chuyện thì Nhạc Thành cùng với Tư Mã Yên Nhiên đi ra ngoài sải sải, Nhạc Thành cũng chỉ hơi buông lỏng tay của Tư Mã Yên Nhiên.

- Yên Nhiên, Nhạc Thành các ngươi mau gặp Viên bá phụ.

Nhìn thấy nữ nhân cùng với con rể của mình tới đây, Tư Mã Xương Bình vội vàng thay hai người giới thiệu với Viên Hà Phi.

- Bái kiến Viên bá phụ.

Nhạc Thành liền mỉm cười hành lễ với Viên Hà Phi.

- Bái kiến Viên Bá phụ.

Tư Mã Yên Nhiên đã sớm nhận thức Viên Hà Phi liền cung kính thi lễ với ông ta.

- Không cần đa lễ.

Tư Mã Yên Nhiên thì lễ Viên Hà Phi còn chịu được nhưng Nhạc Thành thì lễ khiến cho Viên Hà Phi không chịu nổi, hẳn chỉ có tu vi cứu tinh Đẩu Vương mà Nhạc Thành hiện tại đã là ngũ phẩm luyện được sư, ở tình huống bình thường mà nói, địa vị của Nhạc Thành còn muốn cao hơn cả hẳn.

- Người chính là Nhạc Thành? Tuổi còn nhỏ mà đã có thực lực như vậy, thật là đáng quý.

Nhìn Nhạc Thành, Viên Hà Phi nói. Với quan hệ của hẳn với Tư Mã gia tộc, Tư Mã gia tộc có một đứa con rể tốt như thế trong lòng hẳn cũng cảm thấy cao hứng.

- Nhạc Thành người ngồi xuống trước, Viên huynh lần này tới tìm người hi vọng người có thể tiến vào trong Tiên Cảnh Tông.

Tư Mã Xương Bình bảo Nhạc Thành ngồi xuống trước.

- Nhạc Thành, dựa theo quy định ở đại hội Luyện được sư, người chính là có thể tiến nhập vào trong Tiên Cảnh Tông hơn nữa còn có thể trở thành trưởng lão. Đương nhiên người có thể là khách trưởng lão hoặc là trực tiếp tiến vào Tiên Cảnh Tông trở thành một thành viên chính thức.

Viên Hà Phi nói.

- Khách trưởng lão cùng với trưởng lão chính thức có gì khác nhau?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, đối với việc gia nhập Tiên Cảnh Tông Nhạc Thành cũng sẽ không nguyện ý, có thể vì Tư Mã gia tộc không thể trực tiếp từ chối đối phương cho nên hiện tại Nhạc Thành cũng nghĩ biện pháp nào từ chối cho tốt.

Viên Hà Phi nói:

- Ghé khách trưởng lão rất tự do, cùng chức vị với trưởng lão chính thức chỉ là đãi ngộ không giống nhau, tuy nhiên chuyện của người Tiên Cảnh Tông sẽ không hỏi đến, chỉ là khi Tiên Cảnh Tông gặp nguy hiểm người phải tương trợ. Mà trưởng lão chính thức thì ở trong tông, tất cả đồ dùng vật dụng sẽ do Tiên Cảnh tông chuẩn bị cho người, đương nhiên người cũng phải tuyệt đối phục tùng Tiên Cảnh Tông.

Mọi người ở trên Tả Tinh Đảo đều hi vọng có thể gia nhập Tiên Cảnh Tông, chỉ là Tiên Cảnh Tông từ trước tới nay yêu cầu nghiêm khắc vô cùng, không phải là đệ tử trẻ tuổi thiên phú thì tuyệt đối không nhận, hơn nữa mọi người đều biết rõ tông chủ của Tiên Cảnh Tông chính là chủ nhân chân chính của Tả Tinh Đảo, rất nhiều người hi vọng tiến vào, hướng chỉ là một chức vị trưởng lão.

- Văn bối rất hi vọng có thể gia nhập Tiên Cảnh Tông trở thành trưởng lão chỉ là văn bối ở Đẩu Khí học viện vẫn chưa tốt nghiệp, dựa theo quy chế của Đẩu Khí học viện chưa tốt nghiệp thì không được gia nhập môn phái và thể lực khác nếu không sẽ bị khai trừ, cho nên văn bối chỉ có thể trở thành khách trưởng lão của Tiên Cảnh Tông rồi.

Nhạc Thành lộ vẻ tiếc hận nói với Viên Hà Phi. Đẩu khí học viện Nhạc Thành vẫn chưa đi, không biết có quy định này không, đây chỉ là một cái cớ để Nhạc Thành cự tuyệt mà thôi.

- Cái này.

Viên Hà Phi cũng nghe nói Nhạc Thành là đệ tử của đẩu khí học viện, không ngờ đẩu khí học viện lại có quy định như vậy, xem ra cũng chỉ có thể cho Nhạc Thành trở thành khách trưởng lão rồi sau khi tốt nghiệp chính thức gia nhập Tiên Cảnh Tông cũng không muộn.

Trở thành khách trưởng lão của Tiên Cảnh tông Nhạc Thành cũng không thêm đề ý, nhưng dù sao cái này cũng tự do vô cùng, từ nay về sau còn có thể rời khỏi, trước mắt không có gì xấu với mình. Hơn nữa sau khi trở thành trưởng lão của Tiên Cảnh Tông gia cũng không dám không nể mặt mình.

Viên Hà Phi mang theo một ánh mắt bất đắc dĩ đưa cho Nhạc Thành một ngọc bài màu đen, có khối ngọc bài này coi như Nhạc Thành đã trở thành trưởng lão của Tiên Cảnh Tông.

Đối với việc Nhạc Thành chỉ trở thành khách trưởng lão của Tiên Cảnh Tông Tư Mã Xương Bình cảm thấy hơi thất vọng, nhưng dù sao đối với ông mà nói vị trí khách trưởng lão hay là chính thức trưởng lão chỉ cần một danh hiệu trưởng lão là tốt rồi.

Đại hội Luyện Được sư đã mang đến cho Nhạc Thành một ảnh hưởng, mấy ngày nay Nhạc Thành muốn rời khỏi Tả Tinh Đảo đi tới Lập Anh Trấn. Hiện tại ước hẹn ba năm chỉ còn một năm, lúc này cần phải nhanh chóng trở về để chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

CHƯƠNG 73: BỨC HÔN.

Nhạc Thành nhớ rõ tu vi lần trước của Dịch Thiển chính là tam tinh Đẩu Linh, qua hai năm bồi dưỡng tu vi hiện tại của nàng chắc cũng đã đạt tới lục tinh, thất tinh Đẩu Linh.

Tuy Nhạc Thành hiện tại đối với Lục Tinh Thất Tinh Đẩu Linh có thể chống lại nhưng không chừng một năm nữa, Dịch Thiển có thể đột phá tới tận Đẩu vương không chừng.

Cho nên Nhạc Thành tính rằng mình cần phải nhanh chóng đạt tới Thai Tức kỳ, luyện chế ra một số pháp bảo đến lúc đó đánh bại Dịch Thiển cũng không còn khó.

- Nhạc Thành ngơoi lừ gạt nhân tâm, thật là vô sỉ hạ lưu.

Một thanh âm yêu kiều truyền tới trong đầu của Nhạc Thành, chính là Yêu Huyền.

- Thế nào, ngơoi đã tỉnh rồi sao, chờ sau khi thân thể của ngơoi hồi phục ta sẽ đối với ngơoi vô sỉ hạ lưu một phen.

Thần thức của Nhạc Thành liền trả lời.

- Hạ lưu.

Yêu Huyền oán giận nói.

- Nơi này có phải là Tà Tinh Đảo không?

Nhạc Thành cũng không để ý tới lời nói của Yêu Huyền mà nói:

- Không sai, nơi này chính là Tà Tinh Đảo.

- A.

Yêu Huyền thở dài một hơi, chỗ sâu nhất ở Song Tử Đảo chính là gia tộc của nàng, nàng vốn tưởng rằng mình có thể về gia tộc tìm cách chuồng thương không ngờ bây giờ chỉ có linh hồn, như vậy trở lại gia tộc càng nguy hiểm, những người không phục mình bình thường sẽ tìm cách hãm hại mình.

- Ngơoi làm sao vậy?

Cảm thấy Yêu Huyền hơi thất thần, Nhạc Thành cất tiếng hỏi, bình thường cho dù tính tình nóng nảy Yêu Huyền cũng không thất thần như vậy.

- Không có gì, ta nhớ tới một chuyện mà thôi, đúng rồi ta có vấn đề này muốn hỏi ngơoi.

Yêu Huyền nói.

Nhạc Thành nói:

- Vấn đề gì, ngơoi nói đi.

Đối với Yêu Huyền Nhạc Thành cũng không đề phòng như lúc trước, sau khi tu vi của hắn tiến vào Khai Quang Hậu Kỳ đỉnh phong Nhạc Thành tự tin mình có đủ lực linh hồn để chống lại Yêu Huyền, hiện tại thì linh hồn lực hắn cũng không sợ.

- Ta cảm thấy đầu khí trên người ngơoi rất kỳ quái, thân thể của ngơoi tựa hồ cũng rất đặc biệt, ngơoi rốt cuộc tu luyện đầu khí gì?

Yêu Huyền nghi hoặc hỏi Nhạc Thành.

Yêu Huyền ẩn thân trong cơ thể Nhạc Thành tự nhiên so với tất cả những người tiếp xúc với hắn thì cảm nhận được nhiều hơn, nàng từ trước tới giờ chưa bao giờ cảm thấy người kỳ quái như thế, hơn nữa nàng cũng cảm nhận được thân thể của Nhạc Thành dị thường đặc biệt.

Yêu Huyền cũng không biết thứ mà Nhạc Thành tu luyện vốn không phải là đầu khí trên thế gian này, nàng dĩ nhiên cũng không nhận ra trong người Nhạc Thành đang chảy huyết mạch đầu đế.

- Ta nói ngơoi cũng không hiểu, từ nay về sau ngơoi sẽ biết.

Nhạc Thành cũng không biết phải giải thích sao với Yêu Huyền, hắn tin rằng cho dù có giải thích cũng không hiểu, Tu Chân giả quá lạ lẫm với thế giới này.

- Hừ.

Yêu Huyền hừ lạnh một tiếng sau đó tiếp tục tu luyện ở trong đầu của hắn, nàng tranh thủ thời gian khôi phục Linh hồn lực để tiến hành tiến hóa.

Ngày hôm sau trong lúc Nhạc Thành tu luyện, một tỷ nữ của Tư Mã gia tộc liền tới trước cửa mà gõ, nói Tư Mã Xương Bình tới đại sảnh thương nghị.

- Không phải muốn ta cùng với Tư Mã Yên Nhiên lập tức thành gia chứ.

Nhạc Thành trầm nghĩ một tiếng, sau đó lộ tức thu thập trang phục và đạo cụ chạy tới đại sảnh.

Khi Nhạc Thành đi tới đại sảnh thì phát hiện ra Tư Mã gia tộc đã ngồi đầy người, so với thời điểm bình thường thì nhiều hơn chứ không ít hơn nữa những người này dường như đều là tộc nhân trực hệ của Tư Mã gia tộc, không ít trưởng bối của Tư Mã Yên Nhiên cũng ở đây.

Nhạc Thành đi tới đại sảnh bị Nhạc Thành kéo xuống ghế của hắn, với địa vị của hắn ở Tư Mã gia tộc thì cũng không có ai phản đối.

Sau khi ngồi xuống Nhạc Thành cảm thấy toàn bộ mọi người ở đây đang đánh giá mình, hắn không kìm được nhìn về phía Tư Mã Yên Nhiên, chỉ thấy Tư Mã Yên Nhiên đang đỏ ửng cả khuôn mặt nhìn mình. Nhạc Thành cảm thấy mọi chuyện rất kỳ quái, xem ra có vẻ liên quan đến mình.

Nhạc Thành đoán đúng, kế tiếp Tư Mã Xương Bình khiến cho Nhạc Thành kinh ngạc, hóa ra Tư Mã Xương Bình đúng là muốn Nhạc Thành cùng với Tư Mã Yên Nhiên mau chóng thân thân, điều này cũng khó trách, hiện tại Nhạc Thành chính là đối tượng mà không ít nữ tử theo đuổi, Tư Mã Xương Bình sợ rằng hai người chậm thì sẽ sinh biến cho nên mở một cuộc hội nghị gia tộc, gia tộc đồng ý cho hai người thành thân với nhau. Mà Tư Mã Xương Bình không biết chuyện Tư Mã Yên Nhiên với Nhạc Thành là giả.

- Chuyện này, bá phụ, ý của Yên Nhiên...

Nhạc Thành từ từ nhìn Tư Mã Yên Nhiên, Nhạc Thành cũng rất yêu mến Tư Mã Yên Nhiên, hiện tại thành thân Nhạc Thành cũng không hề nghĩ ngợi, yêu thích là một chuyện còn thành thân là một chuyện khác.

- Yên Nhiên, ý của con thế nào?

Tư Mã Xương Bình hướng về phía Tư Mã Yên Nhiên mà hỏi, mình chỉ mới thương lượng với tộc nhân còn chưa hỏi ý của con gái mình.

- Cái này.

Tư Mã Yên Nhiên nửa ngày không nói ra lời, khuôn mặt bắt đầu trở nên đỏ ửng, trước mặt toàn gia tộc nàng không thể nói ra sự thật, nàng liền nhìn Nhạc Thành mà lập tức nói:

- Phụ thân, con và Nhạc Thành đã thương nghị với nhau, cứ làm theo ý của Nhạc Thành làm được.

Tư Mã Yên Nhiên liền đá quả bóng cho Nhạc Thành, nguyên bản Nhạc Thành không biết trả lời thế nào mới chuyển sang Tư Mã Yên Nhiên không ngờ nàng lại đẩy sang lại cho hắn, vấn đề lại trở nên khó khăn.

Nhạc Thành cúi đầu xuống nhìn Tư Mã Yên Nhiên mà trầm nghĩ trong lòng:

- Nữ tử xinh đẹp như vậy mình cũng không thể cự tuyệt, chỉ là mình cũng chưa muốn thành thân sớm.

- Bá phụ, hay là như vậy, con và Yên Nhiên đã thương lượng với nhau, chờ sau khi con tốt nghiệp Đầu Khí học viện sẽ lập gia đình.

Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành suy nghĩ thật lâu không biết trả lời thế nào liền đổ vấn đề này lên trên đầu đầu khí học viện.

Nghe thấy câu trả lời của Nhạc Thành, Tư Mã Yên Nhiên đang lo lắng không biết làm sao, tuy nhiên khi nghe thấy câu trả lời của hắn, trong lòng nàng lại có một cảm giác thất vọng không giải thích được.

- Hóa ra là vậy, các người không thể lập gia đình trước sao.

Tư Mã Xương Bình và tộc nhân của Tư Mã gia tộc nghe được câu nói vậy thì cũng cảm thấy thất vọng, nếu như thời gian kéo dài, Nhạc Thành thay lòng đổi dạ thì rất không tốt, con rể tốt như vậy thật không dễ tìm.

- Bá phụ, đây là ý kiến của con và Yên Nhiên, tốt nghiệp xong con sẽ lập tức thành thân, Yên Nhiên nói như vậy ạ.

Nhạc Thành nói với Tư Mã Xương Bình, sau đó lộ vẻ mặt đứng đắn nhìn về phía Tư Mã Yên Nhiên. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: tr.u.y.e.n.y.y.cham.c.o.m

- Đúng thế phụ thân, Nhạc Thành sau khi tốt nghiệp chúng con sẽ lập tức lập gia đình.

Tư Mã Yên Nhiên cũng chỉ có thể nói như vậy với Tư Mã Xương Bình.

- Đúng rồi bá phụ, hai ngày sau con phải về Đấu Khí học viện.

Nhạc Thành nói với Tư Mã Xương Bình, mình cũng đang muốn tìm cơ hội nói lời từ biệt.

Tư Mã Xương Bình nghe Nhạc Thành nói vậy thì hơi không muốn:

- Tại sao lại nhanh như vậy, không thể ở lại một thời gian nữa sao.

Nhạc Thành trả lời:

- Con rời đấu khí học viện cũng đã lâu, bây giờ cũng đã phải trở về.

Nghe thấy Nhạc Thành muốn trở về, Tư Mã Yên Nhiên liền đưa ánh mắt phức tạp mà nhìn hắn, trong lòng thất vọng hơn vài phần.

- Nhạc Thành, mấy ngày nữa chính là thời gian mà thâm hải khai phóng, tất cả Luyện Dược sư tham gia đại hội đều vì chuyện này mà ở lại, con trở về sớm có hơi đáng tiếc.

Tư Mã Xương Bình hơi tiếc nói.

- Thâm hải khai phóng?

Nhạc Thành nghi hoặc, trước nay chưa từng có người đề cập chuyện này với hắn.

- Người không phải không biết chuyện thâm hải khai phóng chứ?

Nhìn thấy biểu lộ của Nhạc Thành, Tư Mã Xương Bình liền ngạc nhiên, chuyện Thâm hải khai phóng lớn như vậy mà hắn cũng không biết.

- Bá phụ, thật sự con chưa từng nghe chuyện này.

Nhạc Thành nói, nhìn thấy phản ứng của Tư Mã Xương Bình, Nhạc Thành tựa hồ như thâm hải khai phóng này không đơn giản.

Tư Mã Xương Bình nói:

- Thâm hải cùng với đại hội Luyện Dược sư đều mười năm xảy ra một lần, sau đó nửa tháng sau sẽ khai phóng.

Ngừng một chút, Tư Mã Xương Bình lại tiếp tục nói:

- Thâm Hải kỳ thật chính là ở bên trái trong vô tận hải vực, một số đấu sư cùng với Luyện Dược sư, ma pháp sư bình thường chỉ có thể ở ngoài hải vực bắt giết ma thú mà thôi, bởi vì thực lực của ma thú quá mạnh, thậm chí là còn có lục giai ma thú ở bên trong.

- Sâu dưới biển có vô số dược liệu cùng với bảo vật trân quý, cũng chính vì vậy mà có rất nhiều ma thú cường hãn, hàng năm có vô số Luyện dược sư tâng thân, đấu sư và ma pháp sư thì vô kể, về sau Tiên Cảnh tông cách ly thâm hải, mười năm mới mở một lần.

Tư Mã Xương Bình nói.

Nghe thấy Tư Mã Xương Bình nói thì Nhạc Thành cảm thấy có hứng thú.

Một tuần lễ sau chính là thời điểm mở thâm hải, mà một năm sau Nhạc Thành mới có ước hẹn với Thanh Dương Môn, mình ở Thâm hải nửa năm rồi trở về cũng được, Nhạc Thành cũng muốn biết một chút về ma thú biển.

Rời khỏi đại sảnh của Tư Mã gia, Nhạc Thành liền tìm một số tình huống về thâm hải, tuy nghe Tư Mã Xương Bình đã nói qua một số lần nhưng Nhạc Thành vẫn quyết định đi vào trong thâm hải.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

CHƯƠNG 74: THÂM HẢI.

Sau ban ngày Nhạc Thành mới trở về, cuối cùng hắn minh bạch với thâm hải, trở lại gian phòng của mình Nhạc Thành liền bắt đầu cân nhắc.

Căn cứ vào những hiểu biết của Nhạc Thành, Thâm Hải chính là một hải vực vô cùng lớn, hải vực này rất rộng lớn bao nhiêu lâu hiện tại ai cũng không biết tới. Mà ngay cả đảo chủ của Tả Tinh Đảo tông chủ của Tiên Cảnh Tông cũng không dám tiến vào chỗ sâu bên trong nhất.

Thâm Hải vô biên, trong hải vực có vô số hòn đảo nhỏ, trên những hòn đảo này có những linh dược mà bên ngoài khó gặp được, về phần bảo vật dưới biển mọi người cũng chỉ nghe nói qua, về phần có người tìm được không không ai biết.

Sâu dưới biển có rất nhiều linh dược được tìm, ngoại trừ luyện dược sư, ma pháp sư và đấu sư cũng sẽ tiến vào thâm hải, ở sâu dưới biển ma thú so với bên ngoài có đẳng cấp hơn rất nhiều.

Bất kể đối với luyện dược sư, ma pháp sư hay đấu sư thì nội đan của ma thú đều là những hấp dẫn trí mạng, luyện dược sư có thể dùng nó để luyện chế đan dược cao giai mà ma pháp sư và đấu sư thì có thể dùng nó bán đi để mua vật phẩm mà mình cần có.

Thâm hải so với bên ngoài thì nguy hiểm hơn, chuyện này ai cũng biết, tìm phú quý trong nguy hiểm thì hấp dẫn rất nhiều lần, nhưng cũng phải rất mạo hiểm. Cho nên khi tiến vào mọi người phải lập thành đoàn đội, ma pháp sư, đấu sư, Luyện dược sư.

Ma pháp sư phụ trách đánh xa, ở dưới nước ma pháp sư thủy hệ chính là được hoan nghênh nhất, Đấu sư phụ trách công kích gần, mà Luyện Dược sư thì một bên tìm kiếm linh dược một bên giúp đấu sư và ma pháp sư luyện chế đan dược, ở những chỗ ma thú trong chiến đấu bị thương không thể tránh được thì luyện dược sư dùng đan dược trị liệu.

Mỗi lần tiến vào thâm hải rất nhiều người đều táng thân trở thành thức ăn của ma thú, nhưng đồng thời có rất nhiều nửa năm người sau khi trở ra đã trở thành phú ông.

Bây giờ sau mới là lúc thâm hải mở ra cho nên rất nhiều người bắt đầu thành lập đoàn đội, một người ở dưới biển không an toàn nhưng ma thú không ra tay những người có thực lực mạnh một chút nếu như bị ma thú đánh thì cũng sẽ chết.

Nhạc Thành đối với thâm hải đã minh bạch, đã tính toán làm sao để tiến vào. Có kiếp trước kinh nghiệm và tu vi của mình Nhạc Thành cũng không sợ rằng ở dưới đáy biển bị người khác lừa gạt. Nội đan mãnh thú tứ giai và linh dược sâu dưới đáy biển chính là mục tiêu của hắn.

Nội đan của ngũ giai ma thú Nhạc Thành tạm thời không nghĩ tới, với thực lực của hắn cho dù liều mạng dốc hết sức cũng chỉ có thể đánh bại được ma thú tứ giai mà thôi.

Ở trong mật thất của Tư Mã gia tộc, Nhạc Thành khoanh chân ngồi, quanh người hắn là thanh mạng nồng đậm, trước Vạn Thú Lô khuôn mặt của Nhạc Thành đỏ bừng.

Vì chuẩn bị đi thâm hải Nhạc Thành mấy ngày nay luyện chế rất nhiều đan dược, đồng thời hắn cũng phẫn nộ cho Tư Mã Yên Nhiên tìm cho mình một số vật phẩm để gia nhập vào trong mê ảo trận.

Mê Ảo trận cũng có thể đối phó với ma thú, tứ giai ma thú so với nhân loại thì còn kém về trí tuệ cho nên dễ đối phó, nếu như đưa ma thú tiến vào trong mê ảo trận mà ra tay giết chết thì sẽ dễ dàng hơn.

Đồng thời Nhạc Thành cũng hi vọng rằng ở trong thâm hải mình có thể đột phá tới Thai Tứ Kỳ, tu vi hiện tại của hắn tuy đủ để luyện chế một số pháp khí và phù, có thứ này ở bên cạnh thực lực của mình sẽ tăng lên.

Bây giờ sau thâm sâu đã mở ra lần thứ nhất, Tư Mã Xương Bình cùng với Tư Mã Yên nhiên cùng đi với Nhạc Thành ở trên ma thú phi hành.

Ma thú phi hành của Tư Mã gia tộc chính là Bạch Điều so với Phi ưng mà Nhạc Thành cười trước kia thì còn mạnh hơn.

Trên hải đảo sinh trưởng không ít thực vật, một làn gió biển thổi vào, Nhạc Thành có một cảm giác không nói nên lời.

- Nhạc Thành, người thật sự không đi cùng chỗ với Tư Mã gia sao?

Tư Mã Xương Bình hỏi, Tư Mã gia tộc mỗi lần đoàn đội tiến vào trong thâm sâu đều có thu hoạch không ít. Tư Mã Xương Bình đối với việc Nhạc Thành lè loi một mình thật là khó hiểu.

- Nhạc Thành, người cùng với đoàn đội của Tư Mã gia tộc thì sẽ an toàn hơn.

Tư Mã Yên Nhiên nói với Nhạc Thành, một mình một người tiến vào thâm sâu thì sẽ vô cùng nguy hiểm.

Nhạc Thành cũng biết Tư Mã Xương Bình và Tư Mã Yên Nhiên vì an toàn của mình mà lo lắng, trong lòng Nhạc Thành thầm tính toán nói:

- Yên tâm đi, ta không có chuyện gì.

Nhìn thấy Nhạc Thành kiên định, Tư Mã Xương Bình và Tư Mã Yên Nhiên cảm thấy bất đắc dĩ, có thể tiến vào trong thâm sâu một mình một người nếu như gặp phải ma thú thì sẽ bị đánh chết.

Một lát ở trên đảo rậm rạp chằng chịt đầy người, Nhạc Thành liếc nhìn lại, hiện tại cũng có một số đệ tử trong tông môn tiến vào thâm hải, ở trên đảo có

mấy vạn người, số người tiến vào thâm sâu phòng chừng ít nhất cũng hơn một vạn. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: t.r.u.y.e.n.y.y.cham.c.o.m

Mười năm thâm hải mở ra một lần, ngoại trừ những thứ xa xỉ như ma thú nội đan cùng với linh dược, rất nhiều môn phái gia tộc đều cho rằng đây là cơ hội vô cùng tốt cho đệ tử nội môn.

Mỗi lần thâm hải mở ra, Tiên cảnh tông không thiếu đệ tử tiến vào, đại hội Luyện Dược sư có rất nhiều người không nhìn thấy người tham gia của Tiên Cảnh Tông, mà Tiên Cảnh Tông xuất hiện ở đây cho thấy thâm hải có chỗ bất phạm.

Nhạc Thành hiện tại đang ở dưới toà đảo này chính là chỗ Thâm hải luân chuyển, lướt qua chỗ này chính là khu vực thâm hải, tiến vào chính là có ma thú tam giai và tứ giai xuất hiện, đương nhiên còn có một số ma thú giống như trên lục địa.

Tòa đảo này phía trước vô hình, Nhạc Thành đã nghe Tư Mã Xương Bình nói qua, Tiên Cảnh tông trước kia có một vị tiền bối thực lực thông thiên mở ra. Nếu như không phải là nhờ người của Tiên Cảnh tông mở ra thì cho dù cưỡi ma thú cũng vô pháp bay qua được.

Nhạc Thành cũng cảm nhận được lá chắn, đối với lá chắn vô hình kia Nhạc Thành cũng cảm thấy hứng thú, tựa hồ như là ở đó có bố trí cấm chế, chỉ là loại lá chắn này hẳn là không bằng cấm chế do mình bố trí, sau khi đạt tới Thai Tức Kỳ xong, ngoại trừ những cấm chế còn có kết giới, thực lực của mình mà thấp hơn so với người khác thì không cách nào bố trí kết giới.

Tất cả mọi người đang đợi người cuối cùng tiến vào trong Tiên Cảnh Tông, Nhạc Thành cũng thừa dịp này mà quan sát xung quanh, xem tu vi thực lực của họ bao nhiêu. Mỗi một môn phái môn nhân đệ tử đến đây thực lực cũng không tệ, nhân số đều hơn một trăm người, có ma pháp sư, có đấu sư, luyện dược sư, đều tự tạo thành mười tiểu đoàn đội, tu vi thực lực đều vượt qua tứ tinh ngũ tinh đấu linh.

Những người khác tu vi thực lực cũng không kém bao nhiêu, chính thể đều là nhị tinh đấu linh, đại đấu sư tu vi, ma pháp sư cấp ba cũng không thiếu.

Ở đây Nhạc Thành cũng nhìn thấy người của Lương gia, điều khiến cho hắn cảm thấy bất ngờ chính là Lương Ngọc của Lương gia khi nhìn thấy hắn thì lộ ra một ánh mắt ghen ghét, tuy nhiên với chiếc ghế trưởng lão Tiên Cảnh tông của hắn, Lương gia tuyệt đối không dám đụng vào.

Sau đó là tiểu đội của Tiên Cảnh Tông cười phi hành ma thú tiến vào, ở đây Nhạc Thành một lần nữa gặp lại Viên Hà Phi.

Nhìn thấy đám người Tiên Cảnh Tông mới đến, Nhạc Thành đánh giá một phen, trước mắt của hắn chính là Âu Dương Phiến tình quen thuộc, về sau hắn nghe nói nàng ta chính là con gái của tông chủ Tiên Cảnh Tông.

Hôm nay Âu Dương Phiến Tình mặc một bộ đồ màu lục, toàn thân lồ lổm bao quanh mê người, bộ ngực cao ngất khiến cho Nhạc Thành phải thắm nuốt nước miếng.

Những người xung quanh cũng không ít người nhìn nàng ta, Âu Dương Phiến Tình này đúng là tuyệt sắc mỹ nữ, đáng người thật là nóng bỏng, trên Tả Tinh Đảo chỉ sợ chỉ có Đỗ Mật Nhi là có thể sánh với nàng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

CHƯƠNG 75: MA PHÁP PHI THẨM.

Một lát sau Nhạc Thành mới đưa ánh mắt tới Âu Dương Phiến Tình, sau lưng là gần hai trăm người trong đội ngũ, Tiên Cảnh Tông chính là thể lực mạnh nhất, tiến vào thâm hải cũng có nhân số nhiều nhất, tu vi đều ở thực lực lục tinh Đấu Linh, Nhạc Thành thậm chí còn nhìn thấy nhiều Bát tinh đấu linh xuất hiện.

Vài vị Tiên Cảnh trưởng lão tiến tới lá chắn vô hình phía trước sau đó móc ra một viên cầu màu đen, viên cầu lập tức phát ra những quang mang hắc sắc quỷ dị, quang mang hắc sắc sau đó tụ tập lại khiến cho mọi người kinh ngạc.

Hắc sắc quang mang rót vào lập tức trở nên thực chất hóa hơn, đủ để có thể dung nạp cùng lúc mấy trăm người. Một vị trưởng lão Tiên Cảnh Tông quát:

- Các ngươi nhanh chóng tiến vào trong thâm hải, đứng nửa năm phải đi ra, nếu không sẽ ở nguyên trong đó mười năm.

Vị trưởng lão Tiên Cảnh Tông vừa nói xong, những người khác liền nhất tề tiến vào trong đó, đầu tiên là Tiên Cảnh Tông, sau đó là năm thể lực lớn.

- Nhạc Thành, ngươi cần phải cẩn thận.

Tư Mã Yên Nhiên nói với Nhạc Thành.

- Yên tâm, ta sẽ cẩn thận, sau này cũng sẽ không thành thân.

Nhạc Thành hướng về phía Tư Mã Yên Nhiên mà mở trừng hai mắt, sau đó cũng lập tức đi về phía thông đạo.

Trong thông đạo trong suốt có linh khí dao động, Nhạc Thành hiếu kỳ đi theo mọi người vào trong đó. Lúc đi vào trong thông đạo, Tiên Cảnh Tông Viên Hà Phi trưởng lão và những trưởng lão khác đều gạt nhẹ đầu với Nhạc Thành, tuy nhiên xem dáng vẻ của bọn họ thì sắc mặt hơi tái nhợt, xem ra thông đạo đã tiêu hao không ít đầu khí của bọn họ, không thể mở miệng nói chuyện nhiều.

Nhạc Thành cùng mấy người khác liền gạt đầu, hiện tại hắn đã leo lên vị trí Khách trưởng lão của Tiên Cảnh Tông, giống như các trưởng lão khác, chỉ là không có thực quyền mà thôi.

Sau khi đi qua thông đạo trong suốt, một lục địa cự địa hiện ra trước mắt Nhạc Thành, khối lục địa này đủ để chứa mấy vạn người, so với thông đạo nhỏ bên ngoài thì lớn hơn vài phần.

- Chào Nhạc trưởng lão.

- Bái Kiến nhạc trưởng lão.

Một số người biết về Nhạc Thành đều ra mắt hắn.

Đối với những đệ tử Tiên Cảnh Tông này bọn họ dĩ nhiên không dám chậm trễ, chức khách khanh trưởng lão mặc dù không có thực quyền ở Tiên Cảnh Tông nhưng cũng là trưởng lão, nói không chừng ngày nào đó thật sự trở thành trưởng lão chính thức của Tiên Cảnh Tông, bọn họ lại càng hi vọng Nhạc Thành chiếu cố cho mình.

Nhạc Thành cũng chỉ gật

đầu với bọn họ rồi tìm một cơ hội để rời Tiên Cảnh Tông.

- Xích.

Trong thông đạo trong suốt mọi người tiến vào bên trong, hiện tại Nhạc Thành khó hiểu nhìn hải vực trước mặt mình. Ở trung ương hải vực có những hòn đảo vô cùng lớn, vậy làm sao qua được.

Trong lúc Nhạc Thành cảm thấy khó hiểu thì một số người đã cử động, một tiểu đoàn đội gồm sáu bảy người dùng một cái nệm nhanh chóng bay về phía hòn đảo đó.

- Ma pháp phi thám.

Nhạc Thành đối với thám bay này dĩ nhiên là biết, ma pháp phi thám này là thứ do ma pháp sư phong hệ chế tạo, chỉ cần rót vào một chút ma lực là có thể phi hành.

Một lát sau, một mảng lớn ma pháp phi thám bay giữa không trung, cấp tốc hướng về phía hòn đảo nhỏ đó.

- Cô gia, chúng ta có một ma pháp phi thám, người có cần không?

Người của Tư Mã gia tộc nhìn thấy dáng vẻ của Nhạc Thành thì đi tới gần hỏi.

- Không cần, ta tự sẽ có biện pháp, các người đi trước đi.

Nhạc Thành rất khó hiểu, cho dù ma pháp phi thám cũng không hữu dụng với mình, mình vừa rồi không có ma lực.

- Cô gia, chúng ta đi trước.

Thanh niên kia cất tiếng nói, sau đó cùng với vài người cười ma pháp phi thám tới hòn đảo nhỏ trước mắt.

Trong đám đông, Lương Ngọc lại lộ ra một sát ý mà lâm bẩm nói:

- Nhạc tiểu tử, đừng làm cho ta gặp ngại, nếu như ngại chết ở thâm hải thì cũng không ai có thể hoài nghi tới ta.

Sau đó hắn lập tức cầm lấy một ma pháp phi thám mà bay đi.

Sau khi tất cả mọi người đã rời đi, Nhạc Thành liền động tâm niệm, phi kiếm nhanh chóng hiện lên trên không trung, Nhạc Thành mặc dù không có ma pháp nhưng phi kiếm này có thể bay tốt hơn cả ma pháp phi thám.

Nhạc Thành lựa chọn một hòn đảo ở hải vực gần nhất mà lao xuống, sau đó thu hồi phi kiếm. Hòn đảo nhỏ này diện tích vô cùng lớn, ở trên không trung Nhạc Thành nhìn thấy như một hình tròn nổi trên mặt biển, có những tòa núi lớn cao sừng sững, liên miên không dứt, địa hình kỳ lạ. truyện được lấy tại

Các đoàn đội binh thường cũng không thích các đảo nhỏ này, khắp nơi đều là những dãy núi cự đại, loại đảo nhỏ này bình thường cũng có những ma thú thực lực không tệ, cũng không có bảo vật gì khác.

Nhạc Thành đặt chân lên đảo nhỏ.

- Xích.

Ở sau lưng đột nhiên có ba thân thể cự đại, ba thủy ma thú đột nhiên nhảy ra.

- Nhi giai ma thú Hải Sa.

Nhạc Thành phát hiện ra ma thú này thì giật mình, hiện tại ma thú đã há miệng như một chậu máu. Trong lòng nt thăm kinh hãi, mồ hôi lạnh toát, sau đó thanh sắc chường mang ngưng tụ trước ngực, cấp tốc đón đỡ.

- Bành.

Một tiếng vang thật lớn, cự đại thanh sắc chường ấn tấn công về phía dưới bụng Hải sa, thân hình của Hải Sa lập tức trở nên run rẩy.

- Nguy hiểm thật.

Nhạc Thành thăm nghĩ một tiếng, vừa rồi nếu như hấn chậm hơn một khắc, mà ma thú này không phải là ma thú cấp hai mà là ma thú cấp ba thì mình không chết cũng bị thương.

Nhìn thi thể của ma thú cấp hai trước mắt, Nhạc Thành dùng tiểu đao tách ra lấy một viên hạt châu, linh khí tràn ngập, đây đúng là nội đan của Hải Sa.

Nhạc Thành không khách khí lấy nội đan này, Nhạc Thành cũng không muốn ở bờ biển mà mỗi mòn chờ đợi, miễn sao cho đừng đụng phải ma thú lợi hại.

Nhạc Thành hướng về phía đảo mà đi tới, sau một lúc lâu, Nhạc Thành đã tới một ngọn núi vô cùng lớn, ở bên cạnh chính là hạp cốc chật vật so với hạp cốc này thì còn lớn hơn.

Ở một địa phương bí mật, sau khi xác định xung quanh không có ma thú gì, Nhạc Thành liền mở một cái sơn động cao hai thước rộng năm thước, trong sơn động có một hòn đá nhỏ dài, đây vừa đúng lúc Nhạc Thành muốn nghỉ ngơi trong thời gian ngắn.

Nhạc Thành ở trước động khẩu bố trí một kết giới xong một lần nữa hướng về phía xung quanh ngọn núi mà đi tới, ở xung quanh ngọn núi, Nhạc Thành dùng thần thức cảm ứng được ở bên phải có một khí tức của ma thú.

Sau nửa canh giờ Nhạc Thành đi tới một sườn núi, nương theo một cây đại thụ mà che giấu thân thể của mình, Nhạc Thành cảm nhận ở cách đó không xa có một ma thú, dựa theo kiến thức Nhạc Thành hiểu đây chính là một tam giai ma thú Thổ Linh Báo.

Toàn thân của Thổ Linh Báo bao trùm hoa văn, thân hình kiện tráng, lực công kích của nó phỏng chừng là cửu tinh Đại Đầu sư.

Một tam giai ma thú nội đan của nó có giá trị ba trăm kim tệ, Nhạc Thành dĩ nhiên là không bỏ qua. Hiện tại vừa đúng lúc hấn đang thiếu dùng kim tệ, tam giai ma thú nội đan khi luyện chế thành đn được tứ phẩm thì giá cũng tăng lên.

Nửa năm thời gian này Nhạc Thành tin rằng mình sẽ kiếm được rất nhiều tiền để mua được vật phẩm bên ngoài.

- Ngao.

Khi mà Nhạc Thành tưởng rằng mình đã che giấu bí mật rồi tuy nhiên Thổ Linh Báo vẫn phát hiện ra khí tức của hấn, nó rít gào rồi đánh về phía mà Nhạc Thành đang ẩn thân.

- Súc sinh.

Nhạc Thành mỉm cười, thủ ấn trong tay đánh ra, một luồng thanh mang tấn công về phía Thổ Linh Báo.

- Xích.

Thổ Linh Báo bị thanh mang của Nhạc Thành công kích liền dừng thân hình lại, mẩn da lông chảy ra một luồng máu tươi, Đoạt hồn chi của Nhạc Thành cũng chỉ làm bị thương Thổ Linh báo, không làm tổn thương tính mạng của hấn.

- Thực lực phòng ngự thật là mạnh.

Thần sắc của Nhạc Thành biến đổi, thăm nghĩ hay là tu vi thực lực của mình quá thấp, ngay cả ma thú tam giai mà một chiêu cũng không thể đánh chết.

- Ngao.

Thỏ Linh Báo bị Nhạc Thành làm cho trọng thương thì cảm tức hấn không ngừng. Tam giai ma thú đã có một số trí tuệ, cảm giác được người phía trước không hề dễ chọc, cũng không dám khinh thường.

Nhạc Thành cũng không chủ động công kích, chỉ chăm chú nhìn thỏ linh báo phích trước, đề phòng tên súc sinh này tập kích.

- Ngao

Một tiếng vang lên, hồi lâu sau Thỏ Linh Báo cuối cùng cũng không nhịn được, toàn thân toát ra một quang mang màu vàng, một lần nữa đánh về phía Nhạc Thành.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

CHƯƠNG 76: LỤC GIAI MA THÚ KHIẾU THIÊN HỒ.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành chờ đứng cơ hội này mà biến đổi thủ ấn, hai tay ngưng tụ thành Vô Thượng Chân Hòa nóng bỏng đánh về phía Thỏ Linh Báo. Hiện tại tu vi của Nhạc Thành đã là Khai Quang Hậu kỳ đỉnh phong, Phần Tiên Liệt Diễm cầu đủ để giết chết một đại đấu sư thập tinh.

- Bành.

Một tiếng vang thật lớn, thân thể của Thỏ linh báo bị đánh văng tới một cây đại thụ, cây gỗ bị chẻ gãy, thân thể của Thỏ Linh báo rớt xuống mặt đất mà đốt cháy.

Dưới ngọn lửa của Vô Thượng Chân Hòa vạn vật cũng có thể bị thiêu đốt huống chi là mãnh thú tam giai nho nhỏ.

Một đạo thủ ấn của Nhạc Thành biến hóa, Nhạc Thành dập tắt hỏa diễm của Thỏ Linh Báo.

Sau đó hấn lấy ra nội đan rồi đi tới trước mặt. Trên đường đi Nhạc Thành lại đánh chết hai con mãnh thú tam giai khác nữa, càng vào ban đêm thì ma thú ở trên đảo càng nhiều cho nên Nhạc Thành phải quay trở về sơn động của mình.

Sau khi bố trí một đạo cấm chế ở động khẩu Nhạc Thành khoanh chân tu luyện, cảm thấy khoảng cách tới Thai Tức Kỳ đã ngày càng gần, chỉ còn kém một bước cuối cùng.

Ngày hôm sau Nhạc Thành đình chỉ tu luyện sau đó lại lên đường, hôm nay mục tiêu của hấn chính là đánh chết năm ma thú tam giai.

Hai canh giờ sau Nhạc Thành lại tiến vào trong một mảng rừng rậm rạp, đây chính là một hạp cốc. Vừa mới bước vào đây không bao lâu đã có một số chim chóc và ma thú đề giai bay tán loạn, tựa hồ như cả sơn lâm bị chấn động vậy.

- Sẽ không có ma thú tam giai chứ.

Nhạc Thành thầm nói trong lòng, bỗng dưng bốn phía trong rừng cây bay ra bốn cái ma pháp phi thân, trên mỗi tấm thân đều có bốn năm người, còn có ba người là ma pháp sư hỏa hệ tam cấp, và một ma pháp sư phong hệ tứ cấp.

- Chạy mau đằng sau có lục giai ma thú.

Một phong hệ ma pháp sư nhìn thấy Nhạc Thành ở phía dưới thì hảo ý nói.

- Cái gì, lục giai ma thú.

Nhạc Thành liền lập tức triệu hồi phi kiếm mà bay đi. Lục giai ma thú hoàn toàn có thể chống lại cường giả đấu hoàng, nếu hiện tại mà mình đụng phải nó thì trốn cũng không được.

- Vị huynh đệ này, đây là ma pháp bảo vật gì mà tốc độ lại nhanh như vậy.

Tứ cấp ma pháp sư có hảo ý nhắc nhở Nhạc Thành nhìn thấy Nhạc Thành dẫn lên một phi kiếm mà bay lên trên không trung, tốc độ còn nhanh hơn cả mình thì kinh ngạc.

Nhạc Thành đánh giá thanh niên nhắc nhở mình kia, tuổi của hắn phỏng chừng là hai mươi lăm hai mươi sáu, bộ dạng cũng có vẻ tuấn lãng, bởi vì nhờ thanh niên này vừa nhắc nhở mình cho nên Nhạc Thành đối với y cũng cảm thấy hảo cảm hơn mà nói:

- Đây chính là phi hành bảo kiếm trong gia tộc ma pháp, các huynh tại sao lại chọc tới lục giai ma thú.

- Rống.

Nhạc Thành vừa dứt lời thì chỉ thấy ở trên bầu trời có xuất hiện một mảng đen, một con hổ lớn màu kim bạch lao ra khỏi rừng cây, thân hình cao khoảng hơn mười thước.

Con ma hổ cực đại này lảng không đứng ở trên không trung, vừa ra khỏi rừng rậm nó há miệng cắn xuống ma pháp phi thám gần nhất.

Trước mặt lục giai ma thú những người này đều chỉ có thực lực nhị tinh Đấu Linh, không có bất kỳ sức phản kháng gì.

- Lục giai ma thú, Khiếu Thiên Hồ.

Nhìn về phía con bạch hổ phía sau, Nhạc Thành hít vào một hơi thật sâu, Khiếu Thiên Hồ chính là lục giai ma thú, kinh khủng nhất trong mắt của mọi người.

- Huynh đệ, chạy mau đi.

Một thanh niên tứ cấp ma pháp sư hướng về phía Nhạc Thành mà nói, hiện tại cũng chỉ có hắn và Nhạc Thành có tốc độ cao nhất.

Sau một lát bốn người ở trên tám trăm đầu tiên đều bị Khiếu Thiên Hồ nuốt chửng.

- Các huynh tại sao lại trêu chọc đến lục giai ma thú?

Nhạc Thành hướng về phía ma pháp sư tứ cấp bên cạnh mà hỏi, lục giai ma thú ở thâm hải cũng không có bao nhiêu.

- Chúng ta mười mấy người phát hiện ra một sơn động thần bí, cảm thấy bên trong nhất định có vật gì đó, ai biết trong đó chính là lục giai ma thú.

Tứ cấp ma pháp sư biến đổi thành một tốc độ phi hành cao, sắc mặt hơi tái nhợt.

- Rống.

Đằng sau lưng là một tiếng rít gào lần nữa, ba ma pháp sư ở đằng sau một lần nữa bị nuốt vào trong miệng của Khiếu Thiên Hồ. Tốc độ của Khiếu Thiên hồ thật sự là quá nhanh, khiến cho mọi người không sống nổi.

Hiện tại những người liều mạng trốn đi cộng thêm Nhạc Thành cũng chỉ có năm người. Nhạc Thành một bên thăm ngự kiểm phi hành, một bên nghĩ cách chống lại lục giai ma thú.

- A cứu ta.

Nhạc Thành nghe thấy sau lưng truyền tới một tiếng hét thảm, một ma pháp sư tam cấp đã tiến vào trong miệng Khiếu Thiên Hồ.

- Nhân loại đáng chết, ta muốn giết sạch các ngươi.

Thanh âm của Khiếu Thiên Hồ đình tại như ở ốc quanh quần giữa không trung, lập tức thân ảnh đánh về phía trước, một tam cấp ma pháp sư trong mắt hắn giống như là một con kiến hôi nhỏ bé vậy.

- Nhanh bay về hướng kia.

Nhạc Thành hướng về phía ma pháp sư tứ cấp bên cạnh mà nói.

Khiếu Thiên Hồ cách mọi người phía sau không đủ hai trăm thước, tứ cấp ma pháp sư kia không hề do dự bay về phía hạp cốc.

- Nhân loại đáng chết, các ngươi không chạy thoát được đâu.

Khiếu Thiên Hồ đưa ánh mắt tức giận nhìn về phía hai nhân loại trong hạp cốc.

- Không tốt, hắn đuổi theo rồi.

Tứ cấp ma pháp sư hoảng sợ nói, kết cục của mấy đồng bạn khiến hắn phải sợ hãi.

Nhạc Thành nhìn thấy thân ảnh vô cùng lớn của Khiếu Thiên Hồ thì cũng không biết phẩm làm gì. Bỗng nhiên hắn nhìn thấy ở phía trước có cự thạch chồng chất.

Nói là đá chồng chất nhưng thật ra chỉ là một mảng núi đá, ở bên trạnh là những con đường nhỏ giao thoa, người đứng ở bên trong không thể dễ dàng bị phát hiện.

- Rõng các ngươi không trốn được đâu.

Khiếu Thiên Hồ phát hiện ra có hai nhân loại ở trong toà núi đá thì rít gào, sau đó cũng tiên tới.

Trong lúc Nhạc Thành và tứ cấp ma pháp sư cho rằng Khiếu Thiên Hồ không chạm được vào ní đá thì thân hình của nó thu lại nhỏ như con mèo, trong nháy mắt đã nhảy vào trong đó.

- Đáng chết, tại sao lại có thể như vậy.

Trong lòng Nhạc Thành thầm cả kinh, Khiếu Thiên Hồ còn có thiên phú này, thật là vô cùng phiền toái.

- Huynh đệ, chúng ta chết chắc rồi.

Thanh niên tứ cấp ma pháp sư liền biến đổi thần sắc từ hoảng sợ sang chán chường, ở trước mặt lục giai ma thú ngay cả dũng khí phản kháng y cũng không có.

- Nhạc Thành, tên khốn kiếp này ngươi cuối cùng cũng đã chạm phải Khiếu Thiên Hồ.

Đúng lúc này thanh âm của Yêu Huyền kinh ngạc truyền đến trong đầu Nhạc Thành.

- Ta làm sao biết, tên súc sinh này chọc tới ta.

Nhạc Thành cũng khó hiểu vô cùng nói.

- Hiện tại ta phải làm sao bây giờ.

- Khiếu Thiên Hồ này thực lực không tệ, ta ở thời kỳ hưng thịnh nhất cũng không nắm chắc có thể đánh chết được nó mà hiện tại ta chỉ có sáu thành thực lực, nhiều nhất cũng chỉ có thể đánh ngang tay mà thôi.

Yêu Huyền thờ dài.

- Cho dù như thế thì ta cũng phải tiêu hao hết linh hồn lực vất vả khôi phục lại.

- Ngươi cũng đừng so đo linh hồn lực của ngươi, chỉ cần ngươi có thể đánh bại Khiếu Thiên hồ này ta cam đoan trong vòng một năm sẽ khôi phục linh hồn lực của ngươi.

Nhạc Thành nói với Yêu Huyền. Nguồn tại [http://\[.c\]om](http://[.c]om)

- Thật sự, ngươi không gạt ta chứ?

Yêu Huyền không thể tin được mà nhìn Nhạc Thành, Luyện Dược sư cũng có thể luyện ra đan dược tăng cường linh hồn lực sao.

- Ta không lừa ngươi.

Nhạc Thành nói Luyện Dược sư tuy không thể luyện chế ra đan dược tăng cường linh hồn lực nhưng Nhạc Thành có thể.

- Được rồi, vậy ta giúp ngươi ngăn cản Khiếu Thiên Hồ này, chỉ là ta cũng không có thực lực đánh chết nó.

Yêu Huyền nói, dù sao nếu Nhạc Thành chết thì nàng cũng không khá hơn gì.

- Cái này.

Nhạc Thành nhất thời khó hiểu vô cùng, ngăn cản Khiếu Thiên Hồ này tựa hồ cũng không có tác dụng gì, Yêu Huyền chỉ là linh hồn thể, ngăn cản Khiếu Thiên Hồ cũng không được bao lâu.

- Đúng rồi, trong túi trữ vật của ta còn có một Khốn Thú quyền, ngươi có thể xuất hiện đánh với Khiếu Thiên Hồ một thời gian không?

Nhạc Thành đột nhiên nghĩ tới thủ đoạn này của mình.

CHƯƠNG 77: THU PHỤC.

Cái này không sao.

Yêu Huyền trả lời, hiện tại nàng không có cách nào đánh chết Khiếu Thiên hồ chỉ là những cái khác thì cũng không có vấn đề gì.

- Vậy là được rồi.

Nhạc Thành mỉm cười, hẳn vốn cho rằng tọa kỵ của mình ít nhất cũng phải là mãnh thú ngoài bát giai nhưng mà hiện tại cuối một mãnh thú lục giai xem ra cũng không tệ.

- Hai cái nhân loại các ngươi còn chạy trốn ở nơi nào.

Khiếu Thiên Hồ đã nhanh chóng lao tới, đôi mắt lấp lóe tinh quang.

- Chết chắc rồi.

Đôi mắt của ma pháp sư tứ cấp lộ vẻ hoảng sợ nhìn con mèo nhỏ chính là Khiếu Thiên hồ.

- Ta không chạy, ta đang chờ ngươi.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên Hồ, có Yêu Huyền là hậu thuẫn ở sau lưng, Nhạc Thành hiện tại không hề hoảng sợ.

- Ngươi ở đây chờ ta làm gì?

Khiếu Thiên Hồ nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, không kim được mà đánh giá hấn.

Khuôn mặt của Nhạc Thành cùng với tứ cấp ma pháp sư kia liền hiện lên một vẻ kinh ngạc.

- Ta đang muốn có một tọa kỵ, ngươi miễn cưỡng hợp cách.

Nhạc Thành khẽ cười nói.

- Cái gì, muốn ta làm tọa kỵ của ngươi, nhân loại đáng chết, ngươi muốn chết.

Khiếu Thiên Hồ nghe thấy lời nói của Nhạc Thành thì nổi giận, thân ảnh hiện lên một quang mang, đột ngột đánh về phía hấn.

- Xích.

Đúng lúc tứ cấp ma pháp sư cho rằng Nhạc Thành chắc chắn phải chết thì một thân ảnh lục sắc hiện ra trước mặt Nhạc Thành,

Lục sắc thân ảnh này là một cô gái tuyệt sắc hai mắt có một khí tức yêu mị, chính là linh hồn của Yêu Huyền ngưng tụ mà thành. xem tại

"Xích" Cổ tay trắng của Yêu Huyền liền giương lên, tạo thành một lá chắn trong suốt phía trước.

- Ngươi là ai?

Thân hình Khiếu Thiên Hồ trực tiếp phá vỡ một hòn đá cự đại trên mặt đất.

- Ngươi ngay cả Hóa Hình Đan cũng không dùng, thật là đáng buồn.

Yêu Huyền nhìn thoáng qua Khiếu Thiên Hồ trước mắt.

- Ngươi là ma thú, còn là linh hồn thể.

Khiếu Thiên Hồ đánh giá Yêu Huyền một lát, dựa vào thực lực của nó nó có thể nhận ra tình huống của Yêu Huyền mà cả giận nói:

- Một cái linh hồn đã muốn ngăn cản ta, thật là nực cười.

- Cho dù hiện tại ta chỉ là linh hồn thể cũng đủ để đối phó với ngươi.

Sắc mặt của yêu Huyền hơi thay đổi, trong tay ngưng tụ thành một mảng lục mang chói mắt.

- Vậy thử xem xem.

Khiếu Thiên hồ rít gào lên một tiếng, thân hình bỗng nhiên cấp tốc, núi đá xung quanh bị nó ép thành từng đá vụn.

- Cái này.

Từ giai ma pháp sư nhìn thấy thì đột nhiên kinh ngạc không nói ra lời, hai người đành phải trốn đi.

- Bang bang..

Tiếng phá hủy ở trong hạp cốc không ngừng vang lên, vô số đá vụn trước sự công kích của Yêu Huyền và Khiếu Thiên Hồ trở nên bay lác. Nhạc Thành cuối cùng cũng nhận ra thực lực của Yêu Huyền, hiện tại cả hai người bất phân thắng bại.

- Yêu Huyền, ngươi không cần dây dưa với Khiếu Thiên hồ, chỉ cần ngươi vây hãm hắn vào bên trong là được.

Nhạc Thành dùng thần thức nói với Yêu Huyền.

- Tiểu tử ngươi cho rằng dễ dàng thật đó.

Yêu Huyền tức giận truyền âm đối với Nhạc Thành, đối phó với Khiếu Thiên Hồ nàng đã vô cùng cố gắng.

Nghe được câu trả lời của Yêu Huyền Nhạc Thành cũng thề lười không nói gì, hiện tại mình đối phó với Khiếu Thiên Hồ một chiêu đã bị nó đánh chết.

Yêu Huyền cùng với Khiếu Thiên Hồ kịch chiến khiến cho hạp cốc trở nên bừa bộn, tất cả các đỉnh núi đều bị phá tan thành từng mảnh nhỏ, hồ sâu xuất hiện khắp nơi, từ cấp ma pháp sư nhìn thấy trận kịch chiến này thì sợ hãi núp sau lưng Nhạc Thành.

Tuy hắn cũng là ma pháp sư tứ cấp nhưng ở trước mặt lục giai ma thú hắn chỉ giống như là con mèo nhỏ vậy, không đáng nhắc tới.

- Âm

Một tiếng vang lên, Yêu Huyền dùng một chương đẩy lui Khiếu Thiên Hồ xong thân thể bị lui mấy chục thước. Bởi vì đang ở trong linh hồn thể cho nên nàng không thể sử dụng thiên phú của mình, dần dần đã rơi vào thế hạ phong.

- Rống, ngươi đánh không lại ta đâu.

Khiếu Thiên Hồ hướng về phía Yêu Huyền trên không trung mà gầm thét lên, hắn đã cảm thấy khí tức của Yêu Huyền đã dần dần yếu đi.

"Xích" Toàn thân Khiếu Thiên hồ ngập tràn một mảng quang mang màu vàng, tứ chi bốc lên một màn công kích cường đại hướng về phía Yêu Huyền.

- Thật không?

Yêu Huyền lạnh lùng quát một tiếng sau đó toàn thân tràn ngập lục mang, cả người dùng một quả cầu lục sắc nghênh hướng.

"Âm"

Hai luồng lực lượng vô hình đánh vào nhau, rung động trước không trung, tạo thành dòng nước xoáy cực đại, sau đó thân hình của Yêu Huyền đột ngột bay mấy chục thước, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Thân hình của Khiếu Thiên Hồ bay đi mấy chục thước, cắm về phía hạp cốc sau lưng, lúc này Khiếu Thiên Hồ không cách nào di động, một vòng tròn thanh sắc hướng tới đầu của hắn.

- Rống.

Khiếu Thiên Hồ rít gào một tiếng, thân hình nhất thời không nhúc nhích được, cũng không có cách nào tránh né, lập tức một mảng kim quang phát ra, ngăn đón về phía quang quyền thanh sắc.

"Xích"

Một màn không thể tưởng tượng được xuất hiện, quang quyền thanh sắc xông vào trong mi tâm của Khiếu Thiên Hồ, buộc trên cổ của nó.

- Đáng chết, đây là cái gì?

Cảm thấy quang quyền ở trên cổ, Khiếu Thiên Hồ vô cùng kinh ngạc.

- Yêu Huyền, mau trở lại.

Nhìn thấy ma thú đã

bị vây hãm, Nhạc Thành thở ra một hơi, gọi Yêu Huyền trở về.

Sắc mặt của Yêu Huyền trở nên tái nhợt, hiện tại nàng đã không còn chút sức lực nào.

Nghe thấy thanh âm của Nhạc Thành, nàng nhanh chóng trở về thân thể của hắn, nàng biết rõ Nhạc Thành nhất định nắm chắc mới nói như vậy.

Nhạc Thành khoanh chân lại mà ngồi, một thủ ấn quý dị được ngưng kết, toàn thân tỏa ra một thanh mang nhàn nhạt, mà lúc này luồng thanh mang quang quyền bao quanh Khiếu Thiên Hồ đã được rút nhỏ xuống.

- A thật là khó chịu.

Trên người Khiếu Thiên Hồ nổi gân xanh, mà tứ cấp ma pháp sư ở sau lưng Nhạc Thành cũng sợ hãi nhìn cảnh tượng trước mắt.

- Xích.

Thân thể của Khiếu Thiên Hồ lập tức nhỏ đi giống như là con mèo, kỳ quái chính là vòng vây hãm của hắn nhỏ đi gắt gao siết chặt lấy cổ của nó.

- Tên tiểu tử chết tiệt, ngươi đang làm trò quỷ gì đó.

Khiếu Thiên hồ nhìn Nhạc Thành vô cùng quý dị, trừng mắt nhìn hắn, lập tức giãy dụa như muốn đánh Nhạc Thành.

- Là ta, mạng của ngươi đã ở trong tay ta, ta tùy thời có thể giết ngươi.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên Hồ.

Khốn thú quyền chính là thứ mà tu chân giả ở hạ chế tạo ra để thu phục yêu thú, khống chế linh hồn của nó, chỉ cần bị vây hãm trong Khốn Thú quyền, thần thú cũng không thể phản kháng huống chi là ma thú trên Huyền Thiên Đại lục.

Thủ ấn trên tay của Nhạc Thành không ngừng biến hóa, Khiếu Thiên hồ nhỏ lại giống như là một con mèo, không ngừng lăn lộn trên mặt đất, trên người nổi lên đầy gân xanh.

- Thu.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, một thanh mang nhàn nhạt bao vây Khiếu Thiên hồ.

Thu phục lục giai ma thú cũng không dễ dàng như vậy, Nhạc Thành tính toán rằng để Khiếu Thiên hồ này khó chịu một chút, mười ngày nửa tháng sau nó sẽ thành thật khuất phục mình.

- Trời ạ.

Nhìn thấy Nhạc Thành đem ma thú lục giai Khiếu Thiên Hồ nhỏ thành con mèo sau đó bỏ vào trong không gian trữ vật, tứ giai ma pháp sư giống như là gặp quỷ, tình huống trước mắt khiến hắn không thể tiếp nhận nổi.

- Được rồi, Khiếu Thiên Hồ đã bị ta thu phục, huynh có thể đi.

Nhạc Thành nói với tứ cấp ma pháp sư, Nhạc Thành cũng muốn về sơn

động của mình.

- Cái này, vị đại nhân này, có thể để ta đi cùng được không?

Tứ cấp ma pháp sư nhìn Nhạc Thành, thần sắc bối rối, nói chuyện ấp a ấp úng, với hắn định gọi Nhạc Thành là huynh đệ, nhưng nhìn thấy Nhạc Thành thu phục lục giai ma thú thì hắn đâu còn có can đảm gọi là Nhạc huynh đệ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

CHƯƠNG 78: THÁC NI TƯ.

- Ta có thói quen đi một mình.

Nhạc Thành nói, ngay cả gia tộc Tư Mã Nhạc Thành cũng không muốn đi cùng nữa là hấn.

- Không đại nhân, đồng đội của tại hạ đã bị chết hết mà trong này lại có lục giai ma thú, một mình một người ta mà đi rất dễ bị giết, đại nhân cho ta đi cùng đi.

Tứ cấp ma pháp sư hơi khần cầu Nhạc Thành.

Nhạc Thành cũng không động lòng trắc ẩn hấn mà không có Yêu Huyền thì hôm nay hấn cũng đã bị mất mạng rồi.

- Người tìm đoàn đội khác mà gia nhập.

Một tứ cấp ma pháp sư có thực lực không tệ, các tiểu đoàn đội nhất định sẽ hoan nghênh hấn.

- Không đại nhân, tại hạ van xin đại nhân, đại nhân cho tại hạ đi cạnh đại nhân đi, về sau này đại nhân muốn làm gì tại hạ cũng nghe lời.

Tứ cấp ma pháp sư không thấy Nhạc Thành đáp ứng thì tiến tới quỳ gối trước mặt hấn. xem tại

- Chuyện này, nếu như người thật sự muốn làm hạ nhân của ta thì ta có thể suy nghĩ một chút.

Nhạc Thành nói, một ma pháp sư tứ cấp làm hạ nhân của mình Nhạc Thành thật sự không hài lòng lắm, cũng may người này thiên phú không tồi, sau này mình có thể giúp thực lực của hấn tăng vọt.

Nhạc Thành thực ra không muốn thu hạ nhân, chỉ là đã sớm muốn tăng thể lực của mình, thu phục ma thú Khiếu Thiên hồ làm tọa kỵ cũng là bước đầu tiên của hấn, tiếp theo chính là đến đầu khí học viện chọn ra những nhân tài thiên phú không tệ.

- Đại nhân, tiểu nhân nhiệt tình làm hạ nhân của người, tiểu nhân xin thề.

Tứ cấp ma pháp sư hơi kích động nhìn Nhạc Thành.

Một người có thể đơn giản đem lục giai ma thú cất trong túi trữ vật thì thực lực nhất định trên cả lục giai ma thú, Tứ cấp ma pháp sư cho rằng Nhạc Thành nhất định là siêu cấp cao thủ Đầu tông trong truyền thuyết, chỉ có cao thủ này mới có thể khuất phục được lục giai ma thú. Hấn đâu biết được với tu vi thực lực của Nhạc Thành hiện tại đừng nói là lục giai ma thú cho dù là tứ giai ma thú cũng không đầu lại.

- Người thật sự muốn làm hạ nhân, ta sẽ bố trí cho người một trung tâm ẩn ký linh hồn, nếu như người có ngày phản bội cho dù là ở chân trời góc biển, ta tâm niệm mà động thì người cũng sẽ bị hồn phi phách tán, người suy nghĩ kỹ đi.

Nhạc Thành nói.

- Tiểu nhân suy nghĩ kỹ, tiểu nhân nguyện ý.

Tứ cấp ma pháp sư mặc dù không muốn nhưng có thể làm hạ nhân của một đầu tông trong truyền thuyết thì so với việc gia nhập Tiên Cảnh Tông làm trưởng lão còn tốt hơn nhiều.

Chỉ là Nhạc Thành xem ra còn trẻ tuổi, sau này có thể tu luyện đến tình trạng siêu cấp cao thủ trong truyền thuyết. Tứ cấp ma pháp sư đối với tuổi của Nhạc Thành thì nghi hoặc, nhưng chỉ là nghi hoặc trong lòng mà thôi.

- Vậy được rồi.

Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn, một thanh mạng quý dì đi vào trong mi tâm của Tứ cấp ma pháp sư, loại linh hồn ẩn ký này ở hạ hạ rất ít dùng, vì những người tu vi siêu việt không cần hạ nhân.

- Xích.

Tứ cấp ma pháp sư cảm nhận được một luồng khí trong người sau đó khôi phục lại.

- Người tên gì?

Nhạc Thành hỏi, không ngờ mình lại thu được một hạ nhân như vậy, thể lực của mình lại được nâng tới một bước.

- Bẩm đại nhân, tiểu nhân tên là Thác Ni Tư.

Tứ cấp ma pháp sư nói với Nhạc Thành.

- Thác Ni Tư, chúng ta đi về trước đi, người theo sau ta.

Nhạc Thành gọi phi kiếm sau đó nhanh chóng ngự kiếm phi hành về phía sơn động của mình.

Thấy Nhạc Thành dùng phi kiếm kỳ dị, Thác Ni Tư cũng theo sát phía sau hắn.

Sau khi trở lại sơn động, Nhạc Thành bố trí một cấm chế ở ngoài động. Thác Ni Tư nhìn thấy nguyên một ngọn núi xuất hiện thành một sơn động thì trong lòng có một cảm giác tôn thờ.

Mà điều kế tiếp khiến cho Thác Ni Tư càng thêm há hốc mồm chính là Nhạc Thành bỏ ra một cái lò luyện đan, sau đó có hai luồng lửa nóng bùng tràn ngập, hóa ra chủ nhân của mình còn là một luyện dược sư, mà phẩm giai cũng không thấp.

Nhạc Thành khống chế Vô Thượng Chân Hóa ở trong tay luyện chế linh dược, hai loại đan dược này Nhạc Thành đã muốn luyện từ lâu, nhưng không ngờ cần dùng đến nhanh như vậy.

Nhạc Thành muốn luyện chế một loại đan dược tên là Hóa Hình Đan, một loại tên là Cải Thể Đan, trong đó Hóa Hình đan là để yêu thú dùng, loại đan dược này yêu thú có thể biến thành người mà không cần lo lắng về vấn đề thời gian.

Nhạc Thành đã từng nghiên cứu ma thú ở trên Huyền thiên đại lục. Hắn lúc muốn thu phục Khiếu Thiên Hồ đã phát hiện ra Khiếu Thiên Hồ tuy là lục giai ma thú nhưng vẫn không thể biến thành người, điều này cũng khó trách, Khiếu Thiên Hồ ở một chỗ sâu trong thâm hải, đâu có luyện dược sư nào giúp nó chế tạo ra một viên hóa hình đan.

Lần này Nhạc Thành luyện chế nhiều một chút để lần sau còn có thể dùng. Về Cải Thể Đan, Nhạc Thành muốn cho Thác Ni Tư dùng, hắn có thể thay đổi thể chất, sau khi ăn vào có thể đột phá tới Ngũ Cấp ma pháp sư.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

CHƯƠNG 79: LỤC GIAI MA THÚ TỬ ĐIỆN MĂNG.

- Chúng ta mau tới đó lấy.

Loại linh quả này Nhạc Thành dĩ nhiên không bỏ qua, nếu như không dùng được thì cũng có thể đem bán với giá cao.

- Chỉ sợ rằng sẽ khó lấy, tiểu nhân trong lúc vô tình mới phát hiện ra Cửu Dương quả trên đảo nhỏ này, ở bên trong còn có một lục giai ma thú Tử Điện măng, có thể phun ra điện, tiểu nhân nhất thời cũng không làm gì nổi nó.

- Khiếu Thiên hồ hơi bất đắc dĩ nói.

- Lục giai ma thú Tử Điện măng.

Nhạc Thành cảm thấy hơi buồn bực, Cửu Dương quả không ngờ lại dẫn đến một lục giai ma thú khác.

Nhạc Thành còn đang cảm thấy kỳ quái tại sao ở Thâm hải lại có ma thú lục giai xuất hiện hóa ra là vì cửu Dương quả, cửu dương quả đối với ma thú cũng có tác dụng rất lớn, một số ma thú đã có trí tuệ của nhân loại cho nên sẽ không bỏ qua linh quả này.

- Mẹ ơi, còn có một lục giai ma thú khác.

Thác Ni Tư khó hiểu vô cùng, ngày đó nhìn thấy trong sơn động thần bí kia có bảo vật hắn không ngờ bên trong lại có tới hai lục giai ma thú.

Điện mạng ma thú. Đọc Truyện Online mới nhất ở truyen/y/y/com

Nhạc Thành đột nhiên nghĩ tới chuyện gì mà nói:

- Khiếu Thiên hồ, nếu như ta giúp người đối phó với điện mạng kia thì người có thể đối phó với ma thú không?

- Chủ nhân điện mạng do Tử Điện măng phun ra rất lợi hại, ngay cả tiểu nhân cũng không đối phó được, nếu như chủ nhân có thể ngăn nó lại thì đối phó với nó không còn là vấn đề.

Khiếu Thiên hồ cao hứng nói.

- Vậy thì tốt rồi, hiện tại chúng ta đi thôi.

Điện mang Nhạc Thành không sợ, hấn có thủ đoạn đề đối phó, cửu sương quả này hấn không thể không lấy.

- Đi đối phó với lục giai ma thú.

Thác Ni Tư cảm thấy hơi đau đầu chỉ là hấn cũng đành phải bắt đầu đi đáp ứng Nhạc Thành.

Nhạc Thành cười trên lưng Khiếu Thiên hồ, ngược lại so với ngự kiếm phi hành còn buông lỏng một chút, về phần Thác Ni tư cũng theo sát sau lưng hấn.

Một lát sau, một sơn động vô cùng lớn hiện ra trước mặt Nhạc Thành.

- Chủ nhân, Tử Điện măng chính là ở bên trong sơn động.

Nhạc Thành cùng với Thác Ni tư đi trên mặt đất, Khiếu Thiên hồ đứng ở bên cạnh Nhạc Thành.

- Linh khí thật là nồng đậm, cửu dương quả có lẽ đã rất thành thực.

Cảm thấy nồng đậm linh khí ở bên trong, Nhạc Thành cảm thấy toàn thân trở nên thoải mái, Cửu Dương quả đúng là bất phàm.

- Khiếu Thiên, có biện pháp dẫn dụ Tử Điện măng không?

Nhạc Thành quay đầu hỏi Khiếu Thiên Hồ, hấn cũng không dám đi vào.

- Hấn là không có vấn đề gì, chỉ là chủ nhân cần phải cẩn thận với điện mang của nó.

Khiếu Thiên hồ liền nhắc nhở.

- Tiểu xà ở bên trong, ta đã trở lại, người mau ra đây cho ta.

Khiếu Thiên hồ hét lớn vào trong sơn động, ở bên trong vô số đá vụn vì thanh âm này mà rơi xuống.

- Con hồ chán ghét này, người còn dám chọc tới ta, hôm nay ta không thể không đốt rụi bộ lông của người.

Một tiếng gầm từ từ trong sơn động truyền ra sau đó một cự đại xà ảnh xuất hiện.

- Tử Điện Măng.

Nhạc Thành nhìn thấy tử điện măng ở trên không trung thì cũng ngạc nhiên, Tử Điện Măng này dài chừng khoảng năm mươi thước, giống như là một con tiêu giao long vậy, bên trong ẩn chứa thực lực khủng bố.

- Con cạp chết tiết kia, người lại còn dẫn hai nhân loại tới.

Tử Điện măng nổi lên trên không trung, nhìn thấy Nhạc Thành và Thác Ni Tư thì tức giận.

- Ta trước hết giết người và hai nhân loại rồi nói sau.

Tử Điện Măng hướng về phía Nhạc Thành và Thác Ni Tư rồi há miệng phóng ra.

- Chủ nhân chú ý.

Khiếu Thiên Hồ hét lớn một tiếng, cả người hoàng mang bao quanh nghênh đón Tử Điện măng.

- Kim Tiên Khôi Lỗi.

Nhạc Thành đã sớm có chuẩn bị, năm kim tiên khôi lỗi hiện ra trước mặt hấn, thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, năm khôi lỗi toàn bộ phóng lên trời nghênh đón điện mang.

- Xuy xuy.

Sau một mảng điện mang, Tử Điện măng trở nên quý dị, mà khôi lỗi này cũng không có bất kỳ tổn thương nào, ngược lại có chút thanh mang, cảnh tượng này thật khó mà có thể tưởng tượng được.

Nhạc Thành thấy tử Điện Măng phun ra điện mang ra thì nhớ tới năm khối kim tiên khôi lỗi, nếu như Tử Điện mang vung đuôi đánh nó thì còn bị tổn hại

nhưng còn điện mang thì khỏi lo không sợ, ngược lại còn cần lõi điện để tiến hóa.

- Điện mang của Tử Điện mang này không bị ảnh hưởng gì.

Nhạc Thành nói với Tử Điện mang.

Nhìn thấy năm khối kỳ lạ kia không sợ điện mang của mình, Tử Điện Mãng liền nghi ngờ, ngay lập tức toàn thân của nó há miệng phun một luồng điện mang thật lớn, nó không tin điện mang của mình không thể công kích.

Tuy nhiên trước khối lõi của Nhạc Thành Tử Điện mang vô phương công kích. Khiếu Thiên Hồ ở bên cạnh thấy vậy thì càng mừng rỡ, đối với chiêu thức kỳ lạ này của Nhạc Thành, Khiếu Thiên hồ cũng kinh ngạc không thôi.

- Tư tư.

Điện mang một lần nữa công kích năm khối kim tiên khối lõi, kết quả vẫn như vậy, toàn bộ điện mang đều bị hút vào, ở xung quanh khối lõi còn xuất hiện thanh mang.

- Chết tiệt.

Tử Điện mang nhìn thấy điện mang của mình vô ích thì không kìm được tức giận. Vung một cái đuôi cự đại về phía năm khối lõi kia.

- Xích:

Năm khối lõi mở mắt ra, toàn thân đầy sinh khí, nhìn thấy cái đuôi của Tử Điện Mãng thì nhanh chóng lui về phía sau.

- Tiểu xà, ta tới đây.

Khiếu Thiên Hồ rít gào một tiếng sau đó thân hình to lớn lao tới, hung hăng đánh về phía Tử Điện Mãng.

- Con cạp chán ghét này!

Nhìn thấy Khiếu Thiên Hồ công kích, Tử Điện Mãng không có tâm tư đánh về phía Năm khối lõi nữa, cái đuôi của nó xoay tròn, liên tiếp đánh về Khiếu Thiên hồ, nó cùng với Khiếu Thiên hồ này ở trong động cửu Dương quả này giao thủ mấy lần, vì có bốn mạng điện mang cho nên chỉ hơi thắng một chút mà thôi.

- Bành.

Một tiếng nổ lớn vang lên, Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng chạm vào nhau, một mảng đá lớn xung quanh bị chúng nó đánh cho vỡ tan. Nhạc Thành lúc này cũng đã bố trí một vòng tròn hộ thân nên không bị ảnh hưởng.

Dựa vào lực lượng của mình, Khiếu Thiên hồ không hề sợ Tử Điện mang, thậm chí Khiếu Thiên Hồ còn chiếm thượng phong.

Điều này Tử Điện Mãng sớm biết, nó không dám đối đầu trực diện, một lần nữa phóng ra một luồng điện mang công kích Khiếu Thiên Hồ.

- Xích.

Đúng lúc này năm khối Kim Tiên Khối lõi liền lao ra chắn phía trước Khiếu thiên hồ, điện mang toàn bộ bị khối lõi chắn lại.

- Đáng chết, đây là đồ vật quái quỷ gì.

Tử Điện mang liền mắng, mà lúc này đòn công kích của Khiếu Thiên Hồ và năm khối lõi đã phối hợp với nhau tấn công Tử Điện mang.

- Thác Ni Tư, chúng ta đi thôi.

Trong sơn động, linh khí ngày càng nồng nặc, Nhạc Thành tính rằng trước hết thu hoạch Cửu dương quả rồi nói sau.

- Nhân loại đáng chết, các ngươi không thể đi vào.

Trong lúc kịch chiến, Tử Điện mang nhìn thấy Nhạc Thành cùng với Thác Ni tư đi vào trong sơn động thì cả giận, lao lên không trung, muốn ngăn cản hai người bọn họ.

Cửu Dương quả ở bên trong đã thành thực, Tử Điện mang lúc này hiện ti không cam lòng để người khác cướp lấy.

- Tên tiểu xà này, hãy đứng lại.

Khiếu Thiên Hồ rít gào một tiếng, thân hình cự đại một lần nữa ngăn ở phía trước Tử Điện mang.

"Rầm rầm"

Trên bầu trời không ngừng là những thanh âm phá ra.

Có năm kim tiên khôi lỗi không chế điện mang của Tử Điện Mãng, Nhạc Thành yên tâm tiến vào trong sơn động.

Sơn động này có không gian lớn hơn cả trong tưởng tượng của Nhạc Thành.

Khó trách hai con lục giai ma thú cũng có thể tiến vào bên trong.

Mấy phút đồng hồ sau, Nhạc Thành cuối cùng cũng tìm thấy Cửu Dương quả trong truyền thuyết, một dây leo màu đỏ liên tục như là một con rồng trên tường đá.

Sợi dây leo này có chín trái cây màu đỏ, mang theo linh khí nồng đậm, khiến cho người ta nhìn vào cũng phải thêm nhỏ dãi.

- Đại nhân, đây chính là Cửu Dương quả.

Thác Ni Tư nói với Nhạc Thành, hẩn nhìn Cửu Dương quả mà nước miếng như muốn chảy ra.

- Vừa mới chín tới, thật đúng lúc.

Nhạc Thành cũng mừng rỡ trong lòng, chín quả Cửu Dương quả giá trị không hề ít, bây giờ Cửu Dương quả mới thành thực, chính là lúc lấy tốt nhất, trì trệ thêm nửa canh giờ nữa, Cửu Dương quả sẽ hóa thành thiên địa linh khí tiêu tán trong trời đất.

Nhạc Thành lấy ra một cái hộp ngọc bỏ Cửu Dương quả vào bên trong, ở trong sơn động đột ngột có một địa chấn, gốc cây có Cửu Dương quả này cũng quỹ dị rút về dưới động.

- Nhanh rời khỏi sơn động.

Nhạc Thành thu hồi cái hộp ngọc rồi đi ra khỏi sơn động, cũng may là sơn động chỉ lay động một chút mà thôi, có lẽ khi Nhạc Thành lấy Cửu Dương quả gây ra phản ứng.

Nhạc Thành quay đầu nhìn cửa động một chút, cũng không xem kỹ lắm, không biết ngày nào tháng nào lần sau thì Cửu Dương quả mới lại xuất hiện.

Hai người nhanh chóng rời khỏi sơn động, vừa rời khỏi thì thấy Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên hồ vẫn tiếp tục thi đấu.

- Nhân loại đáng chết, mau đưa Cửu Dương quả cho ta.

Nhìn thấy Nhạc Thành và Thác Ni Tư đi ra khỏi sơn động, Tử Điện Mãng nhắm mắt cũng biết Cửu Dương quả đã bị hai người này hái mất.

- Khiếu Thiên, chúng ta chuẩn bị đi.

Nhạc Thành không để ý tới Tử Điện Mãng mà nói với Khiếu Thiên hồ, sau đó dùng thủ ấn, thu hồi năm Kim Tiên Khôi Lỗi.

Tử Điện Mãng bị Khiếu Thiên Hồ quán lấy, mặc dù tức giận không làm gì được nhưng trong miệng của nó vẫn phun ra điện mang, điện mang của nó là do Tinh Nguyên hóa thành, không phải muốn nhả là nhả, nếu không Khiếu Thiên Hồ đã sớm bị nó thu thập.

- Các ngươi không giao Cửu Dương quả thì đừng mong sớm rời đi.

Tử Điện Mãng xoay quanh không trung, hai mắt bốc hỏa, toàn thân tràn ngập tử sắc.

- Không giao ra thì thế nào?

Khiếu Thiên Hồ trừng mắt nhìn Tử Điện Mãng, hiện tại nó đã không sợ điện mang do Tử Điện Mãng phun ra nữa.

- Ta liều mạng với các ngươi.

Tử Điện Mãng nổi giận, thân thể bay lên không trung, không ngừng quấy rối, khiến cho cát đá bay mù mịt.

- Ta không sợ ngươi.

Khiếu Thiên Hồ gầm nhẹ một tiếng, sau đó tựa như là một ngọn núi nhỏ lao tới.

- Khiếu Thiên, chút nữa ngươi hãy quay về.

Nhìn hai con lục giai ma thú đại chiến, Nhạc Thành nghĩ thầm Tử Điện Mãng nhất định không từ bỏ ý đồ, nếu muốn cùng đi thì không thể, không bằng để Khiếu Thiên Hồ chặn Tử Điện Mãng lại, mình cùng với Thác Ni Tư quay về sơn động trước.

Cứ như vậy quyết định, Nhạc Thành nhanh chóng cùng với Thác Ni Tư trở về sơn động, Thác Ni Tư mấy ngày nay coi như là đã bổ trợ thêm kiến thức.

Quay trở lại sơn động, Nhạc Thành chờ đợi Khiếu Thiên Hồ trở về, Khiếu Thiên Hồ đối với Tử Điện Mãng hai con lục giai ma thú này thực lực chênh lệch không nhiều, Nhạc Thành không sợ Khiếu Thiên hồ xảy ra chuyện gì.

Ba giờ sau, bầu trời hơi chấn động, Nhạc Thành nghĩ thầm chắc là Khiếu Thiên Hồ trở về, cửa động mình có bố trí một đạo cấm chế, Khiếu Thiên Hồ không thể vào được cho nên Nhạc Thành liền ra trước sơn động đón Khiếu Thiên hồ.

- Có chuyện gì sao?

Nhìn thấy tình hình trên bầu trời, Nhạc Thành cùng với Thác Ni tư liền mở to hai mắt, tựa như là khó tin vậy.

Chỉ thấy xa xa trên bầu trời, Khiếu Thiên Hồ ở trong nhân hình đang cười Tử Điện Mãng tới nơi này, xem bộ dạng của Khiếu Thiên Hồ thì tựa như rất đắc ý, còn Tử Điện Mãng hình như cam tâm tình nguyện để cho nó cười.

- Chủ nhân, ta đã trở về.

Vừa nhìn thấy thân ảnh của Nhạc Thành, Khiếu Thiên hồ nhảy từ trên không trung xuống.

- Khiếu Thiên, có chuyện gì vậy, làm sao vậy?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi Khiếu Thiên hồ, vừa rồi hai con lục giai ma thú đánh nhau kẻ sống ta chết, tại sao hiện tại lại hòa thuận như vậy, Nhạc Thành nghĩ hoài cũng không hiểu nguyên nhân.

- Chủ nhân, tiểu xà này cũng muốn đi theo bên cạnh người, chỉ cần người cho nó một viên Hóa hình đan và một Cửu Dương quả là được.

Khiếu Thiên hồ đắc ý nói với Nhạc Thành.

- Cái gì Tử Điện Mãng cũng muốn đi theo ta?

Nhạc Thành nhìn Tử Điện Mãng trên không trung mà trầm nghĩ hoặc.

- Chủ nhân, người không biết, kỳ thật ở trong thâm hải còn có vài con lục giai ma thú giống như chúng ta, chúng thậm chí muốn rời khỏi thâm hải nhưng có một đạo bình chương, ngay cả thất giai ma thú cũng không vượt qua được, chỉ có ăn hóa hình đan trở thành con người mới có thể đi ra.

Khiếu Thiên Hồ nói:

- Con tiểu xà này biết chủ nhân có Hóa Hình đan thì hi vọng chủ nhân cho nó một viên.

- Hai con ma thú không có tiền đồ.

Yêu Huyền nói ở trong đầu của Nhạc Thành, nàng nghe Tử Điện Mãng muốn một viên Hóa Hình đan mà đi theo Nhạc Thành thì không khỏi khinh thường, lục giai ma thú quả là không đáng giá.

Nhạc Thành cũng không để ý tới Yêu Huyền, nhìn Tử Điện Mãng trên không trung, thực lực của Tử Điện Mãng Nhạc Thành đã chứng kiến, cơ hồ còn mạnh hơn cả Khiếu Thiên hồ một chút, nếu như có nó đi bên người thì Nhạc Thành dĩ nhiên không từ chối.

- Khiếu Thiên, người nói với nó, Hóa Hình đan hiện tại ta không có, nhưng hôm nay ta sẽ luyện chế, Cửu Dương quả ta cũng có thể cho nó một quả, sáng mai sẽ cho nó, chỉ là người nói cho nó biết, đi cạnh ta thì phải tuyệt đối trung thành, nếu không ta sẽ không khách khí.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên Hồ.

- Chủ nhân, ta sẽ nói với nó.

Khiếu Thiên hồ nhảy lên trên không trung nói với Nhạc Thành, một lát sau thân hình của Tử Điện Mãng thu nhỏ ở trên không trung trở thành một con tiểu xà.

- Tử Điện Mãng bái kiến chủ nhân, về sau sẽ tuyệt đối trung thành với chủ nhân.

Tử Điện Mãng nói với Nhạc Thành.

- Người quả là muốn ở cạnh ta, ta dĩ nhiên không có ý kiến, người muốn Hóa Hình đan và Cửu Dương quả thì ngày mai ta cũng sẽ cho người, mặt khác chỉ cần người trung thành thì ta sẽ giúp người đột phá tới ma thú cấp bảy, thậm chí là ma thú cấp tám.

Nhạc Thành nói với Tử Điện Mãng.

Nhìn Tử Điện Mãng cũng nhận Nhạc Thành làm chủ nhân, Thác Ni Tư cũng giật mình, đây không phải là một con ma thú mà chính là một con lục giai ma thú, bây giờ đi cạnh Nhạc Thành có đến hai con lục giai ma thú, thật là khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

CHƯƠNG 80: THÁC NI TƯ ĐỘT PHÁ

Nhạc Thành cũng không ngờ thâm sâu này lại phát sinh nhiều chuyện như vậy, lúc này hắn đang ở trong sơn động triển khai lò luyện đan, dược liệu của Hóa Hình Đan tuy khó tìm nhưng sau một thời gian hắn cũng tìm được.

Trải qua một đêm thời gian, Nhạc Thành đã chế ra ba viên Hóa Hình đan, sau đó hắn lại luyện chế thêm ba cái Khốn thú quyền nữa.

Có Tử Điện Mãng đi theo bên người Nhạc Thành vô cùng lo lắng, ngày hôm sau Nhạc Thành liền đem Khốn Thú quyền vấy lên trên người của Tử Điện Mãng, đồng thời cũng cho Tử Điện Mãng một viên hóa hình đan, đây cũng là chỗ tốt mà Nhạc Thành đáp ứng.

Ăn viên hóa hình đan xong, Tử Điện Mãng biến hóa trở thành một thanh niên tuấn lãng bất phàm, so với Nhạc Thành còn đẹp trai hơn một chút.

- Từ nay về sau ta gọi ngươi là Tử Long.

Nhạc Thành nói với Tử Điện Mãng đồng thời cũng nói với ba người:

uả ba người các ngươi ăn một quả, về sau đối với thực lực của các ngươi sẽ có trợ giúp rất lớn. Tuy nhiên ta đề nghị một năm sau ta sẽ luyện chế Lục dương quả thành đan dược lục phẩm, đến lúc đó nó càng có trợ giúp hơn so với các ngươi. Tuy nhiên nếu như các ngươi muốn dùng bây giờ thì ta cũng không phản đối.

Cửu Dương quả có tất cả chín quả, vốn Nhạc Thành muốn cấp cho Khiếu Thiên Hồ và Thác Ni tư mỗi người một quả, nhưng hiện tại đã có thêm Tử Điện Mãng cho nên Nhạc Thành cũng biết rằng không nên bạc đãi ba người. Ba người này xuất hiện cũng khiến cho thế lực của Nhạc Thành tăng hơn rất nhiều.

- Lục phẩm đan dược.

Trong lòng ba người liên nao nao, Cửu Dương quả có hấp dẫn rất lớn nhưng lục phẩm đan dược còn có sức hấp dẫn lớn hơn, ba người suy nghĩ một chút rồi lựa chọn một năm sau sẽ dùng đan dược lục phẩm.

Sau đó Nhạc Thành nhờ Khiếu Thiên Hồ và Tử Di Điện Mãng mà hiểu thêm tình hình trong thâm hải. Khiếu Thiên Hồ và Tử Di Điện Mãng đã ở đây năm sáu chục năm, cho nên biết rất rõ.

Ở trên hòn đảo lớn này, thực lực mạnh nhất chính là Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng, mà theo như lời của hai ma thú này thì ở bên trong hải vực thủy ma thú có thực lực vô cùng cường hãn, lục giai ma thú rất nhiều, thậm chí còn có thất giai ma thú khủng bố. Lãnh địa của thất giai ma thú dĩ nhiên Khiếu Thiên hồ và Tử Điện Mãng không dám đi vào, chúng rất mạnh, chạm phải thất giai ma thú thì cũng chỉ bị nó đánh mà thôi.

Về phần phụ cận thâm hải có bảo vật, linh dược gì đó hai ma thú cũng thành thật nói cho Nhạc Thành biết.

Trong những ngày kế tiếp, hai thú và hai người nhiều lần ra các hải vực và đảo nhỏ bên cạnh mà kiếm linh dược và bảo vật cho vào trong túi trữ vật, túi trữ vật hiện tại của Nhạc Thành đã không còn nhiều cho nên hắn liền sử dụng túi trữ vật của Thác Ni Tư.

Mười ngày sau túi trữ vật của Thác Ni Tư đã đầy, cuối cùng Nhạc Thành không có biện pháp nói Khiếu Thiên Hồ đi tìm những tiểu đoàn đội bị đánh chết ở các vùng phụ cận, lấy đi một số túi trữ vật của bọn họ.

- Bành.

Một tiếng vang lớn, một cự đại hải vực kích tán tạo thành một mảng sóng triều lớn. Luồng sóng biển này mang theo bốn thân ảnh.

- Chạy mau.

Nhạc Thành cùng với Thác Ni Tư nhanh chóng lui về sau mà Khiếu Thiên hồ và Tử Điện Mãng thì ngăn cản lục giai ma thú trong nước.

Trong khoảng thời gian này, Nhạc Thành chính là đại phú hào, trong tay linh dược và tài liệu nhiều không đếm nổi, nội đan ma thú tứ giai cũng có vài chục viên, mỗi viên đều có giá cả gần một nghìn kim tệ. Về phần nội đan của mãnh thú ngũ giai, với sự trợ giúp của Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng, Nhạc Thành cũng có trên người hơn mười viên, giá trị không thể đo lường được.

- Ở đây tại sao lục giai ma thú lại nhiều như vậy.

Nhìn hai con lục giai ma thú giống như cá mập, Nhạc Thành cất tiếng nó, hai ngày nay Nhạc Thành đã gặp nhiều ma thú lục giai trong nước, nhưng tất cả đều bị Khiếu Thiên hồ và Từ Điện Mãng ngăn cản.

Sau khi chạy suốt một canh giờ tới một hòn đảo nhỏ, Từ Điện Mãng cùng với Khiếu Thiên Hồ mới đi lên, hai ma thú cũng mệt mỏi thở hồng hộc, cả hai ngăn cản được hai lục giai ma thú đã không tệ.

- Chủ nhân, cuối cùng cũng thoát được hai tên gia hỏa đó.

Khiếu Thiên Hồ nói.

- Kế tiếp chúng ta nên đi đâu.

- Được rồi, hôm nay chúng ta dừng chân ở nơi này, ngày mai lại tiếp tục.

Sau đó Khiếu Thiên hồ cùng với Từ Điện Mãng mở một sơn động, bốn người quyết định hôm nay dừng chân ở đây.

Ở trên một khu vực gần biển, năm người bay tới hòn đảo nhỏ này, trong năm người có một nhất tinh Đấu Vương, một cửu tinh Đấu linh, một tứ cấp ma pháp sư thủy hệ, một tứ cấp ma pháp sư phong hệ, còn có một tứ phẩm luyện dược sư.

Nhìn vào thế lực này cho thấy đây chính là đoàn đội có thực lực mạnh nhất, chỉ cần không chạm phải ma thú ngũ giai thì không có gì là nguy hiểm.

Trong đó tứ phẩm luyện dược sư của đoàn đội này chính là Lương Ngọc của Lương gia.

- Thiếu gia, đêm nay chúng ta đặt chân trên hòn đảo nhỏ kia đi.

Nhất Tinh Đấu vương nói với Lương Ngọc.

- Được rồi, vừa đánh chết ma thú tứ giai mọi người hẳn là cũng mệt mỏi, đêm nay chúng ta nghỉ ngơi ở chỗ này cũng tốt.

Lương Ngọc nói.

- Tại sao trên mấy hải đảo kia không gặp phải tên Nhạc tiểu tử kia, không phải hẳn bị ma thú ăn thịt rồi chứ, như vậy cũng quá tiện nghi cho hắn.

Lương Ngọc nhìn bầu trời mà lẩm bẩm, trong mắt hiện ra một lãnh ý.*

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành ngừng tu luyện mà từ từ thở ra một hơi, hai sợi tinh quang tụ ở trong mắt thật lâu mới tiêu tan.*

- Hôm nay chỉ còn kém một chút là đột phá tới Thai Tứ Kỳ.

Qua một đêm tu luyện, trên người Nhạc Thành đã có một biến hóa vi diệu.*

- A, Thác Ni Tư muốn đột phá sao?

Nhạc Thành mở to mắt nhìn Thác Ni Tư bên cạnh, thấy quanh người của Thác Ni Tư bao phủ một luồng ma pháp nồng đậm, cả sơn động chói mắt bạch quang.*

- Chủ nhân chủ nhân.

Khiếu Thiên hồ và Từ Điện Mãng cùng mở mắt ra.*

- Im

Nhạc Thành ra một cái dấu *im lặng, phân phó Từ Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ đừng quấy rầy Thác Ni Tư, Thác Ni Tư hiện đang ở trong thời kỳ trọng yếu.*

Nhìn thấy biến hóa của Thác Ni Tư, nhị thú liền biến sắc, bọn chúng dĩ nhiên cũng nhận ra Thác Ni Tư đang biến hóa.*

Ở bên ngoài sơn động, ma pháp phong hệ đã từ từ tụ lại người của Thác Ni Tư, tuy hiện tại động khẩu có cấm chế nhưng cũng không ngăn cản được nguyên tố ma pháp tiến vào. Một lát sau, ma pháp lực của Thác Ni Tư ngày càng mạnh, bạch quang ở trong động cũng thêm chói mắt.* Truyện được copy tại .com

- Xích.

Bỗng dưng ma pháp lực tràn ngập lên trên người của Thác Ni Tư, ngay lập tức khí tức trên người của Thác Ni Tư trở nên mạnh hơn rất nhiều.- Cửu Dương Quả

- Ta thật sự đã đột phá tới ma pháp sư cấp năm?

Cảm thấy biến hóa ở trên người, Thác Ni Tư liền mở hai mắt ra không thể tưởng tượng nổi.

- Không sai, cuối cùng ngươi cũng đã đột phá, điều này cho thấy thiên phú của ngươi không tệ lắm.

- Đa tạ đại nhân.

Thác Ni Tư mừng rỡ nói với Nhạc Thành, đây cũng là do công hiệu đan dược của Nhạc Thành.

- Được rồi, chúng ta đi thôi, hôm nay chúng ta tiến sâu vào hải vực hơn.

Nhạc Thành thu hồi cảm chế, ba người liền ra khỏi sơn động.

Ở một chỗ nước cạn, có vài bóng người đang kịch liệt kịch chiến, đây chính là đoàn người Lương gia Lương Ngọc.

Đối mặt với Lương Ngọc là bốn người tiểu đội, một người làm tam phẩm luyện dược sư, một người là ma pháp sư tam cấp, còn có ba người là nhất tinh đấu linh và cửu tinh đấu sư, loại thực lực này dĩ nhiên không phải là đối thủ của Lương Ngọc.

- Thiếu gia, những người này dường như thu hoạch không nhiều lắm, nội đan ma thú tam giai cũng chỉ có vài viên.

Đoàn đội kia sau khi bị cửu tinh Đấu Linh đánh chết thì lấy túi trữ vật của bọn họ, giao cho Lương Ngọc. Xem ra những chuyện này bọn họ làm không ít.

- Thực lực của bọn chúng quá yếu, chắc không giết nổi tứ giai ma thú.

Lương Ngọc cũng không kiểm tra cẩn thận mà tiếp nhận bốn túi không gian trữ vật cho vào trong giới chỉ trữ vật của mình. Không gian trữ vật giới chỉ là vật xa xỉ, ngay cả cao thủ Đấu Vương cũng không có nổi, Lương Ngọc có nó cho thấy thế lực của Lương gia lớn như thế nào.

- Thiếu gia, phía trước còn có bốn người.

Một tứ cấp ma pháp sư thủy hệ phát hiện ra bốn thân ảnh cách đó không xa.

- A, đúng là tên tiểu tử họ Nhạc kia.

Lương Ngọc nhìn về phía đó, không ngờ trong bốn người phía trước lại có tên tiểu tử họ Nhạc, bọn họ không phải cùng một đoàn đội sao, tại sao ở đây chỉ có bốn người. Minh hiện tại có năm người, cứ vậy hấn rồi tính.

- Mau, vây chặt bốn người kia, đừng để cho bọn họ chạy thoát.

Lương Ngọc nói với bốn người bên cạnh, trong mắt hiện ra một lãnh ý.

- Thiếu gia, phía trước chính là khách trưởng lão của Linh Cảnh Tông, chúng ta...

Một nhất tinh Đấu vương bên tâm nói với Lương Ngọc.

- Sợ cái gì, chúng ta đem bọn chúng toàn bộ giết đi thì ai biết được, Linh Cảnh Tông cũng không làm gì được chúng ta.

Lương Ngọc trừng mắt nhìn nhất tinh Đấu vương này.

- Đại nhân, phía trước có mấy người có bộ dạng không tốt.

Thác Ny Tư nói với Nhạc Thành, trên khuôn mặt của hắn hiện ra một vẻ bối rối, một tháng nay hắn cùng với Khiếu Thiên Hồ, Từ Điện Mãng đi cùng Nhạc Thành, hiện tại đã đột phá tới ma pháp sư cấp năm Thác Ny Tư nhờ vậy cũng tự tin hẳn lên, ma pháp sư cấp năm có thể chống lại Cửu Tinh Đấu vương.

- Chủ nhân, chúng ta có nên tiến tới giết hay không?

Từ Điện Mãng mỉm cười, Khiếu Thiên Hồ ở bên cạnh cũng không kìm được mà muốn đại khai sát giới.

- Chúng ta xem trước rồi tính sau, các ngươi không nên hành động thiếu suy nghĩ.

Nhạc Thành chớp mắt nhìn lại:

- Hình như đó chính là Lương Ngọc của Lương gia.

- Họ Nhạc, không ngờ ta lại gặp ngươi.

Một lát sau Lương Ngọc đã ngăn trước Nhạc Thành, sau đó hắn đánh giá ba người Nhạc Thành liền nổi lên nghi ngờ, hắn không nhìn thấu thực lực của bọn họ.

- Ngươi trước hết rút ngay cho ta, để ta không nhìn thấy ngươi nữa.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi Nhạc Thành đối với Lương Ngọc thật sự hơi đáng ghét, Nhạc Thành không ngại giết người này nhưng mà trong lòng còn muốn bỏ qua cho hắn, từ tận thâm sau Nhạc Thành vẫn không cho rằng Lương Ngọc là đối thủ của mình, chỉ nghĩ nó là một con ruồi chán ghét mà thôi, bất kỳ ai cũng có thể đánh chết nó, trừ phi con ruồi này chọc vào thì sẽ rất phiền.

- Họ Nhạc Kia, ngươi đừng tưởng có chiếc ghế Khách trưởng lão là giỏi, hôm nay ta sẽ giáo huấn ngươi cho thật tốt.

Lương Ngọc vốn kiêng kỵ không biết Nhạc Thành có phải cao thủ thật không nhưng vừa nghe Nhạc Thành ngạo mạn như thế thì cũng không khỏi tức giận.

Người bên cạnh Lương Ngọc đánh giá Nhạc Thành, bọn hắn cũng không nhìn ra thực lực của ba người, cộng thêm với việc Nhạc Thành là khách trưởng lão của Linh Cảnh Tông, bọn hắn cũng cảm thấy bận tâm.

- Tốt nhất hãy mau rút ngay cho ta.

Nhạc Thành bắt đầu phiền phức, con ruồi này thật đáng ghét.

- Họ Nhạc, ngươi còn ngạo mạn ta hôm nay sẽ giết ngươi.

Ở trên người Lương Ngọc tản ra một sát khí, hắn đã quyết định muốn giết Nhạc Thành.

Lương Ngọc nói xong liền nói với bốn người:

- Mau giết mấy người này đi, đừng cho bọn chúng chạy thoát.

- Thật là muốn chết.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hắn nhẹ nhàng nói với Khiếu Thiên Hồ, Từ Điện Mãng, còn có Thác Nỵ Tư:

- Một tên cũng không để lại, tốc chiến tốc thắng.

- Chủ nhân yên tâm.

- Đại nhân yên tâm.

Ba thân ảnh đột nhiên chuyển sang tiếng cười lạnh rồi đi ra, cả ba người đều không ngờ tới.

- Xoẹt.

Mấy thân ảnh bắt đầu thả người xuống, mà Thác Nỵ Tư cũng trực tiếp đánh về phía Cửu Tinh Đẩu linh và một ma pháp sư phong hệ cấp bốn bị Khiếu Thiên Hồ đánh. Từ Điện Mãng thì chọn một ma pháp sư thủy hệ tứ cấp, thực lực cao nhất là nhất tinh Đẩu Vương thì ở bên cạnh bảo vệ Lương Ngọc.

Ánh mắt của Lương Ngọc trở nên lạnh lẽo, đoàn đội của hắn rất mạnh, so với tiểu đoàn đội của Linh Cảnh Tông cũng không kém bao nhiêu, sau khi giết ba người bên cạnh Nhạc Thành xong hắn sẽ giáo huấn tên Nhạc tiểu tử này.

Nếu như không có tên Nhạc Thành này thì tuyệt sắc mỹ nhân Tư Mã Yên Nhiên hiện tại đang ở bên cạnh mình mới đúng. Lương Ngọc đối với Nhạc Thành vô cùng oán hận, chỉ cần mình giết tên Nhạc tiểu tử này sau đó Tư Mã gia tộc phải dựa vào mình thì chắc chắn sẽ lấy được Tư Mã Yên Nhiên. Tưởng tượng Tư Mã Yên Nhiên xinh đẹp rên rỉ, Lương Ngọc vô cùng hưng phấn.

- Ma pháp sư cấp năm, ma pháp sư cấp năm.

Thác Nỵ Tư bỏ nhào về phía trước không hề che giấu mình là ma pháp sư cấp năm, nguyên tố phong hệ không ngừng lay động, nhanh chóng ngưng tụ mà công kích hướng về phía Cửu Tinh Đẩu Linh.

Về phần Từ Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ cũng không lộ ra bản thể, đối phó với một ma pháp sư cấp bốn, bọn chúng giờ tay lên là có thể bóp chết.

- Tại sao lại là ma pháp sư cấp năm?

Lương Ngọc cùng với Đẩu Vương ở bên cạnh trở nên khó coi, hắn giống như là bị dội một gáo nước lạnh, toàn thân không còn hưng phấn, tên Nhạc tiểu tử này có một ma pháp sư cấp năm bên cạnh thật là bất ngờ.

- Thành thành.

Trong lúc Lương Ngọc và Ma pháp sư cấp năm bên cạnh còn kinh ngạc thì hai thanh âm lớn truyền tới, ma pháp sư tứ cấp phong hệ và ma pháp sư tứ

cáp thủy hệ đã bị bọn chúng đánh ngã xuống đất.

Một chiêu, chỉ cần một chiêu hai ma pháp sư cấp bốn đã bại trận, sắc mặt của Lương Ngọc và Nhất tinh Đẩu vương ở bên cạnh lập tức trở nên khó coi.

Xoẹt một tiếng vang lên, Cửu Tinh Đẩu Linh bị Thác Nị Tư công kích bay về phía sau hơn mười thước, khoe miệng phun ra một ngụm máu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

CHƯƠNG 81: SĨ NHỤC CỦA NHÂN LOẠI

- Thác Nị Tư, ngay cả một cửu tinh Đẩu Linh cũng không đánh chết được, ngươi có muốn ta giúp ngươi không.

- Không cần hai ngươi hỗ trợ.

Thác Nị Tư hơi buồn bực, đặc biệt là bị hai ma thú Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng chê cười, ma pháp phong hệ của hắn liền di chuyển.

- Đi chết đi.

Bạch sắc quang mang trong tay của Thác Nị Tư càng lúc càng nồng nặc, một quang cầu bắn về phía Cửu Tinh Đẩu Linh. Một thác trước Thác Nị Tư đã là một tứ cấp ma pháp sư, thực lực ở trong thâm hải không tệ, nhưng lá gan của hắn rất nhỏ, trong một tháng này hắn theo Nhạc Thành đánh chết các ma thú tứ giai, lá gan đã lớn hơn rất nhiều, trên người cũng đã có sát khí.

- Bành.

Một tiếng vang thật lớn, tên cửu tinh Đẩu Linh trước công kích của Thác Nị Tư liền bị ngã xuống mặt đất.

- Tên ngu ngốc, Thác Nị Tư ngươi là sĩ nhục trong nhân loại. Trên người của hắn có vòng tay trừ vật, mau lấy đi.

Khiếu Thiên hồ và Tử Điện Mãng bắt đầu rống lên nói:

- Mau vợ vét thi thể của hắn.

- A.

Thác Nị Tư lần này cũng không phản đối hai ma thú, vội vàng dùng ma pháp lực phong hệ, thân hình xuất hiện ở bên cạnh ti thể của cửu tinh Đẩu Linh ma thú.

Ba người bị đánh chết đều mang vòng tay trừ vật, đương nhiên là bị hai thú một người không khách khí lấy đi.

- Thế nào, ngươi không phải muốn giết ta sao, sao phải chạy đi?

Nhạc Thành nói với Lương ngọc.

Lương Ngọc sau khi nhìn thấy Khiếu Thiên hồ, Tử Điện Mãng cùng với Thác Nị Tư thì triển thực lực thì nhanh chóng lùi về phía sau.

Không sợ bị tặc đến trộm, chỉ sợ tặc nhớ kỹ. Đây là câu nói mà Nhạc Thành rất tâm đắc, tên Lương Ngọc tiểu tử này luôn tìm phiền toái cho mình, lần này lại muốn giết mình, tuy Nhạc Thành không sợ Lương Ngọc nhưng bị hắn nhớ như vậy cũng không phải là chuyện tốt.

- Nhạc đại nhân, thiếu gia nhà ta nhất thời đùa giỡn, chúng ta cũng không có ý gì khác.

Nhìn thấy sát khí ở trong mắt Nhạc Thành, nhất tinh Đẩu vương vội vàng nói.

- Nhạc Thành, ngươi muốn gì, ta là thiếu gia của Lương gia.

Lương Ngọc hoảng sợ nhìn Nhạc Thành, hắn đã hối hận khi đến tìm Nhạc Thành gây phiền toái.

- Lương gia thì là cái gì?

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, ở trên Tả Tinh Đảo, lương gia có thể lực không tệ, nhưng Nhạc Thành không sợ.

- Người luôn tìm phiền phức cho ta, ta đã cảnh cáo người.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Lương Ngọc chăm chăm.

- Thật xin lỗi, ta không dám nữa, người thả ta đi.

Lương Ngọc đột nhiên quỳ gối trước Nhạc Thành, hoảng sợ khẩn cầu hắn.

Nhìn thấy Lương Ngọc cầu khẩn, Nhạc Thành cảm thấy hơi thất vọng, dù gì cũng là một thiếu gia của Lương gia, lại là một tứ cấp Luyện Dược sư mà thật không có tiền đồ.

- Chủ nhân, đem tên tiểu tử này giết đi là được.

Khiếu Thiên hồ nói với Nhạc Thành.

- Nhạc đại nhân, ta nhất thời bị quỷ ám, người thả ta đi, ta không xứng để đại nhân giết.

Lương Ngọc hoảng sợ cầu khẩn, lúc này hắn biết rằng mình không thể chết, người chết thì làm gì cũng không được nữa.

- Aizzz, người rút đi.

Nhạc Thành nhìn thấy bộ dạng của Lương Ngọc thì không muốn giết hắn nữa, hắn nói đúng, hắn hiện tại không xứng để cho mình giết.

- Đa tạ Nhạc đại nhân.

Lương Ngọc nghe thấy lời nói của Nhạc Thành thì chạy ra, đi được hai ba bước thì suýt tí nữa té nhào, hận mình không có thêm một cái chân để chạy nhanh hơn.

- Chủ nhân, tại sao người lại thả hắn ra.

Từ Điện măng khó hiểu hỏi Nhạc Thành.

- Giết người phải có phẩm vị. loại người này giết chỉ làm ô uế bàn tay của mình.

Nhạc Thành mỉm cười nói với Từ Điện Măng.

Sau nửa canh giờ tại một sơn cốc bí mật, Lương Ngọc cùng với nhất tinh đầu vương kia liền ở trên khối thạch bích thờ phi phò.

- Tên họ Nhạc này, hôm nay người vũ nhục ta, ngày sau ta sẽ trả lại gấp mười.

Lương Ngọc nhìn về phương hướng lúc nãy mà căm hận nói.

Ba ngày sau ở trong đáy biển truyền ra một lực lượng lớn, một cột nước bay lên trên trời cao, những ma thú ở các vùng phụ cận đều bỏ chạy.

Sau đó từ dưới đáy biển truyền ra bốn nhân ảnh quang quyền, bốn nhân ảnh này chính là bọn người Nhạc Thành.

- Chủ nhân, người không sao chứ.

Từ Điện Măng bận tâm hỏi Nhạc Thành, vừa rồi hắn đã nhìn thấy chủ nhân trúng một đòn của tứ giai ma thú.

- Khụ.

Nhạc Thành ho khan một tiếng, chân khí trong cơ thể hơi bế tắc, vừa rồi Khiếu Thiên Hồ, Từ Điện măng còn có Thác ni Tư đều có đối thủ của mình, Nhạc Thành cũng phải chống một ma thú tứ giai trong nước.

Bốn người này phát hiện ra ở trong sơn động dưới đáy biển có không ít vạn niên âm thổ, loại vật này đối với việc luyện chế pháp khí của Nhạc Thành rất hữu dụng, vốn cho rằng ở đây chỉ có một ma thú lục giai là cùng thôi không ngờ bên trong lại có rất nhiều ma thú.

- Chủ nhân, người ở đây, ta sẽ đi giết mấy tên gia hỏa kia.

Khiếu Thiên hồ nói, bên trong thực lực của ma thú rất mạnh vì an toàn của Nhạc Thành mà bọn họ lao lên trước.

- Ta không sao, về trước đi, lần sau chúng ta lại đến.

Nhạc Thành nói xong liền ngồi trên Khiếu Thiên hồ.

- Ba người các ngươi làm hộ pháp cho ta, thấy có ma thú tiếp cận thì giết không tha.

Nhạc Thành phân phó xong liền bày ở trong sơn động một đạo cấm chế.

Nhạc Thành cảm thấy mình có dấu hiệu đột phá cho nên mới buông tha, sau khi hắn đột phá tới Thai Tức Kỳ xong thì đi vào Vạn Niên Âm Thổ cũng không muộn.

Ở trong động Nhạc Thành khoanh chân ngồi, Hồn Nguyên chân khí trong cơ thể bắt đầu lay động, Nhạc Thành tiến vào trong trạng thái tu luyện.

Ở trong đan điền của Nhạc Thành có một luồng chân khí mở rộng, đan điền co rút lại.

Trong chân khí vận chuyển, đan điền của Nhạc Thành có dấu hiệu lớn lên, mà lúc này toàn thân Nhạc Thành cũng bị một thanh mạng nồng đậm chăm chú bao vây lại, thoạt nhìn có vẻ kỳ lạ, tuy nhiên trong đầu Nhạc Thành lúc này đã phát sinh biến hóa.

- Thác Ni Tư, chủ nhân ban ngày đã không đi ra, không có chuyện gì chứ?

Ở bên ngoài Khiếu Thiên hồ hơi lo lắng nói.

- Không sao đâu.

Nhìn thanh mạng ẩn hiện ở trong sơn động, Thác Ni Tư cũng không lo lắng.

- Các ngươi nói chủ nhân đang làm gì?

Từ Điện Mãng tò mò hỏi, đối với chuyện của Nhạc Thành, hai ma thú cũng không biết.

- Chủ nhân hình như đang đột phá.

Khiếu Thiên Hồ nói.

- Thác Ni Tư, ngươi có biết chủ nhân tu luyện công pháp gì không.

Thác Ni Tư nói:

- Ta chỉ nghe đại nhân nói qua, người tu luyện công pháp gì gọi là tu chân, so với đấu khí và ma pháp còn lợi hại hơn.

Năm ngày sau ở chỗ sơn động của Nhạc Thành đã nồng đậm thanh quang, toàn thân Nhạc Thành bao quanh một thanh quang nhàn nhạt, vô cùng kỳ quái, như chân khí mà không phải chân khí.

- Bành.

Tinh thuần chân khí ở trong cơ thể Nhạc Thành như muốn nổ tung lên, ngay lập tức một luồng cường đại lực lượng chảy dọc theo kỳ kinh bát mạch.

Trong đầu Nhạc Thành bỗng nhiên cảm thấy hơi đau đớn, một chân khí cường đại vô hình tách ra, lập tức về tới đan điền một lần nữa.

- Tiểu tử này tu luyện công pháp gì mà lực linh hồn lại mạnh như vậy.

Yêu Huyền ở trong đầu Nhạc Thành thiếu chút nữa đã bị lực linh hồn của Nhạc Thành thôn phệ.

Ở trong sơn động, thanh mạng một lần nữa theo lỗ chân lông của Nhạc Thành đi vào thất khiếu, hóa thành một chân khí tinh thuần chảy về phía đan điền của Nhạc Thành.

- Hừ.

Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở ra, ánh mắt thâm thúy không nói nên lời giống như là sao sáng trên bầu trời vậy, một lát sau Nhạc Thành mới thu liễm khí tức mà đứng dậy.

- Đã đột phá tới Thai Tức Kỳ.

Nhạc Thành mừng rỡ cảm nhận chân khí hùng hậu này, từ giờ trở đi mình có thể bắt đầu luyện chế pháp khí.

- Dịch Thiên, ngươi chờ cho ta, ta sẽ tìm ngươi ở Thanh Dương môn, Nhạc Thành sẽ báo lại khuất nhục mà đã chịu ở Nhạc gia.

Trong ánh mắt của Nhạc Thành xuất hiện lãnh ý.

- Dưỡng Thần đan.

Nhạc Thành lấy ra một viên Dưỡng Thần đan, hiện tại hắn đã đột phá tới Thai Tức Kỳ cũng nên nuốt dưỡng thần đan, sau khi đan được đi vào cơ thể, một linh khí chuyển hóa thành lực lượng ôn hòa, từ từ xông vào trong óc của Nhạc Thành.

Theo Hồn Nguyên Chân kinh tâm pháp, Nhạc Thành từ từ hấp thu linh khí của Dưỡng Thần đan.

- Kế tiếp chính là luyện chế pháp khí.

Nhạc Thành thì thảo nói.

- Ong ong...

Vạn Thú Lô một lần nữa được Nhạc Thành đem ra, bên trong là một tài liệu luyện chế pháp khí, cùng với Thanh kim mà Nhạc Thành lấy được trong sơn mạch.

Nhạc Thành dự định luyện chế một bảo kiếm và Vô Thượng Khốn Tiên tháp như mình từng dùng ở hoa hạ. Vô Thượng Khốn tiên tháp chính là một tiên khí, Nhạc Thành hiện tại chỉ có thể luyện chế pháp khí, sau khi tu vi tiến bộ thì có thể luyện chế tiên khí.

- Xoẹt.

Thủ ấn của hắn ngưng kết, hai luồng lực đạo nóng bỏng được hắn xuất vào trong Vạn Thú Lô.

Tài liệu luyện khí từ từ được luyện hóa bên trong Vạn Thú Lô, bây giờ luyện chế một thanh bảo kiếm không còn gì khó khăn quá lớn với Nhạc Thành, chỉ là luyện chế Vô Thượng Khốn Tiên tháp thì không phải là điều dễ dàng.

Vô Thượng Khốn Tiên tháp tổng cộng có bảy tầng, tầng thứ hai so với tầng thứ nhất khó luyện hơn rất nhiều nhưng uy lực vô cùng cực đại, Nhạc Thành mặc dù có thực lực tấn tiên siêu cấp lực kiếp nhưng cũng chỉ có thể luyện chế tới tầng thứ năm, Vô Thượng Khốn Tiên tháp cũng có thể nói là tiên khí.

Phẩm giai pháp khí không có cấp độ, theo thứ tự là pháp khí, linh khí, đạo khí, chuẩn tiên khí, tiên khí năm loại tất cả, hiện tại tu vi của Nhạc Thành vẫn chỉ có thể luyện chế pháp khí mà thôi.

Bây giờ sau, cả sơn động chấn động, bọn người Khiếu Thiên Hồ đi vào trong sơn động xem Nhạc Thành có chuyện gì thì thấy trên người hắn đã có biến hóa vi diệu. Bạn đang đọc chuyện tại Truyện YY

Trải qua bảy ngày, Nhạc Thành cuối cùng cũng đã luyện chế thành công Vô Thượng Khốn Tiên tháp và bảo kiếm.

Kiểm mà Nhạc Thành luyện chế có tên là Âm Dương Kiếm, so với Vô Thượng Khốn Tiên tháp thì cũng không kém bao nhiêu, về phần ba pháp khí khác theo thứ tự là một thanh trường kiếm, một thuẫn tiên, một đại đao cái này dành cho Thác Nị Tư, Khiếu Thiên Hồ và Từ Điện Mãng.

- Các người thấy món binh khí này có hợp tay hay không?

Không đợi ba người cất tiếng, Nhạc Thành đã đưa binh khí cho bọn họ.

Có ba binh khí này Nhạc Thành tự tin thực lực của bọn họ sẽ tăng lên ba bốn thành, Nhạc Thành đã từng nghiên cứu về binh khí và ma pháp khí ở Huyền Thiên đại lục thì thấy ở đây binh khí chỉ tăng cường uy lực một chút mà thôi, so với binh khí mà Nhạc Thành luyện chế thì kém hơn nhiều.

Ma pháp binh khí tối đa cũng chỉ có thể tăng một hai thành thực lực mà thôi, khi tu vi của Nhạc Thành đạt tới Kim Đan Kỳ hắn tự tin mình có thể luyện chế binh khí tăng bảy tám thành thực lực.

- Xuy Xuy.

Ba người nghi hoặc tiếp nhận binh khí trong tay mà huy vũ một chút, đột ngột sắc mặt của ba người cũng hơi biến đổi, lập tức ba người khó tin xem qua binh khí của mình.

- Chuyện gì vậy, tại sao thực lực của ta lại tăng nhiều như vậy?

- Còn tốc độ công kích tại sao lại nhanh như vậy?

Ba người liên kinh ngạc, một số ma thú phụ cận ào ào chạy trốn.

Một lát sau ba người mới mừng rỡ cáo biệt Nhạc Thành, đặc biệt là Khiếu Thiên Hồ, khuôn mặt cười tươi giống như là một con mèo hoa.

- Chủ nhân, thanh đao này là người cho thuộc hạ sao?

Khiếu Thiên Hồ mừng rỡ nói, nó phát hiện ra thực lực của mình đã tăng ba bốn thành, thật là khủng bố, về sau ma thú lục giai gặp mình cũng bị mình giết chết.

- Không sai, binh khí này là luyện chế cho các người.

Nhạc Thành mỉm cười nói, ba người này thực lực mạnh đại biểu cho thực lực của mình càng mạnh.

- Đa tạ chủ nhân.

- Đa tạ đại nhân.

Ba người cao hứng không thôi, binh khí lợi hại như thế thật là vô cùng trân quý.

- Chủ nhân, người là Luyện Khí sư sao?

Thác Ný tư vô cùng sùng bái nói, luyện khí sư cùng với Luyện dược sư cũng cùng một nghề nhưng luyện khí sư có thể luyện chế ra binh khí nâng cao mấy thành thực lực.

- Luyện khí sư, bọn họ không thể sánh bằng ta.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói, luyện khí và luyện đan chính là cơ bản nhất của người tu chân ở hoa hạ.

- Chúng ta đi vào trong sơn động lần trước lấy Vạn Niên Âm Thổ.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, bây giờ bốn người đồn phò với bốn con ma thú hẳn là không có vấn đề gì.

- Đi, chúng ta đi đánh mấy con gia hỏa đó.

Khiếu Thiên Hồ gào thét một tiếng, bây giờ có binh khí ở tay, đánh chết ma thú cùng giai đã không còn là khó.

Bốn người từ từ tiến nhập xuống đáy biển, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng tuy là ma thú trên lục địa nhưng vẫn có thể xuống nước.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

CHƯƠNG 82: THIÊN NIÊN ÂM THỔ

Thanh sắc quang mang xung quanh người Nhạc Thành đã không còn là chân khí mà là một cương khí, có cương khí hộ thân, thực lực của Nhạc Thành tăng lên không ít, lần trước Nhạc Thành bị mãnh thú tứ giai làm bị thương, lần này hẳn tin rằng hẳn có năng lực để đánh chết mãnh thú tứ giai.

Sau nửa canh giờ, bốn người một lần nữa tiến vào động khẩu, động khẩu này cao khoảng bảy tám thước, rộng cũng tầm bảy tám thước, ở bên trong vô cùng kiên cố.

- Lại là các người, còn dám tiến vào địa bàn chúng ta.

Bốn người vừa đi vào trong sơn động thì bốn con ma thú tiến ra, nhìn thấy là bốn người thối trước, hai con ma thú lục giai không kìm được tức giận.

Bốn con ma thú thì hai con là hai lục giai ma thú Hắc Kinh, thân hình vô cùng lớn, so với bản thể của Tử Điện Mãng còn lớn hơn một chút một con ngũ giai ma thú Cửu Cước giải, thân hình cũng lớn vô cùng, ở trong biển giống như là một hòn đá ngầm vậy, thực lực phòng ngự vô cùng cường hãn, lần trước Thác Ný Tư dốc toàn lực cũng không đánh bại hẳn, chỉ khiến nó giận dữ mà thôi.

Cuối cùng là một con ma thú tứ giai tên là Ngũ Thái Ma Bối, trên người có lực phòng ngự rất mạnh, lần trước nó đối đầu với Nhạc Thành khiến cho Nhạc Thành bị tổn thất nặng.

- Lần này gia tía ta tới đây là để đánh chết mấy con cá nhỏ các người.

Khiếu Thiên hồ rít gào một tiếng, hung hăng bỏ về phía hắc sát. Tử Điện Mãng cũng như vậy.

Ngũ giai ma thú cửu cước giải dĩ nhiên là để Thác Ný Tư đối phó, về phần Nhạc Thành thì chống lại Ngũ Thái Ma Bối.

- Lại đây một chiêu này.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, chỉ thấy trong mắt khe hở của Ngũ thái ma bối, một chất lỏng màu đen nhanh chóng lăn tới, chất lỏng này có kèm

theo kịch độc, Nhạc Thành dĩ nhiên không dám tùy tiện đối chọi mà chỉ có thể vùng kiếm phòng ngự né tránh.

Luồng kiếm nang cự đại nhanh chóng đem nước biển chẻ làm đôi, thanh quang của ngũ thái ma bối nhanh chóng lui cực nhanh, núp ở dưới lớp vỏ cứng,

- Xoẹt.

Một tiếng vang lên, Nhạc Thành đem kiếm quang bổ vào xác của Ngũ thái ma bối, tuy nhiên cũng chỉ khiến cho nó hơi nứt ra mà thôi, điều này khiến cho Nhạc Thành cảm thấy buồn bực.

Ở dưới đáy biển có một đại lực lượng truyền ra, những ma thú cấp thấp trong vòng mười dặm xung quanh đã sớm trốn đi.

Khiếu Thiên Hồ chống lại hắc kinh cự đại, bởi vì có đại đao do Nhạc Thành luyện chế cho nên tuyệt đối chiếm thượng phong, Tử Điện Mãng cũng thế, hắc kinh đối thủ của nó cũng bị thương chồng chất.

- Xoẹt.

Hai mảnh nước tách ra, Thác Ni Tư vùng kiếm chém lên trên của Cửu Cước giải, một luồng máu tươi nhàn nhạt từ trên lưng của nó chảy ra, trong lòng Thác Ni Tư vui vẻ, công kích trong tay liền nhanh lên vài phần.

Nhạc Thành cùng với Ngũ Thái Ma bối kịch chiến, tuy rằng Nhạc Thành chiếm thượng phong nhưng cũng không làm gì được nó. Ngũ Thái Ma bối mặc dù bị thương chồng chất nhưng cũng không có vết thương trsi mạng.

- Vô Thượng khốn tiên pháp.

Nhạc Thành vùng ra một thủ ấn, một linh lung tiểu tháp hiện ra và xoay tròn.

Vô Thượng Khốn tiên tháp tổng cộng có bảy tầng, mỗi tầng có uy lực không giống nhau, mặt khác Nhạc Thành còn có vô thượng chân hỏa được ẩn trong đại chận. Tuy hiện tại Nhạc Thành mới chỉ luyện chế xong tầng tháp thứ nhất nhưng uy lực đã kinh người.

Cảm nhận được khí tức từ bàn tay của Nhạc Thành, ngũ thái ma bối nhanh chóng giữ vững thực lực, vỏ sò cũng phát ra luồng thái quang nhàn nhạt.

- Đi.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành liền biến đổi, Vô Thượng Khốn tiên pháp đã biến hóa cùng với Ngũ thái ma bối, hung hăng giáng xuống người ngũ thái ma bối.

- Kết.

Một tiếng vang lên, vô thượng Khốn Tiên tháp giống như là có sức mạnh ngàn cân, đặt trên người ngũ thái ma bối khiến cho nó có một vết nứt không nhỏ, vết nứt nhanh chóng tràn ra theo đó là một luồng máu tươi từ vỏ sò bắn ra.

- Xoẹt.

Tiên tháp vẫn tiếp tục tấn công, chỉ một lát nữa thôi Ngũ Thái ma bối sẽ bị thu vào tầng tháp thứ nhất. Một luồng vô thượng chân hỏa từ trong tháp toát ra, đáng thurc cho ngũ thái ma bối, tuy rằng lực phòng ngự rất mạnh nhưng vô phương chống lại sự đốt cháy của Vô Thượng chân hỏa, một lát sau đã truyền ra từng tiếng kêu thảm thiết.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, làm một thủ thế, một viên nội đan ma thú tứ giai từ trong tháp bay ra, mà thi thể của ngũ thái ma bối đã trở thành đồng tro tàn vĩnh viễn lưu lại trong tháp.

- Chạy mau.

Những đối thủ của Khiếu Thiên hồ và Tử Điện mãng nhìn thấy tòa tháp quý dị của Nhạc Thành và tiếng thét của Ngũ Thái ma bối thì nhanh chóng lui về phía sau.

- Hai đứa nhỏ các ngươi chờ hòng chạy.

Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện mãng đuổi theo, vát và lăm bọn chúng mới chiếm thượng phong, tuyệt đối không thể để đối thủ chạy thoát.

- Đừng đuổi theo.

Nhạc Thành gọi Khiếu Thiên hồ và Tử Điện mãng lại, bọn chúng tuy nhờ binh khí mà chiếm thượng phong nhưng muốn đánh chết hai ma thú cùng cấp không phải là chuyện dễ dàng.

Khiếu Thiên hồ và Tử Điện Mãng tuy không cam lòng nhưng thấy Nhạc Thành đã ra lệnh thì bọn chúng cũng không dám cãi.

- Thế nào, con tiểu Bàng giải này cũng muốn chạy sao?

Khiếu Thiên hồ vừa mới định chỉ đuổi theo hai cánh thì thấy Cửu Cự giải cũng muốn chạy đi.

- Âm, xoẹt.

Khiếu thiên hồ và Tử Điện măng đồng thời công kích, Cửu Cự giải sớm đã bị Thác Ni Tư làm bị thương, đầu thế chống lại hai kích của hai bọn chúng, toàn thân bị đánh cho mềm nhũn.

- Đi, mau đi kiếm Vạn Niên Âm thảo.

Nhạc Thành dẫn đầu tiến vào trong sơn động, một lát sau Vạn Niên Âm Thảo đã bị hấn thu vào, kỳ thật Vạn Niên Âm thảo đối với luyện dược sư bình thường không cần dùng nhưng Nhạc Thành thì không giống như lúc trước, tác dụng rất lớn.

Trong những ngày kế tiếp, Nhạc Thành cùng với Khiếu Thiên hồ, Tử Điện măng cùng với Thác Ni Tư ở trong biển sâu đối phó với một số ma thú.

Về phần chỗ tận cùng trong thâm hải, Nhạc Thành không dám đi, nghe Khiếu Thiên hồ cùng với Tử Điện Măng nói thì trong đó có thất giai ma thú tồn tại.

Chỉ còn nửa tháng nữa là cách thời điểm nửa năm, bọn người Nhạc Thành liền đi từ bên trong ra hòn đảo nhỏ, chuẩn bị trở về Tả Tinh đảo. Trong thời gian này Nhạc Thành đã đại phát tài, được liệu tài liệu trên người vô cùng trân quý. Tam giai ma thú nội đan tới bốn trăm viên, tứ giai ma thú nội đan tới hai trăm viên, ngũ giai ma thú nội đan tới sáu mươi viên, lục giai ma thú nội đan cũng có ba viên.

Nhạc Thành tính toán số tiền thu được, những thứ này bán có lẽ cũng được mấy trăm vạn kim tệ.

- Từ nay về sau mình muốn chế luyện pháp khí gì thì cũng không cần phải đi khắp nơi kiếm tiền.

Kiểm tra thu hoạch nửa năm xong, Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười mỉm.

Đối với thu hoạch nửa năm này dĩ nhiên đại bộ phận đều là thành tích của Khiếu Thiên hồ và Tử Điện Măng,

Trải qua nửa năm tôi luyện, tu vi của Nhạc Thành cũng đã đạt tới Thai Tức Kỳ sơ kỳ đỉnh phong mà tiến bộ của Thác Ni Tư cũng vô cùng lớn, chỉ còn cách lục cấp ma pháp sư không xa.

Thác Ni Tư kỳ thật cũng cố gắng tu luyện, mỗi ngày hấn cùng với Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện măng còn kém cho nên muốn tăng tu vi để không bị hai con ma thú này khi dễ.

Cuối cùng cũng phải nhanh chóng rời khỏi thâm hải, Khiếu Thiên hồ và Tử Điện Măng, Nhạc Thành cùng với Thác Ni Tư đều hưng phấn, hai người đã ở trong biển vài chục năm, nhanh chóng muốn rời khỏi thâm hải.

Hai con ma thú đã được ăn hóa hình đan có thể trở thành con người, nghĩ tới thể giới bên ngoài bọn chúng đều hưng phấn lên.

- Đã qua ba năm, Dịch Thiển, Nhạc Thành ta sẽ tìm tới ngươi.

Nhạc Thành thì thảo ngẩng lên bầu trời.

Trải qua nửa năm tôi luyện, tu vi của Nhạc Thành cũng đã đạt tới Thai Tức Kỳ sơ kỳ đỉnh phong mà tiến bộ của Thác Ni Tư cũng vô cùng lớn, chỉ còn cách lục cấp ma pháp sư không xa.

Thác Ni Tư kỳ thật cũng cố gắng tu luyện, mỗi ngày hấn cùng với Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện măng còn kém cho nên muốn tăng tu vi để không bị hai con ma thú này khi dễ.

Cuối cùng cũng phải nhanh chóng rời khỏi thâm hải, Khiếu Thiên hồ và Tử Điện Măng, Nhạc Thành cùng với Thác Ni Tư đều hưng phấn, hai người đã ở trong biển vài chục năm, nhanh chóng muốn rời khỏi thâm hải.

Hai con ma thú đã được ăn hóa hình đan có thể trở thành con người, nghĩ tới thể giới bên ngoài bọn chúng đều hưng phấn lên.

- Đã qua ba năm, Dịch Thiển, Nhạc Thành ta sẽ tìm tới ngươi.

Nhạc Thành thì thảo ngẩng lên bầu trời.

Trên một chỗ nước cạn ở một hòn đảo, sáu thân ảnh đồng thời vây hãm một con ma thú tứ giai, năm con ma thú tứ giai này đều là ma thú Thủy Linh xà, mỗi con Thủy Linh Xà dài mấy chục thước, giống như là bốn tòa núi nhỏ vậy.

Sáu thân ảnh này chính là đệ tử của Linh Cảnh Tông, trong đó có một người uyển chuyển mềm mại chính là Âu Dương Phiền Tinh, mặt khác hai người kia đã đạt tới Cửu Tinh Đẩu Linh, một người là thất tinh đầu linh, ngoài ra còn có một nhị tinh Đẩu Linh và một ma pháp sư cấp bốn thủy hệ.

Đội hình như vậy là một đội hình khá mạnh, đặc biệt Âu Dương Phiền Tinh còn là một ngũ phẩm luyện dược sư.

Tuy nhiên bị năm con tứ giai ma thú này vây hãm, sáu người đã rơi vào thế hạ phong, mà tốc độ của bọn chúng thật sự là quá nhanh, ngay cả lực phòng

ngực cũng mạnh mẽ, trong sáu người ngoại trừ Âu Dương Phiến Tinh là nhị tinh Đẩu vương thì tất cả đều có vẻ không chống đỡ nổi.

- Tiểu thư, ở đây có tới năm con Thủy Linh xà, thật là kỳ quái.

Người nhị tinh Đẩu vương kia nói với Âu Dương Phiến Tinh.

- Không hiểu tại sao gần đây đều là tứ giai ma thú.

Âu Dương Phiến Tinh thở gấp liên tục, đánh gần cũng không phải là sở trường của nàng, trên khuôn mặt nàng lúc này đã lâm lâm mồ hôi. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: t.r.u.y.e.n.y.chấm.c.o.m

- Xoẹt.

Thủy Linh xà thân hình to dài duỗi thân mình ra, nhanh chóng xông về phía Âu Dương Phiến Tinh.

- Phụt.

Âu Dương Phiến Tinh nhanh chóng ngưng kết một ngọn lửa nóng bỏng, ngọn lửa này chính là thần thú hỏa ngưng tụ, ngọn lửa sau khi toát ra đã biến thành một cỗ lực lượng đánh về phía Thủy Linh Xà.

- A.

Nhìn thấy ngọn lửa phía trước của Âu Dương Phiến Tinh, Thủy Linh Xà liền rút người trở về, trong mắt hiện ra một vẻ sợ hãi.

Âu Dương Phiến Tinh luyện hóa thần thú hỏa mà thành, ngọn lửa này còn sót lại một số khí tức của ma thú cao cấp, tứ giai ma thú này nhìn thấy ngọn lửa của Âu Dương Phiến Tinh thì không dám công kích nữa.

- Tiểu thư, chúng ta cần phải nghĩ một biện pháp thoát thân.

Nhị tinh Đẩu Vương lo lắng nói.

- Mấy con ma thú này rất lợi hại, chúng ta muốn thoát thân rất khó.

Âu Dương Phiến Tinh nói, mặc dù Thủy Linh xà e ngại Thú hỏa của mình nhưng mình cũng không có biện pháp gì khác.

- Tiểu thư, người màu nhìn bên kia, là Nhạc trưởng lão.

Nhị Tinh Đẩu vương nhìn thấy có bốn người đi tới, một người trong số đó chính là khách trưởng lão Nhạc Thành.

- Nhạc trưởng lão, mau giúp chúng ta, chúng ta là đệ tử của Linh Cảnh tông.

Mấy người đệ tử của Linh Cảnh tông mặc dù không biết Nhạc Thành nhưng vừa nhìn thấy bóng dáng của hắn thì giống như là được cứu mạng vậy, bọn họ biết rõ thực lực của Nhạc Thành còn mạnh hơn cả tiểu thư.

- Chủ nhân, phía bên kia hình như có ai đó gọi chúng ta.

Khiếu Thiên Hồ mỉm cười nói với Nhạc Thành.

- Là người của Linh Cảnh tông, Âu Dương Phiến Tinh cũng có mặt.

Nhạc Thành cũng nghe được thanh âm của đệ tử Linh Cảnh Tông, hắn lập tức nói với Khiếu Thiên Hồ ba người:

- Chúng ta qua đó xem xem.

Nếu là người của Linh Cảnh Tông, Nhạc Thành không thể không cứu, tốt xấu gì mình cũng là khách trưởng lão của tông môn này, hơn nữa mấy đệ tử này cũng rất lễ phép với mình.

- Nhạc trưởng lão, chúng ta bị năm con ma thú bao vây, mau tới giúp.

Thấy Nhạc Thành tới gần, mấy người Linh Cảnh tông lớn tiếng nói.

- Thác Ny Tư, người cùng ta đi giúp bọn họ, Khiếu Thiên và Tử Long không cần xuất thủ.

Nhạc Thành đánh giá tình huống trước mắt rồi nói.

- Chủ nhân, vì sao không cho chúng ta ra tay, mấy con tiểu xà này một đao thuộc hạ có thể chém thành hai đoạn.

Khiếu Thiên Hồ buồn bực nói.

- Cũng bởi vì thực lực của các người quá mạnh cho nên ta mới không cho các người ra tay.

Nhạc Thành nhìn thấy biểu lộ của Khiếu Thiên Hồ và Từ Điện Mãng thì cất tiếng nói.

Nghe thấy mệnh lệnh của Nhạc Thành hai con lục giai ma thú cũng không cãi lời, đành phải đứng ở bên cạnh mà nhìn.

Thanh trường kiếm của Thác Ny Tư mang theo nguyên tố phong hệ bổ xuống phía dưới, Nhạc Thành cũng không ngự kiếm mà đứng ở trên mặt đất cảm Âm Dương Kiếm tấn công về phía Thủy Linh Xà.

- Xuy Xuy.

Hai con Thủy Linh Xà đau đớn mà chịu đựng, thân thể khổng lồ trên bờ cát không ngừng di chuyển.

- Ma pháp sư cấp năm.

Tất cả mọi người đều đưa ánh mắt về phía Thác Ny Tư, khí tức của Thác Ny Tư hiện tại mọi người đều nhận ra được.

Cảm thấy ánh mắt sùng bái của mọi người, Thác Ny Tư liền vùng trường kiếm lên, công kích về Thủy Linh xà kia.

Có Nhạc Thành và Thác Ny tư đến giúp, áp lực với bọn người Linh Cảnh tông được giảm đáng kể, bọn họ đối phó liền chiếm thượng phong.

- Đến đây, Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành thu hồi Âm Dương Kiếm, thủ ấn trong tay đánh ra, phía trước liền xuất hiện một quả cầu lửa khủng bố.

- Chủ nhân, đây là công kích gì, thật là quá mạnh.

Ở phía xa xa, Từ Điện Mãng nhìn thấy Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành thì hơi run lạnh.

- Thạch.

Một lực lượng khổng lồ vang lên, thân thể của Thủy Linh Xà đã bị Nhạc Thành đánh bay.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

CHƯƠNG 83: NỮ TỬ KIA ĐẸP QUÁ

- Xoẹt.

Thác Ni Tư liền vùng kiếm chém xuống cái đầu thủy linh xà kia, các bãi cát xung quanh đã bị máu nhuộm đỏ bừa.

- Xuy xuy..

Ba thủy linh xà nhìn thấy hai đồng bạn của mình bị hai nhân loại đánh chết thì hoảng sợ vô cùng, liền hướng về phía trong nước mà bỏ chạy.

Nhạc Thành và Thác Ni Tư cũng không đuổi giết Thủy Linh xà chạy trốn, Khiếu Thiên hồ cùng với Từ Điện Mãng không được Nhạc Thành phân phó thì cũng không ra tay, về phần những người Tiên Cảnh Tông thì cũng không có thực lực đuổi giết.

Hai viên tứ giai nội đan thủy linh xà dĩ nhiên là bị Nhạc Thành cùng với Thác Ni Tư thu lượm, nội đan của mãnh thú tứ giai có giá trị một nghìn kim tệ, Nhạc Thành dĩ nhiên cũng sẽ không hào phóng tặng cho người khác.

- Đa tạ Nhạc trưởng lão.

Vài đệ tử Tiên Cảnh Tông vì cái ghế trưởng lão của Nhạc Thành mà tôn kính nhưng hiện tại thì đã thành sùng bái, có thể đánh chết một thủy linh xà, ngay cả một đầu vương tứ tinh cũng khó làm được.

- Nhạc Thành, đa tạ người.

Âu Dương Phiên Tinh tới cạnh Nhạc Thành mà nói, nàng lần này đã tăng thêm một cái nhìn với Nhạc Thành, không ngờ thực lực của Nhạc Thành lại mạnh như vậy, xem ra mình ở trong đại hội Luyện Dược sư thua hắn cũng không oan.

- Không cần cảm ơn.

Nhạc Thành nhìn Âu Dương Phiên Tinh trước mắt mà nuốt nhanh một ngụm nước miếng mà nói.

Trang phục của Âu Dương Phiên Tinh màu đỏ nhạt toàn thân là những đường cong lồi lõm, trước ngực là hai toàn ngọc phong cao vút.

- Các người từ nay về sau chú ý một chút, ta đi trước.

Nhạc Thành liền nói với người của Tiên Cảnh Tông, tuy rằng đi cùng người của Tiên Cảnh Tông có chỗ tốt nhưng cũng có chỗ không ổn.

- Chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành cùng với Khiếu Thiên Hồ, Từ Điện Mãng và Tô Ni Khác đi về phía trước.

- Chủ nhân, nữ tử kia xinh đẹp quá, tiểu nhân chưa từng thấy nữ nhân xinh đẹp như vậy.

Khiếu Thiên Hồ nhìn về phía Âu Dương Phiên Tinh phía xa xa mà nói.

- Tên sắc hồ này, coi chừng chủ nhân chém người.

Từ Điện Mãng mắng Khiếu Thiên hồ.

Bốn người lập tức rời khỏi tầm mắt của Tiên Cảnh tông, nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, Âu Dương Phiên Tinh không kìm được mà lẩm bẩm:

- Nhạc Thành, người này thật kỳ quái, tại sao hắn lại là hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên.

- Tiểu thư, chúng ta đi thôi, phía trước hắn là cũng không có ma thú gì.

Nhị tinh đấu vương nói.

- Ủ, đi thôi.

Âu Dương Phiên Tinh lúc này mới khôi phục lại tinh thần, lập tức nghĩ đến đệ tử trong thâm hải.

Thời gian nửa năm rốt cuộc cũng đã trôi qua, hôm nay chính là tròn ngày nửa năm các đệ tử tiến vào trong thâm hải. Vào sáng sớm các đại gia tộc đã tới cửa ra vào.

Các vị trưởng lão Tiên Cảnh tông hợp lực cầm ngọc thạch mở ra một thông đạo màu trắng, lập tức bên trong đi ra một đám người.

- Rốt cuộc cũng mở ra.

Nhạc Thành sau khi đi ra khỏi thông đạo thì không kìm được mà hít một hơi, nửa năm này thời gian trôi qua thật nhanh.

- Ha ha, ta rốt cuộc cũng ra khỏi thâm hải.

Khiếu Thiên hồ và Từ Điện Mãng hưng phấn không thôi, vài chục năm cuối cùng bọn họ cũng rời khỏi thâm hải.

- Nhạc Thành, thế nào, ở trong có khỏe không?

Tư Mã Xương Bình sau khi nhìn thấy Nhạc Thành an toàn ra khỏi thâm hải thì cũng thở ra một hơi.

- Bá phụ, con khỏe.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, lần này ở trong thâm hải Nhạc Thành thu hoạch không tệ.

- Nữ nhân kia đẹp quá, cũng đẹp như nữ nhân mấy ngày hôm trước.

Khiếu Thiên Hồ lẩm bẩm sau lưng của Nhạc Thành.

- Nhạc Thành không có nguy hiểm gì chứ.

Tư Mã Yên Nhiên cũng hiện ra trước mắt Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành không bị sao trong lòng nàng cũng bớt sầu không ít, từ khi Nhạc Thành tiến vào trong thâm hải nàng lo lắng không ngừng.

- Không sao.

Nhìn thấy bộ dáng của Tư Mã Yên nhiên, Nhạc Thành tựa như muốn máu mũi trào ra.

Sau đó đoàn người của Tư Mã gia tộc toàn bộ đi ra, chỉ là nguyên bản tiến vào một trăm người mà đi ra chỉ có bảy mươi người, còn ba mươi người táng thân tại biển.

Đây cũng bởi vì đoàn người của Tư Mã gia tộc đều là những đệ tử trẻ tuổi có thực lực không tệ, những người khác thì không cần phải nói.

Nửa năm trước khi tiến vào trong thâm hải, Nhạc Thành đánh giá khoảng chừng có một vạn người, nhưng hiện tại Nhạc Thành thấy không có đến một nửa.

Đi cùng Tư Mã Xương Bình, Tư Mã Yên Nhiên trở về Tư Mã gia xong Nhạc Thành nói với Tư Mã Xương Bình là phải rời khỏi để trở về đấu khí học viện. Tư Mã Xương Bình cũng biết không thể giữ hân cho nên đành phải chờ đến khi Nhạc Thành tốt nghiệp sẽ thành thân cùng với Tư Mã Yên Nhiên.

Khiếu Thiên hồ sau khi biết Tư Mã Yên Nhiên chính là hôn thê của Nhạc Thành thì không dám nhìn Tư Mã Yên Nhiên nhiều nữa. Điều này khiến cho Từ Điện Mãng nở ra một nụ cười với hân.

- Ngươi thật sự muốn đi sao?

Ở trong phòng Nhạc Thành, Tư Mã Yên Nhiên cất tiếng hỏi, ánh mắt hơi phức tạp.

Nhạc Thành nhìn Tư Mã Yên Nhiên mà nói:

- Ta có một số chuyện cần phải xử lý cho nên cần phải rời khỏi.

- Đa tạ ngươi đã giúp ta làm tắt cả vì Tư Mã gia.

Tư Mã Yên Nhiên thả rời, không hiểu sao khi biết Nhạc Thành phải rời khỏi trong lòng nàng liền cảm thấy khó chịu.

- Không cần đa tạ, ta còn phải đa tạ Tư Mã gia đã chiếu cố ta.

Nhạc Thành mỉm cười, trong khoảng thời gian này, Tư Mã gia tộc đúng là đối với mình rất tốt.

- Ngươi có đến nữa không?

Tư Mã Yên Nhiên cố lấy một tia dũng khí hỏi.

- Chuyện này, đợi sau khi ta xử lý xong chuyện của ta ở Đấu Khí học viện, từ nay về sau có cơ hội rồi sẽ nói.

Nhạc Thành nói.

Trong nắng ấm mặt trời, Nhạc Thành cùng với Thác Ni Tư, còn có Khiếu Thiên hồ và Từ Điện Mãng rời khỏi Tư Mã gia.

Điều khiến cho Tư Mã gia tộc kỳ quái chính là những phi hành ma thú nhìn thấy mấy người Nhạc Thành thì toàn thân run rẩy, thế nào cũng không cho đám người Nhạc Thành tiếp cận, cuối cùng vất vả lắm năm con bạch điều mới cho đám người Nhạc Thành ngồi lên.

Nhạc Thành dĩ nhiên là biết rõ nguyên nhân, Khiếu Thiên hồ và Từ Điện Mãng đều là lục giai ma thú, bạch điều chỉ là nhị giai ma thú nhìn thấy hai con lục giai ma thú này dĩ nhiên là sợ hãi.

- Nhạc Thành, ngươi có trở về nữa không?

Tư Mã Yên Nhiên nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, trong lòng có một nỗi cô đơn không nói nên lời.

Không đến một ngày sau, bốn người Nhạc Thành đi tới một Song Tử Trấn, bốn người đồng thời nghỉ ngơi một đêm.

Trong Lương gia ở Tả Tinh Đảo, gia chủ của Lương gia cùng với một đám trưởng lão nghe Lương Ngọc nói chuyện thì tức giận.

- Tên tiểu tử ngông cuồng, ngươi tưởng rằng được cái ghế khách khanh trưởng lão của Tiên Cảnh Tông là giỏi lắm sao.

Gia chủ của Lương gia phẫn nộ đập bàn.

- Phụ thân, tên Nhạc tiểu tử nói là Lương gia không đáng để vào mắt hân.

Lương Ngọc đổ dầu vào lửa.

- Thật quá ngông cuồng.

Gia chủ Lương gia tức giận đập vỡ bàn.

- Tộc trưởng chúng ta cần phải giáo huấn tên tiểu tử họ Nhạc này cho thật tốt. Chiếc ghế khách trưởng lão ở Tiên Cảnh Tông thì sao, chúng ta Lương gia cũng có một chiếc ghế trưởng lão chính thức của Tiên Cảnh tông.

- Thế nào giáo huấn hẳn được, tên tiểu tử kia nghe nói đã sớm đi tới đấu khí học viện.

Một trưởng lão khác nói.

Lương Ngọc nhìn thân sắc phụ thân nói:

- Phụ thân, không phải đại ca đang ở đấu khí học viện sao, nghe nói đại ca ở đấu khí học viện có danh khí không nhỏ, tên Nhạc Tiểu tử về tới Đấu Khí học viện chúng ta có thể nói đại ca đối phó với hắn.

- Được rồi, Ngọc Nhi, ngươi ngày mai lên đường đi đấu khí học viện, sau đó cũng cùng với đại ca tôi luyện một phen. Trên đường đi ngươi chú ý một chút.

Gia chủ Lương gia nói.

- Đại nhân, chúng ta đi đâu đây.

Thác Ni Tư bay ở giữa không trung hỏi Nhạc Thành.

Nhạc Thành rời khỏi Song Tử trấn xong ngồi trên lưng của Khiếu Thiên hồ, mà Tử Điện Mãng thì hóa thành một con tiểu xà dài nửa thước quấn trên cổ của Khiếu Thiên hồ, còn Thác Ni Tư thì phải tự mình bay lên.

- Trở lại nhà của ta, tên là Lập Anh Trấn.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Mà lúc này Lập Anh Trấn đã xảy ra đại sự, không biết là chuyện gì mà Nhạc gia cùng với Hoàng gia ở Lập Anh Trấn trở nên náo loạn, về sau yển gia đứng về phía Nhạc gia, La gia cùng Tiên gia đứng về phía Hoàng gia, bởi vì Hoàng gia không biết từ đâu mời về được một tứ phẩm Luyện Dược sư, chuyên nhắm vào Nhạc gia.

Điều khiến cho Nhạc gia khó chịu nhất là dược liệu luyện đan của Nhạc gia và Hoàng gia đều mua sắm ở trong Nguyên Bảo tông.

Không biết Hoàng gia sử dụng thủ đoạn gì mà Nguyên Bảo tông không bán dược liệu cho Nhạc Thành nữa, Nhạc Tử Sơn mấy lần đi Nguyên Bảo tông cũng không có kết quả.

Nửa năm sau khi Nhạc Thành rời khỏi Nhạc gia, cửa hàng binh khí của Nhạc gia đã phải đóng cửa, người của Nhạc gia cũng không có cách gì, mấy tháng này, Nhạc gia chỉ dựa vào số tiền tích từ trước mà sống.

- Đại ca, đệ chịu không nổi rồi, đệ phải đi tìm Hoàng gia liều mạng.

Ở trong đại sảnh Nhạc gia, Nhạc Tử Phong tức giận nói với Nhạc Tử Sơn.

- Nhị đệ, tính đệ thật không tốt, Nhạc gia hiện tại đang mong chúng ta tới liều mạng với bọn họ.

Nhạc Tử Sơn mỉm cười nói.

- Chúng ta nên làm gì bây giờ, chẳng lẽ chúng ta cứ để như vậy sao?

Nhạc Tử Phong cất tiếng nói.

- Đúng vậy gia chủ, chúng ta nên làm gì bây giờ?

- Gia chủ, chúng ta cùng với Hoàng gia liều mạng, bọn họ cũng khinh người quá đáng.

Một số tộc nhân của Nhạc gia tức giận nói.

- Nhị đệ, Thành Nhi xem ra cũng sắp quay trở về.

Nhạc Tử Sơn vẫn một mực chờ Nhạc Thành về rồi giải quyết.

- Đúng vậy, tiểu tử kia hẳn nói một năm rồi sẽ trở lại, hiện tại đã là một năm rồi.

Nhạc Tử Phong thì thảo nói.

Núi Bạch Vân là nơi mà từ Song Tử Hải đến Lập Anh Trấn phải đi qua. Núi Bạch Vân chiếm diện tích rất lớn, phạm vi mấy trăm dặm, ở đây cũng được coi là một danh sơn, nơi này còn có vài tên cường đạo.

Mấy tên cường đạo này còn có đạo nghĩa, chỉ nhận kim tệ qua đường, nếu như là người nghèo khổ thì bọn chúng cũng không lấy, cũng bởi vì vậy mà Hòa Cường đạo ở đây cũng được mọi người phụ cận ủng hộ, Bạch vân Sơn cũng dần lớn danh khí.

Nhạc Thành lần trước đi Song Tử Hải nghe Dong binh đội nói tới Bạch Vân sơn này, lúc đó trong lòng hơi ấn tượng với cường đạo nơi này, mà hiện tại Nhạc Thành và Thác Ny Tư đang phi hành trên Bạch Vân Sơn.

- Đương Đương.

Ở trong núi Bạch Vân truyền tới từng tiếng đánh nhau, tổng cộng có gần trăm người, hai người đang đánh nhau là một trung niên hán tử với một thanh y thanh niên.

Trung niên hán tử có tu vi Bát tinh Đấu Linh, tên gọi là Đồng Đại Ngưu, là thủ lĩnh cường đạo lớn nhất ở Bạch Vân Sơn, thủ hạ có hơn một trăm người, trong đó thực lực Đấu Linh có bốn người, những người khác phân nửa đều có tu vi Đại Đấu sư.

Thanh y thanh niên chính là tứ cấp luyện dược sư, luyện dược sư cùng với đấu sư đánh nhau. Thanh y thanh niên có tên là Trần Bưu, hai mươi bảy tuổi đã là một tứ phẩm luyện dược sư cũng được coi là thiên tài, không hiểu tại sao hai năm trước lại tiến nhập vào dãy núi Bạch Vân.

Hai thế lực này trước đến giờ đều bình yên vô sự nhưng mà mấy ngày trước hai tiểu nhóm của hai bên đụng nhau đánh một trận, kết quả người của Đồng Đại Ngưu thua thiệt, thủ hạ đánh không còn ra người nữa, đối phương còn nói người của Đồng Đại Ngưu vô dụng.

Vì vậy Đồng Đại Ngưu lập tức đi tìm tới Trần Bưu.

Không ngờ Trần Bưu cũng không nể mặt Đồng Đại Ngưu, hai người sau đó liền đánh nhau, không ai phục ai, hơn nữa còn ước định ai thắng thì người thua phải gọi người đó là đại ca.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, Đồng Đại Ngưu đánh một quyền vào một cây đại thụ, cây đại thụ liền đứt thành hai đoạn.

- Đồng Đại Ngưu, ngươi choáng váng rồi, quả đấm trong tay ngươi phải nện xuống mặt đất, lần sau ngươi cần phải cẩn thận.

Trần Bưu né qua công kích của Đồng Đại Ngưu mà mỉm cười nói.

- Trần Bưu, tên tiểu tử ngươi, ta mà bắt được ngươi không xé ngươi làm hai mảnh thì ta không phải là họ Đồng.

Đồng Đại Ngưu không làm được gì Trần Bưu, đặc biệt là đan hỏa mà Trần Bưu ngưng tụ rất lợi hại.

Tình huống của Trần Bưu so với Đồng Đại Ngưu cũng không khá hơn là bao nhiêu, nếu không phải dựa vào tốc độ nhanh thì hẳn thật sự đã bị đánh bại bởi Đồng Đại Ngưu, dù sao Luyện Dược sư cũng là luyện chế đan dược, lực công kích cũng không phải là mạnh, nếu Trần Bưu sử dụng linh hồn công kích thì có thể thắng, tuy nhiên hẳn và Đồng Đại Ngưu không có thâm cừu đại hận gì, đối phương nếu như trúng linh hồn lực, nhẹ thì bị trọng thương nặng thì mất mạng, Trần Bưu vì vậy cũng không muốn sử dụng.

- Đại nhân, người xem, hai người kia đánh nhau thật là thú vị.

Thác Ny Tư cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Khiếu Thiên Tử Long chúng ta biến thành hình người xuống dưới nghỉ ngơi một chút.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng, sau đó lao xuống mặt đất.

- Đã đến Bạch Vân Sơn, còn mấy ngày nữa là có thể trở về Lập Anh trấn.

Nhạc Thành thì thầm nói, Khiếu Thiên Hồ và Thác Ny tư bay hoài cũng không chịu được, Nhạc Thành cũng để cho bọn họ nghỉ ngơi một hai canh giờ.

Đối với đánh nhau phía dưới, Nhạc Thành đã sớm chú ý tới, trong lòng hẳn cũng kỳ quái nhìn những trang phục của những người này, hẳn là cường đạo ở đây.

- Khoan đã Đồng Đại Ngưu, chúng ta một hồi nữa sẽ đánh tiếp.

Trần Bưu không thờ nổi nói với Đồng Đại Ngưu.

- Sao vậy, ngươi đánh không lại ta muốn nghỉ ngơi sao, đừng tưởng ngươi tu luyện Luyện Dược sư thì ta sợ ngươi.

Đồng Đại Ngưu lớn tiếng nói, ở xung quanh mấy cái cây lớn đã bị hắn đánh gãy hết.

- Người không nhìn thấy có bốn người phía trên chúng ta sao?

Trần Bưu trừng mắt nó với Đồng Đại Ngu.

- Được rồi, một hồi nữa chúng ta đánh tiếp.

Đồng Đại Ngu thờ phỉ phỉ đi tới bên cạnh Nhạc Thành, sau lưng mười người cũng đi theo.

- Các người muốn qua Bạch Vân Sơn sao? Mỗi người một kim tệ, tổng cộng bốn người là bốn kim tệ.

Đồng Đại Ngu đi đến bên cạnh Nhạc Thành mà nói.

- Ha ha ha, tên tiểu tử này muốn đòi lộ phí của chúng ta.

Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng nghe thấy lời nói của Đồng Đại Ngu thì nhin không được mà cười ha hả.

- Các người cười cái gì, đây chính là quy củ của Bạch Vân Sơn.

Đồng Đại Ngu nói:

- Không giao lộ phí các người đừng hòng đi qua.

- Người... Bạn đang xem tại -

Thác Ný Tư tức giận, tuy nhiên Nhạc Thành lại ngăn cản:

- Được, bốn kim tệ, không thành vấn đề.

- Hắn nói bốn người các người đưa bốn kim tệ là có thể đi qua nhưng ta thu các người hai kim tệ một người, tổng cộng là tám kim tệ.

Trần Bưu ở đằng sau cũng đi tới, sau lưng là năm tiểu lâu la, hơn phân nửa là tam tinh tứ tinh Đại Đấu sư.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

CHƯƠNG 84: THU NGƯỜI HẦU

Người...

Thác Ný Tư đang muốn tức giận thì bị Nhạc Thành ngăn cản lại, Nhạc Thành nói:

- Được, bốn khối kim tệ, không vấn đề gì.

- Bốn khối kim tệ dĩ nhiên là cho hai người qua, nhưng các người có bốn người vậy tổng cộng là tám khối kim tệ.

Trần Bưu cất tiếng nói, sau lưng chính là hơn mười tiểu lâu la, hơn phân nửa là tứ tinh, tam tinh Đại Đấu sư.

- Tà sao? Không phải từ trước tới nay mỗi người đều là một khối kim tệ sao.

Nhạc Thành lộ vẻ kinh ngạc và hứng thú nói.

Khiếu Thiên hồ Tử Điện Mãng, Thác Ný Tư thì nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, gặp phải loại thổ phi cường đạo này tốt nhất là đánh cho chúng một trận, tại sao phải còn nhiều lời nói nhảm, chủ nhân cũng thật kỳ quái.

- Bởi vì ta khác với Đồng Đại Ngu, hắn thu một khối nhưng ta thu hai khối.

- Tên tiểu tử Trần Bưu kia, người đây là có ý gì?

Đồng Đại Nguru nghe thấy lời nói của Trần Bưu thì tức giận.

Trần Bưu nhìn Đồng Đại Nguru:

- Từ nay về sau ta đều thu hai khối kim tệ.

- Hừ, con thỏ nhỏ đáng chết kia, vị huynh đệ kia thật xin lỗi vừa rồi nói mỗi người một khối kim tệ nhưng hiện tại các ngươi mỗi người ba khối kim tệ.

Đồng Đại Nguru mắng Trần Bưu một câu xong lại nói với Nhạc Thành.

- Ta thu bốn khối kim tệ một người.

Trần Bưu nói lần nữa, tựa hồ như hạ quyết tâm khiến cho Đồng Đại Bưu mất mặt.

- Hai vị, kỳ thật trên người ta một khối kim tệ cũng không có, các ngươi đừng cãi cò.

Nhạc Thành thấy hai người cãi nhau thì lập tức nói.

- Cái gì, ngươi không có kim tệ, vậy tiểu tử ngươi còn muốn qua Bạch Ngọc Sơn hay sao?

Đồng Đại Nguru cùng với Trần Bưu đều quát với Nhạc Thành.

- Ta không qua Bạch Vân Sơn cũng được tiếc có người cả đời phải dừng lại ở tình trạng tứ phẩm luyện được sư, thật đáng tiếc.

Nhạc Thành cất tiếng nói rồi chuẩn bị rời đi, đây là Lập Anh Trần dựa vào nhãn lực Nhạc Thành nhìn thấy bí mật lớn nhất trên người Trần Bưu.

- Ngươi nói gì, ngươi có thể dừng lại một chút không.

Đồng Đại Nguru đối với lời nói của Nhạc Thành thì không biết nhưng Trần Bưu nghe thấy lời nói của Nhạc Thành thì khiếp sợ.

- Ta nói ngươi chính là một luyện được sư thiên tài, chỉ vì bị người khác động tay động chân nên không có cách nào đột phá.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Vị huynh đệ kia, ngươi chẳng lẽ có thể trị cấm chế trên người của ta?

Trần Bưu hai mắt nóng bỏng nhìn Nhạc Thành, bốn mắt nay hắn vô pháp đột phá tới cảnh giới ngũ phẩm Luyện Được sư, hắn cũng biết đây là do người ta làm trò quỷ.

Hai năm trước, hắn rời khỏi gia tộc, tuy với thân phận tứ phẩm Luyện Được sư đi tới gia tộc khác cũng là một khách quý nhưng mà hắn lại tới Bạch Vân Sơn một lòng tu luyện, tuy nhiên từ khi đến đây tu vì không có bất kỳ tiến triển gì.

- Nói càn, đại nhân nhà ta mà cũng có thể gọi là huynh đệ.

Thác Ni Tư quát Trần Bưu.

- Thác Ni Tư lui ra.

Nhạc Thành bảo Thác Ni Tư lui xuống.

- Hắn là không có vấn đề gì, chỉ là hiện tại ta không có thời gian để trị cho ngươi.

Trần Bưu nghe được tiếng quát của Thác Ni Tư thì chú ý tới hắn, tuy Thác Ni Tư và Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng thu liễm khí tức nhưng Trần Bưu dù sao cũng là tứ phẩm luyện được sư, có linh hồn cường đại cũng nhìn ra hai người này không phải là người bất phàm. Trần Bưu vô cùng nghi hoặc, những người này xem ra là tùy tùng của thanh niên kia, chẳng lẽ thanh niên kia chính là thiếu gia trong tộc hoặc môn phái nào đó, hay là người trong hoàng thất?

- Thác Ni Tư, chúng ta đi thôi.

Nhìn thấy thần sắc của Trần Bưu, Nhạc Thành liền xoay người nói với Thác Ni Tư.

- Vị huynh... đại nhân, chỉ cần có thể chữa năm đạo cấm chế trên người của ta ta sẽ đáp ứng chuyện của ngươi.

Nhìn theo Nhạc Thành, Trần Bưu có một tia hi vọng.

- Ta hiện tại thiếu vài người hầu, nếu như nguyện ý thì đi theo ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói, tựa như đã nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Trần Bưu.

- Cái này...

Người hầu, Trần Bưu cảm thấy không muốn nếu như hiệu lực chỉ có năm năm mười năm thì Trần Bưu sẽ không do dự mà đáp ứng, nhưng hiện tại lại nói mình làm một người hầu, mình dù sao tới các gia tộc khác đều trở thành khách quý, sao có thể trở thành người hầu được.

- Thế nào, tên tiểu tử nguoi thật là thiên cận, đại nhân thu nguoi làm người hầu là xem trọng nguoi đó, Thác Ni Tư ta hiện tại đã là ma pháp sư cấp năm mới được ở bên cạnh người, nếu không phải nguoi là tử phẩm Luyện Dược sư, ta thấy nguoi còn chưa xứng đáng.

Thác Ni Tư nhìn thấy Trần Bưu có vẻ không muốn thì lập tức cười nói.

- Ma pháp sư cấp năm.

Trần Bưu nhìn Thác Ni Tư, ma pháp sư cấp năm, khó trách khí tức trên người của hắn mạnh như vậy, có một người hầu là ma pháp sư cấp năm, thanh niên này tuyệt đối có thân phận bất phàm, chỉ là dù gì mình cũng... Nhưng mà, thân phận thì thế nào, thân phận hại chính mình thì mình cũng mất đi tất cả.

- Ta còn quá nhiều điều truy cầu, ta nhất định phải là Luyện Dược sư mạnh nhất, phải đoạt tất cả những thứ thuộc về mình, phải báo thù.

Trong mắt Trần Bưu hiện ra một vẻ tức giận sau đó lập tức nói với Nhạc Thành:

- Đại nhân, nếu người thực sự có thể cởi bỏ cấm chế trên người của ta thì ta sẽ trở thành người hầu của đại nhân.

- Trong vòng hai tháng thời gian ta sẽ gỡ bỏ cấm chế trên người của nguoi, bây giờ nguoi hãy theo ta về trước.

Nhạc Thành nói.

- Tiểu tử, nguoi đừng thấy làm người hầu mà bị xem thường, sau này nguoi sẽ biết chỗ tốt, bây giờ nếu như một người lấy thân phận hoàng tử mà đổi cho ta ta cũng tuyệt đối không đổi.

Thác Ni Tư nhìn thấy Trần Bưu đồng ý làm người hầu thì ngữ khí cũng cao lên.

Từ khi Thác Ni Tư đi theo Nhạc Thành hắn có được rất nhiều chỗ tốt, thân phận hoàng tử chỉ là hư ảo, Thác Ni Tư dĩ nhiên không để vào mắt.

- Nguoi là bát tinh đấu linh sao, bên cạnh ta vừa vặn không có đấu sư, nếu như nguoi cũng đồng ý thì hãy ở cạnh ta.

Nhạc Thành nhìn Đồng Đại Ngu cách đó không xa, dù sao cũng đã thu được một luyện dược sư, bây giờ thu một đấu sư cũng không tệ, chỉ là bát tinh đấu linh thì thực lực hơi thấp một chút.

- Ta mặc kệ, tách không muốn giống như con thỏ nhỏ kia, làm một người hầu không có tiền đồ.

Đồng Đại Ngu trừng mắt nhìn Trần Bưu sau đó nói với Nhạc Thành, muốn một bát tinh đấu linh như hắn làm người hầu cho người khác quả thực là nằm mơ.

- Cái gì, nguoi nói chúng ta làm người hầu không có tiền đồ, thật đáng chết.

Nhạc Thành vẫn còn chưa mở miệng thì Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng cùng với Thác Ni Tư ba người gào lên, người hầu không có tiền đồ, đây không phải là nói ba người bọn họ sao, bọn họ hận không thể bỏ sống Đồng Đại Ngu.

- Aizz, chúng ta đi thôi, nguoi từ nay về sau cũng đừng làm cường đạo nữa, không có tiền đồ.

Nhạc Thành nhìn hắn rồi nói

- Khiếu Thiên chúng ta đi trước thôi.

Đồng Đại Ngu đã không muốn thì Nhạc Thành dĩ nhiên cũng không miễn cưỡng.

- Đại nhân, người cùng với Khiếu Thiên Hồ đi trước đi, chúng ta theo sau.

Thác Ni Tư cùng với Tử Điện Mãng cất tiếng nói, ánh mắt đồng thời trừng lên nhìn Đồng Đại Ngu.

- Được rồi, các nguoi không cần quá phận là được, ta ở phía trước từ từ chờ các nguoi.

Nhạc Thành biết rõ hai người bọn họ muốn dạy dỗ Đồng Đại Ngu một chút.

- Khiếu Thiên hóa thân đi.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên hồ, Khiếu Thiên Hồ dù sao cũng là ma thú lục giai, Thác Ni tư dĩ nhiên cũng có khát vọng ngồi lên trên người của Khiếu Thiên hồ nhưng Khiếu Thiên Hồ nói gì cũng không cho hắn ngồi.

Đối với tình hình này của Khiếu Thiên Hồ Nhạc Thành dĩ nhiên không phản đối, tọa kỵ của mình dĩ nhiên cũng phải có chút chí khí, không phải như ma sủng. Hiện tại Tử Điện Mãng và Thác Ni Tư muốn giáo huấn Đồng Đại Ngưu, Nhạc Thành cũng không phản đối, chỉ cần đừng quá phận là được.

- Rống.

Khiếu Thiên Hồ nghe thấy Nhạc Thành mở miệng thì hét lớn một tiếng thân hình hóa thành một con hồ cao ba thước dài hai thước.

- Ma thú, lục giai ma thú Khiếu Thiên hồ.

Trần Bưu dù sao cũng là một luyện được sư tứ cấp, nhìn thấy Khiếu Thiên hồ trước mắt dĩ nhiên là nhận thức, toàn thân không kim được mà khẽ run rẩy.

Nhớ tới vừa rồi mình còn hỏi đại nhân lạ lắm này phí qua đường, Trần Bưu nhin không được mà toát mồ hôi lạnh.

Nhạc Thành cùng Trần Bưu cười Khiếu Thiên hồ bay lên không trung, ở trong rừng cây truyền tới từng tiếng kêu thảm thiết, Nhạc Thành cũng không để ý, Tử Điện Mãng và Thác Ni Tư nghe thấy lời nói của mình dĩ nhiên sẽ không làm tổn thương tính mạng của Đồng Đại Ngưu.

Một lúc lâu sau, Nhạc Thành vẫn không thấy Tử Điện Mãng và Thác Ni Tư đuổi theo.

Sau hành không thấy Tử Điện Mãng và Thác Ni Tư đuổi theo hắn không khỏi cảm thấy lo lắng, hai người này không phải là tức giận mà giết Đồng Đại Ngưu chứ. Đúng lúc đang phỏng đoán thì thấy hai người cấp tốc đuổi theo.

- Đại nhân, chúng ta đã quay về.

Vừa đến bên người của Nhạc Thành, Thác Ni Tư liền mỉm cười, Tử Điện Mãng cũng vui vẻ. một canh giờ, Nhạc T

- Các ngươi làm gì Đồng Đại Ngưu rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, hai người này không phải giết Đồng Đại Ngưu

- Đại nhân, ta đã tìm ra hang ổ của Đồng Đại Ngưu mà thiếu rụi rồi, còn nữa nơi ở của Trần Bưu dù sao cũng vô ích cho nên cũng thiếu rồi.

Tử Điện Mãng đắc ý nói.

- Cái gì, các ngươi... aizzz.

Nhạc Thành thở ra một hơi.

Cũng không thể nói gì, chỉ trách Đồng Đại Ngưu xui xẻo.

- Đại nhân, người đừng tức giận, hãy nghe tiểu nhân nói.

Nhìn thấy thần sắc của Nhạc Thành, Thác Ni Tư sợ hắn trách cho nên vội vàng giải thích:

- Đồng Đại Ngưu tên tiểu tử kia đã đáp ứng làm người hầu của chủ nhân, cho nên hang ổ của hắn nên thiếu đó. Sau đó tiểu nhân phân phó hắn đến Lập Anh Trấn nói không chừng nhà đại nhân cần hạ nhân thì có thể thu nhận. Đồng đại ngưu nói rằng từ đây đến Lập Anh Trấn cần hai mươi mấy ngày, hơn hai trăm người phía đi đường cũng không ít, vì vậy tiểu nhân liền cho hắn một trăm kim tệ, hang ổ của hắn cũng không còn tác dụng cho nên mới một mồi lửa mà thiếu hủy.

- Cái gì, ngươi muốn dẫn hai trăm cường đạo tới Lập Anh Trấn?

Lần này Nhạc Thành trợn mắt há hốc mồm.

- Đại nhân, tiểu nhân thấy đám cường đạo đó thực lực cũng không tệ lắm, đều trên Đấu sư, có mấy người là Đấu Linh.

Thác Ni Tư nói.

- Quên đi, về sau ngươi làm việc phải hỏi qua ta.

Nhạc Thành nhìn Thác Ni Tư, có tới hơn hai trăm người tới Nhạc gia, tuy rằng Nhạc gia nuôi không nổi nhưng có mình thì vẫn được, thực lực hiện tại của Nhạc gia dù sao cũng quá thấp, hai trăm người cũng giúp tăng thực lực của Nhạc gia lên.

Chỉ là trong lòng Nhạc Thành cũng chỉ có ý nghĩ như vậy, trở về rồi tính sau.

Trần Bưu lo lắng ngồi trên lưng của Khiếu Thiên Hồ không nói một lời nào, khi hắn nhìn thấy Tử Điện Mãng biến thành một con tiểu xà quấn quanh cổ

của Khiếu Thiên Hổ thì thiếu chút nữa đã té xuống.

Trên đường đi, Nhạc Thành cũng muốn sớm quay lại Nhạc gia cho nên cũng không dừng lại quá nhiều, trong đó Nhạc Thành đã kiểm tra cấm chế trên người Trần Bưu, kỳ thực đó chẳng qua là bị một người có linh hồn lực phong ấn linh hồn mà thôi, mặc kệ Trần Bưu tu luyện thể nào cũng không thể đột phá. Hiện tại theo Nhạc Thành suy đoán, linh hồn lực của Trần Bưu chắc hẳn bị phong ấn bởi một thất phẩm hoặc bát phẩm Luyện Dược sư.

Một thất phẩm bát phẩm Luyện Dược Sư cũng không có mấy người, xem ra thân phận của Trần Bưu thật không đơn giản, một tứ phẩm Luyện Dược sư không thể cam tâm tình nguyện làm một đầu linh cường đạo.

Đối với việc phá giải phong ấn Linh hồn dĩ nhiên không làm khó được Nhạc Thành, trên đường đi Nhạc Thành thừa dịp nghỉ ngơi mà dùng Vô Thượng Chân Hóa giai khai không ít phong ấn, trải qua mười ngày ở chung, Trần Bưu và Thác Ny Tư cuối cùng cũng trở nên quen thuộc.

Cứ như vậy, Nhạc Thành cuối cùng cũng cảm thấy nhớ nhung Nhạc gia, vừa tới Lập Anh Trấn, Nhạc Thành liền cảm thấy có gì đó không đúng, rõ ràng là Nhạc gia có không ít cửa hàng, nhưng tại sao bây giờ của lại đóng chặt như vậy, hình như là đã đóng rất lâu. Nguồn tại [http://\[.c\]om](http://[.c]om)

Đi đến khu nhà Nhạc gia, Nhạc Thành hoài nghi mình có phải đi nhầm chỗ hay không, Nhạc gia bây giờ phủ đầy cỏ dại, cặp sư tử lớn trước cửa chỉ còn một nửa, dường như là bị đập nát, cửa lớn thì bị đóng chặt, toàn bộ khí tức tiêu điều.

- Đại nhân, có phải nhà của ngươi không?

Thác Ny Tư khó mà tin được, vốn hắn tưởng rằng Nhạc Thành xuất thân từ một siêu cấp gia tộc, không ngờ lại suy tàn như vậy.

- Chuyện gì đã xảy ra, chẳng lẽ đã có chuyện gì sao?

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt Nhạc Thành liền lo lắng, vội vàng xông vào bên trong.

- Cột kết.

Sau một lát cửa của Nhạc gia liền mở ra một khe hở.

- Mọi người không cần lo lắng, là tiểu thiếu gia trở về.

Phùng Tẩu từ lâu đã không gặp thò đầu ra, nhìn thấy Nhạc Thành thì hai mắt liền phấn khởi.

- Đúng là tiểu thiếu gia, ta còn tưởng là người của Hoàng gia tới gây sự.

Đám người hầu của Nhạc gia đều cầm sẵn côn gỗ, thiết khí và một số vũ khí đơn giản, nhìn thấy Tiểu thiếu gia trở về thì bọn họ mới thò ra một hơi.

- Phùng tẩu, gia đình đã xảy ra chuyện gì vậy, tại sao lại như vậy.

Nhạc Thành lo lắng nhìn Phùng Tẩu hỏi.

- Tiểu thiếu gia, mọi chuyện cụ thể ta cũng không biết rõ lắm, chỉ biết Hoàng gia từ sau khi tiểu thiếu gia rời đi không lâu thì đã đã thương lão gia. Nhị lão gia lý luận của bọn họ cũng bị trọng thương.

Phùng Tẩu nói xong, đôi mắt không kìm được mà ứa nước ra.

- Phùng tẩu, những ngày này nhất định là vất vả cho ngươi rồi.

Nhạc Thành nói với Phùng Tẩu, phụ thân cùng với nhị thúc đã bị thương, những ngày này nhất định là những ngày khó xử nhất với Phùng Tẩu. Nhạc Thành không kìm được mà cảm thấy hơi cảm động.

- Không khổ cực, tiểu thiếu gia, người trở về thì tốt rồi, người mau đi gặp lão gia đi, ông ấy bị thương, mấy ngày nay không xuống giường được.

Phùng Tẩu nói.

- Hoàng gia.

Trong ánh mắt của Nhạc Thành liền hiện ra một vẻ lạnh lùng, khí tức này ngay cả Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng cũng cảm thấy bất an.

- Thác Ny Tư, Khiếu Thiên, Tử Long Trần Bưu, bốn người các ngươi trông chừng Nhạc gia cho tốt.

Nói xong Nhạc thành liền hướng vào trong gian phòng của Nhạc Tử Sơn mà đi tới.

Nhạc Tử Sơn hiện tại đang ngồi trên giường, từ từ chữa thương thể của mình tuy nhiên không có hiệu quả.

Lúc này sắc mặt của Nhạc Tử Sơn trắng bệch, trên ngực còn vết máu tươi mới phun không lâu, bỗng dưng Nhạc Tử Sơn cảm nhận được một lực lượng cường hãn phía sau lưng, lực lượng này rất kỳ quái, nhanh chóng tiến vào mà chữa trị thương thể cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

CHƯƠNG 85: BIẾN CỐ NHẠC GIA

- Là Thành Nhi sao.

Nhạc Từ Sơn từ từ nói, cảm nhận được khí tức quen thuộc này, y biết rằng con mình đã trở về.

- Cha, người đừng nói chuyện, con trước hết chữa thương cho người.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó hần lập tức khống chế chân khí trị thương cho Nhạc Từ Sơn.

- Hoàng gia, ta nhất định sẽ làm cho người hối hận vĩnh viễn.

Cảm nhận được thương thế trên người của Nhạc Từ Sơn, Nhạc Thành liền có một hận ý, người của Hoàng gia đúng là ngoan tâm thủ lật, chỉ sợ thương thế của Nhạc Từ Sơn mà nặng hơn một chút nữa thì cũng chẳng còn tính mạng nữa.

Ba giờ sau, Nhạc Thành mới thu công móc ra hai viên Phục Nguyên đan cho Nhạc Từ Sơn ăn, một lát sau trên khuôn mặt của Nhạc Từ Sơn hiện ra một mảng hồng, thương thế của y đã tốt hơn ba thành.

- Phụ thân, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Nhìn thấy Nhạc Từ Sơn không có gì đáng ngại Nhạc Thành mới mở miệng hỏi.

- Thành nhi, con cuối cùng cũng quay trở lại, nhưng mà... than ôi...

Nhạc Từ Sơn nhìn Nhạc Thành không khỏi chán chường mà thở dài một tiếng, con của y là tứ cấp Luyện Dược sư, Nhạc Từ Sơn biết vốn Nhạc Từ Sơn còn muốn sau khi Nhạc Thành trở về thì chống lại Hoàng gia, nhưng lần này Hoàng gia lại liên hợp với ba gia tộc mà đánh Nhạc gia.

Tiếp theo Nhạc Thành nghe xong tất cả mọi sự tình, hóa ra một tuần lễ trước, người nhà họ Hoàng tới, Nhạc Từ Sơn bị ba đầu lĩnh của Hoàng gia liên thủ đánh cho bị trọng thương. Lúc đó Nhạc Từ Phong không ở nhà, thấy đại ca bị đánh như vậy thì nhịn không được mà đi tìm Hoàng gia, Yên gia trước đến nay cùng một phe với Nhạc gia, cũng không hề do dự đi theo Nhạc Từ Phong đến Hoàng gia đòi một câu trả lời.

Kết quả không ngờ Hoàng gia đã có sắp xếp, người của La gia và Tiền gia đều đồng thời có mặt, trước sự vây hãm của ba đại gia tộc, Nhạc Từ Phong và người của Yên gia liền bị trọng thương.

- Thành Nhi, con trở về đúng lúc đó, có thể một mình con không làm gì được tam đại gia tộc nhưng ta đã nói đại ca và nhị ca của con cùng trở về.

Nhạc Từ Sơn nói.

- Cha, người cứ yên tâm, mọi chuyện con sẽ chủ trương, chuyện của Hoàng gia giao cho con xử lý.

Trong mắt Nhạc Thành tràn ngập sát khí.

- Thành Nhi, ta biết thực lực của con rất mạnh, nhưng Tam đại gia tộc không dễ đối phó, nhớ rõ phải chờ đại ca và nhị ca của con trở về để thương lượng.

Nhìn thấy sát ý trong mắt của Nhạc Thành, Nhạc từ Sơn rất sợ Nhạc Thành lại bốc đồng như Nhạc Từ Phong.

- Cha con biết mà.

Nhạc Thành thu liễm sát ý trên người của mình, hận không thể ngay lập tức đưa Khiếu Thiên hồ và Tử Điện Mãng đi tiêu diệt Hoàng gia, tuy nhiên như vậy thì quá tiện nghi cho bọn chúng, nhất định phải khiến cho bọn chúng sống không bằng chết mới xong, còn có La gia Tiền gia, dám đối phó với Nhạc gia, bọn họ cũng phải hứng chịu sự trả thù gấp mười lần.

- Thành Nhi, bây giờ binh khí phổ của Nhạc gia cũng đóng cửa, nhị phẩm luyện dược sư kia cũng chạy tới Hoàng gia, được liệu bị Nhạc gia lung đoạn.

Nhạc Tử Sơn thở dài một hơi. xem tại

- Cái đó con sẽ xử lý, ở đây con còn vài viên đan dược, cha mỗi ngày phục một viên thương thế sẽ tốt lên mấy lần.

Nhạc Thành liền móc mấy viên đan dược giao cho Nhạc Tử Sơn.

- Thành Nhi, con cũng nên xem thương thế của Nhị thúc, còn có gia chủ của Yến gia, y đối với Nhạc gia cũng không tệ.

Nhạc Thành liền nói:

- Cha, những chuyện này con sẽ xử lý tốt, đan dược trên người của con còn rất nhiều.

Sau khi rời khỏi Nhạc gia, Nhạc Thành liền đi tới gian phòng của Nhạc Tử Phong, vừa tới đó Nhạc Thành đã nhìn thấy Nhạc Tử Phong đang dùng đầu khí chữa thương, thương thế so với Nhạc Tử Sơn cũng không kém hơn nhiều lắm.

Nhạc Thành tiêu hao chân khí chữa thương cho Nhạc Tử Phong, sau đó cũng đưa vài viên Phục Nguyên Đan cho hắn.

- Thành Nhi, con cuối cùng cũng đã quay trở về, con có đi gặp phụ thân của con không?

Nhạc Tử Phong được Nhạc Thành trị liệu xong thì thương thế cũng được hồi phục đôi chút.

- Phong thúc con đã đi thăm cha con, chuyện của Nhạc gia con cũng biết.

Nhạc Thành nói.

- Thành Nhi, những lời thừa ta không nói ra, Nhạc gia còn phải dựa vào con và nhị ca, đại ca.

Nhạc Tử Phong nghiêm túc nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành nói:

- Con biết rõ con đã có dự định, người cứ yên tâm, chờ đợi thương thế trên người của Phong thúc lành lặn, con sẽ giao cho thúc một cửa hàng binh khí tốt.

Nhạc Tử Phong rất quan tâm tới cửa hàng binh khí của Nhạc gia này, lần này ngay cả cửa hàng binh khí cũng bị đóng cửa, Nhạc Thành biết trong lòng Nhạc Tử Phong khó chịu biết bao.

- Than ôi, tứ phẩm Luyện Dược sư thì thế nào, bây giờ Nguyên Bảo tông đã không cung cấp dược liệu cho Nhạc gia chúng ta.

Nhạc Tử Phong hơi thờ dãi.

- Nguyên Bảo tông?

Nhạc Thành mỉm cười nói khẽ:

- Phong thúc cứ yên tâm, con cam đoan mấy ngày nữa sẽ trả lại cho Nhạc gia một cửa hàng binh khí.

Những linh dược mà Nhạc Thành lấy ở trong thâm hải đủ dùng để luyện chế linh dược, cho nên không được cung cấp cũng không sao. Về phần chuyện Nguyên Bảo tông, Nhạc Thành cũng không quan tâm, dù sao cũng đã hơn một năm chưa gặp Vân Phi Phi vu vật kia rồi, cũng nên đi một chuyến.

Dựa theo sự phân phó của Nhạc Tử Sơn, Nhạc Thành đến Yến gia đưa vài viên Phục Nguyên Đan cho phụ thân của Yến Hiểu Kỳ.

Sau đó sáng sớm hôm sau, bởi vì sợ người nhà họ Hoàng đến Nhạc gia gây phiền toái cho nên Nhạc Thành ra lệnh Từ Điện Mãng và Trần Bưu trông coi Nhạc gia, nếu như người nhà họ Hoàng còn tới gây sự thì không cần cố kỵ, giết không tha.

Đi đến nửa đường, Nhạc Thành mặc một bộ y phục màu đen lại, cùng với Khiếu Thiên hồ và Thác Ní Tư đi về phía Thất Tinh Thành.

Tốc độ của Khiếu Thiên hồ hiện tại so với Nhạc Thành ngự kiếm trước kia còn nhanh hơn nhiều, Thác Ní Tư hiện tại cũng đã là ma pháp sư phong hệ cấp năm, vì vậy trong một khoảng thời gian ngắn bọn họ đã tới Thất Tinh Thành. Sau đó Nhạc Thành đi tới Nguyên Bảo tông.

Đã hơn một năm chưa tới, Nhạc Thành nhìn thấy Nguyên Bảo tông vẫn như cũ, Nhạc Thành lấy ra lệnh bài khách quý, tiến vào gian phòng quen thuộc kia.

- Lục tiên sinh, cuối cùng tiên sinh cũng đã tới.

Một lát sau một dáng người kiều mị tiến ra, chính là Vân Phi Phi.

Nhìn thấy Vân Phi Phi một năm không gặp, Nhạc Thành cảm thấy hơi thất thần, Vân Phi Phi một chút cũng không thay đổi, trước ngực là một cặp nhũ

hoa với khe núi mê người. Bờ eo nhỏ nhắn đọng đưa như liễu.

- Gần đây, có một số chuyện xảy ra, hiện tại tại hạ mới quay về.

Nhạc Thành thân nhiên nói, ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm về phía ngực của Vân Phi Phi.

Vân Phi Phi cười khanh khách rồi nói:

- Tiểu nữ còn tương tiên sinh không tới nữa.

Sau đó ánh mắt của Vân Phi Phi liền nhìn về phía Thác Ni Tư và Khiếu Thiên hồ, lông mày hơi nhíu lại, hiển nhiên không nhìn ra thực lực của hai người.

- Tại hạ hôm nay tới đây là có chuyện làm phiền tới Vân tiểu thư.

Nhạc Thành cười lạnh rồi lập tức nói.

- A, xin mời Lục tiên sinh cứ nói.

Vân Phi Phi đưa ánh mắt dời khỏi Khiếu Thiên Hồ và Thác Ni Tư mà đặt lên trên người Nhạc Thành.

- Tại hạ muốn biết vì sao Nguyên Bảo tông không cung cấp linh dược cho Nhạc gia nữa.

Nhạc Thành cất tiếng hior.

- Lục tiên sinh và Nhạc gia ở Lập Anh Trấn có liên quan?

Vân Phi Phi nghe thấy Nhạc gia thì sắc mặt biến đổi.

- Có một chút quan hệ.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Thật xin lỗi, chuyện này tiểu nữ nghe nói ở Lập Anh Trấn Nhạc gia cùng với Hoàng gia có một số ân oán, Hoàng gia ở bên trong có quan hệ với một số trưởng bối trong Nguyên bảo tông, cho nên chuyện này tiểu nữ không giúp được gì.

Vân Phi Phi lúng túng nói.

Vân Phi Phi không ngờ Lục tiên sinh lại có liên quan với Nhạc gia, tuy nhiên vị trưởng bối kia lại có địa vị trên nàg cho nên nàg cũng không có biện pháp.

- Được rồi, tại hạ sẽ nghĩ biện pháp khác, chỉ là trước khi về tại hạ nói một chút, sau này tại hạ sẽ tới tìm Nguyên bảo tông nhưng sẽ không dễ nói chuyện như hôm nay.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, trong lòng hắn cũng cảm thấy hơi tức giận, chỉ là hiện tại không chỉ Nguyên Bảo tông mà ở trong Thất Tinh Thành còn có các thực lực khác có dược liệu, Nguyên Bảo tông chẳng qua có thực lực lớn nhất mà thôi.

- Cái này, thật xin lỗi, vị trưởng bối kia, tiểu nữ cũng đắc tội không nổi.

Vân Phi Phi mặc dù không nhìn ra khuôn mặt của Nhạc Thành nhưng cũng nhận ra thanh âm của hắn hơi tức giận.

- Chủ nhân, Nguyên Bảo tông này quả nhiên có quan hệ với Hoàng gia, vậy thì chúng ta cứ tiêu diệt Nguyên Bảo tông là được rồi.

Khiếu Thiên Hồ đã sớm không vui, nghe thấy thanh âm của Nhạc Thành có vẻ tức giận thì trừng mắt nhìn Vân Phi Phi.

Đối với chuyện của Nhạc gia, Khiếu Thiên Hồ và Thác Ni Tư cũng biết một chút.

Nếu như không có Nhạc Thành ngăn cản thì Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng đã sớm đi tiêu diệt Hoàng gia.

Nghe thấy lời nói của Khiếu Thiên Hồ, Vân Phi Phi không khỏi cảm thấy hơi giận mình, người này khẩu khí thật là ngông cuồng, tiêu diệt Nguyên Bảo tông, ở trong thành Thất tinh không có mấy người làm được, mà nghe Khiếu Thiên Hồ gọi Nhạc Thành là chủ nhân, vân Phi Phi đối với Nhạc Thành càng cảm thấy kỳ quái.

- Khiếu Thiên, người đừng làm càn.

Nhạc Thành quát Khiếu Thiên Hồ, sau đó mỉm cười với Vân Phi Phi:

- Người của tại hạ tính khí không tốt, kính xin Vân tiểu thư thứ lỗi.

Bỗng nhiên Nguyên Bảo tông và Hoàng gia cũng có quan hệ Nhạc Thành cũng biết rằng tiêu diệt Nguyên Bảo tông có một số khó khăn, Nguyên Bảo tông ở trong thành Thất Tinh có thực lực không nhỏ, cao thủ đầu hoàng dĩ nhiên là có.

Tuy nhiên nếu như chuyện Nhạc gia và Hoàng gia Nguyên Bảo tông can thiệp thêm nữa thì Nhạc Thành cũng không ngại đấu với Nguyên Bảo tông, có Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng, chỉ cần bên trong Nguyên Bảo tông không có cửu tinh, thập tinh Đầu Hoàng thì Nhạc Thành cũng không sợ.

- Không sao, chỉ là tiểu nữ thật không thể giúp tiên sinh, xin lỗi.

Vân Phi Phi hơi buồn khổ mà nói.

Nhạc Thành cảm thấy Vân Phi Phi cũng không nói dối liền lập tức trả lời:

- Không sao, đã quá bất kính rồi, kính xin Vân tiểu thư nói với người của Nguyên Bảo tông, chuyện của Nhạc gia tại hạ đã lo định rồi, Nguyên Bảo tông lần này nếu nhúng tay vào tại hạ sẽ không khách khí, còn nữa tử phẩm luyện được sư kìa vốn là người của Nguyên Bảo tông phải không? Ba ngày sau nếu như Tử phẩm luyện được sư đó không rời khỏi Hoàng gia thì tại hạ sẽ giết không tha!

Nói xong, Nhạc Thành mang theo Khiếu Thiên Hồ và Thác Ni Tư rời đi, nhìn theo hình bóng của Nhạc Thành, Vân Phi Phi không kìm được mà khẽ run lên, sau đó lầm bầm nói:

- Sát khí thật là nồng đậm, ta phải trở về tông nói một tiếng.

- Đại nhân, bây giờ chúng ta đi đâu.

Sau khi rời khỏi Nguyên Bảo tông, Thác Ni Tư liền hỏi Nhạc Thành.

- Đi tới Linh Dược môn.

Nhạc Thành mỉm cười nói. Ở trong thất Tinh Thành, Linh Dược môn hẳn là có bán linh dược, chỉ cần nơi này có bán linh dược đối với Nhạc Thành đã là quá đủ rồi, dù sao cửa hàng binh khí của Nhạc gia cũng không cần quá nhiều dược liệu.

Một ngày sau, Nhạc Thành cùng với Khiếu Thiên hồ, Thác Ni Tư xuất hiện ở trong Linh Dược môn.

- Linh Dược môn so với Nguyên Bảo tông thì thế lực kém hơn không ít.

Nhìn thấy Linh Dược môn các thiết bị ở bên trong đều kém hơn Nhạc Thành lầm bầm nói:

- Nếu như Linh Dược môn mà chịu hợp tác với ta, ta có thể đưa Linh Dược môn nhanh chóng vượt qua Nguyên Bảo tông.

- Ai muốn tìm ta?

Một thanh âm trầm thấp từ trong nội đường của Linh Dược môn truyền ra, sau đó là một tên mập mạp.

- Người này thật là béo mập.

Nhạc Thành nhìn thấy người này đến thì hơi kinh ngạc với thân hình của hắn.

Người mập này chính là môn chủ của Linh Dược môn bây giờ, tên gọi là Hùng Minh.

- Hùng mập, đại nhân nhà ta có chuyện cần thương lượng với người.

- Các người là ai, cái tên Hùng mập cũng có thể để các người gọi sao.

Nghe thấy người khác gọi mình là Hùng mập, trên khuôn mặt của y hiện lên một vẻ tức giận.

Thác Ni Tư không nói gì mà rút hai hộp gấm trên người ra đưa cho Hùng Minh, đây chính là hai viên đan dược Tụ Khí đan mà hôm qua Nhạc Thành luyện chế, còn có một thanh trường kiếm.

- Ngũ phẩm đan dược, Tụ Khí đan.

Hùng Minh trừng mắt nhìn Thác Ni Tư, sau đó liền tiếp nhận hộp gấm mở hộp thứ nhất ra xem thì nhìn không được là lên.

- Đây là kiếm gì?

Hùng Minh mở cái hộp gấm dài thứ hai ra xem, trong đó quả nhiên là một thanh trường kiếm màu xanh.

- Đây là bảo kiếm do đại nhân chúng ta dùng ma pháp luyện thành, không cần sự hỗ trợ của đấu khí và ma pháp cũng có thể khiến cho người ta tăng thêm ba thành lực công kích.

Thác Ni Tư liền khoe khoang với Hùng Minh.

- Không cần đấu khí và ma pháp nào hỗ trợ cũng có thể tăng thêm ba thành lực công kích sao?

Hùng Minh nhìn thanh kiếm trong tay mà không kìm được chấn động.

- Các ngươi đây là.

Nhìn bảo vật trong tay, Hùng Minh đã sớm không để ý tới việc Thác Ni Tư gọi mình là Hùng mập nữa.

- Đây là đại nhân nhà ta muốn ủy thác cho Linh Dược môn các ngươi đấu giá hai thứ này, các ngươi sau khi đấu giá thành công xong sẽ nhận được hai phần tiền thuê sau đó đại nhân chúng ta mỗi tháng đều xuất ra một số thứ tốt cho các ngươi đấu giá.

Dựa theo sự phân phó trước kia của Nhạc Thành, Thác Ni Tư nói với Hùng Minh.

- Để cho Linh dược môn đấu giá, hai thành tiền thuê?

Hùng Minh kinh ngạc nhìn Thác Ni Tư, đây không phải là nói đùa sao?

- Ta lừa tên mập mạp nhà ngươi làm gì, đây chính là đại nhân nhà ta.

Thác Ni Tư nói.

- Đại nhân nhà ngươi...

Hùng Minh lúc này mới chú ý tới Nhạc Thành.

- Hùng Minh, yêu cầu của ta chính là như vậy, nếu như ngươi đáp ứng thì ta sẽ để Tụ Linh Đan và bảo kiếm cho ngươi đấu giá.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Đại nhân mời ngồi.

Hùng Minh kinh ngạc đánh giá Nhạc Thành, vừa rồi tên kia nói Nhạc Thành là chủ nhân luyện chế đan dược thì không khỏi cảm thấy tông kính. Hiện tại Linh Dược môn cũng chỉ có một tứ phẩm luyện dược sư mà thôi, mà Nguyên Bảo tông có tới mấy người, nếu như mình được một Ngũ phẩm luyện dược sư tương trợ thì Linh Dược môn sẽ nhanh chóng lớn mạnh lên.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

CHƯƠNG 86: TUYỆT THỂ BẢO KIẾM.

- Ta nghe nói Linh dược môn có bán dược liệu đúng không?

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Được rồi, về sau dược liệu ta bao hết toàn bộ, giá tiền thì ngươi định, mỗi một tháng ngươi đem Dược liệu đúng hạn tới Nhạc gia ở Lập Anh Trấn.

- Yêu cầu này không có vấn đề gì.

Hùng Minh mừng rỡ đáp ứng, vốn hắn tưởng chuyện gì khác, chứ yêu cầu này thì không có vấn đề gì.

Sau đó Nhạc Thành nói vài câu với Hùng Minh nữa rồi rời khỏi Thất Tinh Thành về Lập Anh Trấn, Hùng Minh nhìn theo bóng lưng ba người Nhạc Thành mà hưng phấn nói:

- Hùng Minh ta cuối cùng cũng đã gặp may, tiền bối của Linh Dược môn đúng là đã hiển linh.

Ngay lập tức hắn vội vàng thu xếp theo lời nói của Nhạc đại nhân.

Hôm đó Nhạc Thành trở về Nhạc gia, hai ngày nay Nhạc gia vẫn yên bình, nhà họ Hoàng cũng không đến tìm nữa, về phần thương thế của Nhạc Tử Phong và Nhạc Tử Sơn nhờ vào Phục Nguyên Đan của Nhạc Thành đã phục hồi bảy tám thành. Nhạc Thành không có ở đây hai ngày, Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong cũng nhận thức Từ Điện Mãng và Trần Bưu.

Hai người khi biết Trần Bưu là Tứ phẩm luyện dược sư thì lập tức trở nên tôn kính, về phần Từ Điện Mãng hai người không biết thực lực của nó ra sao vì không nhìn thấu.

Đối với sự tôn kính của Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong Trần Bưu dĩ nhiên là không dám tiếp nhận. Hai người này một người là phụ thân, một người là nhị thúc của Nhạc Thành, Trần Bưu dù sao cũng chỉ là người hầu của Nhạc Thành mà thôi. Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong nghe xong thì càng hoảng sợ, đứa con của mình lại đem một luyện dược sư tứ phẩm trở thành người hầu, điều này thật không tưởng tượng nổi, bọn họ liền vội vàng nói với Trần Bưu, sau khi Nhạc Thành quay về nhất định sẽ giáo huấn hắn một chút.

Điều này Trần Bưu lại càng không dám, mỗi lần nhìn thấy hai người này hắn lại phải đi đường vòng, không dám để cho hai người bọn họ tôn kính lần nữa.

Ở trong Nguyên Bảo tông của Thất Tinh Thành, hiện tại có tám người ngồi, trong đó có Vân Phi Phi, bốn lão nhân cùng với ba trung niên hán tử, bốn lão nhân thực lực rất bất phàm, trong đó người ngồi ở vị trí đầu tiên chính là tông chủ của Nguyên Bảo tông, ba người trung niên cũng có thực lực cấp Đấu vương.

- Cái gì, tên tiểu tử này thật ngạo mạn, Phi Phi hắn họ Lục sao?

Một hán tử trung niên cả giận nói.

- Lục tiên sinh lần trước ủy thác cho chúng ta đấu giả tứ phẩm đan dược.

Vân Phi Phi nói.

- Một tứ phẩm luyện dược sư mà thôi, quả là có quan hệ với Nhạc gia, lại muốn giết không tha Nguyên Bảo tông chúng ta, thật to gan.

Một lão giả mặc áo bào màu xanh nói.

- Trưởng lão, Hoàng gia cũng chỉ là một đệ tử ký danh cầu người thôi, tiểu nữ thấy chuyện của Nhạc gia và Hoàng gia chúng ta đừng nhúng tay vào.

Vân Phi Phi nói.

- Cái gì, chẳng lẽ Nguyên Bảo tông chúng ta lại sợ một Luyện Dược sư sao?

Lão giả áo xanh la lớn, vẻ mặt đầy tức giận nhìn Vân Phi Phi.

- Nhưng mà trưởng lão...

Vân Phi Phi dường như muốn nói điều gì đó, lúc này bỗng nhiên một trưởng lão đưa mắt nhìn Vân Phi Phi khiến nàng không nói thêm gì.

- Một tứ phẩm luyện dược sư mà thôi, chúng ta không cần ngạc nhiên thái quá, trước hết chúng ta rút đi, Hoàng gia tộc nhân đúng là trưởng lão đệ tử ký danh, Nguyên Bảo tông chúng ta phải giúp.

Nguyên bảo tông tông chủ nói.

Nguyên Bảo tông là một thế lực lớn ở trong Thất Tinh thành, tuy nhiên rất ít người biết sau lưng của Nguyên Bảo tông bị Vân gia kiểm soát, Vân Phi Phi cũng chính là một người nổi bật ở trong Vân gia, là người chính thức kiểm soát cùng với tông chủ mà mấy trưởng lão.

- Aizzz...

Vân Phi Phi về khuê phòng của mình mà khẽ thở dài.

- Phi Phi, con thở dài gì đó, đang buồn bực gì sao?

Một lão giả áo lam tiến tới sau lưng Vân Phi Phi, đây chính là lão nhân ở trong đại sảnh ngăn cản nàng.

- Là tam thúc sao, người mau tới đây ngồi.

Vân Phi Phi mỉm cười vội vàng kéo lão nhân áo lam ngồi xuống.

Lão nhân áo lam này tên là Vân Kỳ Trung, chính là tam thúc của Vân Phi Phi. Vân Kỳ Trung đối với Vân Phi Phi vô cùng chiều chuộng, giống như là nữ nhi ruột thịt của mình vậy.

- Phi Phi, con có phải chuyện của Hoàng gia và Nhạc gia mà phiền não không?

Vân Kỳ Trung nói.

Vân Phi Phi nói:

- Tam thúc, con vẫn nghĩ rằng Lục tiên sinh kia không đơn giản, con sợ sẽ mang tới Vân gia một số tai họa.
- Aizz, Phi Phi, con cũng biết đấy, bây giờ Vân gia đều do tông chủ và mấy người bọn họ định đoạt.

Vân Kỳ Trung thở dài, ông không muốn cho vân Phi Phi đối mặt với mấy người khác, chỉ sợ sẽ chọc bọn họ tới phát hỏa lên, lúc đó sẽ hủy tiền đồ phát triển của nàng.

Nhạc Thành trở lại Thất Tinh thành, bốn ngày sau đó Nhạc gia đã nhận được một đồng linh dược, Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong hai người cảm thấy khó tin, Nhạc Thành liền bắt đầu mở cửa lại cửa hàng bình khí của Nhạc gia.

Sau khi tính toán thời gian Nhạc Thành xác định chỉ còn vài tháng nữa là ước hẹn ba năm với Thanh Dương môn, Nhạc Thành tính rằng sau khi xử lý chuyện Hoàng gia sau đó sẽ đi Thanh Dương môn, lúc đó miễn cho Nhạc gia xảy ra chuyện gì.

Trong mật thất, Nhạc Thành cùng với Trần Bưu khoanh chân ngồi, toàn thân Nhạc Thành toát ra một quang mang nhàn nhạt nhàn nhạt phát ra và trên trán Trần Bưu là những mồ hôi to như hạt đậu trên mặt đất.

- A.

Trần Bưu cũng nhịn không được mà đau nhức uể oải mà dựa vào giường đá, phảng phất Linh hồn lực toàn bộ trải qua đốt cháy như nhau.

- Được rồi, trên người ngươi phong ấn linh hồn lực đã được giải trừ.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó hắn liền đem một viên Phục Nguyên đan bỏ vào trong miệng.

- Đa tạ đại nhân, về sau tiểu nhân nhất định sẽ hết lòng với đại nhân.

Trần Bưu cảm nhận được phong ấn linh hồn lực được giải trừ thì không kiềm được mừng rỡ, từ nay về sau hắn lại có thể tu luyện linh hồn lực, tin vào một ngày nào đó hắn sẽ đoạt lại tất cả mọi thứ thuộc về mình.

- Ngươi trung thành với ta thì dĩ nhiên ta sẽ không bạc đãi ngươi, chờ thêm một thời gian nữa ta sẽ giúp ngươi nhanh chóng đột phá tới ngũ phẩm luyện dược sư.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Ba ngày sau, ở Lập Anh Trấn không ít người biết một tin tức tốt chính là Thất Tinh thành Linh Dược tông muốn cử hành đấu giá đại hội, lần này có Tụ Linh đan, đan dược ngũ phẩm ngoài ra còn có một thanh bảo kiếm tuyệt thế, bất kể là ai cũng có thể tăng thêm ba thành lực công kích.

Những người xung quanh Thất Tinh Thành nhận được tin tức này thì liền kinh ngạc, không ít thế lực đã nhắm vào ngũ phẩm đan dược Tụ Linh đan và bảo kiếm tuyệt thế kia.

Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong biết được chuyện này thì liền hỏi Nhạc Thành xem chuyện này có quan hệ tới hắn không, Nhạc Thành cũng không có ý lừa dối liền nói thực cho bọn họ biết.

- Cái gì, Thành nhi đã trở thành ngũ phẩm luyện dược sư rồi sao?

Hai con mắt của Nhạc Tử Phong đều tròn trũng ra, mới một năm mà tứ phẩm luyện dược sư đã đột phá lên làm Ngũ phẩm luyện dược sư, tốc độ này thật là kinh khủng.

- Ủ, trước đó vài ngày con đã đột phá.

Nhạc Thành mỉm cười nói. truyện được lấy tại

- Ngũ phẩm luyện dược sư, trời ạ.

Nhạc Tử Phong kinh ngạc nói, ngũ phẩm luyện dược sư e là cả Thất Tinh thành cũng chỉ có một người mà thôi.

- Thành nhi, đấu khí của con tu luyện thể nào rồi?

Nhạc Tử Sơn hỏi, Nhạc Thành đã phục đấu để tinh huyết, đã có đấu để huyết mạch, tốc độ tu luyện hắn là nhanh hơn rất nhiều.

Lúc này Nhạc Thành cũng không biết phải làm sao trả lời Nhạc Tử Sơn, bởi vì hắn không tu luyện đấu khí, chỉ là bây giờ hắn cũng miễn cưỡng đánh bại Đấu Linh.

- Gần tới đấu vương, có thể miễn cưỡng đánh lại cửu tinh đấu linh.

- Cái gì, gần tới Đấu Vương.

Nhạc Từ Sơn nhìn không được mà hít một hơi, tốc độ tu luyện này thật kinh khủng, mình tu luyện đấu khí vài chục năm mà mới chỉ tới ngũ tinh Đấu Linh, Nhạc Thành mới tu luyện trong thời gian ngắn ngủi đã đạt tới cảnh giới Đấu Vương, chẳng lẽ Đấu Đế huyết mạch có tác dụng lớn như vậy sao.

- Phụ thân, ngày mai cửa hàng binh khí Nhạc gia có thể tân khai trương.

Nhạc Thành nói với Nhạc Từ Sơn, về phần luyện được sư Nhạc gia, Nhạc Thành liền để cho Trần Bưu thay.

- Nhạc Thành, ta sợ sáng ngày mai người nhà họ Hoàng sẽ tới quấy rối, đến lúc đó phải làm sao?

Nhạc Từ Sơn bặt tâm hỏi.

- Phụ thân yên tâm đi, người nhà họ Hoàng không đến thì thôi, nếu như mà đến thì bọn họ vĩnh viễn không thể quay về.

Trong mắt Nhạc Thành hiện lên một tia hàn quang.

Đêm sau đó, Từ Điện Mãng, Khiếu Thiên Hồ cùng với Thác Ni Tư ở trong gian phòng của Nhạc Thành, Từ Điện Mãng vừa từ Hoàng gia trở về, trên người còn có một sát khí.

- Thế nào, tứ phẩm luyện được sư của nguyên bảo tông còn ở Hoàng gia sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, nếu như không cần thì Nhạc Thành cũng không muốn chạm vào Nguyên Bảo tông.

- Chủ nhân, tứ phẩm luyện được sư vẫn còn ở đó, tiểu nhân dựa theo sự phân phó của người bắt hấn rồi giết.

Từ Điện Mãng đặc ý nói, một Tứ phẩm luyện được sư đối với Từ Điện Mãng quả là không chịu nổi một đòn, có thể tùy tiện mà giết.

- Nguyên bảo tông không cho rằng ta nói thật.

Nhạc Thành thì thảo nói, Nguyên bảo tông vẫn giúp hoàng gia, như vậy mình sẽ không cần phải khách khí.

Kế hoạch của Nhạc Thành trước hết là diệt trừ những thế lực có quan hệ với Hoàng gia sau đó cô lập họ, để bọn họ tử vong trong sợ hãi.

Ngày hôm sau.

Cửa hàng binh khí của Nhạc gia cuối cùng cũng đã náo nhiệt mà khai trương lại. Ngày đầu không có sinh ý về sau khi mọi người biết bất kể là đan dược hay binh khí ở Nhạc gia đều tiện nghi so với Hoàng gia ba thành cho nên hơn phân nửa cuối cùng cũng tới cửa hàng binh khí của Nhạc gia.

Sáng sớm người của nhà họ Hoàng nguyên một đám vô cùng kinh khủng, tứ phẩm Luyện Được sư mà họ mời tới từ Nguyên Bảo tông đã bị giết từ tối hôm qua, từ khi tứ phẩm luyện được sư này tới người của nhà họ Hoàng thật sự tôn hấn lên giống như là tổ tông.

Nhưng bây giờ tứ phẩm luyện được sư này đã bị giết vô thanh vô tức, quả thật là không thể tưởng tượng nổi, rốt cuộc là ai to gan như vậy, dám đột nhập vào nhà họ Hoàng mà giết người, hơn nữa còn là tứ phẩm Luyện Được sư của Nguyên Bảo tông.

Giết tứ phẩm luyện được sư vô thanh vô tức, tu vi ít nhất cũng phải là ngoài bát tinh Đấu vương, nhưng mà cả Lập Anh Trần cũng không có cường giả như vậy, Hoàng gia nghĩ nát óc cũng không ra ai làm.

Gia chủ Hoàng Huy toát mồ hôi lạnh, một tứ phẩm luyện được sư ở Nguyên Bảo tông cũng rất trân quý, nếu như không phải con mình nhờ thiên phú không tệ, được một trưởng lão ở Nguyên bảo tông thu làm đệ tử ký danh, hơn nữa vị trưởng lão này cũng rất ưa thích con của mình thì Hoàng gia làm sao có thể mời được một tứ phẩm luyện được sư.

Cuối cùng Hoàng Huy vẫn kiên trì tự mình đi Nguyên bảo tông, chuyện này cũng nên nói cho Nguyên bảo tông một tiếng, bọn họ sẽ điều tra ra ai làm.

Tứ phẩm luyện được sư bị giết ở Hoàng gia, tin tức này lập tức bị phong tỏa, nếu như truyền ra thì sẽ là một đả kích không nhỏ đối với gia tộc.

Cửa hàng binh khí của Nhạc gia hôm nay khai trương, vốn hoàng gia còn định thừa dịp này đánh Nhạc gia một đòn trí mạng nhưng hiện tại Hoàng Huy đã không còn tâm trí và thời gian để đối phó với Nhạc gia.

Nhạc Thành cùng với Khiếu Thiên Hồ, Trần Bưu ở tại cửa hàng binh khí của Nhạc gia, chờ đợi người nhà họ Hoàng đến tìm phiền toái nhưng đến tận trưa vẫn không thấy, điều này khiến cho Nhạc Thành nghĩ mãi không thông, về sau khi nghĩ tới chuyện Từ Điện Mãng đêm qua giết tứ phẩm luyện được sư của Hoàng gia thì mới hiểu ra.

Nhạc Thành lần này đã điều chỉnh giá đan dược tới mức thấp nhất, dù sao mục đích của Nhạc Thành chỉ là đánh bại Hoàng gia, về phần tiền bạc, Nhạc Thành không thiếu, trên người của Nhạc Thành có mấy trăm vạn kim tệ, cả Thất Tinh Thành cũng không có ai có được nhiều tài sản như vậy.

Mà đúng lúc Nhạc Thành cho rằng người của nhà họ Hoàng sẽ không tìm tới thì một lần nữa một người quen xuất hiện trước mặt hắn, người này chính là Hoàng Chí Lương, người lần đầu tiên bị hắn đánh trọng thương, theo sau Hoàng Chí Lương còn có mười mấy người nhà họ Hoàng.

Mười mấy người nhà họ Hoàng này Nhạc Thành đánh giá một chút, trong đó có hai người là Đấu Linh, một người là nhị tinh, một người là tam tinh, mặt khác những người khác đều là thất tinh bát tinh đấu sư.

Khuôn mặt của Nhạc Thành trầm xuống, lập tức trong mắt hiện ra một lãnh ý.

- Cửa hàng binh khí của Nhạc gia bán thuốc giả, mọi người mau đến xem đi.

Hoàng Chí Lương vừa đi tới cửa hàng binh khí Nhạc gia đã hét lên, Hoàng Chí Lương cũng không biết chuyện tứ phẩm luyện dược sư kia đã chết cho nên mới đến đây quấy rối.

Nhạc gia hiện tại Hoàng Chí Lương đã không để vào mắt cho nên dẫn tới hai đấu linh và mấy người đại đấu sư đến cửa hàng binh khí của Nhạc gia.

- Nhạc Thành, tại sao người này lại trở về.

Hoàng Chí Lương nhìn thấy Nhạc Thành thì trong lòng liền kinh ngạc.

Lần trước sau khi bị Nhạc Thành đánh bị thương, Hoàng Chí Lương đối với Nhạc Thành vẫn còn bị ám ảnh, bây giờ nhìn thấy Nhạc Thành dĩ nhiên là cảm thấy sợ hãi. Tuy nhiên sau khi nghĩ tới mình có hai cao thủ đấu linh đẳng sau thì lá gan cũng lớn lên mà bình tĩnh nói:

- Nhạc gia các người bán thuốc giả.

- Ai nói Nhạc gia bán thuốc giả!

Đúng lúc Nhạc Thành đang muốn nói chuyện thì trên đường bỗng nhiên hơi rung chuyển lập tức một hồi vô ngựa tiến tới, vô cùng chỉnh tề như quân đội.

Một con ngựa cao to màu đen xuất hiện trên đường phố, xem chừng có hơn một trăm người, mỗi người đều mặc trường bào màu đen, trong tay cũng là một cây trường thương màu đen, thực lực tất cả đều là bát tinh cửu tinh Đại Đấu sư, người dẫn đầu thì cưỡi thực lực nhị tinh Đấu Linh. Sáu người phía trước, đặc biệt là hai thanh niên lạnh lùng vẻ mặt tràn ngập sát khí, cặp mắt hiện ra một vẻ thâm thúy vô tận.

Người trên đường nhìn thấy đội ngũ này thì cũng hơi e ngại.

- Mau nhìn đi, đây không phải con trai lớn và con trai thứ hai của Nhạc gia sao.

- Bọn họ rời khỏi Lập Anh Trấn hẳn là sáu bảy năm rồi.

- Đằng sau bọn họ khí thế rất mạnh, điều này khiến cho người khác cảm thấy run rẩy.

- Cái này người không biết đâu, nghe nói hai người này nằm trong Hắc Ảnh Dong binh đoàn, hai người này chính là Đoàn trưởng, bọn họ hẳn là về đây để báo thù Hoàng gia, La gia và Tiền gia.

- Người nhìn xem tiểu thiếu gia của Nhạc gia cũng đã trở về, ba đứa con của Nhạc gia cuối cùng cũng đã trở về đông đủ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

CHƯƠNG 87: NHIỀU NGƯỜI KHI DỄ MỘT NGƯỜI SAO?

- Đúng vậy, ta mà sinh được ba đứa con này thì chết sớm mười năm cũng được, thật là hâm mộ Nhạc gia.

Mọi người nghị luận nói.

Nhạc Thành đánh giá đội ngũ một trăm người này, cũng bị khí thế của bọn họ làm cho rung động, một trăm người này dù thực lực chỉ là thất tinh bát tinh Đại Đấu sư nhưng cho dù là Đấu vương cũng không có khí thế như vậy.

- Đại ca, nhị ca các huynh tại sao lại đến nhanh như vậy.

Nhạc Thành tiến tới, trong trí nhớ hẳn biết được hai người này chính là đại ca Nhạc Long và nhị ca Nhạc Hạc của mình, hai người này bảy năm rồi chưa về Nhạc gia, lần này Nhạc gia có chuyện cho nên Nhạc Từ Sơn mới sai người đưa thư tới.

- Long Nhi, Hạc nhi đã tới rồi sao.

Nhạc Từ Phong biết hôm nay cửa hàng binh khí của Nhạc gia tân khai trương cho nên dĩ nhiên là muốn đến xem.

- Tam đệ, chúng ta lại tụ họp.

Nhạc Long, Nhạc Hạc cười nói với nt, trong mắt sát ý đã mất đi hết, chuyển thành ánh mắt ôn hòa. Sau đó lại nói với Nhạc Từ Phong:

- Phong thúc, bọn con vừa mới về nhà, cha bảo hôm nay cửa hàng binh khí của Nhạc gia khai trương, e là có người tới tìm phiền toái bọn con liền tới đây xem, không ngờ thực sự có người không có mắt muốn khi dễ Nhạc gia chúng ta.

Nói xong, hai huynh đệ hung hăng trợn mắt nhìn Hoàng Chí Lương.

Hoàng Chí lương không ngờ dám người của Nhạc gia lại tìm tới đây, nhìn thấy khí thế bọn họ thì hai chân đã bị mềm nhũn.

- Các ngươi trở về thì tốt rồi.

Nhìn thấy Nhạc Long, Nhạc Hạc lại nhìn Nhạc Thành trong lòng Nhạc Từ Phong không kìm được mà cảm khái, Nhạc gia thật có hi vọng.

- Ngươi vừa rồi nói cái gì, cửa hàng Nhạc gia chúng ta bán thuốc giả sao?

Nhạc Long xoay người về phía Hoàng Chí Lương, trong mắt hiện lên một lãnh ý.

- Ta ta... Nhạc gia các ngươi bán thuốc giả.

Hoàng Chí Lương bị Nhạc Long nhìn chăm chăm vào thì toàn thân trở nên run rẩy, kỳ thật Nhạc Long cũng chỉ có tu vi ngũ tinh đấu linh mà thôi nhưng nhờ quanh năm giết chóc cho nên hẳn có rất nhiều sát khí.

Bởi vì có rất nhiều người vây quanh, Hoàng Chí Lương mặc dù trong lòng sợ hãi nhưng cũng phải mạnh bạo ngẩng đầu lên, nếu không thì thật mất mặt.

- Ngươi là người nhà họ Hoàng phải không, hôm nay tìm Nhạc gia gây phiền toái phải không?

Nhạc Long quát mạnh một tiếng, đầu khí trên người ngưng tụ, trong tay là một mảng đầu khí bỏ về phía Hoàng Chí Lương.

- A.

Hoàng Chí Lương chỉ có tu vi đại đấu sư mà thôi, cộng thêm việc Nhạc Long ở phái xa xa, thân hình của hắn liền bị bắn bay đi mười thước, toàn thân bất động, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Nhạc gia tiểu nhi dừng tay.

Đúng lúc đó, hai đấu linh sau lưng của Hoàng Chí lương cũng huy chương đấu với Nhạc Long.

- Muốn nhiều khi dễ ít sao?

Nhạc Hạc cười một tiếng rồi cũng vung ra một quyền, hung hăng hướng về gã nhất tinh Đấu Linh. Hiện tại tu vi của Nhạc Hạc đã là tứ tinh đấu linh, hẳn theo Đại ca ở trong dong binh đoàn giết chóc nhiều năm, trên người cũng có một thân sát khí.

Nhìn thấy Nhạc Long và Nhạc Hạc ra tay, Khiếu Thiên Hồ cùng với Thác Ni Tư cũng muốn xông tới nhưng đều bị Nhạc Thành ngăn cản. Đại ca và nhị ca cùng động thủ, mình là lão tam cũng không thể nhàn rồi, hắn cầm Âm dương kiếm trong tay, chân khí trong cơ thể chuyển động.

- Muốn chết.

Nhạc Thành lạnh lùng quát một tiếng, Âm Dương kiếm mang theo một lãnh khí tấn công về phía Nhạc Long nhị tinh Đấu Linh này.

Trong nháy mắt tên Nhất tinh đấu linh kia bị Nhạc Hạc đánh ngã xuống mặt đất, toàn thân toát ra thanh âm xương cốt vỡ vụn, người này đã nằm trên mặt đất.

- Phốc.

Tên Nhị tinh đấu linh bị Nhạc Thành ngăn cản cũng không kịp kêu lên một tiếng, bị Nhạc Thành chém thành hai nửa, nội tạng bắn đầy trên mặt đất, nhìn vô cùng khủng bố.

Nhìn thấy Nhạc Thành dùng một chiêu đã giết sống một nhị tinh đấu linh hơn nửa thủ đoạn cũng độc ác, hai người Nhạc Long và Nhạc Hạc đã run lên,

Nhạc Từ Sơn nói với hai người rằng tam đệ lúc này đã không còn là tam đệ phé vật như lúc trước, hai người rất không tin nhưng lúc này bọn họ không thể không tin.

Nhìn thấy tu vi của Nhạc Long và Nhạc Hạc, trong người Nhạc Từ Phong liền cảm thấy rung động. sau đó lại thấy Nhạc Thành dùng một chiêu chém nhị tinh đầu lĩnh thân hai nửa thì Nhạc Từ Phong chính thức chấn động.

- Thiếu gia chết rồi, thiếu gia chết rồi.

Mấy người có thực lực đại đầu sư nhìn thấy thực lực của ba huynh đệ Nhạc gia ra tay, sau đó Hoàng Chí lương đã ngã xuống mặt đất, chết không có khả năng sống lại.

Đám người này vô cùng sợ hãi, mau chóng bỏ chạy về phía Hoàng gia.

- Hắc Ảnh, ngăn bọn chúng lại cho ta, một tên cũng không để lại mà giết không tha.

Trong mắt Nhạc Long hiện ra một sát khí lạnh lẽ, lớn tiếng về Hắc Ảnh dong binh đoàn phía sau.

- Dạ, đoàn trưởng.

Hơn một trăm người đáp, sau đó thân ảnh giống như là quỷ mạnh nhanh chóng ngăn cản những người Hoàng gia chạy trốn, hắc thương trong tay lóe lên, sau đó truyền tới vài thanh âm thâm thiết.

Nhạc Từ Phong muốn ngăn cản nhưng nhìn thấy khí phách của ba vị huynh đệ thì thầm nghĩ, có lẽ ta và đại ca đã già rồi.

- Mau nhìn đi, người nhà họ Hoàng toàn bộ bị Nhạc gia ba huynh đệ giết, thật là cường hãn.

- Cũng không phải, Nhạc gia ba huynh đệ lần này trở về báo thù, Hoàng gia thật sự không nên giây vào Nhạc gia, ngay cả đứa con thứ hai của bọn họ cũng bị giết chết.

Những người vây xem đều nghị luận, ba huynh đệ của Nhạc gia vừa ra tay đã giết đối thủ, quả là không để người nhà họ Hoàng vào mắt.

- Nhị đệ, chúng ta ném xác mấy người này tới cửa hàng binh khí của Hoàng gia thì thế nào?

Nhạc Long nói với Nhạc Hạc.

Nhạc Hạc nhìn mấy cỗ thi thể trên mặt đất mà nói với Nhạc Thành:

- Tam đệ, đệ cảm thấy thế nào.

- Đại ca, nhị ca ta nghĩ rằng hãy đem những thi thể này tới cửa ra vào nhà họ Hoàng cũng được, về phần La gia và Tiền gia lần này cũng có ý hãm hại Nhạc gia, bây giờ hai huynh đã về đây, không bằng chúng ta đến cửa hàng của bọn họ xem một chút.

Nhạc Thành nói.

Vốn Nhạc Thành không định đối phó với tam đại gia tộc nhanh như vậy nhưng Nhạc Long và Nhạc Hạc vừa về đã giết Hoàng Chí Lương cho nên Nhạc Thành liền phải đem kế hoạch mà sửa lại.

- Ha ha, quả nhiên không còn giống tam đệ trước kia nữa, đại ca đồng ý.

Nhạc Long cao hứng vỗ vai của Nhạc Thành, thầm nghĩ tam đệ này lòng dạ so với mình còn độc ác hơn vài phần, hoàn toàn không giống với trước kia.

- Khiếu Thiên, người đi theo ta, Thác Ni Tư, Trần Bưu, hai người các người ở lại.

Nhạc Thành nói với Thác Ni Tư và Trần Bưu, hắn sợ rằng La gia và Tiền gia có cao thủ mang theo Khiếu Thiên Hồ sẽ tốt hơn. Về phần có Thác Ni Tư và Trần Bưu ở lại cửa hàng binh khí, Nhạc Thành cũng yên tâm.

- Đại nhân, tiểu nhân cũng muốn đi.

Loại tràng diện này, Thác Ni Tư dĩ nhiên cũng muốn đi xem.

- Người cùng với Trần Bưu ở lại đây thì ta mới yên tâm.

Nhạc Thành nói với Thác Ni Tư, mình giết người nhà họ Hoàng bọn họ nhất định sẽ có hành động.

Nhìn theo hình bóng của ba huynh đệ nhà họ Nhạc biến mất trong mắt Nhạc Từ Phong có một vẻ phấn khởi, ba đứa con của đại ca quả nhiên đều là hảo nhi tử.

Ba huynh đệ sau khi đem thi thể người nhà họ Hoàng ném vào cửa nhà họ xong, Nhạc Long tính rằng sẽ dùng một mối lửa thiêu hủy Hoàng gia nhưng bị

Nhạc Thành ngăn cản lại, không thể tiện nghi cho Hoàng gia như vậy được, kế hoạch của mình chỉ mới bắt đầu thôi, giết Hoàng Chí Lương coi như là bước đầu.

Kế tiếp, Nhạc Thành đối với Hắc Ảnh dong binh đoàn cũng có hơi rung động. Hoàng gia, Tiền gia, La gia ở trong trấn lớn nhỏ cộng lại có hơn trăm hộ, trong khoảng thời gian một ngày, Hắc ảnh dong binh đoàn đã bình định mười nhà, một mối lửa thiêu rụi sạch sẽ. truyện được lấy tại

Theo như lời nói của Nhạc Long và Nhạc Hạc Nhạc Thành biết được hai người này đã ở trong Quý Uyên đồ máu nhiều ngày, nếu không thì thực lực của cả hai cũng không đột phá nhanh như vậy. Hai năm trước hai huynh đệ bọn họ giống như là một con kiến ở trong Hắc Ảnh Dong binh đoàn nhưng hiện tại ở Quý uyên cũng đã có chút danh tiếng.

Cửa hàng của tam đại gia tộc không có cao thủ gì, thậm chí ba huynh đệ và Khiếu Thiên hồ cũng không cần phải ra tay. Sau đó ba huynh đệ trở về nhà của mình.

Nhạc Long, Nhạc Hạc đã bảy năm rồi vẫn chưa về nhà, ban đêm bọn họ ở Nhạc gia cao hứng ăn một bữa cơm. Nhạc Tử Sơn nhìn thấy ba đứa con của mình trưởng thành thì mừng không được mà nước mắt tuôn rơi.

- Long Nhi, các ngươi hôm nay cũng là quá vọng động rồi, cùng lúc đối phó với ba gia tộc, bọn họ nhất định sẽ liên hợp lại đối phó với chúng ta.

Nhạc Tử Sơn nghe ba huynh đệ nói hôm nay giết mấy người nhà họ Hoàng sau đó lại bình định cửa hàng của tam đại gia tộc thì trong lòng không khỏi run lên.

- Cha, người cứ yên tâm đi có Hắc Ảnh Dong binh đoàn ở đây thì tam đại gia tộc bọn con cũng không sợ. Hiện tại tam đệ lại còn là Ngũ phẩm luyện được sư, chúng ta sợ gì nữa, mỗi ngày chúng ta đem cửa hàng của bọn họ thiêu hủy đi, xả giận cho Nhạc gia.

Nhạc Long trả lời.

Nhạc Long và Nhạc Hạc sau khi biết tam đệ của mình là ngũ phẩm luyện được sư thì không mừng được mà hít một hơi lạnh, chuyện này thật khó mà tưởng tượng được, chưa tới hai mươi tuổi đã là ngũ phẩm luyện được sư, cả Huyền Thiên đại lục cũng rất ít người có.

- Đúng thế.

Nhạc Thành cũng nói:

- Ai bảo bọn chúng trong thời gian trước kia đã thương cha và nhệ thức, thật là khi dễ Nhạc gia không có người.

Nhạc Tử Phong mỉm cười nói:

- Đại ca, chúng ta già rồi, mọi chuyện để mặc cho ba huynh đệ bọn chúng xử lý đi.

- Aizzz.

Nhạc Tử Sơn thở ra một hơi, không nói gì nữa, ba đứa con của mình đúng là đã trưởng thành, mình đã già rồi.

Mà lúc này ở trong Lập Anh Trấn, Hoàng gia cùng với Tiền gia cùng với La gia biết được chuyện này xong thì trong lòng vô cùng kinh hãi, La gia và Tiền gia hai gia chủ của hai nhà này đi suốt đêm tới Hoàng gia thì phát hiện Hoàng Huy đã tới Thất Tinh thành chưa quay về, các trưởng lão của Hoàng gia cũng không biết nên làm gì bây giờ.

Cộng thêm việc nhị thiếu gia chết đi hoàng gia hiện tại phải xử lý tang sự, gia chủ của hai nhà này cũng không ở đó lâu đều quay trở về.

- Cái gì, người nói Triệu Hồ bị giết ở Hoàng gia?

Người của Nguyên bảo tông tức giận, đây chính là sư phó của đại nhị tử Hoàng gia.

- Vân Quy trưởng lão, chúng ta ngày hôm sau mới phát hiện được thi thể của Triệu đại nhân.

Hoàng Huy sợ hãi nói.

- Triệu Hồ chết như thế nào?

Tông chủ của Nguyên Bảo tông vô cùng kinh ngạc, một tứ phẩm luyện được sư nguyên bảo tông cũng chỉ có một hai người, là bảo bối của bọn họ, địa vị so với trưởng lão cũng không kém hơn bao nhiêu.

Theo lời Hoàng Huy thì sáng sớm hôm sau mới phát hiện ra thi thể của Triệu hồ, vô thanh vô tức giết một ngũ phẩm luyện được sư, thực lực cho dù là ngũ tinh đấu vương cũng không làm được.

- Tông chủ, trên ngực của Triệu đại nhân có một lỗ máu, hình như là bị binh khí bén nhọn đâm thủng.

Hoàng Huy nói.

- Nhất định là do họ Lục làm.

Một người cất tiếng nói, xem ra họ Lục thần bí này đã đối phó với Nguyên Bảo tông.

- Phi Phi, người biết họ Lục ở đâu không?

Vân Vô Thiên hỏi vân Phi Phi.

- Tông chủ, con cũng không biết Lục tiên sinh ở đâu.

Vân Phi Phi từ từ nói, Lục tiên sinh thần bí kia thực sự đã động thủ sao, xem ra lần này Nguyên Bảo tông đã chạm phải một cường địch.

Nghĩ đến đây, Vân Phi Phi không kìm được nhớ tới chuyện mấy ngày nữa Linh Dược môn sẽ xảy ra chuyện đấu giá, một viên ngũ phẩm trung giai tụ linh đan và một thanh bảo kiếm có thể có tác dụng tăng ba thành lực công kích. Hai thứ này đã kinh động rất nhiều thế lực lớn, chẳng lẽ cũng là do Lục tiên sinh làm.

- Hoàng Huy sáng mai người trở về Lập Anh Trấn, mặt khác ta phái cho người hai tam tinh Đấu vương và một tứ tinh đấu vương, người sau khi về đem người của Nhạc gia bắt lại, nhớ rõ tìm cho ra được một luyện dược sư họ Lục.

Trong mắt của Vân Vô Thiên hiện ra một hàn quang.

- Đa tạ tông chủ.

Hoàng Huy lập tức mừng rỡ, ban đầu hẳn vốn nghĩ rằng một tứ phẩm luyện dược sư chết ở Hoàng gia, mình sẽ bị trách phạt, không ngờ Nguyên bảo tông lại phái cho mình ba cao thủ đấu vương để mình đối phó với Nhạc gia, thật là bất ngờ.

- Aizz.

Nghe thấy sự sắp xếp của Vân Vô Thiên, Vân Phi Phi thở dài một hơi, chỉ mong lần này Vân gia không bị tổn thất nghiêm trọng.

Ngày hôm sau ba huynh đệ nhà họ Nhạc sáng sớm đã đi tới cửa hàng của gia tộc thì phát hiện ra cửa chính đã đóng chặt, không mở cửa, điều này khiến cho Nhạc Thành nghi hoặc vô cùng.

- Đại ca, Hoàng gia, Tiền gia và La gia hình như đã sợ chúng ta, ngay cả cửa cũng không dám mở.

Nhạc Hạc nói với Nhạc Long.

- Nhị đệ, tam đệ các người nói chúng ta bây giờ nên làm gì?

Nhạc Long hỏi Nhạc Thành và Nhạc Hạc.

Nhạc Thành nhìn cửa hàng đóng cửa mà nói:

- Đại ca, nhị ca chúng ta cứ trực tiếp thiêu hủy là được.

- Được thiêu hủy toàn bộ.

Nhạc Long mỉm cười nói sau đó phân phó cho hắc ảnh dong binh đoàn phóng hỏa đốt cháy.

- Hoàng gia, La gia, Tiền gia, trò chơi mới bắt đầu, các người cứ từ từ mà chờ đợi đó.

Nhìn thấy ngọn lửa ngập trời, Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Đại nhân đại nhân.

Đúng lúc bọn người Nhạc Thành định đi tới cửa hàng tiếp theo thì Thác Ni Tư đã nhanh chóng chạy tới.

- Thác Ni Tư, sao người lại tới đây, ta đã bảo người ở lại đại viện của Nhạc gia rồi mà

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Đại nhân, bọn người Đồng Đại Ngu tới đây, hơn hai trăm người xuất hiện, không có chỗ ở phải làm sao bây giờ?

Thác Ni Tư cất tiếng nói. Vốn Nhạc gia có không ít chỗ ở nhưng Nhạc Long đã mang tới một trăm dong binh đoàn, hiện tại toàn bộ phòng trống của Nhạc gia đã bị lấp đầy, không ngờ lúc này Đồng Đại Ngu cũng tới, hơn hai trăm người chờ trước cửa nhà họ Nhạc, không có chỗ đặt chân.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

CHƯƠNG 88: TAM ĐẠI GIA TỘC THẨM RỒI.

- Tam đệ, xảy ra chuyện gì vậy.

Nhạc Long cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Đại ca, nhị ca xem ra hôm nay chúng ta tạm thời không có thời gian đối phó với tam đại gia tộc.

Nhạc Thành nở một nụ cười khổ.

Đồng Đại Ngu quả là có mang theo hơn hai trăm người đến, Nhạc Thành cũng không thể mặc kệ, chỉ có thể tìm địa phương cho bọn hắn đặt chân.

Nhạc Long và Nhạc Hạc nhìn thấy hai trăm người đứng ở trước cửa nhà Nhạc gia thì cũng rung động không thôi, những người này thực lực không kém đông binh đoàn của mình bao nhiêu, trong đó có tổng cộng bảy tám người là đầu lĩnh cao thủ, một người thân hình cao lớn là bất tính đầu lĩnh.

Hơn hai trăm cường đạo ở Bạch Vân sơn mặc dù khí thế không thể so sánh với Dong Binh đoàn nhưng trên người có một luồng sát khí khiến cho người ta không dám khinh thường.

Nhạc gia có tới hai trăm người đứng trước cửa đã hấp dẫn không ít người tới xem náo nhiệt, một số người còn tưởng rằng tam đại gia tộc tới Nhạc gia để báo thù nhưng về sau thì bọn họ lập tức từ bỏ ý nghĩ này, tam đại gia tộc cho dù toàn bộ huy động cũng không có khả năng có tới nhân số nhiều như vậy.

- Tam đệ, đây là những người do đệ thu phục được sao?

Từ rất xa, Nhạc Long đã khó tin hỏi Nhạc Thành.

- Ủ, bọn họ trước kia là cường đạo ở Bạch Vân Sơn.

Nhạc Thành liền trả lời.

- Bái kiến đại nhân.

Đồng Đại Ngu nhìn thấy Nhạc Thành thì liền ra mắt. Sau đó hơn hai trăm người ở phía sau cũng cất tiếng.

Thanh âm của hơn hai trăm người tụ hội tại một chỗ đã vang lên một hồi chấn động, người ở bên ngoài vài trăm dặm cũng có thể nghe thấy.

- Cái gì, hai trăm người này cũng là người của Nhạc gia, bọn họ hình như là thủ hạ của Tam thiếu gia gọi Nhạc Thành là đại nhân.

- Vậy thì lần này tam đại gia tộc thế thẩm rồi, thế lực của Nhạc gia cũng đủ bình định cả ba nhà.

Không ít người cầu nguyện cho Tiền gia, La gia Hoàng gia.

- Đồng Đại Ngu, có chuyện gì xảy ra vậy, các người gặp phải đối thủ lợi hại hai sao?

Nhìn thấy khuôn mặt của Đồng Đại Ngu, Nhạc Thành liền ngạc nhiên.

Khuôn mặt của Đồng Đại Ngu và mấy đầu lĩnh đằng sau đã sưng lên, khắp nơi bầm tím, nếu không nhìn kỹ thì rất khó nhận ra.

- Đại nhân, không có chuyện gì, đây là do mấy ngày trước chúng ta bị ngã.

Đồng Đại Ngu trả lời Nhạc Thành, ánh mắt liếc trộm về phía Thác Ni Tư sau lưng của hắn.

Nhạc Thành quay đầu lại nhìn thấy Thác Ni Tư đang trừng mắt nhìn Đồng Đại Ngu, thấy ánh mắt của Nhạc Thành thì cúi đầu xuống.

Nhạc Thành đột nhiên hiểu rõ, khó trách Đồng Đại Ngu đồng ý làm người hầu của mình, hóa ra là do Thác Ni Tư và Tử Điện Mãng đánh bọn họ. Chuyện đã qua hơn hai mươi ngày rồi mà bọn họ vẫn còn sưng bầm như vậy, không biết lúc mới đánh bộ dáng thế thẩm đến thế nào.

Nhạc Thành cũng không có ý trách Thác Ni Tư và Từ Điện Mãng, hôm đó đúng là không có biện pháp, hiện tại người hầu của Nhạc gia cùng với hơn một trăm dong binh đoàn hợp lực, Nhạc Thành đành phải phá hủy hàng rào của Nhạc gia, xây dựng một loạt sân nhỏ, sau đó đánh đề hai trăm người ủy khuất xây dựng thiết bị nghỉ ở trong đó.

Bởi vì nhóm người Đồng Đại Ngưu tới, Nhạc Thành đành tạm thời đình chỉ hành động với Tma đại gia tộc. Nhạc Thành cũng cố ý đưa cho Đồng Đại ngưu vài viên đan dược, tăng thêm sự kính trọng của bọn họ thêm mấy phần.

Nhìn thấy Nhạc Thành kéo tới hơn hai trăm người, Nhạc Từ Sơn và Nhạc Từ Phong cũng kinh ngạc không ra lời, hai người nhận ra tu vi của Đồng Đại Ngưu là bát tinh đấu linh, từ nay về sau Nhạc gia ở Lập Anh trấn tuyệt đối là một thế lực lớn.

Hai ngày sau sân nhỏ ở nhà Nhạc gia đã được xây cất hoàn toàn, tổng cộng có hơn mười tòa nhà, chiếm diện tích rất lớn. sau khi thu xếp xong những chuyện này, Nhạc Thành dự định một lần nữa đối phó với Hoàng gia, ước hẹn của mình với Thanh Dương môn đã sắp tới Nhạc Thành muốn sớm xử lý chuyện của nhà họ Hoàng.

Về phần đấu giá đại hộ Linh Dương môn Nhạc Thành cũng muốn xem nhưng không có thời gian. Chỉ là lần này Nhạc Thành nghe nói ngũ phẩm đan dược do mình luyện chế đã mang tới phản ứng rất lớn ở Thất Tinh thành.

Phản ứng lần này so với việc Nhạc Thành lúc trước luyện chế ba viên đan dược tứ phẩm bán ở Nguyên Bảo tông còn lớn hơn nhiều.

Ngày thứ ba, Nhạc Thành tới cửa hàng binh khí xem một chút thì phát hiện ngoại trừ cửa hàng binh khí của Hoàng gia đã không còn buôn bán nữa, mà cửa hàng binh khí của Nhạc gia lúc này đã đầy người, Nhạc Thành lúc này cũng để ra một giá tiền rất thấp, về phần lợi nhuận Nhạc Thành không quan tâm.

Mấy ngày nay Nhạc Từ Sơn cũng rất vui vẻ, ba đứa con đều quay lại bên mình, hơn nữa cả ba đều có tiền đồ.

Sau khi quay lại Nhạc gia, Nhạc Thành thương nghị cùng với Nhạc Long và Nhạc Hạc cách đối phó với chuyện nhà Hoàng gia.

Xem ra trò chơi mới bắt đầu mà thôi.

Nhạc Thành thì thảo luận, gia chủ của Hoàng gia mang theo mấy người Đấu vương của Nguyên bảo tông quay lại Lập Anh Trấn, vừa đi về đã phát hiện ra ở hoàng gia treo một vài trắng, đúng là có tang sự. Hoàng Huy ngạc nhiên nhanh chóng đi vào thì thấy ở trước linh đường có khắc tên con mình, hắn thấy vậy thì cơ hồ muốn ngất đi.

Biết được đứa con của mình chết ở trong tay của Nhạc gia, Hoàng Huy liền liên hệ với La gia và Tiền gia đồng thời tới nhà của Nhạc gia.

Tiền gia cùng với La gia hai nhà ngày trước nghe không ít điều kinh hãi từ Nhạc gia, nghe thấy Hoàng Huy mang về ba cao thủ đấu vương thì cũng chuẩn bị lực lượng gia tộc, chuẩn bị tấn công phá hủy nhạc gia.

Nhạc Thành đến cửa ra vào của Nhạc gia thì phát hiện lúc này Hoàng gia, Tiền gia, La gia tất cả gần hai trăm người, trong đó có mười tên cao thủ đấu linh và ba hán tử áo trắng.

- Cao thủ đấu vương, chẳng lẽ là người của nguyên bảo tông phái tới?

Nhạc Thành lâm bầm nói.

- Chủ nhân, ba người đó có thực lực đấu vương.

Khiếu Thiên Hồ nói với Nhạc Thành.

- Ta biết, đợi chút nữa ngươi cùng với Từ Điện Mãng thấy ta phân phó hãy ra tay.

Nhạc Thành nói, ba đấu vương mà thôi, chỉ cần Thác Ni Tư xuất mã là đủ rồi.

- Nhạc Từ Sơn, ngươi ra đây cho ta.

Hoàng Huy nổi giận hướng về phía đại môn của Nhạc gia mà la lớn.

- Hoàng gia lão tiểu tử, ngươi tên là gì, ta là Nhạc Long, ngươi nói chuyện với ta là được rồi.

Nhạc Long la lớn về phía Hoàng Huy.

Lúc này Nhạc Từ Sơn và Nhạc Từ Phong vẫn chưa biết người của Hoàng gia đến, Nhạc Long cũng không báo cho hai người.

Hắc Ảnh Dong binh đoàn cưỡi ngựa màu đen xếp chỉnh tề trước đại viện của Nhạc gia, sau lưng Đồng Đại ngưu và hai trăm người từ Bạch Vân sơn cũng xuất hiện, đặc biệt là khí thế của Hắc Ảnh Dong Binh đoàn khiến cho người của tam đại gia tộc như muốn nhũn cả chân.

- Ngươi chính là Nhạc Long, chính là người giết con của ta.

Vừa nghe thấy tên của Nhạc Long, trong mắt của Hoàng Huy xuất hiện một ngọn lửa, hận không thể thiêu cháy tên tiểu tử này.

- Chính là tiểu gia nhà ngươi.

Nhìn về phía Hoàng Huy, Nhạc Long cũng không có một chút sợ hãi, hắn nhìn chăm chăm về phía Hoàng Huy, lão tiểu tử này chính là người đánh bị thương cha mình, hôm nay phải cho hắn đẹp mắt.

- Được được.

Ánh mắt của Hoàng Huy lộ ra hung quanh, trong mắt tràn ngập sát khí, nhất định phải giết tên tiểu tử này báo thù cho con của mình.

- Phụ thân, nhị thúc.

Đúng lúc này Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong đi ra.

Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong nghe nói người nhà họ Hoàng tìm đến lại nhìn thấy trận thế trước mắt thì trong lòng hơi kinh hãi.

- Nhạc Tử Sơn, ngươi cuối cùng cũng đã ra.

Hoàng Huy hung hăng nói với Nhạc Tử Sơn:

- Tính mạng của con ta, toàn bộ Nhạc gia các ngươi hôm nay sẽ phải đền lại.

- Hoàng Huy, chỉ sợ ngươi không có bản sự này.

Nhạc Tử Sơn lạnh nhạt nói.

- Nhạc gia bây giờ... không còn là Nhạc gia lúc trước nữa.

- Thật không, hôm nay ta muốn Nhạc gia các ngươi biến mất khỏi Lập Anh Trấn.

Hoàng Huy cười lạnh nói.

- Hoàng Huy, đừng quên tông chủ nói ngươi tìm tên Lục Luyện được sư kia, không phải là nói ngươi tức giận.

Một hán tử áo trắng trong nguyên bảo tông nói với Hoàng Huy.

- Vâng mấy đại nhân, ta biết rõ.

Hoàng Huy mỉm cười nói, trước ba đầu vương của Nguyên bảo tông hắn cũng không dám tức giận.

- Nhạc Tử Sơn, ngươi mang gã Lục luyện được sư của Nhạc gia giao ra đây, nếu không ta sẽ không khách khí.

Hoàng Huy nói với Nhạc Tử Sơn.

- Luyện được sư họ Lục...

Nhạc Tử Sơn không biết chuyện này là gì, mà người nhà họ Nhạc cũng không hiểu.

- Quả nhiên là người của Nguyên bảo tông.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong mắt xuất hiện hàn ý:

- Nguyên bảo tông, hừ.

- Hoàng Huy, Nhạc gia không phải là chỗ để lão tiểu tử ngươi giương oai, còn có Tiền gia La gia, hôm nay ta sẽ cho các ngươi một bài học.

Nhạc Thành hung hăng nhìn chăm chăm về phía Hoàng Huy, ánh mắt hiện ra một vẻ lạnh lẽ.

Bị ánh mắt của Nhạc Thành nhìn chăm chăm vào, Tiền gia và La gia chủ cũng nhin không được mà run lên.

- Khẩu khí của tên tiểu tử nhà ngươi thật ngông cuồng.

Hoàng Huy chăm chăm lạnh lùng nhìn về phía Nhạc Thành.

- Nhạc Tử Sơn, mau giao cho ta tên luyện được sư họ Lục kia.

Hoàng Huy một lần nữa nói với Nhạc Tử Sơn.

- Hoàng Huy, ta cũng không biết ngươi nói cái gì.

Nhạc Tử Sơn cũng không hiểu, cái gì mà luyện được sư họ Lục, Nhạc gia hiện tại làm gì có luyện được sư nào họ Lục.

- Có đúng không, ta sẽ đích thân đi tìm

Hoàng Huy cười lạnh một tiếng, sau đó lập tức giẫm chân đi về phía Nhạc gia.

- Đồng Đại Nguru, xử lý hắn cho ta.

Nhạc Thành nhìn thấy vậy thì vội kêu Đồng Đại nguru xử lý.

- Tiểu tử, ngươi lùi về cho ta.

Lời nói của Nhạc Thành vừa mới dứt thì Đồng Đại Nguru đã di chuyển thân hình, một đạo tàn ảnh xuất hiện, Đồng Đại Nguru phát tay về phía Hoàng Huy.

- Âm

Một tiếng vang lớn ,sau đó trên mặt đất đã xuất hiện một hố sâu, thân hình của Hoàng Huy nhanh chóng bay mấy mét mà ngã trên mặt đất. Text được lấy tại [c]om

Hoàng Huy chỉ có tu vi lục tinh đấu linh, Đồng Đại Nguru thì có tu vi bát tinh đấu linh, cộng thêm Đồng Đại Nguru công kích bất ngờ khiến cho Hoàng Huy không chống trả nổi, từ khoe miệng bắt đầu phun ra một vết máu.

- Bát tinh đấu linh.

Trong tam đại gia tộc có không ít người kình hã, mà ngay cả Hoàng Huy cũng nghi hoặc, Nhạc gia không có bất kỳ cao thủ bát tinh đấu linh nào, theo Hoàng Huy biết thực lực cao nhất của Nhạc gia là Nhạc Tử Sơn, ba đứa con của hắn cao nhất cũng chỉ có thực lực ngũ tinh đấu linh mà thôi.

Đồng Đại Nguru một chiêu đẩy lui thì nhanh chóng quay lại đứng đằng sau Nhạc Thành.

- Nhạc gia thật ngông cuồng, một bát tinh đấu linh ngông cuồng mà cũng dám ngạo mạn.

Vân Hải nhin không được, trong mắt liền xuất hiện hàn ý.

- Để ta tới giáo huấn ngươi một chút.

Vân Hải từ từ nói sau đó thân hình đột nhiên xoay chuyển, thân ảnh biến chuyển rồi nói:

- Không giao họ Lục ra đây, ta bắt Nhạc gia gia chủ của các ngươi lại.

Vân Hải nói xong liền di chuyển thân ảnh đánh về phía Nhạc Tử Sơn. Đầu Khí ngập tràn, lưu lại một chuỗi tàn ảnh trên bầu trời.

- Cao thủ Đấu vương, đúng là cao thủ đấu vương.

Không ít người kinh ngạc lên, chỉ có cao thủ đấu vương mới làm được như vậy.

- Phụ thân, chú ý.

Nhạc Long Nhạc Thành hai huynh đệ liền thay đổi sắc mặt, người này đúng là cao thủ đấu vương. Hoàng gia khi nào thì có cao thủ như vậy, mặc dù biết mình không phải là đối thủ nhưng bọn họ vẫn đánh về phía Vân Hải.

Nhạc Thành liền cười cười, chỉ là một cao thủ Đấu vương mà thôi, một mình Thác Ni Tư là đủ rồi.

- Tam Tinh đấu vương mà thôi, Nhạc gia không tới phiên ngươi tới giương oai.

Không đợi Nhạc Thành phân phó, thân ảnh của Thác Ni Tư đã như tia chớp trên không trung, mà pháp lực phong hệ chuyển động, một mảng kiếm trong tay bổ xuống.

Thác Ni Tư vốn có thực lực mà pháp sư cấp năm có thể chống lại bát tinh Đấu Vương, cộng thêm thanh bảo kiếm do Nhạc Thành luyện chế thì cho dù là Thập Tinh Đấu vương cũng có thể chống lại huống chi chỉ là một tam tinh đấu vương nho nhỏ mà thôi.

- Ma pháp sư cấp năm.

Cảm thấy khí tức toàn thân của Thác Ni Tư, trên khuôn mặt của Vân Hải liền thay đổi, không dám đánh tiếp về phía Nhạc Tử Sơn nữa.

- Ma pháp sư cấp năm. Thác Ni Tư đúng là ma pháp sư cấp năm.

Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong, còn có Nhạc Long Nhạc Hạc chỉ biết rằng Thác Ni Tư là người hầu của Nhạc Thành, không ngờ hắn còn là ma pháp sư cấp năm, thật là khó tin.

Người của Nhạc gia kể cả Nhạc Tử Sơn đưa mắt nhìn Nhạc Thành, một ma pháp sư cấp năm mà cũng phải là người hầu cho hắn, rốt cuộc hắn còn bí mật gì đây.

- Âm.

Một tiếng vang lớn, Thác Ni Tư có thực lực cao hơn Vân Hải rất nhiều, một lực lượng cường đại xoáy trào, rung động đánh về phía Vân Hải.

- Xoẹt.

Thân hình của Vân Hải bị đánh bay trên mặt đất, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, run rẩy vài cái sau đó rồi chết.

Nếu như thực lực tam tinh Đấu vương của Vân Hải khiến cho mọi người rung động thì thực lực của Thác Ni Tư với ma pháp sư cấp năm đánh chết Vân Hải khiến cho mọi người phải thất thần. Tất cả mọi người nhìn thấy cổ thi thể trước mắt tưởng chừng như mình đang nằm mơ.

- Vân Hải Vân Hải.

Vân Thiên cùng với Vân Phách sau khi phục hồi tinh thần liền đi tới cạnh Vân Hải, đáng tiếc hắn đã trở thành một cái xác chết.

- Nhạc gia các người thật to gan, dám giết cả người của Nguyên Bảo tông.

Nhìn thấy thi thể của Vân Hải, Vân Thiên cùng với Vân Phách hai người tức giận.

Hoàng Huy cùng với gia chủ hai nhà La tiên cũng chấn kinh, bọn họ vốn có cường giả đấu vương mới dám đi vây hãm Nhạc gia, vậy mà hiện tại thực lực của Nhạc gia đã không còn như trước kia, một cao thủ đấu vương cũng bị họ giết chết. Sắc mặt ba người họ trắng bệch.

- Nguyên bảo tông thì sao?

Nhạc Thành lạnh lùng quát, các người là được Hoàng gia mời đến, ta mặc kệ Nguyên Bảo tông cùng với Hoàng gia có quan hệ thế nào nhưng dám đối phó với Nhạc gia thì cũng phải nhận sự trả thù của ta.

- Thác Ni Tư, giết hai người bọn họ cho ta.

Nhạc Thành một lần nữa quay đầu nói với Thác Ni Tư, chỉ là hai đấu vương mà thôi, lần này phải cho Nguyên Bảo tông biết mình không nói đùa, ngược lại còn muốn xem xem bên trong Nguyên Bảo tông rốt cuộc có bao nhiêu Đấu vương.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Di Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

CHƯƠNG 89: CƯỜNG GIẢ ĐẤU HOÀNG.

- Đại nhân, không có vấn đề gì.

Thác Ni Tư mỉm cười nói, ma pháp lực chuyển động quanh người. Thân ảnh của hắn như thiểm điện kiếm mang trong tay hướng về phía Vân Phách, đối với một tam tinh Đấu vương và một tứ tinh Đấu Vương, Thác Ni Tư không coi ra gì.

- Đại ca, nhị ca đừng cho Hoàng gia và Tiên gia còn có La gia chạy thoát.

Nhạc Thành nói với Nhạc Long và Nhạc Hạc, đồng thời cầm Âm Dương Kiếm trong tay, đánh về phía tam đại gia tộc, lần này Nhạc Thành dự tính rằng sẽ làm cho tam đại gia tộc có một giáo huấn vĩnh viễn.

- Giết.

Nhạc Long khôi phục tinh thần lại, vừa rồi biểu hiện của Nhạc Thành khiến cho hắn thấy Nhạc gia có tương lại, liền ra lệnh cho dòng binh đoàn phía sau

lưng mình, nhanh chóng lao về phía đám người trong tam đại gia tộc.

Từng tiếng ngựa dồn dập vang lên, một trăm con ngựa công kích về phía người của Tam đại gia tộc, loại tràng diện này đối với Dong binh đoàn đã là chuyện thường ngày.

- Các huynh đệ, giết cho ta.

Đồng Đại Ngu nhìn thấy người của dong binh đoàn khí thế uy phong thì cũng không chịu thua kém. Đùa người của dong binh đoàn thực lực so với hai trăm người của mình thì thực lực thấp hơn nhưng khí thế thì mình không thể bì nổi.

Nhìn thấy đám người hắc ảnh dong binh đoàn tiến lên, Đồng Đại Ngu cũng hét lớn một tiếng dẫn đường tấn công. Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong thấy hai người như vậy cũng nắm binh khí của mình mà vọt lên. [Đọc Truyện Online mới nhất ở \[truyen/y/y/com\]\(#\)](#)

Người của tam đại gia tộc thấy Hắc ảnh dong binh đoàn và thủ hạ của Đồng Đại Ngu thì bắt đầu ào ào bỏ chạy.

Nhạc Thành cầm kiếm quang trong tay, đánh bại một tam tinh đại đấu sư sau đó cũng bắt đầu đánh giá chiến trường.

Đồng Đại ngu chống lại Hoàng Huy, Nhạc Long cùng với Nhạc Hạc tấn công hai người tứ tinh đấu linh của Nhạc gia, Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong thì đấu với hai gia chủ của La gia và Tiền gia. Về phần mấy đấu linh của Đồng Đại ngu và Dong binh đoàn thì cũng đấu với đấu linh của tam đại gia tộc.

Nói tóm lại, Nhạc gia bây giờ số Đấu Linh so với tam đại gia tộc cộng lại thì còn nhiều hơn, về phần Khiếu Thiên hồ và Tử Điện Mãng, hai lục giai ma thú được Nhạc Thành phân phó không tỏ ra thực lực chân chính nên đành phải giả làm nhất tinh Đấu Linh.

Đặc sắc nhất chính là cuộc chiến trên không trung, từng tanh tành âm phá hủy khổng lồ đến mấy chục dặm xung quanh cũng nghe thấy. Thác Ni Tư chống lại hai cao thủ đấu vương vẫn không bị rơi vào thế hạ phong cơ hồ còn chiếm thượng phong.

Thác Ni Tư mặc dù chiếm thượng phong nhưng muốn giết hai người thì thật không dễ dàng, hai cao thủ đấu vương liên thủ quả là không dễ đối phó.

- Nhạc huynh, ta tới.

Ở biên giới chiến trường một lần nữa lại xuất hiện mười người, xem trang phục thì chính là người của Yến gia.

Yến gia gia chủ nghe nói tam đại gia tộc tụ tập người vây Nhạc gia thì vội vàng hoảng sợ, mặc dù biết ba con của nhạc gia bây giờ đều trở về nhưng thực lực của Hoàng gia quá mạnh.

Yến Nhân Hùng không có thời gian nghĩ nhiều nhanh chóng tham gia vòng chiến, có người của Yến gia gia nhập, tam đại gia tộc càng không phải là đối thủ, sau một lát tam đại gia tộc chưa còn tới một nửa, bị tổn thương trầm trọng.

Nhìn thấy người của Yến gia đã tới trong lòng Nhạc Thành rất cảm động, Yến gia quả nhiên là minh hữu kiên cố nhất của Nhạc gia.

- Âm âm.

Ở trên bầu trời không ngừng truyền tới từng đợt thanh âm bạo phá mặt đất cũng cát bay đá chạy, cuộc chiến của Đấu vương người bình thường không thể tham gia.

- Khiếu Thiên hồ.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên Hồ cách đó không xa.

- Chủ nhân, có chuyện gì.

Khiếu Thiên Hồ vừa giết xong một nhất tinh đấu linh, nghe Nhạc Thành gọi mình thì nhanh chóng chạy tới.

- Giúp Thác Ni tư giết một đối thủ, không cần hóa bản thể.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên hồ.

Nhìn cuộc chiến trên không trung giữa Thác ni tư và hai cao thủ đấu vương thì Nhạc Thành biết là chuyện không dễ dàng cho nên sai Khiếu Thiên Hồ đi đối phó với một người.

- Chủ nhân, yên tâm đi.

Khiếu Thiên Hồ cười lớn một tiếng, thân ảnh bỗng nhiên bay lên bầu trời, đao nắm chặt trong tay, bỏ về phía Thác Ni Tư và tứ tinh Đấu Vương kia.

- Âm.

Một tiếng âm vang lên, trong kinh ngạc của tất cả mọi người, một đấu vương từ trên không trung ngã xuống mặt đất, nhìn Khiếu Thiên Hồ giống như không thể tưởng tượng được, lâm lâm nói:

- Người... người là cường giả Đấu hoàng.

- Thác Ni Tư, có muốn ta hỗ trợ không?

Khiếu Thiên hồ mỉm cười nhìn Thác Ni Tư phía trước.

- Khỏi cần, ta trước hết có thể giết hắn.

Thác Ni Tư giảm bớt một đối thủ thì áp lực bị giảm, lực công kích trong tay liền trở nên ác liệt.

- A.

Sau ba chiêu, Vân Phách đã bị Thác Ni Tư giết, Nguyên bảo tông ba đấu vương các cao thủ lần lượt bỏ mình, cảnh tượng này thật vượt quá ngoài tưởng tượng của mình.

- A, Khiếu Thiên cũng là cao thủ đấu vương.

Người của Nhạc gia nhìn Khiếu Thiên Hồ trên không trung không thể tin nổi. Bên người Nhạc Thành lại có thêm một cao thủ Đấu vương, đem cao thủ Đấu vương đến từ hoàng gia giết đi.

- Chạy mau.

Không biết ai là người đầu tiên trong tam đại gia tộc kêu lên câu này, tràng diện lúc này liền trở nên hỗn loạn.

- Bỏ đi, mọi người đừng đuổi theo.

Mọi người đang muốn đuổi theo thì bị Nhạc Thành ngăn lại.

- Tam đệ, tại sao không cho chúng ta đuổi theo?

Nhạc Long và Nhạc Hạc tới cạnh Nhạc Thành, bọn họ không hiểu tại sao không nên đuổi theo.

- Đại ca, nhị ca chúng ta trở về rồi hãy nói, chỗ này cũng không nên ở lâu thêm nữa.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Trong nháy mắt người của tam đại gia tộc đã trốn hết, mọi người liền quét dọn chiến trường, lần này tam đại gia tộc bị tổn thất thảm trọng, Đấu Linh cao thủ của bọn họ toàn bộ bị giết sạch.

Trong đại sảnh Nhạc gia, Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong... và những người trong tộc, còn có gia chủ Yến gia Yến Nhân Hùng cũng ở đây.

Yến Nhân Hùng nhìn thấy thực lực lớn của Nhạc gia thì cả kinh thần thờ hồi lâu, hai người là cao thủ Đấu vương, loại thực lực này ở Lập Anh trấn đứng là mạnh nhất, cộng thêm tổn thất thảm trọng của tam đại gia tộc này, ngoại trừ gia chủ trốn thoát thì những người khác đều không có thực lực chống lại Nhạc gia.

Khiếu Thiên Hồ cùng với Thác Ni Tư còn có Trần Bưu đứng ở phía sau lưng Nhạc Thành khiến cho Nhạc Tử Sơn cũng không dám ngồi xuống, một tứ phẩm luyện dược sư, một ma pháp sư cấp năm, một cao thủ đấu vương nhưng chỉ trung thành đứng sau lưng Nhạc Thành khiến cho ông không kìm được mà trừng mắt nhìn hắn.

- Nhạc huynh. Chúc mừng huynh, huynh có ba đứa con như vậy khiến tại hạ phải hâm mộ.

Yến Nhân Hùng nói.

- Yến huynh khách khí rồi, xin đa tạ Yến huynh trợ giúp cho Nhạc gia.

Nhạc Tử Sơn nói, nếu như không phải có Yến gia một mực hỗ trợ Nhạc gia, Nhạc gia đã sớm không vượt qua được.

- Với quan hệ hai nhà chúng ta thì Nhạc huynh làm vậy thì khách khí rồi, tiểu đệ hôm nay có chuyện muốn thương lượng với Nhạc huynh.

Yến Nhân Hùng nói.

- Yến huynh mời nói.

Nhạc Tử Sơn nói, nếu bây giờ Yến gia có chuyện muốn nhờ thì Nhạc Tử Sơn nhất định không từ chối.

Yến Nhân Hùng nhìn Nhạc Thành một chút rồi lập tức nói với Nhạc Tử Sơn:

- Tiểu nữ Yến Hiểu Kỳ đã hai mươi tuổi rồi, cũng đã ra mắt Nhạc huynh, tiểu nha đầu kia ở ma pháp học viện thiên phủ cũng không tệ, Thời gian trước tiểu đệ thấy nó và Nhạc Thành thiếu gia rất hợp duyên cho nên tiểu đệ muốn đem nó gả cho tam thiếu gia Nhạc Thành, không biết huynh nghĩ thế nào?

- Cái gì?

Nhạc Thành là người đầu tiên kinh ngạc, không ngờ nhà gái lại đến cầu hôn.

- A.

Nhạc Tử Sơn cũng hơi sững sờ mà nhìn nhìn Nhạc Thành, Nhạc Thành ba năm trước đã bị Dịch gia từ hôn, Nhạc Thành sẽ ước hẹn ba năm, theo lý mà nói hôn ước của Nhạc Thành và Dịch Thiên vẫn chưa chính thức giải trừ, Yến gia Yến hiểu Kỳ Nhạc Tử Sơn biết rõ, tiểu nha đầu kia nếu thật sự thành thân với Nhạc Thành thì Nhạc Tử Sơn cũng không phản đối.

- Chuyện này... Nhạc Thành ý của con thế nào?

Nhạc Tử Sơn cũng không biết phải trả lời thế nào nhưng trong lòng thật ra cũng đồng ý, tiểu nha đầu Yến gia cũng không tệ, Yến gia vừa qua cũng hỗ trợ Nhạc gia không ít, chỉ vào chuyện này Nhạc gia sẽ không cự tuyệt yến gia, huống chi Yến Nhân Hùng tự mình nói ra.

Người của Nhạc gia đều đưa mắt mà nhìn về phía Nhạc Thành, tất cả mọi người đều nở một nụ cười với hắn. Mọi người ở Nhạc gia cũng biết, bởi vì Nhạc Thành trước kia mang tiếng là phế vật, Dịch gia không muốn làm thông gia cùng với Nhạc gia cho mới tới từ hôn, đó là sự vũ nhục lớn với Nhạc Thành cho nên Nhạc Thành chỉ có thể lựa chọn tự sát. Cũng may là Nhạc Thành tự sát không thành công hơn nữa còn xảy ra biến hóa cực lớn, không còn là phế vật nữa mà trở thành thiên tài.

- Phi.

Ở sau lưng Nhạc Thành, Khiếu Thiên Hồ, Từ Điện Mãng, Trần Bưu, Thác Ni Tư, Đồng Đại Ngưu nhìn không được mà cười trộm, xem ra chủ nhân của mình khá được hoan nghênh, có người tới cầu hôn.

Nhạc Thành không kim được mà quay đầu nhìn năm người một chút, sắc mặt của năm người liền biến đổi.

- Thiếu gia Nhạc Thành, chuyện này thiếu gia cảm thấy thế nào? Nếu không muốn thì cứ nói cho lão phu biết, tiểu nữ nhà ta có chỗ nào không xứng với Nhạc Thành thiếu gia?

Yến Nhân Hùng nhìn thấy năm cao thủ đẳng sau Nhạc Thành gọi Nhạc Thành là đại nhân và chủ nhân thì cũng không dám gọi thẳng tên của hắn.

Nhìn thấy nét khó xử trên khuôn mặt của Nhạc Thành, Yến Nhân Hùng cũng không ôm bao nhiêu hi vọng, xem ra nữ nhân của mình chỉ có quan hệ mập mờ với Nhạc Thành mà thôi.

- Yến bá phụ, bá phụ cứ kêu thẳng tên của văn bối, hai chữ thiếu gia này văn bối không nhận nổi không phải văn bối không đồng ý chỉ sợ Hiểu Kỳ không đồng ý.

Nhạc Thành mỉm cười nói, đối với Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành cũng không muốn cự tuyệt, nghĩ lại trước kia mình cũng đã ăn không ít đậu hũ của nàng.

- Cái này, Nhạc Thành thiếu... Nhạc Thành hiền chất cứ yên tâm, lần trước Hiểu Kỳ trở về ma pháp học viện ta đã hỏi ý tứ của nó, Hiểu Kỳ đã đồng ý.

Thấy Nhạc Thành không cự tuyệt, Yến Nhân Hùng không kim được mà vui mừng.

Bây giờ thực lực của Nhạc gia Yến Nhân Hùng đánh giá rất cao, ba vị huynh đệ của nhà họ Nhạc đều rất oai hùng và trẻ tuổi, đặc biệt là Nhạc Thành, có một ma pháp sư cấp năm, một tứ phẩm luyện được sư, một cao thủ đầu vương làm người hầu, về sau tiền đồ nhất định không kém, Nhạc gia về sau cường đại thì nữ nhi của mình cũng được hạnh phúc.

- Mọi chuyện này để cho cha tiểu chất làm chủ là được.

Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Sơn, dù sao cũng là nữ nhân, mình cũng không sợ nhiều người.

- Được rồi, Yến huynh chúng ta quyết định như vậy đi.

Thấy Nhạc Thành không phản đối Nhạc Tử Sơn cũng cao hứng, sau đó hai gia chủ liền thương nghị chuyện hôn sự khiến cho Nhạc Thành cảm thấy hơn buồn bức, đây chẳng qua cũng chỉ là đính hôn mà thôi, chưa phải là thành thân.

Sau khi nhường cho hai người thương nghị, Nhạc Thành cùng với Nhạc Long, Nhạc Hạc còn có bốn người Khiếu Thiên Hồ đi ra ngoài đại sảnh.

- Đại ca, nhị ca chúng ta nên xuất phát.

Nhạc Thành nói với Nhạc Long và Nhạc Hạc. Bốn họ muốn trừ tận gốc La gia và Tiền gia, sau đó sẽ từ từ để Hoàng gia chết trong sợ hãi.

- Được, chúng ta xuất phát, trước hết đem La gia và Tiền gia nhổ cỏ tận gốc.

Nhạc Long cất tiếng nói, trong mắt hiện ra một sát khí, lần này La gia và Tiền gia đối phó với Nhạc gia, chuyện này tuyệt đối không thể lưu.

- Đi.

Nhạc Thành dẫn đầu đoàn người nhạc gia mang theo đoàn người đi. Nhạc Tử Sơn và Yến Nhân Hùng vì thảo luận hôn sự của Nhạc Thành và Yến Hiểu kỳ cho nên không đi cùng.

Sau một thời gian cả ba quay về Nhạc gia.

- Các người đi đâu mà lâu như vậy mới về, trên người sao lại có vết máu.

Nhìn thấy mọi người trở về đại sảnh, Nhạc Tử Sơn chăm chú mà nhìn, thấy trên người ba bọn họ có vết máu thì hoảng sợ.

- Không có chuyện gì đâu cha, chúng ta chỉ thiếu rụi nhà của La gia và Tiền gia mà thôi, từ nay về sau ở Lập Anh trấn cũng không còn hai gia tộc này nữa.

Nhạc Long cất tiếng nói, đối với việc thiếu rụi hai gia tộc, hắn coi giống như là chuyện hàng ngày vậy.

- Cái gì, các người vừa mới tiêu diệt La gia và Tiền gia.

Nhạc Tử Sơn kinh hãi trừng mắt, Nhạc Tử Phong và Yến Nhân Hùng cũng cảm thấy khó tin.

Kỳ thật chuyện này cũng rất bình thường, cao thủ của La gia và Tiền gia đã bị chết sạch. Sở dĩ Nhạc Thành lúc đầu không đuổi theo vì sợ bọn họ chạy tứ tán, không thể truy đuổi hết.

- Cha, sáng ngày mai cha phái người tiếp thu sinh ý của hai gia tộc này là được rồi, Các cửa hàng của La gia và Tiền gia Nhạc gia chúng ta có bảy thành, Yến gia có ba thành, cha thấy thế nào?

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Tử Sơn, Yến gia lần này hỗ trợ Nhạc gia, hơn nữa lại còn đính hôn với mình, Nhạc Thành tặng ba thành cửa hàng cho Yến gia cũng đúng.

- Ta đương nhiên không có vấn đề gì, Yến huynh huynh thấy thế nào?

Nhạc Tử Sơn phục hồi tinh thần hỏi Yến Nhân Hùng.

- Vậy đa tạ Nhạc huynh.

Yến Nhân Hùng phục hồi tinh thần lại, ba thành sinh ý cửa hàng chuyện này đối với Yến gia cũng không phải là một số lượng nhỏ.

Trong lòng Yến Nhân Hùng không khỏi cảm thấy tiếc hận cho Tiền gia và La gia, nếu như không có Hoàng gia giật dây thì bọn họ cũng không ngu ngốc đối phó với Nhạc gia, khiến cho cuối cùng chết không thể nhắm mắt.

Sau khi mọi người tản đi, Nhạc Thành quay trở về phòng của mình, đối phó với La gia và Tiền gia Nhạc Thành không để vào mắt, bây giờ việc duy nhất khiến hắn lo lắng chính là việc Hoàng gia có liên quan tới Nguyên Bảo tông.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

CHƯƠNG 90: TIÊU DIỆT NHẠC GIA.

- Nguyên Bảo tông, các người tốt nhất đừng chọc giận ta, nếu không thì các người cũng sẽ bị ta tiêu diệt.

Trong mắt của Nhạc Thành hiện ra một tia lạnh lùng.

Sau đó Nhạc Thành liền khoanh chân mà tu luyện, mặc kệ Nhạc Thành ở nơi nào hắn cũng không quên việc tu luyện của mình. Cho dù hiện tại có hai con mãnh thú lục giai Nhạc Thành cũng không lùi bước, chỉ có thực lực của mình mới là vương đạo, nếu không có thực lực thì tất cả mọi thứ xung quanh đều là hư vô.

Một thanh mang nhẹ nhàng quán quanh Nhạc Thành, một lát sau Nhạc Thành đã tiến nhập vào tình trạng tu luyện.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành định chỉ việc tu luyện dự định đi tới cửa hàng binh khí mà xem xét. Kết quả trên đường đi hẳn nghe được hai chuyện, một chuyện chính là La gia và Tiền gia đã bị Nhạc gia tiêu diệt.

Một chuyện khác chính là chuyện đấu giá của Linh Dược môn ở Thất tinh thành, nghe nói lần đấu giá này có ngũ phẩm đan dược cùng với một thanh dị kiếm thần kỳ bán với giá trên trời. Ngũ phẩm đan dược Tụ Linh đan đã bán được ba nghìn chín trăm kim tệ, và bảo kiếm bí ẩn thì bán được một vạn một nghìn kim tệ. Nghe nói là được một người của Hoàng gia mua đi.

Nghe thấy giá tiền như vậy Nhạc Thành cũng bất ngờ, không ngờ thanh bảo kiếm mà mình tiện tay luyện chế lại có giá mắc hơn đan dược gấp bội như vậy.

Lúc đến cửa hàng binh khí của Nhạc gia, Nhạc Thành phát hiện ra chuyện tình đã không tốt, tốc độ luyện chế đan dược của Trần Bưu không đủ, vì vậy Nhạc Thành đành phải khôi phục giá lại, dù sao bây giờ toàn bộ cửa hàng binh khí trong trấn đều là của Nhạc gia, không sợ không có ai mua.

Ở phía không xa, cửa hàng binh khí của Hoàng gia đã đóng cửa, nghe đồn hôm nay cửa lớn của Hoàng gia cũng bị đóng chặt.

Sau khi ở bên ngoài đi một vòng, Nhạc Thành một lần nữa quay trở về đại viện của Nhạc gia, lúc này vừa vặn chạm phải Đồng Đại Ngu và một đám người đang cãi nhau. \

Nhìn thấy Nhạc Thành trở về, Đồng Đại Ngu liền đứng thẳng người lên mà nói:

- Đại nhân, người về rồi.
- Đồng Đại Ngu, người tập hợp tất cả mọi người lại, ta có chuyện muốn nói.

Nhạc Thành nói với Đồng Đại Ngu.

Nhìn thấy đám người đang cãi nhau ầm ĩ, còn muốn mời đại ca và nhị ca, Nhạc Thành thầm cảm khái. Hôm nay mình nên nói cho Đồng Đại Ngu một chút rằng mình cần một người hầu hữu dụng chứ không phải cần một người hầu không lý tưởng, mình muốn có một thế lực, khiến cho người ta phải kinh hãi chứ không phải là một đồng phế vật.

- Đại nhân, tất cả mọi người đều đã đến đông đủ.

Một lát sau, Đồng Đại Ngu liền đem mọi người tụ tập lại.

- Ừ.

Nhạc Thành cất tiếng, nhìn hai trăm người phía trước, mặc dù tu vi miễn cưỡng đạt yêu cầu nhưm đáng giận là khí thế không bằng Hắc Ảnh dong binh đoàn của đại ca.

Nhạc Thành nhìn chúng nhân mà nói:

- Ta biết rõ các ngươi ban đầu tới Nhạc gia trong lòng đều có chút gì đó không muốn, ta hoàn toàn hiểu rõ các ngươi đang suy nghĩ gì cho nên hiện tại nếu như có người nào muốn rời đi ta sẽ cấp cho các ngươi mỗi người năm kim tệ.

Ngừng lại một chút, Nhạc Thành nhìn thấy có nhiều người cúi đầu liền nói tiếp:

- Nếu các ngươi đồng ý ở lại, mỗi tháng ta sẽ cấp cho các ngươi mỗi người mười kim tệ, Đấu Linh cấp hai mươi kim tệ, hơn nữa mỗi tháng ta còn cấp ngân quỹ cho các ngươi, kim ngạch ít nhất là ngoài một trăm kim tệ. sau hai tháng ta sẽ lựa chọn một trăm người trong nhóm hai trăm người các ngươi, mỗi người cấp cho hai mươi kim tệ, riêng đấu linh mỗi tháng được bốn mươi kim tệ.
- Đại nhân, người muốn chúng ta làm gì, vào nước sôi lửa bỏng cũng không thành vấn đề.

Nghe nói mỗi tháng đều được nhiều kim tệ như vậy tất cả mọi người đều đỏ cả hai mắt.

- Ta muốn lấy từ trong một trăm người các ngươi mà thành lập binh đoàn, các ngươi chính là những đội viên của nhóm đầu tiên, hai tháng này ta để Đồng Đại Ngu huấn luyện các ngươi, những người không hợp cách toàn bộ đều bị loại ra. Những người trong hai tháng này có mà đột phá được một cấp, ta thưởng năm mươi kim tệ, đột phá hai cấp ta thưởng 150 kim tệ, nếu đột phá ba cấp ta thưởng 500 kim tệ, nếu có thể có thực lực vượt qua Đồng Đại Ngu thì sẽ được thay thế vị trí của hắn. Còn nếu trong vòng hai tháng này các ngươi không có tiến bộ nào thì cũng trực tiếp bị loại ra, thứ ta muốn là tinh anh, không phải là một nhóm phế vật.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Đồng Đại Ngu, từ nay trở đi ngươi chính là người đứng đầu của bọn họ, ngươi cũng hãy cố gắng, ngươi có thể chọn ra từ trong đám người này mười tiểu đội trưởng mà huấn luyện bọn họ, về phần huấn luyện như thế nào ta mặc kệ, nhưng ta sẽ sắp xếp để các ngươi hai tháng sau tỉ thí với Hắc Ảnh Dong binh đoàn, nếu như thua thì không thể trách bọn họ, chỉ có thể trách các ngươi, hiểu chưa?

Nhạc Thành nói với Đồng Đại Nguru.

- Hiểu rõ, chủ nhân.

Đồng Đại Nguru hít một hơi lạnh, nếu như hai tháng sau mà mình bị thua thì đại nhân không biết sẽ làm gì mình đây, nghĩ tới thực lực của Thác Ní Tư và Tử Điện Mãng mà đã làm người hầu của đại nhân, Đồng Đại Nguru trong lòng còn hoảng sợ.

- Đại ca, nhị ca, nhị thúc mọi người tại sao cũng tới đây.

Nhạc Thành quay đầu lại thì phát hiện Nhạc Tử Sơn cùng với bốn người Nhạc long đã đứng ở phía sau mình, xem ra thì đã tới rất lâu.

- Chúng ta vừa mới đến, thấy con đang phát biểu cho nên không quấy rầy.

Nhạc Tử Sơn nói, nhìn thấy thần sắc và khí thế của Nhạc Thành vừa rồi, Nhạc Tử Sơn cảm thấy tương lai của Nhạc gia rất sáng rạng.

- Tam đệ, đệ muốn cùng với Hắc Ảnh dong binh đoàn của ta thí một phen sao, ta đợi đệ đó, ta cũng muốn chờ xem lúc đó người của đệ có thể đánh bại Hắc Ảnh dong binh đoàn hay không.

Nhạc Long nói với Nhạc thành, đối với việc tam đệ của mình thay đổi không còn là phế vật như trước kia nữa, hẳn thật sự rất cao hứng.

- Được đại ca, nếu như đệ thua thì đệ sẽ đưa cho huynh hai phần lễ vật thần bí.

Nhạc Thành cười nói.

- À, đúng rồi phụ thân, hai ngày nữa con sẽ phải đi Thất Tinh Thành một chuyến, con sẽ để Tử Long và Trần Bưu ở lại Nhạc gia.

Nhạc Thành mỉm cười nói, kỳ đấu giá của Linh Dược môn đã kết thúc, mình cũng nên đến đó lấy tiền, thừa dịp mua thứ gì đó về luyện chế.

Ở hậu sơn của Nhạc gia, lúc này Nhạc Thành bày ra một cấm chế để luyện chế đan dược và một số thứ, lần này Nhạc Thành cũng muốn luyện chế một số binh khí và đan dược, đặc biệt là đại ca và nhị ca của mình, Nhạc Thành đối với tu vi thực lực của họ thì vẫn không thỏa mãn, muốn luyện chế một số đan dược để bọn họ đột phá tu vi.

Mặt khác Nhạc Thành cũng muốn luyện chế một số lá bùa, lúc trước hắn nhìn thấy những ma pháp sư dùng bùa uy lực tăng lên hơn hẳn. Lúc đó Nhạc Thành rất hâm mộ nhưng chưa thể luyện chế, mãi đến khi đột phá Thai Tức Kỳ hắn mới có thể đạt đủ trình độ để luyện thành.

Trong lúc Nhạc Thành bế quan luyện chế đan dược và lá bùa, ở trong Nguyên bảo tông, gia chủ của Hoàng gia đi suốt đêm rời khỏi Lập Anh Trấn tới thất tinh thành, sáng sớm ngày thứ ba hắn đã tới Nguyên Bảo tông.

- Cái gì, ba đấu vương toàn bộ chết rồi sao, điều này làm sao có thể được, ngay cả một người cũng không trốn thoát nổi sao?

Tông chủ của Nguyên Bảo tông Vân Thụ Quang khó mà có thể tưởng tượng được, ba đấu vương toàn bộ bị người ta giết chết, chuyện này tuyệt đối không thể.

- Người nói gì, ba đấu vương của Nguyên bảo tông đều bị giết chết.

Một vị trưởng lão mặc áo xanh trùm mắt.

- Không sai, ba vị Đấu vương đại nhân toàn bộ đã bị giết, Nhạc gia đúng là có một thất tinh đấu gương và một ma pháp sư phong hệ cấp năm, chúng ta không phải là đối thủ của họ.

Hoàng Huy nhớ tới chuyện đó mà sợ hãi, một cao thủ đấu vương một chiêu dĩ nhiên là có thể giết.

- Một ma pháp sư cấp năm và một thất tinh cao thủ Đấu Vương.

Vân Thụ Quang không kìm được mà hít một hơi lạnh, Nhạc gia làm sao lại có thực lực mạnh như vậy.

Khuôn mặt của Vân Tuyết Sơn cũng tái nhợt, nếu như ở trong Thất Tinh Thành có người biết Vân gia tôn thương ba đấu vương thì nhất định sẽ mượn cơ hội để chèn ép Vân gia, Vân gia mặc dù thực lực rất mạnh nhưng cũng không có bao nhiêu cao thủ đấu vương.

- Một ma pháp sư cấp năm, một thất tinh Đấu Vương.

Vân Phi Phi lắp bắp nói, không kìm được mà nhớ tới hai người theo sau lưng Lục tiên sinh tới Nguyên Bảo tông, hai người này khí tức rất quý dị, nàng không nhìn ra thực lực của bọn họ.

- Tông chủ, chúng ta nhất định không thể bỏ qua cho Nhạc gia, bọn họ đã giết ba đấu vương của chúng ta dù cho có phải dốc toàn bộ lực lượng của Nguyên Bảo tông cũng phải báo thù.

Vân Tuyết Sơn hung hăng nói, trong mắt đã hiện ra một vẻ giận dữ.

- Vân Tuyết Sơn, người im miệng cho ta, chúng ta đã tổn thất ba cao thủ đầu vương, người còn muốn cả Vân gia bị chôn vùi trong tay người phải không?

Tam thúc của Vân Phi Phi là Vân Kỳ Trung cuối cùng cũng nhận không được, ba đầu vương chính là thực lực hạch tâm của Vân gia.

- Vân Kỳ Trung, người dám to tiếng với ta sao?

Vân Tuyết Sơn nổi giận trừng mắt nhìn Vân Kỳ Trung.

- Vân Tuyết Sơn, người đừng quên ta là trưởng lão của Nguyên Bảo tông, đồng thời cũng là người của Vân gia, luận về chức vị ở trong tông thì ta hoàn toàn không thấp hơn so với người.

- Vân Kỳ Trung dứt khoát hung hăng vỗ bàn một cái mà quát:

- Bình thường ta thấy người ở trong tông hoành hành không sợ ai ta cũng nhận người, nhưng hôm nay người đem Vân gia ra trêu đùa, có phải người muốn cho cả Vân gia bị chôn cất không? Một Hoàng gia nhỏ nhỏ vốn không liên quan đến chúng ta, người, một con rùa đen vì tên đệ tử chó mà mà chôn vùi một tứ phẩm luyện dược sư và ba đầu vương, người nói người chịu trách nhiệm sao đây?

Vân Kỳ Trung xem như đã hoàn toàn tức giận, mũi nhọn chìa thẳng về phía Vân Tuyết Sơn. Khuôn mặt của Vân Tuyết Sơn trở nên xanh tím, trước lời nói của Vân Kỳ Trung, y không thể phản bác được, mà khuôn mặt của Vân Thự Quang cũng biến đổi.

Bình thường ở trong tông, hai vị trưởng lão này đều không ưa nhau, hôm nay Vân Kỳ Trung mắng Vân Tuyết Sơn một số người khác cũng ủng hộ, bọn họ cũng biết nếu như Vân gia không còn thì bọn họ cũng không còn.

- Người, người..

Vân Tuyết Sơn tức giận nhìn Vân Kỳ Trung trừng trừng, trong miệng một câu cũng không nói nên lời. Sau đó y nói với Vân Thự Quang:

- Tông chủ, người xem xem, Vân Kỳ Trung này, hừ chẳng lẽ Vân gia chúng ta bị Nhạc gia giết nhiều người như vậy, nếu như để người khác biết không phải là bị cười rụng rãng hay sao, về sau ai cũng có thể khi dễ Vân gia và Nguyên Bảo tông chúng ta.

- Được rồi, các người đừng cãi nhau nữa.

Vân Thự Quang nghe nói ba đầu vương bị giết chết thì tâm ý đã phiền loạn, bây giờ nghe hai trưởng lão cãi nhau thì càng không vui, sau đó y lập tức nói với Vân Kỳ Trung:

- Ý của trưởng lão ta hiểu rõ nhưng Vân Tuyết Sơn trưởng lão nó rất đúng, nếu như Vân gia chúng ta bị Nhạc gia giết nhiều người như vậy mà bỏ qua thì sẽ bị người khác cười rụng rãng, về sau thật sự ai cũng có thể khi phụ Vân gia, Vân gia nhất định phải xuất ra toàn bộ cao thủ báo thù Nhạc gia.

- Tông chủ, người hãy suy nghĩ kỹ một chút, chuyện này quan hệ trọng đại, công thêm gần đây Linh dược môn mang tới không ít ảnh hưởng cho Nguyên Bảo tông, chúng ta trước mắt cần phải xử lý chuyện của Linh dược môn đã.

Vân Phi Phi nói.

- Phi Phi, chuyện của Linh Dược môn không nên để trong lòng, bọn họ dù sao cũng chỉ có một viên đan dược ngũ phẩm và một thanh thần khí mà thôi, chúng ta trước hết phải tiêu diệt Nhạc gia đã.

Vân Thự Quang nói.

- Aizz, Vân gia phải làm sao bây giờ.

Vân Phi Phi thở ra một hơi, xem ra Vân gia sắp bị hủy rồi.

- Tông chủ, chúng ta tuyệt đối không thể sai lầm lần nữa, hiện tại Nhạc gia có cao thủ đầu vương, còn có ma pháp sư cấp năm, chúng ta hiện tại tiêu diệt Nhạc gia sẽ bị tổn thất lớn.

Vân Kỳ Trung này, không ngờ tông chủ vẫn hồ đồ, đem Vân gia ra vui đùa.

- Người đừng nói ra ta đã quyết định rồi, không diệt Nhạc gia thì Nguyên Bảo tông và Vân gia chúng ta không còn mặt mũi.

Vân Thự Quang quát lớn:

- Tập hợp tất cả các cao thủ của Nguyên Bảo tông, ta sẽ đích thân dẫn đi tiêu diệt Nhạc gia.

- Aizzz.

Vân Kỳ Trung chỉ có thể thở ra một hơi bất đắc dĩ, một mình hắn thì có thể làm gì, chẳng lẽ Vân gia phải thật sự suy tàn sao?

Ba ngày sau, Nhạc Thành mới từ trong sơn động mà xuất quan, ba ngày này Nhạc Thành luyện chế ra không ít đan dược, trợ giúp cho bọn người Nhạc Long và Nhạc Hạc. mà trong vài ngày này, tu vi của Nhạc Thành cũng tiến bộ theo, theo Nhạc Thành đoán thì tu vi của mình còn cách Thái Cực Kỳ không xa, nhiều nhất là mấy tháng nữa là mình có thể đột phá tới Thái Cực trung kỳ, đến lúc đó có thể chống lại cao thủ nhất tinh Đấu vương.

- Nhanh lên, các ngươi phải cố gắng lên, nếu như để hai tháng nữa để Đồng Đại Ngu ta thua thì thật mất mặt, ta nhất định sẽ không bỏ qua, nhanh lên dùng sức đi.

Nhạc Thành đang muốn ra sau núi thì nghe thấy thanh âm của Đồng Đại Ngu truyền từ chân núi tới. Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

- Tên Đồng Đại Ngu này quả nhiên là có biện pháp, nhìn bình thường hẳn là một tên quê mùa không ngờ lại có năng lực như vậy.

Nhạc Thành nấp ở đằng sau một cây đại thụ nhìn nhóm người Đồng Đại Ngu.

- Được rồi, bây giờ thay đổi một chút, các ngươi kiêng đầu gối mà chạy, luyện ám sát người khác.

Đồng Đại Ngu không ngừng thúc giục, bộ dạng giống như là tướng quân ở chiến trường vậy.

- Đại đương gia, để cho chúng ta nghỉ ngơi một chút đi, chúng ta hiện tại đã huấn luyện năm giờ, thật sự là đã rất mệt mỏi.

Một hán tử mệt mỏi nói.

- Ta đã nói với các ngươi bao nhiêu lần, ta không phải là đại đương gia mà là đại đội trưởng, các ngươi nếu như không luyện tập hai tháng nữa mà thua thì ta sẽ thề thắm, các ngươi xem xem, Hắc ảnh binh đoàn của người ta khí thế như vậy các ngươi không cảm thấy tự ti sao. Mau đứng lên cho lão tử, các ngươi tiếp tục huấn luyện, nếu như ai chịu khổ không được thì lập tức biến đi, miễn cho ta phải mất mặt trước đại nhân.

Đồng Đại Ngu không ngừng rít gào nói.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

CHƯƠNG 91: NGUYÊN BẢO TÔNG THƯƠNG TÂM.

Nhìn thấy như vậy Nhạc Thành liền mỉm cười sau đó lập tức quay lại đại viện của Nhạc gia, Đồng Đại Ngu huấn luyện người khác với một phi khí như vậy, không biết về sau binh đoàn của mình bị huấn luyện ra đức hạnh gì.

Chỉ là như vậy cũng tốt, chỉ cần có thực lực thì cho dù là một tên Phi vương cũng không quan trọng.

Ở đại viện của Nhạc gia, xem ra lúc này Nhạc gia đã là một chỗ ở rất lớn, lúc này ở cả Lập Anh trấn cũng không có đại viện nào lớn bằng Nhạc gia. Nhạc Thành thu thập một chút, sau đó nói với Từ Điện Mãng và Trần Bưu một tiếng rồi mang theo Khiếu Thiên Hồ và Thác Ni Từ Tới Thất Tinh thành.

Đi tới nửa đường, Nhạc Thành ngồi trên lưng của Khiếu Thiên hồ rồi đổi thành một người mặc áo màu đen, đội mũ rộng vành.

Mà Nhạc Thành đi không bao lâu thì đoàn người một trăm người của Nguyên bảo tông cũng xuất phát rời khỏi Thất Tinh thành đi tới Nhạc gia, lần này Nguyên bảo tông điều động toàn bộ thực lực của Vân gia, trong đó có sáu cao thủ đấu vương, hai ma pháp sư cấp năm, ba mươi đấu linh, mười ma pháp sư cấp bốn.

Lần này Vân Thự Quang nhất định toàn diệt Nhạc gia, ma pháp sư cấp năm, thất tinh bát tinh đấu vương thì thế nào, lần này Vân gia cũng có một cửu tinh đấu vương.

Linh Dược môn mấy ngày nay vô cùng náo nhiệt, bởi vì đấu giả đại hội thành công cho nên danh khí của Linh Dược môn tăng lên rất cao, sinh ý tốt hơn trước mấy lần, xem ra cũng không còn kém so với Nguyên Bảo tông bao nhiêu.

Một số gia tộc lớn còn để lại lời nói với Hùng Minh ở trong Linh Dược môn, lần sau nếu như có binh khí tốt hay đan dược tốt thì nhất định phải báo cho bọn họ biết, bọn họ về sau cũng sẽ chiếu cố cho việc buôn bán của Linh dược môn khiến cho Hùng Minh cao hứng mấy ngày.

- Hùng mập, ngươi mau ra đây cho ta.

Thác Ni Từ ở đại sảnh Linh dược môn la lớn, chẳng chừa cho Hùng minh một chút thể diện nào.

- Ai kêu ta vậy, muốn chết sao?

Hùng Minh mấy ngày nay được người ta kính trọng, hôm nay lại có người gọi mình là Hùng mập, thật là đáng chết, hấn vội vàng nổi giận ùng ùng chạy ra.

- Mấy vị đại nhân, hóa ra là các người, nhanh nhanh vào đây, ta đón tiếp chậm trễ, xin lượng thứ.

Hùng Minh nhìn thấy người đến là ba người Thác Ni Tư thì lập tức chuyển biến sắc mặt, cúi đầu khom lưng mà nói, ba người này đều là những nhân vật thần tài, nếu như ba vị đại nhân này tiếp tục ủng hộ Linh Dược môn của mình thì thật sự phát tài.

- Đại nhân, ngồi đi.

Thác Ni Tư nói với Nhạc Thành, rồi lập tức đối với Hùng Minh mà nói:

- Nghe nói kỳ đấu giá đại hội của ngươi rất thành công.

- Đúng thế, đúng thế, đều do ba vị đại nhân chiếu cố, về sau kính xin ba vị chiếu cố nhiều hơn cho tiểu nhân.

Vừa nhắc tới đấu giá đại hội, trên khuôn mặt của Hùng Minh liền nở ra một nụ cười.

- Đại nhân, trong này tổng cộng có một vạn bốn nghìn kim tệ, lần đấu giá đại hội, ngũ phẩm đan dược tụ linh đan thu được ba nghìn chín trăm kim tệ, còn thanh bảo kiếm kia thu được một vạn một nghìn kim tệ, tổng cộng là một vạn bốn nghìn chín trăm kim tệ. Dựa theo cam kết trước đó, Linh Dược môn cầm một nghìn bốn trăm chín mươi kim tệ, nhưng sợ đại nhân không dễ nhớ cho nên chỉ lấy số lẻ chín trăm kim tệ, hi vọng về sau đại nhân chú ý tới tiểu nhân hơn.

Hùng Minh nói, sau đó lập tức cung kính đưa tinh tạp cho Thác Ni Tư.

- Đại nhân.

Thác Ni Tư đưa tinh tạp trong tay cho Nhạc Thành.

- Còn nữa, đại nhân, những dược liệu kia đưa đến nhạc gia tại hạ cũng không lấy tiền, về sau dược liệu đại nhân cần gì tại hạ sẽ mang tới Nhạc gia, tuyệt đối không lấy một phân tiền.

Hùng Minh tiếp tục nói, vị đại nhân này chắc là có quan hệ lớn với Nhạc gia.

- Ừ.

Nhạc Thành cũng không nói gì, hấn cũng biết phí vào cửa của đấu giá đại hội cũng đã hai mươi kim tệ, lần này Hùng Minh lợi nhuận chắc là không ít, đấu giá hội có ít nhất vài trăm người, lần này Hùng Minh cũng kiếm được mấy nghìn kim tệ.

- Hùng minh, dược liệu của Nhạc gia tháng này ngươi đã chuẩn bị tốt chưa, mau sớm đưa qua.

Nhạc Thành nói, bây giờ Lập Anh trấn sinh ý là của một ỉnh Nhạc gia, dược liệu cần dùng rất nhiều.

- Bẩm đại nhân, đã sớm chuẩn bị xong, ngày hôm nay hoặc ngày mai sẽ đưa sang.

Hùng Minh thấy cảm giác của mình quả không lầm, những người này nhất định có quan hệ với Nhạc gia không bình thường.

- Cũng không gấp, trong vòng mười ngày các người mang tới là được rồi.

Nhạc Thành lại mỉm cười nói:

- Ta lần này mang tới hai thanh bảo kiếm giống như trước, còn có hai viên đan dược ngũ phẩm, người đem nó đấu giá đi, tiền thuê thì người cứ lấy một thành.

Nói xong Nhạc Thành đưa cho Thác Ni Tư mấy cái hộp gỗ, bên trong có hai thanh bảo kiếm giống như lần trước, còn có hai viên đan dược ngũ phẩm.

- A, giống như thanh bảo kiếm lần trước, còn có hai viên đan dược ngũ phẩm. Nguồn

Hùng Minh phấn khởi tới mức chảy cả nước mắt, lần này Linh Dược môn thật sự phát tài rồi.

Sau khi nói chuyện xong, Nhạc Thành cùng với Thác Ni Tư và Khiếu Thiên Hồ rời khỏi Linh Dược môn, kế tiếp Nhạc Thành dự định sẽ đến Nguyên Bảo tông tìm hiểu một số tin tức, theo đạo lý mà nói, mình giết ba cao thủ đầu vương của Nguyên Bảo tông bọn họ nhất định sẽ có phản ứng.

Nhạc Thành tới một khách sạn nghỉ ngơi, Nhạc Thành định nói Thác Ni Tư ra ngoài tìm hiểu một số tin tức của Nguyên Bảo tông xem bọn họ hai ngày hôm nay có phản ứng gì không, nếu như Nguyên bảo tông tới Nhạc gia đối phó thì Nhạc Thành sẽ không khách khí, không thể không tiêu diệt.

Nguyên Bảo tông.

- Chủ nhân, những thứ kia thật sự rất ngon.

Khiếu Thiên Hổ từng miếng từng miếng ăn.

- Khiếu Thiên người từ từ ăn một chút, người sợ người khác tranh đoạt của người sao?

Nhạc Thành khẽ cười nói.

- Đại nhân, không tốt, không tốt.

Thác Ni Tư lo lắng quay trở về, sắc mặt biến đổi.

- Thác Ni Tư người làm sao vậy?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, bộ dạng của Thác Ni Tư giống như là gặp quỷ vậy.

- Đại nhân, tiểu nhân vừa do thám, Nguyên Bảo tông đã tới Lập Anh trấn chúng ta, còn mang theo không ít người.

Thác Ni Tư vội vàng nói.

- Cái gì, người chắc chắn chứ, bọn họ khi nào thì xuất phát?

Sắc mặt của Nhạc Thành liền biến đổi lớn.

- Tiểu nhân chắc chắn, Nguyên Bảo tông xuất phát không lâu, hình như tông chủ tự mình dẫn đầu, trong đó có sáu cao thủ đấu vương, mặt khác còn có hai ma pháp sư cấp năm.

Thác Ni Tư khẳng định nói.

- Xem ra Nguyên Bảo tông thực sự muốn đối phó với Nhạc gia.

Trong mắt của Nhạc Thành hiện ra một tia hàn quang.

- Vừa mới xuất phát sao?

- Đại nhân, chúng ta nên làm sao bây giờ, chúng ta có cần mau trở về để chuẩn bị không?

Thác Ni Tư hỏi Nhạc Thành.

- Không vội, bọn họ mới xuất phát không lâu, ta sẽ để cho bọn họ không thể tới Lập Anh trấn.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, mà Thác Ni Tư cũng cảm nhận được lãnh ý trên người của hắn, xem ra Nguyên Bảo tông xong rồi, ai bảo dám chọc giận đại nhân.

- Đi, Khiếu Thiên Hổ, chúng ta xuất phát.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó lập tức dẫn Khiếu Thiên Hổ và Thác Ni Tư rời khỏi khách sạn.

- Đại nhân, chúng ta tới nơi nào?

Thác Ni Tư nhìn thấy Nhạc Thành có vẻ không muốn đi về phía Lập Anh Trấn thì hỏi.

- Chúng ta không thiếu thời gian, Nguyên Bảo tông muốn tới Nhạc gia thì chúng ta tiêu diệt Nguyên bảo tông rồi tính.

Trên khuôn mặt Nhạc Thành xuất hiện hàn ý.

Từ đây tới Lập Anh Trấn cần ba ngày, tuy nhiên mình có Khiếu Thiên Hổ thì một ngày là đủ rồi, Nhạc Thành dự định trước hết đi tiêu diệt Nguyên Bảo tông, sau đó sẽ về Nhạc gia.

- Nguyên Bảo tông thật đáng thương...

Thác Ni Tư thở dài một hơi, sau đó theo Nhạc Thành đi tới Nguyên Bảo tông.

Một lát sau ba người đã tới trước cửa của Nguyên Bảo tông, Nhạc Thành cười lạnh mà nói:

- Khiếu Thiên Hổ, Thác Ni Tư, các người trong gồng nửa canh giờ giết tất cả mọi người, tuy nhiên không cần phải đuổi tận giết tuyệt.

- Hiểu rõ.

Khiếu Thiên Hổ và Thác Nỉ Tư nhanh chóng đi vào trong Nguyên Bảo tông, Nhạc Thành cũng từ từ đi vào theo.

Trước kia Nhạc Thành tới nơi này Nguyên bảo tông vô cùng náo nhiệt, nhưng hôm nay thì một khách đến mua cũng không có.

Khiếu thiên hổ và Thác Nỉ Tư vừa vào bên trong đã đại khai sát giới, đặc biệt là Khiếu Thiên Hổ, tàn sát người của Nguyên Bảo tông, cao thủ của Nguyên Bảo tông trên cơ bản đã tới Lập Anh trấn, ở bên trong chỉ còn lại một số đại đấu sư, cao nhất là mấy đấu linh, những người này dĩ nhiên không thể là đối thủ của Khiếu Thiên Hổ và Thác Nỉ Tư.

Ở lầu hai của Nguyên Bảo tông có cất giấu một số vật liệu và đan dược, hiện tại đều bị Thác Nỉ Tư và Khiếu Thiên Hổ trong phen tàn sát hỗn loạn mà không khách khí thu vào giới chỉ của mình.

- A, cứu mạng.

Bên trong liên tục là những tiếng kêu thảm.

Những tiếng thê thảm ở bên trong nguyên bảo tông liên tục phát ra khiến cho những người qua lại chú ý.

- Chủ nhân bên trong đã không còn ai.

Khiếu Thiên Hổ từ tầng thứ tư đi xuống nói với Nhạc Thành.

- Ủ, Thác Nỉ Tư nguoi lại đây.

Nhạc Thành hỏi, sau đó một số vật giá trị ở trên lầu hai cũng bị Nhạc Thành thu vào.

- Chủ nhân, những thứ đáng giá ở trên đó đều bị tiểu nhân thu lại.

Thác Nỉ Tư cũng lập tức nói với Nhạc Thành.

- Được, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành thỏa mãn mỉm cười, từ từ đi ra bên ngoài.

- Tại sao có nhiều người như vậy?

Ba người vừa đi ra ngoài thì phát hiện ra ở ngoài cửa đã đầy người, nhìn thấy ba người đi ra thì đều nhìn bọn họ.

Nhạc Thành cũng không để ý tới bọn họ, hần lập tức lấy ra một lá bùa to bằng bàn tay, ngưng kết thủ ấn, trên lá bùa liền cuộn cuộn xuất hiện ngọn lửa, Nhạc Thành ném về phía Nguyên Bảo tông, cả Nguyên Bảo tông tràn ngập trong biển lửa.

- Đại nhân, đây là bảo bối gì?

Nhìn thấy lá bùa trong tay của Nhạc Thành, Thác Nỉ Tư trầm nghĩ, đại nhân mỗi lần ra tay đều là một bảo bối.

- Chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành cười nói với Thác Nỉ Tư và Khiếu Thiên Hổ, sau đó mọi người nhanh chóng rời khỏi đại sảnh.

- Bọn họ là ai vậy, trời ạ, Nguyên Bảo tông là bị bọn họ tiêu diệt sao.

- Nguyên Bảo tông tại sao lại chọc phải ba người này, Nguyên Bảo tông sợ rằng lần này xgo rồi, bọn họ vừa mới đi ra khỏi đây tới Lập Anh Trấn tìm Nhạc gia, ba người này rất có khả năng là người của Nhạc gia.

Không ít người nghị luận, Nguyên Bảo tông bị diệt, ở trong Thất Tinh Thành trở thành một chủ đề nóng bỏng trong những lúc dư trà hậu tửu.

Sau khi ba người Nhạc Thành bỏ đi không bao lâu thì hơn mười người của vợ vàng chạy tới cửa lớn của Nguyên Bảo tông, dẫn đầu chính là trưởng lão Vân Ký Trung.

- Nguyên Bảo tông xong rồi, kế tiếp chính là Vân gia, Vân Tuyết Sơn, tên tạp chủng nhà nguoi hại vân gia thê thảm.

Vân Ký Trung nhìn thấy đám cháy rực trời của Nguyên Bảo tông thì sai chân bước đi, Nguyên Bảo tông bị thiêu hủy, nhất định là người của Nhạc gia làm.

- Đại nhân, lửa thiêu Nguyên Bảo tông thật là sáng khoái, kế tiếp chúng ta nên làm gì đây?

Thác Ni Tư cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Chúng ta không cho người của Nguyên Bảo tông đến Lập Anh Trấn.

Nhạc Thành lần này muốn đối phó trực tiếp với Nguyên Bảo tông.

- Chủ nhân, phía xa xa chính là hơn một trăm người, hẳn là người của Nguyên Bảo tông.

Khiếu Thiên Hồ nhìn phía trước phát hiện người của Nguyên Bảo tông ở chỗ đó thì kêu lên, cùng với Thác Ni Tư đuổi kịp đội nhân mã.

- Được rồi, chúng ta xuống đi, đừng để bọn họ phát hiện.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười quỷ mị, hai ngày sau hẳn sẽ cho Nguyên Bảo tông biết cái gì gọi là một ngày sống còn dài hơn một năm, dám đối phó với Nhạc gia, phải cho bọn họ cả đời khó quên.

Ba người xuống mặt đất, Khiếu Thiên Hồ khôi phục nhân hình, Nhạc Thành nghĩ nghĩ mà nói:

- Khiếu Thiên Hồ, ngươi lập tức tiến lên phía trước giết hai người có tu vi Đấu vương, nhớ là chỉ giết hai người thôi, sau đó lập tức quay về.

- Tại sao vậy chủ nhân? Một mình ta có thể giết sạch bọn họ.

Kiểu Thiên Hồ nghi hoặc.

- Ngươi làm theo những gì ta nói là được, nhớ kỹ chỉ giết hai đấu vương mà thôi, bọn họ nếu đuổi thì ngươi hãy dùng tốc độ nhanh nhất mà chạy, sau đó dán lá bùa này trên thân.

Nhạc Thành nói xong lấy một cái lá bùa đưa vào tay của Khiếu Thiên Hồ.

Khiếu Thiên Hồ tiếp nhận xong sau đó không nói nhiều nữa, thân ảnh tựa như điện chớp nhanh chóng biến mất trên không trung.

- Thác Ni Tư, ngươi cũng đem lá bùa này dán trên người của mình.

Nhạc Thành lại lấy hai lá bùa nữa, một dán lên tay của Thác Ni Tư, một dán lên người của mình.

- Đây là bảo bối gì vậy đại nhân? Địa nhân, đại nhân ở đâu, đại nhân.

Thác Ni Tư nhìn lá bùa trong tay, sau đó thấy Nhạc Thành bỗng dưng biến mất tại chỗ thì mồ hôi lạnh chảy ra.

- Đừng gọi, ngươi dán Ân Thân phù trong tay là có thể thấy ta.

Nhạc Thành ở bên cạnh nói.

- Ân thân phù.

Thác Ni Tư nhanh chóng dán lá bùa lên người thì thấy Nhạc Thành, hóa ra Nhạc Thành không hề nhúc nhích.

- Đại nhân, Ân Thân phù này thật là bảo bối, đại nhân làm sao có được vậy, nếu cầm đi tàng hình xem lên nữ nhân tắm rửa thì các nàng cũng không thể biết.

Thác Ni Tư nói.

Nhạc Thành không kìm được mà trừng mắt nhìn Thác Ni Tư, lấy Ân Thân phù đi nhìn lem nữ tử tắm rửa, chuyện này mà hẳn cũng nghĩ ra.

Ân Thân phù chính là một loại bùa mà hôm bữa Nhạc Thành luyện chế ra, ở tại hoa hạ, Ân Thân phù này giống như là gân gà tuy nhiên lại rất dễ luyện chế.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

CHƯƠNG 92: NHƯ HÌNH VỚI BÓNG.

Dán ẩn thân phù lên trên người, Nhạc Thành biết rõ cho dù là cao thủ đấu vương tuy nhất thời không thể phát hiện nhưng thời gian dài sẽ khiến bọn họ chú ý. Cho nên Nhạc Thành chỉ bảo Khiếu Thiên Hồ tiến lên giết hai người của Nguyên Bảo tông mà thôi.

Nhạc Thành dự định hai ngày, mỗi ngày giết sáu người Nguyên Bảo tông, buổi sáng hai người, buổi chiều hai người, đêm nữa là một người. Tổng cộng là sáu cao thủ thực lực đấu vương.

- Tông chủ, lần này Nguyên Bảo tông tụ tập hơn phân nửa thực lực ở đây, nhất định là có thể tiêu diệt Nhạc gia.

Hoàng Huy nói với Vân Thự Quang ở bên cạnh.

- Dĩ nhiên, ta muốn nhìn xem Nhạc gia có bao nhiêu thực lực để chống lại Nguyên bảo tông.

Vân Thự Quang cười nói.

- Aizz, Vân gia chẳng lẽ thực sự xong rồi sao, không biết Lục tiên sinh kại có ở trong Nhạc gia không có lẽ Vân gia cuối cùng phải van cầu hán buông tha cho Vân gia một hi vọng.

Vân Phi Phi hơi thờ dãi bởi vì nàng thật sự không yên lòng, cho nên Vân Phi Phi sau đó cũng lên đường đi gặp Nhạc gia.

- Gia gia, lần này chúng ta nhất định phải tiêu diệt Nhạc gia.

Hoàng Khắc Lương hưng hăng nói, trong khoảng thời gian này hán vẫn ở trong Nguyên bảo tông tu luyện không tới Lập Anh trấn, lần trước sau khi bị Nhạc Thành đánh bại, hán cơ duyên xảo ngộ gặp được Vân Tuyệt sơn của nguyên bảo tông bởi vì thiên phú của hán không tệ cho nên hơn một năm đã từ tam phẩm luyện được sư đột phá lên làm tứ phẩm luyện được sư, cho nên được Vân Tuyệt Sơn vô cùng bảo vệ.

- Lần này nhất định có thể tiêu diệt Nhạc gia.

Hoàng Huy hưng hăng nói, thực lực của Nguyên Bảo tông, Hoàng Huy cũng nghĩ không có lý do gì mà không tiêu diệt được Nhạc gia.

Khiếu Thiên Hồ giống như là tia chớp lướt qua, nhanh chóng tới gần đoàn người Nguyên Bảo tông. Khiếu Thiên Hồ cố tình ẩn giấu khí tức cho nên người của nguyên bảo tông không thể phát hiện sự tồn tại của nó. Sau đó Khiếu Thiên Hồ hơi cười, thân ảnh đột nhiên vọt về hai cao thủ Đấu vương phía trước.

- Chú ý, a.

Tên cửu tinh đấu vương trong Nguyên bảo tông đột nhiên biến sắc, tuy nhiên sau lưng hán đã truyền tới hai tiếng kêu thảm thiết, Nguyên Bảo tông một tam tinh và một tứ tinh đấu vương đã bị đánh trở thành một đồng thịt nát.

- Ha ha, hôm nay trước tiên giết hai đấu vương, dám đối phó với Nhạc gia, các ngươi muốn chết. Bọn đang xem tại -

Khiếu Thiên Hồ giết chết hai đấu vương sau đó thân ảnh như điện nhanh chóng bay lên không trung, nếu không phải có Nhạc Thành phân phó thì hán đã đem toàn bộ những người ở đây mà giết chết.

- Muốn trốn sao? Giết người của Vân gia rồi rồi đi đơn giản như vậy sao?

Cửu Tinh Đấu vương của Nguyên Bảo tông thân hình như mưa rào nhanh chóng bay lên, cấp tốc đuổi theo Khiếu Thiên Hồ.

- Chỉ bằng một cửu tinh đấu vương như ngươi mà cũng muốn đuổi theo ta?

Khiếu Thiên Hồ ở trên không trung cười cười, tốc độ nhanh chóng tăng thêm vài phần.

Cửu Tinh đấu vương Nguyên Bảo tông kia có tên là Vân Khai Sơn, thực lực mạnh nhất trong Vân gia.

- Phía trước rốt cục là ai mà có tốc độ nhanh như thế.

Vân Khai Sơn càng đuổi theo càng kinh ngạc, tốc độ của đối phương ngày một xa, khiến cho mình chỉ còn nhìn thấy một cái bóng.

- Không thấy, như vậy biến mất sao?

Vân Khai Sơn nhú mày, phát hiện bóng hình phía trước đã biến mất vô ảnh vô tung, chẳng còn đâu nữa.

- Có chuyện gì vậy?

Vân Thự Quang ở phía trước nghe thấy phía sau có tiếng hét lớn, kế tiếp sau đó là hai tiếng kêu thảm thiết thì còn không kịp phản ứng, chỉ thấy thân hình của một trưởng lão bay lên không trung đuổi lên phía trước mà thôi.

- Tông chủ, không tốt rồi, hai vị hộ pháp đã bị giết.

Một người bên cạnh sợ hãi trả lời, vừa mới ánh sáng lóe lên thì hai hộ pháp đã nằm trong vũng máu, phải biết rằng hai hộ pháp này có thực lực đấu vương mà đã bị người ta một chiêu giết chết, quả thực lực không thể tưởng tượng được.

- Cái gì, hai hộ pháp đã bị giết?

Vân Thự Quang thiếu chút nữa đã bị ngất đi, vừa mới ra khỏi Thất Tinh thành không bao lâu mà hai cao thủ Đấu vương đã bị giết, rốt cuộc là ai làm, ai có lá gan lớn như thế?

Nhìn thân ảnh bay trên không trung, vân Phi Phi cũng không nhìn rõ dung mạo nhưng nàng có thể mơ hồ nhận ra thân ảnh đó chính là người đi theo Lục tiên sinh.

Hoàng Khắc Lương cùng với Hoàng Huy hai người vừa nằm ở trong mộng cảnh tiêu diệt Nhạc gia thì bỗng nhiên nghe thấy một tiếng kêu thảm thiết bên cạnh, ngay sau đó thấy hai cao thủ đấu vương gục trong vũng máu thì tỉnh mộng lại, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

- Xoẹt.

Vân Khai Sơn thu hồi đầu khí mà hạ xuống mặt đất, nhìn hai thi thể mà sắc mặt y trở nên tái nhợt.

- Trưởng lão Khai Sơn, có bắt được người kia không?

Vừa nhìn thấy Vân Khai Sơn, Vân Thự Quang liền vội vàng hỏi.

Vân Khai Sơn nói:

- Không có thực lực của đối phương thực sự là quá nhanh, hơn nữa còn trên cả ta, chạy nửa đường là biến mất.

- Làm sao có thể như vậy, cao hơn Khai Sơn trưởng lão cả Thất Tinh thành cũng không có mấy người, Nhạc gia tại sao lại có cao thủ lợi hại như vậy được.

Vân Thự Quang nói.

- Tông chủ, chúng ta nên làm gì bây giờ?

Vân Khai Sơn nói với Vân Thự Quang, vốn hắn đã không muốn đi Nhạc gia.

Vân Phi Phi từ từ đi lên nói:

- Tông chủ không bằng chúng ta quay trở về đi, sau đó chúng ta một lần nữa tới Nhạc gia giảng hòa, tông chủ thấy thế nào?

- Cái gì, quay về giảng hòa?

Vân Thự Quang rít gào nói:

- Phi Phi, chúng ta nhiều người như vậy chẳng lẽ sợ bọn họ, ta không tin...

- Tông chủ, nhưng mà...

Vân Khai Sơn còn muốn nói tiếp điều gì đó nhưng Vân Thự Quang đã cắt lời hắn.

Vân Thự Quang nói:

- Hiện tại ta là tông chủ của Nguyên bảo tông cũng là tộc trưởng của Vân gia, lần này nhất định phải tiêu diệt Nhạc gia.

- Aizz.

Vân Phi Phi thở dài một tiếng trầm nghĩ trong lòng, Vân gia thực sự phải suy tàn sao?

- Chủ nhân, đây là bảo vật gì? Sau khi ta dán lá bùa này lên cửu tinh Đấu vương ở bên cạnh cũng không nhìn thấy, thật sự là kỳ diệu.

Khiếu Thiên Hồ dựa theo sự phân phó của Nhạc Thành mà dán lá bùa lên trên người, quả nhiên là tàng hình không bị người khác nhìn thấy.

Nhạc Thành hướng về phía Khiếu Thiên Hồ mà nói:

- Đây chính là Ân Thân phù, rót pháp lực vào là có thể tàng hình, nhưng đối thủ có thực lực cao hơn cũng sẽ dễ dàng cảm giác được ngươi, lúc đó ngươi cần phải nghìn vạn lần chú ý.

- Chủ nhân, tiểu nhân yên tâm, đã giết hai đầu vương vậy mà cửu tinh đầu vương không đuổi theo tiểu nhân, nếu lão gia hóa kia mà phát hiện ra thì tiểu nhân đã một chương đánh chết hẳn.

Khiếu Thiên Hồ nói.

- Ủ, được, khuya hôm nay... người lại giết hai người nữa, chỉ là lần này không nên giết Đầu vương mà giết hai ma pháp sư cấp năm kia là được rồi, còn cửu tinh đầu vương kia thì để đến sau cùng mới giết.

Nhạc Thành mỉm cười nói, trong mắt lóe lên hàn ý.

- Vâng chủ nhân, à đúng rồi, tiểu nhân thấy nữ tử xinh đẹp lần trước ở Nguyên Bảo tông cũng xuất hiện.

Khiếu Thiên Hồ nói.

- Vân Phi Phi.

Nhạc Thành thì thầm nói, hẳn đối với Vân Phi Phi hơi có ấn tượng tốt chỉ vì Nguyên Bảo tông muốn đối phó với Nhạc gia cho nên nàng không thể trách mình độc ác, đạo lý này nghìn năm trước Nhạc Thành đã hiểu rõ.

Vào ban đêm, bầu trời bắt đầu trở nên tối lại, những ánh sáng trên đường chân trời cũng biến mất, khắp nơi đều bao phủ một vầng trăng chiếu rọi, người của Nguyên Bảo tông cũng chuẩn bị dừng chân lại nghỉ ngơi.

Đường đi từ Thất Tinh Thành tới Lập Anh Trấn cũng có rất ít người, hơn nữa lộ tuyến cũng là đường núi, trong thung lũng thường xuyên xuất hiện một số ma thú cấp thấp, ở trên đường đi cũng không có khách điếm hay khách sạn. Cũng may là người của Nguyên Bảo tông đã sớm chuẩn bị, một số đệ tử đốt củi tạo ra lửa để ma thú cấp thấp không đến gần quấy rầy.

- Mọi người ngồi thành một vòng tròn lớn đi, chú ý đề phòng động tĩnh.

Vân Khai Sơn nói với mọi người, trong lòng lo lắng sợ rằng sẽ bị đánh lén.

Mọi người vây thành một vòng tròn, dựa theo lời nói của Khai Sơn trường lão mà làm.

Vân Thụ Quang nói, hẳn cũng sợ người ban ngày kia đánh lén cho nên cần phải đề phòng một chút.

Ngay lập tức những người thực lực cao nhất của Nguyên Bảo tông vây ở vòng ngoài cùng, những người thực lực yếu thì ở bên trong để ngăn ngừa có người đánh lén.

Ngay từ đầu người của Nguyên bảo tông đã phòng ngừa người đánh lén kia tuy nhiên đến khuya không ít trong số họ đã buông lỏng cảnh giác, một số đệ tử thực lực cao thì kiên trì, chăm chú nhìn cảnh tượng trước mắt không dám buông lơ.

Đến khuya qua giờ tý thì cơ bản mọi người đã nhắm mắt lại mà tu luyện, một số người thì đã ngủ say.

Vân Phi Phi nhìn chăm chăm vào bầu trời đêm, nàng bắt đầu khoan chân tu luyện, trong lòng nghĩ thầm lúc này chắc hẳn cũng sẽ không có người đánh lén Vân gia.

Ở cách Nguyên Bảo tông không xa, trong một ngọn núi nhỏ, Nhạc Thành đang toàn tâm tu luyện bỗng nhiên mở mắt ra nhìn:

- Khiếu Thiên Hồ, đã tới giờ, mau tới giết hai ma pháp sư cấp năm.

- Người hãy dán Ân Thân phù vào đi.

Nhạc Thành lấy ra một miếng Ân Thân phù nữa, ngưng kết thành một thủ ấn quý dị giao cho Khiếu Thiên Hồ:

- Bọn họ đối với người hẳn là cảnh giác, lần này người hãy tàng hình sau đó giết hai ma pháp sư cấp năm.

Thân ảnh của Khiếu Thiên Hồ biến mất, Nhạc Thành một lần nữa chìm trong tu luyện, cảm thấy trên người mình tràn ngập chân khí, xem ra đột phá tới Thai Tức trung kỳ chỉ còn là vấn đề thời gian với hắn.

Tất cả mọi người của Vân gia cơ hồ đã quên cuộc đánh lén hồi chiều, tất cả đều khoan chân nhắm mắt dưỡng thần.

Khiếu Thiên Hồ dán Ân Thân Phù của Nhạc Thành đi tới trước bọn họ cũng không ai phát hiện ra hắn, hai ma pháp sư cấp năm cũng thế.

- Là ai?

Hai ma pháp sư đang tu luyện bỗng nhiên cảm thấy điều gì đó, mặc dù Khiếu Thiên Hồ thu liễm khí tức nhưng hai người bọn họ vẫn phát hiện ra dị thường.

- Bây giờ mới phát hiện ra ta thì đã chậm rồi.

Khiếu Thiên Hồ vừa dứt lời thì hai tay đã vuron ra chụp vào đầu của hai ma pháp sư cấp năm.

- Có người đánh lên.

Nghe thấy thanh âm của hai ma pháp sư cấp năm, người của Vân gia lập tức cầm lấy binh khí, sau đó hai tiếng kêu lớn, tất cả phát hiện ra hai ma pháp sư cấp năm đã ngã xuống trên vũng máu, đều nát tan.

- Là ai, tại sao không thấy ai, có quỷ sao?

Nhìn thấy hai ma pháp sư cấp năm trên vũng máu, tất cả mọi người của Vân gia đều kinh hoàng.

- Mọi người trấn tĩnh, mau ở gần một chỗ.

Vân Khai Sơn lập tức la lớn trên không trung:

- Là ai, giả thần giả quỷ, có gan thì ra đây.

Mọi người theo sự phân phó của Vân Khai Sơn mà tụ lại một chỗ, tất cả đều nhìn về hướng của Vân Khai Sơn, tuy nhiên một lát sau vẫn không có ai đáp lại.

- Khai Sơn trưởng lão, đây là người nào, chúng ta không thể nhìn thấy hắn, thật là quỷ dị.

Vân Thự Quang nói với Vân Khai Sơn.

- Hắn chắc là tu luyện đầu kỹ, cho nên tất cả chúng ta đều không nhìn thấy.

Vân Khai Sơn nói xong nhìn thấy hai thi thể của ma pháp sư cấp năm thì không kìm được thở dài một hơi.

Chỉ trong một ngày Vân gia đã tổn thất hai đầu vương cùng với hai ma pháp sư cấp năm, nếu như tiếp tục thế này thì trước khi tới Nhạc gia Vân gia sẽ bị giết toàn bộ đầu vương.

- Tông chủ, chúng ta trở về đi, không thể đến Nhạc gia.

Vân Phi Phi nói với Vân Thự Quang.

- Đúng thế, tông chủ, tông chủ cũng thấy đấy, chúng ta đã chết bốn người, hơn nữa là thực lực chủ yếu của Vân gia.

Vân Khai Sơn nói.

Vân Thự Quang bắt đầu khó xử, nếu cứ như vậy mà trở về thì hẳn nhất định không cam lòng, nhưng Vân gia đã chết bốn cao thủ thì hẳn cũng cảm thấy sợ hãi, không biết phải làm sao cho tốt.

- Không, hẳn không dám đổi đầu trực diện nhất định là tại vì e ngại chúng ta, chúng ta không cần sợ hắn, về sau chúng ta đề phòng là được, ta nhất định phải tiêu diệt Nhạc gia.

Vân Thự Quang hung hăng nói.

- Tông chủ, ta phản đối Vân gia đã chết nhiều người như vậy rồi, Vân gia không chỉ có một mình tông chủ, Nguyên bảo tông cũng không phải là của một mình tông chủ, nếu như tiếp tục đối phó với nhạc gia thì tất cả đều phải chết.

Vân Phi Phi cuối cùng không nhịn được mà kêu lên, nàng cũng không biết tại sao lão tổ tông trước kia lại cho Vân Thự Quang làm tông chủ Nguyên Bảo tông, nếu không bây giờ Vân gia cũng không tổn thất nhiều cao thủ như vậy.

- Vân Phi Phi, ngươi có biết người đang nói chuyện với ai không, chính là tộc trưởng Vân gia đó.

Vân Thự Quang không ngờ Vân Phi Phi chỉ là một văn bối mà dám nói như vậy với mình, sắc mặt không kìm được mà trầm xuống.

Vân Phi Phi đã quyết định trở mặt với Vân Thự Quang cho nên liền nói:

- Vân gia không chỉ có một mình tông chủ, tông chủ đừng vì mình mà làm cho cả Vân gia chịu chết.

- Lớn mặt.

Vân Thự Quang nổi giận nói:

- Vân Phi Phi, chờ sau khi ta mở tông tộc sẽ đuổi ngươi ra khỏi Vân gia.

- Vân gia sớm muộn cũng bị tiêu diệt nếu như lão tổ tông còn tại vị thì nhất định sẽ không tha cho tông chủ, Vân gia sẽ bị hủy trong tay của tông chủ.

Vân Phi Phi khẽ nói.

- Phản rồi, ta trước hết giáo huấn ngươi một chút để ngươi biết thế nào gọi là tôn kính tộc trưởng.

Vân Thự Quang nổi giận vùng một chưởng đánh về phía Vân Phi Phi, mặc dù không dốc toàn lực như Vân Thự Quang là một cao thủ thất tinh đấu vương, một chưởng đánh ra mang theo một uy lực khổng lồ.

Nhìn thấy một chưởng của Vân Thự Quang lao tới, Vân Phi Phi cũng chỉ có thể bảo hộ một vòng sáng thủy hệ ma pháp, trong lòng nàng biết, với thực lực ma pháp sư cấp bốn của mình không thể chống lại Vân Thự Quang. Tuy nhiên Vân Phi Phi cũng không sợ, dù sao mình cũng trở mặt với y, cho dù đánh không lại thì cũng rồi đi là được.

- Tông chủ, xin bớt giận, Phi Phi không cố ý mạo phạm tông chủ, về sau trách phạt cũng không muộn.

Vân Khai Sơn ngăn cản Vân Thự Quang, hơn nữa còn kéo Vân Phi Phi lui xuống.

Vân Phi Phi bắt ngờ nhìn Vân Khai Sơn, không ngờ hôm nay tam thúc vốn bất hòa với mình lại nói giúp mình.

- Khai Sơn trưởng lão, không nên ngăn cản ta, ta hôm nay phải giáo huấn y thị cho thật tốt.

Vân Thự Quang không kìm nổi cơn giận, lại sắp đánh về phía Vân Phi Phi.

- Phi Phi, ta muốn xem xem ai dám lớn gan dám giáo huấn ngươi như thế.

Ở giữa không trung có ba thân ảnh từ trên trời giáng xuống, trong đó có hai người là Vân Kỳ Trung và Vân Tuyết Sơn, người còn lại chính là lão giả mặc áo bào màu xám vừa cất tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Di Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

CHƯƠNG 93: VÂN GIA LÃO TỔ TÔNG.

Ba người này thì Vân Kỳ Trung dùng đấu khí ngưng tụ thành cánh còn Vân Tuyết Sơn thì trực tiếp bị lão giả nắm lấy mà kéo đi phi hành trên không trung, không phải dùng ma pháp mà là đấu khí, lão giả áo bào màu xám quả nhiên là cường giả đấu hoàng.

- Lão tổ tông, người đã tới đây.

Vân Phi Phi nhìn thấy lão giả mặc áo bào màu xám thì đột nhiên nhào tới, nước mắt ủy khuất nhanh chóng rơi ra.

- Được rồi Phi Phi, lão tổ tông đã trở lại, về sau sẽ không có ai dám khi dễ con.

Lão giả áo xám khẽ vỗ vỗ vai Phi Phi mà nói, trong mắt lão hiện ra vẻ hiền lành, trong đám hậu nhân của Vân gia, người lão thích nhất chính là Phi Phi.

- Lão tổ tông.

Những người khác nhìn thấy lão giả mặc áo bào màu xám thì đột nhiên quỳ xuống toàn bộ.

Lão giả áo xám này tên là Vân Linh, dựa vào thân phận mà nói thì lão cũng là trưởng lão của Vân gia, là một quái vật Đấu hoàng.

- Tất cả đứng lên đi.

Vân Linh cất tiếng nói, nhìn thi thể của hai ma pháp sư cấp năm trên mặt đất thì không kìm được mà thở dài một hơi.

- Lão tổ tông, Vân Phi Phi chống đối tông chủ....

Vừa nhìn thấy lão tổ tông tới, sắc mặt của Vân Thự Quang liền biến chuyển, hấn sợ Vân Phi Phi nói bậy cho nên trước hết quả trách Vân Phi Phi.

- Bốp bốp.

Hai thanh âm vang lên, chỉ thấy bóng xám lóe lên, sau đó trên khuôn mặt của Vân Thự Quang xuất hiện hai hình bàn tay, Vân Thự Quang té xuống mặt đất, máu tươi phun ra.

- Ngươi là một tên phế vật, Vân gia sẽ bị bại trong tay ngươi, lúc trước ta mù mắt cho nên mới nhìn lầm.

Vân Linh tức giận nhìn Vân Thự Quang, nhìn không được mà đá thêm một cước.

- Từ giờ trở đi, ngươi không còn là tộc trưởng của Vãng gia nữa, cũng không phải là tông chủ của Nguyên Bảo tông, tội của ngươi sau khi trở về ta sẽ từ từ trừng trị.

Vân Linh hầm hầm nói với Vân Thự Quang sau đó lập tức nói với Vân Tuyết Sơn:

- Ngươi sau này cũng không thể làm trưởng lão của Vân gia, tội của ngươi sau khi trở về cũng sẽ xử lý.

Nhìn thấy lão tổ tông tức giận tất cả mọi người đều cúi đầu xuống không dám lên tiếng, sợ rằng lão tổ tông sẽ dùng một cước đá bay mình ra ngoài.

- Lão tổ tông, sao người lại tới đây, xin người bớt giận.

Vân Phi Phi nhìn thấy lão tổ tông đỏ mặt tía tai thì bước lên an ủi.

- Ủ, Phi Phi, tình huống bên này thế nào?

Vân Linh hỏi Vân Phi Phi.

- Lão tổ tông, chúng ta bị đánh lén, là một người thần bí đã đánh chết bốn người.

Vân Phi Phi bất đắc dĩ nói.

- Azzzz.

Vân Linh thở dài một hơi:

- Không ngờ ta ra ngoài ba năm thì Vân gia đã chết nhiều như vậy, nếu như ta trở về trễ nửa năm nữa, sợ rằng Vân gia sẽ bị phá hủy.

Nói đến đây, Vân Linh không kiềm được mà nhìn Vân Thự Quang, trong mắt lại hiện lên vẻ tức giận, hận không thể bước lên đá thêm một cước.

- Lão tổ tông, sao người lại về đây?

Vân Phi Phi cất tiếng hỏi, Vân gia cuối cùng cũng có hi vọng, lão tổ tông nhất định sẽ bảo vệ Vân gia.

- Phi Phi.

Vân Kỳ Trung bước tới nói:

- Nguyên Bảo tông đã bị lửa thiêu thành một đống tro tàn, vừa vặn lão tổ tông trở về Vân gia, ta liền đem mọi chuyện nói ra tất cả cho người.

- Cái gì, Nguyên Bảo tông bị thiêu thành một đống tro, điều này làm sao có thể.

Vân Phi Phi kinh ngạc nhìn Vân Kỳ Trung mà không dám tin.

- Thật sự, hẳn là người của Nhạc gia làm.

Vân Kỳ Trung nói.

- Phi Phi, con làm tộc trưởng của Vân gia đi, Nguyên Bảo tông sau này mở lại con cũng là tông chủ của nguyên Bảo tông, Vân gia về sau giao cho con.

Vân Linh nói.

- Lão tổ tông, con còn trẻ, con sợ rằng...

Trên khuôn mặt Vân Phi Phi hiện ra vẻ lo lắng mà nhìn Vân Linh.

- Đừng lo, hãy tin tưởng vào mình, mặt khác cũng có người giúp con.

Vân Linh nói với Vân Phi Phi.

Vân Kỳ Trung nói:

- Lão tổ tông, bây giờ chúng ta nên làm gì, có nên tới Nhạc gia hay về trước.
- Nhạc gia thì phải gặp, ta cũng muốn nhìn xem cao thủ giết mấy người Vân gia này là người nào.

Vân Linh cất tiếng nói:

- Phi Phi, đầu tiên con hãy trói hai người của Hoàng gia lại, đừng cho bọn hần bỏ chạy.
- Lão tổ tông tha mạng, lão tổ tông tha mạng.

Hoàng Huy vốn trông cậy vào lão tổ tông vừa xuất hiện này để tiêu diệt Nhạc gia, không ngờ Lão tổ tông lại đối phó với mình và đưa con, khiến cho hai chân của y run rẩy.

- Sư phụ, cứu con, sư phụ.

Hoàng Khắc Lương cũng run rẩy hai chân, không ngừng hướng về phía Vân Tuyết Sơn mà cầu cứu.

- Lão tổ tông, người này là đệ tử của con, không phải là người của Nhạc gia.

Vân Tuyết Sơn chưa nói xong thì Vân Linh đã vỗ tới một chuông.

- Ngươi tại sao lại thu nhận một tên đệ tử xui xẻo như vậy khiến cho Vân gia biến thành như thế, ngay cả Nguyên Bảo tông cũng bị thiêu.

Vân Linh tức giận mà hung hăng đánh tới, chỉ thấy trên mặt của Vân Tuyết Sơn đã đầy máu tươi.

- Lão tổ tông, chúng ta trói hai người Hoàng gia kia lại để làm gì.

Vân Kỳ Trung khó hiểu hỏi Vân Linh.

- Tam thúc, lão tổ tông chính là dùng họ làm lễ vật tới Vân gia.

Vân Phi Phi nói với Vân Kỳ Trung.

- Trẻ con dễ dạy.

Vân Linh thỏa mãn nhìn Vân Phi Phi, vô cùng hài lòng.

Sau một phen ầm ĩ này, sắc trời đã sáng, người của Vân gia dưới sự suất lĩnh của Vân Linh liền tiến tới Nhạc gia, tất cả mọi người của Vân gia lúc này không sợ bị đánh lên nữa. Hoàng Khắc Lương và Hoàng Huy thì bị trói giống như hai cái bánh tét bị người của Vân gia kéo đi đằng sau.

Nhạc Thành thở ra một hơi dài, hai sợ tinh quang trong hốc mắt ngưng tụ hồi lâu ới tiêu tan, khí tức lại mạnh thêm một phần.

- Khiếu Thiên Hồ, đi giết cái đầu vương kia đi.

Nhạc Thành một môi dưới lưng rồi đưa cho Khiếu Thiên Hồ một ản thân phù, dù sao thì thứ này trên người hần cũng không thiếu.

- Dạ, chủ nhân.

Khiếu Thiên Hồ kêu lên một tiếng sau đó hanh chóng biến mất trên không trung.

- Đại nhân, người giết bọn họ ở đây tiểu nhân sợ rằng bọn họ sẽ không tới được Nhạc gia.

Thác Ni Tư nói với Nhạc Thành.

- Ai bảo Nguyên Bảo tông phạm đại tội, tiếp tục như vậy bọn họ sẽ bị hù chết mà thôi.

Thác Ni Tư lẩm bẩm nói, trong lòng không khỏi thương cảm cho Nguyên Bảo tông.

- Ta chính là muốn như vậy, ta muốn nhìn xem Nguyên Bảo tông sẽ có bao nhiêu đầu vương chết.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Là ai xuất hiện đi.

Khiếu Thiên hồ đi tới thì Vân Linh đã di động lên không trung, hướng về phía trước mà nói.

- Ngươi là Đẩu Hoàng?

Ở giữa không trung truyền ra một thanh âm hùng hậu.

- Ngươi là cường giả đấu hoàng, tuy nhiên chủ nhân của ta cũng không để đấu hoàng vào mắt, nguyên bảo tông muốn đối phó với Nhạc gia thì sẽ chịu sự trừng phạt.

- Ngươi rốt cuộc là ai, có thể hiện thân không?

Vân Linh biến sắc, mặc dù y đã cảm nhận được khí tức của đối phương nhưng lại không thấy thân ảnh, giống như là một đám u linh vậy, không kim được mà kinh hãi.

- Ta chỉ phụng mệnh chủ nhân đi giết hai người Đẩu vương, những người khác thì không giết, ngươi mau tránh ra nếu không ta sẽ giết cả ngươi.

Thanh âm hùng hậu nói, truyền được lấy tại

Người của Vân gia thấy lão tổ tông đối thoại với một người trong không khí thì bị hù đến mức run run, đặc biệt là mấy đấu vương còn lại, nghe thấy đối phương chỉ giết đấu vương thì thầm nghĩ, nếu như không có lão tổ tông thì bọn hắn chết chắc rồi.

- Xin Nhạc gia hãy nể mặt ta và Vân gia mà hòa giải.

Vân Linh nói với người trên không trung.

- Hừ, ngươi đừng tưởng ngươi là Đẩu Hoàng thì to, ta nói rồi, chủ nhân của ta không để đấu hoàng vào mắt.

Ở giữa không trung lại vang lên một tiếng nói.

- Chú ý.

Vân Linh đột nhiên la lớn về phía người Vân gia, ngay lập tức hai đấu khí lớn vung về phía trước.

- Xoẹt.

Chỉ thấy ở trên không trung một mảnh đao bổ ra, công kích về phía Vân Linh, hai luồng khí lực chạm nhau ở trên không trung.

Một tiếng vang lớn, thân hình của Vân Linh đột nhiên bay về sau mà chực thước, thật là quý dị.

- Ở đây có cường giả đấu hoàng để ta hỏi chủ nhân một chút.

Ở trong không khí truyền tới một làn gợn sóng quý dị.

- Xoạt.

Vân Linh rơi về phía bên cạnh người của Vân gia, sắc mặt hơi tái nhợt.

- Lão tổ tông, thế nào rồi?

Vân Ký Trung hỏi với Vân Linh, những người khác cũng nhìn chăm chăm về phía ông.

- Là cường giả đấu hoàng, thực lực không dưới ta.

Vân Linh từ từ nói.

- Cái gì, là cường giả đấu hoàng, thực lực không dưới lão tổ tông.

Mọi người hít một hơi lạnh, đặc biệt là Vân Thụ Quang, Vân Tuyết Sơn, hai người muốn đi tiêu diệt Nhạc gia bây giờ ngấm lại không kim được mà toàn thân run rẩy, mồ hôi lạnh ứa ra không ngừng.

Hoàng Huy và Hoàng Khắc Lương nghe thấy lời nói của Vân Linh thì trong mắt cũng hiện ra vẻ tuyệt vọng, vốn mình muốn nhờ Nguyên bảo tông đối phó với Nhạc gia, mà xem ra hiện tại không thể.

Nhạc gia bọn hắn hẳn là muốn Hoàng gia sống trong sợ hãi, đây chính là nguyên nhân Nhạc gia tiêu diệt La gia và Tiền gia mà không tiêu diệt Nhạc gia, hóa ra Nhạc gia chỉ đang nhìn Hoàng gia diễn trò, giống như mèo vờn chuột mà thôi, bắt được cũng không giết ngay mà từ từ hành hạ nó.

- Xem ra, chỉ có thể như vậy mới đủ.

Vân Linh nhìn trên không trung nói:

- Người đầu, trời Vân Thự Quang và Vân Tuyết Sơn lại cho ta.

- Lão tổ tông, chúng vẫn bối sai rồi, chúng vẫn bối không dám nữa.

Vừa nghe thấy Nhạc gia có cường giả đầu hoàng, Vân Thự Quang và Vân Tuyết Sơn đã sợ đến mất mật, bây giờ thấy lão tổ tông muốn trời chặt mình xuống, bọn họ liền quỳ xuống xin tha thứ.

- Các ngươi... Vân gia lần này chọc phải cường giả Đầu Hoàng, các ngươi muốn tính sao?

Vân Linh tức giận đến mức nói không ra lời, hung hăng dùng một cước đá ra mà nói:

- Mau trời hai đứa này lại.

- Lão tổ tông, hay là tha cho bọn họ đi.

Vân Kỳ Trung nhìn Vân Thự Quang và Vân Tuyết Sơn hai người mà trong lòng tức giận, dù sao thì cũng là tộc nhân của Vân gia.

- Aizzz, nếu trước kia nếu như ngươi không phải có tâm địa tốt quá mức thì ta đã cho ngươi làm tộc trưởng Vân gia.

Vân Linh hơi thờ dãi.

- Tam thúc yên tâm đi, lão tổ tông làm vậy cũng chỉ để thể hiện thành ý mà thôi.

Vân Phi Phi nói.

Vân Linh nhìn Vân Phi Phi mà nói:

- Tiểu nha đầu nhà ngươi, đúng là không có chuyện gì có thể gạt được ngươi, ai cười được ngươi thì cũng giống như nhặt được bảo vật.

- Lão tổ tông, người giễu cợt ta rồi.

Vân Phi Phi cáat tiếng trả lời, then thùng cúi mặt thấp xuống.

Bây giờ trong lòng Vân Linh cảm thấy trong lòng suy nghĩ trở nên hơi mất trật tự, vốn hẳn định đi Nhạc gia để giao cái họa của Hoàng gia này cho Hoàng gia xử lý, chứng minh về sau Vân gia không có quan hệ với chuyện giữa Nhạc gia và Hoàng gia, dù sao Nhạc gia giết nhiều người của Nguyên Bảo tông như vậy, Vân gia không phải là dễ trêu chọc vào.

Nhưng nhìn tình huống hiện tại thì Vân Linh thấy Nhạc gia nhất định cũng có cường giả đầu hoàng hơn nữa xem khẩu khí thì Nhạc gia còn có thế lực khác, Vân gia lần này chỉ mong có thể cầu hoà với Nhạc gia mà thôi, nếu như có chuyện gì thì Vân Linh cũng dự định liều chết lưu lại một cái huyết mạch cho Vân gia.

- Xoẹt.

Thân ảnh của Khiếu Thiên hồ đã xuất hiện bên người Nhạc Thành mà vội vã nói:

- Chủ nhân, không tốt rồi, bên trong có cường giả đầu hoàng tới.

- Cái gì.

Sắc mặt Nhạc Thành biến đổi.

- Ngươi xác định thực lực chứ.

Nhạc Thành biết rõ cường giả đầu hoàng vẫn không phải là đối thủ của Khiếu Thiên Hồ.

- Hẳn là bất tỉnh, cửu tinh đầu hoàng, nếu như tiểu nhân khôi phục bản thể thì có thể đánh bại được hẳn nhưng không cách nào giết hẳn.

Khiếu Thiên Hồ trả lời, với thực lực của thất tinh Đầu Hoàng, Khiếu Thiên hồ có thể dựa vào bảo đao mà Nhạc Thành luyện chế để ra tay giết, nhưng mà ngoài bất tỉnh Đầu hoàng thì Khiếu Thiên Hồ rất khó giết, dù sao đánh bại cùng với giết cũng không cùng một hàm nghĩa.

- Có cao thủ đầu hoàng như vậy sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sắc mặt biến đổi:

- Chúng ta trước hết quay trở về đã.

Nhạc Thành rất lo Nhạc gia sẽ xảy ra chuyện gì, đối phương nếu như giống như mình trước kia tới Nhạc gia phóng một mũi lửa thì phiền toái, Tử Điện

Mãng một mình hấn cũng không thể là đối thủ, vạn nhất đối phương có hai đấu hoàng cường giả thì càng không xong.

Nghĩ tới đây, nt nhanh chóng ngồi trên Khiếu Thiên Hồ bay tới Nhạc gia.

Nhạc Thành lúc trở về Nhạc gia thì may mà Nhạc gia không có chuyện gì, tốc độ của hấn so với người của Nguyên Bảo tông nhanh hơn không ít.

- Thác Ni Tư, người mau gọi Đồng Đại Nguru lập tức tới đây.

Nhạc Thành vừa về tới của Nhạc gia đã nói với Thác Ni Tư.

- Chủ nhân, người đã trở về rồi.

Từ Điện Mãng vừa đi ra, Nhạc Thành đã cảm nhận được khí tức trên người của hấn.

- Từ Long, người tới vừa đúng lúc, mau gọi Trần Bưu về, đồng thời để bọn họ toàn bộ lập tức quay lại, cửa hàng binh khí của Nhạc gia hôm nay đóng cửa.

Nhạc Thành phân phó.

Từ Điện Mãng mặc dù nghi hoặc nhưng nhìn thấy thần sắc của Nhạc Thành không tốt lắm thì cũng không hỏi nhiều, vội vàng tiến tới cửa hàng binh khí của Nhạc gia.

- Tam đệ, tam đệ làm sao vậy?

Nhạc Long cùng với Nhạc Hạc đi ra, nhìn thấy Nhạc Thành đang sắp xếp chuyện gì thì vội vàng hỏi.

Nhạc Thành nói:

- Đại ca, nhị ca hai người mau mau chuẩn bị tốt cho Hắc Ảnh dong binh đoàn, mặc khác thông tri với phụ thân và Phong thúc có cường giả đấu hoàng tới đây.

- Cái gì, cường giả đấu hoàng.

Nhạc Long và Nhạc Hạc không kìm được mà hít một hơi, cường giả đấu hoàng đó chính là cường giả chân chính, nhắc tay nhắc chân lên là có thể dời non lấp biển.

Nhạc Thành nhìn thấy đáng về kinh ngạc của hai người thì nói:

- Đừng lo, ta tự nhiên có biện pháp.

- Tam đệ không cần phải lo lắng, ta và Phong thúc và phụ thân sẽ xử lý hấn.

Hai huynh đệ nói, cường giả đấu hoàng hai người thậm chí cũng chưa từng gặp qua, bọn họ ở trong sinh tử mà tôi luyện thành.

Nhạc Thành nói:

- Yên tâm, ta sẽ cho những người tới, một người cũng không trốn đi được.

Trong mắt Nhạc Thành lại hiện ra một tia hàn quang, chỉ là một đấu hoàng cường giả mà thôi, Từ Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ liên thủ tuyệt đối không phải là chuyện khó khăn.

Sau đó, Nhạc Thành lấy từ trong cái nhẫn lưu trữ đồ vật ra một Mê Huyền trận bố trí ở trước Nhạc gia, Nhạc Thành hiện tại có lòng tin người có tu vi đấu linh thì không thể đi ra còn người có tu vi Đấu vương thì có thể vây khốn trong vòng một giờ, còn Đấu hoàng dùng mê huyền trận không thể trói được nhưng trong vòng một canh giờ đó, Khiếu Thiên Hồ và Từ Điện Mãng liên thủ cũng đủ để giết hấn.

Sau khi bố trí Mê Ảo trận xong, nhóm người Đồng Đại Nguru trở về, Nhạc Thành nói:

- Đồng Đại nguru, trước tiên người mang theo binh khí, chúng ta chuẩn bị giết địch.

- Thành nhi, chuyện gì đã xảy ra?

Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong nghe Nhạc Long nói có cường giả Đấu Hoàng tới thì lo lắng lập tức đi ra, muốn hỏi cho rõ ràng.

- Cha, phong thúc không có chuyện gì đâu, chỉ là một cường giả đấu hoàng mà thôi.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Cường giả đấu hoàng.

Hai người ngạc nhiên mà nói:

- Thành Nhi, vậy ngươi có biện pháp nào không, chúng ta hiện tại không thể đối phó với cường giả đấu hoàng.
- Yên tâm đi cha, Nhạc gia còn ba huynh đệ chúng con.

Nhạc Long cất tiếng nói.

- Không có chuyện gì đâu cha, con đã có biện pháp.

Nhạc Thành mỉm cười, chỉ là một cường giả đấu hoàng mà thôi, Nhạc Thành cũng không lo lắng.

Sau đó Trần Bưu và Tử Điện Mãng cũng quay trở về từ cửa hàng binh khí, nhìn thấy Nhạc Thành Trần Bưu hỏi:

- Đại nhân, xảy ra chuyện gì vậy?

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

CHƯƠNG 94: CƯỜNG HÃN.

Nhạc Thành nói:

- Cũng không tính là chuyện gì, chỉ là một cường giả đấu hoàng tới mà thôi.
- Một cường giả đấu hoàng mà thôi, chủ nhân, tiểu nhân đi giết hắn.

Tử Điện Mãng vừa nghe thì đột nhiên nói.

- Ngươi đi giết hắn.

Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong, Nhạc Long... nghe thấy Tử Điện Mãng nói vậy thì nghi hoặc nhìn hắn, tiểu tử này uống lộn thuốc sao, muốn đi giết cường giả đấu hoàng không phải muốn chết sao.

- Cha, tử Long kỳ thực cũng có thực lực đấu hoàng.

Nhạc Thành nhìn thấy những người xung quanh hiện ra một vẻ lo lắng thì nói Tử Long có thực lực đấu hoàng, về phần nói Tử Điện Mãng là ma thú lục giai thì sợ bọn họ kinh ngạc quá mức cho nên không nói.

- Cái gì, Tử Long là cường giả Đấu Hoàng.

Bọn người Nhạc Tử Sơn liền kinh ngạc trừng mắt, trước đó nhìn thấy Thác Ni Tư là ma pháp sư cấp năm, Khiếu Thiên là đấu vương cao thủ bọn họ đã kinh ngạc vô cùng, bây giờ nghe nói Tử Long là cường giả đấu hoàng thì bọn họ không thể nói ra lời.

- Được rồi, chúng ta vào đi thôi, bọn họ một hồi nữa hắn là sẽ gặp.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó đi vào khu nhà lớn của Nhạc gia.

- Lão tổ tông, phía trước không xa là Nhạc gia.

Vừa đến Lập Anh trấn, Nguyên bảo tổng từ lời của Hoàng Huy mà biết địa chỉ của Nhạc gia, đoàn người nhanh chóng tăng tốc đi cuối cùng cũng đã tới.

- Mọi người chậm một chút.

Vân Linh nhìn cửa ra vào của Nhạc gia thì thấy gì đó không đúng, không kìm nổi mà cẩn thận đánh giá.

Trong lúc tất cả mọi người nghi hoặc thì cảnh tượng trước mắt cũng biến đổi, tất cả đều tràn ngập ở trong ảo cảnh.

- Nguyên bảo tông lớn mật, các người dám tới Nhạc gia giương oai, hôm nay các người một người cũng không thể chạy thoát.

Thanh âm của Tử Điện Mãng quanh quẩn ở Mê ảo trận.

- Chuyện gì xảy ra vậy, đây là nơi nào.

Tất cả mọi người đều móc binh khí ra đề phòng, bọn họ chưa bao giờ gặp phải tình trạng ma quỷ như vậy, mọi người tiến vào không gian ảo cảnh, không thể nào trốn thoát.

- Mọi người hãy tỉnh táo.

Vân Linh nói với mọi người ở bên cạnh, nhìn ảo cảnh trước mặt trong lòng Vân Linh hơi kinh hãi, xem ra Nhạc gia thật sự có cao nhân ở đây, ảo cảnh này chỉ sợ cao thủ cấp đầu vương cũng khó đi ra ngoài.

- Gia chủ Nhạc gia, ta là người của Nguyên Bảo tông, chúng ta tới đây không có ý gì khác là để xin lỗi Nhạc gia.

Thanh âm của Vân Linh quanh quẩn trên không trung, đủ khiến cho người ở trong vòng một dặm cũng có thể nghe thấy.

- Chủ nhân, hần nói là đến xin lỗi, chúng ta phải làm sao bây giờ/

Ở cảnh một tầng hàng rào, Tử Điện mãng nói với Nhạc Thành.

Khuôn mặt của Nhạc Thành liên biến đổi không ngờ Nguyên bảo tông lại thay đổi chủ ý không muốn đối phó với Nhạc gia nữa.

Nhìn thấy người của Nhạc gia không phản ứng, sắc mặt của Vân Linh hơi biến đổi mà nói:

- Trước kia người của Vân gia hồ đồ chọc vào Nhạc gia, hôm qua ta mới trở về trời hai người hồ đồ của Vân gia và phụ tử Hoàng gia tới.

- Chủ nhân, hần nói đúng sự thật không?

Khiếu Thiên Hồ nói với Nhạc Thành.

Khuôn mặt của Nhạc Thành hơi biến hóa, tướng tượng lời nói của đối phương là sự thật, hơn nữa cường giả đầu hoàng của Nguyên Bảo tông kia mới xuất hiện tối hôm qua.

Vân Phi Phi một mực đi cạnh Vân Linh, thấy Nhạc gia không có phản ứng hần là đang suy nghĩ không biết là lời Vân gia có thật không, cho nên nàng liền nói:

- Lục tiên sinh, tiên sinh ở đâu, ta Vân Phi Phi cam đoan rằng Vân gia tới nhạc gia để xin lỗi chứ không có ý gì khác.

- Vân Phi Phi.

Nhạc Thành nghe thấy thanh âm của Vân Phi Phi thì xác định rằng Nguyên bảo tông tới để xin lỗi, hần nghĩ thầm trong Nguyên Bảo tông cũng có người tốt, thanh âm của cường giả đầu hoàng này có thể xuyên qua mê ảo trận vậy mà hần cũng không động thủ phá trận xem ra không muốn đụng tới nhạc gia lần nữa.

- Mời Vân tiểu thư vào nói chuyện, chủ nhân của ta tin vào cô nương, nhóm thứ nhất vào đi.

Thanh âm của Tử Điện mãng truyền vào trong Mê Ảo trận.

- Phi Phi, Lục tiên sinh là ai?

Nghe thấy câu nói của Vân Phi Phi, Vân Linh liền cất tiếng hỏi.

- Lão tổ tông, chuyện của Lục tiên sinh sau này con sẽ nói cho người nghe.

Vân Phi Phi thở dài.

Ở trong hàng rào, Nhạc Thành liên biến đổi thủ ấn, Vân gia cuối cùng cũng đã biến mất khỏi ảo cảnh.

Cảm thấy ảo cảnh kia, Vân Khai Sơn trong lòng liền chấn kinh, hần còn tính đi tiêu diệt Nhạc gia, nếu như không có lão tổ tông ở đây chỉ sợ rằng trước ảo cảnh này Vân gia không thể làm gì được.

- Vào đi, chúng ta sẽ không tiếp các người.

Thanh âm của Tử Điện Mãng truyền tới.

- Chúng ta cùng vào thôi.

Vân Linh hơi thở ra, trong lòng không kim được mà cảm khái, nếu không phải vì Vân gia thì đường đường một cửu tinh đấu hoàn như vậy làm sao có thể hạ thấp mình trước đối phương như vậy. Chỉ trách trước kia mình đã chọn sai tộc trưởng cho Vân gia mà thôi.

- Cột kẹt.

Một tiếng vang lên, cửa lớn của Nhạc gia dần mở ra, vân Linh mang theo người của Vân gia đi vào bên trong.

Mọi người của Vân gia đi vào Nhạc gia xong thì đôi mắt đều tròn tròn lên.

Chỉ thấy ở trong nội viện của Nhạc gia, hơn một trăm người cười hắc hắc ma cảm trường thương trong tay, sát khí đằng đằng xếp hàng chỉnh tề, mặc dù thực lực của một trăm người không cao lắm nhưng khí thế thì ngập tràn toàn thân.

Sau lưng một trăm người này chính là hai trăm hán tử cường tráng nhìn trừng trừng về phía Vân gia, khí tức tràn ngập toàn thân, trong này không thiếu người có thực lực đấu linh.

Mà điều khiến cho Vân Linh kinh ngạc nhất chính là một thanh niên áo đen cứng cáp và một thanh niên áo tím ở phía sau cùng, hai người này tràn ngập khí thế uy áp, Vân Linh biết rõ cả hai đều là đấu hoàng.

- Hai người là đấu hoàng, thực lực không ở dưới ta.

Vân Linh vã mồ hôi trán, nếu như lúc này đối phương đột nhiên dùng hai đấu hoàng làm khó dễ với mình thì toàn bộ Vân gia sẽ bị diệt bởi Nhạc gia.

- Huynh là Lục tiên sinh?

Vân Phi Phi nhìn thanh niên áo đen bên cạnh Khiếu Thiên Hồ và Thác Ni Tư, cảm nhận khí tức của thanh niên này trong lòng nàng không khỏi cảm thấy nao nao.

- Vân tiểu thư, không sai tại hạ chính là Lục tiên sinh, chỉ là hiện tại tiểu thư hãy gọi tại hạ là Nhạc thành, tam thiếu gia của Nhạc gia.

Nhạc Thành mỉm cười với Vân Phi Phi rồi hướng về phía người của Nguyên Bảo tông mà nói:

- Đại sảnh của Nhạc gia rất nhỏ, những người có mặt mũi thì vào đi, phần còn lại đứng ở ngoài cũng được.

Nói xong, Nhạc Thành kéo tất cả người của Nhạc gia đi vào đại sảnh, Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên hồ cũng theo sau.

Nhạc Thành có ý không thèm nhìn Vân Linh, phỏng chừng một cường giả đấu hoàng cũng không thể chống lại Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ.

- Hẳn đúng là lục tiên sinh, còn trẻ như vậy mà đã có khả năng như thế, hóa ra hẳn là tam thiếu gia của Nhạc gia, khó trách mà che chở cho Nhạc gia như vậy.

Vân Phi Phi kinh ngạc đứng tại chỗ, quả thật là khó tin.

- Phi Phi, chúng ta đi vào thôi.

Vân Linh cất tiếng nói với Vân Phi Phi, ngữ khí và thần sắc đều vô thần phảng phất như cả người đã già hơn mười tuổi, công kim được mà nhìn Vân Thự Quang và Vân Tuyết Sơn hai người phía sau.

- Mang bốn người này vào cho ta, những người khác ở đây chờ đợi.

Vân Linh hướng về phía những người phía sau mà nói, sau đó bắt đầu đi cùng với mấy đấu vương và Vân Khai Sơn, Vân Kỷ Trung, Vân Phi Phi đi vào trong đại sảnh của Nhạc gia.

- Các vị, đã mạo phạm với Nhạc gia rồi, Vân gai thật xin lỗi, Vân Linh đã mang những tên gia hỏa kia thứ lỗi với chư vị Nhạc gia.

Vân Linh nói xong liền để Vân Thự Quang, Vân Tuyết Sơn và hai người phụ tử Hoàng gia đi vào trong đại sảnh.

Vân Thự Quang và Vân Tuyết Sơn hai người sau khi đi vào trong Nhạc gia thì ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi. Nhạc gia đã bày ra một thế lực phải đối phó với Vân gia.

- Hoàng Huy.

Người của Nhạc gia nhìn thấy Hoàng Huy bị trói giống như cái bánh tét ở dưới mặt đất thì lộ vẻ tức giận, không ít người hận không thể tiến tới đá hắn mấy cước.

Phụ tử hoàng gia đã sớm sợ hãi, bọn họ trong lòng cảm thấy lạnh buốt, hối hận vì mình trước kia đối phó với Nhạc gia, hai nhà vốn cũng không có thâm cừu đại hận gì.

- Người đầu, kéo Hoàng gia phụ tử xuống, chém đứt tứ chi rồi mang ra ngoài cho chó ăn, nhớ kỹ không được làm dơ Nhạc gia.

Nhạc Thành nhìn phụ tử Hoàng gia rồi nhẹ nhàng nói.

- Dạ, chủ nhân.

Thác Ni Tư và Đồng Đại Ngưu kéo phụ tử Hoàng gia ra khỏi đại sảnh Nhạc gia.

Nhạc Thành tâm ngoan thủ lạt khiến cho Vân Linh và người của vân gia run lên, đứng là thiếu niên trẻ tuổi, thủ đoạn thật là ngoan độc.

- Vân tiểu thư, các vị ngồi xuống đi.

Nhạc Thành mỉm cười với người của Vân gia, sắc mặt sau đó khôi phục lại vẻ bình thường.

- Lục tiên sinh không Nhạc Thiếu gia, người gọi ta là Phi Phi là được rồi.

Vân Phi Phi mỉm cười nói.

- Cha, nhị thúc, đại ca nhị ca mọi người ngồi đi.

Nhạc Thành quay đầu nhìn về phía đám người Nhạc Từ Sơn mà nói, sau đó lập tức tộc nhân của Nhạc gia cũng ngồi xuống, Khiếu Thiên Hổ cùng với Từ Điện Mãng thì tôn kính đứng sau lưng của hắn.

Nhìn thấy hai cường giả đứng sau lưng Nhạc Thành, Vân Linh cũng không hiểu là chuyện gì xảy ra, hắn cũng không cảm nhận được khí tức trên người Nhạc Thành, thật là khó tưởng tượng, cũng không cảm nhận được linh hồn lực trên người Nhạc Thành.

- Khiếu Thiên Hổ, người cảnh cáo Vân gia Đấu Hoàng không được nhìn Linh hồn lực của ta nữa.

Nhạc Thành dùng thần thức nói với Khiếu Thiên Hổ và Từ Điện Mãng, người ngoài cũng không biết được.

- Vân gia Đấu Hoàng, chủ nhân ta muốn cảnh cáo người, người mà còn dùng linh hồn lực nhìn trộm nữa thì chủ nhân sẽ không khách khí.

Khiếu Thiên Hổ

Vân Linh khẽ giật mình, sau đó lập tức thu hồi linh hồn lực, nhìn thấy Nhạc Thành phát giác ra linh hồn lực của mình, hắn không khỏi toát mồ hôi lạnh, hắn chỉ muốn nhìn xem thực lực của Nhạc Thành mà thôi, thực sự không có ác ý.

Vân Linh nói:

- Thật xin lỗi, ta không có bất kỳ ác ý nào, chỉ là kỳ quái mà thôi, xin thứ lỗi.

Đột nhiên người của Nhạc gia hét lớn một tiếng, lão tổ tông cất tiếng xin lỗi, người của Nhạc gia cũng không hiểu chuyện gì xảy ra mà nhìn chăm chăm về phía lão.

- Chỉ nói vậy thôi, các người Nguyên Bảo tông đến Nhạc gia dự định làm gì?

Nhạc Thành thản nhiên nói, hắn phát hiện ra linh hồn lực trên người Nhạc Thành không phải tu vi thực lực mạnh mà là vì linh hồn lực đặc biệt cường đại mà thôi, linh hồn lực của Nhạc Thành nếu như thấp thì đã không phát hiện ra.

- Hôm nay chúng ta đến xin lỗi Nhạc gia, Vân gia trước kia hồ đồ, mạo phạm Nhạc gia cho nên hôm nay lão tổ tông nhà ta đã mang Vân gia gia chủ cùng Vân gia trưởng lão và Hoàng Khắc Lương tới đây bồi tội.

Vân Phi Phi nói.

- Ủ.

Nhạc Thành nhìn hai người trên mặt đất nói với Nhạc Từ Sơn:

- Cha, chuyện này cha thấy nên xử lý thế nào?

- Thành Nhi, chuyện này do con làm chủ là được.

Nhạc Thành nhìn thấy đối phương có cường giả đấu hoàng thì trong lòng cũng không tự nhiên, nói thế nào thì ông cũng mới chỉ có vu vi Đấu Linh, trước mặt Đấu Hoàng cường giả sẽ bị uy áp.

Nhạc Từ Sơn còn nhớ rõ trước kia chỉ vì cửa hàng binh khí của mình vì mong được Nguyên Bảo tông đã phải ăn nói khép nép, ngay cả một chấp sự của bọn họ cũng không dám đắc tội, không ngờ Nhạc gia lại có ngày hôm nay, người của Nguyên Bảo tông phải ăn nói khép nép với Nhạc gia.

- Đại ca, nhị ca hai người thấy thế nào?

Nhạc Thành hỏi Nhạc Long và Nhạc Hạc, dù sao đây cũng là chuyện của cả Nhạc gia, mình cũng không nên làm chủ một mình.

- Tam đệ, tất cả chúng ta nghe theo đệ là được, đệ quyết định thì tốt rồi.

Nhạc Long và Nhạc Hạc cũng giao toàn bộ cho Nhạc Thành xử lý, trên nét mặt của người nhà họ Vân có vẻ gì đó không tự nhiên, bọn họ nhận ra hai người này có sát khí, sát khí này phải trải qua ma luyện ở Quỷ Uyên mới có được.

- Phi Phi tiểu thư, Vân gia phải chăng do cô nương làm chủ, nếu như cô không làm chủ được thì ta cũng đành phải ...

Trong mắt của Nhạc Thành xuất hiện hàn ý, đầu tiên chăm chú nhìn Vân Phi Phi.

- Yên tâm đi Nhạc thiếu gia, Phi Phi hiện tại đang là tộc trưởng của Vân gia, về sau cũng là tông chủ của Nguyên Bảo tông, nàng ta tuyệt đối đại biểu cho Vân gia, cũng là đại biểu cho ta.

Vân Linh mỉm cười nói, trong lòng hấn không khỏi cười khở. Nguồn tại [http://\[.c\]om](http://[.c]om)

- A.

Nhạc Thành nhìn Vân Phi Phi, không ngờ Vân Phi Phi đúng là tộc trưởng của Vân gia, biến hóa này thật lớn, hấn thâm nghĩ trong lòng:

- Nguyên Bảo tông bị mình hòa thiểu, Vân gia chọn Vân Phi Phi làm tông chủ chỉ sợ không tốt lắm.

- Nhạc thiếu gia, hai người Vân gia mạo phạm chúng ta có mang tới, xử trí thế nào thì Nhạc thiếu gia làm chủ là được.

Vân Phi Phi cười nói:

- Ta biết Vân gia vô cùng mạo phạm Nhạc gia, xin thiếu gia nể mặt Phi Phi mà không làm khó Vân gia nữa.

Nhạc Thành mỉm cười mà nhìn Vân Phi Phi trong lòng hấn thâm nghĩ, nữ tử này đúng là nhanh mồm nhanh miệng, dù sao trước kia nàng ta cũng giúp đỡ mình không ít.

- Quả nhiên là Phi Phi tiểu thư đã là tông chủ của Nguyên Bảo Tông, ta xin nói rõ trước, ta hoàn toàn là nể mặt mũi của Phi Phi tiểu thư.

Nói xong, Nhạc Thành quay đầu nhìn về phía Vân gia:

- Nếu về sau có người nào còn gây bất lợi với Vân gia thì ta sẽ tuyệt đối không bỏ qua.

- Aizzz...

Vân Linh thở dài một hơi, không ngờ mình đường đường là một cử tinh Đấu Hoàng lại còn bị một người trẻ tuổi không để vào mắt, Phi Phi còn lớn hơn cả mình.

- Vậy đa tạ Nhạc tiên sinh, tiểu nữ đại biểu cho Vân gia xin lỗi Nhạc gia.

Vân Phi Phi mừng rỡ nói, mình trước kia biết vị Lục tiên sinh này không đơn giản rồi.

- Vị lão nhân này không biết xưng hô thế nào?

Nhạc Thành đột nhiên hỏi Vân Linh.

- Lão phu chính là Vân Linh.

Vân Linh sắc mặt không biết nổi mà nói, không biết Nhạc tam thiếu gia hỏi mình là gì.

- Hóa ra là Vân Linh tiên bối.

Nhạc Thành nói:

- Tiểu tử là Nhạc Thành, tin rằng chuyện trước kia giữa Nhạc gia và Vân gia lão gia đã biết rồi, không biết Vân Linh tiên bối thấy tại hạ xử lý thế nào?

Vân Linh mỉm cười trong lòng mà nói:

- Tiên bối thì không dám nhận, Nhạc thiếu gia gọi ta một tiếng Vân Linh là được, Nhạc gia bắt hòa với Vân gia, xử lý như vậy đã là đại lượng, ta cam đoan từ nay về sau sẽ không gây bất lợi với Nhạc gia.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

CHƯƠNG 95: CHƯA CÓ TÊN.

- Ha ha.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói:

- Vân tiên bối đừng gọi tại hạ là Nhạc thiếu gia, không bằng tại hạ gọi tiên bối là Vân lão đại ca, đại ca kêu đệ một tiếng là tiểu đệ, tiên bối thấy thế nào?

- A...

Vân Linh nghi hoặc nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Nhạc lão đệ ý vậy là...

- Vân lão đại ca, lúc trước lão đại ca vắng mặt, bất kể thế nào đại ca cũng là lão tổ tông của Vân Phi Phi, tiểu đệ cũng tôn kính đại ca vài phần, bây giờ Vân gia và Nhạc gia ân oán đã giải quyết, giữa chúng ta có thể thiết tình đối đãi.

Nhạc Thành khẽ cười nói.

Trên mặt của Vân Linh biến hóa không ngừng, hẳn thật sự không ngờ người này lại như vậy, hẳn đoán không ra trong lòng Nhạc Thành có ý gì.

Thác Ny Tư cũng nghi hoặc nhìn Vân Linh mà thầm nghĩ trong lòng:

- Đại nhân muốn lôi kéo cường giả Đẩu Hoàng.

Không sai, Nhạc Thành dự định lôi kéo Vân Linh, thực lực của Vân Linh so với Khiếu Thiên Hồ chênh lệch cũng không nhiều, về sau mình không có ở Nhạc gia, có Vân gia hỗ trợ cũng tốt.

- Vân lão đại ca, đại ca không cần nghi hoặc, tiểu đệ thật sự muốn kết giao một phen, nếu Vân lão đại ca xem thường tiểu đệ thì bỏ đi vậy.

Nhạc Thành nói.

- Không, không... Nhạc lão đệ nói đùa rồi.

Vân Linh đứng lên nói.

- Được rồi, hôm nay Vân Lão đại ca hãy ở lại Nhạc gia một đêm, dù sao trời cũng đã không còn sớm nữa, mặc khác tiểu đệ còn một số lễ vật muốn đưa cho đại ca.

Nhạc Thành đứng lên rồi nói với Khiếu Thiên Hồ:

- Khiếu Thiên, người mau đi coi bỏ dây trói cho tông chủ cùng với trưởng lão của Vân gia, Vân gia về sau với Nhạc gia không có một chút ân oán nào.

Nhìn Nhạc Thành buông tha cho Vân Thụ Quang và Vân Tuyết Sơn, trong mắt Vân Linh hiện ra một vẻ cảm kích, bất kể thế nào hai người này cũng đều là người của Vân gia, trở mặt nhìn bọn họ chịu chết cũng là một điều khó chịu, vốn ông hi vọng dùng hai người này để bồi tội.

- Vậy cung kính không bằng tuân mệnh.

Vân Linh mỉm cười, sắc trời hiện tại đã không còn sáng nữa, người của Vân gia cũng phải cần tìm nơi đặt chân.

- Đi, Vân lão đại ca để tiểu đệ đưa lễ vật cho huynh, cam đoan huynh sẽ thích.

Nhạc Thành nói với Vân Linh rồi bước ra sau đại sảnh.

- Chủ nhân, chúng ta đi theo người.

Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng sợ chủ nhân và Vân Linh ở cùng một chỗ sẽ gặp nguy hiểm nên lo lắng nói.

- Yên tâm đi, ta cùng với Vân lão đại ca ở cùng một chỗ thì có nguy hiểm gì?

Nhạc Thành nói với hai người rồi bước ra khỏi đại sảnh, Nhạc Thành hiện tại ở Nhạc gia không sợ Vân Linh gây bất lợi cho mình.

Vân Linh nhìn theo thân ảnh của Nhạc Thành rồi đi theo, không biết thanh niên thần bí này có ý gì.

- Aizz, chỉ sợ Vân Linh sẽ cảm động đến rơi nước mắt với đại nhân.

Thác Ny Tư thầm nghĩ trong lòng, hẳn biết muốn lôi kéo một người đầu tiên cần phải khiến cho người ta đầu vầng mắt hoa, đối phó với Khiếu Thiên Hổ chính là như vậy, đầu tiên là giam vào tra tấn mấy ngày sau đó lại cho một viên Hóa Hình đan và một bảo đao khiến Khiếu Thiên Hổ vô cùng cảm động.

- Vân lão đại ca, huynh thử thanh kiếm này xem.

Nhạc Thành ngửa kiếm mà đi, tới một ngọn núi gần Nhạc gia đưa một thanh kiếm màu xanh cho Vân Linh. Thanh kiếm này đúng là hơi xa xỉ, Nhạc Thành lần trước hóa thiên Nguyên Bảo tông, những thứ Nhạc Thành vơ vét được khoảng hai vạn kim tệ.

- Đây là...

Vân Linh nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, không biết thanh kiếm này hẳn tặng cho mình có ý gì. Minh hiện tại không thiếu binh khí, vừa rồi lại nhìn thấy Nhạc Thành phi hành trên kiếm, không có ma pháp lực thì ngạc nhiên trong lòng, từ trước đến giờ Vân Linh chưa bao giờ chứng kiến tình huống này.

- Vân lão đại ca, huynh thử xem sẽ biết.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó lập tức đưa thanh kiếm cho Vân Linh.

Vân Linh mặc dù nghi hoặc nhưng cũng làm theo lời nói của Nhạc Thành, tùy tiện huy động, sau đó sắc mặt của Vân Linh thay đổi lớn, từng mảng Đẩu khí không ngừng sáng lên từ giữa không trung, cường hãn đẩu khí tràn ngập cả đỉnh núi.

Một lát sau, Vân Linh mới phản khởi đi tới trước mặt Nhạc Thành mà nói:

- Nhạc lão đệ, thanh kiếm này thực sự lão đệ tặng cho ta?

- Không sai, chính là để tặng cho Vân đại ca.

Nhạc Thành khẽ cười nói, nhìn dáng vẻ của Vân Linh, hẳn biết y đã hài lòng.

- Rất thỏa mãn, rất hài lòng.

Vân Linh nói:

- Lễ vật này thật quá quý trọng.

Nhạc Thành nói:

- Chỉ là một lễ vật nhỏ nhỏ mà thôi, trước kia có ân oán với Vân gia, tiểu đệ ra tay giết không ít người, cái này cũng là để bồi tội.

- Nói gì nữa, những tên gia hỏa kia chết là đáng đời, ai bảo bọn chúng đi theo bọn khốn kiếp Hoàng gia.

Vân Linh nói.

Vân Linh kích động nhìn thanh bảo kiếm trong tay, thanh kiếm này có thể giúp y tăng hai ba thành lực công kích, sau này cho dù gặp Thập tinh đấu hoàng cũng có thể chiếm thượng phong.

- Vân lão đại ca thỏa mãn với thanh kiếm này là được rồi, chúng ta trước tiên hãy đi về.

Nhạc Thành cười nói.

- Đa tạ Nhạc lão đệ, thật hối hận vì không quen biết Nhạc lão đệ sớm. Lão đệ yên tâm, về sau Vân gia tuyệt đối sẽ không gây bất lợi với Nhạc gia, nếu như có người nào gây khó dễ với Nhạc gia thì Vân Linh nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn.

Vuốt ve thanh trường kiếm màu xanh, Vân Linh yêu thích không muốn buông tay.

Hai người sau đó quay trở lại Nhạc gia, dưới sự sắp xếp của Nhạc gia, người của Vân gia hiện tại đã ở lại Nhạc gia.

Nhạc Thành ở trong phòng mà khoanh chân ngồi, trong đầu hắn thầm nghĩ đến những chuyện đã xảy ra, rốt cuộc chuyện của Hoàng gia và Nguyên Bảo

tông cũng đã xử lý xong, về sau mình cũng yên tâm.

Những ngày tiếp theo, Nhạc Thành muốn bế quan tu luyện hai tháng, ước hẹn ba năm với Thanh dương môn còn ba tháng nữa sẽ tới cho nên Nhạc Thành muốn đoạt lại tôn nghiêm cho Nhạc gia.

- Đại nhân, Văn tiểu thư tìm đại nhân.

Ngoài cửa truyền tới thanh âm của Thác Ny Tư.

- Văn Phi Phi, nàng ta tới đây làm gì?

Trong lòng Nhạc Thành liên biến đổi, sau đó hẩn thu dọn rồi nói:

- Xin mời.

- Văn tiểu thư, xin mời tiểu thư, ta đi trước.

Cửa phòng mở ra, sau đó một thân ảnh xinh đẹp đi vào, ngay lập tức Thác Ny Tư khép cửa phòng lại, loại tràng diện này, Thác Ny Tư biết rằng không nên quấy rầy đại nhân.

Văn Phi Phi muốn tìm Nhạc Thành nhưng không biết hẩn ở đâu, đột nhiên nàng gặp phải Thác Ni Tư, sau đó Thác Ni Tư liền đưa nàng gặp Nhạc Thành.

- Ngồi đi, Phi Phi tiểu thư.

Nhạc Thành nói với Văn Phi Phi, ánh mắt không kìm được mà quét qua khe núi sâu của nàng.

Chỉ thấy đêm nay Văn Phi Phi mặc một bộ váy dài, lông mi cong mềm mại, da thịt trắng như tuyết, trước ngực là đồi núi cao ngất.

Bờ eo nhỏ nhắn như liễu, giống như là một con linh xà vậy, hai bờ mông rất rắn chắc, toàn thân đã hiện ra vẻ hoàn mỹ mê người trước Nhạc Thành.

- Nhạc Thành thiếu gia, đa tạ thiếu gia đã không làm khó Văn gia.

Văn Phi Phi ngồi xuống, cũng không để ý đến ánh mắt của Nhạc Thành, ngược lại còn mừng rỡ, hóa ra người này không giống như mình nghĩ, bên trong không có nữ sắc.

- Phi Phi tiểu thư khách khí rồi, nếu Phi Phi tiểu thư sớm làm gia chủ của Văn gia thì Nhạc gia cũng không có mâu thuẫn với Văn gia.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó ngồi xuống trước mặt Văn Phi Phi, một màn u hương truyền đến, trong lòng hẩn thầm nghĩ:

- Vụ vật trời sinh.

- Phi Phi tiểu thư muộn như vậy còn tới, không biết là có chuyện gì?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, Văn Phi Phi nhất định không phải đến để nói lời khách khí như vậy.

Văn Phi Phi chân chừ một lúc rồi nói:

- Nếu như tiểu nữ đoán không lầm thì chuyện của Linh Dược môn là do thiếu gia gây nên phải không?

- Không sai, là ta làm ta cùng bọn họ giao dịch, bọn họ thực hiện cung cấp dược liệu cho Nhạc gia, chuyện này ta lần trước tìm cô nương rồi mới đi tìm Linh Dược môn, cô nương không nên trách ta.

Nhạc Thành cười nói, có mình trợ giúp Linh Dược môn, hẩn là Nguyên Bảo tông bị đoạt đi không ít sinh ý.

- Aizzz.

Văn Phi Phi bất đắc dĩ thở dài một hơi:

- Chuyện trước kia không nhắc lại, không biết Nhạc thiếu gia có nên xem xét hợp tác với Nguyên Bảo tông nữa không?

- Cái này. Text được lấy tại [.]om

Nhạc Thành hơi khó xử, Linh Dược môn Hùng Minh kia hợp tác với Nhạc gia, mình lại cùng với Nguyên Bảo tông hợp tác thì hình như không tốt lắm.

- Nhạc thiếu gia còn khó xử sao?

Văn Phi Phi nhìn thấy thần sắc của Nhạc Thành thì cất tiếng nói:

- Chẳng lẽ dựa vào giao tình chúng ta cũng không thể sao?

- Aizzz..

Nhạc Thành thở dài một hơi rồi nói:

- Ta xem như sợ cô nương, mỗi lần là uy hiếp ta, như vậy đi, Linh Dược môn Hùng Minh cũng không tệ, Nhạc gia về sau hợp tác với Nguyên Bảo tông nhưng Nguyên Bảo tông cũng phải chiều cổ một chút với Linh Dược môn, hoặc là xác nhập với Linh Dược môn, ta tin đây không phải là việc khó với Phi Phi tiểu thư.

- Vậy đa tạ Nhạc thiếu gia.

Nhìn thấy Nhạc Thành đã đáp ứng, Vân Phi Phi không kìm được mừng rỡ, nói như vậy Nguyên Bảo tông muốn đứng lên lần nữa cũng không phải là chuyện khó.

Nhạc Thành nói:

- Phi Phi tiểu thư, về sau cô nương cứ gọi ta là Nhạc Thành là được, Nhạc thiếu gia ta nghe không quen.

Vân Phi Phi nói:

- Vậy huynh cũng đừng gọi ta là Nhạc tiểu thư, cứ gọi ta là Phi Phi là được rồi, ta nghe vậy cũng không quen.

Nói xong Nhạc Thành đưa ánh mắt nhu hòa nhìn Nhạc Thành.

Nhìn thấy thanh niên phía trước này hai mắt có thần, khuôn mặt tuấn lãng cương nghị, đặc biệt là khóe mắt thật sâu có khí chất hấp dẫn, Vân Phi Phi không kìm được mà nhảy dựng, nàng thầm nghĩ trong lòng:

- Dạng nam tử này đủ khiến cho tất cả các nữ nhân mê muội, hắn có chủ ý với mình sao?

Sau khi Vân Phi Phi rời đi, Nhạc Thành nhìn theo kiểu ảnh của nàng, không khỏi nghĩ trong lòng:

- Nhạc Thành người cải trang đứng đắn lắm như kẻ chính nhân quân tử vậy mà khi gặp nữ sắc thì lại mềm ra, quên đi, trước hết hãy tu luyện, về sau còn có cơ hội.

Buổi sáng ngày hôm sau, người của Vân gia đã rời khỏi Nhạc gia.

Bàn giao xong tất cả, Nhạc Thành đi tới hậu sơn, ở cửa động lúc này đã bố trí một đạo cấm chế, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi trên giường đá, bắt đầu tu luyện, toàn thân có một thanh mang bao phủ.

Giải quyết Hoàng gia và Nguyên Bảo tông xong, Nhạc gia cùng với Yến gia tiếp nhận sinh ý, hiện tại Lập Anh trấn đều nằm trong tay của Nhạc gia và Yến gia, những tiểu thế lực khác cũng phải hợp tác với bọn họ.

Đồng thời Nhạc gia danh tiếng cũng được rất nhiều người biết, rất nhiều cha mẹ đã dạy con cái của mình, chỉ cần các người theo kịp ba đứa con của Nhạc gia thì ta chết cũng nhắm mắt.

Gần hai tháng, Nhạc gia có biến hóa vô cùng lớn.

Trong hai tháng này, Vân gia hàng tháng đều gửi dược liệu tới cửa hàng binh khí của Nhạc gia, giá tiền cũng giống như của linh Dược môn, hàng bọn họ nhập trực tiếp rồi đưa giá, không hề lấy lợi nhuận một phần.

Một tháng trước, Thác Ný Tư trước khi Nhạc Thành bế quan tu luyện đã cùng với Khiếu Thiên Hồ đi tới thất tinh thành, tìm Hùng Minh Linh Dược môn giao hai viên đan dược ngũ phẩm. Nghe nói lần này đấu giá đại hội vô cùng nóng bỏng, vé vào cổng của đấu giá đại hội hiện tại đã tăng lên bốn mươi kim tệ, mọi người đều thi nhau tranh đoạt thanh bảo kiếm kia.

Về sau, thanh bảo kiếm đã được bán với giá sáu nghìn kim tệ, tổng cộng tất cả các vật phẩm đấu giá đã là bốn vạn kim tệ.

Thu hồi kim tệ vào người, Thác Ný Tư liền quay lại Nhạc gia.

Ở Thanh Dược sơn trong Thanh Dương sơn, dãy núi này có diện tích mấy nghìn dặm, đây chính là trung tâm của Thanh Dương môn, nhắc tới Thanh Dương môn, rất ít người không biết.

Thực lực cao nhất của Thanh Dương môn nghe nói đã là cường giả Đấu Tông siêu cấp, cường giả này giậm chân một cái cũng khiến cho cả Khoa Ốc đế quốc rung chuyển.

Tại một đình viện trong Thanh dương môn, Đình viện này bốn phía hoa hương, phảng phất giống như là đào nguyên ngoại thế. Lúc này một cô gái mặc hồng y khuôn mặt tuyệt mỹ, mắt to mi cong, da thịt trắng như tuyết, cái miệng anh đào nhỏ nhất đang ở trong đây.

Một lát sau, một vòng sáng đầu khí đỏ nhạt được hồng y nữ tử hấp thu, hồng y nữ tử thở ra một ngụm trọc khí, mờ hai mắt ra.

Chỉ thấy con người của hồng y nữ tử như hai sợi tinh quang, ngưng tụ hồi lâu không tiêu tàn, toàn thân tràn ngập khí tức cường hãn.

- Đột phá tới Đấu Vương.

Hồng y nữ tử trầm ngâm nói, trên người hồng y nữ tử ngưng tụ một đôi cánh đầu khí, đầu khí có cánh, chỉ có cao thủ Đấu vương mới làm được, cô gái này mới hai mươi tuổi mà đã là cao thủ đấu vương, chỉ sợ nhiều người không thể tin nổi.

Cảm nhận được trong cơ thể tràn ngập đầu khí, hồng y nữ tử bay lượn trên không trung một hồi lâu rồi mới rơi xuống mặt đất.

Hồng y nữ tử đứng lên, thân hình lồi lõm mê người, nếu Nhạc Thành nhìn thấy cảnh tượng này nhất định sẽ phải chảy cả máu mũi.

Chỉ thấy Hồng y nữ tử hiện tại mặc một bộ cẩm phục màu hồng, phía trước là hai ngọn núi cao thẳng, mơ hồ có thể nhìn thấy khe núi trắng noãn sâu bên trong. Quả thật nàng là một vũ vật trời sinh.

- Dịch Thiên, con đã đột phá tới Đấu Vương rồi sao?

Một thanh âm trầm thấp truyền tới, sau đó một lão giả mặc áo bào màu xanh từ ngoài đình viện đi tới.

- Liệt Sơn hộ pháp, sao ông lại tới đây.

Hồng y nữ tử mỉm cười nói, hồng y nữ tử này chính là hôn thê của Nhạc Thành, Dịch Thiên, lão giả mặc áo xanh chính là người cùng với Dịch Thiên đi tới Nhạc gia từ hôn, tu vi của y cũng đã đột phá tới ngũ tinh Đấu vương.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

CHƯƠNG 96: ĐI THANH VÂN MÔN.

- Con còn nhớ ước hẹn ba năm với Nhạc gia không, ba năm trước môn chủ đã phái ta đi với con xuống đó thu xếp, với tình hình tu luyện của con hiện tại thì có rất nhiều cơ hội để trước ba mươi tuổi đột phá tới Đấu hoàng.

Liệt Sơn nói.

Ước hẹn ba năm, Dịch Thiên trong lòng liền nhớ tới ánh mắt của thiếu niên kia ba năm trước đây, ánh mắt giống như là đã thúc giục cho người khác cảm thấy bất an, có lẽ mình nên xin lỗi hắn, nhưng một tên phế vật như vậy, hắn làm sao có thể xứng đôi với mình.

Dịch Thiên mỉm cười nói:

- Liệt sơn hộ pháp, tâm ý của sư phụ tiểu nữ hiểu rõ mà, tiểu nữ sau đó sẽ tiến vào trong mật thất mà bề quan tu luyện. Đọc Truyện Online mới nhất ở truyen/y/y/com

- Ủ.

Liệt Sơn lại nói tiếp:

- Môn chủ đối với con kỳ vọng rất lớn, cho một mình con ở Đình viện để tu luyện, con chính là người có thiên phú tốt nhất trong một nghìn đệ tử của Thanh Dương môn, nhất định không được phụ kỳ vọng của môn chủ.

- Dạ.

Dịch Thiên lại cất tiếng mà ngẩng đầu lên nhìn bầu trời.

Một con chim từ trên không bay qua, Dịch Thiên trầm ngâm nói:

- Nhạc Thành, người từ khi còn bé ta đã rất thích người, nhưng chỉ trách người là phế vật, người đã không xứng với ta rồi, chúng ta đã cách nhau rất xa,

xa thật xa.

Ở trong sơn động hậu sơn của Nhạc gia, thanh mang tràn ngập, hô hấp toàn thân của Nhạc Thành bao trùm cả cơ thể, trong người của Nhạc Thành cũng đã xuất hiện biến hóa.

Một lát sau, Nhạc Thành liền thở ra một làn khí, hai mắt mở ra, trong mắt hiện ra hai sợi tinh quang ngưng tụ thật lâu không tiêu tán, đôi mắt đen này thâm sâu vài phần.

- Rốt cuộc mình cũng đã đột phá tới Thai Tức trung kỳ, bây giờ chống lại một tam tinh đấu vương cũng không có vấn đề gì, nếu dùng cả pháp khí thì có thể chống lại cả một ngũ tinh đấu vương.

- Thời gian cũng không còn nhiều lắm.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó hắn liền cời bỏ cấm chế mà đi ra khỏi sơn động.

Sau khi tới đại viện của Nhạc gia, Nhạc Thành thiếu chút nữa đã tưởng mình đi nhầm chỗ, khắp nơi đều rực rỡ, xem ra tổn không ít sức lực.

- Chủ nhân, người đã xuất quan rồi.

Khiếu Thiên hồ chạy tới, Nhạc Thành xuất quan, Khiếu Thiên Hồ cũng cảm giác được.

- Chủ nhân, thực lực của người hẳn là tiến bộ của không ít, thuộc hạ nhìn thấy khí tức của người so với trước lúc bề quan mạnh hơn rất nhiều.

Từ Điện Mãng nói.

- Ủ, gần đây đã đột phá một chút, Nhạc gia tốt chứ.

Nhạc Thành hỏi hai người.

- Bẩm chủ nhân, Nhạc gia gần đây không có chuyện gì xảy ra, bất quá hôm nay Thác Ni Tư cùng với Đồng Đại Ngu đã đi ra ngoài huấn luyện.

Từ Điện Mãng nói.

- A.

Nhạc Thành cất tiếng nhìn thấy Nhạc Từ Phong và Nhạc Từ Sơn đang trò chuyện với hai đại ca của mình thì tiến tới sau đó trở về gian phòng.

Sáng sớm hôm sau cả Nhạc gia trở nên náo nhiệt, bởi vì hôm nay chính là ngày luận võ của nhóm người Đồng Đại Ngu và dong binh đoàn của Nhạc Hạc và Nhạc Long, không ít người nghe thấy tin tức thì chờ mong, nghe nói hôm nay tỉ thí tổng cộng năm nội dung, mỗi một nội dung bất kể bên nào chiến thắng đều được thưởng một viên đan dược tứ phẩm và năm trăm kim tệ tiền thưởng.

Một viên đan dược tứ phẩm cũng có giá trị năm trăm kim tệ, cộng lại cũng được một nghìn kim tệ.

- Các ngươi nghe lão tử ta nói cho kỹ, nếu như ai chiến thắng thì sẽ phát tài, nhưng nếu như thua thì đại nhân sẽ không tha cho ta, ta cũng sẽ không tha cho các ngươi, lúc đó sẽ khai đao mười tên tiểu đội trưởng trước.

Đồng Đại Ngu hướng về phía hai trăm thủ hạ của mình nói:

- Theo lời nói của đại nhân, những người tiến bộ hai cấp trong ba tháng nay sau khi trận đấu kết thúc sẽ đi qua phía Thác Ni Tư tổng quản mà nhận tiền thưởng.

Đại viện của Nhạc gia lúc này đã có thể dung nạp hơn nghìn người cho nên cuộc tỉ thí cũng có thể sắp xếp trực tiếp ở đại viện Nhạc gia. Mang theo mọi người đến đông đủ, Nhạc Thành cùng Nhạc Long, còn có Nhạc Từ Sơn Nhạc Từ Phong đều đến đại viện của Nhạc gia. Tiền thưởng này Nhạc Thành nói ra Nhạc Long và Nhạc Hạc đều hoảng sợ, tam đệ này thật hào phóng, một nghìn kim tệ đã là giá trị của cả Nhạc gia lúc suy tàn.

- Đại nhân, tất cả đã chuẩn bị xong.

Trông thấy nhóm người của Nhạc Thành, Thác Ni Tư lập tức mỉm cười.

- Ủ, vậy thì bắt đầu đi.

Nhạc Thành đợi sau khi tất cả người của Nhạc gia ngồi xuống thì hướng về Nhạc Long và Nhạc Hạc nói:

- Đại ca, nhị ca hai người xem làm sao thì tốt.

- Chuyện này tam đệ cứ sắp xếp đi.

Nhạc Long khẽ cười, hắn cũng biết người mà tam đệ huấn luyện không thể chống lại dong binh đoàn của mình.

- Được rồi, chọn những người thực lực đồng cấp, năm người đấu với năm người là được.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó lập tức tuyên bố quy tắc trận đấu cho Thác Ni Tư.

- Triệu Ngũ, ngươi bước lên trận đầu đi.

Nhạc Long nói với dưới đài, ngay sau đó một thân hình cao lớn mặc áo màu đen bước ra, tay cầm trường thương.

- Triệu Ngũ, bất tỉnh đại đấu sư, xin chỉ giáo.

Thân hình cao lớn của Triệu Ngũ đã sớm bước lên lôi đài.

- Lưu Ma Tử, ngươi bước lên cho ta.

Đồng Đại Ngưu nói với một đại hán khổng lồ phía sau, đại hán này cũng có tu vi bất tỉnh đại đấu sư, tuy nhiên hắn mới chỉ đột phá mà thôi, hai tháng trước hắn chỉ mới có tu vi lục tinh đại đấu sư.

Đại hán khổng lồ nhảy lên trên đài, trong mắt hiện ra một vẻ nóng bỏng.

Hai người đánh giá một chút rồi động thủ, tuy nhiên binh khí trong tay của hai người đều có đầu gỗ, trận đấu này tối đa cũng chỉ bị thương, không thể ảnh hưởng tới nhân mạng.

Ở trên đài khí thế ngất trời, Nhạc Thành cùng với người của Nhạc gia cũng hứng thú quan sát, cuối cùng sau ba trăm hiệp, Triệu ngũ của hắc ảnh dong binh đoàn đã chiến thắng.

Lạt ma từ chân chường đi xuống đài, không chỉ không lấy được tiền thưởng mà còn bị Đồng Đại Ngưu mắng cho một trận.

Sau đó hai người tu vi Đại Đấu sư lại ra đối chiến, lần này Đồng Đại Ngưu chiến thắng, hắn cao hứng tới thất thần một hồi lâu.

Đối với trận đấu của các đại đấu sư, Nhạc Thành không quan tâm, sở dĩ hắn muốn cho người của Đồng Đại Ngưu và Hắc Ảnh dong binh đoàn đối chiến với nhau là muốn nhìn ra xem trong hai trăm người này có người nào có thiên phú hay không, để mình có thể bồi dưỡng thành thể lực tinh nhuệ nhất.

Năm cuộc tranh tài trôi đi, người của Đồng Đại Ngưu thắng hai trận, người của Hắc Ảnh Dong binh đoàn thắng ba trận, đối với thành tích này Nhạc Thành đã rất hài lòng, dù sao Hắc Ảnh Dong binh đoàn cũng ở trong Quý Uyên mà được huấn luyện, Đồng Đại Ngưu chỉ mới huấn luyện hai tháng nay mà được như vậy cũng đã không dễ dàng.

Dựa theo hứa hẹn của Nhạc Thành, mỗi người chiến thắng cũng nhận được một viên đan dược tứ phẩm và năm trăm kim tệ, năm người chiến thắng cao hứng hồi lâu mới hồi phục được tinh thần.

Sau đó Nhạc Thành móc ra hai thanh kiếm đưa cho Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong, rồi hai thanh trường thương cho Nhạc Long và Nhạc Hạc, những binh khí này Nhạc Thành dụng tâm luyện chế.

Bốn người theo từ miệng của Thác Ni Tư thì biết được mỗi binh khí này giá trị thấp nhất cũng là hai vạn kim tệ, tất cả đều hít một hơi lạnh rồi vội vàng thu vào trong người.

Sau đó Nhạc Thành lấy ra không ít đan dược đưa cho bốn người, đây cũng là những đan dược tăng cường thực lực, hơn nữa cũng là đan dược tứ phẩm, không chỉ vậy mà còn có hai viên đan dược ngũ phẩm.

- Cha, con dự định hai ngày nữa sẽ đi tới Thanh Dương môn.

Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Sơn.

- Thành Nhi, với thực lực hiện tại của con, ta cũng không lo lắng, chỉ là con tới Thanh Dương môn thì cần phải cẩn thận một chút, dù sao Thanh dương môn cũng không phải là một môn phái tầm thường.

Nhạc Tử Sơn nói.

Đối với ước hẹn ba năm với Thanh Dương môn, Nhạc Thành có rất nhiều cảm khái, nếu như Dịch gia biết Nhạc Thành có thực lực hiện tại thì chắc chắn sẽ hối hận không kịp, tuy nhiên Dịch gia đã mang tới rất nhiều tổn thương cho Nhạc Thành, ngay cả cái mạng thiếu chút nữa cũng không còn, bây giờ Thành nhi đã lớn lên, những chuyện này cũng chỉ có thể để cho nó đối mặt.

- Tam đệ, có muốn để chúng ta đi cùng với đệ hay không?

Nhạc Long và Nhạc Hạc cất tiếng nói, bọn họ đối với chuyện xảy ra trước kia với Nhạc Thành thì đều tức giận vô cùng, hận không thể tới đòi công bằng với Dịch gia.

- Không cần đâu đại ca nhị ca, hai người mau trở về Quý uyên đi, tiểu đệ cũng có chuyện cần hỗ trợ.

Nhạc Thành nói.

- Tam đệ, có chuyện gì đệ cứ nói đi.

Nhạc Long nói.

Nhạc Thành nói:

- Ta muốn xin đại ca và nhị ca đưa bọn người Đồng Đại Ngưu tới quý uyển, cho bọn họ tôi luyện ở đó một phen.

Nhạc Thành xem xong trận đấu thì biết rằng bọn người Đồng Đại Ngưu nếu như không trải qua chém giết thì vô phương trở nên bén nhọn.

Mình cần phải có một lực lượng tinh nhuệ chân chính.

Cho nên Nhạc Thành liền chọn trong hai trăm người này một trăm người tiến vào trong Quý uyển mà phát triển.

Ba ngày sau, Nhạc Thành cùng với Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng Thác Ni Tư, Trần Bưu bốn người rời khỏi Nhạc gia mà đi về phía Thanh vân môn, đi tới giữa đường Nhạc Thành ngồi ở trên lưng Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng cũng quần quanh đầu của nó, về phần Thác Ni Tư thì hơi khổ cực một chút.

Thanh Dương môn cách xa Lập Anh Trấn một khoảng lớn, cần phải có lộ trình hai tháng, may mà mọi người đều phi hành ở trên không trung, mặc dù tốc độ của Thác Ni Tư không phải là nhanh nhưng sau hai mươi ngày bọn họ cũng đã tới.

- Đại nhân, chỉ còn cách ước định của người có ba ngày, chúng ta nên tiến vào thôi.

Thác Ni Tư nói với Nhạc Thành.

- Chỉ còn ba ngày.

Nhạc Thành nhìn về phía thung lũng phía trước mà lầm bầm:

- Dịch Thiên, Nhạc Thành ta đến đây, ngươi sẽ phải hối hận.

- Nhạc Thành nói:

- Ba ngày này ta dự định bế quan, các ngươi làm hộ pháp cho ta.

Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng cùng mở ra một lối tới sơn động, Nhạc Thành bố trí một đạo cấm chế sau đó một lần nữa bế quan, trải qua ba ngày, Nhạc Thành đã đem tu vi của mình củng cố lên một chút.

Ngưng kết thủ ấn, Nhạc Thành một lần nữa để Vạn Thú Lô lên trên người, hai luồng Vô Thượng chân hỏa rót vào trong đó, sau khi tiến vào Thái Cực trung kỳ, uy lực của Vô Thượng Chân Hỏa đã mạnh hơn rất nhiều, trước kia muốn luyện chế vật phẩm Vô Thượng Chân Hỏa rót vào trong Vạn Thú Lô chỉ biến thành màu hồng mà giờ đã đỏ bùng, trong sơn động ánh lên một mảng nóng bỏng.

Với sự biến hóa của Vạn Thú Lô, Nhạc Thành cũng tiến nhập vào trong đó không ít vật liệu mà rèn luyện, đồng thời các loại thủ ấn cũng biến ảo không ngừng.

Ba ngày sau, Nhạc Thành gỡ bỏ cấm chế, trong mắt hiện ra một ánh sáng lấp lánh, cả người khí tức cũng biến hóa, trong ba ngày này tu vi của Nhạc Thành đã từ từ tiến bộ.

- Chủ nhân, thực lực của người tại sao lại tiến bộ nhanh như vậy.

Tử Điện Mãng nghi ngờ nói.

- Đi thôi, chúng ta đi về phía Thanh Dương môn, hôm nay ta muốn biết một chút về họ.

Nhạc Thành lập tức mỉm cười, sau đó thân hình biến đổi trên không trung, lần này Khiếu Thiên Hồ cùng với Tử Điện Mãng chuyển sang hình người.

Hôm nay khí trời rất tốt mặt trời sáng sớm đã hiện lên từ đường chân trời, đối với Dịch Thiên mà nói, hôm nay là một ngày đặc biệt, hôm nay nàng sẽ từ hôn nhà trai.

- Dịch Thiên, con chuẩn bị xong chưa, chúng ta nên xuất phát.

Trong đình viện của Dịch Thiên, Liệt Sơn liền thúc giục.

Dịch Thiên hiện tại đã có địa vị rất cao, nàng không chỉ là đệ tử duy nhất của môn chủ mà là người có thiên phú tốt nhất trong vòng một trăm năm của Thanh Dương môn, dưới hai mươi tuổi đã trở thành đầu vương, Thanh Dương môn trước kia cũng chỉ có một người có được thiên phú như vậy.

- Được rồi Liệt Sơn hộ pháp.

Hồng y nữ tử Dịch Thiên từ từ đi ra, ba năm, hôm nay cuối cùng cũng đã tới.

- Chúng ta đi thôi, môn chủ hi vọng hôm nay con giải quyết toàn bộ chuyện của Nhạc gia, chỉ là ta lo lắng tên phế vật Nhạc gia kia không dám tới.

Liệt Sơn nói.

- Aizz.

Dịch Thiên hơi thở dài một hơi rồi nhìn bầu trời, cũng không biết trong lòng nàng đang suy nghĩ gì.

- Đại nhân, Thanh Dương môn thật là lớn!

Thác Ni Tư nhìn công trình của Thanh Dương môn mà nói.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Là rất lớn, chỉ là trong mắt của ta cũng chỉ là một Thanh Dương môn nho nhỏ mà thôi.

Tiếp cận tới gần Thanh Dương môn, trong lòng Nhạc Thành liền cảm thấy phức tạp.

- Thác Ni Tư, ta muốn ngươi chuẩn bị một vạn kim tệ.

Nhạc Thành nói với Thác Ni Tư, trong mắt hiện ra một vẻ phức tạp.

Thác Ni Tư nói:

- Đại nhân, dựa theo sự phân phó của đại nhân đã chuẩn bị xong rồi.

Đại nhân muốn một vạn kim tệ, Thác Ni Tư cảm thấy nghi hoặc.

- Đại nhân, phía trước chính là trung tâm của Thanh dương môn, chúng ta xuống thôi.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Không cần khách khí với họ, trực tiếp bay lên là được.

Ở trên Thanh Dương môn là một thạch bình rất lớn, trên thạch bình có đến mấy trăm mấy nghìn, nếu như muốn chứa hai nghìn người cũng không có vấn đề gì.

Hôm nay là ngày đặc biệt, không ít đệ tử trẻ tuổi cũng nghe nói đến. Chuyện từ hôn của Dịch Thiên sư muội dĩ nhiên không ít người chú ý. Ở trong Thanh Dương môn, số người theo đuổi Dịch Thiên phỏng chừng tới vài trăm người, không ít người nghe nói Dịch Thiên đã có hôn phu tuy nhiên bọn họ vẫn không bỏ cuộc.

Nhưng nghe nói hôm nay Dịch Thiên thí tử từ hôn, tất cả mọi người đều sáng ngời mà chú ý, ở trên thạch bình đã có gần một nghìn đệ tử, mà các hộ pháp cũng đến xem náo nhiệt.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

CHƯƠNG 97: PHẾ VẬT ĐÃ ĐẾN.

- Nghe nói Dịch Thiên sư muội muốn từ hôn một tên đầu khí hay ma pháp phế vật gì đó.

- Vậy tại sao trước kia bọn họ lại đính hôn với nhau?

- Nghe nói khi đó bọn họ còn trẻ.
- Kho trách, ta đã nói người này làm sao có thể xứng với Dịch Thiên sư muội.
- Vậy còn ước hẹn ba năm với Dịch Thiên sư muội thì sao? Nếu là ta thì ta đã quên nó đi.
- Nếu như bây giờ bên nam không xuất hiện thì phỏng chừng đã bị hù chết.
- Người nói nhỏ thôi, đừng để Dịch Thiên sư muội nghe thấy.

Một số đệ tử Thanh Dương môn bắt đầu nghị luận.

- Dịch Thiên, ta thấy tên tiểu tử Nhạc gia sẽ không tới, ước hẹn ba năm này do hắn nói ra thì hôn ước này cũng có thể tự động giải trừ, chúng ta nên dứt khoát ở đây.

Liệt Sơn nói với Dịch Thiên.

Thần sắc của Dịch Thiên phức tạp nhìn lên bầu trời, hiện tại đã là giữa trưa, có lẽ hắn sẽ thực sự không tới, ước hẹn ba năm trước có lẽ cũng là do hắn thuận miệng nói mà thôi, muốn vẫn hồi một chút mặt mũi.

Lúc này mọi người đã chờ đợi đã một canh giờ, cho rằng bên nam sẽ không xuất hiện. Dù sao bị nhà gái từ hôn cũng không phải là một chuyện vinh quang, chứng minh là nhà trai vô dụng mà thôi.

- Dịch Thiên, chúng ta đi thôi, tên tiểu tử Nhạc gia kia xem chừng không dám tới.

Liệt Sơn không nhịn được mà nói với Dịch Thiên.

Dịch Thiên một lần nữa nhìn bầu trời mà nói:

- Được, Liệt Sơn hộ pháp chúng ta về thôi.

- Ai nói là ta không đến, chẳng lẽ một Thanh Dương môn nho nhỏ mà Nhạc Thành ta cũng không dám tới sao?

Đúng lúc Dịch Thiên và Liệt Sơn định rời khỏi thì trên không trung có năm bóng người xuất hiện, trong đó ba bóng người ngồi trên thảm bay ma pháp, hai người thì sau lưng mọc cánh, năm người nhảy xuống từ không trung.

Nhạc Thành vì không muốn bạo lộ thực lực chân chính của Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng cho nên cho hai con ma thú lục giai này hóa trang thành thực lực đấu vương.

- Tiểu tử ngươi thật sự còn dám tới.

Liệt Sơn kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, tiểu tử này xem ra không còn giống với ba năm trước, sắc mặt nhìn bốn người sau lưng hắn cũng biến đổi.

- Hai người đấu hoàng, một người hình như là ma pháp sư cấp năm, một người là tứ phẩm luyện dược sư.

Cảm nhận được bốn người sau lưng Nhạc Thành, Liệt Sơn nghi hoặc những cao thủ này ở bên người Nhạc Thành, chẳng lẽ là cao thủ của Nhạc gia mời đến sao.

- Ta có gì mà không dám tới, ước hẹn ba năm đã đến, thì làm sao, nói đi.

Nhạc Thành bình tĩnh nhìn Liệt Sơn, ánh mắt chuyển về phía Dịch Thiên, nhìn thấy thân ảnh của Dịch Thiên, Nhạc Thành cũng nhịn không được mà cảm khái.

- Được, quả nhiên ngươi dám tới Thanh Dương môn, ta sẽ cho ngươi toại ý, ngươi nếu như đánh bại Dịch Thiên thì hôn ước các ngươi sẽ được giữ nhưng nếu như Dịch Thiên đánh bại ngươi thì hôn ước sẽ được giải trừ, từ nay về sau không được bám theo nàng nữa.

Liệt Sơn lạnh lùng nói, trong mắt tràn ngập sự khinh thường.

Dịch Thiên hiện tại đã là nhất tinh đấu vương, cả Thanh Dương môn không có một đệ tử trẻ tuổi nào là đối thủ của nàng ta, một phế vật của Nhạc gia làm sao có thể thắng được nàng, cho dù ba năm xuất hiện kỳ tích thì tốc độ tu luyện của hắn cũng không thể là đối thủ của Dịch Thiên, nhiều nhất cũng chỉ có thể có thực lực đấu sư mà thôi.

- Hôn phu của Dịch Thiên sư muội đáng về cũng không tệ, chỉ đáng tiếc là phế vật.

- Đúng thế, một phế vật mà thôi, các ngươi đoán xem hắn có thể chống nổi một chiêu của Dịch Thiên sư muội không, chỉ là ta cũng bội phục dũng khí của hắn, dám đến đây.

Những đệ tử của Thanh Dương môn nhìn Nhạc Thành mà nghị luận.

- Ta biết, Dịch Thiên, động thủ đi.

Nhạc Thành nói với Dịch thiên, trong lòng Nhạc Thành có một chút cảm xúc, chỉ là ánh mắt nhìn Dịch Thiên vô cùng bình tĩnh, giống như là mặt hồ vậy.

Thác Ni Tư và Khiếu Thiên Hồ lùi ở sau người Nhạc Thành, chuyện Nhạc gia bị từ hôn mấy hôm trước bọn họ cũng nghe nói, trong lòng Khiếu Thiên Hồ Thác Ni Tư, Trần Bưu vô cùng kinh ngạc, loại nam nhân này mà cũng bị nữ nhân từ hôn, thật sự là không có thiên lý.

Nhìn vào ánh mắt bình tĩnh của Nhạc Thành, trong lòng Dịch Thiên liền có một cảm giác khác thường:

- Ta không muốn động thủ với ngươi, chúng ta giải trừ hôn ước, ngươi xuống núi đi, từ nay về sau chúng ta không có bất kỳ quan hệ nào.

- Có đúng không, muốn giải trừ hôn ước ta không có ý kiến chỉ là ngươi phải đánh bại ta mới được, ngươi là nữ nhân ta sẽ nhường ngươi ba chiêu, sau ba chiêu ta và ngươi đã ân nghĩa đoạn tuyệt, ta sẽ không lưu thủ.

Nhạc Thành nói.

- Nhường ba chiêu, đúng là kẻ điên.

- Ta thấy là hần muốn chết.

Nhạc Thành đã tạo nên một hồi nghị luận ở Thanh Dương môn, ánh mắt đều miệt thị nhìn hần.

- Vậy được rồi, đây là do ngươi tự tìm đến.

Dịch Thiên mỉm cười nói, trong tay nàng liền cầm một thanh trường kiếm, hồng quang tràn ngập từ kiếm toát ra, kiêu ảnh nhanh chóng lao về phía Nhạc Thành, một chiêu này nàng dùng hai thành thực lực, nàng cũng không muốn lấy mạng Nhạc Thành.

- Một nhân ảnh nhoáng một cái, Nhạc Thành đã biến mất ngay tại chỗ, sau đó thanh âm của hần truyền đến sau Dịch Thiên:

- Một chiêu.

Dịch Thiên nhanh chóng trong chớp mắt nhìn Nhạc Thành, trong lòng cảm thấy kinh ngạc, nàng không hiểu tại sao Nhạc Thành lại trốn khỏi đòn công kích của mình.

Nàng chăm chú nhìn Nhạc Thành, trường kiếm trong tay di động, một màn kiếm quang hồng nhạt tràn ngập, một lần nữa kiêu ảnh lại lao về phía Nhạc Thành, lần này nàng dùng năm thành thực lực.

Thân ảnh của Nhạc Thành một lần nữa lại biến mất, mọi người chỉ thấy hoa mắt, Nhạc Thành đã không còn tung tích đâu nữa.

- Chiêu thứ hai, còn một chiêu nữa.

Thanh âm của Nhạc Thành lại truyền tới không xa từ sau lưng Dịch Thiên.

Nhìn thấy Nhạc Thành liên tục tránh thoát hai đòn công kích của mình, khuôn mặt của Dịch Thiên vô cùng kinh ngạc, mặc dù nàng không dốc toàn lực nhưng năm thành thực lực của nàng đã là rất mạnh, nhất tinh nhị tinh Đấu Linh không thể chống nổi.

- Tiểu tử này thật sự tu luyện đấu khí và ma pháp sao?

Liệt Sơn nhìn Nhạc Thành mà nghi hoặc, bất quá trong lòng hần cũng không lo lắng, thực lực của Dịch Thiên có thể đơn giản đánh bại Nhạc Thành. Truyện được copy tại .com

- Xoẹt.

Dịch Thiên rút trường kiếm ra, kiếm quang ngày thêm nồng đậm, toàn thân đấu khí chuyển động, một kiếm quang ngưng tụ màu đỏ nhạt biến thành màu hồng, kiêu ảnh tung lên, bóng kiếm xuất hiện bốn phương tám hướng.

- Tám phần thực lực nhất tinh đấu vương, nàng không sợ giết ta sao?

Nhạc Thành trầm trầm nói, trong mắt hiện ra một mảng phức tạp, ngay lập tức thân ảnh của hần như thiểm điện, tám phần thực lực của Dịch Thiên hần không dám chủ quan, một lần nữa tránh khỏi đòn công kích của nàng.

- Điều này làm sao có thể, Dịch Thiên sư muội dùng tới tám phần thực lực đó, làm sao người kia có thể trốn thoát.

- Đúng thế, không phải hần là phế vật hay sao, tại sao lại như vậy, rốt cuộc đây là thế nào.

Đệ tử của Thanh Dương môn nhìn thấy Nhạc Thành né qua được ba chiêu của Dịch Thiên thì kinh ngạc nghị luận.

- Kỳ quái, tại sao lại như vậy.

Liệt son cũng nghi hoặc không thôi mà nhìn Nhạc Thành, chỉ bằng tốc độ của Nhạc Thành thôi cho thấy hắn đã không phải là một phế vật, chẳng lẽ tên tiểu tử này ba năm nay đã có tạo ngộ lớn lao gì sao.

- Làm sao có thể?

Dịch Thiên cũng kinh ngạc không thể tưởng tượng nổi mà nhìn Nhạc Thành.

- Ba chiêu đã qua, chúng ta ân nghĩa đoạn tuyệt.

Nhạc Thành bình tĩnh nhìn Dịch Thiên mà nói.

- Được, vậy ta cũng không lưu thủ với ngươi.

Dịch Thiên khẽ kêu lên, toàn thân tràn ngập đấu khí, sau lưng hai cánh mở rộng, nàng triển khai thân thể mềm mại mà bay lên không trung.

- Cao thủ đấu vương, sư muội còn trẻ như vậy đã là cao thủ đấu vương.

- Đúng thế thật là hâm mộ, ta nhập môn so với Dịch Thiên sư muội sớm sáu năm mà bây giờ vẫn là ngũ tinh đấu linh.

Mọi người nhìn thấy Dịch Thiên đã đột phá tới cảnh giới Đấu vương thì thán cảm thán.

- Phi, ta cũng có.

Nhạc Thành đột nhiên gọi ra phi kiếm, ngự kiếm ở trên không trung.

- Nhìn kia, đó là món bảo bối ma pháp gì vậy?

Nhìn thấy Nhạc Thành dùng phi kiếm bay lên tất cả mọi người kinh ngạc không thôi.

Nhạc Thành đạp kiếm bay lên không trung, khuôn mặt Dịch Thiên liền trở nên kinh ngạc, có lẽ biểu hiện hôm nay của Nhạc Thành đã cho thấy hắn tuyệt đối không còn là một tên phế vật nữa.

- Thác Ni Tư, ngươi nói nữ nhân này muốn từ hôn với đại nhân sao? Ta thấy nàng tại sao lại quá ngu ngốc.

Trần Bưu nói với Thác Ni Tư.

Thác Ni Tư trả lời:

- Cho dù không ngốc thì cũng là vọng tưởng, đại nhân dù sao cũng đã có hai vị hôn thê, ngoài ra còn có một Nguyên Bảo tông Vân Phi Phi.

- Cái gì, đại nhân không phải chỉ mới đính hôn với Yên gia tiểu thư sao, làm sao có hai vị hôn thê được?

- Là ai, xinh đẹp không?

Trần Bưu đột nhiên tò mò hỏi.

- Thác Ni Tư, Vân Phi Phi làm sao có thể làm người tình của chủ nhân, tại sao ta không biết, nàng tới gian phòng của chủ nhân khi nào, ngươi có thấy không?

Vừa nghe nói Vân Phi Phi đi vào phòng của chủ nhân, Khiếu Thiên Hồ lập tức quan tâm.

- Khiếu Thiên Hồ, ngươi nhẹ tay lại, đau quá.

Thác Ni Tư trừng mắt nhìn Khiếu Thiên hồ mà nói:

- Chính là cái đêm mà Vân Phi Phi ở lại Nhạc gia, ta đích thân dẫn Vân Phi Phi tới phòng của đại nhân, về sau đó nàng làm gì, có qua đêm lại không ta không biết rõ, chẳng lẽ ta còn dám ngồi ở ngoài phòng thê mà nghe ngóng sao.

- Hừ, cái gì cũng không biết, chỉ là ta đoán nàng dùng thân báo đáp cho chủ nhân.

Khiếu Thiên Hồ nói:

- Ta thấy Vân Phi Phi này rất có hương vị nữ nhân.

- Cái gì, ngươi dám nói Vân Phi Phi có hương vị, ngươi có biết Vân Phi phi chính là nữ nhân của chủ nhân không, ta đi nói với chủ nhân.

Từ Điện Mãng cao hứng cười nói, cuối cùng cũng nắm được chỗ yếu của Khiếu Thiên Hồ.

- Hừ, là người con rấn chết tiệt này, người đừng nói với chủ nhân, từ nay về sau cùng lắm ta không cãi nhau với người nữa.

Khiếu Thiên Hồ vội vàng xin tha.

- Thác Ni Tư, người còn nói đại nhân còn một vị hôn thê nữa, người đó có xinh đẹp không?

Trần Bưu ở sau lưng Thác Ni Tư cất tiếng hỏi.

Thác Ni Tư trừng mắt nhìn trần bưu:

- Đại nhân có một vị hôn thê ở Song Tử Đảo, dĩ nhiên là xinh đẹp, so với cô gái kia thì nhất định không kém.

Dịch Thiên nhìn Nhạc Thành mà thần sắc biến đổi, trường kiếm trong tay rung động, hỏa kiếm quang ngưng tụ, trường kiếm mang theo hồng mang mà tấn công, kiêu ảnh nhoáng lên một cái, toàn thân giống như linh xà công kích về phía Nhạc Thành. Lúc này nàng đã dốc toàn lực.

Nhạc Thành nhanh chóng dựa vào thân pháp của mình mà tránh thoát khỏi ba lần công kích mà thôi, bây giờ nàng đã dốc toàn lực, hẳn đừng hòng trốn thoát.

- Phần Tiên Liệt điểm cầu.

Nhạc Thành quả một tiếng, thủ ấn xuất hiện, trước mặt một quả cầu quý dị bắt đầu ngưng tụ, khiến cho không gian xung quanh trở nên nóng bỏng.

Chân khí từ từ vận chuyển trong cơ thể của Nhạc Thành, thủ ấn biến đổi, một quả cầu lửa nhanh chóng phóng tới.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, mọi người chỉ thấy kiếm quang của Dịch Thiên ngăn không được quả cầu lửa của Nhạc Thành, bị quả cầu lửa cắn nuốt hoàn toàn, Dịch Thiên sau đó cũng phát ra kiếm quang, sau đó thân thể mềm mại từ trên không trung rơi xuống, quả cầu lửa cũng bạo phát trên mặt đất, một ngọn lửa khủng bố kích đến, trên mặt đất xuất hiện một hố sâu.

- Xoẹt.

Dịch Thiên miệng ứa máu, từ dưới mặt đất mà gãy dựa bò lên, không thể tin nổi mà nhìn Nhạc Thành, sắc mặt trắng bệch.

Mọi người liền tĩnh lặng, ngoài nhóm người Khiếu Thiên Hồ thì ai cũng không dám tin cảnh tượng trước mắt. Thanh dương môn kiều nữ chi tử, là một cao thủ đấu vương mà lại bị bại bởi một chiêu sao.

Điều này không ai có thể tin nổi, sắc mặt của Liệt Sơn từ kinh ngạc tới tái nhợt.

Cả thạch bình trở nên hoàn toàn yên tĩnh, mà ngay cả tiếng hít thở bên ngoài cũng có thể nghe thấy. Nhạc Thành nổi lên giữa không trung, nhìn mọi người của Thanh dương môn, ngày này hẳn đã chờ ba năm nay.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Dịch Thiên mà nói:

- Dịch Thiên, cô nương nghe cho kỹ, muốn từ hôn, Dịch gia không có tư cách, Thanh Dương môn cũng không có tư cách, mà là do cô nương không xứng với ta, là Nhạc Thành không muốn cô nương, hôm nay Nhạc Thành tuyên bố chính thức từ hôn với Dịch Thiên.

Thanh âm của Nhạc Thành quanh quẩn ở bên trong Thanh Dương môn, mọi người đều nghe rõ ràng, Nhạc Thành đánh bại Dịch Thiên sau đó từ hôn.

- Đại nhân thật là đẹp trai, thật là mê chết người, nếu có nữ nhân ở đây nhất định sẽ nổi điên.

Trần Bưu cất tiếng nói.

- Dĩ nhiên.

Thác Ni Tư đắc ý nói.

- Thác Ni tư, lấy kim tệ ra.

Nhạc Thành ở không trung nói với Thác Ni Tư.

- Đại nhân, đây ạ.

Thác Ni Tư lấy từ trong vòng tay trữ vật của mình một cái túi màu xanh, ném mạnh lên không trung.

- Xoẹt.

Nhạc Thành cầm lấy cái túi mà nói:

- Ta hôm nay từ hôn với Dịch Thiển, trong này là một vạn kim tệ, coi như là Nhạc Thành bù đắp cho cô nương.

Nói xong Nhạc Thành mở cái túi ra, kim mang lóe lên, vô số kim tệ từ trên không trung rơi xuống.

Nhìn cảnh tượng này, Nhạc Thành cuối cùng cũng hả dạ, ba năm trước mình nói báo thù hiện tại đã làm được.

- Tên tiểu tử nguoi, Thanh Dương môn không tới lượt nguoi ra oai.

Nhìn Nhạc Thành trên không trung, Liệt sơn hộ pháp cũng tức giận tới cắn nát cả răng, khuôn mặt đỏ bừng lên.

- Hừ, đây là ta đáp lễ cho Thanh Dương môn mà thôi.

Nhạc Thành hét lớn, lần trước lão già này làm vậy với Nhạc gia, bây giờ mình trả lại cho hắn mà thôi, Thanh Dương môn bỏ ra một nghìn kim tệ, Nhạc Thành bỏ thêm gấp mười.

- Hừ tên tiểu tử ngạo mạn, hôm nay xem ta giáo huấn nguoi thế nào.

Liệt sơn nổi giận, đầu khí ngưng tụ thành cánh nhanh chóng bay lên không trung.

- Lão già kia, nguoi xuống cho ta, nguoi không đáng để đại nhân ta giáo huấn.

Nhìn thấy Liệt sơn bay lên không trung, Tử Điện Mãng nhanh chóng bay lên ngăn trước hắn, trong tay là một đoàn quang mang, tấn công về phía Liệt Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

CHƯƠNG 98: MỘT MÌNH MỘT TRẬN CHIẾN.

- Thịch.

Một tiếng vang lên, Liệt sơn còn chưa nhìn rõ thân ảnh của Tử Điện Mãng thì một luồng công kích đã lao tới, nhanh chóng ngưng tụ, ngay lập tức thân hình khổng lồ của hắn bị văng xuống mặt đất, phải lui mấy chục bước mới giữ vững được.

- Lớn mật, dám giương oai với Thanh dương môn.

Bốn đại hộ pháp thấy Liệt sơn chịu thiệt thòi thì nhanh chóng ngưng tụ hai cánh mà vây hãm Tử Điện Mãng.

- Các nguoi muốn chết.

Khiếu Thiên hồ và Thác Ni Tư thấy Tử Điện Mãng bị vây công thì nhanh chóng nhảy lên, Khiếu Thiên Hồ mang theo một kim oanh màu vàng hướng về phía lão nhân mặc bạch sam gần nhất.

- Chỉ có mấy đầu vương mà cũng ngạo mạn.

Tử Điện Mãng lớn tiếng quát, hai chân phân biệt công kích về phía hai người.

- Rầm rầm rầm rầm.

Bốn thanh âm vang lớn lên không trung, chỉ thấy bốn thân ảnh nhanh chóng ngã xuống, Tử Điện Mãng công kích hộ pháp đứng ở giữa, còn Thác Ni Tư thì công kích người bên trái, Khiếu Thiên Hồ người bên phải ba người này theo thứ tự bay ra ngoài, khóe miệng phun ra máu tươi, từ không trung rơi xuống.

Bốn người sau khi rơi xuống, cộng thêm với Thác Ni Tư là năm đại hộ pháp. Những người xung quanh thấy vậy thì kinh ngạc, mấy người này rõ ràng

cũng là tu vi đấu vương mà thực lực không ngờ lại cao như vậy.

- Các ngươi muốn đối phó với chủ nhân nhà ta, quả thực là nằm mơ.

Khiếu Thiên Hồ hét lên, nếu như không phải hắn và Tử Điện Mãng lưu thủ, chỉ sợ mấy Đấu Vương này đã phải chết không thể toàn mạng.

Dịch Thiên nhìn nam tử áo đen, khí chất凛冽, ánh mắt thâm thúy, một chiêu đã đánh bại, điều này làm sao có thể được.

Trong đầu của nàng hiện tại đã trống rỗng, đầu óc hỗn loạn, chỉ có một số lời nói vang lên trong đầu, không ngừng xuất hiện:

- Dịch Thiên, ngươi nghe cho kỹ, ta muốn từ hôn, là Dịch gia không có tư cách, Thanh Dương môn không có tư cách, mà bây giờ ngươi không xứng với ta, Nhạc Thành ta không muốn ngươi, hôm nay ta chính thức tuyên bố, Nhạc Thành từ hôn với ngươi.

- Tên tiểu tử Nhạc Thành, ngươi đừng quá kiêu ngạo, có bản lĩnh cũng đừng dựa vào người khác, chúng ta tiến hành một trận chiến.

Liệt Sơn nhìn mấy người phái trên không trung, không dám xông lên một lần nữa.

- Được ta cũng đang muốn tìm ngươi.

Nhạc Thành lạnh lùng quát sau đó đưa tay ra hiệu bảo đám người Khiếu Thiên Hồ lui ra. Ba năm trước, thái độ của Liệt Sơn tới Nhạc gia, Nhạc Thành vẫn còn nhớ rõ, hôm nay cũng nên thừa dịp báo thù.

- Được, tiểu tử Nhạc gia ta nhất định phải giáo huấn ngươi cho thật tốt.

Nhìn thấy đám người Khiếu Thiên Hồ lui về, Liệt Sơn lúc này mới di động lên không trung.

- Phốc.

Không đợi Nhạc Thành chuẩn bị, trong tay của Liệt Sơn đã mà một mảng ánh sáng nhanh chóng công kích về phía hắn, toàn thân đầu khí chuyển động, hắn đã bao trùm một màn đầu khí trong đó.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, lập tức hắn nắm lấy Âm Dương Kiếm, thanh mạng của kiếm đại phát, Nhạc Thành dùng một thủ ấn quý dị biến ảo mà hét lên:

- Đi.

Chỉ thấy Âm Dương kiếm rung lên, toàn thân như một quang mạng đâm về phía Liệt Sơn.

Tu vi đã đột phá tới Thai Tức Kỳ, Nhạc Thành đã có thể khống chế Âm Dương kiếm giết người, nếu không Nhạc Thành cũng không đơn giản đáp ứng một trận chiến với Liệt Sơn, Nhạc Thành cũng không phải là một kẻ ngốc.

- Đây là phi kiếm sao, truyền thuyết chỉ có cường giả đấu tôn siêu cấp mới có thể sử xuất.

Nhìn Âm Dương Kiếm trên không trung, không ít người mở to hai mắt.

- A... a.

Thanh mạng của Âm Dương Kiếm chói mắt, Liệt Sơn không thể tiến lại gần bị Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành làm cho luống cuống tay chân. nguồn

- Chết tiệt.

Nhìn thấy thanh kiếm này mình không chống lại được, trong lòng Liệt Sơn liền nóng nảy mà thầm mắng, lập tức đầu khí cuộn cuộn lên.

- Muốn dùng toàn lực.

Nhạc Thành lạnh bầm nói, thủ ấn trong tay hắn một lần nữa biến đổi, Âm Dương Kiếm như một vòng sáng mà công kích.

- A... a

Trong tay của Liệt Sơn nổi lên một lượng đầu khí rất lớn, phát ra về phía Âm dương kiếm của Nhạc Thành.

- Hừ, để xem ta giáo huấn ngươi.

Trong mắt của Liệt Sơn hiện lên lãnh ý, nhìn thấy Nhạc Thành bị mình đè ép xuống thì không kìm được cười thầm.

- Đây là cái gì, nguy rồi.

Đúng lúc Liệt Sơn âm thầm cao hứng thì đột nhiên có một bóng đen nhỏ bay tới, không rõ bóng đen này là gì chỉ là trong nháy mắt đã trở thành một vật khổng lồ.

- Vô Thượng Khốn Tiên Tháp.

Trong mắt của Nhạc Thành hiện ra một hàn ý, đúng lúc Âm Dương kiếm của hắn cuộn cuộn trong tay của Liệt Sơn thì thủ ấn đột nhiên biến đổi, mi tâm lóe lên, Vô Thượng Khốn Tiên Pháp bao vây quanh đỉnh đầu của Liệt Sơn, một thanh mang nồng đậm đột nhiên xuất hiện.

- Thu.

Nhạc Thành la lớn, bị Vô Thượng Khốn Tiên pháp thu vào Liệt Sơn nhất định phải chết.

- Đây là cái gì, tại sao ta trốn không được.

Liệt Sơn lộ một thần sắc kinh khủng, hắn không ngờ Nhạc Thành lại có thứ quý dị như vậy, mình bị thanh mang của tòa tháp bao phủ ở bên trong, đầu khí giống như động lại vậy, không thể thoát ra bên ngoài.

- Xem ra Liệt Sơn hộ pháp thua rồi.

- Bảo vật này thật là thần kỳ, ta chưa từng nghe ở Huyền Thiên đại lục lại có vật như vậy.

- Còn thanh kiếm kia có thể bay nữa, cũng thật quá thần kỳ.

Đệ tử Thanh Dương môn kinh ngạc nghị luận.

Ở bên cạnh bốn đại hộ pháp cũng lộ ra vẻ kinh ngạc mà nhìn tòa tháp ở trên không trung, cảm nhận đồ vật này trong tay Nhạc Thành thật là bất phàm.

- Xoẹt.

Liệt Sơn sắc mặt tái nhợt không tự chủ bay vào trong Vô thượng Khốn tiên pháp.

- Là ai dám làm càn ở Thanh Dương môn, chẳng lẽ coi Thanh Dương môn là nơi không người sao?

Một thanh âm trầm thấp vang lên, từ trong Thanh Dương môn bay ra mấy đạo nhân ảnh, đi đầu là một trung niên bốn năm mươi tuổi, tiếng nói là từ trong miệng nàng phát ra.

Trung niên nữ nhân nhìn thấy Liệt Sơn và Nhạc Thành ở trên không trung, Nhạc Thành không chế Vô Thượng Khốn Tiên pháp thì sắc mặt biến đổi, tựa hồ như kinh ngạc, bỗng nhiên bạch mang trong tay tấn công về phía hắn.

- Cường giả đầu hoàng.

Nhạc Thành mỉm cười, sắc mặt hơi biến đổi mà lớn tiếng nói:

- Ngươi cũng không cứu được hắn.

Trong tay của Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn, lập tức Vô Thượng Khốn Tiên pháp nhanh chóng phát tác, động ngút lớn lên ở trên không trung, tiếp tục hăng hăng đè xuống.

- A.

Trung niên nữ nhân kia tựa hồ như cũng không ngờ rằng Nhạc Thành lại có biến hóa như vậy, sắc mặt của nàng biến đổi, tay trái khẽ vung lên một lần nữa, một màn sáng trắng công kích về phía Vô Thượng Khốn Tiên pháp.

- Đầu Hoàng.

Thân hình của Tử Điện Mãng nhanh chóng xoay tới, một chưởng mang đánh về phía nàng ta.

- Lâm càn.

Một bóng xám nhảy lên, nghiêng đón về phía Tử Điện Mãng.

- Âm Âm.

Hai tiếng nổ mạnh vang lên, Tử Điện Mãng khẽ giật mình, mà lão già kia cũng bị một lực lượng khổng lồ đánh rơi xuống mặt đất, thân hình lúi mấy chục thước mới đứng vững được, lão nhìn chăm chăm về phía Tử Điện Mãng.

Đồng thời trung niên nữ nhân công kích về phía Vô Thượng Khốn Tiên tháp khiến tòa tháp cũng bị chấn động kịch liệt một hồi, khuôn mặt của Nhạc

Thành liền trở nên trắng bệch, thủ ấn trong tay biến đổi, Vô Thượng Khốn Tiên pháp cuối cùng cũng ổn định, vọt về phía Liệt Sơn.

- Âm

Một tiếng vang lên, vô Thượng Khốn Tiên pháp đánh thân hình của Liệt Sơn văng ra mấy chục trượng, chạm vào một gốc cây cổ thụ của Thanh Dương môn khiến nó gãy ngang.

- Quay về.

Nhạc Thành thu hồi Vô Thượng Khốn Tiên pháp, nhanh chóng ngăn chặn chân khí ở trong cơ thể, nuốt vài viên Phục Nguyên đan, vừa rồi trung niên nữ nhân tấn công Nhạc Thành đã bị một số bị thương, may mà hắn có thân thể hoàng long cho nên không bị sao.

- Không ngờ lại là đấu hoàng.

Nhạc Thành đánh giá Trung niên nữ nhân, nàng mặc thanh y, tóc búi ra sau, thoát nhìn giống như là cao nhân ẩn dật.

Trung niên nữ nhân cũng đánh giá Nhạc Thành.

Nàng không ngờ mình ra tay cũng không cứu được Liệt Sơn, người trẻ tuổi này thật là quý dị.

- Sư phụ.

Nhìn thấy trung niên nữ nhân kia tới, Dịch Thiên vội vàng chạy lại, người này chính là môn chủ của Thanh Dương môn, Lý Lệ Trần.

Lý Lệ Trần đang ở trong mật thất tu luyện bỗng nhiên nghe thấy ở trên Thanh Dương sơn có một chấn động kịch liệt, lại biết hôm nay Dịch Thiên cùng với một người tên là Nhạc Thành tỉ thí, cho nên lập tức cùng với mấy vị trưởng lão đi ra.

- Môn chủ.

Những đệ tử và hộ pháp khác nhìn thấy Lý Lệ Trần thì cũng chào hỏi.

- Hóa ra là môn chủ của Thanh Dương môn, thực lực quả là không tệ.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó hắn lập tức thu hồi phi kiếm, đi tới bên cạnh nhóm người Khiêu Thiên Hổ, Từ Điện Mãng vừa rồi đứng cách Nhạc Thành không xa, đề phòng có người đánh lén, hiện tại cũng theo sát phía sau.

- Ngươi chính là Nhạc Thành, Thanh Dương môn không phải là chỗ cho ngươi tùy tiện giương oai.

Lý Lệ Trần nhìn thấy trên người Dịch Thiên bị thương thì càng thêm đau lòng, đã nhịn không được mà tức giận.

- Thì sao, chẳng lẽ môn chủ của Thanh Dương môn cũng muốn gây khó khăn cho ta.

Nhạc Thành nhìn vào ánh mắt của Lý Lệ Trần, chỉ là một cường giả đấu hoàng mà thôi, không có gì lớn.

- Không phải, ta cũng không muốn làm khó ngươi, chỉ là ngươi đã làm bị thương đệ tử của ta và hộ pháp, ta cũng muốn nhấn nhủ một chút.

Lý Lệ Trần nói.

- Lão bà, bà mù mắt hay sao mà không nhìn thấy các ngươi khiêu chiến trước.

Khiêu Thiên Hổ la lên.

- Ngươi, là gan của ngươi thật là lớn.

Lý Lệ Trần tức giận nói, bà kiêng kỵ nhất chính là bị người khác nói mình là bà lão.

- Ta thì thế nào, ngươi có bản lĩnh thì đối phó với ta, đừng tưởng cường giả Đấu hoàng là giỏi, bọn họ mà tức giận điên rồi thì cả Thanh Dương môn ta cũng sẽ thiêu hủy.

Khiêu Thiên Hổ la lớn.

- Lớn mật, môn chủ há để cho ngươi vũ nhục.

Hồng y lão giả ở đằng sau lưng Lý Lệ Trần liền tức giận, thân ảnh như điện, một chưởng đánh về phía Khiêu Thiên Hổ.

- Muốn chết, tam tinh đấu hoàng.

Sắc mặt của Khiêu Thiên Hổ liền trầm xuống, bàn tay ngưng tụ mà đón lên.

- Thịch.

Một tiếng vang thật là lớn, hai luồng lực lượng chạm vào nhau, thân hình của Khiếu Thiên hồ không có chút nào sụt mẻ.

- Cường giả đấu hoàng, hai người kia là cường giả đấu hoàng.

Không ít người kinh ngạc la lên.

- Người còn phải nhấn nhủ gì với ta, ta thấy Thanh Dương môn của các người muốn làm khó ta.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Lý Lệ Trân.

Nhìn Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng, sắc mặt của Lý Lệ Trân liền trở nên phức tạp, hai người này quả là cường giả đấu hoàng, hơn nữa thực lực xem ra không thấp, tuy nhiên bọn họ đã dẫm thương đồ nhi của mình, làm tổn thương hộ pháp tin tức này mà truyền ra thì thật không hay.

- Tất cả trưởng lão nghe lệnh, lập thành đại trận.

Sắc mặt của Lý lệ trân trầm xuống, ánh mắt lóe lên hàn quang.

- Tuân mệnh.

Bốn thân ảnh ở sau lưng của Lý Lệ Trân, bao gồm cả lão giả mặc áo bào màu xám nhanh chóng vây quanh bốn người Nhạc Thành.

- Nguy rồi, sáu cường giả Đấu Hoàng.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, vừa rồi hắn hưng phấn quá mức cho nên bây giờ bị sáu cường giả Đấu Hoàng vây khốn, cho dù là Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng mạnh hơn bọn họ nhưng mà sáu cường giả đấu hoàng vây công thì thật là thảm rồi.

- Đến Thanh Dương môn ta ra oai, ta muốn để lại một lời nhấn nhủ cho người.

Lý Lệ Trân chăm chú nhìn Nhạc Thành, Nhạc Thành theo Liệt Sơn nói thì là một tên phế vật, nhưng hôm nay hắn có thể đánh bại được Liệt Sơn thì quả thật là thiên tài.

- Đại nhân, chúng ta phải làm sao đây?

Thác Ni Tư cất tiếng hỏi, bảo kiếm trong tay của hắn cũng nắm chặt lại.

- Chủ nhân, ta cùng với con rắn kia mở một đường máu cho người chạy.

Khiếu Thiên Hồ cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Các người tùy thời nghe lệnh.

Nhạc Thành nói với đám người Khiếu Thiên Hồ, sau đó đánh giá trận pháp hợp kích của bọn người Thanh Dương môn.

Một lát sau Nhạc Thành biết rõ muốn phá vỡ trận pháp này thì không dễ dàng chút nào.

Vượt không gian, Nhạc Thành đã sử dụng quá nhiều biện pháp nhưng đều không cái nào thực hiện được. Đối phó với sáu đấu hoàng thì mình Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hồ, Thác Ni Tư vẫn còn kém xa so với họ, rất khó thoát thân.

- Đúng rồi, Yêu Huyền tại sao ta lại quên nàng.

Nhạc Thành đột nhiên nhớ tới linh hồn Yêu Huyền trong đầu mình thì nói:

- Yêu Huyền, cô nương ở đâu.

- Tên khốn kiếp này, người cuối cùng cũng nhớ tới ta.

Thanh âm của Yêu Huyền vang lên trong đầu của Nhạc Thành.

- Yêu Huyền, mau giúp ta ta gặp chút phiền toái.

Nhạc Thành liền bắt đầu dĩ nói, nếu như mình khôi phục được tu vi thực lực trước kia thì hắn cũng không sợ nhưng hiện tại thực lực của hắn quá yếu.

Yêu Huyền khẽ mỉm cười trong đầu Nhạc Thành:

- C phải lúc này người có hai con chó lục giai ma thú rất uy phong sao, sao lại còn gọi ta.

- Hừ, Yêu Huyền ngươi đừng quên ta là chủ nhân của thân thể này, ta chết thì ngươi cũng không tốt đâu.

Nhạc Thành uy hiếp nói.

Yêu Huyền một lần nữa cười khanh khách nói:

- Ngươi đừng đe dọa, linh hồn của ta hiện tại khôi phục không ít, cho dù ngươi bây giờ có chết thì ta cũng không sao.

- Hừ, được rồi, ta chết rồi thì linh hồn của ngươi sẽ tiêu hao ít nhất một nửa.

Nhạc Thành nói.

- Được rồi, ta không đùa ngươi nữa, linh hồn của ta tiến vào thân thể của ngươi giúp ngươi, đối với ta như vậy linh hồn cũng tiêu hao một ít.

Yêu Huyền nói.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

CHƯƠNG 99: NỮ TỬ ÁO TÍM TUYỆT SẮC.

Yêu Huyền nói tiếp:

- Ngươi tạm thời theo ta, ta phát hiện gần đây linh hồn của ngươi mạnh lên không ít, nhiều nhất một năm nữa ta phải tiến hóa, ngươi hãy luyện chế cho ta một viên Hộ Thần đan bằng không ta sẽ tiến hóa nguy hiểm vô cùng.

- Mọi người động thủ, trước tiên bắt giữ bọn họ rồi hãy nói.

Lý Lệ Trần cất tiếng, sáu thân ảnh lập tức quỷ dị mà lao tới, trong tay mỗi người đều nắm lấy một thanh trường kiếm, sáu thanh trường kiếm đâm vào nhau trở thành một vòng kiếm chói mắt, đè ép năm người Nhạc Thành xuống.

- Thác Ni Tư, Trần Bưu, hai người bảo vệ tốt cho mình, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng các ngươi dốc toàn lực công kích người bên trái.

Nhạc Thành nói với bốn người.

Thanh Dương môn sáu người tụ hợp trận pháp, mỗi người đều có tu vi là tứ tinh Đấu Hoàng, hiện tại lập trận thực lực đã đại tăng.

Rất nhiều kiếm vòng đã bao vây quanh Nhạc Thành, bỗng dưng hai thân ảnh lớn xuất hiện ở trong đó.

- Rống, Gào.

Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng khôi phục lại bản thể, Khiếu Thiên Hồ giống như là một ngọn núi sừng sững trên mặt đất, gào thét về phía trước, Tử Điện Mãng thì thanh mang nhàn nhạt tấn công về phía đối thủ.

- A, là Lục giai ma thú.

Nhìn thấy Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ tất cả các đệ tử Thanh Dương môn đều thất kinh.

- Tại sao lại là lục giai ma thú.

Khuôn mặt của lý Lệ Trần trở nên khó coi, thực lực của lục giai ma thú, bất tính cửu tinh đấu hoàng cũng không làm gì được.

- Xoẹt.

Trên thân thể của nt ngập tràn một số yêu dị, đồng thời Nhạc Thành cũng lắng không dùng một khí tức cường hãn, lúc này Nhạc Thành không dùng phi kiếm mà trực tiếp bay lên trời.

- Nhạc Thành linh hồn của ta nhiều nhất cũng chỉ có thể hỗ trợ người một giờ mà thôi, nếu không thì linh hồn của ta sẽ bị tổn thương, người nên cẩn thận một chút.

Yêu Huyền nói.

- Yên tâm đi, một giờ là đủ rồi.

Nhạc Thành liền cất tiếng trả lời.

- Mọi người đừng hoảng hốt, bảo trì đại trận lục phương.

Lý Lệ Trân nói với năm vị trưởng lão, tuy nhiên đã chậm, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng đã công kích tới.

- Thác Ni Tư, người cùng với Trần Bưu đi mau, ta sẽ đuổi theo các người.

Nhạc Thành nói với đám người Lý Lệ Trân phía dưới mà nói:

- Máy người này chẳng qua chỉ là tứ tinh ngũ tinh đấu hoàng mà thôi, có thể ngăn được ta sao.

Thác Ni Tư nhìn nhân ảnh trên không trung mà cảm thấy hơi do dự, lập tức mang theo Trần Bưu mà rời đi. Loại tràng diện này hẳn biết hẳn và Thác Ni Tư chỉ mang theo gánh nặng mà thôi.

Tử Điện Mãng hiện tại và Khiếu Thiên hổ chống lại trưởng lão của Thanh Dương môn đều chiếm thượng phong, ánh mắt của Nhạc Thành thì nhìn về phía Lý Lệ Trân và lão giả áo vàng. Có linh hồn của Yêu Huyền tương trợ, hiện tại Nhạc Thành đối phó với thất tinh bát tinh đấu hoàng cũng không e ngại.

- Tiếp một chương của ta thử xem, Tru ma trường.

Ánh mắt của Nhạc Thành hơi trầm xuống, thủ ấn trong tay ngưng kết mà tấn công xuống dưới.

- Đáng chết, tại sao hẳn cũng là đấu hoàng.

Sắc mặt của Lý Lệ Trân biến đổi lớn, thực lực của Nhạc Thành đột nhiên tăng vọt, hơn nữa còn cao hơn cả mình, thật là không thể tưởng tượng nổi, hai mươi tuổi đã là cường giả đấu hoàng.

- Xuy xuy.

Trường kiếm của Lý Lệ Trân và trưởng lão hoàng bảo đều đồng thời rung lên, một mảng kiếm mang tấn công về phía Nhạc Thành.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, cả tòa Thanh Dương Sơn cũng trở nên chấn động, Lý Lệ Trân cùng với vị trưởng lão kia sắc mặt trở nên tái nhợt, Nhạc Thành phát chương ra không trung, may mà bọn họ chạy nhanh nếu không đã bị chương mang đánh chết.

Bọn họ mặc dù chạy thoát nhưng Nhạc Thành cũng ngưng tụ chương mang mà giáng xuống từ trên trời, hung hăng tấn công.

Một lát sau, trên thạch bình xuất hiện một tập mạng nhện lớn.

- A.

Không ít tiếng kêu thảm thiết phát ra, một số đệ tử Thanh Dương môn thực lực thấp bị cỗ lực lượng này đánh ngã xuống mặt đất.

- Thực lực thật là cường hãn, tên tiểu tử này rốt cuộc là người phương nào.

Nhìn chằm chằm về phía Nhạc Thành trên không trung, Lý Lệ Trân cảm thấy hơi hối hận.

- Âm Âm.

Tòa Thanh Dương Sơn lại vang lên hai tiếng nổ mạnh, chỉ thấy hai bóng người như điều đứt dây rớt xuống.

- Âm.

Hai thanh âm vang lên, hai bóng người rớt xuống, trước ngực là vết máu loang lổ.

Hai người này đều bị Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng đánh rớt mà bị trọng thương, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng lại tiếp tục đánh về phía hai vị trưởng lão còn lại.

- Chết tiệt.

Lý Lệ Trần nhìn thấy hai vị trưởng lão bị đánh trọng thương thì sắc mặt rất khó coi.

- Dừng tay cho ta.

Ở giữa không trung, đột nhiên một tiếng truyền đến, ngay sau đó một bóng hình xinh đẹp xuất hiện, ai cũng không biết nàng xuất hiện từ lúc nào.

Bóng hình xinh đẹp này xuất hiện ở trên không trung, tiến tới trước người Khiêu Thiên Hổ, toàn thân quang mang chói mắt, Khiêu Thiên Hổ thấy vậy thì nhanh chóng lui về phía sau. Từ Điện Mãng nhìn thấy nữ tử này cũng nhanh chóng lui về bên cạnh Nhạc Thành mà nói:

-

Chủ nhân, đi mau, đây là cường giả Đấu Tông.

- Cường giả đấu tông.

Nhạc Thành nghe thấy bốn chữ này thì cũng nhanh chóng gọi cho Khiêu Thiên Hổ:

- Khiêu Thiên Hổ chạy mau.

Không cần Nhạc Thành nhắc nhở Khiêu Thiên Hổ cũng biết đối phương là cường giả đấu tông. Cường giả Đấu hoàng thì nó không e ngại nhưng Đấu Tông thì khác, vừa nghe thấy Nhạc Thành ra lệnh thì thân hình của hắn nhanh chóng lui về phía sau.

- Mau đuổi theo.

Nhìn thấy Nhạc Thành, Khiêu Thiên Hổ, Từ Điện Mãng chạy trốn thì Lý Lệ Trần nhanh chóng đuổi theo.

- Bỏ đi, đừng đuổi theo người chẳng lẽ còn muốn Thanh Dương môn bị hủy nữa sao.

Bóng người xinh đẹp từ từ hạ xuống từ trên không trung, giống như là tiên nữ phàm trần vậy, đúng là nữ tử tuyệt sắc.

Cô nương này nhìn đáng vẻ thì khoảng chừng hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, đôi mắt to, cái miệng nhỏ nhắn, da thịt như son, mái tóc đen nhánh, ngũ quan tinh mỹ phối hợp với nhau.

Mặc dù nàng mặc một cái váy dài màu tím nhưng cũng không che khuất được dáng người nóng bỏng của mình.

- Vâng sư tổ.

Lý Lệ Trần hướng về nữ tử xinh đẹp kia mà cung kính nói.

- Ta để Thanh Dương môn cho người để người trông nom nó cho thật tốt, tại sao lại vì một chuyện nhỏ nhỏ mà chọc tới cường địch tới đây, mọi chuyện cần thiết ta đều biết rõ, ban đầu ta nghĩ người sẽ xử lý thật tốt nhưng người lại bảo vệ đệ tử của mình mà động thủ với người ta.

- Nữ tử áo tím tuyệt sắc nói với Lý Lệ Trần:

- Nếu như không phải có tầng ngăn cản chỉ sợ hôm nay Thanh Dương môn cũng bị hủy, về sau người vạn nhất thì đừng như vậy, đừng trêu chọc tới bọn hắn.

- Sư tổ, đệ tử biết lỗi rồi, về sau đệ tử nhất định sẽ quản môn nhân của mình cho tốt. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: t.r.u.y.e.n.y.y.cham.c.o.m

Lý Lệ Trần ở trước mặt nữ tử áo tím thì không dám ho he gì.

- Ủ, người mau đi đi, ta muốn tiếp tục bế quan.

Nhìn thấy những thạch bình bị tàn phá, nữ tử áo tím liền thở ra một hơi, thân ảnh bỗng nhiên biến mất trước mặt mọi người.

- Aizz

Nhìn thấy nữ tử áo tím rời đi, Lý Lệ Trần mới thở ra một hơi, nhìn đồng bệ bọn dưới mặt đất, nàng cũng cảm thấy bất đắc dĩ.

- Dịch Thiển, về sau người cũng không cần nghỉ nhiều, cứ tĩnh tâm mà tu luyện.

Lý Lệ Trần bất đắc dĩ nói với Dịch Thiển.

- Sư phụ, đồ nhi biết rồi.

Ánh mắt của Dịch Thiển trở nên tái nhợt, vừa rồi nhìn theo Nhạc Thành nàng càng thấy càng xa, chẳng lẽ đây chính là vị hôn phu phế vật ba năm trước của mình sao, tất cả giống như là giấc mộng, tại sao mình lại thất bại, mình hai mươi tuổi đã là đấu vương, không ngờ có người có thiên phú còn tốt hơn cả mình.

- Nhạc Thành, ta nhất định sẽ đuổi kịp ngươi, nhất định sẽ làm được, hôm nay ngươi vũ nhục ta ta về sau nhất định sẽ đòi lại.

Dịch Thiên nhìn theo phía mà Nhạc Thành biến mất mà lẩm bẩm nói.

Sau một giờ Nhạc Thành cười Khiếu Thiên Hồ xuất hiện ở trên một dãy núi vô danh, Thác Ni Tư và Trần Bưu hai người cũng đuổi theo sau.

- Đại nhân, các người quả gặp cường giả Đấu Tông sao?

Thác Ni Tư hít một hơi lạnh.

- Ủ, may mà chạy thoát, không ngờ Thanh Dương môn cũng có cường giả đấu tông.

Nhạc Thành mỉm cười nói, nghĩ thầm mình lần này thật là chật vật.

- Chủ nhân, cường giả đấu tông thực lực thật quá kinh khủng, may mà nàng ta không đuổi theo nếu không chúng ta đã gặp phiền toái lớn.

Từ Điện Mãng biến thành một Tiểu xà quấn quanh cổ của Khiếu Thiên hồ mà nói.

- Đấu tông, năm năm sau đừng để ta gặp mặt ngươi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói rồi lập tức nói với Khiếu Thiên Hồ:

- Khiếu Thiên Hồ, chúng ta xuất phát tới đấu khí học viện.

Nhắc tới Cự thành, ở Khoa ốc đế quốc không ai không biết, ở đây có hai học viện nổi tiếng nhất, chính là đấu khí học viện và ma pháp học viện.

Cũng bởi vì có hai học viện này tồn tại cho nên Cự Thành cũng chính là thành lớn nhất ở Khoa Ốc đế quốc.

Cự Thành diện tích rất lớn, cả Tả Tinh và Hữu Tinh đảo cộng lại cũng không bằng, kỳ thật Cự Thành là do hai thành tổ hợp lại cũng gọi là Tả Thành và Hữu thành.

Tả thành chính là chỗ của đấu khí học viện còn hữu thành chính là chỗ của ma pháp học viện, hai thành này có quan hệ không tệ với nhau.

Đấu khí học viện tọa lạc tại Tả thành, không ít công trình được xây ở đây.

Đấu khí học viện ba năm lại có hai lần tuyển dụng môn sinh, tất nhiên muốn vào đó thì phải là thiên tài, lúc chiêu sinh ma pháp và đấu khí học viện vô cùng nghiêm khắc.

Cứ hai năm thời gian, Đấu khí học viện sẽ cùng với ma pháp học viện mà thực hiện một trận đấu, các học viên giỏi đều được ban thưởng.

Đấu khí học viện có tổng cộng ba lớp học sinh, tất nhiên không phải cứ tiến nhập vào đấu khí học viện là sẽ được tốt nghiệp, phải trở thành Lục tinh đấu vương nếu không thì không được cấp chứng nhận.

Ở trong đấu khí học viện, một cô gái xinh đẹp đang chống cằm xuất thần nhìn lên bầu trời nói:

- Biểu ca tại sao vẫn chưa tới, không phải nói hai năm sẽ tới sao, hiện tại vẫn chưa thấy huyênh áy.

- Hân Nhi, tại sao muội lại ra đây để ta tìm.

Một thân hình cũng tuyệt thế nóng bỏng đột nhiên xuất hiện, đi tới bên cạnh nữ tử áo vàng.

Hai người này chính là Tô Hân Nhi và Nhạc Kiều, Tô Hân Nhi đã tới Đấu Khí học viện hai năm, bởi vì Nhạc Thành cho nàng không ít đan dược cộng với thiên phú cho nên hiện tại Tô Hân Nhi đã tăng tới tu vi Thập Tinh Đấu Linh.

Nhạc Kiều bởi vì không có ăn đan dược gì nên hiện tại cũng chỉ có tu vi cửu tinh Đấu Linh.

- Kiều tỷ, tỷ tại sao lại tới đây?

Nhìn Nhạc Kiều, Tô Hân Nhi liền cười cười, Nhạc Kiều là học viên cũ nhưng lại rất chịu khó đến chỗ của học viên mới.

- Ta sang đây thăm muội thôi, hôm nay ta nhìn bài danh của học viên mới, muội đã vươn tới vị trí chín mươi bảy, thật là lợi hại.

Nhạc Kiều mỉm cười nói, trong mắt hiện ra vẻ hâm mộ.

Trong mỗi giới học sinh, nhân số cũng không ít hơn năm nghìn, trong năm nghìn người mà muốn xếp hạng trong vòng một trăm người đầu tiên thì thật khó khăn.

Tuy nhiên không có cạnh tranh thì không có tiến bộ, chính vì vậy mà đấu Khí học viện có thể đứng sừng sững ở trong Cự Thành.

- Mỗi ngày hôm nay có người theo muốn không ta, muối tức giận đánh gãy chân của hắn.

Tô hân Nhi nói.

- Muối đó.

Nhạc Kiều nói với Tô Hân nhi:

- Ai bảo muối càng lớn càng xinh đẹp như vậy, ở trong Đấu Khí học viện cũng chỉ mình muối là xinh đẹp nhất.

- Kiều tỷ, tỷ lại giễu cợt muối, muối không thèm để ý tới nữa.

Tô Hân Nhi thẹn thùng nói.

- Hân Nhi, muối không phải thích tên tiểu tử Nhạc Thành kia sao, ta xem nhất định các người từ nhỏ lớn lên cùng một chỗ.

Nhạc Kiều cười cười nói với Tô hân Nhi, khó trách tiểu ny tử này hai năm qua không để ý tới ai.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

CHƯƠNG 100: ĐẤU KHÍ HỌC VIỆN.

-Kiều tỷ, tỷ nói gì vậy, đó là biểu ca của muối.

Tô Hân Nhi ửng hồng câu khuôn mặt, không dám nhìn vào mắt của Nhạc Kiều, giống như là một hài tử làm sai chuyện gì đó.

Nhìn thấy biểu lộ của Tô Hân Nhi, Nhạc Kiều cũng là nữ nhân dĩ nhiên là hiểu rõ tâm ý của nàng, nàng cười nói:

- Hân Nhi, tiểu nh tử này nhất định ưa thích tên tiểu tử gốc Nhạc Thành kia, các người không có quan hệ huyết thống thì sợ điều gì, Kiều tỷ nhất định sẽ hỗ trợ muối.

-Kiều Tỷ, nhưng mà biểu ca đã có Hiểu Kỳ tỷ tỷ.

Tô Hân Nhi nói.

- Muối là một nha đầu ngu ngốc, nam nhân ai không có ba vợ bốn nàng hầu, trừ khi là nam nhân bản sự kém không có được mà thôi, ta thấy Hiểu Kỳ nha đầu kia cũng không chú ý đến điểm này.

Nhạc Kiều nói.

- À đúng rồi, hai năm trôi qua tên tiểu tử Nhạc Thành đó cũng tới đây.

Nhạc Kiều đột nhiên nói với Tô Hân Nhi.

Tô Hân Nhi bận tâm nói:

- Kiều tỷ, Nhạc Thành biểu ca sẽ không xảy ra chuyện gì chứ, tại sao bây giờ vẫn chưa tới?

- Muối cứ yên tâm đi, tên tiểu tử kia sẽ không có chuyện gì, hai tháng nữa là cuộc khảo thí của Đấu Khí học viện, muối chuẩn bị một chút đi.

Nghĩ tới cuộc khảo thí hai tháng nữa, Tô Hân Nhi liền cảm thấy lo lắng cho Nhạc Thành, học viện cứ hai năm một lần tổ chức một cuộc khảo thí, nếu như hai năm ở trong đó mà không có tiến bộ thì sẽ trực tiếp bị khai trừ.

- Đúng rồi, Hân Nhi, hôm nay tại sao không thấy có người quán lấy muối

Nhạc Kiều nghi ngờ hỏi, bình thường nếu như chỉ cần Hân Nhi xuất hiện thì sẽ có không ít người tiến tới hỏi thăm ân cần.

Tô Hân Nhi nói:

- Không biết, chỉ là như vậy cũng khiến cho muội được thanh tịnh, gần đây nghe nói trong học viện chúng ta có ba người mới vào rất xinh đẹp, bọn họ phỏng chừng là quần lấy các nàng.

- Vẫn có người xinh đẹp hơn muội sao?

Nhạc Kiều mỉm cười nói:

- Có cơ hội ta cũng muốn được mở mang kiến thức.

Ở trong đấu khí học viện trên một đồng cỏ, có một thân ảnh màu tím đứng sờ đó, từ xa xa nhìn lại cô gái này rất xinh đẹp, da thịt trắng như tuyết, mái tóc dài vũ mị, vô cùng mê hồn.

Tiểu ny tử này đáng người thật là nóng bỏng, thật là có đường cong mê người, toàn thân lồ lôm, phía trước là một bộ ngực cao ngất.

- Yên Nhiên, người tại sao lại ở đây, ta đi khắp nơi đều không thấy người.

Một thanh âm yêu kiều truyền tới, sau đó hai cô gái mặc váy dài tiến tới.

- Phiên Tinh, Mật Nhi, hai người tại sao lại tới đây.

Cô gái áo tím cười cười sau đó lập tức quay đầu mà hỏi:

- Người hỏi thăm có thấy không?

Cô gái xinh đẹp áo tím chính là Tư Mã Yên Nhiên, hai cô gái phía sau chính là Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tinh.

Ba cô gái này tại sao lại cũng tới đây, thật là trùng hợp, Tư Mã Yên Nhiên đều là do Tư Mã Xương Bình lo lắng Nhạc Thành ở Đấu Khí học viện cho nên muốn Tư Mã Yên Nhiên gia nhập học viện này.

Còn Đỗ Mật Nhi thì được sư môn sắp xếp vào Đấu Khí học viện để tu luyện, Âu Dương Phiên Tinh cũng thế, bởi vì Nhạc Thành ở trên Tả Tinh Đảo đã có được thành tích lớn, người của Linh Cảnh Tông cùng với Đan Môn nghe nói Nhạc Thành cũng học ở đây cho nên đưa hai người tới đây học.

Ba cô gái bất ngờ cùng tiến vào Đấu Khí học viện.

Đấu khí học viện tổng cộng có hai hệ, Đấu khí hệ và Đan Dược hệ, Đan Dược hệ số người ít hơn rất nhiều, mỗi một năm chỉ giới hạn năm nghìn sinh viên, nhưng tới đó cũng chỉ có một trăm Luyện Dược Sư mới được tiến vào Đan Dược hệ.

Hôm nay Đỗ Mật Nhi mặc một chiếc quần dài màu vàng, ngũ quan tinh mỹ, làn da trắng hồng, so với Tư Mã Yên Nhiên thì không hề kém hơn một chút nào. Âu Dương Phiên Tinh thì mặc một chiếc quần dài màu xanh, ngũ quan cũng không hề kém hơn so với Tư Mã Yên Nhiên và Đỗ Mật Nhi.

Ba cô gái này vừa tiến vào Đấu khí học viện đã mang tới một cơn bão lớn, mỗi ngày ba người đều được mấy trăm nam sinh quần lấy.

Nhiều người vì ba cô gái này mà đã dẫn đến một cuộc thảm án, dục sức khiêu chiến, kết quả mỗi ngày có không ít người bị thương.

Đối với chuyện này, học viện trưởng cũng không có cách nào chỉ có thể thờ dài bất đắc dĩ.

- Hồng nhan họa thủy, mới họa cho dân cho nước.

- Tại sao Nhạc Thành hai năm vẫn chưa tới đấu Khí học viện, chẳng lẽ hắn xin nghỉ hai năm là giả.

Đỗ Mật Nhi nói.

Tư Mã Yên Nhiên sau khi đi tới Đấu Khí học viện đã tìm hiểu tin tức của Nhạc Thành, tuy nhiên tất cả mọi người hầu như không biết Nhạc Thành là ai, chỉ có một phần nhỏ là biết Nhạc Thành trước nay chưa từng tiến vào Đấu Khí học viện, chỉ được chọn vào rồi xin nghỉ hai năm.

Vì chuyện này mà Nhạc Thành vẫn chưa tới học viện, cũng có không ít người biết Nhạc Thành chính là người được lão sư Hàn Nguyên chọn trúng, quy củ Đấu khí sau đó bị nâng phá bỏ vì hắn.

- Tại sao lại như vậy, hắn không phải nói là muốn đi tới Đấu Khí học viện sao?

Tư Mã Yên Nhiên lầm bầm nói, tuy nhiên hai tháng nay nàng một chút tin tức về Nhạc Thành cũng không có.

- Aizz, Yên Nhiên, vị hôn phu này, quên đi, chúng ta đi chơi thôi.

Âu Dương Phiên Tinh nói.

Ma pháp học viện và Đấu Khí học viện là hai học viện nổi danh, ở Ma Pháp học viện, một cô gái áo tím đang ngẩn ngơ ngồi trước cửa sổ.

Cô gái áo tím này thật tuyệt đẹp, ngũ quan tinh mỹ, da thịt trắng nõn, đặc biệt là đôi mắt màu lam vô cùng yêu mị, phía trước là một bộ ngực mỹ miều.

- Hẳn nói nhất định đến thăm ta tại sao hai năm rồi vẫn chưa tới, cũng không biết phụ thân có nói hôn sự hay không, hay là hẳn cự tuyệt. truyện được lấy tại

Yến Hiểu Kỳ lẩm bẩm nói.

- Đại nhân, phía trước là Quý Uyên, Đồng Đại Nguru chắc hẳn đang ở đây, chúng ta đến thăm hẳn đi.

Thác Ni Tư ở trên không trung nói.

Nhạc Thành nói:

- Không cần, chúng ta đi dọc con đường này tránh bọn họ, nói không chừng bọn họ vẫn chưa đến Quý Uyên.

Nhạc Thành dự tính thời gian, thời gian mình đến Thanh Dương môn hiện tại vẫn chưa trôi qua một tháng, đám người Đồng Đại Nguru cười ngạo chắc chắn sẽ chậm hơn mình nhiều.

Ở trên không trung nhìn xuống Quý Uyên rộng lớn, Nhạc Thành muốn đi một chút, hẳn thường nghe nhị ca nói nơi này chính là thiên đường nguy hiểm, cường giả rất nhiều, Nhạc Thành thăm nghĩ, hiện tại thời gian hai năm mình xin nghỉ với Hàn Nguyệt cũng đã tới, trước hết cứ tới Đấu khí học viện đã.

- Còn ba ngày nữa là qua Quý Uyên tới Cự Thành.

Nhạc Thành nhìn phía xa xa mà thì thào nói.

Hai ngày này ở Đấu Khí học viện mọi người đều nghiêm túc tu luyện, bởi vì cuộc khảo thí của Đấu Khí học viện ba ngày sau sẽ diễn ra nếu như không thực hiện khảo thí tốt thì sẽ bị đuổi ra khỏi đây.

Bởi vì cuộc khảo thí sắp tới gần cho nên Tô Hân Nhi cũng dốc sức mà tu luyện, kỳ thực với tu vi của nàng hiện tại thì không cần lo lắng tới chuyện khảo thí.

Âu Dương Phiên Tinh, Đỗ Mật Nhi, Tư Mã Yên Nhiên hai người biết chuyện khảo thí của học viện cho nên cũng dốc sức mà tu luyện, ba người mặc dù có quan hệ mà vào được đây nhưng cũng muốn tham gia cuộc khảo thí.

Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tinh kỳ thực vượt qua cuộc khảo thí không khó, chỉ có Tư Mã Yên Nhiên là lo lắng, nàng gần đây mới đột phá tới cảnh giới Tứ Phẩm Luyện dược sư mà thôi.

Cuộc khảo thí học viện những học viên mới cũng hơi bận tâm, trừ phi là những siêu cấp thiên tài đứng ở một trăm vị trí đầu tiên, còn học viên cũ thì không cần lo lắng chuyện khảo nghiệm, chỉ là học viên cũ thì lo lắng trận đấu bảy ngày sau.

Tất cả mọi người đều khẩn trương chạy nước rút, cuối cùng cũng đã tới ngày khảo thí, cuộc khảo thí chia làm khảo nghiệm linh hồn lực đối với Luyện Dược sư và đấu khí với Đấu sư.

Đấu khí học viện là một khoảng sân rất lớn, mới sáng sớm đã có bốn năm nghìn người đứng ở đây chờ đợi cuộc khảo thí. Hiện tại ở đây có năm nghìn người, bên trong có không ít nữ sinh, hiện tại ở huyền thiên đại lục, nữ Đấu sư cũng không ít hơn so với nam Đấu sư bao nhiêu.

Ở trung ương khoảng sân đã hình thành một dải đất hình vuông, một lát sau, một nam tử cùng mấy cô gái đã xuất hiện, những nam tử và nữ tử này đều có tu vi Đấu vương, một nữ tử trong đó Nhạc Thành biết tên chính là Hàn Nguyệt.

Mấy nữ tử và nam tử này chính là sư phụ của học viện đấu khí, cho nên bọn họ muốn khảo thí học viên.

Cuộc khảo thí lần này, học viện cũng cho bọn họ không ít phần thưởng.

Học sinh của mình muốn khảo thí, những sư phụ vô cùng lo lắng, hi vọng trong những học viên mình dạy dỗ có một chút hạt giống nếu thấp hơn so với học viên khác thì bọn họ sẽ bị học viện trách phạt.

Hàn Nguyệt đứng ở trên đài mà nhìn về phía cửa lớn, hôm nay nếu như Nhạc Thành vẫn chưa tới Đấu Khí Học viện thì sẽ bị loại khỏi, mình cũng sẽ bị viện trưởng mắng vốn.

Đối với chuyên khảo thí này, Hàn Nguyệt có một học viên tên là Tô Hân Nhi, người này khiến cho Hàn Nguyệt thật bất ngờ, lúc khảo thí cho vào học viện, Tô Hân Nhi chỉ là vừa vận hợp cách mà thôi, vậy mà sau hai năm, Tô Hân Nhi đã có những bước tiến rất lớn.

- Vận nhất tên Nhạc Thành kia không tới thì mình có một học viên thiên phú như Tô Hân Nhi thì viện trưởng cũng mắng mình bớt đi vài câu.

Hàn Nguyệt lẩm bẩm nói.

- Chuẩn bị bắt đầu đi.

Lão giả áo xanh nói với mấy sư phụ bên cạnh.

- Theo tuần tự mọi người tiến lên khảo thí.

Một nam tử đi ra sân khấu nói với các học viện, lập tức một học viên áo vàng bước lên trên đài, dựa theo lời nói của các vị sư phụ mà đứng ở trước lão giả mặc áo xanh.

- Học viên đầu khí Đỗ Cảnh Lai tham gia khảo thí.

Thanh niên áo vàng lễ phép nói với lão giả mặc áo bào màu xanh, lão giả này chính là trưởng lão ở trong học viện, chức vụ so với các sư phụ bình thường còn lớn hơn, không thể đắc tội.

Ở bên cạnh chính là một khối ngọc thạch màu trắng và một khối màu đen, dùng để đo lực linh hồn và đầu khí.

Lần này khảo thí này mấu chốt chính là nhất tinh Đầu Linh, tu vi thấp hơn nhất tinh Đầu Linh thì sẽ bị loại bỏ ra ngoài, bởi vì sẽ không có bao nhiêu tiền đồ phát triển.

Thanh niên áo vàng dùng sức đánh vào khối ngọc thạch màu đen.

- Xoẹt.

Lực màu đen kiểm tra liền bay lên, chạm vào ba đường cam, sau đó khôi phục nguyên dạng.

- Tu vi Tam Tinh Đầu Linh, vượt qua kiểm tra, xuống dưới.

Lão giả mặc áo màu đen cất tiếng nói, ghi lên ngọc giản của thanh niên áo vàng.

Sau đó người thứ hai tiến tới, người này cũng có tu vi Tam Tinh Đầu Linh, kỳ thật mỗi lần kiểm tra không có mấy người không hợp cách, bởi vì khi tiến vào Đầu Khí học viện bọn họ đều được kiểm tra nghiêm khắc một lần, thiên phú không tốt thì không được lọt vào đây.

Cứ như vậy năm nghìn người tiến tới chỗ kiểm tra đo lường, trong vòng một buổi sáng thì đã xong.

- Thác Ni Tư, Trần Bưu, hai người tạm thời ở trong vòng tay trữ vật của ta mấy giờ, ta đi vào Đầu Khí học viện khi nào quay ra sẽ thả các ngươi.

Nhạc Thành nói với Thác Ni Tư và Trần Bưu đầu khí học viện dù sao cũng không cho đệ tử ngoài học viện tiến vào.

- Đại nhân, ta chưa từng ở trong Trữ vật, trữ vật chỉ có thể lưu trữ hàng hóa mà thôi.

Thác Ni Tư nghi hoặc nói với Nhạc Thành.

Bất kể là giới chỉ hay vòng tay trữ vật cũng chỉ có thể chứa đựng vật chết, không thể chứa đựng vật sống.

Nhạc Thành cười nói:

- Các ngươi cứ yên tâm đi, đây cũng không phải là giới chỉ trữ vật bình thường, hai người các ngươi đi vào không sao đâu.

Nhạc Thành dùng giới chỉ trữ vật do mình luyện chế, bên trong có không gian rất lớn, chứa đựng vật sống cũng không có vấn đề gì.

- Chủ nhân, chúng ta tới đây.

Khiêu Thiên Hồ và Từ Điện Mãng tiến tới, bọn họ rất không nguyện ý vào trong giới chỉ.

- Các ngươi theo sát sau ta là được, chỉ là ta sợ có cao thủ ở Học viện cảm nhận được khí tức của các ngươi cho nên các ngươi cần phải che giấu, nếu không sẽ có nhiều phiền toái.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Được rồi chủ nhân.

Từ Điện Mãng và Khiêu Thiên Hồ nhanh chóng vọt thân hình đi, Khiêu Thiên Hồ biến thành một con mèo nhỏ, còn Từ Điện Mãng hóa thành một con rắn to bằng đầu ngón tay, quấn quanh ở đầu của Khiêu Thiên Hồ.

Nhạc Thành dùng một thủ ấn quý dị, lập tức chỉ thấy Thác Ni Tư và Trần Bưu bị Nhạc Thành thu vào trong đó, Khiêu Thiên Hồ cũng hóa thành một con mèo nhỏ đáng yêu theo sát sau lưng Nhạc Thành.

- Đầu Khí học viện.

Mấy phút sau đó Nhạc Thành nhìn bốn chữ to phía trước mà nói.

- Người là ai, đến Đầu Khí học viện để làm gì?

Có mười mấy người cầm kiếm hoặc là đao thương vây quanh Nhạc Thành.

- Tất cả đều có thực lực ngũ tinh, lục tinh Đầu Linh.

Nhạc Thành cảm nhận khí tức mà thầm nghĩ, đây hẳn là học viên của Đầu Khí học viện.

- Các vị, ta là học sinh ở đây, hôm nay tới báo danh.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Người lừa gạt ai, học viên của học viện hai năm trước đã tới, người có phải là gian tế ở trong Quỷ Uyên không?

Thanh niên dẫn đầu la lớn.

- Hiệp sư huynh, ta thấy hẳn đúng là gian tế ở trong Quỷ Uyên, không bằng trước hết chúng ta giết hết đi.

Một thanh niên cắn răng nói, tựa hồ như đối với người trong Quỷ Uyên có oán thù.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

CHƯƠNG 101: KHẢO THÍ

Các vị, ta thật sự là học viên của Đầu khí học viện, ta tên là Nhạc Thành, các vị nhìn đi.

Nói xong Nhạc Thành liền đưa ra thẻ bài màu đen hai năm trước Hàn Nguyệt cho mình.

- Người đứng là Nhạc Thành sao, tại sao bây giờ người mới tới, Hàn Nguyệt sư phụ tháng trước đã nói với ta về người.

Thanh niên nhìn chằm chằm về phía thẻ bài của Nhạc Thành rồi nói:

- Hôm nay là ngày kiểm tra, nếu như người không vào kịp thì sẽ bị khai trừ.

- Cái gì, hôm nay là ngày khảo thí sao?

Nhạc Thành nói:

- Hai vị sư huynh, kiểm tra đo lường ở đâu, ta lập tức đi.

Đầu khí học viện hai năm lại kiểm tra một lần, Hàn Nguyệt cũng nhắc với Nhạc Thành hơn nửa nhất định phải tham gia nếu không thì nàng cũng không có cách nào giúp hắn.

- Ở quảng trường đằng kia, người đi về phía trước quẹo trái sau đó nhìn thấy một khoảng sân rất lớn, ta hiện tại có việc, cho nên không thể dẫn người đi vào.

Thanh niên dẫn đầu kia nói với Nhạc Thành, sau đó nhìn con mèo nhỏ sau lưng Nhạc Thành mà nghi hoặc, một đại nam nhân mà mang theo mèo làm gì.

- Đây là một con ma thú nhất giai mà ta nuôi dưỡng, là ma thú mà ta sủng ái nhất.

Nhạc Thành nói.

- À, Nhất giai ma thú thì đi vào đi, ở bên trong cũng có không ít người nuôi dưỡng ma sủng, chỉ là nữ sinh mới nuôi mà thôi.

Thanh niên dẫn đầu khẽ cười nói.

- Đa tạ sư huynh.

Nhạc Thành cảm tạ một tiếng sau đó vội vàng đi vào, hiện tại đã một tháng lộ trình, mình cũng không thể vì cuộc kiểm tra mà bị loại đi.

- Hiệp sư huynh, Hàn Nguyệt đại sư nói chúng ta chú ý tới Nhạc Thành, hiện tại hắn đã tới đây, hôm nay là ngày kiểm tra, ta thấy hắn cũng không có hi vọng gì có thể thông qua.

Một hắc y thanh niên nói.

- Ai biết được, người mà Hàn Nguyệt đại sư đề cập tới Nhạc Thành này thiên phú vô cùng tốt, Hàn Nguyệt đại sư cũng không nói dối.

Một thanh niên nói.

- Được rồi, các ngươi đừng thảo luận nữa chúng ta đi tuần tra đi, nghe nói Quý Uyên kia muốn phát động công kích với cự thành, chúng ta nghi ngờ có gian tế trà trộn vào đây.

Thanh niên dẫn đầu cất tiếng nói.

- Học viên mới Tư Mã Yên Nhiên tới khảo thí, Đan Dược hệ.

Tư Mã Yên Nhiên tiến lên trên đài nói với lão giả mặc áo bào màu xanh.

Tư Mã Yên Nhiên vừa lên trên đài vô số con mắt nóng bỏng nhìn về phía nàng, không ít người ứa nước miếng ra.

- Ủ, người chính là đệ tử hai tháng trước vừa mới vào đấu khí học viện sao, rót linh hồn lực vào máy kiểm tra là được.

Lão giả mặc áo bào màu đen cười thần bí.

Tư Mã Yên Nhiên nhắm mắt lại sau đó rót linh hồn lực vào trong máy kiểm tra, màu trắng ở trong khối ngọc kiểm tra đột nhiên phát ra một mảng lam quang, một lát sau, Tư Mã Yên Nhiên mới thu hồi linh hồn lực.

- Ủ, không tệ, tứ phẩm sơ giai luyện dược sư.

Lão giả mặc áo màu đen gật nhẹ đầu, vô cùng thỏa mãn.

Học viên mới Âu Dương Phiến Tinh, Đan Dược hệ.

Âu Dương Phiến Tinh xuất hiện khiến cho vô số ánh mắt cũng chú ý.

- Người cũng là người hai tháng trước mới vào đúng không, đi kiểm tra linh hồn lực đi.

Lão giả mặc áo bào màu đen cất tiếng nói.

Âu Dương Phiến Tinh tiến tới máy kiểm tra linh hồn lực.

- Tại sao lại như vậy, màu hồng, màu lam màu vàng, màu vàng chói mắt, ngũ phẩm trung giai Luyện Dược sư.

Lão giả mặc áo màu đen kinh ngạc nói.

Những sư phụ ở bên cạnh nhìn thấy cảnh tượng này cũng không thể tưởng tượng nổi, thật là quá yêu nghiệt, trẻ tuổi như vậy đã là ngũ phẩm luyện dược sư, ở trong học viện Đan Dược hệ không có bao nhiêu người được như vậy.

- Trời ạ, đúng là ngũ phẩm trung giai Luyện Dược sư.

Có không ít người kinh ngạc nói không ra lời, ngũ phẩm luyện dược sư, địa vị so với lục tinh thất tinh đấu vương còn cao hơn.

- Ngũ phẩm trung giai luyện dược sư, rất tốt, người xuống đi.

Lão giả mặc áo màu đen nói với Âu Dương Phiến Tinh, thái độ đã tốt hơn rất nhiều.

- Đa tạ trưởng lão.

Âu Dương Phiến Tinh đi xuống dưới đài, trên đường đi khiến cho không ít người phải chảy máu mũi.

- Học viên mới Đỗ Mật Nhi tham gia khảo thí, Đan Dược hệ.

Đỗ Mật Nhi từ từ đi lên, Âu Dương Phiến Tinh có biểu hiện như vậy, nàng cũng muốn thể hiện.

- Xinh đẹp thật là xinh đẹp, ba người đẹp đồng loạt xuất hiện.

Không ít người tự thầm nói, liên tục ba cô gái xinh đẹp xuất hiện khiến cho bọn họ phải ứa máu.

- Ủ, đi khảo thí linh hồn lực đi.

Lão giả mặc áo màu đen vừa kinh ngạc vừa kích động.

Đỗ Mật Nhi hít một hơi, sau đó mi tâm rót một linh hồn vào đá kiểm tra.

- Tại sao lại biến dạng như vậy, màu hồng màu lam màu vàng, ngũ phẩm trung giai Luyện Dược sư.

Lão giả áo đen một lần nữa kinh ngạc, thật không thể tin nổi, lão giống như gặp quỷ vậy.

Một sư phụ trung niên nam tử nhìn thấy hai học viên của mình có siêu cấp thiên phú như vậy thì không kìm được nhe răng ra cười không khép lại được, có hai người như vậy ở trong đan dược hệ, về sau bọn họ nhất định là trưởng lão dự trữ rồi.

- Rất tốt, rất tốt, hai người thông qua, mau xuống đi.

Lão giả áo màu đen kích động nói, chỉ hận không thể lập tức báo cho viện trưởng biết.

- Trời ạ, lại là một ngũ phẩm trung giai Luyện Dược sư, thật là không có thiên lý, các nàng tại sao lại tu luyện được như vậy, thật là yêu nghiệt.

Ở phía dưới những nam sinh cuồng nhiệt nói.

Sau đó xuống dưới khảo thí, lão giả mặc áo đen cảm thấy không yên, thời gian đã trôi qua, chỉ còn mấy trăm người chưa khảo thí, Hàn Nguyệt trong lòng càng ngày càng lo lắng, nàng cảm thấy mình như bị Nhạc Thành đùa bỡn.

- Hắn chẳng lẽ nhìn mình thay quần áo, sau đó bị mình phát hiện liền nói là muốn tiên vào Đấu Khí học viện hay sao?

Sắc mặt của Hàn Nguyệt biến đổi, càng nghĩ khuôn mặt càng ửng đỏ, hôm đó đã trễ như vậy hắn đứng ở cửa ra vào, vừa vặn lúc mình thay quần áo, lúc mở cửa phòng thì ánh mắt của hắn có vẻ dị thường, trời ạ, mình đúng là đã bị tên tiểu tử kia nhìn thấy hết, hắn cũng lừa mình, tên Nhạc Thành này thật chết tiệt.

- Đấu khí hệ học viên Tô Hân Nhi tham gia khảo thí.

Cuối cùng cũng tới lượt Tô Hân Nhi tham gia khảo nghiệm.

- Oa, lại là một cô gái xinh đẹp.

- Tuy nhiên Tô Hân Nhi không để ý tới những người xung quanh, quả là hoa hồng có gai.

- Độc như hoa hồng cũng được, ta cũng không do dự mà tới hái, cho dù chết cũng cam tâm tình nguyện.

Không ít nam sinh bắt đầu háo sắc, máu mũi như muốn ứa ra.

- Trời ạ, sớm biết trong đấu khí học viện có bốn yêu tinh như vậy thì ta đã không đến đây.

- Đúng thế, bốn nữ nhân này đúng là bốn yêu nghiệt.

Tất cả nữ sinh đều cảm thấy bốn người này giống như là bốn kẻ gây tai họa vậy, khiến cho bọn họ không được các nam sinh khác để ý tới.

Nhìn thấy Tô Hân Nhi đi lên khảo thí, Hàn Nguyệt không thể không để chuyện của Nhạc Thành ra sau, Tô hân Nhi chính là một đệ tử có thiên phú rất tốt, không biết nàng sẽ khảo thí thể nào, nếu như thành tích cao thì viện trưởng cũng sẽ không khai đao với mình.

- Ủ, thử lực lượng đi.

Vị lão giả áo đen cất tiếng nói.

- Xoẹt.

Tô Hân Nhi xuất một luồng khí ra, đấu khí toàn thân chuyển động, ngưng kết thành một lực lượng cường hãn đánh về phía khối ngọc thạch kiểm tra.

Cảm nhận được đấu khí của Tô Hân Nhi ba động, mấy sư phụ cùng với lão giả áo đen cũng không kìm được mà nhìn chăm chú vào khối ngọc đo lường.

màu cam mười vòng màu xanh mười vòng, sau đó tới màu hồng mười vòng, rồi tới màu lam mười vòng đến lúc này ánh sáng nhạt dần, màu lam mười vòng chính là đại biểu cho Thập Tinh Đẩu Linh, thiên phú vô cùng tốt. Hàn Nguyệt lúc này vô cùng hài lòng, vị lão giả áo đen cũng mỉm cười, thập tinh đẩu linh đã là rất tốt rồi.

- Xoẹt.

Ngay sau đó trong lúc mọi người cho rằng khối ngọc kiểm tra đo lường sẽ dừng quang mang ở đó thì quang mang lại đột ngột biến đổi, biến thành màu vàng một vòng rồi mới từ từ biến mất.

- Một vòng màu vàng, Đẩu vương nhất tinh.

Lão giả áo màu đen phân khởi, thiên phú như vậy thật không thể tưởng tượng nổi, so với hai ngũ phẩm luyện dược sư vừa rồi cũng không kém bao nhiêu, không ngờ trong đám học viên mới của đầu khí học viện lại có những thiên tài như vậy.

- Nhất Tinh Đẩu Vương.

Hàn Nguyệt cũng bất ngờ nhìn Tô Hân nhi, tiểu ny tử này quả là yêu nghiệt, hiện tại đã đột phá tới nhất tinh Đẩu vương, xem ra lần này mình đã gặp may, không bị viện trưởng trách phạt.

- Không tệ, ngươi đi xuống đi.

Cuối cùng cũng đã thông qua khảo thí, Tô Hân Nhi cao hứng một chút rồi trầm lại, cuộc khảo thí hôm nay đã xong rồi, biểu ca thật sự sẽ không tới.

- Biểu ca gạt ta, huynh ấy là kẻ lừa đảo, hần nói hần nhất định sẽ tới nhưng hần đã gạt, hần không nghĩ đến Hân Nhi.

Nghĩ đến đây hốc mắt của Tô Hân Nhi không kiềm được mà nổi lên lệ quang.

- Quả là đẩu vương, khi nào chúng ta mới đạt tới chứ.

Hân nhi vừa xuống đài thì không ít người có ánh mắt trở nên cuồng nhiệt.

- Mười vòng màu lam, thập tinh đẩu linh, thông qua.

Tiếp theo là hai trăm người tiếp tham gia khảo thí, lão giả áo đen vừa kiểm tra đo lường thì cũng được một nhất tinh Đẩu vương cùng với ngũ phẩm sơ giai luyện dược sư, về phần tứ phẩm cao giai luyện dược sư thì cũng có hai người.

Lập tức lão giả biết được, những người này là những người trước kia chưa khảo thí, đều là những thành viên bài danh ở trong một trăm vị trí đầu tiên.

Nhiều người có thiên phú như vậy, lão giả áo đen liền hít một hơi thật dài, xem ra một năm sau tiên hành ti thí với Học viện ma pháp nhất định sẽ giảm chết học, đến lúc đó người của Học viện ma pháp chỉ còn cách trộn mất há hốc mồm.

- Học viên mới Lương Ngọc tham gia khảo thí, Đan Dược hệ.

Một thanh niên tuần lảng từ từ đi lên, khiến cho không ít nữ sinh si mê, người này chính là Lương ngọc của Tả Tinh Đảo.

- Ủ, đi thử linh hồn lực đi.

Lão giả đối với ai thái độ cung rất nhiệt tình, không chừng những học viên này sẽ có thiên phú vô cùng tốt, yêu nghiệt giống như là Đỗ Mật Nhi hay Âu Dương Phiến Tinh.

Lương Ngọc rút linh hồn vào ngọc kiểm tra đo lường, linh hồn vừa rót vào thì lập tức quang mang không ngừng biến hóa.

- Ngũ phẩm sơ giai Luyện Dược sư, không tệ ngươi đi xuống đi. Nguồn tại [http://\[.c\]om](http://[.c]om)

Lão giả áo đen bây giờ mới phân khởi, lão hiện tại thật muốn nhanh chóng kết thúc khảo thí, nhanh chóng báo cho viện trưởng tin tức tốt này.

- Oa oa, ngũ phẩm luyện dược sư, lại còn là rất đẹp trai.

Không ít nữ nhân đối với Lương Ngọc tỏ ra cuồng nhiệt.

Cuối cùng cũng đến người cuối cùng tham gia khảo thí, lão giả áo đen thở ra một hơi.

Nhìn vào nơi cửa ra vào vẫn không có ai, Hàn Nguyệt cuối cùng cũng không còn hi vọng mà thảm mắng:

- Tên xú tiểu tử này, làm hại mình bị viện trưởng trách mắng ba tháng, lần sau gặp hần không đem hần giết sống không được.

- Biểu ca thật sự sẽ không tới, huynh ấy lừa ta, đúng là một kẻ lừa đảo.

Tô Hân Nhi nhìn lên vô đài khảo thí, nhìn không được mà rớt vài giọt nước mắt.

- Từ Tinh Đầu Linh, quả là không tệ, ngươi hãy cố gắng lên.

Lão giả áo đen là người cuối cùng nói, sau đó lập tức quay xuống dưới:

- Các ngươi còn có người muốn tham gia khảo nghiệm nữa không?

- Aizzz.

Hân Nguyệt thở ra một hơi, mình đúng là bị tên tiểu tử Nhạc Thành thái này đùa bỡn.

- Khoan đã, còn có ta, ta tới.

Đúng lúc lão giả mặc áo màu đen muốn rời đi thì một hắc y thân ảnh vọt lên.

- Oa oa, người kia là ai vậy, toàn thân bẩn thỉu như vậy, còn có bùn đất.

- Có phải là rớt xuống nước không, toàn thân thối hoác.

Từ cửa ra vào truyền tới một giọng nói, tất cả mọi người đều nhìn lại.

Chỉ thấy người đến toàn thân ướt sũng, toàn thân bị dính nước, trên trán xuất hiện những nếp nhăn, quần áo dính không ít bùn đất, trên người tóc tai cũng vô cùng mất trật tự, không nhìn thấy rõ bộ dạng. Ở phía sau cũng là một con mèo ướt sũng, lông dựng lên như lông nhím.

Đặc biệt không ít nữ sinh nhìn thấy bộ dạng đó thì bụng mũi quay đầu đi, hiển nhiên đối với người này vô cùng có ấn tượng không tốt.

- Biểu ca, biểu ca tới rồi.

Nghe thấy âm thanh quen thuộc, Tô Hân Nhi chẳng quan tâm tới nước mết nơi khóe mi mà lao tới trước mặt Nhạc Thành, sau đó muốn dang hai tay ôm lấy hắn.

- Hân nhi.

Nhạc Thành nhìn thấy phía trước có thân ảnh lóe lên, thì dừng bước chân lại, nhìn thấy người phía trước mình đúng là Tô Hân Nhi, Hân Nhi hiện tại đã lao tới, cũng chẳng quan tâm tới mình dính bùn, hắn liền ôm lấy nàng.

- Trời ạ, đây là chuyện gì vậy?

- Thật khó tưởng tượng được, đúng là cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga.

Tất cả nam sinh đều điên lên, thậm chí không ít nam sinh nếu như không vì có các sư phụ ở đây sẽ tiến lên giáo huấn cho con cóc ghét kia, bọn họ cũng vô phương tiếp nhận chuyện Tô Hân Nhi cao quý thuần khiết của mình toàn thân dính bùn lao vào lòng hắn, chẳng lẽ hiện nay mỹ nhân đều thích cóc hay sao?

- Nhạc Thành, là hắn sao, tại sao hắn lại biến thành như vậy.

Đánh giá người đến, Tô Hân Nhi liền có phản ứng. Hân Nguyệt chắc chắn người mới đến chính là người mình vừa mừng, Nhạc Thành.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

CHƯƠNG 102: SIÊU CẤP BIẾN THÁI

Tư Mã Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiền Tình ba người nhìn thấy một cô nương xinh đẹp nhào vào một tên xuề xệ toàn thân dính bùn thì không khỏi cảm thấy kỳ quái, Nhạc Thành ở trong bộ dạng này các nàng nhận không ra.

- Được rồi, Hân Nhi ta tới trước tham gia khảo nghiệm.

Nhạc Thành nhìn thấy mấy nghìn người đang nhìn mình thì nhẹ nhàng gỡ Hân Nhi ở trong ngực ra.

- Ủ' biểu ca huynh tiến tới khảo thí đi.

Tô Hân Nhi ngẩng đầu lên nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Tại sao huynh lại biến ra thành bộ dạng như vậy?

- Để một hồi nữa ta giải thích với muội.

Nhạc Thành cười khổ một cái, tưởng tượng lại chuyện vừa rồi ở trước cửa học viện thì nhịn không được mà cười cười.

- Hân Nguyệt đại sư, tại hạ không tới muộn.

Nhạc Thành chạy tới gần Hân Nguyệt mà cười nói.

Hân Nguyệt nói:

- Nhạc Thành tại sao nguoi lại như vậy?

Hân Nguyệt nhìn Nhạc Thành mà kinh ngạc nói.

- À, lúc này tại hạ vô tình đụng vào một thân cây sau đó ngã xuống ao.

Nhạc Thành cười cười nói.

- Cái gì mà đụng vào thân cây, chủ nhân ta rõ ràng chạm vào một nữ nhân tuyệt đẹp, cũng khiến cho nữ nhân đó rớt xuống ao, sau đó không cam lòng mà nhảy xuống cứu người ta.

Từ Điện Mãng khẽ nói bên tai Khiếu Thiên Hồ.

- Chủ nhân cái này là cố ý, chỉ là nữ nhân kia cũng thật hung hăng, nếu chủ nhân không chạy nhanh chỉ sợ đã bị nàng giết sống.

Khiếu Thiên Hồ nói:

- Nhưng nữ tử kia thật là rất xinh đẹp, y phục trên người bị thấm ướt càng khiến cho người ta chảy máu mũi.

- Con sắc trùng này, nguoi đừng nói nữa, nói nữa là sẽ bị phát hiện.

Từ Điện Mãng nói với Khiếu Thiên Hồ.

- Nguoi nói cái gì, bị rớt xuống nước, chuẩn bị khảo thí đi. xem tại

Hân Nguyệt trừng mắt nhìn Nhạc Thành, trong mắt như muốn bốc hỏa vậy.

- Trưởng lão, hẳn chính là Nhạc Thành xin nghỉ hai năm, hiện tại hẳn đến tham gia khảo thí.

Hân Nguyệt lập tức nói với lão gia áo đen.

- Là Nhạc Thành, chính là học viện đặc biệt nhất từ trước tới nay sao, ta muốn xem xem thiên phú của hắn thế nào, lúc trước cô nương cam đoan với viện trưởng nói thiên phú của hắn trong vạn người không có tới một, hôm nay ta muốn nhìn hắn thực lực tiến bộ như thế nào.

Lão giả áo đen quan tâm nói.

- Mau tham gia khảo thí đi, chỉ còn một mình nguoi là chưa khảo nghiệm.

Hân Nguyệt nhìn về phía Nhạc Thành, lại nhớ tới đến chuyện trước kia thì khuôn mặt lại ửng đỏ.

- Thiếu... ta đi trước một bước dọn dẹp một phen.

Nhạc Thành thấy người mình đầy bùn thì xin lỗi nói.

- Xoẹt.

Một tấm tịnh y xuất hiện trong tay Nhạc Thành, tịnh y hóa thành một mảng ánh sáng bao phủ Nhạc Thành bên trong.

Tịnh Y phù chính là một loại phù trước kia ở Hoa hạ Nhạc Thành chế, nó có tác dụng khiến cho toàn thân người ta trở nên sạch sẽ, loại phù này vô cùng

để luyện, cho dù mấy trăm cái cũng không có vấn đề gì.

Nhìn thấy thủ đoạn kỳ lạ của Nhạc Thành, mấy lão giả xung quanh cũng nghi hoặc không ít, tuy nhiên bọn họ cũng không ngăn cản.

Một lát sau, ánh sáng tán đi, một thân ảnh tuấn lãng bất phàm hiện ra trước mặt mọi người, nam tử này khuôn mặt tuấn lãng, thần sắc cương nghị, đặc biệt là đôi mắt sáng loáng khiến cho người ta phải say mê.

- Người này thật tuấn tú về đẹp trai, khó trách Tô Hân Nhi vừa rồi chạy tới.

- Không ngờ lại có nam tử tuấn lãng như vậy.

Không ít nữ sinh phía dưới nhìn thấy Nhạc Thành thì thần hồn điên đảo.

- Nhạc Thành, hẳn chính là Nhạc Thành, Yên Nhiên, mau nhìn đi, hôn phu của người Nhạc Thành đã tới.

Âu Dương Phiên Tinh đột nhiên vội vàng nói với Tư Mã Yên Nhiên.

- Nhạc Thành, hẳn thật sự đến đây.

Đỗ Mật nhi nam tử đánh bại nàng phía trên mà lầm bầm nói.

Tư Mã Yên Nhiên cũng nhận ra Nhạc Thành, trong lòng nàng liền trở nên mừng rỡ, nhưng một lát sau nàng đã buồn bã lại, hôn ước của nàng với Nhạc Thành dù sao cũng không phải là sự thật, một ngày nào đó cũng sẽ hủy mà thôi. Nàng đến đây khí học viện tìm hắn, hắn có để ý tới nàng không? Hắn thân mật với cô gái xinh đẹp kia, cô gái đó hẳn là có quan hệ không tầm thường với hắn.

- Yên Nhiên, người làm sao vậy?

Âu Dương Phiên Tinh nhìn thấy bộ dạng của Tư Mã Yên Nhiên thì nói:

- Hôn phu của người tới đây, người không vui mừng sao?

Tư Mã Yên Nhiên cười khổ với Âu Dương Phiên Tinh, vị hôn phu, hẳn thật là hôn phu của mình sao.

- Hàn Nguyệt đạo sư, khảo thí như thế nào?

Nhạc Thành nói với Hàn Nguyệt ở bên cạnh, hai năm không nhìn thấy Hàn Nguyệt hẳn cảm thấy nàng thật mê người. ngũ quan tinh mỹ, làn da trắng nõn, mơ hồ có thể nhìn thấy trang phục bên trong.

- Ủ.

Hàn Nguyệt nhìn Nhạc Thành như muốn thất thần, hai năm không nhìn thấy Nhạc Thành giờ đây đã thành thực hơn rất nhiều, trên người có một khí tức nam nhân, cũng bởi vì khí tức này mà Hàn Nguyệt mới thất thần nói:

- Dùng toàn lực của người rót vào máy đo lường, kiểm tra lực lượng của người.

- Tiểu tử, người nhất định không được thua kém người ta, bởi vì người mà viện trưởng đã chỉ trích ta ba tháng.

Hàn Nguyệt cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Ở gần ngọc kiểm tra đo lường, Nhạc Thành cũng lầm bầm nói:

- Không biết hiện tại thực lực của mình bao nhiêu, cứ xem thử trước đã.

- Xuy.

Chân khí của Nhạc Thành vận chuyển, sau khi hắn đột phá tới Thai Tức kỳ, mỗi lần Nhạc Thành vận khởi chân khí thì thân thể đều hơi biến sang màu vàng nhạt.

- Thịch.

Nhạc Thành ngưng tụ chân khí trên cánh tay, sau đó mạnh mẽ vung một quyền đánh về phía trước.

- Xoẹt.

Màu đen của ngọc kiểm tra không ngừng biến ảo, màu cam mười vòng, màu xanh mười vòng, màu đỏ mười vòng, màu lam mười vòng, màu vàng hai vòng, trời ạ vẫn còn tiếp tục, ba vòng bốn vòng, năm vòng, ngũ tinh Đấu Vương.

- A.

Lão già áo đen trợn mắt há hốc mồm, người này hai năm nay không tới Đấu khí học viện không ngờ hắn lại có tu vi như vậy.

- Ngũ Tinh Đấu vương, tròi ạ tên tiểu tử này tại sao lại có thực lực như vậy?

Hàn Nguyệt nhìn thấy kết quả khảo nghiệm của Nhạc Thành thì cũng kinh ngạc không nói ra lời.

- Ngũ Tinh Đấu vương người đã thông qua, tốt tốt.

Lão già áo đen hưng phấn nói, một ngũ tinh đấu vương so với một luyện dược sư ngũ phẩm trung giai còn tốt hơn.

- Nhạc Thành mau tới khảo thí linh hồn lực của người đi.

Hàn Nguyệt nói với Nhạc Thành, rồi lập tức chớp mắt với lão già áo đen:

- Trưởng lão Nhạc Thành là Luyện Dược sư, hắn muốn khảo thí linh hồn lực.

- A, vậy thì kiểm tra một chút.

Lão già áo đen kích động, vừa là đấu sư vừa là Luyện Dược sư không tí nhưng những người này đều là thiên tài, bất quá Nhạc Thành là Ngũ Tinh Đấu vương, lão già áo đen không kìm được về phương diện luyện dược Nhạc Thành cũng sẽ mang tới kỳ tích.

- Ủ, ta cũng muốn xem xem bây giờ linh hồn lực của mình thế nào rồi.

Nhạc Thành mỉm cười nói sau đó lại tập trung suy nghĩ, trong mi tâm xuất hiện một luồng sáng màu xanh rót vào máy đo lường, đột ngột trên ngọc kiểm tra liền xuất hiện quang mang.

- Màu cam, màu hồng màu lam màu vàng, màu vàng chói mắt, ngũ phẩm luyện dược sư cao cấp.

Lão già áo đen nhìn trên ngọc kiểm tra thì kinh ngạc.

May mà lão già áo đen này không bị bệnh tim nếu không thì đã ngất đi, đồng thời là ngũ tinh đấu vương và ngũ phẩm luyện dược sư cao cấp, thực lực như vậy quả là siêu cấp biến thái.

- A, lần này viện trưởng sẽ không nể ta.

Hàn Nguyệt phấn khởi lắm bầm nói, nàng biết rõ thiên phú của Nhạc Thành nhưng không ngờ trong vòng hai năm mà hắn đã tiến bộ nhiều như vậy, ngũ tinh Đấu vương, xếp trên rất nhiều những học viên cũ, còn có thân phận ngũ phẩm cao cấp Luyện dược sư, quả thực óc thể xếp ở trong hai mươi vị trí đầu tiên trong đám học viên cũ.

- Vân thua hắn một cấp.

Nhìn thấy kết quả khảo thí của Nhạc Thành, Âu Dương Phiên Tinh và Đỗ Mật Nhi đều biến đổi thần sắc, cuối cùng bọn họ vẫn thua hắn một cấp.

- Tên Nhạc tiểu tử này đúng là có thực lực ngũ phẩm cao cấp Luyện Dược sư.

Lương Ngọc ở trong đám người chăm chú mà nhìn Nhạc Thành, trong mắt xuất hiện một lãnh ý.

- Thật cường hãn, thực lực thật sự quá mạnh.

- Thật là đẹp trai, ta rất thích.

Một đám nữ sinh nhìn Nhạc Thành mà ánh mắt tràn đầy tình ý, các nàng đã quên đi Lương Ngọc lúc này.

- Người tên là Nhạc Thành phải không? Nhạc Thành người trước hết đi xuống đi.

Lão già áo đen một hồi mới khôi phục lại tinh thần, tin tức này nhất định phải nói ngay với viện trưởng.

Nếu viện trưởng biết không biết sẽ cao hứng đến mức nào nữa.

- Ủ.

Nhạc Thành nhìn thấy những ánh mắt kinh ngạc kia thì cũng không để ý.

Kết thúc khảo thí mọi người liền tản ra, Tô Hàn Nhi một lần nữa tới gần Nhạc Thành mà nói:

- Biểu ca, muội còn nghĩ huynh không đến thăm muội.

Nói xong trong mắt của Tô Hân Nhi hiện ra một ánh lệ quang.

Nhìn thấy tiểu ni tử này đáng vẻ đáng thương, khóe mắt mọng nước, Nhạc Thành vô cùng cảm động.

- Đồ ngốc, huynh đã đáp ứng muội là nhất định sẽ làm.

Nhạc Thành khẽ kéo Tô Hân Nhi lại gần mà an ủi.

- Aizzz.

Nhìn thấy đáng vẻ của Nhạc Thành và Tô Hân Nhi, Hàn Nguyệt không kìm được mà cảm thấy mát mát, đột nhiên nàng bỗng dưng muốn mình không phải là sư phụ của hắn.

- Nhạc Thành, Yên Nhiên ở chỗ này, ngươi không biết sao?

Một tiếng vang lên, sau đó ba bóng hình xinh đẹp từ từ đi đến.

- Phiến Tinh, Mật Nhi, ta không tới, chúng ta trở về đi.

Tư Mã Yên Nhiên bị Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiến Tinh kéo về phía Nhạc Thành và Tô Hân Nhi.

- Yên Nhiên, ngươi không nhìn thấy tên tiểu tử kia ôm nữ nhân khác sao, hẳn chính là hôn phu của ngươi đó.

Âu Dương Phiến Tinh tức giận nói.

- Đúng thế, Yên Nhiên chúng ta tới giúp ngươi giáo huấn hắn.

Đỗ Mật Nhi oán hận nói.

- A, Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiến Tinh, mọi người tại sao lại ở đây?

Nhìn thấy ba người, Nhạc Thành không kìm được mà nghi hoặc.

- Đại Trùng, chúng ta mau tránh ra một chút bằng không thì thảm rồi.

Từ Điện Mãng nói với Khiếu Thiên hồ.

- Con rắn chết tiệt này, tại sao lại phải khai ra.

Khiếu Thiên Hồ nói với Từ Điện Mãng.

Từ Điện Mãng cười nói:

- Ngươi không thấy ba nữ nhân kia sao, có một người chính là vị hôn thê của chủ nhân, ngươi ở Tả Tinh Đảo ra mắt, bây giờ chủ nhân bị nữ nhân khác kéo đi, ngươi nói hậu quả thế nào, không chừng sẽ có đánh nhau, chúng ta rời đi một chút là hay nhất.

- Con rắn chết tiệt này, sao ngươi không nói sớm.

Khiếu Thiên Hồ thần không biết quỷ không hay rời về phía sau, muốn tránh nơi này càng xa càng tốt.

- Yên Nhiên, tại sao cô nương lại tới Đấu Khí học viện?

Nhạc Thành kinh ngạc nhìn về phía Tư Mã Yên Nhiên mà hỏi.

- Làm sao, ngươi không hi vọng Yên Nhiên tới gặp ngươi sao?

Âu Dương Phiến Tinh hung hăng trừng mắt nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ tức giận.

- Hừ, chẳng lẽ ngươi không hi vọng vị hôn thê của ngươi tới đấu khí học viện gặp ngươi sao?

Đỗ Mật Nhi lớn tiếng nói với Nhạc Thành, hi vọng cũng cho Tô Hân Nhi nghe thấy.

- Hai nữ nhân này tại sao có vẻ giống như là ta đắc tội với các nàng.

Nhạc Thành suy nghĩ không thông, không hiểu tại sao.

- Biểu ca, huynh có hôn thê khi nào, di trượng có biết không?

Tô Hân Nhi nghe Đỗ Mật Nhi nói biểu ca có hôn thê thì nghi ngờ, biểu ca tại sao lại có hôn thê, chẳng lẽ hai năm qua di trượng chưa nói chuyện đính hôn với biểu ca sao.

- Cái gì, biểu ca?

Sắc mặt của Âu Dương Phiền Tình đột nhiên trở nên không tự nhiên, khuôn mặt đỏ lên.

- Đúng thế, đây là Tô Hân Nhi, biểu muội của ta, các người thì thế nào?

Nhạc Thành bây giờ đã hiểu rõ, khó trách mà mấy nữ nhân này nhìn mình như có cừu oán, không ngờ là bọn họ vì Tư Mã Yên Nhiên mà bênh vực kẻ yếu, ghen thay cho nàng ta.

- Khục.

Hai người cười khan một tiếng:

- Không có gì, chỉ là biểu muội của người thật là xinh đẹp và tài năng.

Hai nàng náo loạn hồi lâu giờ mới hiểu Nhạc Thành và Tô Hân Nhi là biểu huynh biểu muội.

Nghe thấy được quan hệ giữa Nhạc Thành và Tô Hân Nhi, thần sắc của Tư Mã Yên Nhiên trở nên hơi vui vẻ, sau đó lại hơi lo lắng, bất kể thế nào hôn ước của mình với hắn cũng chỉ là đề đối phó với cha, sau khi đi đến học viện Đấu Khí hắn cũng không coi là thật.

- Trời ạ, thật là không có thiên lý

- Ta nhìn không được, ta muốn giáo huấn tên tiểu tử kia.

- Có gan thì người đi đi, người không thấy vừa rồi hắn khảo thí đã có thực lực ngũ tinh Đấu vương hay sao, cùng với ngũ phẩm cao cấp Luyện Dược sư nữa. Người ta dùng một tay cũng có thể đánh ngã người.

Không ít nam sinh nhìn thấy bốn nữ nhân xinh đẹp đều hướng về phía Nhạc Thành thì vừa đỏ mặt vừa ghen ghét.

- Yên Nhiên, tại sao cô nương lại tới đây, đã lâu không gặp, cô nương ngày càng xinh đẹp.

Nhạc Thành nói với Tư Mã Yên nhiên, cô nương này càng nhìn càng xinh đẹp.

- Người tạm thời đừng có ba hoa, chát a để cho ta tới Đấu Khí học viện là để tu luyện mà thôi.

Tư Mã Yên Nhiên nhìn Nhạc Thành mà nói, kể từ khi Nhạc Thành đi Tà Tinh Đảo nàng mới phát hiện ra vị hôn phu giả này để lại cho nàng nhiều hình bóng sâu như vậy.

- Nhạc Thành, các người đợi chút nữa rồi hãy nói chuyện, ta trước hết thu xếp phòng cho người.

Hàn Nguyệt nói với Nhạc Thành.

Nhìn thấy Nhạc Thành cùng với Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiền Tình ở cùng một chỗ, dường như quen biết, trong lòng Hàn Nguyệt không khỏi nói:

- Cái này gọi là thiên tài và thiên tài ở cùng một chỗ sao.

- Ủ, vậy phiền Hàn Nguyệt đạo sư.

Nhạc Thành nói với Hàn Nguyệt, ánh mắt của hắn nhìn không được mà quét qua ngực nàng vài lần.

- Biểu ca, vậy huynh đi trước đi, ta chút nữa đi tìm huynh.

Tô Hân Nhi nói sau đó chớp mắt với Tư Mã Yên Nhiên:

- Tỷ gọi là Yên Nhiên tỷ tỷ đúng không, tại sao tỷ lại là hôn thê của biểu ca vậy, nói cho muội biết được không?

- Nhạc Thành, người mang theo con mèo gì vậy?

Nhìn thấy Khiếu Thiên Hồ đằng sau lưng Nhạc Thành, Hàn Nguyệt cất tiếng nói, một đại nam nhân mang theo một con mèo, thật là hơi kỳ quái.

- Biểu ca, con mèo này thật đáng yêu, huynh nhặt ở đâu vậy?

Tô Hân Nhi nhìn thấy Khiếu Thiên Hồ thì cất tiếng nói, nữ hài tử đối với tiểu động vật đều vô cùng yêu thương.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

CHƯƠNG 103: VIỆN TRƯỞNG

- Ha ha, con cộp nhà người mà hiện tại đã bị gọi là con cộp nhỏ, thật là cười chết ta rồi.

Từ Điện Mãng nói ở bên tai Khiếu Thiên Hồ.

- Ủ, Phiên Tinh, người mau nhìn đi, trên cổ con mèo này có một con tiểu xà, thật là đáng yêu.

Vừa dứt lời bàn tay trắng như ngọc của nàng đã không khách khí cầm Từ Điện Mãng trong tay, Đỗ Mật Nhi nói:

- Phiên Tinh, người thấy tiểu xà đầu này đẹp không?

- Con mèo nhỏ này tại sao lại buồn bã ỉu xìu như vậy, ánh mắt nó cứ nhìn chăm chăm vào người.

Tô Hân nhi cũng ôm Khiếu Thiên Hồ vào trong tay.

- Hân Nguyệt, chúng ta đi thôi.

Khiếu Thiên Hồ và Từ Điện Mãng bị bốn cô gái cầm lấy thì Nhạc Thành cũng không lo lắng gì.

Sau khi tất cả đã xong xuôi, Hân Nguyệt phức tạp nhìn Nhạc Thành, tựa hồ như muốn hỏi xem Nhạc Thành đêm đó có rình mình thay quần áo hay không, tuy nhiên nàng cũng không hỏi ra miệng, khuôn mặt liền ửng đỏ, lập tức rời đi.

- Xoẹt.

Hân Nguyệt sau khi rời đi, Nhạc Thành cũng để Trần Bru và Thác Ni Tư đi ra, hiện tại Nhạc Thành đầu đầu không biết phải sắp xếp hai người này thế nào.

- Đại nhân, đại nhân.

Hai người thi lễ với Nhạc Thành, tiến vào không gian giới chỉ của Nhạc Thành bọn họ mới phát ra rằng giới chỉ của hắn quá thần kỳ, giống như là một không gian thực vậy.

Nhạc Thành nói:

- Các người cứ ở trong phòng này đi, ta đi một chút.

Nhạc Thành bố trí một cấm chế.

Thân ảnh của Nhạc Thành xuất hiện khiến cho hai mắt của Khiếu Thiên hồ và Từ Điện Mãng tràn đầy lệ quang mà nhìn hắn, bộ dạng thương tâm vô cùng, bọn họ bị chà đạp bởi bốn nữ nhân đặc biệt là Khiếu Thiên Hồ, bộ lông bị mất đi ít nhất là hai phần ba.

- Các người đang làm gì đó?

Nhìn thấy ánh mắt cầu cứu của Từ Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ Nhạc Thành cũng đành phải bất lực, hắn cũng không thể nói với đám nữ nhân đây là hai con lục giai ma thú.

- Biểu ca, hóa ra huynh đã ở Tả Tinh Đảo đính hôn cùng với Yên Nhiên tỷ tỷ. xem tại

Tô Hân Nhi mỉm cười nói với Nhạc Thành.

- Được rồi, các người trước hết bỏ con sủng vật này xuống đi.

Nhạc Thành nhìn thấy hai con lục giai ma thú đã bị chà đạp đến mức không chịu nổi nữa.

Sau đó năm người tìm một chỗ mà hàn huyên, sau đó Nhạc Thành cũng có một số hiểu rõ với Đấu Khí học viện.

Đấu Khí học viện có tổng cộng là ba lớp học sinh, lớp học viên mới, lớp học viên cũ, lớp học viên tốt nghiệp. Lớp học viên tốt nghiệp nghe nói thực lực thấp nhất cũng là nhất tinh đấu vương, thực lực cao nhất cũng là bát tinh cửu tinh đấu vương.

Chỉ là lớp học sinh tốt nghiệp không ở trong đấu khí học viện mà đi chỗ khác để tu luyện, hiện tại chỉ có một số lão sinh ở bên trong.

Ở trong học viện có thẻ linh đặc thù, loại thẻ linh này ở học viện rất quan trọng, bởi vì có nó có thể đi vào phòng tu luyện của học viện, nếu như không có thẻ linh, học viện cũng sẽ không quản ngại, nếu như người muốn tiến vào phòng tu luyện chỉ có thể cầm thẻ linh mới được, học viện mỗi tháng sẽ cho người một thẻ linh mà thôi, những thứ khác học viện không phụ trách.

Nghe nói bất kể là đấu sư hay là luyện dược sư chỉ cần ở trong phòng tu luyện thì sẽ có không ít chỗ tốt, ở trong phòng tu luyện một ngày so với ở bên ngoài tu luyện hai ngày còn hiệu quả hơn rất nhiều.

Nếu như muốn có một tấm thẻ Linh kỳ thật cũng rất đơn giản, nếu như thực lực của người đủ, trực tiếp khiêu chiến với đối thủ là có được thẻ linh.

Mặc khác thẻ linh của học viện còn có thể báo danh tuần tra ở bên ngoài, giống như Nhạc Thành vừa mới vào học viện, trợ giúp học viện tuần tra một ngày có thể đạt được thẻ linh một ngày.

Đối với đấu khí học viện, phòng tu luyện thần kỳ như vậy cho nên Nhạc Thành dĩ nhiên vô cùng hiếu chiến.

Nhạc Thành đồng thời biết được, năm ngày sau chính là trận đấu long trọng của Đấu Khí học viện, nếu như chiến thắng một trăm học viên dẫn đầu là có cơ hội tiến vào học viên cũ, hơn nữa còn có được thẻ linh nửa tháng, nếu thắng mười người đứng đầu thì có được thẻ linh một tháng, lực hấp dẫn vô cùng lớn.

Tiến vào học viên cũ cũng là trực tiếp nhảy lớp, không ít người khát vọng.

Trong một đình viện cổ xưa ở Đấu Khí học viện Hàn Nguyệt cùng với học viên ban ngày tham gia khảo thí còn có lão giả và trung niên hán tử thuộc đan dược hệ đứng ở phía trước. Một ông già áo rộng trên mặt hiện ra tinh quang, xem thực lực là biết đạt đến một mức rất cao.

- Hồ trưởng lão, ông nói thật là có người có thiên phú như vậy sao?

Lão giả áo dài tựa hồ như không thể tin nổi mà nhìn ba người nói.

- Viện trưởng đây là sự thật, Nhạc Thành kia không chỉ lần đầu tiên Đấu vương mà còn là ngũ giai cao cấp Luyện Dược sư, tất cả mọi người nhìn kết quả khảo thí thì biết.

Hồ Trưởng lão khẳng định nói, kết quả khảo thí lão trực tiếp nhìn thấy, tuyệt đối không phải là giả.

- Viện trưởng hai năm trước ta đã nói với người rằng Nhạc Thành chính là thiên tài có một không hai trong vạn người.

Hàn Nguyệt cất tiếng nói, biểu hiện hôm nay của Nhạc Thành đã khiến cho nàng vô cùng hài lòng.

- Vậy sao, lần này Đấu khí học viện chúng ta đã xuất hiện không ít thiên tài.

Lão giả áo xanh này có tên chính là Hàn Giang Đào chính là viện trưởng đại danh鼎鼎 ở Đấu Khí học viện, thực lực mạnh mẽ nào rất ít người biết rõ, nhưng mà có thể đảm nhiệm chức viện trưởng đấu khí học viện thì ai cũng có thể tưởng tượng được.

- Viện trưởng tên Nhạc Thành kia hẳn là ở trong Đan Dược hệ chúng ta, hẳn chính là ngũ phẩm cao cấp Luyện Dược sư, so với Ngũ Tinh Đấu vương thì còn cao hơn một chút.

Một trung niên hán tử ở bên cạnh nói:

- Giao hẳn cho đan dược hệ chúng ta bồi dưỡng về sau nhất định sẽ có thành tựu lớn.

- Thúi quá, người dựa vào cái gì mà đòi chiều cổ hắn, dựa vào cái gì mà đưa hắn vào trong đan dược hệ, ta là sư phụ của hắn, ta không đáp ứng.

Hàn Nguyệt nói với trung niên hán tử.

- Hàn đại sư, ta cũng là vì suy nghĩ của Đấu Khí học viện, Nhạc Thành về phương diện đan dược nếu được phát triển thì thành tích càng thêm lớn.

Trung niên hán tử tranh giành nói.

- Không, học viên của ta dựa vào cái gì mà cho người.

Hàn Nguyệt không hề nhượng bộ, một học viên có thiên phú tốt như vậy tuyệt đối không để người khác cướp đi.

- Được rồi, các người tranh giành như vậy còn ra thể thống gì nữa.

Hàn Giang Đào kêu lên, hai người trong lòng vô cùng biết rõ, nếu như ai có thể có một thiên tài đệ tử từ phía dưới thì cơ hội ngồi lên vị trí cao tầng của học

viện cũng nhiều hơn.

- Ta hiện tại nhìn thấy tên Nhạc Thành kia thiên phú vô cùng tốt, Đan dược hệ và Đấu khí hệ cho hắn cùng vào.

Hàn Giang Đào nói.

- Cái gì, viện trưởng, học viện dường như chưa có tiền lệ như vậy.

Tùng niên hán tử và Hồ trưởng lão cùng nói.

- Được rồi, ta đã quyết định như vậy, các người đi xuống đi, Hàn Nguyệt, người ở lại.

Hàn Giang Đào nói.

Lập tức Hồ trưởng lão cùng với trung niên hán tử rời ra khỏi đình viện, sau đó Hàn Nguyệt ở lại.

- Cha người gọi con lại làm gì, con còn có chuyện cần làm.

- Tiểu cô nương này, để cho con ở học viện tu luyện thật tốt con lại không chịu, lại muốn làm sư phụ.

Hàn Giang Đào nhìn nữ nhi của mình mà bất đắc dĩ nói.

- Tu luyện buồn muốn chết, bây giờ ở trong học viện cũng không có mấy người biết con là con của cha, con đến trường dạy cũng là do sự cố gắng của con, không cần sự chiều chuộng bất kỳ gì của cha.

Hàn Nguyệt chu miệng nói, giả quý nói với Hàn Giang Đào. Nàng lúc này trước mặt cha không còn thần thái của một vị sư phụ nữa mà chỉ còn là một tiểu nữ nhi mà thôi.

- Nguyệt Nhi, lúc trước tại sao con phát hiện ra Nhạc Thành?

Hàn Giang Đào cất tiếng hỏi, đối với Nhạc Thành này, hắn cũng tràn ngập tò mò.

- Hắn chính là đường đệ của Nhạc Kiều, hai năm trước con đi Lập Anh trấn chiêu sinh nên gặp hắn.

Hàn Nguyệt nói, vừa nghĩ tới Nhạc gia, Hàn Nguyệt không tự chủ nghĩ tới chuyện mình thay quần áo bị tên tiểu tử kia nhìn thấy, khuôn mặt liền đỏ lên.

- Nguyệt Nhi, con làm sao vậy?

Hàn Giang Đào nhìn Hàn Nguyệt đỏ ửng cả khuôn mặt mà kỳ quái, chẳng lẽ nam sinh này đã được con mình để vào mắt hay sao.

- Không, không có gì.

Hàn Nguyệt liền đổi sắc mặt sau đó lập tức nói với Hàn Giang Đào.

Cha, hôm nay cha không mắng con sao, hai năm trước cha đã quở trách con đến ba tháng.

- Tiểu cô nương này, hừ...

Hàn Giang Đào nói:

- Con bây giờ nhận được một đệ tử tốt, ta làm sao có thể trách con, con đưa ta đi đến gặp tên Nhạc Thành đó.

Nhạc Thành đang ở trong phòng khoanh chân tu luyện, trên người của hắn là thanh mang nồng đậm.

- Chủ nhân, có người tiến đến, tu vi rất cao.

Khiếu Thiên Hồ nói với Nhạc Thành.

Một lát sau, Nhạc Thành thu hồi chân khí, thở ra một trọc khí mà nói:

- Thực lực thế nào?

- Chủ nhân hắn là đấu hoàng, hơn nữa cũng không phải là Đấu Hoàng bình thường.

Từ Điện Mãng cất tiếng nói, từ xa truyền đến khí tức nó đã cảm nhận được.

- Thác Ni Tư, Trần Bưu, các người tiến vào giới chỉ đi.

Nhạc Thành một lần nữa phải để Thác Ni Tư và Trần Bưu vào không gian giới chỉ.

- Nhạc Thành người đang nghỉ ngơi sao?

Thanh âm của Hàn Nguyệt từ ngoài cửa truyền vào tai của Nhạc Thành.

Nhạc Thành lập tức đi ra mở cửa thì phát hiện ngoài Hàn Nguyệt còn có một cường giả ở đó, hấn cất tiếng nói:

- Hàn Nguyệt đạo sư, ta vẫn chưa nghỉ ngơi, mời tiến tới đây.

- Vị này chính là?

- Đây chính là Hàn Giang Đào viện trưởng, viện trưởng cố tình tới thăm người.

Hàn Nguyệt giới thiệu cho Nhạc Thành.

- Ra mắt viện trưởng.

Nhạc Thành thi lễ, trên khuôn mặt có một vẻ quái lạ, không kiêu ngạo cũng không hèn kém.

- Người chính là Nhạc Thành sao?

Hàn Giang Đào đánh giá Nhạc Thành, nhìn thấy thần thái của Nhạc Thành, hấn cũng rất ưa thích, khuôn mặt biến đổi sau đó khôi phục lại vẻ bình thường:

- Người ở học viện vừa là đấu sư vừa là luyện dược sư, ta đồng ý để người về sau vừa tu luyện ở đan dược hệ và đấu khí hệ.

- Đa tạ viện trưởng

Nhạc Thành mỉm cười nói, đối với việc này Nhạc Thành cũng không quan tâm nhiều. Nhạc Thành đến đấu khí học viện cũng chỉ vì hai nguyên nhân, một là đáp ứng Tô Hân Nhi, và Yến Hiểu Kỳ.

Thứ hai chính là hấn muốn ở đấu khí học viện tu luyện vài năm, lần trước đụng phải cường giả Đấu Tông, Nhạc Thành bị hù đến mức phải bỏ chạy, nếu như tu vi của hấn khôi phục đến Kim Đan kỳ thì không cần ngại một đấu tông, còn nếu như khôi phục tới Nguyên Anh Kỳ thì một đấu tông nho nhỏ cũng sẽ bị hấn giết trong lòng bàn tay.

- Vậy người nghỉ ngơi cho thật tốt đi, năm ngày sau có trận đấu của các học viên, ta hi vọng người có thể nắm được vị trí thứ nhất.

Hàn Giang Đào khẽ mỉm cười nói:

- Mặc dù thành tích khảo thí của người rất tốt nhưng thực lực chân chính khi thi đấu mới quyết định tất cả.

- Được rồi, người đi nghỉ đi.

Hàn Nguyệt nhìn Nhạc Thành, trong mắt có một vẻ phức tạp.

Ánh mắt của Hàn nguyệt vô tình rơi vào mắt của Hàn Giang Đào, Hàn Giang Đào hơi mỉm cười sau đó lập tức cùng Hàn nguyệt rời khỏi phòng của Nhạc Thành.

- Cha, cha thấy Nhạc Thành thế nào?

Sau khi rời khỏi phòng của Nhạc Thành, Hàn Nguyệt nói với Hàn Giang Đào, lần này tới khảo sát Nhạc Thành, không biết cha nghĩ thế nào, trong lòng nàng cũng rất nghi hoặc.

- Nguyệt Nhi, con nói là về phương diện nào?

Hàn Giang Đào cất tiếng hỏi.

- Phương diện gì nữa, không phải là cha vừa đi khảo sát hấn sao?

Hàn Nguyệt nghi ngờ hỏi, tại sao cha lại hỏi như vậy.

- Ta nói có hai phương diện, phương diện thứ nhất là thực lực, cái này khí tức của hấn mật mờ, ta nhìn cũng không ra, chỉ cảm thấy không đơn giản, con có nhìn thấy hai con ma sùng kia không?

Hàn giang Đào cất tiếng hỏi.

- Tiểu ma sùng, cha nói là con mèo nhỏ và con tiểu xà sao? Ban ngày hôm nay con đã nhìn thấy rồi.

Hàn Nguyệt trả lời.

- Ha ha.

Hàn Giang Đào cười nói:

- Vậy hẳn không phải là hai con tiểu ma sùng, ta cảm nhận khí tức trên hai người con ma sùng đó rất mật mờ, so với ta cũng không kém bao nhiêu, nếu như ta đoán không lầm thì đó chính là hai con lục giai ma thú.

- Cái gì, lục giai ma thú?

Hàn Nguyệt hít một hơi lạnh, vậy mà hôm nay mình còn nói nó là một con mèo nhỏ.

- Cũng không cần ngạc nhiên, trong học viện cũng có vài ma thú hình người, bọn chúng phục Hóa Hình đan sau đó có thân hình giống như nhân loại, kóp học viện cũ cũng có nhiều ma thú.

Hàn giang đào cười nói.

- Cha, cha nói đây là một mặt, không phải còn một phương diện khác sao?

Hàn Nguyệt ngẫm lại, hai ma thú này cũng không có gì đặc biệt, trên đại lục có rất nhiều ma thú, một số ma thú phục hoá hình đan trở thành con người, không bị người khác phát hiện.

- Một mặt khác nữa.

Hàn Giang Đào cười cười nói:

- Ta thấy tên Nhạc Thành kia bộ dạng tuấn lãng thiên phú cực cao, nếu như ở cùng với hắn thì tránh không khỏi hắn có ba vợ bốn nàng hầu, điều này thì ngược với ý muốn của con, mặc dù nam nhân ba vợ bốn nàng hầu cũng không tính là gì, nhưng ta sợ tính khí của con không chịu được.

- Cha, tại sao cha lại nói như vậy, con cùng với tên tiểu tử thúi kia không có bất kỳ quan hệ gì.

Hàn Nguyệt nghe xong thì biết cha đang giễu cợt mình, vội vàng nũng nịu nói.

- Con không có gì với hắn sao, vậy con xấu hổ với hắn là cái gì.

Hàn Giang Đào cười cười nói.

Ở trong gian phòng của Nhạc Thành, Hàn Nguyệt cùng với Hàn Giang Đào hai người vừa đi, Khiếu Thiên Hổ liền nói với Nhạc Thành:

- Chủ nhân, thuộc hạ cảm nhận tên Hàn Giang Đào đã phát hiện ra thực lực của thuộc hạ và con rắn chết tiệt này, chỉ sợ thực lực của hắn đã là thập tinh Đấu Hoàng.

- Thật không?

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Hắn không nói gì thì chúng ta cũng không cần phải lo lắng.

Một đêm không có chuyện gì trôi qua, Nhạc Thành sau đó cùng với Thác Ni Tư và Trần Bưu đi ra ngoài, sau đó năm người lại trở về phòng tu luyện.

Ngày hôm sau Nhạc Thành một lần nữa tiên tới đấu khí học viện, mang theo Khiếu Thiên Hổ và Từ Điện Mãng tìm Tô Hân Nhi, về phần Thác Ni Tư và Trần Bưu thì hai người đành phải ở trong phòng của Nhạc Thành.

- Biểu ca, huynh tới thăm muội sao?

Tô Hân Nhi nhìn thấy Nhạc Thành thì lập tức cao hứng.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Ta tới đây thăm muội, hai năm không gặp, muội càng ngày càng xinh đẹp.

- Đáng ghét, huynh lại chọc quê Hân nhi rồi.

Tô Hân Nhi yêu kiều nhìn Nhạc Thành.

- Hân Nhi, muội ở đâu, nghe nói tên Nhạc Thành tiểu tử kia đến rồi phải không, mau đưa ta tới gặp hắn.

Một thanh âm truyền tới, chính là Nhạc Kiều.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

CHƯƠNG 104: TIÊU TỬ KIA BỊ CHỦ NHÂN LÀM CHO THÊ THÂM

Đã là ai mà cưới được Đường ti của mình thì kiếp trước phải tu luyện rất nhiều mới có hai năm rồi Nhạc Thành không nhìn thấy Nhạc Kiều, Nhạc Thành cũng thăm nghĩ nếu tương phúc khí như vậy.

Chỉ thấy Nhạc Kiều ở trong một bộ trang phục màu hồng, khuôn mặt tinh mỹ, so với Tô Hân nhi và Tư Mã Yên Nhiên thì đều không kém hơn.

- Kiều tỷ, đệ không sao.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Kiều mà hơi mỉm cười, ở đây gặp được Nhạc Kiều hẳn bỗng nhiên có một cảm giác thân thiết.

- Ta hôm nay vừa sáng sớm đã nghe ở khu học viện cũ có không ít người nhắc đến tên của Nhạc Thành ngươi, nghe nói ngươi là người có thiên phú cao nhất trong học viện, ngươi thật là giỏi, bá phụ biết nhất định sẽ cao húng.

Nhạc Thành cười cười, có một đệ đệ như vậy Nhạc Kiều cũng tự hào.

Sau đó Nhạc Thành nói qua chuyện hai năm vừa rồi cho Nhạc Kiều và Tô Hân Nhi nghe, chỉ thấy hai khóe mi của hai nữ tử này hơi ướt, về sau khi nghe được Hoàng gia đã bị tiêu diệt thì vui mừng, không ngờ hai năm qua Nhạc gia lại xảy ra nhiều chuyện như vậy.

- Nhạc Thành may mà ngươi cùng với Long Hạc hai vị ca ca trở về, nếu không thì Nhạc gia đã bị Hoàng gia đánh bại rồi.

Nhạc Kiều hung hăng nói.

- Được rồi, Kiều tỷ, Hoàng gia đã bị trừng phạt, bây giờ Nhạc gia cũng rất tốt, đệ đã thu xếp mọi chuyện xong rồi.

Nhạc Thành nói.

- Biểu ca, Di trọng và Phong thúc bọn họ có khỏe không?

Tô Hân Nhi cất tiếng hỏi, từ nhỏ nàng được hai người này nuôi dưỡng cho nên tình cảm rất sâu nặng.

- Yên tâm đi Hân Nhi, bọn họ hiện tại rất tốt.

Nhạc Thành lập tức lấy ra hai thanh trường kiếm đưa cho hai người, đây là do Nhạc Thành đã luyện chế chuẩn bị cho cả hai từ trước.

- Ngươi cho chúng ta binh khí, chúng ta đâu dùng binh khí.

- Kiều tỷ, bây giờ tu vi của tỷ đã là thập tinh đấu linh, Hân Nhi cũng là nhất tinh Đấu vương.

Nhạc Thành nói:

- Ta ở đây còn một số đan dược, hai người dùng nó trong nửa năm, lúc đó chắc chắn sẽ đột phá tới ngũ tinh Đấu Vương. Còn thanh kiếm này có thể giúp hai người tăng ba thành lực lượng, giá trị của nó không dưới hai vạn kim tệ.

- Cái gì?

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, hai mắt của Nhạc Kiều liền tròn trĩnh, điều này quả thực là không tưởng tượng nổi, nửa năm nữa mình có thể đột phá ngũ tinh đấu vương, còn thanh kiếm này, giá trị hơn hai vạn kim tệ, trời ạ!

- Hân Nhi, ở đây ta cũng có một số đan dược cho muội, về sau với việc tu luyện của muội sẽ có ích.

Ngay lập tức Nhạc Thành đưa vài viên đan dược cho Tô Hân Nhi.

- Đi tìm vị hôn thê thôi.

Nhạc Thành cười xấu xa, sau đó lập tức cùng với Khiếu Thiên hồ và Từ Điện Mãng tới Đan dược hệ.

Đan dược hệ ở trong đấu khí học viện cũng có chỗ đặc thù, các học sinh bình thường của Đan Dược hệ đều không đi tới Đấu sư hệ, đối với bọn họ mà nói, Luyện Dược sư còn cao hơn đấu sư một cấp.

Ở trên một bãi cỏ màu xanh, một thanh niên mặc áo màu trắng đi bên cạnh một cô gái mặc váy xanh, cô gái này chán ghét nhìn hắn, thần sắc có vẻ hơi giận dữ.

- Yên Nhiên, nếu không thì chúng ta ra hậu sơn đi dạo đi, ở đây rất ngột ngạt.

Thanh niên áo trắng không buông tha, một mực đi theo cô gái.

Cô gái mặc quần màu lục này đúng là Tư Mã Yên Nhiên, mà người mặc áo màu trắng chính là một nhân vật phong vân của Đan Dược hệ, cũng lần gửi phẩm sơ giai Luyện Dược sư, tên là Hoắc Quân.

- Ta đã nói với ngươi rồi, ngươi đừng gọi ta là Yên Nhiên, Yên Nhiên thân thiết như vậy, chúng ta không có quan hệ gì, ngươi hãy gọi ta là Tư Mã Yên Nhiên, hôm nay ta mệt mỏi chết đi được, không muốn bị ngươi quẩn lầy nữa.

- Yên Nhiên, ta thật sự rất thích cô nương, cô nương cho ta cơ hội đi.

Hoắc Quân thấy Tư Mã Yên Nhiên chạy đi thì lập tức đuổi theo.

- Ngươi ngươi, thật sự là chán ghét.

Bỗng nhiên một bàn tay đỡ Tư Mã Yên Nhiên lại.

- Yên Nhiên.

Thanh âm của Nhạc Thành vang bên tai của Tư Mã Yên Nhiên, một dương khí truyền tới, toàn thân của Tư Mã Yên Nhiên mềm mại rơi vào trong ngực của Nhạc Thành.

- Tại sao lại là ngươi, tại sao ngươi lại tới đây.

Tư Mã Yên Nhiên nhẹ nhàng dựa vào người của Nhạc Thành, đột nhiên cảm thấy giống như là tìm được một nơi tránh gió an toàn.

- Hừ, ngươi là ai, ngươi có biết ta đang theo đuổi Yên Nhiên không?

Hoắc Quân đang đuổi theo Tư Mã Yên Nhiên bỗng nhiên nhìn thấy có một nam nhân ôm nàng ta vào lòng thì tức giận, hận không thể tiến tới giáo huấn hắn.

- Cái gì, ngươi dám theo đuổi vị hôn thê của ta?

Chân khí của Nhạc Thành vận chuyển, đá một cước vào bụng của Hoắc Quân. Đáng thương cho Hoắc Quân dù là ngũ phẩm sơ giai luyện dược sư nhưng lực phòng ngự thì ngay cả một Đại Đấu sư cũng không bằng, bị Nhạc Thành đá văng ra xa tới hơn mười thước.

- Ngươi, ngươi dám đánh ta, ta chính là hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc, ngươi dám đánh ta, ta không thể bỏ qua cho ngươi.

Hoắc Quân cũng nhận ra thanh niên áo đen này chính là người đạt tới ngũ phẩm cao cấp luyện dược sư, mặc dù bị đá một cước hắn cũng không dám đánh lại.

- Hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc thì sao, khôn kiếp, ta sợ ngươi sao, dám chạm vào nữ nhân của ta.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, người này vẫn dám uy hiếp mình, hiện tại thức lực của mình cũng không còn phải là Trúc Cơ kỳ hai là Khai Quang kỳ nữa, hắn đi nhanh về phía trước tóm lấy Hoắc Quân mà đập mấy cước sau đó tát cho hắn mấy cái mới nguôi giận.

- Ta tới đây thăm ngươi không ngờ lại gặp người chán ghét này.

Nhạc Thành thu thập Hoắc Quân xong sau đó mỉm cười đi bên cạnh Tư Mã Yên Nhiên, hắn cũng lười để ý tới tên Hoắc Quân kia, tin tưởng về sau không có ai dám quấy rối tới Yên Nhiên nữa.

- Khiếu Thiên Hồ, ngươi nhìn chủ nhân đánh mấy tên gia hỏa kia đi, ta thấy từ nay về sau không có ai dám chạm vào nữ nhân của chủ nhân nữa.

Từ Điện Mãng khẽ nói với Khiếu Thiên Hồ.

- Không dám, tên tiểu tử kia bị chủ nhân thu thập thật là thê thảm.

Khiếu Thiên Hồ nhìn Hoắc Quân bị đánh thì đồng tình nói.

- Người, người tại sao lại đã man như vậy, đem hắn đánh thành như thế, hắn kỳ thật đối với ta cũng không đến nỗi nào.

Nhìn Hoắc Quân, Tư Mã Yên Nhiên trừng mắt nhìn Nhạc Thành, không phát hiện ra Nhạc Thành trước kia lại đã man như thế.

- Người không chào đón ta sao, vậy ta đi.

Nhạc Thành thờ dài một hơi sau đó xoay người rời khỏi.

- Người...

Nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, Tư Mã Yên Nhiên cắn răng nói:

- Người trở về cho ta.

- Sao vậy, người không tức giận sao?

Nhạc Thành quay lại bên cạnh Tư Mã Yên Nhiên, nghiêm mặt nói:

- Tôi học viện có khỏe không.

- Có.

Tư Mã Yên Nhiên gật nhẹ đầu, do dự một chút rồi từ từ nói:

- Người vừa nói ta là vị hôn thê của ta tuy nhiên trước kia chỉ là giả, người tưởng là thật sao?

- Vậy người hi vọng ta tưởng là thật hay là lo là thật đây?

Nhạc Thành hỏi với Tư Mã Yên Nhiên.

- Ta không biết.

Gò má của Tư Mã Yên Nhiên ửng đỏ lên, trong lòng nàng đang hy vọng Nhạc Thành nói đáp án thứ nhất.

Nhìn thấy biểu tình của Tư Mã Yên Nhiên, Nhạc Thành biết tiểu nữ tử này có tâm ý với mình ở Tả Tinh Đảo, tiểu nữ tử này đường xa từ Tả Tinh Đảo tới Đấu Khí học viện khiến cho Nhạc Thành không kìm được cảm động.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Ta ở trên Tả Tinh Đảo lần thứ hai đã đáp ứng với phụ thân người, chuyện này dĩ nhiên là thật, sau này người tìm ta ta cũng rất cảm động, mặc kệ tất cả trước kia là thật hay là giả nhưng bây giờ người thật sự là vị hôn thê của ta.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Tư Mã Yên Nhiên liền nhìn hắn, trong hốc mắt có một ánh lệ quang, nàng lập tức không còn nghi ngờ Nhạc Thành nữa.

- Con rắn chết tiệt kia, người nói chủ nhân có nhiều nữ nhân như vậy, kết cục liệu sẽ thảm không?

Khiếu Thiên Hồ nói với Từ Điện Mãng.

Từ Điện Mãng nói:

- Ta thấy sau này nếu như chủ nhân có nhiều nữ chủ nhân thì chúng ta nhất định sẽ thảm.

Sau khi tách ra khỏi Tư Mã Yên Nhiên, Nhạc Thành cảm nhận được linh hồn lực của nàng có khiếm khuyết.

Nhạc Thành hiện tại đã ở trong Đấu Khí học viện được bốn ngày, trong bốn ngày này mỗi ngày Nhạc Thành đều tu luyện, Tô Hân Nhi và Tư Mã Yên Nhiên vì chuẩn bị cho trận đấu cho nên hai ngày nay đều không đến thăm hắn, bởi vậy Nhạc Thành cũng có thời gian chuyên tâm tu luyện.

Trong mấy ngày tu luyện này, Nhạc Thành phát hiện ra mình đang có dấu hiệu đột phá từ Thai Tức trung kỳ tới Thai Tức hậu kỳ, có lẽ vài ngày nữa sẽ đột phá.

Trong bốn ngày này, ở khu học viện mới truyền ra một tin tức rất lớn.

Hoàng tử của Tuyết Lâm Đế quốc Hoắc Quân bị Nhạc Thành đánh hơn nửa còn vô cùng thê thảm, mặt bị sưng lên giống như là đầu heo.

Về sau mọi người đều biết Hoắc Quân vì quần lấy vị hôn thê của Nhạc Thành Từ Mã Yên Nhiên mà bị như thế, nhiều nam sinh thấy vậy thì lòng như chết lặng, hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc còn bị đánh ai còn dám làm như hắn nữa.

Sau khi Hoắc Quân bị đánh đã tìm sư phụ ở nơi này để đòi công đạo tuy nhiên sư phụ ở nơi này nói thẳng là sẽ mặc kệ chuyện này.

Về chuyện Hoắc quân tìm trưởng lão đòi công đạo các trưởng lão cũng không dám lo, chỉ có thể an ủi hắn vài câu rồi nhắc nhở:

- Về sau người đừng quần lấy hôn thê của Nhạc Thành nữa, tiểu tử kia xuống tay thật ác độc.

Kỳ thật học viện phát sinh chuyện này các vị trưởng lão cũng nên lo liệu nhưng khi biết được người đánh Hoắc Quân là Nhạc Thành thì nguyên một đám không dám để ý tới nữa, các trưởng lão nhìn thấy bộ dạng của Hoắc Quân thì đau lòng.

- Xoẹt.

Nhạc Thành cảm nhận được linh hồn lực ở cạnh mình ba động, hơn nữa càng ngày càng mãnh liệt. Thu hồi chân khí Nhạc Thành phát hiện ra Trần Bưu ở trong phòng bị một vòng sáng bao quanh, một luồng linh hồn lực cực đại bao quanh hắn.

- Cuối cùng cũng đột phá tới Ngũ phẩm luyện được sư.

Nhìn thấy phản ứng của Trần Bưu, Nhạc Thành đã biết hắn đã đột phá, xem ra thời gian cũng khá nhanh.

- A...

Bỗng dưng Nhạc Thành nhìn thấy Thác Ni tư đang tu luyện cũng có dị thường, chỉ thấy ở quanh hắn có một ma pháp mờ hồ, dường như cũng muốn đột phá.

Ngẫm lại trước kia Thác Ni Tư đột phá cho tới giờ cũng đã gần một năm. Nhạc Thành cũng thoải mái, bọn họ song song đột phá, thực lực tăng lên, mình cũng sắp xếp bọn chúng tốt hơn.

Nhạc Thành bố trí một đạo cấm chế ở trong phòng hai người này đột phá chỉ sợ chỉ cần một hai ngày là đủ, bố trí cấm chế sau đó sẽ không quấy rầy bọn hắn, đột phá đáng sợ nhất là lúc quấy rầy.

Ngày mai sẽ là trận đấu của Đấu Khí học viện cho nên hôm nay Nhạc Thành muốn tới phòng tu luyện xem một chút xem rốt cuộc trong đó có bảo vật gì.

Nhạc Thành sau khi khảo thí đã có thể lĩnh một ngày, sau khi nhận thẻ lĩnh này xong Nhạc Thành tiếp tục đi vào trong phòng tu luyện.

Sau nửa giờ, Nhạc Thành mới cùng Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng tới một thung lũng rất lớn, đây chính là phòng tu luyện của Đấu Khí học viện.

Ở trong sơn cốc có một công trình, công trình xây dựng rất chặt chẽ, tại cửa ra vào có một tấm biển ghi ba chữ đen Phòng Tu Luyện.

- Người tên là gì, đưa thẻ lĩnh ra đi.

Nhạc Thành đến cửa phòng tu luyện đã có một trưởng lão hỏi hắn.

- Học viên mới Nhạc Thành, đây là thẻ lĩnh.

Nhạc Thành nói với trưởng lão, vừa đến phòng tu luyện, Nhạc Thành đã cảm nhận xung quanh có một sức mạnh rất lớn.

- Người chính là Nhạc Thành sao, người chỉ có thẻ lĩnh một ngày, đi vào đi.

Vừa nghe thấy tên Nhạc Thành trưởng lão lập tức khách khí.

- Ta mang người đi thôi, người lần đầu tiên tới đây nhất định là tìm không thấy chỗ.

Trưởng lão nói với Nhạc Thành, thái độ cũng nhiệt tình lên.

Nhạc Thành cảm tạ một tiếng sau đó cùng với trưởng lão đi vào trong phòng tu luyện, trong đó là một hình tròn cơ hồ là có kiến trúc bao quanh.

- Xoẹt.

Trưởng lão lui ra rồi nói:

- Nhạc Thành, đây chính là Thiên Từ ngũ phòng, người ở trong đó từ từ tu luyện đi.

- Đa tạ trưởng lão.

Nhạc Thành một lần nữa nói lời cảm tạ, sau đó trưởng lão cũng rời khỏi phòng tu luyện.

Dựa theo lời nói của trưởng lão Nhạc Thành cảm thê linh đi vào trong phòng tu luyện.

- Lúc này linh khí đã sớm dư thừa, vô cùng kỳ lạ, có một cảm giác quen thuộc. Đọc Truyện Online mới nhất ở truyen/y/y/com

Nhạc Thành thì thào nói.

Đánh giá chung quanh phòng tu luyện Nhạc Thành thấy phòng tu luyện này diện tích không lớn, có bốn năm thước vuông mà thôi.

Nhạc Thành khoan chân ngồi xuống, cảm nhận thấy linh khí này vô cùng quen thuộc, Nhạc Thành muốn dùng thần thức dò xét một phen xem rốt cuộc ở trong phòng tu luyện có bảo vật gì mà có tác dụng lớn như vậy.

Một lát sau Nhạc Thành cuối cùng đã tiến vào tình trạng tu luyện, hần lập tức dùng thần thức dò xét, cũng không biết qua bao lâu Nhạc Thành cảm nhận được thần thức của mình nhận thấy ở sâu trong lòng đất có một lỗ đen, linh khí toát ra từ đó, tuy nhiên vật đó là gì thì Nhạc Thành điều tra không ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

CHƯƠNG 105: LỖ ĐEN VÔ TẬN

Hồi lâu sau Nhạc Thành mới mở hai mắt ra mà lầm bầm nói:

- Tại sao ở đây có một thứ gì đó mà hương vị quen thuộc như vậy.

Nhạc Thành tiếp cận linh khí thì càng cảm nhận thấy linh khí này thật quen thuộc.

Suy nghĩ hồi lâu vẫn không ra Nhạc Thành không tiếp tục để ý tới nó nữa, chờ đến khi hần đột phá tới Kim đan kỳ thì sẽ dùng thần thức dò xét. Nghe nói ở đây tu luyện rất tốt, Nhạc Thành cũng muốn xem linh khí này có tác dụng với việc tu luyện chân khí của mình không.

Chìm trong linh khí Nhạc Thành tu luyện, một lát sau thần sắc của hần đã biến chuyển, khuôn mặt vô cùng kinh ngạc.

- Chuyện này làm sao có thể được?

Nhạc Thành lầm bầm nói, hóa ra khi tu luyện Nhạc Thành đã phát hiện ra linh khí trong này có thể tụ hợp cùng với Hỗn Nguyên chân kinh ở trong cơ thể của mình, sau đó hóa thành một chân khí tinh thuần tiến nhập vào trong cơ thể, giống như là linh khí này do mình luyện chế ra vậy, thật không thể tưởng tượng nổi.

- Chẳng lẽ linh khí này vốn không thuộc về huyền thiên đại lục nó tương hợp với Hỗn Nguyên chân kinh tâm pháp của mình, hần là.

Trong lòng Nhạc Thành đột nhiên mừng rỡ và hưng phấn.

- Ta nhất định phải biết ở trong lỗ đen vô tận đó có bảo vật gì.

Nhạc Thành một lần nữa cắn răng mà nói, sau đó hần một lần nữa tiến nhập vào quá trình tu luyện. Với việc Hỗn Nguyên chân kinh tâm pháp vận chuyển, từng luồng linh khí tinh thuần bắt đầu tiến vào trong cơ thể của hần.

Phòng tu luyện linh khí này vốn dùng để tu luyện đấu khí và linh hồn lực nhưng cũng không có ai có thể đem linh khí nồng đậm này chuyển hóa thành lực lượng của mình, bởi vì không thể có khả năng. Tuy nhiên bây giờ Nhạc Thành đã làm được, tất cả linh khí đều tiến nhập vào trong cơ thể của Nhạc Thành, sau đó Hỗn Nguyên chân kinh lọc ra những linh khí tinh thuần nhất.

Bởi vì Nhạc Thành tu luyện ở trong phòng hấp thu linh khí cho nên tất cả những người bề quan ở các gian phòng khác cũng cảm nhận thấy linh khí quanh mình từ từ biến mất, chỉ có gian phòng của Nhạc Thành mới tiếp tục xuất hiện linh khí, cơ hồ hội tụ ở đó.

Nhạc Thành ở bên trong tu luyện không nhận được mà mừng rỡ, bởi vì tốc độ hiện tại của hần đã đạt tới mức độ khủng bố, ít nhất phải nhanh hơn so với trước kia đến mười lần.

Ba giờ sau, một mảng thanh quang tràn ngập ở trong đấu khí học viện, toàn thân Nhạc Thành đã tràn ngập một lực lượng cường hãn, từ xa nhìn lại, Nhạc

Thành hiện tại giống như được bao bọc bởi một mảng thanh quang mang vậy.

- Đáng chết, ta hiện tại sao lại đột phá sáng mai có trận cần phải đột phá, hơn nữa thì Linh chỉ có một ngày.

Cảm nhận thấy biến hóa Nhạc Thành cũng chỉ có thể nở một nụ cười khổ, dù sao đột phá cũng quan trọng hơn những chuyện khác.

Đấu Khí học viện lần thứ nhất tổ chức trận đấu đã khiến cho mọi người vô cùng kích động, chỉ là lần này học viện mới không ai dám tranh đoạt, bởi vì Đấu khí học viện gần đây đã xuất hiện Nhạc Thành một ngũ tinh Đấu vương và một ngũ phẩm cao cấp Luyện dược sư, thực lực như vậy ai còn dám tranh đoạt vị trí thứ nhất.

Ở trong khoảng sân đã có một số lượng lớn người ở đây, mọi người đều muốn xem trận chiến hôm nay.

Hôm nay khu học viện ít nhất cũng phải có tới hai nghìn người, hơn nữa còn lục tục chạy tới, điều này khiến cho cả khu học viện bắt đầu trở nên chen chúc.

Tất cả học viện tới đây cơ hồ cũng là vì hai lý do, một là nghe nói khu học viện mới có bốn cô gái vô cùng xinh đẹp, mỗi người đều khuynh quốc khuynh thành, chim sa cá lặn cho nên tất cả nam sinh đều muốn xem, về phần nữ sinh thì cũng muốn đến xem xem bốn nữ nhân này đến tốt cùng xinh đẹp thế nào.

Một lý do khác là nghe nói ở Đấu khí học viện đã xuất hiện rất nhiều thiên tài, trong đó cũng không có ít người có thể xếp trên cả những học viện cũ, đặc biệt là người tên Nhạc Thành, là một ngũ phẩm Luyện Dược sư và ngũ tinh Đấu vương, tu vi thực sự khiến cho người ta khó tưởng tượng được.

Quy tắc trận đấu là trước tiên phải tiến hành đấu loại, trên thực tế năm ngày trước tám trăm người đứng đầu bảng đã được chọn ra, tám trăm người này chia làm bốn trăm tổ, người thua sẽ bị loại người thắng sẽ tiến vào vòng trong, sau đó lại thực hiện một trận chiến chọn ra hai trăm người.

Hai trăm người này tiến hành thi đấu, những người thắng sẽ được vào khu học viện cũ tu luyện, về phần vòng cuối cùng, bởi vì mười người đầu bảng đều có được thể linh mộ thặng cho nên mọi người đều bị cảm dỗ.

Nhạc Thành ở trong phòng tu luyện, thanh mang ngập tràn toàn thân, cuối cùng Nhạc Thành hít một hơi thật sâu, một thanh mang chói mắt hóa thành chân khí hấp thu vào trong cơ thể của Nhạc Thành.

- Hu.

Nhạc Thành từ yết hầu dọc theo đan điền mà thở ra một luồng hơi thật dài. Truyện được copy tại .com

- Rốt cuộc cũng đột phá tới Thai Tức Hậu kỳ, thật là không ngờ.

Nhạc Thành không kim được mà thở dài, cuối cùng cũng đã đột phá tới Thai Tức Hậu Kỳ.

- Nhạc Thành tại sao ngươi còn ở đây tu luyện, các học viện mới đã tiến hành trận chiến rồi.

Vị trưởng lão hôm qua tiến đến nói:

- Thật kỳ quái, thể linh của ngươi đã hết hạn một giờ tại sao cửa đá này không mở ra, chẳng lẽ thể linh đã hư rồi sao.

- Mới qua một giờ xem ra lần này ta đột phá chỉ dùng một ngày mà thôi.

Nhạc Thành lập tức từ biệt trưởng lão rời khỏi phòng tu luyện.

- Hân Nhi, muội có tìm thấy biểu ca đâu không?

Ở ngoài khu vực thi đấu, Hàn Nguyệt sốt ruột nói với Tô Hân Nhi.

- Không có, muội tới phòng huynh ấy tìm, thời gian sắp hết rồi.

Tô Hân Nhi cũng sốt ruột.

- Tiểu tử này lại đi đâu, chẳng lẽ hôm nay hắn không biết có trận đấu sao?

Hàn Nguyệt thì thảo nói.

- Thế nào, trận đấu đã bắt đầu chưa?

Đúng lúc hai nữ nhân sốt ruột thì Nhạc Thành đã xuất hiện trước mặt bọn họ.

Nhìn thấy Nhạc Thành đã xuất hiện Hàn Nguyệt liền nói:

- Ngươi đi đâu sao không thấy ngươi ở trong phòng, trong phòng ngươi cũng không thấy ai.

- Bên trong phòng ta có người, chỉ là ta bố trí cấm chế cho nên người không nhìn thấy mà thôi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói trong lòng sau đó xoay sang nói với Hàn Nguyệt:

- Ta ở phòng tu luyện.

- Được rồi, người đến là tốt rồi.

Hàn Nguyệt cất tiếng nói sau đó dẫn Tô Hân Nhi và Nhạc Thành tới khu thi đấu.

Ở giữa sân đã có đầy người đứng, Nhạc Thành dò xét xung quanh thì phát hiện ra Tư Mã Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiến Tinh đều ở đây, Nhạc Thành còn thấy một thân ảnh quen thuộc chính là Lương Ngọc.

Sau khi chuẩn bị xong một số sự phụ và trưởng lão đi đầu, tám trăm nhân ảnh kia nối đuôi vào khu vực thi đấu, tám trăm này nhận được không ít hoan hô, dù sao tiến vào tám trăm người tinh anh nhất cũng là biểu hiện cho thực lực của mình.

Ở trên đài đã có mấy trọng tài trưởng lão phụ trách, mà ngay cả viện trưởng Hàn Giang Đào cũng ở đó. Hàn Giang Đào viện trưởng đối với các học viên này có chờ đợi rất lớn, dù sao trong đám bọn họ cũng có không ít hạt giống.

Khi một vị trưởng lão tuyên bố hàng loạt các quy tắc là lúc trận đấu bắt đầu.

Tám trăm người không theo quy luật chia làm bốn trăm tổ, mỗi tổ hai người, Nhạc Thành đối mặt với một thất tinh đấu linh, nhìn thấy đối thủ này, Nhạc Thành cười cười.

Thất Tinh đấu linh lúc này đã nhậ ra Nhạc Thành, thấy Nhạc Thành trong cuộc khảo thí đã thể hiện mình là một ngũ tinh Đấu vương, hẳn hơi do dự một chút những vẫn quyết định thử, có lẽ Nhạc Thành chỉ có lực lượng thôi còn lực công kích thì không đáng kể.

Trong lúc Thất Tinh Đấu Linh này dùng kiếm công kích Nhạc Thành thì hắn biết là hắn sai rồi, chỉ thấy trong tay Nhạc Thành biến hóa một thủ ấn kỳ quái, đột nhiên phát ra một chùm mang xanh ròn.

- Đột phá tới thai tứ hậu kỳ, cho dù đối phó với tứ tinh ngũ tinh đấu vương cũng đủ, nếu như có pháp khí tốt thì cho dù là cửu tinh thập tinh đấu vương cũng không thành vấn đề.

Cảm nhận chân khí tràn ngập toàn thân, Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Đây là đấu kỹ gì?

Hàn Giang Đào yên lặng nhìn Nhạc Thành, thấy Nhạc Thành ra tay hắn cũng không biết Nhạc Thành dùng đấu kỹ gì.

Sau khi đơn giản đánh bại đối thủ của mình, Nhạc Thành nhìn các khu vực chung quanh, muốn xem Hân Nhi và Yên Nhiên các nàng thế nào. Nhạc Thành đối với Tô Hân Nhi thì không lo lắng, tiểu ny tử này hiện tại đã là nhất tinh Đấu Vương, cộng thêm thanh kiếm mình tặng thì thực lực của nàng đã có thể sánh với tam tinh đấu vương.

Người mà Nhạc Thành lo lắng chính là Tư Mã Yên Nhiên, nàng mới chỉ có thực lực tứ phẩm sơ giai luyện dược sư cùng với thực lực Tam Tinh Đấu Linh mà thôi.

- Xoẹt.

Một tiếng vang lên, một thanh kiếm màu trắng mang theo quang mang nồng đậm xuyên qua, nương theo binh khí tấn công về phía Tô Hân Nhi.

Nhạc Thành ở trong đám tìm kiếm thân ảnh của Tư Mã Yên Nhiên nhưng lại nhìn thấy Đỗ Mật Nhi và Tư Mã Yên Nhiên thoải mái hạ hai người đàn hòa.

Hai nữ nhân này vô tình nhìn thấy Nhạc Thành chăm chú nhìn mình thì không kịp được cảm thấy hốt hoảng mà ngẩng đầu lên nhìn hắn.

Nhạc Thành nhìn thấy hai nữ nhân cũng nhìn mình thì cũng khẽ giật mình, sau đó hắn đi tìm kiếm thân ảnh của Tư Mã Yên Nhiên. Tư Mã Yên Nhiên hiện tại đã ngưng tụ một quả cầu lửa nóng bỏng, cổ tay trắng khê nhếch lên, đan hồ ngưng tụ đánh vào đối thủ, cuối cùng cũng đã đắc thắng.

- Tứ phẩm trung giai Luyện dược sư.

Cảm nhận thực lực của Tư Mã Yên Nhiên, Nhạc Thành cảm thấy nàng đã tiến từ tứ phẩm sơ giai lên tứ phẩm trung giai luyện dược sư.

Trận đấu vòng thứ nhất chưa tới nửa canh giờ đã kết thúc, tiếp theo là cuộc chiến sơ vô thứ hai, bốn trăm người chiến thắng sẽ phân làm hai tổ, lập tức triển khai đối chiến.

Lần này người mà Nhạc Thành gặp chính là một thanh niên lục tinh đấu linh, tuổi trẻ đã là lục tinh đấu linh, quả là không tệ.

- Ta nhận thua, ta không thể thắng được ngươi.

Gặp phải Nhạc Thành, lục tinh Đấu Linh này tâm tình liền nguội lạnh.

Nhìn thấy đối thủ của mình là lục tinh đấu linh mà vẫn chấp nhận bỏ cuộc, Nhạc Thành không khỏi bội phục hắn.

Nhìn trận đấu phía dưới Hàn Giang Đào vô cùng hài lòng đúng là có không ít hạt giống tốt, thậm chí có người hoàn toàn có đủ thực lực chống lại các học viên cũ.

Kỳ thật hai đợt tỷ thí này chẳng qua là đi nang qua sân khấu thôi những nhân vật thiên tài thì không cần dùng chút khí lực nào cũng có thể tiến vào trong vòng trong.

Cuộc đối chiến này cũng không thoát khỏi dự đoán của Nhạc Thành, Tô Hân Nhi thoải mái chiến thắng, Tư Mã Yên Nhiên cũng lọt vào bên trong. Đỗ Mật Nhi cùng với Âu Dương Phiền Tinh hai nữ nhân này cũng không gặp khó khăn gì.

Sau khi cuộc đối chiến kết thúc, ở trên đài gờ đây cũng chỉ còn lại hai trăm người, hai trăm người trực tiếp vào cuộc đối chiến thứ hai, chiến thắng là có thể tiến vào lớp học viên cũ, đồng thời cũng được thẻ Linh nửa tháng, đây thật sự là cảm dỗ cho mọi người.

Tiếp theo tại hạ nói gọi ý của trường lão, cuộc tranh tài vòng thứ hai bắt đầu mở màn, trận đấu toàn bộ dựa vào quy tắc đánh số, xác định đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Trận đấu

Nhạc Thành nói với Thập tinh đấu tinh này.

Thập tinh Đấu Linh mặc áo trắng nhìn Nhạc Thành, sắc mặt hơi uể oải mà nói:

- Ta biết rõ ta không phải là đối thủ của ngươi, tuy nhiên ta muốn biết một chút về thực lực của ngươi, có lẽ như vậy về sau sẽ có sự trợ giúp với ta.

Nhạc Thành nói:

- Được, ta đáp ứng ngươi, ta sẽ nhường cho ngươi kiên trì mấy chiêu.

- Xoẹt.

Thập tinh đấu linh áo trắng rút ra một cây trường thương màu xanh, trường thương trong tay run lên, đấu khí cuộn cuộn, thương mang nồng đậm hương về phía Nhạc Thành, tốt xấu gì thì hắn cũng có thực lực đấu linh ở học viện cũng xếp trên một trăm nhân vật.

- Xùy.

Nhạc Thành mỉm cười bỗng nhiên Thập Tinh Đấu Linh kia biến mất trước mặt Nhạc Thành, ở Thanh Dương môn Dịch Thiên có tu vi nhất Tinh Đấu vương cũng không thể động vào góc áo của hắn, khi đó Nhạc Thành mới chỉ có tu vi Thai Tức trung kỳ mà thôi, mà hiện tại Nhạc Thành đã đột phá tới Thai Tức hậu kỳ, một thập tinh đấu linh nếu như muốn chạm vào chéo áo của Nhạc Thành quả thực là không thể nào làm nổi.

- A, Nhạc Thành này quả thật không hề đơn giản.

Hàn Giang Đào ở vị trí rất xa vẫn nhìn thấy Nhạc Thành, hắn cảm thấy Nhạc Thành càng ngày càng kỳ quái, thân pháp quỷ dị này hắn cũng chưa từng nhìn thấy qua, lúc này không kìm được mà kinh ngạc lên.

Liên tục mấy lần không chạm được vào người của Nhạc Thành, thập Tinh Đấu Linh mới ý thức được rằng thực lực của đối phương hắn không thể nào chống lại được, bây giờ ngay cả tay đối phương cũng không xuất ra, mình một chiêu cũng không tiếp nổi.

- Được rồi, ta không đánh nữa, ta nhận thua.

Thập tinh đấu linh áo trắng uể oải nói, thật không thể không giận điên người, mình ở đấu khí học viện bài danh trước một trăm người mà ngay cả chéo áo người ta cũng không chạm vào được, thật là đáng giận.

- Viện trưởng, ta thấy cái tên Nhạc Thành kia thật lợi hại, ba người thì hai người đã nhận thua, lần so tài này vị trí thứ nhất chắc hẳn thuộc về hắn.

Ở trên đài một trưởng lão mặc áo bào màu xám nói với Hàn Giang Đào.

Hàn Giang Đào nói:

- Khó trách các trưởng lão che chở cho hắn, tên Nhạc Thành thực lực quá mạnh mẽ, phòng chừng chỉ có vài học viên cũ mới có thể chống lại.

- Viện trưởng, tên Nhạc Thành này khi tiến vào lớp học viên cũng phòng chừng sẽ mang tới không ít phong ba.

Một vị trưởng lão khác lại nói.

Hàn Giang Đào nói:

- Đây là điều chắc chắn, học viên cũ rất thích khi dễ học viên mới, lần này danh khí của Nhạc Thành đại thịnh, không thiếu học viên cũ muốn đối chiến với hắn, lúc đó chúng ta cũng không cần quản, đấu khí học viện nếu như không có cạnh tranh thì cũng không thể tiến bộ.

- Nhưng mà viện trưởng, tên Nhạc Thành lần trước đã đánh cho hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc Hoắc Lâm một trận, khu học viên cũng có một người thực lực tương đương cường hãn, cũng chính là người của hoàng tộc Tuyết Lâm, lão phu chỉ sợ lúc đó động tĩnh quá lớn.

Vị trưởng lão đầu tiên cất tiếng nói.

- A, có chuyện như vậy sao, ta nhớ Hoắc Quân hoàn tử kia hình như là một luyện dược sư, thiên phú cũng không tệ lắm.

Hàn Giang Đào cất tiếng hỏi.

Một trưởng lão khác lại nói:

- Hoắc Quân thiên phú không tệ, hiện tại đã là ngũ phẩm sơ giai luyện dược sư, hình như vì hai tháng trước theo đuổi Tư Mã Yên Nhiên của Tư Mã gia tộc, hôn thê của Nhạc Thành cho nên bị Nhạc Thành đánh cho một trận.

- Thật không, Nhạc Thành đã có hôn thê rồi sao, aizz... Người trẻ tuổi này thật là có胆 lượng, ngay cả hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc cũng dám đánh, chỉ như vậy ta càng thích.

Hàn Giang Đào lẩm bẩm nói.

- Xoẹt.

Tư Mã Yên Nhiên ngưng tụ một quả cầu lửa to bằng bàn tay, hồng quang lóe lên tấn công về phía đối thủ, Tư Mã Yên Nhiên dường như vận khí không tệ, vòng một chỉ phải chạm phải lực tinh đấu linh.

- Xoẹt.

Đối mặt với Tư Mã Yên Nhiên là một hắc y thanh niên, trường kiếm trong tay hắn rung lên, trên thân kiếm ngưng tụ một mảng thanh quang nghênh đón về phía năng đan hỏa của Luyện dược sư đấu khí có không ít tác dụng để khắc chế, hắc y thanh niên cũng không dám khinh thường, nghênh hướng về phía quả cầu lửa.

- Xoẹt.

Đúng lúc Nhạc Thành cho rằng không xong rồi thì thần sắc của Tư Mã Yên Nhiên liền ngưng trọng, mi tâm bắn về phía hắc y thanh niên.

- Xoẹt.

Hắc y thanh niên thần sắc biến đổi, trong đầu đột nhiên choáng váng, toàn thân ngơ ngác đứng ở trên đài không động đậy. Tư Mã Yên Nhiên mượn cơ hội ngưng tụ đan hỏa mà công kích.

Nhìn thấy Tư Mã Yên Nhiên ra chiêu như vậy, Nhạc Thành lẩm bẩm đối thủ kia thật sự quá yếu.

Sau khi tất cả trận đấu đều xong, trên đài chỉ còn một trăm người, một trăm người này có thể tiến vào lớp học viên cũ. Không ít người nhìn một trăm người này mà hâm mộ, những người này có thiên phú vô cùng tốt, về sau tiền đồ nhất định sẽ quang minh.

Ở trong đám một trăm người này có Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tinh, Tô Hân Nhi, tiếp theo chính là trận đấu ti thí mà mọi người chờ mong, đó mới chính là trận chiến của thiên tài với thiên tài, tất cả các lão sinh cũng nóng bỏng quan tâm trận đấu này.

Vòng trận đấu thứ ba diễn ra theo quy tắc khiêu chiến, dựa theo cuộc khảo thí năm ngày trước mà chọn ra một trăm học sinh, mười người mỗi lần. Vì đảm bảo tính công bằng của trận đấu mà tất cả mọi người đều có thể tiến về phía mười người phía trước khiêu chiến, mười người này phải vô điều kiện bị khiêu chiến hai lần, sau hai lần chiến thắng thì có thể bảo trì danh thứ, hơn nữa còn có thể từ chối sự khiêu chiến của người thứ ba, nếu như bị thua thì

phải nhường vị trí của mình cho người khác.

- Xem ra lần này trong học viên mới có không ít người thực lực không tệ, trong đám học viên cũ chúng ta có người còn không bằng họ.

Một học viên cũ nói.

Một học viên cũ khác liền tiếp lời:

- Đúng thế, xem ra lần này học viên cũ chúng ta phải xem xem học viên mới ra sao.

- Các ngươi lo lắng cái gì, cho dù có lợi ích thì cũng không tới phiên chúng ta, nghe nói lần này trong đám học viên mới có mấy người thiên phú không tệ, học viên cũ đã sớm không phục, muốn thu thập.

Một học viên cũ nói.

- Aizz...

Một số học viên khẽ thở dài mà nói:

- Quên nó đi, lần này chúng ta không quan tâm, các ngươi có thấy không, bên trong học viên mới có nhiều nữ nhân thật xinh đẹp, không ngờ bốn người xinh đẹp nhất đã tiến vào một trăm người, lúc đó sẽ có cơ hội tiến vào học viên cũ.

- Thật là xinh đẹp, nam nhân nào nhìn thấy các nàng cũng nảy sinh lòng yêu thương, bốn nữ nhân kia một người ở giữa có tên là Tư Mã Yên Nhiên, mấy ngày trước vì hoàng tử của Tuyết Lâm Đế quốc quân lấy nàng cho nên bị hôn phu của nàng đánh.

Một học viên cũ nói.

- Cái gì, ngay cả hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc cũng bị đánh, bài danh trên bảng của học viên cũ chúng ta hình như cũng là người của Tuyết Lâm đế quốc, người này chắc chắn sẽ không buông tha cho hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên. Thực lực của Tuyết Lâm đế quốc của bọn họ còn mạnh hơn cả Khoa Ốc quốc chúng ta, thường xuyên khi dễ chúng ta.

- Chắc chắn sẽ không bỏ qua vị hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên, các ngươi có biết không, hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên đó chính là Nhạc Thành, người ta dù sao cũng không dễ trêu chọc tới, lần này chúng ta có kịch vui để xem rồi.

- Aizzz.

Một học viên cũ thở dài nói:

- Bốn nữ nhân kia thật sự rất đẹp, có thể sánh với Đông Phương Lạc Nhạn ở học viên cũ chúng ta.

- Các ngươi đừng đề cập tới Đông Phương Lạc Nhạn nữa, nghe nói nàng mấy hôm trước có một tên học viên mới liều lĩnh đụng phải nàng ở trong thủy đường, nghe nói sau đó nàng tức giận, mấy ngày hôm nay đều tìm tên kia.

Một học viên cũ nói.

- Trời ạ, tên học viên mới này thật xui xẻo, nàng cũng không phải là người mà người bình thường có thể nhắm trúng, nghe nói lần trước năm người Lương Hùng chọc phải nàng đã bị nàng đánh cho một trận.

Một học viên cũ khác nói.

Ở trên đài, một vị trưởng lão tuyên bố quy tắc trận đấu xong, tính toán theo kết quả khảo thí mà chọn ra mười người.

Nhạc Thành dĩ nhiên là xếp thứ nhất, sau đó là Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tinh, Lương Ngọc và Hoắc quân, Tô Hân Nhi thì xếp thứ chín, sau đó còn có ba nhất tinh đầu vương cũng tiến vào trong mười vị trí này.

Về phần Tư Mã Yên Nhiên nàng có thể tiến vào vòng một trăm người mạnh nhất đã là rất may mắn rồi, mười vị trí đầu tiên dĩ nhiên là nàng không có khả năng. Nhìn thấy Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tinh đều nằm trong mười vị trí đầu, trong lòng Tư Mã Yên Nhiên không kìm nổi cảm thấy mất mát.

Nhìn thấy Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tinh ở cạnh mình, Nhạc Thành mỉm cười với hai nàng.

Hai nàng cũng nhẹ nhàng mỉm cười với hắn, gò má cũng ửng đỏ

Kế tiếp là cuộc chiến, chín mươi người có thể tùy tiện khiêu chiến với mười người đứng đầu, chiến thắng là có thể lọt vào mười vị trí đầu tiên.

- Ta muốn khiêu chiến tên thứ chín.

Một thanh niên cứng cáp đi ra, hắn quả thật không khiêu chiến người đứng cuối cùng mà chọn Tô Hân Nhi, vì thanh niên nghĩ rằng Tô Hân Nhi là nữ sinh

có lẽ còn dễ đối phó hơn nam sinh đứng thứ mười. Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

Tô Hân Nhi tiến lên trung ương trận đấu, dựa theo quy tắc nàng không có quyền từ chối, trừ khi là chiến thắng hai lần.

Nhìn thấy Tô Hân Nhi và thanh niên kia, trong lòng Nhạc Thành đã thầm nghĩ thanh niên kia nhất định có tu vi thực lực nhất tinh Đấu vương, mà bây giờ Tô Hân Nhi trên người có thanh kiếm do mình luyện chế, tu vi cũng đạt ngang ngửa với Tam Tinh Đấu vương, chiến thắng nhất tinh Đấu vương này không có vấn đề gì.

Tô Hân Nhi ở giữa trường, làn gió nhẹ thổi qua, váy dài màu xanh khê ba động, khuôn mặt sáng ngời, vô cùng hấp dẫn.

- Xoẹt.

Hán tử kia bị Tô Hân Nhi hấp dẫn đến thất thần, tuy nhiên sau đó hán tử liền khôi phục lại mà tiến tới khiêu chiến, trong tay của hán tử cũng nắm lấy một thanh trường kiếm màu xanh, đầu khí của hán tử khởi động tràn ngập toàn thân.

Thanh kiếm màu xanh trong tay hơi biến đổi, thân ảnh của hán tử này hóa thành một chuỗi hư ảnh mà tấn công về phía Tô Hân Nhi.

Khuôn mặt của Tô Hân Nhi hơi biến đổi, cổ tay trắng của nàng gượng nhẹ, thân thể mềm mại di động, đột nhiên hình bóng xinh đẹp xẹt qua.

- Tiểu ny tử này thật sự càng ngày càng đẹp.

Nhìn Tô Hân Nhi ở trên không trung, tâm thần của Nhạc Thành không kim được mà biến chuyển.

- Xoẹt.

Trong tay của Tô Hân Nhi hiện tại là một thanh kiếm màu trắng bạc, đầu khí trên thân thể của nàng vận chuyển, xung quanh liền tràn ngập, một kiếm quang cường hân tấn công về phía thanh niên.

- Xùy.

Một tiếng vang lên, hán tử kia thấy thế thì thân hình nhanh chóng lùi lại về phía sau, đồng thời bay lên không trung.

- Vạn Kiếm Quy Nhất.

Tô Hân Nhi khẽ kêu lên một tiếng, đầu khí trên không trung bắt đầu di động, một mảng hư không xuất hiện, vô số kiếm quang hợp thành một kiếm vô thật lớn, vô cùng chói mắt.

- Vạn Kiếm Quy Nhất, hình như đây là đầu kỹ của Nhạc gai.

Nhạc Thành nhìn thấy Tô Hân Nhi sử dụng Vạn Kiếm quy nhất thì nhớ lại trước kia ở Nhạc gia tiểu ny tử này từng diễn qua với mình, uy lực thật bất phàm.

- A...a

Thanh niên kia đã bị Tô Hân Nhi đánh rơi, bờ vai có không ít lỗ máu, nếu như không phải Tô Hân Nhi lưu tình thì mạng nhỏ của hán tử cũng đã không còn.

Nhìn thấy biểu hiện của Tô Hân Nhi, trong vòng hai chiêu đã đánh bại nhất tinh đấu vương nhưng người khác tiến lên khiêu chiến cũng không dám chọn nàng nữa.

Sau một lát một nhất tinh Đấu vương tiến tới khiêu chiến, vị trí khiêu chiến của hán tử đúng là người xếp thứ mười, hai người này thực lực không kém nhau bao nhiêu, kết quả sau mấy chục hiệp, người bị khiêu chiến vẫn bảo vệ được vị trí của mình.

Nhạc Thành bắt đầu nhìn về phía trước, không ai tới khiêu chiến hán tử, Âu Dương Phiên Tinh và Đỗ Mật Nhi cũng không ai khiêu chiến, ngũ phẩm trung giai Luyện Dược sư dù sao cũng tương đương với Ngũ Tinh Đấu vương.

Trận đấu phía dưới mặc dù rất đặc sắc những người tiến lên thực lực cũng gần bằng nhau, mà Hân Giang Đào và một số trưởng lão cũng bắt đầu rời đi, bởi vì bọn họ nhìn thấy ba người vẫn còn đứng đó, không tiến lên khiêu chiến.

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, mười người bài danh đầu tên chỉ có vị trí thứ mười và thứ tám là có biến hóa, những người khác đều bảo trì được vị trí của mình.

Trận đấu kết thúc, một trăm người chiến thắng ngày mai có thể tiến vào lớp học viên cũ, hơn nữa còn được phần thưởng thê Linh.

Nhạc Thành quay lại gian phòng của mình, sau đó vội vàng giải trừ cấm chế, phát hiện Thác Ni Tư và Trần Bưu đã đột phá.

- Đại nhân, chủ nhân...

Thác Ni Tư và Khiếu Thiên Hổ đều hành lễ với Nhạc Thành. Về phần Khiếu Thiên Hổ và Từ Điện mãng, hôm qua Nhạc Thành rời đi đã để bọn họ

trong cấm chế, nhìn thấy hai người đột phá Nhạc Thành vô cùng hài lòng.

Thác Ni Tư hiện tại đã đột phá tới cảnh giới ma pháp sư cấp sáu, mặc dù là mới đột phá nhưng đối với nhất tinh nhị tinh đấu hoàng y hoàn toàn có thể chống lại được. Về phần Trần Bưu, hắn cũng đã đột phá tới ngũ phẩm sơ giai luyện được sư.

Nhạc Thành dự định có thời gian sẽ đưa cho Thác Ni Tư và Trần Bưu luyện chế một số đan dược, về phần Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng, Nhạc Thành cũng nghĩ cách khiến cho bọn nó tiến giai.

- Thác Ni Tư, ta dự định để cho ngươi và Trần Bưu đến Quỷ Uyên để hỗ trợ Đồng Đại Ngưu, các ngươi thấy thế nào?

Nhạc Thành nói với Thác Ni Tư và Trần Bưu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107 : Trận đấu (2)

- Cái gì, ngay cả hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc cũng bị đánh, bài danh trên bảng của học viên cũ chúng ta hình như cũng là người của Tuyết Lâm đế quốc, người này chắc chắn sẽ không buông tha cho hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên. Thực lực của Tuyết Lâm đế quốc của bọn họ còn mạnh hơn cả Khoa Ốc quốc chúng ta, thường xuyên khi dễ chúng ta.

- Chắc chắn sẽ không bỏ qua vị hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên, các ngươi có biết không, hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên đó chính là Nhạc Thành, người ta dù sao cũng không dễ trêu chọc tới, lần này chúng ta có kịch vui để xem rồi.

- Aizz.

Một học viên cũ thờ dài nói:

- Bốn nữ nhân kia thật sự rất đẹp, có thể sánh với Đông Phương Lạc Nhạn ở học viên cũ chúng ta.

- Các ngươi đừng đề cập tới Đông Phương Lạc Nhạn nữa, nghe nói nàng mấy hôm trước có một tên học viên mới liều lĩnh đụng phải nàng ở trong thủy đường, nghe nói sau đó nàng tức giận, mấy ngày hôm nay đều tìm tên kia.

Một học viên cũ nói.

- Trời ạ, tên học viên mới này thật xui xẻo, nàng cũng không phải là người mà người bình thường có thể nhắm trúng, nghe nói lần trước năm người Lương Hùng chọc phải nàng đã bị nàng đánh cho một trận.

Một học viên cũ khác nói.

Ở trên đài, một vị trưởng lão tuyên bố quy tắc trận đấu xong, tính toán theo kết quả khảo thí mà chọn ra mười người.

Nhạc Thành dĩ nhiên là xếp thứ nhất, sau đó là Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiến Tinh, Lương Ngọc và Hoắc quân, Tô Hân Nhi thì xếp thứ chín, sau đó còn có ba nhất tinh đấu vương cũng tiến vào trong mười vị trí này.

Về phần Tư Mã Yên Nhiên nàng có thể tiến vào vòng một trăm người mạnh nhất đã là rất may mắn rồi, mười vị trí đầu tiên dĩ nhiên là nàng không có khả năng. Nhìn thấy Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiến Tinh đều nằm trong mười vị trí đầu, trong lòng Tư Mã Yên Nhiên không kìm nổi cảm thấy mất mát.

Nhìn thấy Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiến Tinh ở cạnh mình, Nhạc Thành mỉm cười với hai nàng.

Hai nàng cũng nhẹ nhàng mỉm cười với hắn, gò má cũng ửng đỏ.

Kế tiếp là cuộc chiến, chín mươi người có thể tùy tiện khiêu chiến với mười người đứng đầu, chiến thắng là có thể lọt vào mười vị trí đầu tiên.

- Ta muốn khiêu chiến tên thứ chín.

Một thanh niên cứng cáp đi ra, hắn quả thật không khiêu chiến người đứng cuối cùng mà chọn Tô Hân Nhi, vì thanh niên nghĩ rằng Tô Hân Nhi là nữ sinh

có lẽ còn dễ đối phó hơn nam sinh đứng thứ mười.

Tô Hân Nhi tiến lên trung ương trận đấu, dựa theo quy tắc nàng không có quyền từ chối, trừ khi là chiến thắng hai lần.

Nhìn thấy Tô Hân Nhi và thanh niên kia, trong lòng Nhạc Thành đã thầm nghĩ thanh niên kia nhất định có tu vi thực lực nhất tinh Đấu vương, mà bây giờ Tô Hân Nhi trên người có thanh kiếm do mình luyện chế, tu vi cũng đạt ngang ngửa với Tam Tinh Đấu vương, chiến thắng nhất tinh Đấu vương này không có vấn đề gì.

Tô Hân Nhi ở giữa trường, làn gió nhẹ thổi qua, váy dài màu xanh khẽ ba động, khuôn mặt sáng ngời, vô cùng hấp dẫn.

- Xoẹt.

Hán tử kia bị Tô Hân Nhi hấp dẫn đến thất thần, tuy nhiên sau đó hán tử liền khôi phục lại mà tiến tới khiêu chiến, trong tay của hán tử cũng nắm lấy một thanh trường kiếm màu xanh, đầu khí của hán tử khởi động tràn ngập toàn thân.

Thanh kiếm màu xanh trong tay hơi biến đổi, thân ảnh của hán tử này hóa thành một chuỗi hư ảnh mà tấn công về phía Tô Hân Nhi.

Khuôn mặt của Tô Hân Nhi hơi biến đổi, cổ tay trắng của nàng gượng nhẹ, thân thể mềm mại di động, đột nhiên hình bóng xinh đẹp xẹt qua.

- Tiểu ny tử này thật sự càng ngày càng đẹp.

Nhìn Tô Hân Nhi ở trên không trung, tâm thần của Nhạc Thành không kim được mà biến chuyển.

- Xoẹt.

Trong tay của Tô Hân Nhi hiện tại là một thanh kiếm màu trắng bạc, đầu khí trên thân thể của nàng vận chuyển, xung quanh liền tràn ngập, một kiếm quang cường hãn tấn công về phía thanh niên.

- Xùy.

Một tiếng vang lên, hán tử kia thấy thế thì thân hình nhanh chóng lùi lại về phía sau, đồng thời bay lên không trung.

- Vạn Kiếm Quy Nhất.

Tô Hân Nhi khẽ kêu lên một tiếng, đầu khí trên không trung bắt đầu di động, một mảng hư không xuất hiện, vô số kiếm quang hợp thành một kiếm vô thật lớn, vô cùng chói mắt.

- Vạn Kiếm Quy Nhất, hình như đây là đầu kỹ của Nhạc gai.

Nhạc Thành nhìn thấy Tô Hân Nhi sử dụng Vạn Kiếm quy nhất thì nhớ lại trước kia ở Nhạc gia tiểu ny tử này từng diễn qua với mình, uy lực thật bất phàm.

- A...a

Thanh niên kia đã bị Tô Hân Nhi đánh rơi, bờ vai có không ít lỗ máu, nếu như không phải Tô Hân Nhi lưu tình thì mạng nhỏ của hán tử cũng đã không còn.

Nhìn thấy biểu hiện của Tô Hân Nhi, trong vòng hai chiêu đã đánh bại nhất tinh đấu vương nhưng người khác tiến lên khiêu chiến cũng không dám chọn nàng nữa.

Sau một lát một nhất tinh Đấu vương tiến tới khiêu chiến, vị trí khiêu chiến của hán tử đúng là người xếp thứ mười, hai người này thực lực không kém nhau bao nhiêu, kết quả sau mấy chục hiệp, người bị khiêu chiến vẫn bảo vệ được vị trí của mình.

Nhạc Thành bắt đầu nhìn về phía trước, không ai tới khiêu chiến hán tử, Âu Dương Phiên Tinh và Đỗ Mật Nhi cũng không ai khiêu chiến, ngũ phẩm trung giai Luyện Dược sư dù sao cũng tương đương với Ngũ Tinh Đấu vương.

Trận đấu phía dưới mặc dù rất đặc sắc những người tiến lên thực lực cũng gần bằng nhau, mà Hàn Giang Đào và một số trưởng lão cũng bắt đầu rời đi, bởi vì bọn họ nhìn thấy ba người vẫn còn đứng đó, không tiến lên khiêu chiến.

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, mười người bài danh đầu tên chỉ có vị trí thứ mười và thứ tám là có biến hóa, những người khác đều bảo trì được vị trí của mình.

Trận đấu kết thúc, một trăm người chiến thắng ngày mai có thể tiến vào lớp học viên cũ, hơn nữa còn được phần thưởng thê Linh.

Nhạc Thành quay lại gian phòng của mình, sau đó vội vàng giải trừ cấm chế, phát hiện Thác Ni Tư và Trần Bưu đã đột phá.

- Đại nhân, chủ nhân...

Thác Ni Tư và Khiếu Thiên Hổ đều hành lễ với Nhạc Thành. Về phần Khiếu Thiên Hổ và Từ Điện mãng, hôm qua Nhạc Thành rời đi đã để bọn họ

trong cấm chế, nhìn thấy hai người đột phá Nhạc Thành vô cùng hài lòng.

Thác Ni Tư hiện tại đã đột phá tới cảnh giới ma pháp sư cấp sáu, mặc dù là mới đột phá nhưng đối với nhất tinh nhị tinh đấu hoàng y hoàn toàn có thể chống lại được. Về phần Trần Bư, hắn cũng đã đột phá tới ngũ phẩm sơ giai luyện được sư.

Nhạc Thành dự định có thời gian sẽ đưa cho Thác Ni Tư và Trần Bư luyện chế một số đan dược, về phần Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng, Nhạc Thành cũng nghĩ cách khiến cho bọn nó tiến giai.

- Thác Ni Tư, ta dự định để cho ngươi và Trần Bư đến Quỷ Uyên để hỗ trợ Đồng Đại Ngưu, các ngươi thấy thế nào?

Nhạc Thành nói với Thác Ni Tư và Trần Bư.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108 : Thanh Long Bang (1)

Thác Ni Tư và Trần Bư nhìn nhau, sau đó Trần Bư nói:

- Đại nhân, tại hạ muốn ở cạnh người.

- Đại nhân, chúng ta cũng muốn ở bên cạnh người.

Hai người bọn họ cũng biết ở cạnh đại nhân tốt hơn rất nhiều, ít ra là tốt hơn đi lưu đây bên ngoài.

- Các ngươi nghe theo sự sắp xếp của ta, vài ngày nữa ta sẽ luyện chế cho các ngươi một số đan dược, các ngươi đi hỗ trợ Đồng Đại Ngưu, ta đối với Đồng Đại Ngưu đúng là không yên tâm, các ngươi muốn hỗ trợ hắn thì nhanh chóng lập một cỗ lực lượng ở Quỷ Uyên.

Nhạc Thành quyết định nói.

Đồng Đại Ngưu mặc dù không kém nhưng thực sự tổng thể lại vẫn kém Thác Ni Tư và Trần Bư, đặc biệt là Trần Bư. Nhạc Thành nghĩ rằng Trần Bư tâm cơ nặng nhất, người này đi vào trong Quỷ Uyên nhất định sẽ phát huy ưu thế lớn, thực lực cũng sẽ nhanh chóng tăng lên.

Nhìn thấy Nhạc Thành đã định hai người cũng không nói thêm gì nữa, nhờ có Nhạc Thành luyện chế đan dược mà hai người đột nhiên cao hứng, được hiệu luyện chế bọn họ đã thấy.

Ngày hôm sau khi Hàn Nguyệt sắp xếp, Nhạc Thành đi tới khu học viên cũ, khu học viên mới cùng với khu học viên cũ chỉ cách nhau một đỉnh núi mà thôi, Nhạc Thành dưới sự sắp xếp của Hàn Nguyệt đã đi tới gian phòng của mình, sau đó Nhạc Thành liền luyện chế một số đan dược cho Hàn Nguyệt.

Luyện chế đan dược thì Nhạc Thành biết, ở trong học viện đan dược mỗi học viên đều có một gian dược thất, Nhạc Thành đã đáp ứng viện trưởng đồng thời tu luyện Đấu khí hệ và đan dược hệ.

Sau khi đến khu học viện một ngày, Nhạc Thành nhìn không gian xung quanh rồi đi tới đan dược hệ, trong đan dược hệ tất cả ánh mắt đều nhìn về phía hắn.

Đan dược thất quả là không tệ, Nhạc Thành cũng thỏa mãn, mặc dù là phủ kín nhưng Nhạc Thành cũng không yên lòng, ở cửa ra vào bố trí một cấm chế.

Lần này Nhạc Thành dự định với sự trợ giúp của Thác Ni Tư và Trần Bư mà luyện chế một số đan dược, trước mắt cố gắng đột phá tới Tích Cốc Kỳ luyện chế vài viên Ngưng Thần đan.

Về phần Tử Mã Yên Nhiên, Nhạc Thành cũng muốn luyện chế một số đan dược phụ trợ trợ giúp cho mình, dù gì nàng cũng là hôn thê của mình, cũng không thể để cho nàng ta có năng lực quá thấp.

Trong tay Nhạc Thành ngưng kết một thủ ấn, hai luồng Vô Thượng Chân Hòa rót vào trong Vạn Thú Lô khiến cho nó đỏ bừng, ngay lập tức Nhạc Thành nhìn vào trong lò đan. Hiện tại Nhạc Thành đã luyện chế đan dược ngũ phẩm không còn khó khăn nữa, chỉ cần một chút thời gian là đủ mà thôi.

Bởi vì lần này luyện chế đan dược hơi nhiều cho nên hắn cũng phải mất ba ngày, vì vậy chỉ còn cách lưu Khiếu Thiên hồ và Thác Ni Tư trong cấm chế.

Khu học viện cũ ở trong Đấu Khí học viện vô cùng có danh khí, bởi vì khu học viện cũ học sinh năm mười phần trăm đều có năng lực đấu vương, trong đó không thiếu cao thủ ngũ tinh lục tinh. Khu học viện cũ cũng tổng cộng có năm nghìn người, đấu vương tới hơn hai nghìn người, đây là một nơi có thực lực rất lớn, khó trách Cự Thành có thể đứng sừng sững ở bên ngoài hai đế quốc. Tổng cộng Đấu khí và ma pháp học viện cao thủ cộng lại cũng phải có ba nghìn đấu vương và ba nghìn ma pháp sư cấp năm, hai đại đế quốc cũng không dám chọc vào.

Ở trong đấu khí học viện, có những thế lực vô cùng cường hãn, những thế lực này những người cầm đầu chính là những nhân vật đứng ở trên bảng, một trăm học viên mới đến khu học viện cũ hầu như tất cả thế lực đều tìm bọn họ, lý do rất đơn giản, gia nhập thế lực của bọn họ sẽ được bọn họ bảo vệ, chỉ là muốn gia nhập thì phải giao thẻ linh ra để bọn họ chia đều. Tuy nhiên trong một trăm người mười người dẫn đầu cũng chỉ có thể linh một tháng.

Tuy nhiên nếu như học viên mới từ chối thì cũng sẽ bị học viên cũ dùng một cái có nào đó mà gây chuyện, cuối cùng thẻ Linh cũng bị cướp đi.

- Hân nhi, biểu ca của ngươi thật sự là một tên phế vật cách đây ba năm, không thể tu luyện đấu khí sao.

Đỗ Mật Nhi không tin nói với Tô Hân Nhi.

Tô Hân nhi mỉm cười nói:

- Đúng thế, ta lừa ngươi làm gì, cũng vì chuyện từ hôn mà huynh ấy mới tự sát, ai ngờ sau khi tự sát bắt thành biểu ca có thể tu luyện đấu khí, còn có thể luyện chế đan dược.

- Thật là kỳ diệu Nhạc Thành nhất định là chuyển đổi đầu óc.

Âu Dương Phiên Tinh mỉm cười nói.

- Được rồi, chúng ta đi trước đi, khu học viện cũ hình như yên tĩnh hơn khu học viện mới rất nhiều.

Tư Mã Yên Nhiên nói.

Tô Hân Nhi, Âu Dương Phiên Tinh, Đỗ Mật Nhi Tư Mã Yên Nhiên hôm qua đến khu học viện cũ đã kết bạn với nhau, bốn người cùng ở khu ký túc xá, hôm nay bốn cô gái này đi dạo một vòng.

- Bởi vì hai ngày nay chúng ta vội vàng thu dọn các học viên mới cho nên khu học viện cũ mới yên tĩnh như vậy.

Một âm thanh trầm thấp truyền tới lập tức vây bốn cô gái lại, nhìn bộ dạng thì cũng không có hảo tâm gì.

- Các ngươi là ai mà ngăn chúng ta lại.

Đỗ Mật Nhi nhìn những người xung quanh mà thần sắc biến đổi, tổng cộng bọn họ chính là ba mươi người, trong đó có hai nhị tinh đấu vương còn có hai người là ngũ tinh đấu vương.

Tô Hân Nhi, Tư Mã Yên Nhiên, Âu Dương Phiên Tinh được ba cô gái dò xét lập tức trở nên trầm thấp, nhiều người như vậy tuyệt đối mình không phải là đối thủ.

- Không ngờ khu học viện mới lại có bốn mỹ nhân như vậy, chúng ta là người của Thanh Long bang thuộc khu học viện cũ, ta là bang chủ Tà Long, đây là phó bang chủ Đỗ lâm.

Ngư Tinh đấu vương cất tiếng sau đó chỉ vào một ngũ tinh đấu vương khác.

Tà Long cùng với Đỗ Linh ở học viện cũ là những nhân vật đại danh鼎鼎, Tà Long ở trên bảng xếp thứ mười ba Đỗ Lâm ở trên bảng xếp thứ mười bốn, hai người chính là thủ hạ của Thanh Long bang. Thanh Long Bang có tổng cộng hơn ba mươi người hai người ở học viện xét về thế lực là ở vị trí trung đẳng, bởi vì học viện mới cho nên hai ngày nay bọn họ cướp được không ít thẻ Linh.

- Các ngươi muốn làm gì?

Tô Hân Nhi nói với Tà Long.

- Chúng ta mời các ngươi gia nhập Thanh Long Bang, các ngươi sau khi gia nhập chúng ta sẽ bảo vệ các ngươi, không để các ngươi bị người ta khi dễ, nhưng Thanh Long Bang chúng ta có phúc cùng hưởng cho nên các ngươi phải giao tấm thẻ Linh trên người cho mọi người chia nhau.

- Hừ hóa ra mục đích của các ngươi chính là cướp thẻ linh, quên đi chúng ta không cần các ngươi bảo vệ, các ngươi đi đi.

Bốn cô gái cuối cùng cũng hiểu ra những người này chính là muốn cướp thẻ linh.

- Các ngươi không nể mặt bọn ta thì bọn ta cũng không khách khí, các huynh đệ mọi người cùng xông lên tranh đoạt.

Tà Long biết ba người bọn họ đều nằm trong mười vị trí đầu tiên cho nên tiến lên đối phó.

- Các người...

Bốn cô gái khẽ kêu lên một tiếng tuy nhiên người của Thanh Long bang cũng đã công kích tới, bốn cô gái mặc dù thực lực không hề kém nhưng cũng không chịu được sự vây hãm của ba người, không lâu đã rơi vào thế hạ phong.

Kết quả hoàn toàn có thể đoán được, thế linh của bốn cô gái đã hoàn toàn bị tước đoạt đi, mà ngay cả Âu Dương Phiên Tinh, Đỗ Mật Nhi, Từ Mã Yên Nhiên cũng bị lấy mất vòng tay giới chỉ, Tô Hân Nhi thì trừ vật bằng Vòng tay, bọn Thanh Long bang nhìn nó không vừa mắt.

Người của Thanh Long bang sau đó nghênh ngang rời đi, để lại bốn cô gái bị thương tích tại chỗ, nơi này là học viện hay là ổ của bọn thổ phi.

Người của Thanh Long bang nghênh ngang rời đi, bốn cô gái vô cùng ủy khuất, mặc kệ thực lực của các nàng vô cùng cao nhưng dù sao cũng là nữ nhân mà thôi.

Ngày thứ ba Nhạc Thành đã luyện chế một đồng đan dược ở trong Vạn Thú Lô rồi rời khỏi Đan Dược hệ. Đến đan dược hệ Nhạc Thành chỉ tới phòng luyện chế đan dược mà thôi, về phần hệ tu luyện Nhạc Thành không quan tâm, thuật luyện đan ở Huyền Thiên Đại Lục Nhạc Thành không để ý tới.

Rời khỏi Đan dược hệ, Nhạc Thành trở lại phòng của mình sau đó triệt bỏ cấm chế, Thác Ni Tư và Trần Bru, Khiếu Thiên Hồ lúc này đang xuất hiện ở trong phòng.

- Đại nhân, người bố trí cấm chế lợi hại như vậy, hai ngày nay có không ít người đi vào nhưng không phát hiện ra chúng ta.

Thác Ni Tư nói.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109 : Thanh Long Bang (2)

Nhạc Thành nói:

- Ta bố trí cấm chế người bình thường không giải khai được, đan dược các người ta đã luyện chế xong rồi, các người hãy đi Quỷ Uyên, Khiếu Thiên Hồ sẽ cùng đi với các người.

- Vâng đại nhân.

Thác Ni Tư và Trần Bru đáp lời.

Thu dọn một phen xong, Nhạc Thành đem hai người bỏ vào trong giới chỉ đi ra khỏi học viện. Sau đó Khiếu Thiên Hồ hộ tống bọn Đồng Đại Ngưu hội họp, về phần Từ Điện Mãng, Nhạc Thành giữ nó lại bên mình, có một con lục giai ma thú bên mình dù sao cũng an toàn. Về phần Từ Điện Mãng thì nó thu nhỏ lại xoay ở trên cánh tay của Nhạc Thành, không ai chú ý tới.

Sau khi sắp xếp ổn thỏa tất cả, Nhạc Thành muốn đi thăm Hân Nhi và Yên Nhiên, sáng ngày mai Nhạc Thành muốn bế quan một tháng, Nhạc Thành lần này muốn bế quan ba tháng nửa năm nhưng thế linh trên người hắn không đủ, không có cách nào khác.

Nửa năm ba tháng bế quan, Nhạc Thành có lòng tin mình sẽ đột phá tới Tích Cốc trung kỳ thậm chí là hậu kỳ, đến lúc đó Tam Tinh Tứ Tinh Đấu hoàng hẳn cũng có thể chống lại. Nếu cộng thêm pháp khí thì có thể giết chết cả ngũ tinh đấu hoàng.

Tìm kiếm một hồi lâu, Nhạc Thành cũng tới khu nghỉ của học viên nữ, sau khi xác định được Tô Hân Nhi ở đâu, Nhạc Thành tới tìm nàng.

Tô Hân Nhi đang ngồi ở trên giường, bao bọc bởi một vòng quang mang, trải qua một ngày điều tức thương thế của nàng đã tốt hơn rất nhiều, ngày hôm qua bốn cô gái bị thương không nhẹ, trong đó Từ Mã Yên Nhiên bị nặng nhất.

- Hân Nhi, muội ở đâu.

Nhạc Thành ở bên ngoài cửa kêu, Hân Nhi có thể tiến vào mười vị trí đầu tiên, Nhạc Thành cũng không ngờ.

- Muội đây, biểu ca.

Tô Hân Nhi thu hồi đầu khí mà nói:

- Biểu ca huynh vào đi.

- Hân Nhi, ta tới đây tìm muội sáng mai ta định bế quan.

Nhạc Thành đẩy cửa đi vào, sau đó thấy Tô Hân Nhi nhào vào trong lòng mình mà khóc thút thít, tựa hồ như gặp phải uy khuất vô cùng lớn lao vậy.

Nhạc Thành cũng không biết chuyện gì xảy ra, hân nhệ nhàng kéo nàng ra mà hỏi:

- Hân Nhi, muội làm sao vậy, có người khi dễ muội sao?

Tô Hân Nhi nức nở, ủy khuất trong lòng liền toát ra hết mà nói:

- Biểu ca huynh mau đi đến thăm Yên Nhiên tỷ tỷ đi.

- Hân Nhi, muội làm sao vậy, có chuyện gì đã xảy ra.

Tô Hân Nhi ngẩng đầu lên, Nhạc Thành nhìn thấy vết thương thì lập tức đánh giá Tô Hân Nhi, phát hiện vết thương trên người nàng ngày càng nhiều, hình như là bị nội thương.

- Xoẹt.

Nhạc Thành rút một chân khí vào cơ thể của Tô Hân Nhi, đột nhiên sắc mặt của hắn lạnh lẽo, hắn đoán không lầm, cơ thể của Tô Hân Nhi bị thương không nhẹ, ngay cả lục phủ ngũ tạng cũng bị chấn động.

- Biểu ca, muội không có chuyện gì, huynh đi thăm Yên Nhiên tỷ tỷ đi, tỷ ấy cũng bị thương.

Tô Hân Nhi nói với Nhạc Thành.

Tô Hân Nhi nhìn thấy hai người của Thanh Long bang có ngũ tinh đấu vương và không thiếu nhị tinh đấu vương thì không dám nói với Nhạc Thành, sợ Nhạc Thành bốc đồng tới tìm họ, Nhạc Thành cũng bị tổn thương.

- Muội nói Yên Nhiên cũng bị thương, còn nặng hơn muội?

Khuôn mặt Nhạc Thành đã sắc lạnh đến cực hạn, nếu nói Nhạc Thành có điều gì trọng yếu nhất thì chính là người của Nhạc gia, Hân Nhi, Yên Nhiên hai người này tuyệt đối là hai người mà Nhạc Thành quan tâm nhất, hiện tại Nhạc Thành không thể đứng vào Cẩm khu.

- Ủ, còn có Mật Nhi và Phiên Tinh tỷ tỷ đã bị thương, hơn nữa là còn rất nặng.

Tô Hân Nhi nói với Nhạc Thành, Nhạc Thành nhìn thấy thần sắc của hắn, nàng cảm nhận được biểu ca của mình chưa bao giờ sắc lạnh như thế, giống như là muốn giết người vậy.

- Rốt cuộc là như thế nào, mau nói với ta.

Nhạc Thành nhìn Tô Hân Nhi, hàn quang trong đó lóe lên.

Nhìn thấy hàn quang trong mắt của Nhạc Thành, trong lòng của Tô Hân Nhi không kim được mà run rẩy, do dự một lát sau đó đem mọi chuyện nói ra từ đầu với Nhạc Thành.

Một lát sau, Nhạc Thành nghe Tô Hân Nhi nói xong thì trên khuôn mặt xuất hiện lãnh ý mà nói:

- Hân Nhi, muội trước hết dẫn ta đi thăm Yên Nhiên.

Tô Hân Nhi nhìn Nhạc Thành, mặc dù Nhạc Thành đã thu hồi lãnh ý nhưng mà Tô Hân Nhi vẫn cảm nhận được hàn ý từ hắn.

Tô Hân Nhi dẫn Nhạc Thành đi tới gian phòng của Tư Mã Yên Nhiên, trên đường đi Nhạc Thành cũng không nói một câu với nàng mà luôn luôn bình tĩnh.

Nhìn thấy Nhạc Thành đi tới phòng của mình, Tư Mã Yên Nhiên cũng không quan tâm có Hân Nhi ở bên cạnh mà lao vào trong lòng hắn mà khóc nức nở.

Đề Tư Mã Yên Nhiên kéo trong mắt của Nhạc Thành một lần nữa toát ra hàn quang, sau một lát Nhạc Thành nói:

- Được rồi, Yên Nhiên về sau sẽ không có người nào dám khi dễ hai người nữa, ta cam đoan là sẽ không có ai.

Tư Mã Yên Nhiên ngẩng đầu nhìn Nhạc Thành, sau đó tựa vào lồng ngực của hắn, tựa hồ như cảm nhận được sự lặng yên sau cơn sóng vậy.

Nhạc Thành nói:

- Yên Nhiên, muội trước hết uống hai viên đan dược này đã.

Nhạc Thành cảm nhận thấy thương thế trên người của Tư Mã Yên Nhiên còn bị nặng hơn cả Tô Hân Nhi thì vội vàng cho nàng uống hai viên phục nguyên đan.

- Hân Nhi, muội biết Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tinh ở chỗ nào không?

Nhạc Thành nói với Tô Hân Nhi.

Tô Hân Nhi trả lời:

- Muội biết ở cách đây không xa.

Tô Hân Nhi không biết biểu ca tìm các nàng làm gì.

- Hân Nhi, muội đi gặp các nàng, đưa cho các nàng mỗi người một viên đan dược, sẽ tốt cho thương thế của họ.

Nhạc Thành giao cho Tô Hân Nhi vài viên đan dược.

- Nhạc Thành, huynh muốn làm gì, không phải muốn tìm người của Thanh Long bang chứ.

Tư Mã Yên Nhiên lo lắng hỏi Nhạc Thành, tuy nàng biết thực lực của Nhạc Thành rất mạnh nhưng nhân số của Thanh Long bang rất đông.

- Ta là hôn phu của muội, Hân Nhi cũng là biểu muội của ta, ta làm sao có thể để mặc hai người bị các người khi dễ.

Nhạc Thành nói:

- Yên Tâm ta biết Thanh long bang chẳng qua chỉ có một số đầu vương nho nhỏ, ta không để vào mắt.

- Biểu ca, Mật Nhi tỷ tỷ và Phiên Tinh tỉ tỉ tới.

Một lát sau, Tô Hân Nhi dẫn Đỗ Mật Nhi và Âu dương Phiên Tinh tới.

- Nhạc Thành, đa tạ ngươi đã đưa cho đan dược.

Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tinh nói với Nhạc Thành, các nàng cũng nghi hoặc không biết Nhạc Thành gọi mình làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110 : Trả thù điên dại .

- Chúng ta đi thôi, ta mang theo các người đi.

Nhạc Thành mỉm cười nói, hắn nhìn thấy Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tinh, hai nữ nhân này cũng bị thương không nhẹ.

- Cái gì, một mình ngươi muốn đi tới Thanh Long Bang?

Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tinh liền nghi ngờ, thực lực của hắn hẳn là mạnh hơn so với mình nhưng mà một mình hắn muốn đánh cả Thanh Long bang sao.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Yên tâm đi, bọn hắn sẽ trung thực trả thù cho các người.

Trong đình viện rộng lớn chừng ba mươi người đang kiểm tra thu hoạch ngày nay, đình viện này chính là đại bản doanh của Thanh Long Bang, bình

thường đình viện này rất náo nhiệt, bởi vì nơi này cũng là nơi mua bán được liệu vũ khí và đan dược.

Về phần thứ được bán ra kim tệ lúc này chính là thẻ Linh, thẻ linh một ngày ít nhất cũng bán được một trăm kim tệ.

- Bang chủ, ba ngày nay chúng ta thu hoạch không ít, số thẻ linh đạt được cũng hơn năm trăm ngàn, số lượng quả không ít.

Một nhất tinh đầu linh nói với Tả Long.

Tả Long mỉm cười nói:

- Đó là điều đương nhiên, ta và phó bang chủ ra tay, có được như vậy cũng là bình thường.

- Thanh Long Bang, bọn khốn kiếp mau ra đây cho ta.

Trong lúc người của Thanh Long bang cao hứng thì trong nội viện truyền ra một tiếng quát lạnh.

- Ai ở đây ngạo mạn vậy, không muốn sống nữa chẳng.

Tả Long biến sắc, lập tức nổi giận xông ra ngoài.

- A, là các ngươi, các ngươi muốn gia nhập Thanh Long bang sao?

Tả Long nhìn thấy mọi người của Thanh Long bang đi ra, nhìn thấy bốn người đẹp thì khẽ mỉm cười nói:

- Các ngươi dẫn theo một bé trai tới tìm phiền toái chúng ta.

- Hân Nhi, là bọn hân sao.

Nhạc Thành đánh giá một chút rồi hỏi với Tô Hân Nhi.

- Ủ, là bọn hân, biểu ca chúng ta đi thôi.

Tô Hân Nhi cất tiếng trả lời, sợ rằng Nhạc Thành bị tổn thương gì đó.

- Chính là các ngươi, mấy tên khốn kiếp đã thương các nàng ngày hôm qua.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống rồi lập tức lạnh lùng nói.

- Tiểu tử, ngươi kiêu ngạo như vậy, Kiều Thập Tam, ngươi giáo huấn hân cho một chút, hân biết Thanh Long bang.

Tả Long trong chớp mắt đối mặt với một nhị tinh Đầu vương, nhìn thấy Nhạc Thành mở miệng là khốn kiếp, Tả long đã nổi giận.

- Vâng bang chủ.

Một nhị tinh mặc áo ngắn nhanh chóng nói, sau đó lập tức ngăn ở trước mặt Nhạc Thành:

- Tiểu tử, ngươi quả là muốn tìm tới cái chết.

- Ha ha ha ha.

Tất cả người của Thanh Long bang đều cười lên ha ha, phảng phất như muốn tìm đến mình vậy.

- A.... a

Ngay đúng lúc người của Thanh Long bang tươi cười, thân ảnh của Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ, sau đó lập tức tam tinh đầu vương bay lên trên không, cuối cùng hung hăng ngã xuống mặt đất không thể nhúc nhích, trên mặt đất chảy ra một vết máu.

- Có chuyện như vậy sao.

Tất cả mọi người khôi phục lại tinh thần, nhìn thấy Kiều Thập Tam ở trên mặt đất, vô cùng kinh ngạc nhìn Nhạc Thành.

Tô Hân Nhi và Đỗ Mật Nhi nhìn Nhạc Thành nghi hoặc, vô cùng kinh ngạc, một chiêu vừa rồi đã đánh nhị tinh Đầu vương không biết là sống hay chết, loại thực lực này thật là hung hãn.

- Ngươi, ngươi rốt cuộc là người nào.

Tả Long nhìn Kiều Thập Tam ở trên mặt đất thì kinh hãi, một chiêu để một nhị tinh Đầu Vương trở nên như vậy, ngay cả ngũ tinh đầu vương như mình cũng không làm được.

- Nhớ kỹ, ta tên là Nhạc Thành.

Khuôn mặt của Nhạc Thành không có nhiều biến hóa, vừa rồi chẳng qua chỉ là một nhị tinh đấu vương mà thôi, hắn đã hạ thủ lưu tình, bắt quá một hai năm sau tu vi của hắn cũng sẽ tiến bộ.

- Người chính là Nhạc Thành?

Khuôn mặt của Tả Long hơi biến, tên của Nhạc Thành hắn đã nghe nói qua, đây là học viên mới khảo thí, tu vi ngũ tinh đấu vương và ngũ phẩm cao cấp luyện được sư.

- Đúng thế xin mời giáo huấn.

Nhạc Thành mỉm cười nói, hắn cũng không khống chế nổi lãnh ý trên người, hơi thở lạnh nhưng băng tràn ngập bản thân.

Người của Thanh Long bang cảm nhận được hàn ý quanh người của Nhạc Thành thì rung mình một cái, đột nhiên tâm thần của bọn họ rung lên, từ trong lòng phát ra một sợ hãi thật sâu.

- Đồ Lâm, chúng ta cùng tiến lên.

Tả Long rung mình một cái rồi nói với phó bang chủ Đồ Lâm.

- Ừ.

Đồ Lâm gật nhẹ đầu, hắn cũng cảm giác Nhạc Thành cũng không dễ trêu, hai người liên thủ cũng bảo đảm hơn.

Ở trong đình viện không ít người nghe thấy tiếng vang thì kỳ quái, mọi người đến vây quanh.

- Biểu ca, ta giúp huynh.

- Ta cũng vậy.

Nhìn thấy Tả Long và Đồ Lâm muốn vây hãm Nhạc Thành, Tô Hân Nhi và Đồ Mật Nhi hai người nhẹ nhàng bước tới cạnh Nhạc Thành.

- Các người đứng ở bên cạnh là được rồi.

Nhạc Thành ngăn cản bốn cô gái sau lưng, rồi lập tức nhìn Tả Long và Đồ Lâm, trong mắt hiện ra một tia âm lãnh nồng đậm.

- Xoẹt.

Tả Long và Đồ Lâm hai người nhìn nhau, sau đó nắm lấy một thanh trường kiếm, toàn thân đấu khí khởi động, mang theo một kiếm quang công kích về phía Nhạc Thành.

- Xem kia, Đồ lâm và Tả Long hai người đồng tâm đối phó, thật là không ngờ.

Đúng thế, hai người bọn họ đều vây hãm.

- Nghe nói người mà hai người đối phó chính là học viên mới Nhạc Thành.

Không ít người vây quanh nghị luận.

- Hừ, chỉ là hai ngũ tinh đấu vương mà thôi.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, trong tay của hắn ngưng kết một thủ ấn, hai luồng Vô Thượng Chân Hỏa ngưng kết thành một cầu lửa nóng bỏng.

- A... a

Quả cầu lửa nóng bỏng hướng về phía Tả Long mà công kích, sau đó tay phải của Nhạc Thành lập tức tìm tòi, lập tức một chương ấn màu xanh phát ra hướng về phía Đồ Lâm.

- Âm âm

Hai tiếng nổ mạnh vang lên, Đồ Lâm hướng về phía nt mà phát ra Tru Ma trường, Tả Long hiện tại có vẻ rất thê thảm, nghênh tiếp quả cầu lửa của Nhạc Thành. Đột nhiên quả cầu lửa bạo liệt, một ngọn lửa lớn bắn về phía người của hắn.

Hai người xếp ở vị trí thứ mười ba và mười bốn liên thủ cũng bị hạ phong, mọi người thấy thế thì thật bất ngờ.

Một chiêu cũng không chiếm được tiện nghi gì, Đồ Lâm và Tả Long nhìn nhau, trên người của cả hai ngưng kết thành một đôi cánh, kiếm quang trong tay

công kích về phía Nhạc Thành.

- Muốn chết.

Nhạc Thành quát lạnh một tiếng, thủ ấn trong tay biến đổi, thanh mang lóe lên, lập tức Âm Dương Kiếm bay lên không trung, kiếm Âm Dương không ngừng hướng tới Tả Long.

- Đây là đấu kỹ gì, tại sao ta không nhìn ra.

- Thật lợi hại, đấu kỹ thật là lợi hại.

Tất cả mọi người nhìn đấu kỹ Âm Dương cao thâm của Nhạc Thành.

Bạn đang đọc truyện *Tu Chân Giả Tại Dị Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.